Digitized by Google

XXXIX
F
20
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXIX
F
20
NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ÆSCHYLI TRAGOEDIÆ

SUPERSTITES,
GRÆCA IN EAS SCHOLIA,
ET
DEPERDITARUM FRAGMENTA;
CUM VERSIONE LATINA ET COMMENTARIO
THOMÆ STANLEII;
ET NOTIS
F. ROBORTELLI, A. TURNEBI,
H. STEPHANI ET G. CANTERI.
CURANTE
JOANNE CORNELIO DE PAUW,
CUJUS NOTÆ ACCEDUNT.
TOMUS PRIMUS.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
NAPOLI

HAGÆ COMITUM
Apud PETRUM GOSSE, FILIUM, & SOCIOS
ANNO CIↃIↃCCXLV.

Digitized by Google

Digitized by Google

INVICTISSIMO, POTENTISSIMO

ROMANORUM IMPERATORI

FRANCISCO STEPHANO I.

SEMPER AUGUSTO,

GERMANIÆ ATQUE HIEROSOLYMORUM

REGI,

MAGNO DUCI HETRURIÆ,

LOTHARINGIÆ ET BARENSIS DUCATUS

DUCI,

PRINCIPI CAROLOPOLIS, MARCHIONI NOMENII,

COMITI IN FALCKENSTEIN,

&c. &c. &c.

FELICITATEM.

Digitized by Google

IMPERATOR AUGUSTISSIME.

SInas, CÆSAR INVICTISSIME, ſinas, innumeris, quæ voventur, Bonorum votis et noſtra ſociari. Neque ſane, quæ Cæſarea manſuetudo eſt, ægre laturum arbitramur, fauſtâ & ſperatâ dudum tempeſtate hac, quâ grande vocaris Auſtriacæ Domus Auguſtiſſimæ columen, ubi ſolido perfuſum gaudio pectus animumque offeramus.

Digitized by Google

Enimvero id agentibus, & anniſis unicè non poterat non gratiſſima accidere occaſio, quam in præſentiâ tenuiſſe viſi ſumus; ſiquidem Tragœdum *Aeſchylum*, Poëtam, ſi quis alius, in Græcis elegantiſſimum, atque decoro habitu, præfiſcine dixerimus, indutum, TIBI, SUMME PRINCEPS, ceu reverentiæ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ, unà ſacrum ſcribere conceditur.

Olim, jam olim Romanorum Imperatores, rerum Dominos, ut alios Gentium aliarum Reges, purpuræ quamlibet ſplendentis fulgore conſpicuos, taceamus, claſſicos notæ melioris Auctores in tutelam lubentes recepiſſe, memoriæ proditum. Quidni & noſter *Aeſchylus*, *Homero* cum dignitate, tum ætate proximus, Vates cothurnatus, cæteros immane quantum poſt ſe relinquens, qui pro Patria quoque & ejus ſalute pugnando, quod pariter feciſti, & etiamnum facis IPSE, PRINCEPS ILLUSTRISSIME, laurum Palladis utramque reportavit, Veſtrum IMPERATORIS patrocinium, Veſtram tutelam & fidem imploret?

Neque vero Cæſarea, quæ Honoribus acceſſit, Auguſta dignitas vel illum, vel nos temere ab inſtituto abhorruerit, cum raras Pectoris magnanimi dotes, veros celſæ & illuſtris proſapiæ characteres, comitatem, lenitatem, manſuetudinem attenderimus.

Merito quis alias res agere nos dixerit, ſi pluribus hic exſequi encomia velimus, nomine multiplici TIBI propria, cum omnem, nedum noſtram, prædicationem nimium quantum facile exſuperant. Fruſtra fuerimus, ſi in heroïcas, ac plane ſingulares SERENISSIMÆ IMPERATRICIS laudes, quas nulla

Digitized by Google

nulla reticebit ætas, excurrere paremus; quippe certi, ut ut palpum facere lævâ mente ringentibus videmur forſitan, nunquam quidquam ita magnifice dicturos, quin multis partibus ſuperior præluſtris utriuſque virtus & magnitudo ſit futura.

Nos quidem juſtum pertentat gaudium, cum in iis non poſtremum, ni fallimur, nomen profiteri datur, qui publico hujuſmodi ſpecimine TE ROMANORUM IMPERATOREM, TE CÆSAREM proſequi anniſi ſint.

Ita ſalvus, ita ſoſpes & incolumis dudum præſis publicis privatiſque rebus! Speratam ſtabilemque, compulſis hoſtibus, integro Imperio faceſſas pacem, PATRIÆ GERMANÆ PARENS MAXUME! Ita decori, ſplendori, Mentiſque ſerenitati Veſtræ nulla unquam intercidat calamitas!

SACRÆ IMPERIALIS MAJESTATIS VESTRÆ

Obſervantiſſimi, Humillimi,

Dabamus Hagæ-Comitum,
Kalendis Novembris
CIↃIↃCCXLV.

PETRUS GOSSE FILIUS & SOCII.

LECT.

zed by Google

LECTORI

JOANNES CORNELIUS DE PAUW.

Editio hæc ad editionem Stanleji typis expreſſa eſt, & nihil in ea, quod hic omiſſum. In Notis meis, primo, rationem Metricam aperui omnem, fidem ſecutus Libri Victoriani, cujus præſtantia in eo etiam elucet, quod omnes verſus, pauciſſimis exceptis, ita exhibeat ut ad Metrorum genera ab Hephæſtione enarrata non difficulter reduci poſſint: De Metrico, qui reſpectu noſtrum recte antiquus dicitur, ſed recentior haud dubie eſt, quid ſentiendum ſit, ſic indicare non neceſſe: Hoc primum: Alterum: Breviter & dilucide locorum omnium ſententiam expoſui; & in eo duces mihi habui, Analogiam Linguæ & mentem Auctoris, neglectis Scholiis, quæ ſi paucula demas, ſunt citimæ ætatis & nullius frugis: De lectionum vero diſcrepantia ut certior eſſem, & inde quod commodum erat, mihi ſumerem, præter editiones Stephani & Canteri, anteriores etiam Aldi, Robortelli & Turnebi adhibui; Atque hic publice gratias ago Viro Reverendo, S. T. D. Conſtantino De Wilhem, *qui ex lectiſſima ſupellectile ſua libraria Aldinæ uſum mihi conceſſit. Græcis in iſtis Notis meis accentus non ſunt appicti: Alii illis utantur per me licet; ego a frivolis & ineptis ſemper abhorrui. Vale, & mea eo animo, quo tibi ſcripta ſunt, lege. Traj. ad Rhenum* Id. Febr. A. CIↃIↃCCXLV.

ILLUSTRISSIMO

Nobiliſſimoque adoleſcenti,

MARIANO SAVELLO,

Franciſcus Robortellus S. D.

BEnedictus Mangiolus Mutinenſis, quem ego juvenem propter ſingularem doctrinam & ſummam bonitatem non amo ſolum vehementer, ſed etiam plurimi facio, ſuperioribus diebus, cum huc veniſſet, mihi narravit quantopere cuperes ut Æſchylus a me expolitus in lucem prodiret. ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. ſtatim enim id ipſum efficere ſtudui quod tibi gratum eſſe intelligebam, ea plane ſpe ductus, ut cum & author ipſe ejuſmodi ſit, ut expectationem ſui faciat, eo optabilior & amabilior omnibus videri poſſit, quod abſterſis omnibus maculis, nitidior factus a te tantopere fuerit expetitus. Prorſus igitur lætor, mi Mariane, me jam id confeciſſe quod & tu valde optabas, & ego jam diu in animo habebam. Nam cum ego primus omnium, ſcriptis Commentariis in Poëticen Ariſtotelis, eam artem quæ fere deſierat eſſe in uſu in lucem revocaſſem, ut jam cognoſci poſſet quo artificio veterum poëmata conſtarent; meum quoque eſſe putavi, ſedulo efficere ut Æſchyli tragœdiæ, quæ ad hanc uſque ætatem obſoletæ, ac culpa librariorum fœdatæ jacuerunt, nitore ſuo priſtino illuſtratæ, venuſtiores in hominum manus venirent. Quæ vero (malum) ſeu calamitas, ſeu vis & injuria hæc tantum potuit, ut cum reliqui duo Tragœdiarum ſcriptores, Sophocles & Euripides, legerentur, hic, qui illos, ſi non artificio uſquequaque, ſaltem dignitate & ætate anteit, incultus & neglectus jaceret? De Æſchylo enim illud vere affirmare poſſe mihi videor; etſi in eo ars non ita perfecta extat, quod eos ætate præceſſerit, apparere tamen in illius ſcriptis omnium ornamentorum notas quaſdam, & artificii totius delineamenta, ad quorum imitationem cum illi ſeſe applicarent, facile potuerunt in ſcribendo aſſequi quod ſummum eſt. Me igitur ſuſceptæ rei non pœnitet, nam cum Tragici plurimum artis adhibuerint in conſcribendis Tragœdiis, & Ariſtoteles eorum artificio cæterorum etiam poëtarum artificium contineri dixerit, quicquid enim in alio genere poëſis, ſive Epicorum (modo unam excipias ἀπαγγελίαν) ſive Melicorum, ſive Comicorum ſit, idipſum etiam in Tragœdiis ineſt, nam amplius etiam nonnulla habent quæ ad alios poëtas non ſpectant; plane, cum ita ſeſe res habeat, videor mihi magnum adjumentum omni generi poëtarum attuliſſe, qui Tragico huic operam ſtudiumque meum navavi; nam fontem ipſum, cum Æſchylo nullum in hoc genere antiquiorem habeamus, unde omnia fluxerunt aperui: poterit igitur quivis Sophoclis & Euripidis poëma-

poëmata cum Æſchyli Tragœdiis conferre, & videre quid quiſque ſecutus ſit in ſcribendo, quantumque poſtea acceſſionis arti ſit factum, quam ego ſummam in hoc ſcriptorum genere voluptatem legentibus propoſitam eſſe vere affirmare poſſum. Lætor vero mirum in modum, quod tuo non ſolum auſpicio, hoc eſt, bono, ſed etiam adjumento id effeci: tu enim cum intellexiſſes me hoc negotii ſuſcepiſſe, librum ad me pervetuſtum miſiſti, in quo erant poſtremæ hujus authoris Tragœdiæ deſcriptæ, cujus ope quamplurima loca emendavi; aliumque præterea in quo tu ipſe multa adnotaras. Quod ſi Comico poëtæ olim apud Romanos laudi tributum fuit, quod in ſcribendo a maximis viris adjuvaretur; non & mihi perhonorificum ſit a te nobiliſſimo & doctiſſimo adoleſcente fuiſſe adjutum? Hoc vero tanti apud me eſt, atque ſemper erit, ut nihil mihi glorioſius contingere poſſe putem. Magnum quidem eſt quod inter ſummos Italiæ principes nobilitate, opibus ac ſplendore Familiæ multum excellis; ſed id tibi commune cum multis: quod autem ſingulari virtute & admirabili quadam doctrina præditus es, hoc totum tuum eſt, & maxime proprium. Auguror igitur ego, te non multis annis poſt eum fore ad quem omnes, propter ſummam omnium rerum peritiam & incredibilem ſapientiam, confugiant; & propter ampliſſimos honores, & maximam dignitatem & authoritatem, certiſſimum rerum omnium ſuarum præſidium eſſe ſentiant. De me uno quid eſt quod hoc tempore plura dicam? tam multis enim ac magnis beneficiis ſum tibi aſtrictus, ut qui te magis colat, aut qui plus tibi debeat, habeas prorſus neminem. Ut te colerem multo etiam ante quam ullo tuo beneficio tibi devinctus eſſem, tua ſumma virtus effecit; quamvis neſcio quod majus vinculum ſit quam virtutis. Eram igitur & tunc tibi devinctus; ſed ut majora tibi deberem quam ullus unquam alicui, tu tua humanitate effeciſti. Jam vero ut te ea pietate colam quæ maxima eſt, & gratus ſim, hoc mihi procurandum eſt. Ac ſane efficiam, non quidem parem gratiam referendo, tantum enim tibi debeo quantum non ego modo, qui tenuis ſum, & unus e multis, perſolvere poſſim, ſed ne alius quidem quivis omni genere bonorum & ornamentorum locupletiſſimus; verum nec prædicando, omnibus enim nota ſunt tua in me officia plurima & maxima beneficia: quamquam non video quid mihi præter prædicationem reliquum ſit, quo me gratum & memorem erga te oſtendere poſſim. Et prædicando igitur, & quavis alia ratione ſine ulla exceptione omnibus in rebus, omni tempore efficiam ut me tui nominis obſervantiſſimum ac ſtudioſiſſimum eſſe cognoſcas, nullique plus quam tibi uni debere poſſe, aut, etiamſi poſſim, nolle; in noſtra enim poteſtate hoc eſſe judico, cui debere velimus, aut nolimus. Mihi vero neque quicquam jucundius, neque honorificentius unquam eſſe poterit, quam tibi tua virtute & beneficio eſſe obſtrictum. Verum, quia alias erit de his loquendi locus, decrevi tibi in præſentia explicare omnem mei conſilii rationem, qua uſus ſum in emendando Æſchylo, ut quantum in hac ipſa re non ſolum ego, ſed omnes bonarum artium ſtudioſi tibi debeant, cognoſcas. Tres illas primas Æſchyli Tragœdias, ut nunc impreſſæ habentur, emendare haud ſane magnus fuit labor, nec in eo mihi magnam laudem arrogo, præterquam diligentiæ & vigilantiæ; nam innumerabiles fere manuſcripti

nuſcripti libri, quod etiam alias ad te ſcripſi, reperiuntur, in quibus illæ exaratæ ſunt, & omnes quidem ſine labe ulla: quo fit, ut magis admirer quomodo Aldinæ officinæ librarii, homines alioqui bene navi & induſtrii, decipi ſe paſſi ſunt, aut certe parum in eo ipſi viderunt; nam parum fideliter deſcriptas ex vetuſtis exemplaribus Tragœdias excudere prius non debebant, quam diligenter fuiſſent cum illis a viro aliquo collatæ, & ab omni labe expurgatæ. Quæ enim laus eſt tam turpiter fœdatos libros edere? Hic igitur Æſchyli liber aut non edendus, aut bene elimatus & emendatus edendus fuit. Sed redeo ad rem. Præterquam quod ego ipſe collegeram omnia ex vetuſtis exemplaribus quæ ad illas tres Tragœdias emendandas pertinere videbantur, Ludovicus quoque Caſtelvetrius Mutinenſis, vir doctiſſimus & optimus, ſummo atque acerrimo judicio, quæ ipſe adnotarat mihi tradidit: idem ſedulo effecit Michaël Sophianus, juvenis Græcarum literarum peritiſſimus. Sed & tu, nobiliſſime Mariane, tuum ad me librum Patavio tranſmiſiſti, in quo itidem omnia diligentiſſime erant deſcripta. Nec tamen plura in his reperire potui quam ego ante collegeram: ex quo liquido cognoſci poteſt, cujuſmodi eſſent omnia exemplaria trium illarum Tragœdiarum, quod frequenter eſſent in manibus hominum ſuperioris ætatis. Omnis igitur labor erat propoſitus mihi in emendandis aliis Æſchyli Tragœdiis, quæ corruptiſſimæ erant in ſingulis ferme verſibus, nec diſtinctam habebant metrorum compoſitionem, qualis a poëta fuerat relicta; nam librarii Aldini omnia temere commiſcuerant: nec videbatur dici poſſe poëta Æſchylus, ſi ſua non recuperaſſet metra. Hic igitur aliquot manuſcriptis libris, & tuo in primis, ex quo Tragœdias has, Agamemnonem, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, & Ἱκετίδας, tranſcribendas curavi, adjutus ſui; nam illorum ope metra reſtituta ſunt omnia. Sed quoniam culpa ſcriptorum erant etiam hi multis in locis depravati, ex unius literæ in alteram, ut plerumque fit, mutatione, duarum miſtione dictionum, & nonnullarum ſeu literarum ſeu ſyllabarum prætermiſſione, facile ſperavi poſſe omnia tolli errata, ſi conjectura aſſequi poſſem qualis fuiſſet lapſus ſcribentis. Atque ſane dijudicari poteſt ſine magno labore ab iis qui attente legunt, modo & loquendi rationem teneant ejus poëtæ qui Tragœdias ſcripſit, & antiquitatem calleant; præterea ſciant, quomodo ex antiquis exemplaribus, quæ majorum literarum formis erant deſcripta, mutatio fieri potuerit lectionis ab iis qui parum dignoſcentes earum literarum ſive formam ſive juncturam cum aliis, quaſdam dictiones nihil ſignificantes pinxerunt minoribus, quibus adhuc utimur, literarum typis. Nec ego ſane provinciam hanc ſuſcepiſſem emendandi Æſchyli, ſi me his adjumentis uti non poſſe perſpexiſſem; nam intuens manuſcriptos libros deterrebar potius, tam multis in locis lapſum videbam ſcriptorem. Addè quod nullo loco erant Perſonæ diſtinctæ, neque loquentium in Dramate nomina appoſita, ut fit: nec me juvare poterat in hac difficultate tollenda genus illud manuſcriptorum librorum in quibus lineæ tantum quædam & puncta, ut opinor, ab aliquo Critico deſcripta fuerunt; nam non omnibus in locis apte erant appoſita, ut ex noſtro colligere poteris, in quo aliter a nobis collocata fuerunt: & ſane lineis illis ac punctis non ſignabantur ulla certarum Perſonarum nomina,

quod

quod inprimis requiritur; nam in Dramate non ſatis eſt ſcire imitari Perſonam ſed & quæ illa ſit pernoſcendum. Quare non dubito quin & in hoc induſtriam noſtram valde probes, & læteris a nobis expolitum ita eſſe Æſchylum ac emendatum, ut ab omnibus jam legi poſſit, etſi futurum eſt ut ab omnibus non intelligatur; tute enim ſcis, Mariane nobiliſſime, qui literas Græcas omnium optime calles, dum grandem efficere ſtudet orationem hic poëta, quam interdum obſcurus ſit, & aliena (ut inquit Cicero de omnibus poëtis) lingua loqui videatur. Hæc a me dicta ſunt propter quoddam moroſum hominum genus, qui cum leviter Græcos authores attigerint, ac vix inſpexerint, continuo ſe literas Græcas ſcire profitentur. Sed vulgaribus hoc hominibus fortaſſe perſuadent, cum interim a doctis, & jure quidem, derideantur. Vale, & me, ut facis, ama. Venetiis, Calendis Februarii, M D LII.

ΜΙΧΑΗΛΩ ΟΣΠΙΤΑΛΕΙ

βελευτῇ Αδριανὸς Τούρνεβος εὖ πράττειν.

ΤΗΝ Αἰσχύλου ἔκδοσιν ὑποστησάμενοι, μεῖζον καὶ δυσκολώτερον ἀπιληφότες ἐργολάβημα, τῆς δυσχερείας ἤδη ἔγνω πειρώμενοι, ἐγτάκαμεν, ἢ ὥστε καθάπερ προηρούμεθα, τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πρόσκουσαν κατόρθωσιν κατατῆσαι δυνηθῆναι. μυρίων γὰρ ὅσων γίμωτα σφαλμάτων εὑρόντες, καὶ ὡσπερεί κακοήθεσι καὶ γαγγραινώδεσιν ἕλκεσι βρύοντα καταφαράσαντες, πολλάκις ἀφασίᾳ συσχεθέντες οὐκ εἴχομεν ὅπως θησόμεθα τὸ παρὸν τοῆσαι. τοιγαροῦν τὸ τῶν χαριέντων ἰατρῶν ἡμῖν τότε περιέστη, τὸ, μηδὲν ἀπερισκέπτως κινεῖν, μηδὲ ῥαδιουργεῖν ἐν μυδῶσιν οὕτω καὶ πλαδαροῖς καρκίνοις, καὶ ὑγίαν σχεδὸν ἐξομυμένοις. ἡγούμεθα γὰρ εἴ τις ὑγιαμοῖτο, μᾶλλον ἡμῖν χάριν εἴσεσθαι τῶν κατορθουμένων, ἢ μέμψιν ἕξειν τῶν ἀπολυγχανομένων. τρεῖς μέντοι τῶν τραγῳδιῶν οὐκ ἂν οἰκοίημεν διισχυρίσασθαι οὐκ ὡς ἔτυχεν ἡμῖν διορθῶσθαι. ἀντίγραφον γὰρ εὖ μάλα παλαιὸν παρὰ τοῦ λαμπροτάτου προέδρου Λιμάρου Ραγκωνήτου κομισάμενοι, ἀφορμῆς ἐτύχομεν εἰς τὴν ἀκρίβωσιν τῆς ἐκδόσεως τῶν τριῶν καλλίστης· ἐν ταῖς ἄλλαις ὑποσκάζομεν, κατεφικέσθαι τοῦ καταρτισμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον μὴ δυνηθέντες ἀπογράφων ἀπορίᾳ. οὐκ ὀλίγα μέντοι ἄττα, τοῦτο μὲν τῶν σχολίων ὑποτιθέμενοι, τοῦτο δὲ ὑπαγορεύουσης τῆς τοῦ ῥήτορος διανοίας, εἰς τὸ ὑγιὲς ἀποκατεστήσαμεν. τοῦτο δὲ τὸ φιλοπόνημά σοι, λαμπρότατε Μιχαὴλ, προσφωνοῦμεν, σὲ τῆς μὲν ἄλλης παιδείας καὶ σοφίας ἀγάμενοι, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῆς περὶ δικαιοσύνην ἀδεκάστου καὶ ἀδωροδόκου ὁσιότητος καταιδούμενοι, ἧς ἐπιβολῆς τῶν καθ' ἡμᾶς εἷς μάλιστα τὸν εἰς ἔπος ἐντέτηκεν κατιλίγχως, τὸ,

Καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν
Ἔπταθ' ὑπουρανίη. Ἔρρωσο.

PETRUS

PETRUS VICTORIUS

LECTORI S.

PLures, ut apparet, eidem operi, eodem tempore, diverſis tamen in locis, toto animo incubuere, communis utilitatis ſtudioſi, ac Græcas literas hac etiam parte adjuvare volentes. Cum enim Æſchylus Athenienſis, magni nominis in Tragicis, ſummaque cum laude in eo ſtudio verſatus, ad noſtra tempora, quibus & doctrina omnis liberalis, & in primis Græca lingua, revixit, mancus undique ac debilis perveniſſet; (nam & plurimæ ipſius Tragœdiæ funditus periere, & nonnullæ quæ reſtabant mendoſe excuſæ fuerant, turpibuſque maculis affectæ in manibus habebantur) huic illi malo remedium adhibere conati ſunt, eaſque rurſus diligentius multo integriuſque imprimendas curarunt, ac non pauca ipſius vulnera facile ſanarunt. Nos igitur quoque, qui olim eidem rei operam diligenter dederamus, ac non ſine fructu aliquo cum antiquis libris hunc poëtam contuliſſe nobis videbamur, perire Lucubrationes noſtras noluimus, ſed eas erudito ac diligenti juveni Henrico Stephano divulgandas dedimus, cum hic apud nos facultatem edendi nullam haberemus; cujus rei expectatio diu conſilium noſtrum remorata eſt. Atque hoc non fecimus ut laudem aliorum minueremus; ſed ut quicquid ſtudio noſtro in hoc efficere potuimus in medium proferremus. Neque nunc labores noſtros cum eorum vigiliis conferemus, ullamve in partem viciſſe nos illos gloriabimur: docti poſtea viri, & qui acre judicium harum rerum habent, videbunt quæ potiſſimum e multis editio anteponenda ſit. Una certe in re illis fœliciores fuimus, quod integram *Agamemnonem* nacti ſumus; cujus Fabulæ prima tantum pars, atque ea quidem puſilla, typis antea excuſa fuerat. Nam quod prius errore quodam non parvo confuſa hæc Fabula erat cum *Choëphoris*, originem hujus incommodi (niſi fallor) indicabo. Erant in vetuſtiſſimo nobiliſſimoque volumine, quo continentur omnes Sophoclis atque Æſchyli Tragœdiæ quæ ſuperiorum temporum acerbitatem ſubterfugêre, nec non Apollonii etiam Argonautica, (id autem apud nos eſt) ambæ hæ Fabulæ eodem ordine ſcriptæ quo res ipſæ geſtæ fuere; ut *Agamemnon* præcederet, conſequerentur *Choëphoræ*. Lapſæ autem illinc ſunt paginæ nonnullæ, ſive ab improbo quopiam exciſæ, in quibus reliqua, ac magna quidem illa, pars *Agamemnonis* continebatur, & initium *Choëphorarum* manebat: neque enim multa e principio hujus Fabulæ videntur deſiderari. Alium autem librum inveneramus, in quo *Agamemnon* integra eſſet: cum tamen nec in illo, nec in altero ullo, *Choëphoras* totam reperire potuerimus. Quare affirmare auſim, eam partem hujus Tragœdiæ ex hoc noſtro exemplari manaſſe, unde ſane deſcripta fuerit poſtquam id incommodum quod narravi acceptum eſt: quare mutilata capite atque initio ſuo in manus venit. Quod vero ad *Agamemnonem* pertinet, ne quicquam omitteremus quod ad ejus reſtitutionem faceret, cum audiſſemus Romæ in Bibliotheca Alexandri Farneſii, ſummi Antiſtitis, atque omni re nobili ac ſplendido homine digna inſtructiſſimi,

ſimi, Æſchyli volumen inveniri in quo hæc Fabula legeretur; conferendam eam a nobis deſcriptam curavimus cum eo exemplari: in quo nobis operam ſuam fidelem atque eruditam præbuit Gulielmus Sirletus, ut cuncta diligenter notaret quæ aliter illic legerentur. Nos autem poſtea varietatibus illis diligenter ponderatis, in eam opinionem venimus ut noſtrum librum non deteriorem illo putaremus; ac magnam partem eorum quæ variata in eo offenduntur, immutatam ab aliquo crederemus qui in ſuos quoſdam verſus reſtituere Chori cantus voluerit: ſæpe enim addita aut dempta illic quædam cognovimus, quæ conſilium ipſius adjuvarent. Ut autem comitem hujus laboris, magni quidem atque ardui, eruditum ac ſtrenuum juvenem habui Bartholomæum Barbadorum (quem ſemper, propter ingenii excellentiam & optimarum artium ſtudium, plurimum amavi;) ita laudis ipſum ſocium habere cupio, ſiqua ex tam tenui ſtudio gloria acquiri poteſt. Quanquam nobiliſſimos viros & pulcherrimarum rerum ſcientia politiſſimos honeſte olim in eo verſatos accepimus: & ſane, ſi ſpectetur utilitas, quæ profecto ingens capitur e diligentia poſita in emendandis, authoritate veterum librorum, antiquorum monimentis, res præmio hoc virtutis atque honeſtorum factorum carere non debet. Nam quin moleſtum in primis atque operoſum hoc negotium ſit, nemo dubitare poteſt: ſed magis hoc cognitum ac perſpectum habent qui id experti ſunt, & aliquando in eo occupati fuere. Non pœnitebit autem nos tantos labores in alieno opere ſuſcepiſſe, ſi gratos illos & acceptos ſtudioſis ingenuarum artium eſſe intelligemus. Dignus certe ſemper nobis hic poëta viſus eſt, & propter ſententiarum gravitatem, & propter elegantiam ſermonis, in quo purgando cuncti, qui id facere poſſent, omnes ingenii ſui vires contenderent: & ſane conſenſus duorum doctiſſimorum atque eruditiſſimorum virorum, qui in hoc elaborarunt, ejuſdem judicii fuiſſe illos declaravit. Multa vero quæ valerent ad eum ornandum, & ad utilitatem quæ ex accurata ejus lectione capi poteſt oſtendendam, commemorare non libet: magnis enim ille crebriſque teſtimoniis graviſſimorum & Græcorum & Latinorum ſcriptorum celebratus eſt; & non ut poëta ſolum, ſed etiam ut philoſophus, ac ſcientia reconditarum artium ornatus. Nam quantopere etiam ſtudium ſuum adjuverit, ac quantum dignitatis ei adportarit, quod prius rude admodum atque inchoatum ferebatur, (quamvis ſummum ipſius attingere non potuerit) ab utriuſque linguæ magnis authoribus memoriæ mandatum eſt.

Volui etiam, humaniſſime lector, tibi quid de Scholiis quæ inveniuntur in antiquis libris ſentirem oſtendere; ſimulque quantum numerum bonitatemque eorum auxerim quæ in Æſchylum antea excuſa fuerant, libellumque hunc multis partibus meliorem reddiderim, indicare. Declarationes igitur has non contemnendas plerumque arbitror: quippe cum videam Euſtathium, Homeri interpretem, qui ultimis Græciæ temporibus floruit, magnæque authoritatis Grammaticus habitus eſt, earum teſtimonio ſæpe niti, atque ipſas diligenter citare. Arbitrorque non paucas ipſarum particulas eſſe juſtorum Commentariorum, quæ inde ſumptæ commoditatis cauſa, ut parata aliquis haberet quæ notionem externæ aut priſcæ vocis traderent, aut conſuetudinem aliquam referrent: tranſlatæ poſtea ſint in libros ipſos poëtarum. Cognovi enim hoc contigiſſe

tigiſſe in multis antiquiſſimis Ariſtotelis exemplaribus, ut declaratiunculæ multæ quæ illic leguntur, (ſive illi libri rationem diſſerendi, ſive res naturales tradant, ſive partem aliam philoſophiæ explicent) hauſtæ ſint e magnis pleniſque doctiſſimorum virorum, Alexandri, Simplicii, Philoponi voluminibus: illæ autem cum ſemel ſtudio alicujus in opus ipſum Authoris tranſierant, fiebat ut ſemper qui illum authorem deſcriberet, notaret etiam quæ in margine ejus exemplaris adpoſita forent. Neque tamen ejuſdem authoritatis fideique omnes eſſe judico; ut nec omnia etiam Commentaria quæ in antiquos Scriptores confecta ſunt eandem diligentiam eruditionemque præ ſe ferunt. Ut autem libere loquar quod ſentio de Scholiis iis quæ in tres nobiliſſimos Tragicos circumferuntur; puto hæc quæ in Æſchylum leguntur, in vetuſtiſſimo præſertim noſtro exemplari, meliora cæteris & eruditiora eſſe; primaſque ipſis libenter detulerim: ſecundas vero Sophocleis, & illis maxime quæ Romæ primum ſeparatim excuſa fuerunt; nam ipſa poſtea crevere, opera cujuſdam qui magis numerum eorum augere voluerit quam intelligentiam ejus poëtæ adjuvare ſtuduerit; immiſcuit enim cum ipſis nonnulla doctrina & acumine priorum illorum indigniſſima. Quæ in ſeptem Euripidis Tragœdias declarationes editæ ſunt, minores multo inferioreſque doctrina eſſe exiſtimo. Nam hoc etiam aſſirmare non dubitarim, quod ſcio, Græcum hominem qui Sophoclea primum Scholia formis excuſa divulgavit, deſcripſiſſe ipſa e noſtro hoc exemplari: ac præterea, illa quæ apud nos abhinc annis ſexaginta in Apollonium Rhodium excuſa ſunt una cum opere ipſo poëtæ, ab eodem libro fluxiſſe. Quod valet etiam ad nobilitatem hujus voluminis oſtendendam, authoritatemque ei undique ac gratiam conciliandam; cum inde tot commoda in ſtudioſos bonarum artium profecta ſint. Neque tamen, iis ſolum retentis quorum veſtigia in noſtro antiquiſſimo exemplari impreſſa ſunt, cætera rejeci quæ prius excuſa illinc abſunt: illa enim quoque utilia puto, ac poſſe aliquando ſua luce caliginem alicujus obſcuri apud poëtam loci diſcutere cenſeo. Hoc tamen teſtificari volo, plurima quæ in excuſo antea volumine leguntur explanata, ita ut ſingulis poëticis vocibus ſtatim redditæ ſint earum declarationes, in noſtro calamo antiquitus exarato libro inveniri ſine tam accurata minutaque omnium verborum expoſitione; quod contentus author eorum fuerit aut ordinem verborum monſtraſſe, aut veterem aliquem morem tradidiſſe, aut aliquid quod ad artem pertineret admonuiſſe: neque tantopere diffiſus ingenio fuerit eruditionique lectoris, ut egere illum ſemper ſingularum vocum, non reconditarum etiam, propinqua conjunctaque explanatione judicarit. Nam hoc etiam aſſeverare auſim, in nullis aliis Tragicorum ſcholiis plura inveniri quæ ad artificium hujus poëmatis oſtendendum pertineant, ac ſtudioſos ejus percipiendi magis adjuvare queant. Quod ſi genere aliquo declarationis alicujus Tragici poëtæ ſcripta egebant, hæ ipſæ inprimis Æſchyli fabulæ id requirebant; cum infinitis locis obſcuræ admodum ſint, inveniantur que in ipſis multa nomina valde a conſuetudine remota. Ille enim, ut undique amplum grandeque id poëma efficeret, & plura quam alii ejuſdem loci verba novavit, & vetuſta etiam peregrinaque liberius uſurpavit; quæ omnia niſi explicata forent, moleſtiam ſæpe Lectori non parvam exhiberent, impetumque ejus vehementer

menter retardarent. Neque tamen ille unquam, dum ſervit amplitudini ejus poëmatis, nitorem atque elegantiam ſermonis neglexit: aſperſa enim eſt oratio ipſius ſuaviſſimis quibuſdam quaſi floribus, qui exornant eam magnopere, & undique concinnam ac politam reddunt. Juvit autem me præcipue, cum brevi in margine noſtri illius libri ſignificatum inveni, hoc aut illud ad imitationem Homeri prolatum fuiſſe; omneſque illas animadverſiones diligenter collegi: ſive illæ eodem pacto uſurpatum verbum aliquod fuiſſe ab Æſchylo, quo a principe poëtarum, oſtenderent; ſive ſententiam quampiam hauſtam eſſe e fonte eodem pulcherrimarum graviſſimarumque ſententiarum demonſtrarent. Nam omnibus in rebus Æſchylum ſummum Homeri imitatorem extitiſſe, admiratumque ſemper eſſe ingenium & eruditionem ipſius, ab optimis authoribus proditum eſt: cum idem etiam (ut erat probus vir ac ſimplicis naturæ) feratur ſolitus dicere, Tragœdias ſuas exiguas eſſe partes amplarum Homeri cœnarum. Quod cum, ut multa alia, Græce melius dicatur; ita tamen quoque expoſitum, declarat quantum honorem ipſe habuerit eximio poëtæ, & quantopere ſe adjutum ingenio ipſius inventioneque fateretur. Labores autem quos ſuſtinui in Scholiis iis quæ adjunxi eruendis ex antiquo exemplari, & ordine ſuo collocandis (cum ob vetuſtatem illud multis locis pene deletum ſit) ac faſtidia quæ in tam humili minutoque opere devoravi, commemorare non libet: neque enim quicquam unquam quod prodeſſe poſſit ſtudioſis, aut nimis arduum, aut me indignum putabo. Vale.

Ανδρὶ λογιωτάτῳ

ΠΕΤΡΩ ΒΙΚΤΩΡΙΩ

ΒΙΛΕΛΜΟΣ ΚΑΝΤΗΡΟΣ

εὖ πράττειν.

Τρίτον ἤδη τὸ σύνταγμα τοῦτο ὥσπερ σύνθημα περιήκειν οὐκ ἄπευ θειᾶς τινος, ἄνερ λογιώτατε, καὶ μάλ' εἰκότως δοκεῖ. ὁ γὰρ οὐδέποτε τῆς τηλικαύτης ἐλπίδος τοπεὶν μετασχὼν, ὥστε τὸν Εὐριπίδην εἰς τὴν ἀρχαίαν σχέσιν, τῆς τε τῶν μέτρων ἐξελίξεως ἕνεκα, καὶ τῆς τῶν σφαλμάτων διορθώσεως, ἀναγαγεῖν δύνασθαι, μετὰ πολλῆς τε καὶ ἐπιτάσεως πραγματείας μόλις ἐκείνου τοῦ εὑρήματος καλέτυχον, καίτοι τοῦ πρώτου τούτου ὥσπερεὶ παλαίσματος ἐκλελισθέναι, οὐ μάλα δυσχερῆ τὴν ὁμοίαν τοῦ Σοφαλέως μεταχείρησιν ὤμην ἔσεσθαι, τοῦ Δημητρίου καὶ ταῦτα τὰ πλεῖστα τοπάλαι προὐκποιήσαντος, καὶ πολλὰ μὲν καλορθώσαντος, ὀλίγα δὲ σφαλέντος. ἀλλὰ καὶ τοῦτο τοὔργον δυσκολίαν οὐ μικρὰν, αὐτοῦ σημήναντος, ἔσχηκεν, καὶ ταχέως μὲν, μοχθηρῶς δὲ τοδεύτερον τοῦ ἀντιπάλου περιεγένετο.

τὸν γε μὴν τρίτον Αἰσχύλον ἁπαξαπλῶς ἀπειλπίζειν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠναγκάσθημεν, τῆς τε φθασάσης ταλαιπωρίας εὖ καὶ καλῶς μεμνημένοι, καὶ τὸν ἐπιόντα πόνον πολλαπλασίονα φανήσεσθαι προσδοκήσαντες· τοιοῦτό τι γὰρ οὐχ ἑνὶ μικρῷ τεκμαίρεσθαι πρόχειρον ὑπῆρχεν. ἐνταῦθα γοῦν ἐμοὶ τὸ παρὰ τῆς τραγῳδίας παγκάλως ἐκφωνηθὲν ἐνθύμιον ἐγένετο, τῆς οὐδὲν εἶναι βροτοῖσιν ἀπώμοτον ἀποφηνάσης. ἡ δ' αὐτὴ καὶ πόνου χαρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖν διῖσχυρίσατο· τρίτῳ δὴ τῷ βήματι κινηθέντες, τὸ λοιπὸν τοῦ δρόμου μετὰ πολλῆς ἐκλεπίας διηύσαμεν. καὶ τὸν Αἰσχύλον ἤδη, καλὰ τῶν περιόντων τραγικῶν τὸν ἑκάστου ἀκριβῶς ἐκ τῶν δυνατῶν θεραπευθέντα, καθάπερ τρίτον τινὰ χορὸν εἰσάγομεν. καὶ μὴν ταύτης τῆς τόλμης τοῦ εὐδοκίμου παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἡμῖν, ἅπερ λογιώταλε, πρῶτον ἀπηντηκότος, τὴν γιγνομένην ὑπὲρ τούτων ἀμοιβὴν ἑαυτὸν σοι προσφέρισθαι. ἐπειδὴ γὰρ πρὸ πολλῶν ἐτῶν τουτονὶ τὸν ποιητὴν ὁλόκληρον τοῖς φιλέλλησι καὶ τέλειον παρίσχηκας, καθάπερ καὶ τἄλλα τοὺς ἐν λόγοις θαυμαστὸν ὅσον πολλάκις ὠφέληκας, οὐ μικρόν τι τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην ἡμετέραν κεφίσας ἔχεις. ταῖγάρτοι τῶνδε πάλαι ὑπειργμένων ἕνεκεν, καὶ τοῦ τῆς βασκανίας ἀπόλεπιασμοῦ τοῦτό σοι τὸ πόνημα προσκομισθὲν οὔτε δυσχερῶς τοπρῶτον ὑποδέχεσθαι, οὔτε μαλακῶς ἐσύτερον διασώζειν πειρᾶσθαι δίκαιος ἂν τυγχάνεις. Ἔρρωσο.

D. HENRICO PUCKERINGO, ALIAS NEWTONO, EQUITI AC BARONETTO, THOMAS STANLEIUS.

Vir Illuſtriſſime, Tuis jam prodeat auſpiciis Tragicorum antiquiſſimus; ut illum φιλέλληνες pro meritis poterint *nocturna verſare manu, verſare diurna*. Eſt quidem Homero tam dignitate quam ætate proximus; grandiloquus, ſed caſtigate & quaſi ad pondus; Cothurni author primus, ſed & perfectiſſimus; qui characteris Tragici majeſtatem cæteris præripuit. Pollet etiam tacita quadam, Pythagoricæ affini, ſapientia. Patrocinio Hic prodeat tuo: Cuinam potius donetur Æſchylus, qui & pugnans pro patria, utramque Palladis laurum, pariter atque feciſti Ipſe, reportaverat; Cuinam potius Ego donem, qui Neceſſitudinis officio (quod maximæ mihi duco gloriæ) Tibi devinctus ſum? Cætera in me beneficia commemorare ſuperſedeo: lubenter præſtas, non lubenter audis: neque eſt quod negotiis Te diſtrictum publicis diutius interpellem. Perge, Vir Illuſtriſſime, virtutibus tuis θείπτα Patriæ rependere: perge etiam amare Tui obſervantiſſimum Thomam Stanlejum.

LECTORI

LECTORI

THOMAS STANLEIUS.

ÆSchyli Tragœdias præ manibus habes, cæteraſque ejus reliquias quæ invidiam temporis evaſerunt: Ulterius vero ne tende obſecro, donec quid in hac Editione præſtitum ſit, paucis præmoneam. Primus omnium *Aldus Manutius* Æſchyli ſex Tragœdias (*Prometheum*, *Septem contra Thebas*, *Perſas*, *Agamemnonem*, *Eumenides* & *Supplices*) publici juris fecit Venetiis, Anno 1518. Poſt quem *Adrianus Turnebus* eaſdem excudit, adjectis ad calcem Variis aliquot Lectionibus quas in aliis exemplaribus repererat, Pariſiis Anno 1552. Eodem anno Venetiis Æſchyli Tragœdias ſeptem (*Prometheum*, *Septem contra Thebas*, *Perſas*, *Agamemnonem*, *Choëphoras*, *Eumenides*, & *Supplices*) edidit *Franciſcus Robortellus*; quibus ſuas & *Michaelis Sophiani* Conjecturas præmiſerat. Edidit etiam in omnes Tragœdias Scholia ex antiquis exemplaribus collecta. Haud multo poſt, Æſchyli Tragœdiæ ſeptem, omnes multo quam antea caſtigatiores, tum vero *Agamemnon* integra, quæ mutila & decurtata prius erat, Scholia itidem in eaſdem plurimis in locis locupletata & emendata, *Petri Victorii* cura, prodierunt ex officina *Henrici Stephani*, qui Obſervationes ſuas ſubjunxit, Anno 1557. Denique has ſeptem Tragœdias (infinitis mendis ſublatis, & carminum ratione tunc primum prodita) vulgavit *Gulielmus Canterus* Antverpiæ, Anno 1580. Hactenus de editionibus Græcis. Quod ad Interpretationem Latinam ſpectat, Æſchyli Tragœdias Latinitate donavit *Joannes Sauromannus* ex officina Oporini, ſi modo interpretatio dicenda eſt, in qua vix ullibi reperiatur ſenſus; nemo qui legerit dicet ſecus. *Prometheum* poſtea *Matthæus Garbitius*, oratione ſoluta, *Septem-Thebanam* ſtylo veteri tragico *Septimius Florens Chriſtianus* feliciſſime reddidit; Idem etiam, eodem ſtylo *Prometheum Deſmotam* reddiderat, ut & *Joſephus Scaliger Eumenides*, (cujus meminit in Varronem p. 111.) neutra tamen, quod ſciam, lucem vidit. Interpretationem Æſchyli molitus eſt *Gulielmus Canterus* (prout in Prolegomenis monet:) at cœpto defuit, morte, opinor, præventus. Æſchylum etiam, poſt Victorium & Stephanum, edere & illuſtrare voluit Vir incomparabilis *Iſaacus Caſaubonus*, ipſo teſte ad Strabonem paginis 18, & 104. ſed vel nihil præſtitit, vel quod præſtiterat (non niſi magna rei literariæ jactura) intercidit. Hæc de aliorum editionibus; de noſtra paucis accipe. *Textum* Æſchyli *Græcum* e Canteriana editione, *Scholia* e Victoriana deprompſimus; Et (ne quid deſiderari poſſe videatur) reliquis cum Canteriana collatis, *Lectiones variantes*, *Epiſtolas*, *Præfationes*, *Conjecturas* & *Obſervationes* omnium

appoſuimus. Adhæc, Tragœdias priores cum duobus Codd. MSS. contulimus; quorum unus inter χαμαίλια Barocciana in Bibliotheca Arundeliana communicavit magnus noſter *Seldenus*. Prioris ope *Scholiaſtem vulgarem* in tres primas Tragœdias *locupletavimus*; Poſterioris, *Scholiaſtem alium*, hactenus ineditum, *exhibuimus*: *Variantes* itidem horum Codd. MSS. *lectiones*, illis quæ ex impreſſis depromptæ fuerant interſeruimus. *Carminis rationem*, ubi Canteriana haud ſatis nobis probatur, reſtituimus; *Fragmenta* collegimus; omnia *Latine* reddidimus, & *Commentario* illuſtravimus. Vale.

GULIELMI CANTERI

In Æſchylum Prolegomena.

QUod in duobus prioribus Tragicis fecimus, ſtudioſe lector, ut, quoniam erant a nobis duo quædam in illis præſtita, de utroque ſingillatim diceremus; idem in hoc poſtremo nequaquam negligendum putamus, ſed eodem pacto, quod ad utrumque pertinet, explicandum. Primum igitur, carminum rationem omnium in Æſchylo magis quam in Sophocle aut Euripide perturbatam, ſic in integrum reſtituimus, ut ex difficillima & obſcuriſſima facillimam eam & apertiſſimam reddiderimus. Id autem eo nobis gravius fuiſſe credendum eſt, quod omnia fere nobis noſtro Marte fuerunt indaganda, poſtquam a Grammaticis parum erat ſubſidii relictum, nam quantum ſit illis hac in re tribuendum, ex iis quæ in Sophoclem ſumus & Euripidem præfati facile poteſt intelligi. Veruntamen cum in Euripide totam fere rem metricam quæ Tragicis eſt in uſu non indiligenter cognoviſſemus, eandemque poſt in Sophocle confirmatam reddidiſſemus; non paulo fuimus ad hanc ipſam in Æſchylo eruendam facti alacriores, cum iiſdem veſtigiis, quæ nos in duobus illis ubique direxerant, in hoc etiam nunc inſiſtendum putaremus. Quocirca methodum hoc quoque ſolitam ſecuti, conſuetis carminum nominibus uſi ſumus, quanquam paucioribus: quandoquidem nec Ἀπαιώνεια, niſi ſemel, ut ante monui, nec uſquam Περικόμματα Æſchylus attigit. Quare cum tota fere hujus poëtæ metiendi difficultas in Antiſtrophicis conſiſtat; quemadmodum in Sophocle Pericommatum varietatem, quibus ille plurimum utitur, enarravimus, ita hoc in Tragico diverſitatem Antiſtrophicorum breviter ſignificabimus. Cum igitur Antiſtrophica eſſe in Euripidem dixerimus, quando ſtrophis antiſtrophæ reſpondent; hoc tametſi plerumque eo fiat ordine, ſingulis ut ſtrophis ſua ſtatim ſubjungatur antiſtrophe; nonnunquam tamen eum Tragici ſervant modum, ut poſt aliquot ſtrophas ordine poſitas demum reſpondentes ſingulis antiſtrophas ſubjiciant. Id ab Æſchylo ſemel Agamemnone; ab Euripide bis factum eſt, Oreſte & Electra; ter a Sophocle, Ajace, Electra, & Philoctete: quæ quo-

quoniam ſuis in tragœdiis non incommode ſingula conſiderari poterunt, heic latius exponenda non videntur. Cæterum illud quoque obſervandum eſt, ſolere etiam poëtas hos ſingulis ſtrophis atque antiſtrophis alicubi Anapæſtos aliquot ſubjungere, ſervato nihilominus recto illarum ordine. Hoc Euripides bis fecit, Alceſtide ac Rheſo; Sophocles quinquies, Ajace, Antigone bis, Oedipo poſteriore, ac Philoctete; Æſchylus ter, Prometheo, Agamemnone, Diris. Sed & pro Anapæſtis nonnunquam paucos Iambos uſurpant: id quod Æſchylo præ cæteris eſt familiare. Nam inter Strophan & Antiſtrophan interdum plures Iambos interjicere, omnibus eſt æque commune. Facit hoc Euripides Hippolyto & Rheſo; facit Sophocles Oedipo poſteriore & Philoctete; facit Æſchylus Septem ducibus & Agamemnone. Quinetiam ſæpe hoc idem Ariſtophanes facit, qui priores etiam duas varietates proximas non raro uſurpat: quod aliquando latius fortaſſe, ſi quando ad ipſum quoque a nobis deventum erit, exponemus. Et quoniam hæc videntur hac de re nunc poſſe ſufficere, ad alteram dicendorum partem progredimur. Etenim quemadmodum in Sophocle & Euripide permulta menda nuper ſuſtulimus, ita non paucis nunc Æſchylum liberavimus: ut omittam & cujuſdam Tragœdiæ initium a nobis eſſe huic poëtæ reſtitutum, & ſex in Supplicibus verſus, qui hactenus deſiderati fuerunt, additos. Ad hanc porro caſtigationem præcipuum nobis contulit adjumentum, partim ingenii noſtri conjectura, longa diligentique lectione & obſervatione confirmata, partim carminum ratio comperta & examinata: quod etiam utrumque nos in variis lectionibus comparandis, & earum optima quaque uſurpanda permultum juvit: quemadmodum ejus ante nos penuria quoſdam in errores non leves impulerat. Veruntamen quædam ſunt a nobis perdifficilia loca tanquam pro derelictis habita, & aſteriſcis, ut & in Euripide factum eſt, ſignata; quorum qui nos reſtitutionem poſceret, rem valde iniquam poſtularet. Nos vero, cum ſatis probe hactenus munere noſtro functi videamur, heic in præſentia ſtatuimus interquieſcere; & poſt reſtitutos a nobis, quantum ejus fieri potuit, Græcos tres Tragicos, poëtas præſtantiſſimos, ad eorundem Latinam interpretationem nos convertere, eamque omnibus partibus elaboratam & accuratam ſtudioſis dare.

E GULIELMI CANTERI

Novarum Lectionum Libro 5.

Tragicorum trium Fabulæ in hiſtoricum ordinem redactæ. Cap. 4.

Sicut in omni ſcriptione plurimum ad perſpicuitatem facit ordinis obſervatio; ſic etiam in poëtis legendis non parum videtur referre, ſi quis hiſtoriarum

riarum vel fabularum quas ii tractant ordinem ſecundum temporum ſeriem conſideret. Atque ut alia omittam poëtarum genera, Tragici profecto tres præſtantiſſimi, Æſchylus, Sophocles, Euripides, quoniam varias habent ſuorum dramatum hypotheſes, eæ ſi, ordine ſuo collocatæ, hiſtoriæ ſeriem in ſingulis tragœdiis lectori patefacerent, id non minus utile quam jucundum fore ſemper exiſtimavi. Quapropter ut ſtudioſorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam conſulerem, feci diligenter, ut ſingularum argumenta Tragœdiarum breviter hiſtorico deſcripta ordine ante oculos proponerem: quo poſſet lector in Tragicorum lectione verſans, quæ eſſent ſingularum rerum antecedentia, conjuncta, vel conſequentia, parvo labore cognoſcere, & perpetuam hiſtoriæ tragœdiam, vel tragœdiæ potius hiſtoriam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquiſſima fere eſt Promethei fabula, qui Ægyptius fuit, Atlantis aſtrologi frater. Floruit autem Joſuæ tempore, & Cecropis, primi Athenarum regis. De hoc Æſchylus tres conſcripſit Tragœdias, quarum quæ eſt ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac Prometheus ad Caucaſum alligatus, Ioni vagæ errores ipſius prædicit: Æſchylus *Prometheo Vincto*. Centum fere poſt annis Danaïdes virgines Ægypti filiis nubere nolentes, Argos confugiunt, itaque ab illis liberantur: Æſch. *Supplicibus*. Rurſus centum poſt annis Ion, Apollinis ex Creüſa F. Xutho primum, deinde etiam Creüſæ ejus uxori, cum liberis carerent, oraculo attribuitur: Eurip. *Ione*. Non longo poſt tempore, Pentheo a Bacchis diſcerpto, Cadmus abigitur, in anguem commutandus: Euripid. *Bacchis*. Tunc etiam Medea, interempta pellice, Ægeo, regi Athenarum nono, nupſit: Euripid. *Medea*. Sub ejus filio Theſeo, Hippolytus a Phædra mortua accuſatus, periit: Euripides *Hippolyto*. Cum Theſeo floruit etiam Hercules, de quo hæc traduntur. Alceſtin primum, Admeti uxorem, reſuſcitat: Euripides *Alceſtide*. Deinde occiſis per furorem liberis, Athenas a Theſeo deducitur: Idem *Hercule furente*. Denique induta Neſſi, ut ita dicam, tunica, moritur: Sophocles *Trachiniis*. Sed ut ad Theſeum revertamur, ſub eo quoque bellum Thebanum commiſſum eſt. Atque Oedipus quidem, agnitis facinoribus ſuis, ipſe ſe excæcaverat: Sophocles *Oedipo Rege*. Tum fratres duo, Polynices & Eteocles, mutuis pereunt cædibus: Æſch. *Septem ad Thebas*. Sub hoc tempus Oedipus Athenas profectus, audita filiorum contentione, moritur: Sophocl. *Oedipo Coloneo*. At apud Euripidem occiſis demum fratribus, Oedipus ex urbe ejicitur: Eurip. *Phœniſſis*. Mox Antigone, ſepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis inſuper Hæmone & Eurydice: Sophocles *Antigone*. Tum etiam Argivæ matronæ Athenas profectæ a Theſeo impetrant, ut Creontem cogat Argivis ſepulturam permittere: Euripides *Supplicibus*. Paulo poſt bellum Trojanum exarſit, ſolutis e Græcia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Græcis mactanda evaneſcit: Eurip. *Iphigenia Aulid*. Decimo deinde oppugnationis anno Rheſus occiditur, abductis equis: Eurip. *Rheſo*. Mortuo poſt Achille, Ajax de armis iratus, manus infert ſibi: Sophocl. *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur: Idem *Philoctete*. Poſt captam Trojam, occiſo Aſtyanacte, & captivis mulieribus diſtri-

diſtributis, ſolvunt Græci: Eurip. *Troadibus.* Mox etiam Hecuba, poſt immolatam Polyxenam, Polymneſtorem egregie ulciſcitur: Eurip. *Hecuba.* Ulyſſes in itinere Polyphemo excæcato, ſolvit una cum Sileno: Eurip. *Cyclope.* (Sub hoc fere tempus Heraclidæ, juvantibus Athenienſibus, Euryſtheum in prælio capiunt & occidunt: Id. *Heraclidis.*) Agamemnon autem domum reverſus, ab uxore jugulatur: Æſchyl. *Agamemnone.* Oreſtes viciſſim matrem & vitricum occidit: Æſch. *Choëphoris*, Sophocl. *Electra.* Idem occiſis iiſdem Athenas proficiſcitur: Eurip. *Electra.* At in *Oreſte* ejuſdem, ab Argivis idem condemnatus, Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poëtas alia reperitur ejuſdem Fabulæ œconomia, ita in aliis Fabulis alia apud coſdem cernatur. Athenis denique reus abſolvitur Oreſtes: Æſch. *Eumenidibus.* Andromacham deinde liberante Peleo, Oreſtes, occiſo Pyrrho, Hermionam ducit: Euripid. *Andromacha.* Mox etiam Iphigeniam ſororem in patriam reducit: Eurip. *Iphigenia Taurica.* Helenam quoque Menelaus ex Ægypto recuperat: Id. *Helena.* Sexcentis fere poſt annis Xerxes e Græcia rediit, amiſſa victoria: Æſchyl. *Perſis.* Atque ita ab Æſchylo primo exorſi, in eodem poſtremo deſinimus.

EX EJUSDEM POEMATUM LIBRO 4.

Æſchyli Tragœdiarum ſeptem

Argumenta.

Præcinit Ionis vaga fixus caſtra Prometheus.
Oedipodæ fratres alterno vulnere ſidunt.
Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.
Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.
Ægiſthum matremque ſimul necat unus Oreſtes.
Inſontem lætus judex abſolvit Oreſtem.
Belides Argivam implorant cum numine dextram.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΑΙΣΧΥΛΟΝ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀκρυόεσσαν ἀοιδὴν
Πυργώσας σιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἴσχυλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἴης
Κεῖται, κυδαίνων σήμαλι Θριναχίην.

ΑΔΗΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἴσχυλον ἥδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
Τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ Κεκροπίης,
Λευκὰ Γέλας Σικελοῖο παρ' ὕδατα. τίς φθόνος ἀσῶν
Θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Θέσπιδος εὕρεμα τοῦτο· τὰ δ' ἀγροιῶτιν ἀν' ὕλαν
Παίγνια, καὶ κώμους τόσδε τελειολέχους
Αἰσχύλος ἐψύχωσε, νοήσιμα * δία χαράξας
Γράμματα, χειμάρρῳ δ' οἷα καταρδόμενα.
Καὶ τὰ καλὰ σκηνὴν μελεκαίνισεν. ὦ σόμα πάντων
Δεξιὸν ἀρχαίων, ἦσθά τις ἡμιθέων.

τετριμμ. * στα. In aliis Libris esse dicitur πυκνωμα τυτα: Scribendum suspicor πυκνοῖς δονα χαραξας γραμματα: Sic apte sequitur χειμαρρῳ δ' οἷα καταρδομενα: *Literas intelligentia subactas & veluti torrente irrigatas*, id est, quæ & arte & copia præstant. Pro δονα etiam scriptum esse potuit in quibusdam μακτα, eoque pertinere vulgatum ρωτα. μακτα, μακτος: μακτοι ex Hesychio notissimum est: Quid Bentleji στομωλοντα ad χειμαρρῳ καταρδομενα?

EPI-

EPIGRAMMATA IN ÆSCHYLUM.

ANTIPATRI

Anthol. lib. 3. Tit. 6.

Ille cothurnatæ faſtigia turgida Muſæ
Fermentans crudo primulus eloquio
Æſchylus Euphorione ſatus procul Atthide terra
Servat honeſtatam funere Trinacriam.

INCERTI IN EUNDEM.

Ibid.

Æſchylus hic magnus ſitus eſt (titulo urna loquaci
Hæc monet) a patria Cecropis urbe procul,
Quem vicina Gelæ præterfluit unda Sicani.
Atticus en cives livor in egregios!

DIOSCORIDIS.

Invenit Theſpis, per ſilvam evexit agreſtem
Æſchylus hos luſus pellepidoſque jocos,
Gratum ſpectanti modulatus & utile carmen,
Quod rapido veluti flumine juge ruit.
Inſtituitque novam Scenam. doctiſſimus ille
Antiquos inter, Semideuſque fuit.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

Αἰσχύλος ὁ Τραγικὸς, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατά τε τὴν ποίησιν, καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας, καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,

Αλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ελλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.——

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ολυμπιάδα. γενναῖον δέ φασιν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ, Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι, χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος, μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ παιγνῶδες, κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν, ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κωμῳδεῖται παρὰ Αριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ, ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων, οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Εκτορος λύτροις Αχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ερμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν· γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, οὐ πάνυ. ταῖς τε γὰρ ὄψεσι

καὶ

VITA ÆSCHYLI.

ÆSchylus Tragicus genere Athenienſis fuit, pago Eleuſinius, filius Euphorionis, Cynægiri & Aminiæ frater, nobili oriundus familia. Tragœdias ſcribere admodum juvenis inſtituit; atque eos qui præceſſerunt tam poëſi, quam ſcenæ diſpoſitione, apparatus ſplendore, hiſtrionum ornatu, chorique gravitate longe ſupereminuit. Unde Ariſtophanes,

Sed tu princeps o Græcorum tumida ampullate Camœna,
Et decus addens Tragicis nænIs.——

Coætaneus erat Pindaro, natus Olympiade quadrageſima. Magnanimum fuiſſe aiunt, & prælio ad Marathonem una cum fratre Cynægiro interfuiſſe, ut & pugnæ navali ad Salaminem cum juniori fratre Aminia, & pedeſtri ad Platæas. Porro quoad poëſin magnum ubique & ſublime affectat, Onomatopœïs & Epithetis Metaphoriſque, & omni quod ſtylo pondus addere poſſet, uſus. Diſpoſitiones dramatum ſuorum non multas peripetias & implexus habent, ſicut fit apud recentiores. Sublimitati enim & tumori ſtudet, antiquam eſſe cenſens hanc partem: at vafrum, elegans & ſententioſum a Tragœdia alienum. Itaque quod affectata perſonarum gravitate abundet, Comice ab Ariſtophane perſtringitur. Quippe in Tragœdia quæ *Niobe* inſcribitur, ipſa Niobe uſque ad diem tertium obnupto vultu Sepulchro liberorum inſidens nihil loquitur. Quinetiam in *Hectoris Lutris* Achilles ſimiliter opertus nihil effatur, præter pauca quædam ſub initio alternatim ad Mercurium. Quo ſit, ut Eclogæ apud eum forma differentes reperiantur plurimæ; ſententiæ vero, ſympathiæ, vel aliud quicquam quod lacrymas eliciat, prorſus nullæ. Et-

καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται. ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατά τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπασθείς, καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ· κατὰ δὲ ἐνίους, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τῷ Αἰσχύλῳ, ὡς ἔφαμεν, ἐσὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν, ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὥσε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κλίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτνας, οἰκιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικοῦσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος, ὢν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἑξήκοντα, τοῦτον ἐτελεύτα τὸν τρόπον. ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν, συνθλάσων τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τὴν ποικίλην, φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς ὕτως, Οὐρανίῳ σε βέλος καλακλανεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες, ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες ὕτως,

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι,
Καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπισάμενος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ, τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου, χρυσὸν λαμβάνειν. ἐβίωσε δὲ ἑξήκοντα καὶ τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκοντα, καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ πέντε. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

ΚΑΤΑ-

enim ſpectaculis & fabulis magis ad prodigioſum ſtuporem commovendum quam ad deceptionem eſt uſus. Ad Hieronem Siciliæ Tyrannum ſe contulit, ſecundum quoſdam, quod ab Athenienſibus poſthabitus, & a Sophocle admodum juvene victus fuerit: at ſecundum alios, quod a Simonide Elegiaco quodam carmine in eos qui ad Marathonem occubuerant ſuperatus. Elegia enim tenuitate quadam ad commiſerationem commovendam apta gaudet, a quo Æſchyli ſtylus, ut diximus, longe abeſt. Referunt nonnulli quod dum exhibuerit Eumenidas, tumultuoſe ingrediente choro, ita perculſus terrore populus, ut infantuli deliquium, gravidæ abortum paterentur.

Siciliam adveniens quo tempore Hieron Ætnam conderet, *Ætnas* Tragœdiam exhibuit, vitam fœlicem urbem incolentibus auſpicatus. Multumque ab Hierone tyranno & Gelois in honore habitus, cum tres annos ibi egerat, ſexaginta quinque natus, in hunc modum obiit. Aquila arrepta teſtudine, cum prædæ compos fieri non potuerit, in ſaxa demiſit, quo concham effringeret: quæ Poëtæ capiti illiſa eum interfecit. Quippe oraculum ei hoc datum fuit, *Te telum cœleſte neci dabit.* Mortuum Geloi ſumptuoſe inter publica monumenta ſepelientes magnifice honorarunt, hoc inſcribentes Epitaphium,

Euphorione patre & patria Æſchylus ortus Athenis
Mortuus ad læti conditur arva Gelæ.
Virtutis ſpecimen, Marathonie campe, fateris,
Atque experte tuo, Mede comate, malo.

Ad ſepulchrum ventitantes quotquot Tragœdiis operam navarunt, parentabant & Dramata egerunt. Tanto vero in pretio habuerunt Æſchylum Athenienſes, ut etiam poſt mortem ejus decretum ferrent, quod quicunque Æſchyli Fabulas docere vellet, choro donaretur. Vixit autem ſexaginta tres annos, Dramata ſexaginta ſex compoſuit, & præter hæc Satyrica circiter quinque. Victorias tredecim obtinuit, nec paucas poſt mortem adeptus eſt.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Αγαμέμνων, Αθάμας, Αἰγύπτιοι, Αἰτναῖοι γνήσιοι, Αἰτναῖοι νόθοι, Αμυμώνη, Αργεῖοι, Αργὼ ἢ * Κωπευσης, Αταλάντη. Βάκχαι, Βασσάραι. Γλαῦκος ποτνιεύς. Δαναΐδες, Δικτυουργοί. Ελευσίνιοι, Επίγονοι, Επτὰ ἐπὶ Θήβαις, Εὐμενίδες. Ηδωνοὶ, Ηλιάδες, Ηρακλεῖδαι. Θεόδωροι ἢ * Ισομοιασαὶ, Θρῄσσαι. Ικέτιδες, Ἰξίων, Ιφιγένεια. Κάβειροι, Καλλισὼ, Κᾶρες ἢ Εὐρώπη, Κερκύων, Κήρυκες, Κίρκοι σατυρικοὶ, Κρῆσσαι. Λαΐος, Λέων, Λήμνιοι, Λυκοῦργος. Μέμνων, Μυρμιδόνες, Μυσοί. Νεανίσκοι, Νεμέα, Νηρηΐδες, Νιόβη. Ξάντριαι. Οἰδίπους, Οπλων κρίσις, Οσολόγοι. Πενθεὺς, Περραιβίδες, Πέρσαι, Πηνελόπη, Πολυδέκτης, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Προπομποὶ, Πρωτεύς. Σαλαμίνιοι, Σεμέλη ἢ Υδροφόρος, Σίσυφος δραπέτης, Σφίγξ. Τήλεφος, Τοξότιδες, Τροφοί. Υψιπύλη. Φιλοκτήτης, Φορκίδες, Φεύγες ἢ Εκλορος λύτρα, Φρύγιοι. Χοηφόροι. Ψυχαγωγία, Ψυχοστασία.

Cl. Salmaſius de Helleniſtica, Epiſt. Dedic. pag. 37.

Quis Æſchylum poſſit adfirmare Græce nunc ſcienti magis patere explicabilem, quam Euangelia aut Epiſtolas Apoſtolicas? Unus ejus Agamemnon, *obſcuritate ſuperat quantum eſt librorum ſacrorum cum ſuis Hebraiſmis & Syriaſmis, & tota Helleniſticæ ſupellectile, vel farragine.*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

PROMETHEUS VINCTUS.

Ὑπόθεσις τῆς τοῦ Αἰσχύλου Τραγῳδίας

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διΐ. προέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου ἑαυτοῦ. τέλος δὲ βροντῆς γενομένης ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι συμβαλεῖν.

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' ἣν τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὗρον τα, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. ἃ γενομένα, παραγίνονται πᾶσαι αἱ Ὠκεανῖδες νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δείσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ, παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μαθάνει παρ' αὐτοῦ ἃ, τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν

αὐτῆς

Argumentum Æſchyli Tragœdiæ

PROMETHEI VINCTI.

DUM Prometheus, quod ignem ſuffuratus eſſet, in Scythia vinciretur, Io vagabunda ab eo certior fit, quod Ægyptum perveniens ex contractu Jovis pariet Epaphum. Mercurius autem introducitur, minatus eum fulmine ictum iri, niſi quæ Jovi eventura ſint enuntiet; prædixerat enim Prometheus Jovem imperio a filio proprio exutum iri. Tandem Prometheus tonitru facto diſparet.

Eſt autem fabula in tranſitu apud Sophoclem in Colchis, apud Euripidem vero omnino non extat. Scena fabulæ in Scythia ponitur ad montem Caucaſum. Chorus autem conſtat ex Nymphis Oceanitidibus: Summa ejus eſt, *Promethei religatio.*

Sciendum tamen quod non ſecundum vulgarem opinionem in Caucaſo vinciri dicit Prometheum, ſed ad Europæas partes Oceani, ut ex iis quæ ad Io dicuntur licet conjicere.

ALITER.

CUM Prometheus ignem Jovi ſurreptum hominibus tribuiſſet, cujus ope omne genus artium invenerunt, Jupiter ira commotus tradidit eum miniſtris ſuis quos Vim & Robur nominant & Vulcano, ut ad montem Caucaſum abducentes ferreis cum vinculis ibi conſtringerent. Quo facto, adſunt omnes marinæ Nymphæ, ut ei ſolatium præbeant, & mox ipſe etiam Oceanus advenit, qui Prometheo oſtendit velle ſe Jovem cum precibus adire, ab eoque impetrare quo a vinculis liberaretur: non ſinit Prometheus, utpote qui animum Jovis ferum nec flecti facilem probe cognoſceret. Secedente autem Oceano, advenit Io Inachi filia palabunda, ab eoque intelligit & quæ mala tulerit, & quæ latura ſit, & quod unus ex illius poſte-

αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ηρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῆ Διὸς τέξει τὸν Επαφον. θρασυνομένῃ δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἧ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ερμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον, βροντῇ καταρράγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Η μὲν σκηνὴ τῆ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τύτυ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Τὰ τῆ δράματος πρόσωπα.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

ris ipſum liberaturus ſit, qui erat Hercules Jovis filius; quodque ex contrectatione Jovis ipſa ſit Epaphum paritura. Cæterum Prometheo nimis libere adverſus Jovem verba proferenti, quaſi a filio quem ipſe procreabit, imperio fuerit exuendus, aliaque contumeliis plena loquenti occurrit Mercurius a Jove miſſus, qui ei fulmen minitatur, ni velit quæ eventura ſint Jovi enarrare, eumque renuentem tonitru diruptis nubibus exterminat.

Scena Fabulæ in Scythia conſtituitur ad montem Caucaſum: nomen tragœdiæ PROMETHEUS VINCTUS.

Fabulæ Perſonæ.

ROBUR & VIS.

VULCANUS.

PROMETHEUS.

CHORUS NYMPHARUM OCEANITIDUM.

OCEANUS.

IO FILIA INACHI.

MERCURIUS.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κρ. καὶ Β. ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τηλυρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
Ηφαιστε σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
Ας σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτρας
Ὑψηλοκρήμνους τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
Ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνῳ πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶς δέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην·
Ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύσασθαι τρόπου.
Ηφ. Κράτος Βία τε, σφῶϊν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δή, κ' οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1. Τηλυρὸν πέδον.] ἡ κατάκοσμον λέγει. Ἰσέον δὲ ὅτι ἡ κῆ ἡ κοινὸν λόγιον ἐν κατακόσμῳ φησὶ θεοδίδ ἡ Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς βυρβαίους τίθεσθαι τῷ ὀνόματι, ὡς λοιπὸν πρὸς ψ Ἰω λεγομένων ἐστὶ συμβαλεῖν. τηλυρὸν δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ ᾧ ὄρος ἐνταῦθα ἐκάλεσεν, ἤγουν τὸ ὄντως πολὺ δίκιον, καὶ ἕλκον τὰ οἰκεῖα ὄρεα μακράν· ἢ ἀπὸ τοῦ ὑψηλὸν, ἀφ' ᾧ πόῤῥω τις ὁρᾶν δύναται. ¶ 2. Σκύθην ἐς οἶμον] ἤγουν ἡ σκυθικὴν ὁδόν. ἵνα δὲ ἀπαρσμένη ⊕ εἴη ὁ Προμηθεύς, ἀπὸ τούτου ἐς ἐκείνους τόπους ἄγεσιν. ὡς καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ φιλοδίκητος λέγει. ἢ ἀπὸ τούτου σκυθικὴν εἶδεν εἶπε, διότι σκύθαι κατάκοσμον ἡ κατάκασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγριον καὶ ἀπάνθρωπον ᾧ τόπου· ὅτι ἡ τοιοῦτος ὁ τόπος ⊕ ἐκεῖνος ⊕, δῆλον λοιπὸν ᾧ εἰπεῖν, ἄβατόν ἐστιν εἰς ἐρημίαν. ¶ 3. Ἐπιστολὰς] ἐντολὰς. γράφεται καὶ ἐπιστολὰς δίχα ᾧ σ, κῆ τὸ ἀθροισμένον. ¶ 5. Λεωργὸν] ἡ προμηθέα λέγει ἡ ὀφείλοντα ἔργον λαοῖσιν ἤτοι λίθους, εἴουν ἡ ἔχοντα ἔργον τοῖς λαοῖς ἀπαγγεῖλαι τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλεύματα. ἢ ἡ τὸν λαὸν ἐργασάμενον, ἤγουν τὸ ἀνθρώπων πλῆθος. ὅτος ᾧ μυθευτὴ πλάσαι τὸ ἄνθρωπον. Λεωργὸν ἡ τοῖς λαοῖς ἔργα παρακρούσα ᾗ πυρός. ἢ ἡ ἄξιον γνώσθαι ἔργον καὶ παρακάλυμα λάων, τοῦτ' ἔστι λίθων. Λεωργὸν ἡ λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γνώσθ. ¶ 7. Τὸ σὸν γὰρ ἄνθ⊕] ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν ᾧ Ηφαίστου φασὶ τὸ Κράτ⊕ καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαίως αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς ἡ ᾧ Προμηθέως ἀνασκολόψισιν. ταῦτα γὰρ ἐρεθίζει ἡ Ηφαιστον, ὡς εἴλεγε, ἡ σὸν κόσμον. ⊕ ἀπὸ τοῦ Ομήρου, λύτας ἐπεὶ πυρὸς αὐθ⊕ ἀπείπατο, παύσατο ᾗ φλιξ. ¶ 9. Σφῶϊ] τὸ χ ἀπὸ τοῦ σφί. ¶ 11. Φιλανθρώπου] ἡ μίσει ἀπὸ τοῦ κακοφρόνως τοῦ πῦρ, ἄγνωστον ἐν τοῖς ἀνθρώποις, κακόλαστα Προμηθεύς, ἀλλ' ὅτι καὶ βῶν ποτε τετυχέτων ἑαυτοῖς ἡ θεῶν, αὐτὸς διανεμεῖς κατασκ, τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς ἐγκαίνια παρέδηκε μένα, τῷ ᾗ Διὶ κῶλα τιμελῆ κικαλυμμένα, τὰ κρέα πάντα αὐτὸς κατεδόκασκ. ¶ 12. Κράτ⊕ Βία τε σφῶϊν] ἡ μὲν ⊕ ᾧ Διὸς ἐντολὴ δὲ ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι, φησὶν ὁ Ηφαιστος, ἔχει κἄδη τέλ⊕. κἄδε ἐμπεδῶν ἐστι ᾧ χθιζῶς καὶ πληρωθῆναι αὐτήν. ἐγὼ ᾗ ἀπρόθυμός εἰμι ἡ Προμηθέα δῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσχειμέρῳ τούτῳ ὄρει (τὰ γὰρ ὑψηλόκρημνα ὄρη δ-

χεν-

ÆSCHYLI TRAGOEDIA
PROMETHEUS VINCTUS.

IAMBI.

ROB. & VIS. IN extremum quidem venimus terræ ſolum,
Scythicam in viam, aviam in ſolitudinem:
Tibi vero Vulcane oportet curæ eſſe mandata
Quæ tibi pater commiſit, hunc ad petras
Præcelſas populificum ut conſtringas
Vinculorum adamantinorum firmiſſimis pedicis.
Tuum enim florem, ignis omnium artificis jubar,
Cùm clepſiſſet, hominibus diviſit; hujuſmodi autem
Delicti oportet ipſum diis pœnas expendere,
Ut diſcat Jovis imperium
Boni conſulere, & deſiſtere a ſtudio erga homines benevolo.

ROBUR & VIS. VULCANUS. PROMETHEUS.

VULC. Robur & Vis, quoad vos quidem mandatum Jovis
Eſt expeditum, neque quidquam adhuc impedimento fuit:
Ego autem non ſuſtineo cognatum deum
Alligare per vim, rupis ad præruptum tempeſtuoſum.
Omnino vero neceſſe eſt ut ad hæc me obfirmem.

ἀτίμωρος εἶναι) ὅμως ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο ποιῆσαι. τὸ γὰρ ἔξω ὥρας καὶ φρονῖδος τιθέναι καὶ ποιεῖν τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς πρόσταξις (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐξεμπλάζειν πατρὸς λόγοις, ἤτοι ἀβουλίαν) χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον. ¶ 14. Συγγενῆ θεὸν] τὸν ἀπὸ μιᾶς ἐρωώμενον τίχνης. ¶ 15. Δυσχειμέρῳ] ἄντρῳ ἀβάτῳ καὶ ὑψηλοκρημνοι αὐτῷ εἶπεν· ὧδε προσανεπλήρωσε τὸ δυσχειμέρῳ.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 1. Χθονὸς] γῆς. τελευτὰν] ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῶλε καὶ μακρὰν ὁρᾶν τις δύναται. λέγει δὲ τὸ καύκασον· ἢ τὸ ἀκρώρειαν ὀρώμενον τὰ ἐκεῖσε ὄρεα, ἤγουν τὸ μακρὸν καὶ εἰς πολὺ τέταμένον· ἢ ἀφ' τὸ πολὺ ἕρπες ἐκάλεσεν αὐτὸ τελευτὰν, τὸ ἀπὸ πολὺ ἕλκον, ἢ ἀφ' τὸ ὕψος. Ἰσέον ὅτι ἐν τῷ καυκάσῳ κ' φησὶ δεδέσθαι τ Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Ἐνρωπαίοις τίρμασι δ' ἀκεανῦ, ὡς λοιπὸ τ πρὸς τ Ἰω λεγομένων ἐστὶ συμβαλεῖν. ¶ 2. Σκύθην εἰσβολὴν] σκυθικὴν ὁδὸν, ἢ ἀφ' τὸ ἀπαρεμπόδιστον δ' διεξερχομένη, καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ πρὸ Φιλοκτήτε λέγει· ἢ ὅτι ἐπειδὴ Σκύθαι καθ' ὁμόνουν τ καύκασον, οἱ καὶ ἀγρίοι καὶ ἀπάνθρωποι, σκυθικὴν εἶδον ὅπτε. ἄβατον] εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει, ἀφ' τὸ τραχύ. ¶ 3. Χρὴ] πρέπει. μέλειν] ἀφ' Φρεσὶ δ' ἔχειν. θεῖσολαν] ἐπίσκοπος. ¶ 4. Παῖδα] ὁ Ζεύς. ἐφέτο] ἐπεβάλετο. τόνδε] τ Προμηθέα. ¶ 5. Τὸν λεωργὸν] τ τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον ἀφ' δ πυρός· ἢ τ ἄξιον ἔργον καὶ παράπαλμα λίαν ἀνοίας, ὡς κλέπτην καὶ θεῶν παρέκτον. ὀχμάσαι] δῆσαι, προσπῆξαι. ¶ 6. Ἀδαμαντίναις] σιδηρέοις, στερραῖς. ἀδάμας λίθ ὕτω στερρὸς ὡς μὴ δύνασθαι ὑπὸ σιδήρου τμηθῆναι, αἱμάλη τραχὺ ἢ λίσσα μαλάσσεται· ἀφ' τὸ τὸν μὲν ἀδάμαντα ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἄγαν εἶναι, τὸ δ' αἷμα θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἄγαν εἶναι. πέδῃσιν] δέσμαις. ἀρρήκτοις] στερραῖς. ¶ 7. Λυθ] καθάπαξ. παυέσχειν] δι' ὧν πᾶσαι γίνεται αἱ τίχναι. ¶ 8. Θνητοῖσι] ἀνθρώποις. ὦπασε] παρέσχε. τοιᾶς] τοιαύτης. ¶ 9. Σφῆ] αὐτόν. δοῦναι τιμὰς] παρασχεῖν τιμωρίαν. ¶ 10. Ὡς] ἵνα. διδαχθῇ] μάθῃ καὶ νοήσῃ. τυραννίδα] ἢ ἀρχὴν, ἢ βασιλείαν. ¶ 11. Στέργειν] σέβειν, τιμᾶν. ¶ 12. Σφῶν] ὑμῶν. ἐντολὴ] ὁ θεσμός. ¶ 14. Εἰμὶ] ὑπάρχω. ¶ 15. Δῆσαι] δεσμεῦσαι. δυσχειμέρῳ] κακὴν ἐχούσῃ χειμῶνα, ἀφ' τὸ χίονι ἀεὶ καλύπτεσθαι. ¶ 16. Ἀνάγκη] ὑπάρχει. τῶν] ὧν. ὅπαστε. τέλμασι σχίσειν] διαχώρησιν ἔχειν.

¶ 18.

,, Εξαμάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ακοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
Προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
Ἰν' οὔτε φωνὴν, οὔτέ τιν μορφὴν βροτῶν
Ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβην φλογὶ,
Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
Ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
Λεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
Τρύσει σ'. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
Τοιαῦτ' ἀπηύρα τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
Θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
Βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
Ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
Πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
Φλέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαράπτητοι φρένες·
,, Ἁπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 18. Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδ@] πρὸς τ Προμηθέα λπτρέφει ὁ Ηφαιστος τ λόγον, Θέμιδός τε παῖδα αὐτὸν εἶπε, τ δικαιοσύνης τ ὀρθὰ κ δίκαια βυλδομένης. πῶς δὲ φησι τὸν Προμηθέα ὑὸν τ Θέμιδ@, δῆλον ἀντιρρόφως λέγειν· ἐκ προμηθείας γὰρ κ σκέψεως τὸ δίκαιον βλέπεται; καὶ φαμὲν ὡς αἴλιον τὸ δίκαιον ℔ προμηθεῶς, δῆλα τῦτο κ τ Προμηθέα δίκης ὑὸν λέγομεν. ἐπεὶ κ ὁ κλινοπαὶὸς πρῶτον ἐπενόησαν λαμβάνειν τ ἀνθρώπων ἀναπαύσεως, εἶτα ὑπῆχηται κ κλίνων ποιῆ. κ ἔστι τῷ μὲν ἔργῳ πρῶτον ἡ κλίνη, τῇ δ διανοίᾳ ἡ ℔ ἀνθρώπῳ ἀνάπαυσις. Αλλως. ὑπερφὴ πρὸς τ Προμηθέα. Θέμιδ@ δ τ Προμηθέα φησὶ κ ἡ Κλυμένης. ¶ 22. Σταθευθεὶς] φλογιζόμεν@. σαθένην γὰρ τὸ καῦ ὀλίγον ὑπλᾶν, φασὶν οἱ ἀτλικοί. ¶ 24. Ποικιλείμων] ἡ ὡς λειμὼν, τοῖς ἄστρεσι ποικιλλομένη. ἡ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, δῆλα τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστρεσι. φάος@] ℔ ἡλίν. ¶ 25. Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλι@ σκεδᾷ πάλιν] σκεδιαδοχῆς μᾶ τ νύκτα σκεδάσει. ἐν νυκτὶ γὰρ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη. ταύτην ἔν, φησὶν, ὑπὸ τ ὄρθρου ἀνατέλλων ὁ ἥλι@ ἀποσκεδάσει σοι κ διακοπήσει. Γράπ] ℔ ὑπὸ τῶν γηρομένων, ἤτοι ℔ πρωϊνῶν. δηλοῖ δ, ὅτι οὐδὲ ἡμέρα ἔσται αὐτῷ μᾶ εὐχαριστίας. ¶ 27. Ο λωφήσων] ὁ ποιήσων λωφῆσαι Ηρακλῆς. φασὶ γὰρ μᾶ ταῦτα γηρόμενον τ Ηρακλέα πρὸς τὸ καθάψασθαι τ κακούργων κ λῃστῶν ℔ γλῶ αὐ' ἑαυτᾶ κεκλικέναι, κ πρὸς πᾶν μέρ@ γῆς περιόμενον, παραγενέσθαι κ ὅπῃ ℔ χώσαν καθ' ἑῶ ὁ Προμηθεὺς ἐδίδετο. ἰδοῦσα δ αὐτὸν τ πίτραις προσκλωμένον, κ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἧπαρ κειρόμενον, ὑπεραλγῆσαί τε αὐτᾷ κ βέλει γῦπα φονεύσαμενον, ἀνελόμενόν τε τ Προμηθέα ℔ ἀποκείρασθαι τὸ ἧπαρ αὐτᾷ, κ μίνσαι κ ἀτελοῦσαι. ¶ 28. Τοιαῦτ' ἀπηύρα] τοιῶτον, φησὶν, ἐπίτυχες, φιλάνθρωπ@ γηόμεν@. ἐν ἄλλοις ὁ λόγ@. εἶον τὰ τ φιλανθρωπίας ἐπίσχεσθαι τοιαῦτά σοι ἐγίνετο, κ τοιῦτον ἐπίτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις δίδωκας τ ℔ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτὸς, τ ℔ μαγίσων θεῶν τ ὀργὴν μὴ πλουμέν@. ¶ 31. Ανθ' ὧν ἀτερπῆ] τῦτό φησιν, ἀνθ' ὧν σὺ ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις ταύτην τ ἀτερπῆ πέτραν, ὀρθὸς ἱσάμεν@, ἄϋπν@, οὐδέποτε καθήμενος· ἵν' ἐ δυνηθῇς παρατραπῆναι. ἀτερπῆ δὲ τὰ ἐπαχθόμενα. ¶ 33. Πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς] σεναφωνεῖ τὰς μονῳδίας αὐτῦ. ¶ 34. Διὸς γὰρ δυσπαράπτητοι φρένες] χαλεπαὶ εἰσι κ ἀκαταφρόνητοι αἱ ℔ Διὸς σεσταγαί, κ εἰ παραιτηθεῖν, κακεῦ σεξένοι γίνεσθαι. ἢ, ἀμετανόητοί εἰσιν οἱ ℔ Διὸς λογισμοὶ, καθ' ὧν ὀργισθῇ. πᾶς ὁ νεωστὶ κρατήσας, σφοδρῶς χρῆται τῇ ἐξουσίᾳ, ἵνα φοβερὸς δόξῃ τοῖς

„ Negligere enim mandata patris grave eſt.
Themidis recte-conſultricis fili altum-ſapiens,
Invitum te invitus tenacibus ferramentis
Compingam ad hanc ſolitariam crepidinem,
Ubi neque vocem, neque cujusquam mortalium formam
Videbis, ſed toſtus fervida ſolus flamma
Coloris alterabis florem: quin cupido tibi
Nox variegata occultabit lucem,
Pruinamque matutinam rurſus ſol diſſipabit;
Semper autem præſentis mali moleſtia
Te cruciabit: quia qui compeſcat iſta nullibi eſt.
Talia conſequutus es ob humanum ingenium tuum.
Deus enim cum eſſes, nec iram deorum pertimeſceres,
Mortalibus ultra fas diviſiſti dona.
Quapropter hanc inamabilem cuſtodies petram
Erectus, inſomnis, non flectens genu.
Plorationes autem & luctus multos inutiles
Ejulabis: Jovis enim animus placatu difficilis eſt:
„ Rigidus vero omnis qui modo cœpit imperare.

τοῖς ὑπὸ χθόν. ἢ ὁ Ζεὺς νεωστὶ ἐπίβη τ βασιλείας. ¶ 35. Ἅπας ὁ τραχὺς] χαλεπαὶ δὲ τ ἀνάκτων εἶσιν ἀπειλαὶ τ νέων. ταῦτα δέ φησιν ὡς νεωστὶ ᾧ Διὸς ὁ πατὴρ ἐκβαλόν.

ΣΧΟΛ. 6.

¶ 17. Ἐξωρμάζειν] ἄβουλον ἢ ἄξυνον ἄρας ἢ ὁρμητόν. ¶ 18. Τῆς ἐμβουλίας] τ ἀληθῶς βουλευομένης. αἰσυμήτα] μεγαλόβουλε. ¶ 19. Χαλκεύμασι] σιδηροῖς δεσμοῖς. ¶ 20. Προσπασσαλεύσω] προσηλώσω. πάγῳ] ὄρει. ¶ 21. Ἰν'] ἵνα. Φωνὴν] ἀκοὴν ἀνθρώπου. τν] τινός. βροτῶν] ὄντ. ¶ 22. Ὄψει] θεάσει. σαθεντὸς] ἰσχνοῦ. ἢ φλογιζόμενον· σαθενὲς φασιν Αἰολικοὶ τὸ ἢ μικρὸν καὶ ἀδύ, ὅπου ᾧ ἴσχνα τίθεσιν, ἢ ᾧ αἴθω τὸ καίω, γινόμενον. ¶ 23. Χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος] εἶδος ἀνάξεις ἢ λαμπρότητα. ἀσμένῳ] χαίροντι. ¶ 24. Ποικιλείων] ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, ὅ ἐστι τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. φάος] ἢ ἡμέραν. ¶ 25. Πάχνην θ' ἑωαν] δρόσον πρωϊνόν. σκεδᾷ] σκεδάσει. ¶ 26. Ἀχθηδὼν] τὸ βάρος. ¶ 27. Τρόπον] δαιμόσει. Ἀπορῶν ἐνταῦθα, πῶς ἀνατάτω λέγων ἀσμένῳ τῷ Προμηθεῖ ἐπίοχεθῆ ἢ νύκτα, νῦν φησι δαιμόσιν αὐτὸν τὸ ἀεὶ ἐνισάμενον βάρος. καίφαμεν ὅτι ἐν μὲν ἀρχῇ ἦ τι τὸ ξυνὸν ἢ ἡμέρα ἤθελεν ἀνθρώποις, αὐτῷ δὲ μὲν νυκτὸς ἀπαλλαγὴν παρεχόμενος ᾧ ἐφ' ἡμέραν καύσεσθαι, τ δὲ ἡμέρας ᾧ ὑπὸ τ νυκτὸς ψύχεσθαι, ἐν ᾗ τῷ μέσῳ βαρεῖται ἢ δυσχεραίνει. ὁ λωφήσων] ὁ παύσων σε τότε. ἢ πίφυκέ πω] οὐκ ἐγγενήθη ἀκμὴν· ἔστι ἢ ἔτ. ὁ Ἡρακλῆς. ¶ 28. Ἀκμήσῃ] ἀσθήλυνσαι. ¶ 29. Θεὸς] ὢν. ὑπεσπάσαν] φοβούμενος. χόλον] ἢ ὀργήν. ¶ 30. Ὑπασσας] παρέσχες. πίειραν δίκης] ἐπίκαιρα ᾧ δικαία. ὁ γὰρ ἐκ βύθου λεπτὸ ὁ Ζεὺς, ἀδικῶν τε ἰῶ ἢ παραινεμον. ¶. 31. Διὸ' ὧν] δι' ὧν. ἀτερπῆ] ἀηδῆ. δίον ἀτεράμονα αἰῶνα, ἀτερπῆ ᾗ πρὸς ἢ πίτραν ἐπιλέγων. τὸ ἢ Φρυγήσεις αἰεὶ ᾧ φυλάξεις, ἢ πρὸ αὐτῶν ἐσμενῆς. ὁ γὰρ τις Φρυγὶ τοῦτο ἢ εἰπεῖ. ¶ 32. Ὀρθοστάδην] ὀρθὸς ἑστάμενον. ἢ κάμπτων γόνυ] ἢ κλίνων. ¶ 33. Γόνυς] θρῆνος. ἀνωφελεῖς] δίχα ἀνωφελοῦ· ἢ ἀπὸ ἀνωφελοῦς ἀκοῦσαι, ὅ ἐστι τοὺς γόους. ¶ 34. Δυσπαραίτητοι] ἀμετάπειστοι ἢ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν ἔχουσι. παραίτησις γὰρ ἢ ἀφεσις, παραιτοῦμαι τὸ ἀπολογοῦμαι· τὸ συγχωρῶ, τὸ αἰτῶ, ἢ τὸ ἀφίημι. ¶ 35. Τραχὺς] ἀκαμπὴς, σκληρὸς, ἀπηνὴς. νέων] νεωστὶ

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Κρ. Εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατασταίζῃ μάτην;
Τί τὸν θεῶν ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
Ὅστις τὸ σὸν θηρῶσι προὔδωκεν γέρας;
Ηφ. „ Τὸ συγγενές τοι δυσὶν, ἢ δ' ὁμιλία.
Κρ. Σύμφημ', ἀπιστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
Οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δυμαίνεις πλέον;
Ηφ. Λίαί τε δὴ ηλὼς σὺ, καὶ θράσος πλέον.
Κρ. Ἄχος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόθει μάτην.
Ηφ. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειραξία.
Κρ. Τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
Τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέτυκται.
Ηφ. Ἐμοὶ τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
Κρ. „ Ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κραταιοῖς.
„ Ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.
Ηφ. Ἐγνωκα, τοῖσδε κ' οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
Κρ. Οὔκουν ἐπείξῃ δισμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μή σ' ἐλιπόντα προσδερχθῇ πατήρ;
Ηφ. Καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.
Κρ. Λαβάν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
Ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτρας.

ΣΧΟΛ. α.

¶. 39. Τὸ συγγενές τοι δυσὶν] ὁ Ηφαιστός φησιν ὅτι ἰσχυρὸν ἡ βίαιον ἡ συγγένεια, ἡ ἡ ἐκ παλαιᾶ συνήθεια, ἡ ὁμιλία ἡ συναναστροφή. ταῦτα δέ φησι πρὸς τὸ Κρατ@, εἰπὸν πρὸς αὐτόν, δῆθ τί ἀπαίζῃ τὸν Προμηθέα; τὸ δέ φησι πρὸς τὸν Ηφαιστον, ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα. φησὶ γὰρ τὸ συγγενὲς, ὅτι πυρὸς ταμίας εἰσὶ καὶ αὐτός. Δισσὸν] δυσχερές. ¶ 40. Ἀπιστεῖν] τὸ δὲ ἀπιστεῖν τῶ δὲ πατρὸς Διὸς κελεύσεως, δυναῖόν ἐστι πῶς; ἐρώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυσον, οἷόν τε πῶς; δύναται γενέσθαι καὶ ὅτως, κατ' ἐρώτησιν ἁπλῶς δεικνῦσαν ἔχειν τὸ ἄλυσον, ὡς καὶ ἐν τῷ, πῶς ἂν ἵππιτα Οδυσσεὺς λαθοίμεθα; ὡς γὰρ μὴ δυναὸν λαθεῖν, ἐρώτα. ¶ 42. Λίαί τε δὴ ηλὼς σὺ] πρὸς τὸ Δία τοῦτο φησὶν, ἢ πρὸς τὸ Κρατ@. τὸ γὰρ κράτ@, ἤτοι ἡ δὲ Διὸς ἐξουσία, αὐτός ἐστι ὁ Ζεύς. πρὸς αὐτὸν δὲ ὁ λόγος κεῖται. εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κρατ@ ἔλεγεν, ὑβριστέρως ἂν ἔφερε ὁ λόγος ὑποδύεται. ¶ 45. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα] ἐνταῦθα μὴ δυνάμεν@ ὁ Ηφαιστος ἀντιπαῖσαι, πρὸς ὃ ἑαυτῷ τίχῃλιν ἢ χαλκευτικὴν ἀνάγει ἢ ἀρὰν, ἢ μισητὴν ὑποκλεῖ, διότι μέλλει πρωτηλᾶσαι ὁ Προμηθέα. τὸ δὲ Κράτ@ βυλόμενον δηλῶσαι ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ τίχη ἐν αἰτία ἔσται ὁ Προμηθέα, ἀπ' ἢ πρὸς ὃ Δία ὑπόστασιν, φησὶ, ἢ σὴν τίχην μισητὴν ὑποκλεῖς; οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σὴ τίχη αἰτία ὃ παρόντων κάκων, ἤτοι ὃ δίκαιος ὃ Προμηθέως, ὡς ἁπλῶς δῆθ λόγῳ ἐστὶν εἰπεῖν. χειραξία] ἡ δῆθ ὃ χειρῶν ἐργασία. ἡ χειράξ, ὁ δῆθ χειρῶν ἐργαζόμεν@. ἡ ὁ τιχεύτης, ὁ χειρῶν μόνον δεσπόζων. γνίξαι δὲ ὅτι ὃ αἰτίαν ὃ Διὸς εἰς ὃ τίχην μετήγαγε. ¶ 49. Ἅπαντ' ἐπράχθη] τινὲς φασιν ὅτι πάντα ἐκ μερῶν δίδοται τοῖς θεοῖς, πλὴν ὃ ἄρχειν. τὸ δὲ ἐπράχθη ἀντὶ ὃ ὦρισαι, τετυπῶσθαι. ¶ 54. Ψάλια] κυρίως τὰ θηρίσιμα ὃ ἵππων.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 36. Εἶεν] ἴσα ταῦτα. μάτην] ματαίως ἢ ἀκαίρως. ¶ 37.

Rob. Siet: quid tu cunctaris, & fruſtra miſereris?
Cur non iſtum diis inviſiſſimum odiſti deum,
Qui tuum hominibus prodidit peculium?
Vulc. „ At magnam vim habet cognatio & conſuetudo.
Rob. Fateor; at repugnare mandatis patris
Quo potis es modo? annon hoc metuis magis?
Vulc. Tu ſemper immiſericors & audaciæ plenus.
Rob. Quippe hunc deflere nullum eſt remedium: proinde tu
Ne fruſtra agas quæ nihil proſunt.
Vulc. O multum exoſa manuum ſolertia.
Rob. Quid eam deteſtaris? nam revera
Harum rerum nullo modo ars ipſa cauſa eſt.
Vulc. Utinam tamen quis alius eam ſortitus eſſet.
Rob. „ Omnia ſunt diis conceſſa præter quam imperare.
„ Nam nullus eſt liber niſi Jupiter.
Vulc. Novi, neque his habeo quod dicam contra.
Rob. Quin ergo pergis vincula iſti circumjicere,
Ne te animadvertat cunctari pater?
Vulc. Atqui licet parata brachialia intueri.
Rob. Circumjiciens ea manibus, vi valida
Malleo tunde, & affige ad petras.

ΣΧΟΛΑ.

¶ 37. Τί] ἀξ. ἐιτοῦιεν ἐπεγείρει ὁ Ηφαιστος ἐις θυμον. ἐχθίστον. ὁ φυγεῖν] ὁ μισεῖν. ¶ 38. Οστις] ἀπαιθ. τὸ σὸν γήρας] ὅτοι τὸ πῦρ, τοῦτο γὰρ ἀναπίθεται Ηφαίστῳ. ¶ 39. Τὸ συγγενὲς τοι ἀνικὸν] μέγα τι σεῦ δῶρον ἐχεῖραι ἡ πρώην συναναχεφθέν. ¶ 40. Σύμφαμ'] συνομολογῶ. ἀνικετεῖν] παρακάλειν. ¶ 41. Οἷον] ἀνατὸν. τοῦτο] τὸ παρακάλειν. δεμαίνεις] φοβῇ. πλέον] τ' συγγενείας. ¶ 42. Δίπτε] ἀξ. τοῦτο αἰσχυνικῶς ταῦτα ἐξήνεγκεν, ὁ σεῦς τ' Δία ἀποδεδωκῶς ταῦτα. τὸ γὰρ Κρόνῳ, ὅτοι ᾧ Διὸς ἡ ἐξουσία, αὐτὸς ἐσω ὁ Ζεὺς. νηλὴς] ἀπηνὴς. πλέως] πεπλεγμένῳ. ¶ 43. Ακῷ] ὠφέλεια. ¶ 44. Μὴ πόνει μᾶτην] μὴ ἐνίσχυε, μὴ πόνει ματαίως. ¶ 45. Μυσηθεῖσα] ὑπ' ἐμοῦ. χειρωναξία] βάναυσῳ τέχνη. ¶ 46. Νιν] αὐτὸν. ὡς ἀπλῶ] ἐν ὀλίγῳ. ¶ 47. Παρόντων] τῷ Προμηθεῖ. ¶ 48. Εμπας] ὅμως. ὥφθης] εἶδε ἐμαίνε. ¶ 49. Απαντ' ἐπεφχθη] ὅλα ἐγεχόιει ἐκ μοίρας. πλὴν κοιρανῶν] εἰ μὴ ἄρχειν. Εἰπὼν Ηφαίστου πρὸς τ' αὐτὸ τέχνης ὡς εἶδεν ταύτην λαχεῖν ἕτερον, τὸ Κρόνῳ φησιν ὡς ἅπαντα ἐπεφχθη ἡ ἐγεγόνει τοῖς θεοῖς πλὴν ἧ κοιρανῶν ἡ ἄρχειν. τοῦτοι, ἅπαντα δέδοται τοῖς θεοῖς, ὅπλα μὲν Αρει, Αρτέμιδι ἡ τόξα, Απόλλωνι ἡ μαντικὴ, σοὶ ἡ ἰὼ ἐχαπτέχνην, ἡ ἵππος ἱππεῖος· τὸ ἡ βασιλεύειν μόνου ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο. ἐπεὶ ἐν ὅτῳ ταῦτ' ἴχνι, ἀνάγκη ἡ σοὶ ὑπερέλαχεν τέχνην εἰργαι, ἡ τὰ σεῦ ἧ Διὸς ἐπιτεταγμένα σοι ἐκτελεῖν. ¶ 50. Οὐτις ἐστὶ] οὐδεὶς ὑπάρχει. ¶ 51. Εγνωκα] ἐάσω. τοῖς] ὧν ἄρχεις. ἴχω] δύναμαι. ¶ 52. Εκείξῃ] εἴκοιδας. σθένειν] σθένειν. ¶ 53. Ὦι] ἵνα. ἀλυπόνεια] βραδύνοια. σεσοδιγμένη] θεσμῷ. ¶ 54. Πιόχειρα] ἕτοιμα εἰς χεῖρας. ψάλια] αἱ πέδαι. ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ ἵππων, ἐνταῦθα ἡ τὰ σιδηρᾶ δεσμά. ¶ 55. Νιν] αὐτὸν. ἀμφὶ] σθέλ. χειρὶν] αὐτῷ. ἐχαρατεῖ θέτει] ἐχυρωτάτῃ δυνάμει. ¶ 56. Ραιστῆρι] ἐν σφύρᾳ. θεῖε] τύπε. παταλλὲ] σφυλλε.

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Ηφ. Περαίπται δὴ κ' οὐ ματᾷ τοῦργον τόδε.
Κρ. Ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον.
Ηφ. Ἄραρεν ἥδε γ' ἀλίτη δυσεκλύτως.
Κρ. Καὶ τήνδε τῶν πέρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
Ηφ. Πλὴν τοῦδ' ἀν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι
Κρ. Ἀδαμαντίνῳ τῶν σφηκὸς αὐθάδη γνάθον
Στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
Ηφ. Αἰ αἰ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερτέρω πόνων.
Κρ. Σὺ δ' αὖ κατοκτεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὑπερ·
Στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτίῃς ποτέ.
Ηφ. Ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
Κρ. Ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων·
Ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
Ηφ. Δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
Κρ. Ἡ μὴν κελεύσω, κἀπιθαύξω γε πρὸς,
Χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βία.
Ηφ. Καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῷ πόνῳ.
Κρ. Ἐρρωμένας νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 57. Κ' ὐ μαῖᾷ] ἐ μάτην γένοιτο. ¶ 61. Πορπασον] περόνησον. ¶ 62. Σοφιστὴς] ἀπατεών. ¶ 63. Πλὴν τῶδε] πλὴν ᾧ Προμηθέως. ¶ 64. Ἀδαμαντίνῳ τῶν σφηκὸς] στερρᾷ ἥλῳ σιδηρῷ. Αὐθάδη γνάθον] ἤτοι, ἐξοχὴν πετρίνην ἀφ' ἧ τέμνουσιν αὐτὴν βάλε. περόνα, δίεμαι ἀσφαλῶς. ἡ, τὸ ἄκρον ᾧ σιδηροῦ ἦλος ἢ τὸ ὀξύτατον. ἡ, ἢ ἀναιδῆ καὶ σωμύλον αὐτῇ γνάθον καὶ παρεπὰν μέχρι ᾧ στόμους διαπείρων. τητέσιν, ἰσχνὸς καὶ αὐτῶν τὰ στέρνων καταλήξεσι ἡ περόνη. ᾧ τὰ στέρνων ᾗ, φησί, περόνα αὐτόν, ἀλλ' εἰ καὶ θα αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ βουλὴ ἔχει), τοῖς σοῖς καὶ τὴν καρδίαν τάσεις. ¶ 67. Σὺ δ' αὖ καθεκνεῖς] ἐκεῖς τίλλεν ἀπεδεῖ. ¶ 68. Ὅπως] λείπει τὸ σκόπει, ὅσῳ. ¶ 69. Ὁρᾷς θέαμα] λέει ἀσφαλῶς ὁ Ηφαιστος πεδῶν τὴ Προμηθέα, φησὶν, ὁρᾷς θέαμα ἀδυνάτου καὶ ὀφθαλμοῖς ὑκ ἀνεκτὸν μαθεῖναι. τὸ ᾗ Κράτῳ φησὶν, ὁρᾷ τοῦτον τὸ Προμηθέα ἀπολαύοντα ὧν ἔφη ἄξιον. ¶ 71. Μασχαλιστῆρας] δεσμά. ἀντὶ ᾧ, δεσμοῖς αὐτὸν ᾗ ταῖς πλευραῖς. μασχαλιστῆρας, διαζώστρας, ἤτοι δεσμούς. ¶ 72. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη] ἀναγκαῖόν ἐστι πεισθῆναι τοῦτο, ἤτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας. σὺ δ' ὅτι μὴ σφίγγεσθαι μοι συνεχῶς ᾗ λίαν. τὸ ᾗ, φησὶ πρὸς αὐτὸν, οὕτως δὴ κελεύσω, εἰ δὲ ᾗ κρανγάσω, περόνησον. ¶ 74. Χώρει κάτω] ἀφ' ᾧ χώρει κάτω, τὸ μίγνυσθαι ἐοίκασι ᾧ διεμενομένῳ θεῖ. Κίρκωσον] ἀντὶ ᾧ κρίκωσον. ¶ 76. Ἐρρωμένας νῦν θεῖνε] ᾧ Ηφαίστου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἤδη τέτρακται τὸ ἔργον, ὅτε ᾗ ὁ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διετέχνηται, φησὶ τὸ ᾧ Διὸς Κράτῳ πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀσκόπως τῷ βάρει τὰς κίρκους ἐλίβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς διαπερησάσας ᾗ τιτρωσκούσας, ἤτοι τὰς δεσμὰς τὰς σιδηρᾶς. ἢ διαύρους πέδας, τὰς διατετορευμένας.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 57. Περαίνεται] τελεῖται. μαῖᾷ] μάτην πράττεται. ¶ 58. Ἄρασσε] πλῆττε. μηδαμῆ χάλα] ὐδαμῶ

Vulc. Perficitur negotium hoc, neque fruſtra eſt.
Rob. Tunde amplius, conſtringe, nuſquam laxes.
Peritus eſt enim inveniendi viam etiam ex rebus deſperatiſſimis.
Vulc. Aptatur hoc brachium inextricabiliter.
Rob. Hoc etiam nunc infibulare firmiter, ut
Diſcat ſe eſſe Jove minus ſolertem veteratorem.
Vulc. Te excepto nullus alius jure culpaverit me.
Rob. Nunc clavi adamantini audacem mandibulam
Valide trans pectus fige.
Vulc. Heu heu Prometheu, ingemiſco propter tuos labores.
Rob. Tu vero rurſus cunctaris, & ſuper hoſtibus Jovis
Ingemiſcis? vide ne tui ipſius miſereare poſtea.
Vulc. Cernis ſpectaculum oculis, horribile aſpectu.
Rob. Cerno iſtum meritis digna conſecuturum.
Sed conjice circum latera catenas axillares.
Vulc. Neceſſe eſt ut iſta peragam, ne nimis imperes.
Rob. Profecto imperabo, & inſuper acclamabo:
Degredere, & crura circumſtringe fortiter.
Vulc. Atqui peractum eſt hoc opus haud magno labore.
Rob. Strenue nunc impinge penetrantes compedes.

ΣΧΟΛ. ε.

ἐδεσί μίρει τ̃ δεσμῶν ἴφιεν δίδυ˙τὸ χάλα ὐκ μίλαφορᾶς τ̃ νηός. ¶ 59. Δεινὸς] ὄπιτκδειῶ. ἰυρεῖν] εἰς τὸ. πόρεν] μηχανὴν. ¶ 60. Λεφθεν] κέμοσαι. ὠλίνη] ἀγκάλη. ¶ 61. Πόρπασον] ωεσσάμοσον. ¶ 62. Μαθὴ] νοήσῃ. σοφισὴς ὢν] ἀπατιὼν ὑπάρχων. ιωδίστερῶ] χαυὐστερῶ. τιθῖσι ἵνα γνῷ ὡς εἰ ϗ τ̀ Δία ἀπειλεῖ ϗ σοφίζεται, ἀλ᾽ ὑδὲν ἢ τελέσαι δύναῖαι, ἰλάσῖων τὰτα τυγχάνων. ἢ ὅτως, ὅτι ῆα μαθῆ ωαθίστερον ϗ ἀμελίστερον ϗ ῥαθυμότερον πρὸς τ̀ Δία σοφίζεὼαι. τατίσι ἵνα παντελῶς ἀφίσαται. τοιαῦτα ποιῶν πρὸς ἀυτὸν. ἀντὶ ϗ δ ἐιπεῖν εἶπε πρὸς μετοχλὼ ἴτερῦτον ὢν ὠπὼν, ὅπερ ἰσι κρᾶτῖστον. ¶ 63. Πλὴν τῦδ᾽] εἰ μὴ δ Προμηθέως. μίμψαῖο] κατηγορήσῃ. ¶ 64. Ἀδαμαντίνῃ] σιδηρᾶδης ϗ σερρᾶ. σφηνὸς] δ ἥλου. ἀνὐτάδη] τραχεῖαν. γναθὸν] σῶμα. ¶ 65. Διαμπὰξ] δι᾽ ὅλου. πασσαλὸν] διαπέρα. ἰρρωμένως] σχυρῶς. ¶ 66. Σᾶν] ἵνεκα. ¶ 67. Καλεσιτὶς] ἐκτερῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον. ¶ 68. Στένεις] τὸ λυπεῖσθαι. ὅπως] ὄρα, Δῆλωσ. οἰκτῖεῖς] ἐλεήσεις. ¶ 70. Κυρῆσα] ἐπιτυγχάνουσα. ¶ 71. Μασχαλισῖρα] δεσμάς. ¶ 72. Ἐγκελᾷ ἄγαν] πρόσκοπε λίαν. ¶ 73. Ἢ μὴν] ὅλως. κἀπιθωύξω] ἐπεμβριμήσομαι. πρὸς] πρὸς τούτοις. ¶ 74. Χώρει κάτω] ἐς τῷ βαθεῖ. ἐπειδήπερ ἄνω περὶ τὰς πλευρὰς μασχαλισῖῆρας ἐνίβαλεν, ἴδει ϗ ϗ πρὸς τὰς πέδας τῦτο ποιῆσαι, ὅῆ τῦτο πρὸς ἀυτὸν ἔφην ὡς ἐπειδήπερ τὰ ἄνω καλῶς πρεσηλώθησαι, χώρει κάτω τῦτο ϗ πρὸς τὰς πόδας ποιῆσαι. ὅῆ δ χώρει κάτω τὸ μίγιθῶ ἐνέφηνε δ θεσμωτὴν Διῖ. χωρῶ τὸ δίχεμαι, οἷον, τατῦτον ὕδωρ τόδε τὸ ἀγίῶ χωρεῖ. ϗ χώρα ἡ ἄδεια, ϗ ἐλευθερίαν ἐγχωρεῖν τὸ ἐνδίχεῶαι. χωρῶ ϗ τὸ ἔγχωμα, ἀφ᾽ ὃ συγχωρῶ ὅταν ἐκὼν ἐκὼν, ϗ παραχωρῶ ὅταν ἄκων ὑπὸνῳ, ϗ σωχωρεῖ ἀντὶ δ σωβαίνει, ϗ ἀναχωρεῖ τὸ ἀυτὸ χώρει ἀντὶ δ ἀφίσεσαι, ὑποχώρει ἀντὶ δ ὑπέρχν. κρίκασιν βίᾳ] δέσμευσιν ἀυτὸν βιαίως. ¶ 75. Οὐ μακρῷ πόνῳ] ἀπὰ συντόμως. ¶ 76. Ἐρρωμένως θνῆς] ἰσχυρῶς τύπῆ. διατόρως πέδας] τὰς μεγάλας δεσμάς.

Ὡς ὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
Ηφ. Ὁμως μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
Κρ. Σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
Ηφ. Στείχωμεν, ὡς κάλωσιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
Κρ. Ἐνταῦθα νῶν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
Συλῶν, ἐφημέροισι προσβίβα. τί σοι
Οἰδίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀταρτλῆσαι πόνων;
Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθίας
Ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκνυλισθήσῃ τύχης.
Πρ. Ω δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαὶ,
Ποταμῶν τε πηγαὶ, ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
Ἰδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεὸς,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Δίρχθηθ' οἵαις αἰκίαισι
Διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
Χρόνον ἀθλεύσω. τοιόσδ' ὁ νέος

ΣΧΟΛ. α.

¶ 77. Ὡς ὑπιτιμητής γε] καλῶς, φησι, κ᾽ σεμνῶς τυπᾶι τὰς πέδας ὁ Προμηθεύς. ὁ γὰρ προσαξας τοῦτο τὸ ἔργον, ἤγουν ὁ Ζεύς, δικὸς ἐστι κ᾽ βαρύς. ἢ ὁ ὁ ἔργου θεασάτης. ἢ ὁ ζημιωτὴς, ἢ ὁ ἐπιτιμητής. ταῦτα γ᾽ λέγει ὁ Κράτος, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ηφαιστος (ἑκτεθραπίλευ μέντοι πάντως πεπεικμένον ὁ σεσώκεται αὐτὸ κ᾽ αἰσιδῶς) ἁρμόζει τῇ μορφῇ σου κ᾽ σεσόφικοτα ταῦτα πάντα τὰ τραχέα ῥήματα. τὸ δ᾽ πρὸς αὐτὸν, σὺ γὰν μαλθακὸς κ᾽ ἐυγνωμων, ἐμοὶ δ᾽ ἔυτεκ τ᾽ αὐθαδίας μὴ ἐπονείδιζε τὰ ἐκ φύσεως πρεσείλα. Ἄλλως, ὑπιτιμητὴς, ὁ ὑπιτιμᾷν μέλλων σοι, εἶγε ἀμελήσεις, ὁ Ζεύς. ¶ 81. Ὡς κάλωσιν] ὁ χερσὶ κ᾽ ποσὶ τὰ δεσμὰ ἴχει. ¶ 82. Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] ἰδὸν τὸ Κράτος ἀσφαλῶς δεσμεύοντα τ᾽ Προμηθέα, φησὶ πρὸς αὐτὸν, νῦν ὕβριζε κ᾽ καταφρόνει ὅ Διός. ἐνταῦθα γ᾽ κλέπτων τ᾽ τιμὴν ὅ Διὸς δίδω τοῖς ἀνθρώποις. πῶς δύναιδέ σε οἱ ἄνθρωποι ἐλεύθερῶσαι τύτων τ᾽ δεσμῶν; ψευδῶς ὀνομάζουσί σε οἱ θεοὶ Προμηθέα· χρεία γάρ σοι ἐτέρᾳ προμηθίας, δυναμένᾳ σοι σαφίσασι πεῖν τρόπῳ ἐλεύθερώθηναι τῶνδε τ᾽ δεσμῶν. λπὸ δ᾽ εἰκείᾳ ἐνίμαι διαβάλλει αὐτὸν, ὅτι προνοητὴς ὢν τ᾽ μελλόντων (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Προμηθέως ὄνομα) ἐ προεύνοησε τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι, ὅτε δύνατο ἑαυτὸν ἐλεύθερῶσαι ὑπὸ τ᾽ δεσμῶν. ¶ 85. Ψευδωνύμως] ἐυφυῶς ὑπὸ δ᾽ ἐνόμαι ἐλαβε τὸ ὄνομα. Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ὁ προεῤῥῶν τὰ μέλλοντα, τροπῇ δ᾽ ὁ εἰς τὸ θ. τίχνης] τ᾽ δεσμῶν. ¶ 88. Ω δῖος αἰθὴρ] ἁρμοζόντως φησὶν ὁ ποιητὴς μηδ᾽ ἑυδὲς ἀντικεῖν τ᾽ Προμηθέα, ἵνα μὴ δέξῃ ἄφορον κ᾽ αὐθάδη· ἐπεὶ ὁ τὸ ὑποχωρῆσαι τοῖς κολάζουσι, προσμαρτύρεται τ᾽ αἰθέρᾳ, κ᾽ τοὺς ἀνέμους, ἤτοι τὰ ἄτρεμα τοιχεῖα· τοὺς πελαγικοὺς κ᾽ τοὺς πηγαῖς, ἢ ὑγρὰν φύσιν· κ᾽ τ᾽ γῆν, ἢ ξηρὰν φύσιν· κ᾽ δ᾽ ἡλιον ἢ φύσιν. κ᾽ λέγει αὐτοῖς, θεάσασθέ μ᾽ οἷα πάσχω κακὰ κ᾽ ὑφ᾽ τ᾽ θεῶν, κ᾽ ἐγὼ θεὸς ὤν. ἀλλαστη ὁ ἑυδὲς τ᾽ λέξιν, καὶ φησι, διέρχεται, αὐτὶ δ᾽ ἰδέτε, εἴαις τιμωρίαις διακοπτόμενον κακοπαθήσω ἐς τ᾽ δύνατὴ χρέιον. τοιοῦτον γὰ δεσμὸν ἐξεῦρεν ὁ Διὸς μοὶ ὁ τῶν ἐγκλημάτων τ᾽ θεῶν, ἤγουν ὁ Ζεύς. Ἄλλως. τεχνικὸν τὸ μὴ εὐδὲς εἰσάγειν λαλῶν τὸ συναλοιῶν σεσωσται, σεῖς ἐμπνισμὸν δ᾽ ἀκρατῆ. μεγαλοφώνως δ᾽ τὰ τέσσαρα τῶν χεῖα ὑπαλλεῖ μοι. δεῖ δ᾽, παύσων ὑποτάσσων. ¶ 90. Γέλασμα] καλῶς εἶπε τὸ γέλασμα χῦμα, ἐκ

Quippe horum cenſor operum gravis eſt.
Vulc. Lingua tua garrit ſimilia formæ tuæ.
Rob. Tu malaciſſare; hanc vero meam pervicaciam,
Et animi aſperitatem ne impingas mihi.
Vulc. Diſcedamus, quoniam membra irretitus eſt.
Rob. Hic nunc proterve geſtias, & deorum dona
Furatus conferas mortalibus. Quid tibi
Homines poſſunt ab iſtis laboribus detrahere?
Falſo te dii Promethea
Vocant; tu enim ipſe eges Prometheo [*qui te doceat*]
Quo pacto evolvaris ex iſta fortuna.
Prom. O æther divine, & flatus celeribus alis,
Fluviorumque fontes, marinorumque fluctuum
Criſpatio innumerabilis, & terra omniparens,
Invoco etiam Solis orbem omnium inſpectorem.
Videte qualia ipſe deus a diis patior,

ANAPÆSTI.

Aſpicite qualibus plagis
Pereſus, myriadum annorum
Tempus tolerabo: talem iſte novitius

ἐκ μεταφορᾶς τ γελοίων, ἢ διαχεομένων. ὥσπερ γὰρ ἱκανοὶ ὑφαινομένης τ καρδίας γελῶσι, γελῶντες ἢ διαχέονται ἢ ἰνῶτατοι ποιοῦνται τ σωμάτων αὐτῶν (ὥσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συρίπτουσι), ἅ ἐν αὐτοῖς ἐμφύτω θερμῷ αἵματι συστελομένω ὕταν ἢ τὸ κῦμα ὑσταιρεῖ γελᾷ ἢ διαχέηται, συχνὸν ἐγχέμβιον ἢ ἐπάλληλον. Ἄλλως. γέλασμα, διάχυμα. ¶ 91. Καὶ τ παν.] ἤκαξε τ φησιν. ¶ 94. Τὸν μυελιτῆ] πολυτῆ. ἐκ γὰρ τῆ Πυρρίφεμ τρῆς μυελάδας φησὶ δεδέσθ αὐτόν.

ΣΧΟΛ. 6.

¶ 77. Ὡς ὑπερτιμητὴς γε τ ἔργων βαρύς] ὅτι ὁ ἐξεταστὴς ἢ ἐυθύνας ἐπάξων εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς, ἀνύπαιτος. ¶ 78. Ὁμοια μορφῇ] ἀμαύζοντα τῷ ἀγρίῳ σώματι τὸ τραχὺ ῥῆμά σε στ. μορφῇ] τῇ σῇ. γηγένεται] βαῖῳ. ¶ 79. Μαλθακίζῃ] τακτικῶ. ἀνδαδίαν] ἀλαζονείαν. ¶ 80. Μὴ πίπλησό μοι] ἐναδιστικῶς περὶφερε. ¶ 81. Στιχομυθ.] λοιπὸν χωρῶμεν. ὡς] ἐπεὶ. κώλυσιν] ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτῆ, τοῖς ποσίν. ἀμφίβληστ] δεσμά. ¶ 82. Ἐνταῦθα] τούτοις συσὶν τοῖς δεσμοῖς. ὕδρηλε] θρασύνε ἢ μᾶζον θεῶν φρόνει. ¶ 83. Συλῶν] κλέπτων. ἰφημέροισι πρόσωπον] τοῖς θνητοῖς δῆλα. ¶ 84. Οὔτε] δυναῖοι. ἀπαντλῆσαι] ἰλλώβεῶσαι. ¶ 85. Ψεύδυπόμως] ψεύδως. δαίμονες] οἱ θεοί. ¶ 86. Λυτὲν γάρ σε δεῖ πρεσμυτίας] χρεία ἐσὶ πρεσμυτίας. ἡ ἢ σύνταξις, ὡς τὸ, χρεὼ βυλῆς ἐμέ τε ἢ σὲ, δοτικῶ γὰρ ἴδιον εἰπεῖν, νῦν ἢ πρὸς αἰτιατικὼ ἐπιούσιον λαμβανομένης ἔξωθεν τ ὡς. ¶ 87. Ὅτῳ] τίνι. ἀκυλιωθήσῃ] ἰλλωθρωθήσῃ. τέχνης] τ ἢ Ἡφαίστε. ¶ 88. Ὦ δῖ@ αἰθὴρ] νῦν τὰ τέσσαρα ὀνομάζεται πρὸς ἴκλυσ τυχόντα, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ἐπειδὴ ἢ ἥλι@ ἐκ τούτων διέρχεται, ἢ τ ἐκάστε γιγνομένων ἐσὶ θεατὴς, πρόσειλφεν ἢ τοῦτον τῇ ὀπτικῇσει. ταχύπτεροι] ταχεῖαι, ἢ ταχ@ τοῖς πτεροῖς τ ἐρετῶν παρίχεσαι. ¶ 89. Πολλαμῶν τε πηγαὶ] ὦ. ποτίμων] τ θαλασσίων. ¶ 90. Ἀνήριθμον γέλασμα] ἄπειρον χῦμα, πλάτ@. ἐκ μεταφορᾶς τ γελοίων, οἱ γὰρ γελῶντες ἐξαπλοῦσι. παμμῆτορ] ἡ πάντων μήτηρ ἢ τροφὸς, ζώων λίγυ ἢ σπερμάτων ἢ ἀνθρώπων. ¶ 91. Παντόπλον] τ παντ ἐφορῶσα· τ πάντα βλέπουσα, ἢ τ ὑπὸ πάντων βλεπόμενον. ¶ 92. Ἰδεῖν] θεάσασθε. θεὸς] ὦν. ¶ 93. Διέρχομ'] θεάσασθε. ἀνίαισι] τιμωρίαις. ¶ 94. Διακναιόμ@] διακοπτόμ@ ἢ πρὸς ταλαιπωρίαν. μυελιτῆ] πολύν· τρῆς μυελάδας αὐτὸν φασι δεδέσθ. ¶ 95. Λύλδίσω] μετ' ἄλλε ἢ καινοτέρ@ διάξω.

¶ 100.

Ταχὺς μαχάρων ἐξῆρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν ἀεικῆ.
Αἰ αἰ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπιρχόμενον
Πῆμα φυάχω· πῆ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι πόλαινιν
Πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πιπραμένην δὲ χρὴ
Λῖσαι φέρειν ὡς ῥᾷστα, γινώσκοντ' ὅτι
Τὸ τῆς ἀνάγκης ἓς' ἀδήριτον σθένος.
Αλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
Οἷόντε μοι τάσδ' ἐστι. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηξῶμαι πυρὸς
Πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφυκε, καὶ μέγας πόρος.
Τοιάσδε ποινὰς ἁμπλακημάτων τίσω,
Τπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.
Α ᾶ, ἔα ἔα.
Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς
Θεόσυτος, ἢ βροτοῦσα, ἢ κεκραμένη.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 100. Τῶνδ' ὕπιτεῖλαι] ἀντὶ τῦ ὑπιτελεσθῆναι. οἱ τόδε, Νέτειν ἐν ἐκ Τρείας ἐπιτείλεο Παλλὰς Αθήνη. ¶ 101. Καίτοι τί φημι] ὑποδυόμενος ὁ Προμηθεὺς, ὡσανεὶ ἄγνοιαν προβαλλόμενος τὴ τελάντης καὶ τὴ συμβάντων αὐτῷ κακῶν, ἐρωτᾷ πότε ἥξει ἐλάθιερόν τε δεσμῶν· εἶτα γνὺς ὡς αὐτὸς εἶη ὁ Προμηθεὺς, καὶ ὑμῖν τὰ αὐτῷ συμβησόμενα θέλων, αὖθις καὶ τὰ ἴδιος, φησὶ, τί φημι ἐγώ; τὰ πάντα ὑπίσαμαι ἀκριβῶς. τὰ μέλλοντα δέ μοι συμβήσεσθαι, ἡδέμιαν βλάβεν κομίσουσί μοι. ¶ 102. Σκεθρῶς] ἀκριβῶς. ποταίνιον] νέον, προσφάτον, ἢ προσφάτων μοι. ¶ 106. Οὔτε σιγᾶν] ὔτε σιγᾶν δυνατόν μοι, ἀλλᾶ γὰρ ὔτε μὴ ἐλέχαν, ἐνλαβῆσθαι γὰρ Δία. ¶ 110. Πηγὴν κλοπαίαν] πᾶσα ὑσία μείνειν πάρεστι. τὰ ὃ πῦρ ἐν ὅσῳ γὰρ τὸ τυχὸν ἴσχη, πάλιν ἄυξεται. ὁ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς ἔπε σπέρμα πυρός· καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐς ἐλαχίστου αὔξεται. ὡς τῶτο ὑπ' αὐτομαχαίρας ὁ Δὶς σφύρᾳ, πυγλῷ εἶπεν. καὶ αὐτὴ γὰρ ἐκ ἓς τυχόντος αὐξεῖ. ¶ 114. Α ᾶ] ἐκπλήξεως ὑπερβολαί. ¶ 115. Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ] ἴσως αἱ Ωκεανίδες ἀοιδίας ἔπιεον. αἰσθητὰ ὄ ἡ ὀσμὴ, ἀχ ὁρατόν· διὸ καὶ ἀφεγγῆ ταύτην φησὶν ὡς αἰσθητὴν οὖσαν ὄσα τ' ὀσμῆς στερεῶν ἢ τ' Ωκεανίδων ἀφῆκεν. ¶ 116. Κεκραμένη] ἐμιξίων.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 96. Ταχὺς] ἡγεμών. ἐξῆρ'] ἐμηχανήσατο. ¶ 97. Λεικῆ] ἀπρεπῆ. ¶ 98. Τὸ παρὸν] τὸ ἐνεστώμενον. ἐπερχόμενον] μέλλον. ¶ 99. Ποτὲ] ἆρα. ¶ 100. Χρὴ] ἐπίκαιρα. ὕπιτεῖλαι] φανῆναι. ¶ 101. Τί φημι] τῦτο. ¶ 102. Σκεθρῶς] ἀκριβῶς. ποταίνιον] ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον. ¶ 103. Πῆμ'] βλάβε. ἥξει] ἐπέλθῃ. ¶ 104. Λῖσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα]

Deorum dux adverſus me excogitavit
Captivitatem immitem.
Heu heu, & præſentem & futuram
Calamitatem ingemiſco: quando tandem ærumnarum
Iſtarum terminos oportet exiſtere?

JAMBI.

Quanquam quid hæc dico? omnia præcipio
Accurate quæ ſunt futura, nec mihi inopinato
Malum ullum eveniet: cæterum deſtinatam oportet
Facillime ferre ſortem, gnarum quod
» Neceſſitatis eſt inexpugnabile robur.
Sed neque tacere, neque non tacere fortunam
Hanc poſſibile mihi eſt; nam quia hominibus dona
Contribui, difficultatibus hiſce implicitus ſum miſer:
Et quod cleperem ferula conceptum ignis
Fontem furtivum, qui magiſter artis
Omnis, & hominibus magnum vectigal.
Tales pœnas pro delictis luo.
Sub dio vinculis affixus.
Heu heu, ah ah.
Quis ſonus, quis odor obſcurus advolavit ad me,
Divinuſne an mortalis, an medioxumus,

ται] μείζων ὑπερμένων ἐυκύλως. ¶ 105. Ἀνάγκης] τῆ βίας. ἀδήλητον] ἀμάχητον. ὀθόνη] δύναμις. ¶ 106. Ἀλλ' ὕτε] ἐξεσί μοι τάσδε τὰς τύχας λέγειν τε ἢ σιγᾶν. σιγᾶν μὲν ὅτι μὴ βεβουλόμην ἢ Διὸς τὸ πῦρ ἐκλεψα, λέγειν ἢ ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρα παρέσχον, ἢ σφοῖς αὐλὸς ἐφιλανθρωπευσάμην ὅς τε τὸ πῦρ ἢ πανὸς ὅσα σεμνᾶς σφᾶς ἰδέσθαι διδάξας. σιγᾶν] σιωπᾶν. τύχας] τὰς ἐμὰς δυσχέρας. ¶ 107. Οἷον] δυναίμην. τὰς] ταύτας. γέρα] τιμάς. ¶ 108. Πορὼν] παρασχὼν, δὸς ἐγώ. ὑπέζευγμαι] συνέζευγμένος εἰμί. ¶ 109. Ναρθηκοπλήρωτον] νάρθηκα μέσον. Θηρῶμαι] μὴ μηχανῆς λαμβάνω. πυρὸς] ἢ τοῖς ἀνθρώποις ἀπ' ἐσομένης. ¶ 110. Πηγὴν κλοπαίαν] ῥίζαν ἢ ἀρχήν. πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν ὅτι πᾶσα ὕλη μέτρον δίχεται, τὸ ἢ πῦρ ἂν τὸ τυχὸν εὑρεῖν, ἤτοι σμικρότατον σπινθῆρ ὕλη τῆ βίᾳ αὔξει. πάλιν πηγὴν οὖν εἶπε πυρὸς, ὅτι πολὺ αὔξεται ἐκ μικροῦ. Δίαν εἶπεν κλοπαίην κλοπαίαν εἶπε σεμνὸ τὸ πάγκλυτον. τοιοῦτον δέ ἐστι ἢ τὸ ταρ-

θηκοπλήρωτον, ὥφελε γὰρ εἶπεν ὅτι νάρθηκος. ἔστι ἢ τὰ τοιαῦτα ὑπερμαία, τὸ τε κλοπαίαν τὸ τε ναρθηκοπλήρωτον, ὅτι ἐπεξήγησις ἢ θηρῶμαι, εἶπον γὰρ θηρῶμαι ἢ πηγὴν πυρὸς, ὥφελε εἶπεῖν ἢ τίνα τρόπον ἐθηράσατο. ¶ 111. Πόρος] πορισμὸς ἢ ζῆν. ¶ 112. Τοιάσδε ποινὰς] τοιῶνδε ἁμαρτημάτων ποινὰς ἔδει εἶπεῖν, νῦν ἢ σεμνὸ τὰ ποινὰ ἢ σύνταξιν ἀπέδωκεν. ποινὰς] βλάβας. ἀμπλακημάτων] ἥττημα. τίνω] δίδωμι. ¶ 113. Ὑπαίθριος] ὑπὸ ἢ ἀέρι ὢν, ὑπαίθρου ἢ ἀέρος, ἐκτὸς εἴρκης τινός. παρασταλάσσω] παρσαλεύομαι, κεκαρφόμενος. ¶ 114. Ἀ ἄ, ἴα ἴα.] ἐκπληκτικόν. ¶ 115. Ἀχὼ] φωνή. ὀδμὴ] ὀσμή. ἴσως αἱ Ὠκεανίδες ἐνώδιαν ἔπεσεν. ἀόσθητον ἢ ἡ ὀσμὴ, οὐχ ὁρατὴ, διὸ ἢ ἀφίγξη ταύτην φησὶν ὡς ἀθεώρητον. διὸ τὸ ὀσμὴς ὂν σεσοφισται τῶν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν. σεσοφίκε] σεσηλθε. ἀφιγγὴς] ἀόρατος. ¶ 116. Θεόσυδος] ὁ θεὸς ὁρμηθεὶς. βεβοτιεις] ἀνθρωπίνη. κεκραμένη] ἡρμοσμένη.

Ἱκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
Πόσιν ἐμῶν θιγεῖν, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾶτε δισμώτην με δύσποτμον θεὸν,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπιχθείας ἐλθόντ', ὁπόσοι
Τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσαχνοῦσι,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν·
φεῦ φεῦ, τί πόλ' αὖ κινάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἱλαφραῖς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Μηδὲν φοβοῦ· φιλία γὰρ ἥδε τάξις,
Πτερύγων θεοῖς ἀμίλλαις
Προσίζα τόνδε πάγον, πατρῴας
Μόγις παρεκοῦσα φρένας.
Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
Κλύπτω γὰρ ἀχὼ χάλυβος δικῆς ἄντραν,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 117. Τερμόνιον ἐπὶ πάγον] ἐπὶ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς. ἐπειδὴ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος, ἢ, ὃ ἐγὼ φημὶ τὸ πέρας ἡμῖ δεδειγμένον. ἐπὶ δὲ ἄκρου φερομένου. ¶ 119. Ὁρᾶτε δισμώτην] ἀφ' οὗτο δισμώτης ὀνομάζεται. ¶ 120. Τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπιχθ.] πάντες οἱ θεοὶ ὀργίζονται τῷ Προμηθεῖ ἀφ' ὧ τὸ πῦρ. ἐκ δὲ τούτου πάντα μᾶλλον ἔχειν οἱ ἄνθρωποι, ἢ ὅτι ἦσαν συνεχῶς. φασὶ γὰρ τὸ Προμηθέα κεκλοφέναι τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλόντα ναρθηκι, ἢ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. τοῦτο δὲ μυθῶδες. τὸ δ' ἀληθὲς ἦτοι ἴχνι πῦρ καλεῖ ἢ γνῶσιν, ἀφ' ὧ δραστήριον. Προμηθεὺς ἡ καλεῖται ἡ σοφία, ἢ ἡ συζυγασις, ἢ ἡ περιτέχνασις, ὡσ δίδωσιν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἴχνη ἢ φυλάττειν, ἢ μή τισ φροντίζειν. ὁ δ', ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἠξάλε φροντίζειν, ἢ λέγει τὰ μὴ δίοντα, ἢ προβλωθέν. ὅτων οὖν κλέπτης λέγεται ὁ προμηθέας τῶν θεῶν. ὅτι ἢ ταρβηκὶ ἔβαλε τὸ πῦρ, ἢ αὐτὸ περιφέρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σοφίας τισὶ δ' οὐκ, ἤρξατο φροντίζειν, ἢ προλέγειν τὰ μὴ δίοντα. 124. Φεῦ φεῦ] πλησιέστερον γινομένης τῆς τῶν Αἰσχυλίδων πληθύος, ἤδη καὶ τὴν τῶν πτερύγων ἠχὴν ἀκούεται, καί φησι, τί δὴ ἔστι τὸ κίνημα τῆς ὄρνιθος, ὅπερ ἀκούω πλησίον; ὑποσυρίζει γὰρ ὁ αἰθὴρ ἱλαφραῖς πτεραῖς πληγῶν. φησὶν οὖν ὁ χορὸς τῶν Ωκεανίδων περὶ αὐτόν, Μεθαμῶς φεβοῦμαι Προμηθεῦ. προσίζει γὰρ ἐνταῦθα πληθὺς φίλων ἐν ταχυτάτῃ κινήσει τῶν πτερύγων, μόλις πεῖσασα ἢ ὃ πατρὸς Ωκεανοῦ διάνοια. κινάθισμα] κίνημα πλῆθους. παραγώγως. ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται ὑπακτέον. ¶ 126. Ῥιπαῖς] ὁρμαῖς. ¶ 128. Μηδὲν φοβοῦ.] ὁ ῥυθμὸς ἀναπεστικὸς ἐστι κυκλασμένος ἐκ τοῦ Ἡρωικοῦ. ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κεντὴν ἱερῶν, ἢ κράσθη λίαν τοῖς μέλεσι ὃ τραγικόν. ἐχρῶντο δ' αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θεατροπρεπέσι, ὡς ἢ Σοφοκλῆς Τηρεῖ. ἔστι δ' ταῦθ' ὅμοια τῷ, Οὐδ' αὖ ἰάσεις με μείζονι σῶσαι δύνασθαι. Φιλία γὰρ ἥδε] ἀντὶ τοῦ Φάλαγξ, ἢ συνοχὴ, ἀντὶ δὲ ἡμῶν. ταῦτα δέ φασιν ἀναδρομοῦσαι διά τινος μηχανῆς. ἄτοπον γὰρ πάντων διαλέγεσθαι τῷ

Προ-

Attigit ad rupem extremam,
Laborum meorum ſpectator, an quid aliud volens?
Videtis vinctum me, infelicem deum,

ANAPÆSTI.

Iſtum Jovis hoſtem, iſtum omnibus diis
Odio habitum, quotquot
Jovis aulam ingrediuntur,
Propter nimium erga homines amorem.
Heu heu, quemnam rurſus audio
Strepitum volucrum prope? nam æther levibus
Alarum ictibus ſtridet.
Omne quod adpropinquat incutit mihi terrorem.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Ne metuas; hæc enim cohors amica
Velocibus certaminibus alarum
Advenit ad hanc rupem, paterno
Animo ægre perſuaſo.
Auræ autem veloces me miſerunt:
Nam ferri ſonitus penetravit ſeceſſum antrorum;

Προμηθεῖ τῷ ἐφ' ὕψει ὄντι. ἐν ὅσῳ ἢ Ωκεανῷ περιλαλεῖ, κατίασιν ἐπὶ γαῖαν. ¶ 132. Κεφιπτοφέροι δέ μ' ἔπεμψαν ἄνεμοι] ἐκόμισαν ἢ ἱμὲ ἐνταῦθα αἱ ταχύπτεραι πτεραὶ Ϟ ἀνέμων. ἡνίκα γὰρ ἐπαοιαλδύει τῇ πέτρᾳ περονηλόμῳ Ⓖ, ὁ κύπ Ⓖ ξ σιδήρ. διῆλεν εἰς Ϟ ἰσώτατον τόπον Ϟ ἡμετέρων οἰκημάτων. τοῦτο ἢ δηλοῖ ὅτι ϗ μίχει ξ Ωκεανὸ ὁ κύπ Ⓖ ἀφικέλο.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 117. Ικετο] ἦλθε. τερμόνιον] Ϟ τελδίλαϊον. πάλιν] Ϟ τραχὺν ϗ κρημνώδη τόπον. ¶ 118. Πόνων] Ϟ κακοπαθιῶν. Θεωρὸς] θεατής. ¶ 119. Ορᾶτε] σεῖς Ϟ ὑπεληφθέισαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει. δύσταξμον] δύσνυξ. τὸ δύσταξμον ὡ σεῖς Ϟ δεσμώτην, ἤτοι Ϟ Θεὸν συντακίον. ¶ 120. Πᾶσι Θεοῖς] πάντες βδὶ Θεοὶ ὠργίζοντο σεῖς Ϟ Προμηθέα διὰ τὸ πῦρ, ὃν τότε γὰρ πάντα βᾶσα ἄχον εἰ ἄνθρωποι, ϗ νῦτι ἔχουσιν αὐτόν. ¶ 121. Διὸ ἀπεχθείας] ἐν ἔχθρᾳ. ἐπόσοι Ϟ Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεῦσι] διάγουσι. καλῶς ἢ εἶπε τὸ ἐπόσοι Ϟ Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεῦσιν, ἔστιν οἱ ἴλεῳ ἐπίσοι Διὸς φίλοι, ἦσαν γὰρ ϗ ἕτεροι οἱ σεσταῖχον Δὶ, τοῦτοι ἢ οἱ Τιτᾶνες. ¶ 123. Διὰ Ϟ λίαν φιλάνθρωπα βροτῶν] ἀγάπην ἰδὼ ἔχων εἰς τοὺς βροτούς. ¶ 124. Κναθισμα] κάκωμα, ἐμοὶ. ¶ 125. Πέλας] ξ Καυκάσε. εἰωνῶν] ἐρημίων. αἰθὴρ] ὁ ἀήρ. ἰλαφραῖς] ἰλαφρῶν. ¶ 126. Πτερύγων] ἐκ Ϟ πτερύγων γινομένων. ¶ 127. Φοβερὸν] φόβος ἄξιον. τὸ σεσταλτον] τὸ εἰσερχόμενον. ¶ 128. Μηδὲν φοβηθῇς] ὅρα ἵνα μὴ. Φιλία] φιλικὴ. ἥδε τάξις] ἥτοι τὸ ἡμέτερον τάγμα. ¶ 129. Θεοῖς ἀμίλλαις] ταχείαις σπουδαῖς. ¶ 130. Προσίβα τόνδε πάγον] προσῆλθε Ϟ κρημνώδη τόπον. ¶ 131. Παρηπεῦσα] καταπέπτωκα. ¶ 132. Κεφιπτοφέροι] ταχύπτεροι. ἄνεμοι] ξ αἰρ Ⓖ πνοαί. 133. Αχὼ] ἡ βοή. χαλυβ Ⓖ] ξ σιδήρ. ἐσίσι ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρ Ⓖ ἐν χαλυβι, ἔστ Ⓖ ἐνθα ὁ σίδηρ Ⓖ ἐγίνετο, ὅταν ϗ σεσταφύτευτο, ὁ κύπ Ⓖ ξ σιδήρ ἐκεῖθεν ἐκᾶ. διῆξεν] διῆλθεν. ἄντρων μυχοὶ] Ϟ ἐλῶν Ϟ πετρῶν κοιλωμάτων, ἔνθα φασὶ κατοικεῖν τὰς Νύμφας.

Ἐκ δ' ἴπληξί μι τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ·
Σύθη δ' ἀπίδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Αἰ αἰ αἰ,
Τᾶς πολυτέκνω Τηθύος ἔκγονα,
Τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομέτω
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
Πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἰσίδιοθ'
Οἷῳ δεσμῷ προσκορπατὲς,
Τᾶσδε φάραγγος σκοπέλως ἐν ἄκροις
Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χο. Λεύσσω Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἰμοῖσιν ἴσσασις
Ομίχλη προσῆξε πλήρης
Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδοῦσα
Πέτραις προσαυαπτόμενον
Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
Νέοι γὰρ οἰακοτόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπω·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 134. Θερμερῶπιν] γράφεται θερμερῶπην. τὴν ἐπαιμάττουσαν θερμότητα τῷ προσώπῳ, ἤτοι ἡ ἐρυθρότητα, ἣν ἐκ ἴσης ἐν ἀνδρὶ βλέπομεν. ἢ γὰρ ἡ παρθένος ἰρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἰαντῆς προσώπῳ, ὅπω γὰρ συνεζύχθη ἀνδρὶ ὥσε τρίφειν δῆθ' ἡ αἰμαῖα ἰαντῆς τὸ παιδίον, ὅτε καταμήνια βλέπει δι' ὧν τρίφεῖ τὸ ἔμβρυον, ἢ δῆθ τοῦτο τὸ αἷμα δῆθ ἡ προσώπε αὐτῆς ἐξέρχεται ἢ ἡ γαμηθεῖσα, χλωριάσασα ἢ ὄψιν ἰσίν, ὡς ἀπολείπεσθαι ἡ αἷμα αὐτῆς ἢ τρίφοθαι τὸ ἔμβρυον. ἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἅπαν τὸ αἷμα αὐτῆς, ἢ αὐτὴ μίνει χλωρὰ βλέπουσα δῆθ καταμήνια δι' ὧν τρίφεται τὸ παιδίον. ἔχει γάρ τι ἐνύθημα ἡ παθένος ἐν τῷ ἰαντῆς προσώπω, ὃ ἐκ ἴσιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν. κἀσοσῖσαι δέ μι ἢ ἀπερῆφαι πεπόηκε ἢ ποθὴν θερμὼ αἰδῶ, ἤγουν ἢ καλίσην, ἢ ἐξ ἀναδύσεως αἱμαθῶ ἠρεμίνην· ἢ τολμηρότερον ἐντεῦθα παρῆναι. ἦλθον ἢ ἢ ὥρμησα ἀπίδιλος ὄχῳ πτερωτῷ, ἤγουν τῇ δι' αἴρος πλάσει. δῆθ τοῦτο ἢ δηλοῖ ὡς σκηδαίως παρεγένετο· ὥστε ἰδὲ τὰ οἰκεῖα πίδιλα δυναθῶσαι βαλεῖν. Λάως. ὄχῳ πτερωτῷ, ἢ πτέρυξιν ἅις ἐποχοῦνται οἱ Ἱππάμωνες. σύθλων δ' ἀπίδιλος, ὡς γείτονες ἄζωτοι ἔκειτο. ¶ 136. Δῖαῖ] φεῦ φεῦ τέκνα τ' πολυτέκνε Τηθύ, ἤγουν τ' γῆς, ἢ ἧς Ὠκεανὸς ἢ ἀθικυκλοῦνθ πᾶσαν ἢ γλῶ. ¶ 139. Ἀκοιμήτῳ] γαληνάδει, πολυκοιμήτῳ, ἠρεμαίῳ ῥεύματι ἤτοι πολυηρύχῳ. ὅπα ἢ ἀκαλαμήτιλον δηλώσῃ. τὸ γὰρ α κατ' ὀθίτασιν κεῖται. οἱ γὰρ ἰῶ ταφοχῶδες τὸ ἧς Ὠκεανὸ ῥεῦμα κυκλοῦνθ πᾶσαν ἢ γλῶ, ἀνάγκη ἦν ἢ ἢ γῆν κυμαίνεσθ, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπεφαμίνην. ὑδάτων ἢ ἀρχαὶ τέσσαρες, τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκὸν, τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ ἠρεμαῖον τ' ῥεύσεως. ¶ 143. Δζηλον] χαλεπὴν, κακόζηλον Φυλακὴν βασῶζω, ὅ ἐστι, φυμένην ἢ πέτραν. ¶ 144. Λεύσσω Προμηθεῦ] βλέπω ὦ Προμηθεῦ ἃ πάσχεις φοβερά. ἤγουν φόβε ἄξια. ἐσῆλθε ἢ τοῖς ἰμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δακρύων, εἰσιδόντι τὸ σὸν σῶμα πρὸς τῇ πέτρᾳ ξηραινόμενον ἢ κατατηκόμενον τῇ ἧς σιδηρᾷ δεσμᾷ βλάβαις. νέοι γὰρ βασιλεῖς κρατοῦσι ἧς Ὀλύμπω. λέγει ἢ τοῦτο δῆθ ἢ Δία· ἤδη γὰρ ἤρξω

Et exemſſit mihi erubeſcentem verecundiam:
Proripui vero me diſcalceata curru alato.

ANAPÆSTI.

Prom. Heu heu,
Progenies Thetidis fœcundæ,
Et circumfluentis omnem
Terram fluxu irrequieto filiæ
Patris Oceani, aſpicite
Quali vinculo conſtrictus,
In ſumma ſcopuli hujus cavitate
Præſidium inoptabile obibo.

ANTISTROPHE I.

Chor. Video Prometheu: ſed meis horrenda oculis
Irruit caligo, lachrymarum
Plena, cum conſpexi corpus tuum
Ad petras exſiccatum
Hiſce adamantinis noxis. [i. *clavis noxiis.*]
Nam novi gubernatores obtinent Olympum;

ἵμμιξε τ' ἑαυτῇ πατέρα Κρόνου τ' βασιλείας, καὶ νέοις νόμοις καὶ ἀσυνέτοισι τὰ πάντα δικάζει ἀδίκως. εἰακοτόμει δ' λίγυιλαι οἱ κυβερνῆται τ' νεῶν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τ' ναῦν ἴνθα ἕκλονῦ), ὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ἃ βέλεται. ¶ 145. Ομίχλη] ταύτην τρεπικὴν λπὸ δ' νίφας καὶ τ' ὁμίχλης· ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὕδωρ καλαῤῥήγνυλαι· ὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα νίφες ὀπηγενότ@, δάκρυα παταχίσεις οἱ ἄνθρωποι. ¶ 148. Ἀδαμαντοδέτοισι] ἰχνευοδέτοις.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 134. Ἐκ δ' ἐπλῆξέ μὲ τὸν θερμερῶπιν αἰδῶ] εἰς ἐκπλῆξιν καὶ φόβον ἐκίνησε παρθενικὴν ἐμέ· ἐξεφόβησε. ἀπεσείσατό μου τ' παρθένιος πρέπουσαν αἰδῶ, τ' ὑπκειμένην θερμότητα ἣν κὰ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθέν@ ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ. ¶ 135. Συθὴν] ὥρμησα. ἀπέδιλ@] ἀσανδάλ@. δῆλ@ τοῦτο δῆλον ὅτι σανδάλοις παιζυίσητο νῦν τὰ σίκτια πέδιλα δυνηθῆναι βαλεῖν. ὄχν] ὥρμητι. πέρατῷ] τοῖς πέρασι. ὄχημα γὰρ λῶ αὐτοῖς τὰ πέρα, ὥσπερ τοῖς ἱππεῦσιν οἱ ἵπποι. ¶ 136. Αἱ αἱ] τὰ εἰς αι λήγοντα δίφθογγα ὑπερίσμαλα δὴ τίλος ἔχοντα τ τόνον φυλάσσονται, ἰαπλαταῖ, παπαῖ, αἴ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν ὃ βαβαὶ, ναὶ, ὑπερίσμα καταθετικὸν, καὶ ὀαί. τ' πολυτίκτυ Τηθύ@] τ' παμμήτορ@ γῆς. ¶ 138. Ἑλισσομένν] συστρεφομένν. ¶ 139. Χθόν'] γῆν. ἀκοιμήτω] ἀπαύστῳ. ¶ 141. Οὖ] καὶ ὑποίῳ. προσπαρακλὸς] κεκαφομέν@. ¶ 143. Φρουρὸν ἄζηλον ἔχοντα] ὅτκειν κακὸν, ἣν ὑβρὶς ζηλώσει, φυλάξω. ¶ 144. Λεύσσω] βλέπω. ὄσσοις] ὀφθαλμοῖς. ¶ 145. Ομίχλη] νέφ@ λύπης. προσῆλθε] προσῆλθε. ¶ 146. Εἰσιδοῦσα] καὶ εἰσιδοῦσα τὸ σῆ η, καὶ εἰσιδοῦσι τὸ σι ι· καὶ τὸ ι μὲν προς τὸ ὀφθαλμοῖς, τὸ ῃ η προς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ προσῆλθε τοῖς ἐμοῖς ὄσσοις, ὑκ ἔστιν ἕτερον ἢ ἐμοί. ¶ 147. Προσαναισμᾶται] ξηραινόμενον καὶ προσταλαιπωρῶν. ¶ 148. Δύμασι] βλάβαις, κολάσεσι. ¶ 149. Οἰακονόμει] ἄρχοντες, ὅτι ὁ Ζεὺς. ὀλύμπου] ὃ ἐρατῶ.

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέσμοις κρατύνει,
Τὰ πρὶν δὲ πελάρια τῶν ἀίσσοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' ἀίδου
Τοῦ τεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Ἀγρίως πελάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Χο. Τίς ὧδε τλησικάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ·
Τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
Τοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
Θέμιτος ἄγαμπτον νόον,
Δάμναται οὐρανίαν γένναν·
Οὐδὲ λήξει πρὶν ἄν ἢ κορέσῃ κέαρ,
Ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καί περ κρατεραῖς
Ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 151. Πελώρια] ἐπιμελεῖται ἀπὸ τ πέλω, τὸ πλησιάζω, ᾗ ὥσφ ἡ Φερεκύδ. λέγω. πελώρια λέγει τοὺς Τιτᾶνας. περὶ γάρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ Τιτᾶνες ἐβασίλευσεν· ἐλθὼν ὁ Ζεύς, ᾗ καταβαλὼν τούτους, ἐβασίλευσε. πελώρια δὲ λέγει ᾗ Τιτᾶνας, ᾗ τοὺς αὐτῶν. ¶ 152. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν] εἶπε, φησὶν, ὅτως ἀκριβῶς ὑπελαβόν με ὁ Ζεὺς τούτους ἀλύτοις δεσμοῖς, ἐπεμψεν ἂν ὑπὸ ϯ γῆν κάτωθεν ϯ τοὺς νεκροὺς δεχομένου ᾅδου. λέγει ὁ εἰς τ ἀπαντάνητον ᾗ ἀμίτρητον τάρταρον· ἐπεὶ ᾗ ἐν τῷ ᾅδῃ θεοί εἰσιν, ὁ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη, ᾗ ἄλλοι. ὡς μή τε θεὸς] καλῶς ἂν ἐπέτυχε μήτε τις ἄνθρωπος. ¶ 157. Αἰθέριον κίνυγμα] ὥσπερ εἰδωλον κρέμαμαι ὑπὸ τ αἴθερα, ἢ ἐπίχαρτα πεπονθὼς τοῖς ἐχθροῖς. ¶ 162. Δίχα γε Διός] πλὴν Διός. ¶ 164. Ενέρσιαν γέναν] ϯ Τιτανικὴν ϯ ἐξ ὑπερῶου. ¶ 166. Παλάμᾳ] μηχανῇ. ἢ αὐτὸν καθέλῃ τις τ βασιλείας. ¶ 167. Ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ] ἐμοῦ χρείαν ἕξει ὁ πρύτανις, ὁ δημιουργὸς ᾗ ἡγεμὼν ϯ θεῶν ὁ Ζεύς, καί τοι αἰκιζόμενός με, ἤγουν δεσμῶν, ἰσχυραῖς γυιοπέδαις ᾗ δεσμοῖς ϯ μελῶν· ᾗ, αἰκιζομένῳ ἐμοὶ παρ' ἐκείνου· ἕξει ὁ χρείαν ἐμοῦ, δεῖξαι αὐτῷ ϯ νεωστὶ ὑποσυλήσαντα ϯ ἐξουσίαν αὐτοῦ ᾗ σκῆπτρον αὐτῷ βέλθμα, ὑφ' ὃ ϯ ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρεθῆναι. λέγει ὁ ϯ ἑρμῆν τ Θέτιδος ἐν ἴσχυι ὁ Ζεύς. ὅτως γὰρ ἐρωτᾷς αὐτὸν, ἰδίωκεν αὐτὸν ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, ὅπως συγγένηται αὐτῇ. ἐκωλύθη ὁ ὑπὸ Προμηθέως, εἰπόντος αὐτῷ, ὁ μέλλων γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς, ἴσως κρείττων ᾗ μεῖζον δυνήσεται τοῦ πατρός. Φοβηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἀπέστη τ βασιλείας, ἀπέσχετο τ θείας Θέτιδος συνουσίας. Φησὶν οὖν ὁ Προμηθεύς,

Novisque legibus Jupiter inique imperat:
Quæ olim sancita, nunc obliterat.

ANAPÆSTI.

Prom. Quod si me subtus terram, & infra Orcum
Defunctos recipientem, in interminabilem
Tartarum demisisset, vinculis indissolubilibus
Inclementer applicitum, ut neque deus,
Neque quis alius hisce insultaret:
Nunc vero miser subdiale motaculum
Sustineo inimicis meis grata.

STROPHE 2.

Chor. Quis est adeo duri cordis
Deorum, cui hæc sint jucunda?
Quis non compatitur malis
Tuis, præter Jovem? at ille perpetuo præ ira
Animum inflexibilem reddens,
Domat cœlicolarum genus:
Neque prius desinet quin aut ipse satiarit cor suum,
Aut quis arte aliqua occuparit imperium hoc obtentu difficile.

ANAPÆSTI.

Prom. Profecto me adhuc, quamlibet validis
Hisce compedibus contumeliose tractato,

Ζεὺς, ὅτι ἴξει ποτὲ χρείαν ἐμοῦ ὁ τυράννου τῶν θεῶν, δεῖξαι αὐτῷ τὰ ἀφ' ὧν ἀφαιρεθήσεται τὴν βουλευτικὴν σεμνοτιμίαν, καὶ ἐξουσίαν, τοῖς τιμαῖς ὑδαμῶς δὴ με τοῖς μειλιχίοις καὶ γλυκέσι ῥήμασι τῆς εἰκείας πειθοῦς θέλξει, οὔτε μὴν δὴ ἀπειλῶν πλήξει ἐμὲ εἰκῶν αὐτῷ πρὶν ἂν λύσῃ με τῶν τοιῶνδε δεσμῶν, βουληθῇ ἢ δοῦναι ἐμοὶ ἀντίδοσιν καὶ ἀνταπόδοσιν ταύτης τῆς τιμωρίας ἣν ἐτιμωρήσατό με.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 150. Νεοχμοῖς] νέοις. ἀθέσμως] ἀνόμως, καὶ ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἦρχον ὁ, τε Οὐρανὸς καὶ ὁ Κρόνος. ¶ 151. Πελάσῃ] τὰ κεφάλαια, τόν τε Κρόνον, τούς τε Τιτᾶνας. ¶ 152. Εἰ γάρ] εἴθε. νέρθεν] ὑποκάτω. ¶ 153. Ἀπείρονον] ἀτελῆ ἀλλὰ τὸ βάθος. ¶ 154. Τάρταρον] λέγω. ἧκεν] ἔπεμψεν ὁ Ζεύς. ¶ 155. Ἀχρείως] ἀπράκτως. πελάσας] ἐλάσας. οὐς] ὦτα. ¶ 156. Ἐπεγγέλᾳ] ἐπέχαιρε. ¶ 157. Ἀθέσμου κίνυγμ'] ἐναίσιον κρίμασμα ὑπάρχων. ¶ 158. Ἐπίχαρ'α] ὑφρόσυνα. ¶ 159. Ὧδε τλησικάρδιος] οὕτως σκληρογνώμων καὶ ἀπηνόφρων. ¶ 160. Ἐπιχαρῆ] ἄξια χαρᾶς. ¶ 161. Ξυναγαλᾷ] συλλυπεῖται. ¶ 162. Τευσῖ] ἰδίοις. θηκτοῦ] ὀργίλου. ¶ 163. Ἀγναμπτον] ἀκαμπῆ, σκληρόν. ¶ 164. Δαίμονα] δαιμόνιον. ἐσχάτην γένηται] τὸν κράτιστον ὑπερέχοντα θεόν. ¶ 165. Οὐδὲ λήξει] ἢ δαμάσῃ. κορέσῃ κέαρ] ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ¶ 166. Παλάμᾳ] μηχανῇ· παλαμᾶσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. δυσάλωτον ἔλῃ] δυσπόρθητον πορθήσῃ. ἀρχὴν] αὐτοῦ. ¶ 167. Ἢ μὲν ἔτ'] ὅλως εἰς τὸ ἔξης. κρατερᾶς] ἰσχυρᾶς, μεγάλης. ¶ 168. Ἐς γαμψίδακ'] δεσμαῖς. αἰκιζομένην] κολαζομένην καὶ κακοβαλλομένην.

¶ 170.

24

Χρείαν ἔχω μαχάρων πρύταπις,
Δίξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτου
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καίτοι μ' οὐ μελιγλώσσοις πειθοῦς
Ἐπαοιδαῖσι θέλξω, τερπάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δισμῶν χαλάσῃ, πομπάς τε τίσειν
Τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χο. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
Δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
Ἀγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δείδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾷ κοτε τῶνδε πόνων χρή σε
Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
Ἡδικα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Οἶδ' ὅτι τραχύς [τε] καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· ἀλλ' ἔμπας [οἴω]
Μαλακογνώμων
Ἔσται πρὸς, ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 170. Νέον βούλευμα] ὡς δὲ ἱρῶς τὸ Θέτιδος φησί. Ἀλλως. τὸ νεωστὶ μηχανώμενον καὶ αὐτῷ. ¶ 171. Ἀποσυλᾶται] ὑποσυληθήσεται. πειθοῦς] πειθοῖ γὰρ ἡ βία πείθομεν. ὡς ὁ ποιητὴς, Ποιμὰ δ' μειλιχίοισι σεσυνδα, πεπὰ δ' ἀρειῇ. θέλξω] ἀ θέλξει ἐμὲ τῇ ἐπαοιδαῖς ὥστε μεινύσαι τοῦτον, πρὶν ἂν χαλάσῃ, καὶ τὰ ἐξῆς. ¶ 175. Πρὶν ἂν] τοῦτο τὸ μεχαλοφυῶς Αἰσχύλε καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μὴ θέλειν λύσιν ποινὰς αἴτειν τὸν Δία. ¶ 178. Σὺ μὲν θρασύς τε] σὺ μὲν εὐτελμῶς καὶ ἀναιδὴς γίνῃ, καὶ ἀδαμῶς θαπκάμπῃ, τῇ πικραῖς ταύταις αἰκίαις κὰ ἀποκάμῃ καὶ πιεζόμενος. ἐγὼ δὲ λίαν φοβοῦμαι ὡς τῇ σαῖς τύχαις, καὶ λογίζομαι πῇ ποτε παύσονται καὶ ἐκμηχανήσεσθαι ὁπῇ μεταφορᾶς τῶν πρεσσομένων νεῶν. ἤγουν, τί δεῖ σε τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν τῶνδε τῶν πόνων. ἀκαμπὴ γὰρ καὶ σκληρὸν ὑψηλὸν ἔχει ὁ Ζεύς. Ἀλλως. ἐγὼ ὑπὸ, φησὶν, οἱ ὅλως σε ὁ Ζεὺς ὑποδύσει τῶν δεσμῶν· σὺ δὲ καὶ ἀντίποινα λαβεῖν ἀξιοῖς, ὥσπερ ἀγνοῶν τὸ ἧττον. τὸ δὲ κέλσαντα, ἀντὶ τοῦ πανσάμενον. ἐλεύθεροστομεῖς] παῤῥησιάζῃ. ¶ 181. Διάτορος φόβος] ὁ διατερῶν δυνάμενος καὶ τερπτικόν. ¶ 185. Κέαρ ἀπαράμυθον] ἀ μύθῳ παραγόμενον, καὶ πειθόμενον, ὡς τὸ, Ὦ τοι ὠὶν ὐκ ἐθέκλιν. ¶ 186. Οἶδ' ὅτι τραχύς τε] οἶδε, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμεταβλητός ἐστιν ὁ Ζεύς, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον νομίζει εἶναι, ἀλλ' ὅμως ἴσως πρᾶος, ὅταν τοῦτον τὸν τρόπον ῥαισθῇ καὶ κρατηθῇ, τὸ σκληρὸν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπαύσῃ καὶ ἕξει ἐμοὶ εἰς φιλίαν καὶ συντυχίαν ἀναγκαζόμενος ἀναγκαζόμενον. ἢ, πεῖθῶν μαθὼν τὰ ὠὶ ἑαυτοῦ, συνίδῃ ἐμοὶ πεθέντι λυθῆναι τῶν δεσμῶν. Καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων] πάντα δικαίως εἰώθασι ποιεῖν, αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων, καὶ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν. ¶ 188. Ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ] ὅταν τυφθῇ

Opus habebit deorum Princeps,
Ad indicandum conſilium novum quo
Sceptro & honore ſpoliabitur.
Nec tum me mellifluis Suadæ
Incantationibus demulcebit: nec rigidas
Minas unquam expaveſcens, hoc ego
Indicabo, priuſquam ex fævis
Vinculis me laxarit, & mihi pœnas pendere
Hujus ignominiæ voluerit.

ANTISTROPHE 2.

Chor. Tu quidem audax es, & ob acerbas
Calamitates nihil remittis,
Sed nimis libere loqueris.
At meum animum ſollicitat acutus timor:
Nam metuo ſorti tuæ,
Quo tandem appulſum oportet te horum laborum
Cernere eventum. intractabiles enim
Affectus & cor inexorabile habet Saturni filius.

ANAPÆSTI.

Prom. Scio eſſe aſperum, & penes ſe
Jus habere Jovem; attamen arbitror
Mollior
Evadet, tum quando hoc modo contuſus fuerit,

τυχῇ ὑπὸ ᾧ ἀναγκαίᾳ ὀφεῖς ὑπὸ ῥαιστῆρ⊙, ἐκ μεταφορᾶς τ῀ σιδηρέων.

ΣΧΟΛ Ϲ.

¶ 169. Μακάρων πρύτανις] ὁ θεῶν διοικητὴς ᾗ ἄρχων Ζεύς. ¶ 170. Δείξει] αὐτῷ. ὅτι] τίν⊙. ¶ 171. Ἀποσυλᾶται] ἀφαιρεθήσεται. τὸ ὑποσυλᾶται οὐχὶ αὐτὶ ᾧ ὑποσυληθήσεται εἴπομεν, ἀλλὰ κῇ ϯ κοινὴν συνήθειαν. ὃ γάρ ἐστιν ἀντιχρονισμὸς ὡς τινές φασιν, ἀλλὰ δηλ῀ τοῦτο ὑποσυλᾶται εἶπε, ᾗ οὐκ ὑποσυληθήσεται, ἐπειδὴ ὁ ὑπάρξεται χρησθῇ, κἀν ἄπω πάσχει, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὑπάρξεται, ᾧ ἐνεστῶτ⊙ χώραν ἐπίσχει. ¶ 172. Μειλιγλώσσοις] θελκτικαῖς. ¶ 173. Ἐπαοιδαῖσι] λόγοις. θέλξει] ἀπατήσει ᾗ ὑπάξεται. ¶ 174. Ἀτειλὰς] αὐτ῀. πλήξας] φοβηθείς. τόδ᾽] τὸ βέλθμα. ¶ 175. Καλαμώσει] ἐξιτιᾶσθαι αὐτῷ. ¶ 176. Χαλάσῃ] λύσῃ. ποινάς τε τίσει] χάριτας ἀντιδιδόναι. ¶ 177. Τῆσδ᾽ αἰκίας] ἧς πάσχω. ¶ 178. Θρασύς] εἶ. ¶ 179. Δύσεισιν] κακοπαθείαις αἷς σύνει. ὕπαιθλος] ἐνδιδῶς. ¶ 180. Ἐλεύθερος ὁμιλεῖς] σοβαρῶς ᾗ ὑπερηφανικῶς φθέγγεις. ὀφ μεταφορᾶς τ῀ ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων. τοῖς γὰρ δούλοις πεπήχθαι ᾗ τρέμειν πάσχει δηλ῀ ϯ δειλίαν. ¶ 181. Διάτορ⊙] μέγας. ¶ 182. Δίδια] φοβερά. ¶ 183. Πᾶ] ποῦ. τῇδε πόνων] ἐς πάσχεις. χρὴ] ὑπάρχειν. ¶ 184. Τέρμα] τέλ⊙. κέλσαι] καταντήσαντα. ἀκίχητα] ἀκαταίσχητα. ¶ 185. Ἀπαμέμνονι] ἀπαράκλητον λόγοις. ¶ 186. Οἶδ᾽] γινώσκω. τραχύς] σκληρός ἐστι. ᾗ παρ᾽ ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων] τὸ γὰρ αὐτῷ δόξαν δίκαιον ἡγεῖται, κἂν ἀδικώτατον ᾖ. ¶ 187. Ἐμπας] ὅμως. ὅιως] ὑπολαμβάνω. ¶ 188. Μαλακογνώμων] ταπεινός. ¶ 189. Ῥαισθῇ] ὕστως ὡς ἴσως δαμασθῇ.

26

Τὴν δ' ἀτέραμνον σωρίσας ὀργὴν,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
Σπεύδων σπεύδοντι πωθ' ἥξω.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γίγνωσ' ἡμῖν λόγον,
Ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως καὶ παρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λύγῳ.

Πρ. Αλγινὰ μέν μοι καὶ λέγων ἐστὶν τάδε,
Αλγος δὲ σιγᾶν, ταυταχῇ δὲ δύσποτμα.
Επεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώθητο,
Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνου,
Ως Ζεὺς ἀνάσσοι δηθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειε θεῶν·
Ενταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
Ατιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ωοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὰ δισπόσω·
Εμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ἦ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 193. Παὶ ἐκκάλυψον] ἐκκάλυψον ἢ φανέρωσον ἢ πᾶσι ἡμῖν πᾶσαν αἰτίαν, ἢ ἀντὶ τρόπων, ἐν ποίῳ πλαίσματι λαβών σε ὁ Ζεὺς αἰκίζεται ἢ τιμωρεῖ ὕτως ἀτίμως ἢ ὀδυνηρῶς· δίδαξον ἡμᾶς τόδε, ἐμὲ βλάπτῃ ἢ ἐσασι αἰσχύνῃ τῷ λόγῳ, ἢ τῷ φανερῶσαι. βελόμενος τοίνυν ὁ πιστὸς διδάξαι τὴν ὑπόθεσιν, ᾠκειοποιήσατο ἐρωτῆσαι αὐτὸν ἡ Περμηθέα τὰς Ωκεανίδας. Αλλως. Τῷ ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι, τὸ πάρεργον δὲ γυναικώδους ἤθους ᾠκείλκυσεν. οὐκ ἂν γὰρ ὁ Ωκεανὸς ἠξίωσεν ἐρωτῆσαι, εἰδώς. ¶ 197. Αλγεινὰ μέν μοι ἢ λίγειν ἐστὶν τάδε] ἄλγεσι μὲν αἴτια ὑπάρχουσί μοι ἐν τῷ λίγειν ταῦτα, λύπη ἢ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκείας λύπας, ἢ τὰς ἑαυτῆ πόνους. εἰ γάρ τις ἐκκαλύπτει τινὰ ἢ ἑαυτῆ θλίψιν, δίκαιος παρηγορίαν τινὰ, παραμυθούμενος πας' ἐκείνου. πανταχόθεν δέ μοι δυσχερῆ ἐστὶ· ἢ λεγόμενα ταῦτα, λυπηρά εἰσι· ἢ σιωπώμενα, ἀλγεινά. ¶ 199. Επεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] ἐπεὶ, φησὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς ἐγείρειν, τοῖς μὲν βέλτιστοις ἐκβαλεῖν τὴν βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μὴ, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πείθων οὐκ ἔσχον. ἀπὸ τούτων δὲ ἐβουλήθην τινὰς ἐνεργεσίας χωμένας τῷ Διὶ παρ' αὐτῶ, ἵνα ἀχάριστον ἢ ἀγνώμονα αὐτὸν δείξῃ. αἱμύλας] συνετὰς, τὰς ἐμὰς δηλοῖ. ¶ 209. Εμοὶ δὲ μήτηρ] ἐμοὶ, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. τὸ δὲ, οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις, ἀλλὰ ἢ Γαῖα, ὕτω νοητέον, εἰ ἢ ἡ ἐμὴ μήτηρ, ἢ Θέμις ἢ Γαῖα λέγεται, ἑνί καὶνῶ· ἢ γὰρ ἄλλη μερίδι ἔχειν οἱ θεοὶ, πολλοῖς δὲ ἐν ὀνόμασι καταμερίζονται. Αλλως. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ὥσπερ γνώστῃ, ἡ μήτηρ,

Et ſedata acerbâ indignatione,
In concordiam & amicitiam mecum
Tandem cupido cupidus redibit.

JAMBI.

Chor. Rem omnem aperi & clare nobis profer,
Quali in delicto te deprehenſum Jupiter
Adeo ignominioſe & acerbe affligit:
Doce nos, ſi nihil offenderis iſta narratione.
Prom. Triſtia quidem mihi hæc dictu ſunt,
Sed etiam triſte eſt tacere, ita ubique res meæ infelices ſunt.
Ubi primum dii cœperant indignari,
Et ſeditio inter ipſos excitabatur,
Alii volebant Saturnum deturbare ſolio,
Ut ſcilicet Jupiter regnaret: alii contra
Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret;
Ibi ego optime conſulens, permovere
Titanas, Cœli & Terræ filios,
Non potui: ſed illi blandas rationes
Negligentes ex ſuis vehementibus ſpiritibus,
Putabant, ſine negotio, per vim ſe dominaturos.
Sed mihi mater, non ſemel tantum, Themis,
Quæ & Terra, (multarum appellationum una forma)
Ut res eventura eſſet prædixerat:

μήτηρ, ἡ μόνη Θέμις λεγομένη, ἰδιαπλῶς δὲ Ἀτλικὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, καὶ τοῦτο ἰδιαπλῶς. ἡ Γαῖα προσέτι. μορφὴν γὰρ πολλῶν ὀνομάτων κατέχει. λέγεται δὲ καὶ ζώδωρος, καὶ Εὐρύνομος. Ἄλλως. τὸ θεῖον φύσει μὲν ἓν ὂν, ὀνόμασι δὲ πολυμερὲς. ἡ ἄτης, ἰμοὶ δὲ ἡ Θέμις, ὡς μήτηρ, μᾶλλον τὶ προῆπτε καὶ τελεώτερον. τὸ δὲ, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ, λέγει, ὅτι ἡ μητέρα αὐτῆ καὶ Γῆ καὶ Θέμιν ὠνόμασε.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 190. Ατίεραμενον] σκληρὰν καὶ ἄκαμπτον. ξυρίσας] μαλακίσας καὶ καλαβαλών. ¶ 191. Ἀρθμὸν] ἕνωσιν. ¶ 192. Ἡξει] ἐλθύσθω ἵνα αὐτῷ ἀπαγγελῶ φράσω. ¶ 193. Ἐκκάλυψον] φανέρωσον. γίγνωσκε] εἰπέ. ¶ 194. Λιτιάμαθε] μέμψαι. ¶ 195. Λελιζέλαι] κολάζει. ¶ 196. Δίδαξον] τοῦτο. λέγω] τῇ σοὶ τούτων διηγήσει. ¶ 197. Ἀλγεινὰ] λυπηρά. ¶ 198. Ἀλγῶν] λύπη. παναχῇ δύσπαμα] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δυσχερῆ καὶ βαρύταλα. ¶ 199. Χόλου] τῆς σῆς ἀπειλὰς ἐρῶ. ¶ 200. Στάσις] μάχη. ἐν ἀλλήλοισι] τοῦτο δὲ μέσον. ἀεθύνετο] διηγείρετο. ¶ 201. Εἶρξε] δὲ τὴν ἀρχὴν θρόνου. ¶ 202. Ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι] ἵνα ὁ Ζεὺς βασιλεύοι. τέμπαλιν] τὸ ἐναντίον. ¶ 203. Ὡς] ἵνα. ¶ 204. Ἐνταῦθ᾽] εἰς τοῦτο, ἢ τότε. τὰ λῷστα] τὰ ὠφέλιμα. πιθὼν] καλαπεῖσα. ¶ 206. Λιμύλας] πολλὰς ἀπατηλὰς. μηχανὰς] ἃς αὐτοῖς ἐμηχανωμὴν βουλάς. ¶ 207. Ἀτιμάσαντες] Φαυλίσαντες. Καρήρεῖς] σοβαροῖς. ¶ 209. Οὐχ ἅπαξ μόνον] ἀ μόνον καλκμένη. ¶ 210. Μορφὴ μία] ἓν πρόσωπον. ¶ 211. Ἡ κραίνουσα] ὅπερ τελεσθήσ. πρεύτεσπικε] προύμαντεύσατο.

Ως οὐ κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
Χρεὼ ἦν, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατῶν.
Τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
Οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
Κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
Ἐφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντι μητέρα,
Ἐκόντ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
Ἐμοῖς δὲ βουλαῖς, ταρτάρου μυλαμβαθὺς
Κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον,
Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος,
Κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδε μ' ἐξεμείψατο.
Ἔστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
Ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷς', αἰτίαν καθ' ἥντινα
Λιχίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνῶ.
Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
Καθίζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
Ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
Ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
Οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊστώσας γένος
Τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον·
Καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 219. Ἐμοῖς ἢ βουλαῖς] δῆλ. τῶν ἐμῶν βουλῶν, φησὶ, καλύπτει ἡ κατέχει ὁ κατάταρ@ τόπ@ ἤδη ὁ σκοτεινότατ@ τ παλαιγενῆ Κρόνον, σὺν τοῖς συμμάχοις τοῖς Τιτᾶσιν. ¶ 224. Ἔστι γάρ πως] τοῦτο φυσικῶς συμβέβηκε τοῖς τυραννοῦσι, τὸ ἀπιστεῖν ἁπλῶς τ οἰκείων φίλων, ἡ τιμᾶσθαι ἐκείνως ὡς ἀκέραιος. τὸ γὰ τ τυραννίδ@ ὄνομα, τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ἦν, ὅτος γ' ὁ ποιητὴς εἶδεν αὐτὸ, περὶ αὐτοῦ γ' ἡ ὁ λεχίλεχ@, λέγων, μεγάλης δ' οὐκ ἐμοῦ τυραννίδ@. μὴ πεποιθέναι] ἀμνημονεῖν τ φίλων. ¶ 226. Ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷς', αἰτ.] ὅπερ γ' ἐρωτᾷτέ με, ἤγουν δι' ἣν αἰτίαν κελάζει με ὁ Ζεὺς, λέξω. λέγω. καὶ ἱρώτησεν ἱμερωδέστον, ἐρωτᾷτέ με (φησὶ τοὺς Ὠκεανίδας φησὶ) καθ' ἣν αἰτίαν, δι' ὃν τρέπει ὅτως ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με; τοῦτο ἐγὼ ὑμῖν. ¶ 228. Ὅπως τάχιστα] τὸ ὅπως ἀντὶ τ παρεγχειτ@, ἡνίκα ἐνεδρεύθη τῷ τ πατρὸς αὐτοῦ θρόνῳ, ἤγουν ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τ τ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας, τοιαῦτα μείζω ἡ διανέμει γέρα τοῖς θεοῖς. ἤγουν ἐξουσίας, τιμὰς, δυνάμεις. ἄλλῳ ἄλλας, ἡ ἄλλῳ ἄλλας. ἡ διεστοιχίζετο, ἤγουν ἰσοφαλίζετο, ἐδῄαίη ἢ ἰαυτῷ βασιλείαν, ἡ τὰς τάξεις ἔνειμε τ ἀρχῆς. τὸ ὅπως ἂν ἀντὶ τ ἐπειδή. ¶ 231. Βροτῶν δ' ἢ τ ταλαιπώρων] μισοπονήρως ἡ φιλανθρώπως ταλαιπώρων προσείπηκε. τῶν δὲ πληκτῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἔφατε λόγον, ἀλλ' ἤθελε τὸ πᾶν γέν@ αὐτῶν, τὸ τέτε ἐν, ἀφανίσαι, ἡ ἄλλο γένος ποιῆσαι ἡ πλάσαι νέον. ἡ τούτοις τοῖς βουλεύμασι ἡ λόγοις τ Διὸς οὐκ ἄλλ@ οὐδεὶς ἀνθίστατο ἡ ἀνταστεῖτο. ἐγὼ δ' ἡ τολμῆς ἤγουν τολμηρὸς, ἐλυτρωσάμην ἡ ἔσωσα τὸν ἄνθρωπος τ μὴ φθαρέντας αὐτὸς εἰς τ ᾅδην παραγενέσθ. δῆλ τοῦτο καταποντοῦμαι ἡ δαμάζομαι τοιούτοις βλάβαις, ἀλγεινοῖς μὲν ὄντως τοῖς πάσχουσι τοιούτους,

Quod non per vim, neque cum potentia,
Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum eſſent potituri.
Talia me verbis exponentem,
Non dignabantur prorſus vel adſpicere.
Ideo mihi tum in præſenti rerum ſtatu conſultiſſimum
Videbatur eſſe, ut aſſumpta matre,
Sponte cupienti Jovi adſiſterem.
Atque ita meis conſiliis, Tartari valde profundæ
Latebræ occultant Saturnum antiquum,
Una cum auxiliaribus. talibus a me
Beneficiis affectus ille deorum rex,
Gravibus hiſce pœnis me remuneravit.
„ Nam ineſt quodammodo imperantibus
„ Hic morbus, ut non fidem habeant amicis.
Cæterum quod interrogatis qua de cauſa
Me cruciat, hoc jam exponam.
Quamprimum in paterno ſolio
Conſedit, ſtatim diis diſtribuit prœmia
Alia aliis, & ita ſtabiliebat
Principatum: miſerorum autem mortalium rationem
Non habebat ullam, ſed delero iſto genere
Univerſo, volebat aliud novum producere.
Atque his præter me reſiſtebat nemo

τας, ἰλίενε ἢ ἀξίαις τοῖς βλίπενσι. ϗ τὰς βροτῶν εἰσ-ιδαμῶ, αὐτὸς οὔτε ὑκ ἠξιώθλιν, ἀλ' ἁπλῶς ἐῤῥύθμισμαι, ἤγουν ἰσαύρμαι ϗ ἐκτίταμαι. τ ἢ μέσων τὸ ῥυθμίζειν ἰσίν. ὁ ἢ μεταφορᾷ λαὸ τ χορδῶν.

Σ Χ Ο Λ. 6.

¶ 212. Ως] ὅτι. ὡς ὁ κατ' ἰσχὺν] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω, ϗ ὁ πρὸς τὸ σύναγκες συνάπτεται τῇ ἐννοίᾳ, οἷ-πων γὰρ ἀνωτάτω τὸ ἐνταῦθ' ἰχὼ τὰ λῷστα βυλεύων, τ μὲν σύνταξιν ἀπίδωκε, τ ἢ ἔνεσιν ὑκ ἀπίδωκεν, ὁ γὰρ εἶπε τίνες ἦσαν αἱ συμβυλαὶ ἃς πρὸς αὐτὸς ἐποιήσαλο, ἀλ' ἁπλῶς λῷστα εἶπε, ἵν' ἢ πολὰ δῆ μέσα θεὶς ἐσπκαλύπλει ἃ συνεβύλλυε, λέγων πρὸς αὐ-τὸς ὡς ὁ χρὴ τ φρονεύμενον ἐαυτῷ ἀρχὴν, ὑκ ἐν θρασύτητι ϗ γνώμης ὑπερκοπίᾳ ϗ μὴ δόλῳ φέρεσθαι δῆ, ἀλλὰ μεταχειρίσεσι ϗ ὑπιτηδειότηλι. ¶ 213. Τιτῆνοχοῦλας] τὰς μεγάλης κρατεῖν. ¶ 214. Εξηγημένε] παρανοοῦσι ϗ λέγουσι. ¶ 216. Πρᾶ-τεσθαι] τ ἐνεργείων πραγμάτων. ¶ 218. Συμ-παρατεῖν] συμμαχεῖν. ¶ 219. Μελαμβαλὲς] ὁ σκοτεινὸς δῆ τὸ βάθ. ¶ 220. Κόθμιον] ὁ κα-τώταλ τόπ. παλαιχθῆ] τ παλαιὸν κ τ γένναν. ¶ 221. Αὐτοῖσι] σύν. συμμάχοισι] αὐτῷ. ¶ 222. Ο τ θεῶν τύραννος] Ζεύς. ¶ 223. Ποιναῖς ταῖσδε] αἷς σύνειμι. ἀντιμεῖψαλο] ἀντεδείκνυσατο. ¶ 226. Ο δ' εὖ] ὅπερ. αἰτίαν] μέμψιν. ¶ 228. Οπως] ἐπεί. τ πατρῷον θρόνον] τ ϗ πατρὸς αὐτῷ Κρόνου. ¶ 229. Νέμει] μεμερισμένως παρέχει. ¶ 230. Διε-κοσμεῖτο] διεμέτρει κ τάξιν. ¶ 231. Λόγον] φρενῆδα. ¶ 232. Λοιπόσας] ἀφανίσας. γένος] τοῦτον. ¶ 233. Αλλο] γένος. φυτεῦσαι] ποιῆσαι, γενῆσαι, ἐξ ὧν καὶ φύτερ ὁ πατήρ. ¶ 234. Τοῖσι] ἤγουν τῇ τοιαύτῃ βέλῃ. ἀντίβαινε] ἐναντιοῦτο.

Ἱκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
Ὁρᾷτε δισμότην με δύσποτμον θεῶν,

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
Δι' ἀπεχθείας ἐλθόντ', ὁπόσοι
Τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσαιχμοῦσι,
Διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν·
φεῦ φεῦ, τί πρὸ' αὖ κικάθισμα κλύω
Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις,
Πτερύγων θεοῖς ἁμίλλαις
Προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
Μόγις παρειποῦσα φρένας.
Κρυπτοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
Κλύπτω γὰρ ἀχὼ χάλυβος δικῆς ἄντραν,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 117. Τερμόνιον ὄρος πάγον] ὄρος τελευταῖον μέρος τῆς γῆς. ἐπειδὴ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος, ἢ, ὅ ἐγὼ φημὶ τὸ πέρας οἰκουμένης δεδειμένον. ὄρος δὲ ἄκρα φερωνύμως. ¶ 119. Ὁρᾶτε δισμότην] δηλ. τοῦτο δισμώτης διηγήσεται. ¶ 120. Τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθ.] πάντες οἱ θεοὶ ἐχθραίνονται τῷ Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ. ἐκ δὲ τούτου πάντα ῥᾴσα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἦσαν συνεχῶς. φασὶ γὰρ τὸν Προμηθέα κυκλοῦσθαι ὑπὸ Διὸς τὸ πῦρ, βαλόντα παρθένοι, καὶ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. τοῦτο δὴ μυθῶδες. τὸ δ' ἀληθὲς ἦτοι ἔχει πῦρ καλεῖ ἡ γνῶσις, διὰ τὸ δραστήριον. Προμηθεὺς δὴ καλεῖται ἡ προμήθεια, καὶ ἡ προγνῶσις, καὶ ἡ πρωτοκλασις, ὡς δίδωκεν ὁ Διὸς τῷ ἀνδρὶ ἔχειν καὶ φυλάττειν, καὶ μὴ τιμᾶν φροντίζειν. ὁ δὴ, ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἔρξαι ἐφρόντιζεν, καὶ λέγειν τὰ μὴ δίοντα, καὶ προβαλλόμενον. ὅτως οὖν κλέπτης λέγεται ὁ προμηθέως ὁ θεῖος. ὅτι δὴ παρῆκε βαλεῖν τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ πεσφόρως· ὑπὸ γὰρ τῆς οἰκείας συζύγου τιμωρίαν δὲ τοῖς, ἔρξατο φροντίζειν, καὶ προλέγειν τὰ μὴ δίοντα. 124. Φεῦ φεῦ] πλησίεσιον ὑμοιώσεως τῆς τῶν Ὠκεανίδων πληθύος, ἤδη καὶ τὸ τῶν πτερύγων ἠχεῖ αἰσθάνεται, καί φησι, τί δὴ ἔστι τὸ κίνημα τὸ ὀρνέον, ὅπερ ἀκούω πλησίον; ὑπανεμίζει γὰρ ἡ αἰθὴρ ἐλαφραῖς πτεροῖς πτερύγων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων σφᾶς αὐτὸν, Μεδαμῶς φοβηθῇς Προμηθεῦ. προσέβη γὰρ ἑκουσίᾳ πληθὺς φίλων ἐν ταχυτάτῃ κινήσει τῶν πτερύγων, μόλις πεισασα ἢ ὃ πατὴρ Ὠκεανὸς διάνοιαν κινήσασα] κίνημα πλήθους. παραγώγως. ἐξ ὧν πλῆθος παραγίνεται ὑπακούω. ¶ 126. Ῥιπαῖς] ὁρμαῖς. ¶ 128. Μηδὲν φοβηθῇς.] ὁ ῥυθμὸς ἀναπαιστικὸς ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικὸν. ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κελτὶς ἰὼν, καὶ ἠράσθη λίαν τοῦ μέλους ὃ τραγικοῦ. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τηρεῖ. ἔστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ, Οὐδ' αὖ ἰάσεις με μελέου' ἄκαιρ' ἀπελθεῖν. Φιλία γὰρ ἥδε] ἄντικα ἡ φάλαγξ, ἡ συστοιχία, αὐτὶ δὲ ἡμῖν. ταῦτα δὲ φασιν ἀνεφθεγμένοις διὰ τιμωρίαν. ἄτοπον γὰρ κατανθρωπίζειν τῷ

Προ-

Attigit ad rupem extremam,
Laborum meorum ſpectator, an quid aliud volens?
Videtis vinctum me, infelicem deum,

ANAPÆSTI.

Iſtum Jovis hoſtem, iſtum omnibus diis
Odio habitum, quotquot
Jovis aulam ingrediuntur,
Propter nimium erga homines amorem.
Heu heu, quemnam rurſus audio
Strepitum volucrum prope? nam æther levibus
Alarum ictibus ſtridet.
Omne quod adpropinquat incutit mihi terrorem.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Ne metuas; hæc enim cohors amica
Velocibus certaminibus alarum
Advenit ad hanc rupem, paterno
Animo ægre perſuaſo.
Auræ autem veloces me miſerunt:
Nam ferri ſonitus penetravit ſeceſſum antrorum,

Προμηθεῖ τῷ ἐφ' ὕψει ὄντι. ἐν ὄρει ἢ Ωκεανῷ πρεσβαλεῖ, κατίασιν ὅπῃ χλοῦ. ¶ 132. Κεφιπτοφόροι δέ μ' ἵπεμψαν ἄνεμοι] ἐκόμισαν ἢ ἰμὶ ἐνταῦθα αἱ ταχύπτεροι πτεραὶ τ' ἀνέμων. ἡνίκα γὰρ ἐπεκαλεῖτο τῇ πέτρᾳ περοπλήμβ-, ὁ κύπ- ἔ σιδήρ. διῆλθεν εἰς τ' ἰσώτατον τόπον τ' ἡμετέρων οἰκημάτων. τοῦτο ἢ δηλοῖ ὅτι ἢ μίχει ἔ Ωκεανὸ ὁ κύπ- ἀφικέσθ.

ΣΧΟΛ. 6.

¶ 117. Ικετο] ἦλθε. τερμόνιον] ἢ τελεύταιον. πάγον] τ' τραχὺν ἢ κρημνώδη τόπον. ¶ 118. Πόνων] τ' κακοπαθιῶν. Θεωρὲς] Θεατής. ¶ 119. Ορᾶτε] σεῖς ἢ ὑπελήφθησαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει. δύσεσθμεν] δύσυχῆ. τὸ δύσεσθμεν ἀ σεῖς τ' διεμπίπλω, πρὸς τ' Διὸν συνταξίον. ¶ 120. Πᾶσι θεοῖς] πάντες βόες θεοὶ ὠργίζοντο σεῖς τ' Προμηθέα διὰ τὸ πῦρ, ὃν τότε γὰρ πάντα βᾶστα ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, ἢ ὑκίτι ἔδιδεν αὐτοῖς. ¶ 121. Δι' ἀπιχθείας] ἐν ἔχθρᾳ. ἐπόσει ἢ Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεῦσι] διάγει. καλῶς ἢ εἶπε τὸ ἐπόσει ἢ Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεῦσιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγε ἐπίσει Διὸς φίλοι, ἦσαν γὰρ ἀ ἕτεροι εἰ ἀ σεῖσῶν Διὶ, τοιοῦτοι ἢ οἱ Τιτᾶνες. ¶ 123. Διὰ ἢ λίαν φιλόστοτα βροτῶν] ἀγάπην ἐμὲ ἔχον εἰς τοὺς βροτούς. ¶ 124. Κινάβισμα] κίνημα, ὁρμήν. ¶ 125. Πίλας] ἔ Καυκάσ. οἰωνῶν] ὀρνίων. ἀλῆτ] ὁ ἀήρ. ἰλαφραῖς] ἐλαφρῶν. ¶ 126. Πλεύγων] ἐκ τ' πλεύγων γινομένας. ¶ 127. Φοβερὸν] φόβε ἄξιον. τὸ σεσείρτον] τὸ εἰσερχόμενον. ¶ 128. Μεθὶν φοβηθῆς] ἵνα μὴ. φιλίαν] φιλικὴν. ἦδε τάξις] ἤτοι τὸ ἡμέτερον τάγμα. ¶ 129. Θοαῖς ἀμίλλαις] ταχείαις σπουδαῖς. ¶ 130. Προσίβα τόνδε πάγον] προσῆλθε ἢ κρημνώδη τοπον. ¶ 131. Παρεπτόσα] κατεπείσασα. ¶ 132. Κραιπνοφόροι] ταχύπλοι. ἄνεμοι] ἔ ἀέρ- πνοαί. 133. Λχὼ] ἢ βοή. χάλυβ-] ἔ σιδήρ. ἐσίσμ. ἐσίσον ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρ- ἐν χάλυβι, ἔνθ- ἐνθα ὁ σίδηρ- ἐγίνετο, ὅταν ἢ σεσεκαρφῶτο, ὁ κύπ- ἔ σιδήρ. ἡκέλο ἐκεῖ. διῆξεν] διῆλθεν. ἄντρων μυχὸν] τ' εἰλὸς τ' πετρῶν κοιλωμάτων, ἵνθα φασὶ κατοικεῖν τὰς Νύμφας.

Ἐκ δ' ἔπληξέ μυ τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ·
Σίθη δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Αἰ αἰ αἰ,
Τᾶς πολυτέκνυ Τηθύος ἔκγονα,
Τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένυ
Χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
Πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
Οἷῳ δεσμῷ προσπροσπατὸς,
Τῆσδε φάραγγος σκοπέλυς ἐν ἄκραις
Φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

Χο. Λεύσσω Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
Ομίχλη προσῆξε πλήρης
Δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσᾳ
Πέτραις προσαυαιδόμενον
Ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
Νέοι γὰρ οἰακοτόμοι κρατοῦσ' ὀλύμπυ·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 134. Θερμερῶπιν] γράφεται θερμερῶπιν. τὴν ἐπιπεμένην θερμότητα τῶ προσώπῳ, ἅτοι ἢ ἐρυθρότητα, ἣν ἂν ἔχῃσιν ἐν ἀνδρὶ βλέπων. ἢ γὰρ ἡ παρθένῳ ἐνθύμημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, ὅπω γὰρ συνιζεύχθη ἀνδρὶ ὥσε τρέφειν δῆθ' ὃ ἅμα[ρ]τε ἑαυτῆς τὸ παιδίον, ὅτε καταμήνια βλέπει δι' ὧν τρέφει τὸ ἔμβρυον, ἢ δῆθ' ὅτε τὸ αἷμα δῆθ' ὃ πρόσωπα αὐτῆς ἐξέρχεται· ἢ ἡ γαμηθεῖσα, χλωριάσασα ἢ ὄψιν ἐστὶν, ὡς ἀπολείπον[τ]ος ὃ αἵμα[τ]ος αὐτῆς ἢ τρέφον[τ]ος τὸ ἔμβρυον. ἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἅπαν τὸ αἷμα αὐτῆς, ἢ αὐτὴ μένει χλωρὰ βλέπουσα δῆθ' καταμήνια δι' ὧν τρέφεται τὸ παιδίον. ἔχει γάρ τι ἐνθύμημα ἡ παρθένος ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, ὃ ἂν ἔχῃσιν ἐν ἀνδρὶ βλέπων. ἀκουσῆσαι δέ με ἢ ἀπεῤῥῆψαι πεποίκει ἢ πολὺν θερμὸν αἰδῶ, ἤγουν ἢ καμόντα, ἢ ἐξ ἀναδόσεως αἵματος ἠνεμένην· ἢ τολμηρότερον ἐντεῦθα παρῆναι. ἦλθεν ἡ ἢ ὥρμησα ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ, ἤγουν τῇ δι' αἵρ[τ]ος πλήσει. δῆθ' τοῦτο ἡ δεῖ ὡς ἐπιπόνως παρεγένετο· ὥστε ὑδὲ τὰ ὑπὸ πέδιλα ὑναβλῶσαι βαλλῶν. Ἀλλως. ὄχῳ πτερωτῷ, ἢ πλέοντι ἂν ἐπιχῶντα εἰ ἐπάμβοι. σύθη δ' ἀπέδιλ[ο]ς, ὥστε γείτονες ἄζωστοι ἦκον. ¶ 136. Αἰ αἰ] φεῦ φεῦ τέκνα τ' πελυτέκνε Τηθύ[ο]ς, ἤγουν τ' γῆς, ἢ ἓ Ὠκεανῦ ἐ ἀβυσσολούτ[ο]ς πᾶσαι ἢ χλῶ. ¶ 139. Ἀκοιμήτῳ] χαλκεύδει, πολυκοιμήτῳ, ῥεμαίῳ ῥεύματι ἤτοι πολυσύχῳ. ἵνα τ' ἀκαλαίρετίτων δηλώσῃ. τὸ γὰρ α κατ' θῆτασιν κῶται. εἰ γὰρ ἰῶ ταρσχῶδες τὸ ἓ Ὠκεανῦ ῥεῦμα κυκλοῦ[ο]ς πᾶσαν ἢ γλῶ, αἰαῖκη ἦν ἢ ἢ γῆν κυμαίνεδε, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπεπλαμένην. ὑδάτων ἡ ἀρκτικὰ τέσσαρες, τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκὸν, τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ ἠρεμαῖον τ' ῥεύσεως. ¶ 143. Ἄζηλον] χαλεπὴν, κακόζηλον φυλακὴν βασάζω, ὅ ἐστι, φρουρῶ ἢ πέτραι. ¶ 144. Λεύσσω Προμηθεῦ] βλέπω ὦ Προμηθεῦ ὦ πάσχεις φοβερῶ. ἤγουν φόβῳ ἄξια. ἐσπλήθε ἡ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἰκφίλη πλήρης δακρύων, εἰσιδόσῃ τὸ σὸν σῶμα σῷ τῇ πέτρᾳ ξηκαινόμβων ἢ κατατεκόμβων ἢ ἓ σιδηρῷ δεσμῷ βλάβαις. νέοι γὰρ ζασιλεῖς κρατοῦσι ἓ Ὀλύμπυ. λέγει ἡ τοῦτο δῆθ' ἢ Διὸς· ἤδη γὰρ τέτυφ[ο]

Et exanſlit mihi erubeſcentem verecundiam:
Propipui vero me diſcalceata curru alato.

ANAPÆSTI.

Prom. Heu heu,
Progenies Thetidis fœcundæ,
Et circumfluentis omnem
Terram fluxu irrequieto filiæ
Patris Oceani, aſpicite
Quali vinculo conſtrictus,
In ſumma ſcopuli hujus cavitate
Præſidium inoptabile obibo.

ANTISTROPHE I.

Chor. Video Prometheu: ſed meis horrenda oculis
Irruit caligo, lachrymarum
Plena, cum conſpexi corpus tuum
Ad petras exſiccatum
Hiſce adamantinis noxis. [i. *clavis noxiis.*]
Nam novi gubernatores obtinent Olympum;

ἵρμιξε τ' ἑαυτῦ πατέρα Κρόνου τ' βασιλείας, καὶ νέοις νόμοις καὶ ἀσυνήθεσι τὰ πάντα διέξεισιν ἀδίκως. εἰακοτόμει δ' λέγουσι οἱ κυβερνῆται τ' νεῶν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τ' ναῦν ἴνθα βούλονται, ὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ἃ βέλεται. ¶ 145. Ομίχλη] ταύτην τρεπτὴν ὑπὸ ℘ νέφους καὶ τ' ὁμίχλης· ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὕδωρ καλαβρύηγυλαι· ὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα νέφος ὀδυνογενότ@, δάκρυα παταχέουσιν οἱ ἄνθρωποι. ¶ 148. Αδαμαντοδέτοισι] ἰσχυροδέτοις.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 134. Εκ δ' ἔπληξέ με τὸν θερμερῶπιν αἰδῶ] εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησε παρθενικὴν ἐμὲ· εὐφραστικῶς. ἀπεστόμασε δὲ με ἡ παρθένιος πρέπουσαν αἰδῶ, ἢ ὀπτικωτέραν θερμότητα ἣν ἐκ ἐξεστι ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθέν@ ἐρύθημα ἴσχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ. ¶ 135. Συθην] ὥρμησα. ἀπόδιλ@] ἀσανδάλ@. δῆλ@ τοῦτο δῆλον ὅτι σανδαίως παρεγίνοντο ὑδὲ τὰ εἰκότα πέδιλα δυνηθεῖσαι βαλεῖν. ὄχῳ] ἅρματι. πτερωτῷ] ταῖς πτέρυξι. ὄχημα γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ πτερὰ, ὥσπερ τοῖς ἱππεῦσιν οἱ ἵπποι. ¶ 136. Αἱ αἱ] τὰ εἰς αι λήγοντα δίφθογγα ὑπερήμαλα ὀδὴ πάλιν ἴσχοντα τ τόνον φυλαττῶνται, ἰαπετὰ, παπαῖ, ἀῖ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν ℘ βαβαὶ, ναὶ, ὑπερήμαλα καταθετικὰ, καὶ ὑαί. τ' πολυτίκτυ Τηθύ@] τ' παμμήτορ@ γῆς. ¶ 138. Ελισσομένην] συστρεφομένην. ¶ 139. Χθόν'] γῆν. ἀκοιμήτῳ] ἀπαύστῳ. ¶ 141. Οὖ] καὶ ὑποίῳ. σφετεροπρῳρεῖς] κυκλοφορούμεν@. ¶ 143. Φρουρὸν ἄζηλον ὀχήσω] ἴσχουσιν κακὸν, ἢν ὑδεὶς ζηλώσει, φυλάξω. ¶ 144. Λεύσσω] βλέπω. ὄσσοις] ὀφθαλμοῖς. ¶ 145. Ομίχλη] νέφ@ λύπης. σφῷν] προσῆλθε. ¶ 146. Εἰσιδέσῃ] καὶ εἰσιδέσῃ τὸ σῆ π, καὶ εἰσιδέσει τὸ σι. ι· καὶ τὸ ι μὲν σφῷν τὸ ὀφθαλμοῖς, τὸ ῃ π σφῷν τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ προσῆλθε τοῖς ἐμοῖς ὄσσοις, οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ ἐμοί. ¶ 147. Προσαναπύμενον] ξηραινόμενον καὶ προσταλαιπωρῶν. ¶ 148. Λύμαις] βλάβαις, κολάσεσι. ¶ 149. Οἰακονόμει] ἄρχει, ἅτοι ὁ Ζεύς. ὁλύμπου] ℘ γῆς τοῦ

Νωχμοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέσμοις κρατύνει,
Τὰ πρὶν δὲ πιλώρια νῦν ἀῖσσει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, πέρθεν τ' ἀΐδου
Τοῦ τετροδίγμετος εἰς ἀπείραιτον
Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
Ἀγρίως πιλάσας, ὡς μήτε θεὸς,
Μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.
Νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
Ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΣΤΡΟΦΗ Γ.

Χο. Τίς ὧδε πλησιπάρδιος
Θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ·
Τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
Τοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐκαιόταις ἀεὶ
Θέμενος ἄγναμπτον νόον,
Δάμναται οὐρανίαν γένναν·
Οὐδὲ λήξει πρὶν ἄν ἢ κορέσῃ κέαρ,
Ἢ παλάμᾳ τινὶ τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καί περ κρατεραῖς
Εἰ γυιοπέδαις αἰκιζομένου,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 151. Πιλώρια] ἐτυμολογοῦται ἀπὸ τοῦ πίλω, τὸ πλησιάζω, ἢ ὥσπερ ὁ Φρεττὸς. Λίθους. πελώρια λέγει τοὺς Τιτᾶνας. πρὶν γάρ, ὡς λέγουσί τινες, εἰ Τιτᾶνες ἐβασίλευον· ἐλθὼν ὁ Ζεὺς, ἢ καταβαλὼν τέτταρας, ἐβασίλευσε. πελώρια δὲ λέγει ἢ Τιτᾶνας, ἢ νέμους αὐτῶν. ¶ 152. Εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν] οἴει, φησὶν, ὅτως ἀπλῶς ὑπελαβὼν με ὁ Ζεὺς τοιούτοις ἀλύτοις δεσμοῖς, ἐπεμψεν ἂν ὑπὸ τὴν γῆν κάτωθεν ἕως τοὺς νεκροὺς δεχομένου ᾅδου. λέγει δὲ εἰς τὸ ἀκατανόητον καὶ ἀμέτρητον τάρταρον· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ θεοί εἰσιν, ὁ Πλάτων, ἢ Περσεφόνη, καὶ ἄλλοι. ὡς μή τε θεὸς] καλῶς ἐκφέρεται μήτε τις ἄλλος ἄνθρωπος. ¶ 157. Αἰθέριον κίνυγμα] ἅπερ εἰθισμένοι κάμνομαι ὑπὸ τὴν αἰθέρα, ὅθι καὶ πεποίηκε τοὺς ἀετούς. ¶ 162. Δίχα γε Διός] πλὴν Διός. ¶ 164. Συνεχῶς γίνεται] ἢ Τιτανικὴν ἢ ἐξ ἀρχῆς. ¶ 166. Παλάμᾳ] μηχανῇ. ἢ αὐτὸν καθίλῃ τις τὴν βασιλείας. ¶ 167. Ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ] ἐμοῦ χρείαν ἔξει ὁ πέντανις, ὁ δημιουργὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, καὶ τοι αἰκιζόμενός με, ἤγουν δεσμῶν, ἰσχυραῖς γυιοπέδαις καὶ δεσμοῖς τῶν μελῶν· ἢ, αἰκιζομένου ἐμοῦ παρ' ἐκείνου ἕξει ἢ χρείαν ἐμοῦ, δόξαι αὐτῷ ἢ νεωστὶ ἐπεγνωκέναι ἢ ἐξουσίαν αὐτὸν καὶ εἶναι αὐτῷ ἐχθρὸν, ὑφ' ὃν ἢ ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρεθῆναι. λέγει δὲ ἢ ἔχειν τὸ Θέτιδος ὃν ἴσχειν ὁ Ζεύς. ὅτος γὰρ ἐμισθώσατο αὐτὴν, ἐθέλοντι αὐτῷ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, ὅπως συγγένηται αὐτῇ. ἐκωλύθη δὲ ὑπὸ Προμηθέως, εἰπόντος αὐτῷ, ὁ μέλλων γεννᾶσθαι ἐξ αὐτῆς, ἴσως κρείττων ἔσται καὶ πολὺ τοῦ ἰδίου πατρός. Φοβηθεὶς οὖν ὁ Ζεὺς μὴ τὴν βασιλείας, ἀπέσχετο τῆς Θέτιδος συνουσίας.] φησὶν οὖν ὁ Προμηθεύς,

Noviſque legibus Jupiter inique imperat:
Quæ olim ſancita, nunc obliterat.

ANAPÆSTI.

Prom. Quod ſi me ſubtus terram, & infra Orcum
Defunctos recipientem, in interminabilem
Tartarum demiſiſſet, vinculis indiſſolubilibus
Inclementer applicitum, ut neque deus,
Neque quis alius hiſce inſultaret:
Nunc vero miſer ſubdiale motaculum
Suſtineo inimicis meis grata.

STROPHE 2.

Chor. Quis eſt adeo duri cordis
Deorum, cui hæc ſint jucunda?
Quis non compatitur malis
Tuis, præter Jovem? at ille perpetuo præ ira
Animum inflexibilem reddens,
Domat cœlicolarum genus:
Neque prius deſinet quin aut ipſe ſatiarit cor ſuum,
Aut quis arte aliqua occuparit imperium hoc obtentu difficile.

ANAPÆSTI.

Prom. Profecto me adhuc, quamlibet validis
Hiſce compedibus contumelioſe tractato,

Θεὺς, ὅτι ἔξει ποτὲ χρείαν ἐμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν, δᾶξαι αὐτῷ τὸ ἀφ' οὗ ἀφαιρεθήσεσθαι βουλευτικὸν σεμνεῖον, τὴν ἐξουσίαν, τὰς τιμάς· ἀλλ' οὐδαμῶς δέ με τοῖς μειλιχίοις καὶ γλυκέσι ῥήμασι τὸ οἰκεῖας πειθοῦς θέλξει, ἤγουν ἀπατήσει· ὅτε μὲν δὲ ἀπειλῶν πλήξει ἐμὲ ἀσπὸν αὐτῷ πρὸν ἂν λύσῃ με τῶνδε τῶν ἀχείων δεσμῶν, βουληθῇ δ' ἄλλα ἐμοὶ ἀντίδοσιν καὶ ἀνταπόδοσιν ταύτης τῆς τιμωρίας ἢν ἐτιμωρήσατό με.

ΣΧΟΛ. 6.

¶ 150. Νεοχμοῖς] νέοις. ἀθέσμως] ἀνόμως, καὶ ἔξω τοῦ νόμου καθ' ὃν ἦρχεν ὁ, τε Οὐρανὸς καὶ ὁ Κρόνος. ¶ 151. Πελώρια] τὰ κεφάλαια, τὸν τε Κρόνον, τὸν τε Τιτᾶνας. ¶ 152. Εἰ γάρ] εἴθε. ὑπέρειδεν] ὑποκάτω. ¶ 153. Ἀπέραντον] ἀτελῆ δηλ. τὸ βάθος. ¶ 154. Τάρταρον] λέγω. ἧκεν] ἔπεμψεν ὁ Ζεύς. ¶ 155. Ἀλγεινῶς] ἀπηνῶς. πελάσας] ἐλθὼν. ὡς] ὅπως. ¶ 156. Ἐπιγήθει] ἐπέχαιρε. ¶ 157. Ἀθέμιτον κίνημα] ἐναίσιον κρίμασμα ὑπάρχων. ¶ 158. Ἐπίχαρμα] εὐφρόσυνα. ¶ 159. Ὧδε τλησιπόνους] ὕτως σκληρογνώμων καὶ ἀπηνόφρων. ¶ 160. Ἐπιχαρῆ] ἄξια χαρᾶς. ¶ 161. Ἐναρσχαλᾷ] συμπεπεῖται. ¶ 162. Τευθεῖ] ἰδίως. θηπόντως] ἐγείλως. ¶ 163. Ἀγναμπῆσον] ἀκαμπῆ, σκληρόν. ¶ 164. Δαίμοσιν] δαιμόζει. ἐφεσμίαν γένηται] τὸν ἐμαυτοῦ ὑποτάκτην θεόν. ¶ 165. Οὐδὲ λήξει] δὲ δαιμόζων. κορέσῃ κέαρ] ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ¶ 166. Παλάμᾳ] μηχανῇ· παλαμᾶσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. δυσάλωτον ἕλῃ] δυσπόρητον πορίσῃ. ἀρχὴν] αὐτόν. ¶ 167. Ἢ μὴν ἔτ'] ὄντως ὡς τὸ ἔξης. κρατερᾶις] ἰσχυραῖς, μεγάλαις. ¶ 168. Ἐν γηγενέσιν] δέσμαις. αἰκιζομένην] κολαζομένην καὶ καταβαλλομένην.

¶ 170.

24

Χρείαν ἔξω μαχάραν πρύταν[ε]ις,
Δίξαι τὸ νέον βούλευμ' ὑφ' ὅτῳ
Σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
Καίτοι μ' οὐ μελιγλώσσοις πειθοῦς
Ἐπαοιδαῖσι θέλξω, τρεπτάς τ'
Οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
Δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίσειν
Τῆσδ' αἰκίας ἐθέλῃσι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ β.

Χο. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
Δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
Ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
Δίδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
Πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε
Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ
Ἥρα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Οἶδ' ὅτι τραχύς [τε] καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς· ἀλλ' ἔμπας [οἴῳ]
Μαλακογνώμων
Ἔσται πᾶν', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 170. Νέον βούλευμα] ὡς ἢ ἱερῶν τὸ θέτιδ@ φησί. Ἀλλως. τὸ νεωστὶ μηχανώμενον καὶ ἀντῦ. ¶ 171. Ἀποσυλᾶται] ἀποσυληθήσεται. πειθοῦς] πειθοῖ γὰρ ἡ βίᾳ πείθομεν. ὡς ὁ ποιητής, Πολλὰ ἢ μειλιχίοισι ἐπέεσσιν ἔπεισε, πολλὰ δ' ἀνιεῖ. θέλξει] ἀ θέλξει ἐμὲ τῇ ἐπαοιδαῖς ὥστε μεῖναι τοῦτο, πρὶν ἂν χαλάσῃ, ἢ τὰ ἐξῆς. ¶ 175. Πρὶν ἄν] τοῦτο τὸ μεγαλοφυὲς Αἰσχύλου ἢ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μὴ ἢ λύσιν ποινὰς αἰτεῖν τὸν Δία. ¶ 178. Σὺ μὲν θρασύς τε] σὺ μὲν εὐτελμῶ@ ἢ ἀναιδὴς γάρ, ἢ ἀδαμῶς ὀπικαμπὴς, ἢ πικραῖς ταύταις αἰκίαις καὶ ἀποινεμῶ@ ἢ πιεζόμῶ@. ἐγὼ ἢ λίαν φοβοῦμαι ὡς ἢ σαῖς τύχαις, ἢ λογίζομαι πῶ ποτε παύσονται ἢ ἐκμοιρωθήσονται ὅπο μεταφορᾶς ἢ προσορμιζομένων νεῶν. ἤγουν, τί δεῖ σε τέρμα ἢ τέλῶ ἰδεῖν τῶνδε τῶν πόνων. ἀκμαπὴ γὰρ ἢ σκληρὸν ψυχὴν ἔχει ὁ Ζεύς. Ἀλλως. ἐγὼ ὀπιῶ, φησίν, εἰ ὅλως σε ὁ Ζεὺς ὀπελύσει τῶν δεσμῶν· εὐ ἢ ἢ ἀντίποινα λαβὼν ἐξικῶ, ὥσπερ ἀγνοῶν τὸ ἢ Διὸς τρέπειν. τὸ ἢ κίνδυνος, ἀντὶ ἢ κινδυνεύσεις. ἐλευθεροστομεῖς] παῤῥησιάζῃ. ¶ 181. Διάτορος φόβος] ὁ διατείρων δυνάμενος ἢ τιτρώσκειν. ¶ 185. Κέαρ ἀπαράμυθον] ἀ μύθῳ παραγόμενον, ἢ πειθόμενον, ὡς τὸ, Ω τοι Ζεὺς ὐκ ἐθέλοντι νόον. ¶ 186. Οἶδ' ὅτι τραχύς τε] εἶδε, φησὶν ὁ Προμηθεύς, ὅτι ἀμεταβλήτως ἔχει ὁ Ζεύς, ἢ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον νομίζει εἶναι, ἀλλ' ὅμως ἵσως πρᾶος, ὅταν τοῦτον τὸ τρόπον ῥαισθῇ ἢ κρατηθῇ, τὸ ἢ σκληρὸν ἢ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπαύσῃ· ἢ ἦξει ἐμοὶ εἰς φιλίαν ἢ συντυχίαν ἀναγκαζόμῶ@ ἀναγκαζομένῳ. ἢ, πεθὼν μαθεῖν τὰ ὡς ἑαυτῷ, συνιέναι ἐμοὶ πεθέντι λυθῆναι τῶν δεσμῶν. Καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων] πάντα δικαίως εἰώθῶ@ ποιεῖν, αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων, ἢ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν. ¶ 188. Οἷαν ταύτῃ ῥαισθῇ] ὅταν τυχθῇ

Opus habebit deorum Princeps,
Ad indicandum conſilium novum quo
Sceptro & honore ſpoliabitur.
Nec tum me mellifluis Suadæ
Incantationibus demulcebit: nec rigidas
Minas unquam expaveſcens, hoc ego
Indicabo, priuſquam ex fævis
Vinculis me laxarit, & mihi pœnas pendere
Hujus ignominiæ voluerit.

ANTISTROPHE 2.

Chor. Tu quidem audax es, & ob acerbas
Calamitates nihil remittis,
Sed nimis libere loqueris.
At meum animum ſollicitat acutus timor:
Nam metuo ſorti tuæ,
Quo tandem appulſum oportet te horum laborum
Cernere eventum. intractabiles enim
Affectus & cor inexorabile habet Saturni filius.

ANAPÆSTI.

Prom. Scio eſſe aſperum, & penes ſe
Jus habere Jovem; attamen arbitror
Mollior
Evadet, tum quando hoc modo contuſus fuerit,

τυφλῇ ὑπὸ ἓ ἀναγκαίᾳ ὥσπερ ὑπὸ ῥαιστῆρος, ἐκ μεταφορᾶς τ σιδηρῶν.

ΣΧΟΛ Ε.

¶ 169. Μακάρων πρύτανις] ὁ Θεῶν διοικητὴς ᾗ ἄρχων Ζεύς. ¶ 170. Δείξει] αὐτῷ. ὅτι] τίνος. ¶ 171. Ἀπεσυλᾶται] ἀφαιρεθήσεται. τὸ ὑποσυλᾶται ἐχὶ αὐτὶ ἓ ὑποσυληθήσεται εἴωμεν, ἀλλὰ κῆ ἡ κοινὴ συνήθειαν. ὑ γάρ ἐσιν ἀντιχρεισμὸς ὡς τινὲς φασιν, ἀλλὰ δῆ τοῦτο ὑποσυλᾶται εἶπε, ᾗ ὐκ ὑποσυληθήσεται, ἐπειδὴ ὁ ὑπόκειται γνήσεωβ, κἂν ὕστω πάσεσι, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὑπόκειται, ἓ ἐνεσῶτος χώραν ἐσίχει. ¶ 172. Μελιγλώσσοις] Θελκτικαῖς. ¶ 173. Ἐπαοιδαῖσι] λόγοις. Θέλξει] ἀπατήσει ᾗ ὑπαίξει. ¶ 174. Ἀτειλὰς] αὐτὸ. πλῆξας] φοβηθείς. τοῦδ] τὸ βέλεμνα. ¶ 175. Καλαμώσῃ] ἐξιτακῶ αὐτῷ. ¶ 176. Χαλάσῃ] λύσῃ. ποινάς τε τίσει] χάριτας ἀποδώσει. ¶ 177. Τῆσδ' αἰκίας] ἧς πάσχω. ¶ 178. Θρασύς] εἶ. ¶ 179. Δύσεσιν] κακοπαθείαις αἷς σύνει. Ὀπιχαλᾷς] ἐκδιδῶς. ¶ 180. Ἐλεύθεροστομεῖς] σοβαρῶς ᾗ ὑπερφιάλως φθέγγεις. ἐκ μεταφορᾶς τ ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων. τοῖς γὰρ δούλοις πεπληγέναι ᾗ τρέμειν πάρεσι δῆ τ ἐλευθερίαν. ¶ 181. Διάτορος] μέγας. ¶ 182. Δείδια] φοβοῦμαι. ¶ 183. Πᾶ] ποῖ. τῶδε πόνων] ἧς πάσχεις. χρὴ] ὑποκειται. ¶ 184. Τέρμα] τέλος. κέλσαι] καταντήσαντα. ἀκίχητα] ἀκατανόητα. ¶ 185. Ἀπαμάμυσον] ἀπαρακάλυπτον λόγοις. ¶ 186. Οἷ] γινώσκω. τραχύς] σκληρός ἐσι. ᾗ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων] τὸ γὰρ αὐτῷ δόξαν δίκαιον ἡγεῖται, κἂν ἀδικώτατόν ᾖ. ¶ 187. Ἐμπας] ὅμως. οἴω] ὑπολαμβάνω. ¶ 188. Μαλακογνώμων] ταπεινός. ¶ 189. Ῥαισθῇ] ὕστις ὡς ἴφλιν δαμασθῇ.

Τὴν δ' ἀτέραμνον τορίσας ὀργὴν,
Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
Σπεύδων σπεύδοντι παθ' ἥξω.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γίγνωσ' ἡμῖν λόγον,
Παίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως καὶ παρῶς αἰκίζεται·
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

Πρ. Αλγινὰ μέν μοι καὶ λέγων ἐστὶν τάδε,
Αλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρεθύνετο,
Οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνου,
Ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
Σπεύδοντες ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
Ατιμάσαντες καρτερεῖς φρονήμασιν,
Ὡστ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὰ δυσπόρων·
Ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μίμνει Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
Τὸ μέλλον ἥ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 193. Πάντ' ἐκκάλυψον] ἐκκάλυψον ἀντὶ φανέρωσον καὶ εἰπὲ ἡμῖν πᾶσαν αἰτίαν, καὶ τὸ τρόπον, ἐν ποίῳ πλάσματι λαβών σε ὁ Ζεὺς αἰκίζεται καὶ τιμωρεῖ ὕτως ἀτίμως καὶ ὀδυνηρῶς· δίδαξον ἡμᾶς τόδε, εἰ μὴ βλάπτῃ καὶ ὠφελῇ λόγῳ, καὶ τῷ φανερῶσαι. βουλόμενος τοίνυν ὁ πειρᾶς διδάξαι τὸ ὑπόθεσιν, προσεποιήσατο ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὸ Προμηθέα τὰς αἰτίας. Αλλως. Τῶν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι, τὸ πάρεργον δι γυναικώδους ἕθους προσέλαβεν. εἰκὸς γὰρ ὁ Ωκεανὸς ἠξίωσεν ἐρωτῆσαι, εἰδώς. ¶ 197. Αλγινὰ μέν μοι καὶ λέγων ἐστὶν τάδε] ἄλγος μὲν αἴτια ὑπάρχει μοι ἐν τῷ λέγειν ταῦτα, λύπη ἢ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκείας λύπας, καὶ τὰς ἑαυτοῦ πόνους. εἰ γάρ τις ἐκκαλύπτει τινὰ τὸ ἑαυτοῦ θλῖψιν, δέχεται παρηγορίαν τινὰ, παραμυθούμενος παρ' ἑκάστου. πανταχόθεν δέ μοι δυσυχῆσαι ἐστὶν λέγομένα ταῦτα, λυπηρά εἰσι· καὶ σιωπώμενα, ἀλγινά. ¶ 199. Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] ἐπεὶ, φησὶν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς Θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν ἐθέλουσιν ἐκβαλεῖν τὸ βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μή, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ πιθεῖν οὐκ εἶχον. Διὸ τούτων ἕνεκα προσλέγει τινὰς ἐνεργείας γνωμένας τῷ Διὶ παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν δείξῃ. αἰμύλας] συντεταμένας, τὰς ἐμὰς δηλονότι. ¶ 209. Ἐμοὶ δὲ μήτηρ] ἐμοὶ, φησὶν ὁ Προμηθεύς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γνώσεσθαι. τὸ δὲ ἥ, οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις, ἀλλὰ καὶ Γαῖα, ὕτω νοητέον, εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ, καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, ἀλλ' οὐκ ἐναντίον· καὶ γὰρ ἄλλην μορφὴν ἔχουσιν οἱ θεοὶ, πολλοῖς δὲ ἐν ὀνόμασι καταμειλίσσονται. Αλλως. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ὥσπερ γνῶσιν, ἡ μήτηρ,

Et ſedata acerbâ indignatione,
In concordiam & amicitiam mecum
Tandem cupido cupidus redibit.

JAMBI.

Chor. Rem omnem aperi & clare nobis profer,
Quali in delicto te deprehenſum Jupiter
Adeo ignominioſe & acerbe affligit:
Doce nos, ſi nihil offenderis iſta narratione.
Prom. Triſtia quidem mihi hæc dictu ſunt,
Sed etiam triſte eſt tacere, ita ubique res meæ infelices ſunt.
Ubi primum dii cœperant indignari,
Et ſeditio inter ipſos excitabatur,
Alii volebant Saturnum deturbare ſolio,
Ut ſcilicet Jupiter regnaret: alii contra
Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret;
Ibi ego optime conſulens, permovere
Titanas, Cœli & Terræ filios,
Non potui: ſed illi blandas rationes
Negligentes ex ſuis vehementibus ſpiritibus,
Putabant, ſine negotio, per vim ſe dominaturos.
Sed mihi mater, non ſemel tantum, Themis,
Quæ & Terra, (multarum appellationum una forma)
Ut res eventura eſſet prædixerat:

μήτηρ, ἡ μόνον Θέμις λεγομένη, ἐλεκτρικῶς ἢ Ἀτλαντὶς συνῆσαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, καὶ τοῦτο ἐλεκτρικῶς. ἡ Γαῖα προσέτι. μορφὴν γὰρ πολλῶν ὀνομάτων κατέχει. λέγεται ἡ καὶ ζείδωρος, καὶ εὐδαίνεσα. Αλλως. τὸ θεῖον φύσει μὲν ἓν ἦν, ὀνόμασι δὲ πολυμερές. ἡ ἅπας, ἐμοὶ δὲ ἡ Θέμις, ὡς μήτηρ, μᾶλλον τὶ προσῆπε καὶ τελεσθήσεται. τὸ δὲ, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ, λέγει, ὅτι ἡ μητέρα αὐτῷ καὶ Γῆν καὶ Θέμιν ὠνόμασε.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 190. Ατέραμνον] σκληρὸν καὶ ἄκαμπτον. τορέσας] μαλακίσας καὶ καλαβαλών. ¶ 191. Αρθμὸν] ἕνωσιν. ¶ 192. Ηξει] ἐλεύσεται ἵνα αὐτῷ ἀπαλλαγὴ φράσω. ¶ 193. Εκκάλυψον] φανέρωσον. γέγωνε] εἰπέ. ¶ 194. Λιτιάμαὶ] μέμψει. ¶ 195. Λοιζεῖαι] κελάζει. ¶ 196. Δίδαξον] τοῦτο. λόγῳ] τῇ σοφὶ τούτων διηγήσει. ¶ 197. Αλγεινὰ] λυπηρά. ¶ 198. Αλγῶ] λύπη. παναχῇ δύσπολμα] ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δυσχερῆ καὶ βαρύταλα. ¶ 199. Χόλον] ἡ σφὸς ἀπηλεὶς ὀργή. ¶ 200. Στάσις] μάχη. ἐν ἀθηλείοισι] τοῦτο δὲ μέσε. ἀρεσθύντο] διηγείρετο. ¶ 201. Εδρεκε] δ' τὸ ἀρχοῖς θρόνε. ¶ 202. Ως Ζεὺς ἀνάσσοι] ἵνα ὁ Ζεὺς βασιλεύσει. τέμπαλιν] τὸ ἐναντίον. ¶ 203. Ως] ἵνα. ¶ 204. Ενταῦθ'] εἰς τοῦτο, ἢ τότε. τὰ λῷστα] τὰ ὠφέλιμα. πιθοῦν] καλαπεῖσαι. ¶ 206. Λίμυλας] πλάπας ἀπατηλὰς. μηχανὰς] ἃς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βυλάς. ¶ 207. Ατιμάσανίες] φαυλίσαιτε. Καρτεροῖς] σοβαροῖς. ¶ 209. Οὐχ ἅπαξ μόνον] ἀ μόνον καλημένη. ¶ 210. Μορφὴ μία] ἓν πρόσωπον. ¶ 211. Η κραίνοιτο] ὅπερ τελεσθείη. πρεύμαν'εύσαιο.

Quod non per vim, neque cum potentia,
Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum essent potituri.
Talia me verbis exponentem,
Non dignabantur prorsus vel adspicere.
Ideo mihi tum in præsenti rerum statu consultissimum
Videbatur esse, ut assumpta matre,
Sponte cupienti Jovi adsisterem.
Atque ita meis consiliis, Tartari valde profundæ
Latebræ occultant Saturnum antiquum,
Una cum auxiliaribus. talibus a me
Beneficiis affectus ille deorum rex,
Gravibus hisce pœnis me remuneravit.
„ Nam inest quodammodo imperantibus
„ Hic morbus, ut non fidem habeant amicis.
Cæterum quod interrogatis qua de causa
Me cruciat, hoc jam exponam.
Quamprimum in paterno solio
Consedit, statim diis distribuit præmia
Alia aliis, & ita stabiliebat
Principatum: miserorum autem mortalium rationem
Non habebat ullam, sed deleto isto genere
Universo, volebat aliud novum producere.
Atque his præter me resistebat nemo

τας, ἰλίους ἢ ἀξίωσε ταῖς βλίψεσιν. ἢ τὰς βροτοὺς εἰσιδεῖν, αὐτὸς οὔκτε ἦν ἠξιώθην, ἀλλ' ἀσμένως ἐρρύθμισμαι, ἥγουν ἐσώθημαι ἢ ἐκτέτημαι. ⸀ ἢ μέσων τὸ ῥυθμίζειν ἰσόν. ⸀ ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ ⸀ χορδῶν.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 212. Ὡς] ὅτι. ὡς ⸀ κατ' ἰσχὺν] τοῦτο ⸀ σὺν τὸ εἶναι, ἢ ⸀ σὺν τὸ συναγκες συνάπτεται τῇ ἐνοίᾳ, οἵπερ ⸀ ἀνατάτω τὸ ἑστανῦν ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, ⸀ μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, ⸀ ἢ ἵνοιαν οὐκ ἀπέδωκεν, ⸀ ἢ ὅπερ τίνες ἦσαν αἱ συμβολαὶ ὡς ⸀ σὺν αὐτὸς ἐποιήσαλο, ἀλλ' ἁπλῶς λῷστα εἶπε, νῦν ⸀ ποθὲ δὲ μέσα θεὶς ἀπκαλύπλει ἃ συνεβούλευε, λέγων ⸀ σὺν αὐτὸς ὡς ⸀ χρὴ ⸀ ⸀ποπούμθρον ἑαυτῷ ἀρχεῖν, οὐκ ἐν θρασύνεσι ⸀ γνώμης ὑπερκοτίᾳ ⸀ μὴ δόλῳ ⸀ποποιεῖσθαι, ἀλλὰ μεταχειρίσεσι ⸀ ὑπτιδεύσεσι. ¶ 213. Τπερίχουσας] τὰς μεγάλας κρατεῖν] ἄρχειν. ¶ 214. Εξηγημένῳ] παραινοῦντι ⸀ λέγοντι. ¶ 216. Παρεσώτων] ⸀ ἐνεσαμένων πραγμάτων. ¶ 218. Συμπαρασατῖν] συμμαχεῖν. ¶ 219. Μελαμβαλὺς] ὁ σκοτεινὸς δὴ τὸ βάθος. ¶ 220. Κόθμων] ὁ κατώταλος τόπος. παλαιγθῆ] ⸀ παλαιὸν ἢ ⸀ γίνεσθαι. ¶ 221. Αὐτοῖσι] σύν. συμμάχοισι] αὐτῷ. ¶ 222. Ο ⸀ Θεῶν τύραννος] Ζεύς. ¶ 223. Ποιναῖς ταῖσδε] ἃς σύνοιμι. ἀντημείψαλο] ἀντεδεξιώσατο. ¶ 226. Ο δ' εὖ] ἔπερ. αἰτίαν] μέμψιν. ¶ 228. Οκως] ἐπεί. ⸀ πατρῴων θρόνων] ⸀ ἧς πατρὸς αὐτῷ Κρόνου. ¶ 229. Νέμει] μεμερισμένως παρέχει. ¶ 230. Διεστειχίζετο] διεμέριζε κῆς τάξιν. ¶ 231. Λέγων] φρονῶδα. ¶ 232. Λῖσύσας] ἀφαιρέσας. γίνεσθαι] τῶν. ¶ 233. Αλλο] γίνεσθαι. Φιτῦσαι] ποιῆσαι, γεννῆσαι, ἐξ ἧς καὶ Φύτερ ὁ πατήρ. ¶ 234. Τοῖσιν] ἦγουν τῇ τοιαύτῃ βούλῃ. ἀντίβαινε] ἐναντιοῦτο.

Εγὼ δὲ ταλμῆς ἐξιλυσάμην βροτοὺς
Τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς ἅδου μολεῖν·
Τῷ τοι τοιοῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
Πάσχειν μὲν ἀλγεινὰ οἰκτραῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
Θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
Οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀτηλεῶς
Ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

Χο. Σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
Ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνάσχαλᾷ
Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
Ἐχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἀλγύνθην κέαρ.

Πρ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾷν ἐγώ.

Χο. Μή πω τὶ πρεσβεύσῃς τῶνδε καὶ περαιτέρω;

Πρ. Θνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

Χο. Τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

Πρ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῳκισα.

Χο. Μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

Πρ. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ἔπασα.

Χο. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

Πρ. Ἀφ' οὗγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

Χο. Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
Αἰκίζεταί τε, κ' οὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν;
Οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

Πρ. Οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

Χο. Δέξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι

ΣΧΟΛ. α.

¶ 235. Ἐγὼ ἢ] τινὲς αὐτὶ ἕ, ἐγὼ δ' ἐτόλμησα, καὶ τὸ ἐξῆς μὴ ἤθελον. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι, ὡς τιμῆς τιμᾶς. ¶ 237. Τῷ τοι] δύναται ἀντωνυμία εἶναι ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἢ τοι. ἐρρύθμισμαι] ἰσάζεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χερόων. ¶ 242. Σιδηρόφρων τε] ὁ τῶν Ὠκεανίδων γυναικῶν χορὸς ἰδὼν τὸν Προμηθέα κακῶς καὶ ἀθλίως πάσχοντα, φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἴσιν ἄγαν σκληρόψυχος καὶ ἀμείλικτος ὅσις ἐ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς. ἐγὼ δὲ ὅτε εἰσιδεῖν ἤθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά τε λυπαθῶ τὴν ψυχήν. ¶ 247. Μή πω τὶ πρεσβεύσῃς] ἐπεὶ πρεσβεύσατο ὁ Προμηθεὺς, καὶ εἶπεν ὅτι αὐτίλεγον τῷ Διὶ, καὶ οὐκ ἔασα τὸν ἀνθρώπινον πάλιν διαφθαρῆναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμώρησεν ὁ Ζεὺς ὅτως· ἐρωτᾷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορὸς, μὴ διὰ ἑτέρου τινὸς ἁμάρτοις ἁμάρτημα; ὁ δὲ φησιν, ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικίσας ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τυφλάς. ἤγαγον ἐν αὐλοῖς ἐποίησα τὸ νομίζειν καὶ ἐλπίζειν μὴ σήμερον ἢ ἄνευρον θανεῖν, ἢ τόνδε τὸν καιρὸν, καὶ ἄτω δὲ ἄλλα βίου κοσμίαν. ¶ 248. Θνητούς τ' ἔπαυσα] πρότερον, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸν θάνατον, καὶ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἢ ναυτίλλεσθαι, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν, φοβούμενοι τὸν θάνατον, μὴ ἐπέλθῃ αὐτοῖς. ἐγὼ δ' αὐτοὺς ποιήσας ἀπρόοπτον, καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνθεὶς ζῆν, καὶ μὴ γινώσκειν πότε μέλει αὐτοῖς ἐπελθεῖν ὁ θάνατος, αὐτὸς παρώτρυνα. ¶ 252. Πρὸς τοῖσδε] καὶ ἔτι ἐγὼ, φησὶν, ἀνθρώποις παρέσχον καὶ ἔδωκα τὸ πῦρ. εἶτα ἴφη ὁ χορὸς ὅτι καὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ. ὁ δέ φησιν, ἀφ' ἧς πεῖρας ἐκμαθήσονται τέχνας. ¶ 253. Φλογωπὸν] δύο εἰσὶν ἀνέμοις τῷ πνεῖ, τὸ σοιχειακὸν, καὶ τὸ διακενικόν. καὶ σοιχειακὸν μὲν πῦρ, αὐτὸ τὸ σοιχεῖον ὁ αἰθὴρ,

Ipſe vero audax liberavi homines
Ne extincti ad Inferos deſcenderent.
Hinc talibus calamitatibus premor,
Et toleratu triſtibus, & viſu miſerabilibus.
Hominum autem miſertus, miſericordiam aſſequi
Non ſum dignus habitus, ſed crudeliter
Ita concinnatus ſum, Jovi ſpectaculum inglorium.
Chor. Ille ferreo eſt animo & ex petra factus
Prometheu, qui tuis non condolet
Ærumnis: etenim & hæc non aſpexiſſe cuperem,
Et poſtquam aſpexi corde contriſtata ſum.
Prom. Amicis quidem ſum ego miſerabilis aſpectu.
Chor. Nunquid etiam ultra hæc progreſſus es?
Prom. Impedivi homines ne fata proſpicerent.
Chor. Quo invento hujus morbi remedio?
Prom. Spes cæcas in ipſis collocavi.
Chor. Magnum hoc commodum quo mortales donaſti.
Prom. Adhæc ego ipſis ignem exhibui.
Chor. Nunc ergo ignem flammeum habent mortales?
Prom. A quo quidem multas ediſcent artes.
Chor. Talia igitur ob delicta te Jupiter
Cruciat, nec quicquam de malis laxat?
Neque hujus conflictus tibi propoſitus terminus?
Prom. Nullus alius, niſi quando ipſi videbitur.
Chor. Sed quomodo videbitur? quæ ſpes? non cernis te

ὁ αἰθὴρ, διακενεὶν ἦ, αὐτὸ τὸ πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμετέραν χρησιμεῦον· ὅπερ φλογωπὸν ὁ Αἰσχύλος φησὶ, τοντέστι λαμπρὸν, ἀπὸ τὸ ὑπεκκαῦσθαι τῇ ὑπαπῇ, καὶ λάμπειν. τὸ γὰρ αἰθέριον οὐχ ὑποπίπτει τῇ ὄψει. ¶ 256. Χαλᾷ κακῶν] συνιᾷς αὐτῷ ἡ χαλᾷ φανή.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 235. Τολμᾷς] ὁ τολμητίας. ἐξελυσάμην] ἐλυθέρωσα. ¶ 236. Διαῤῥαισθείλας] φθαρείλας ὑπὸ Διός. ¶ 237. Τῷ] ἵ ἕνεκα. κάμπτομαι] ταλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι. ¶ 238. Πάσχειν] αὐτάς. ¶ 239. Οἰκτῶ] ἐλέω. ¶ 241. Ὠδ' ἐῤῥύθμισμαι] ἕτως ἡ ἐνταῦθα ἐτάχθην. Ζηνὸς] ὑπὸ Διός. δυσκλεὴς] ἄδοξος. ¶ 242. Σιδηρόφρων] σκληρὸς, ἀκαμπὴς τὰ φρόνημαΐα, ἢ ὥσπερ ὑπὸ πετρῶν συμπαγεὶς ἦν. ¶ 243. συναχθαλᾷ] συμπάσχει. ¶ 244. Μόχθοις] δυσχέσιν. ¶ 245. Ηλιόβολα] ἐλυπήθην, ἔπαθον. κέαρ] ψυχήν. ¶ 246. Ελεινὸς εἰσορᾷν] βλέπειν αὐτὸς ἐμέ. εἴτα ὑδὲν θαυμαστὸν, εἰ ἢ ὑμεῖς συνελήφατε ἐν πρώτοις ὄντα τῶν φίλων. ¶ 247. Τῶν] ὧν φῆς. πεπαυμένος] ἐπέκεινα. ¶ 248. Προδέρκεσθαι] προβλέπειν. ¶ 249. Φάρμακον] θεραπείαν. ¶ 250. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα] εἰ γὰρ εἶχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ θάνατον, ἢ μὴ ἐλπίσι ἐβυκολεῖτο, ὁ μὲν προσδεκῶν εὐδαίμων γίνεσθαι, ἢ σῶζεται, ἢ ζῇ ἀεὶ, ὁ δ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ὅτι πλούσιος ἔσται, λύπας ἂν ἢ ἀθυμίας τὰ πάντα αἰῶνα διέφερον. κατῴκισα] ἐνέβαλον. ¶ 252. Τοῖς] ὅις ἐφλω σφιν] αὐτοῖς. ἅπασα] παρέσχον. ¶ 253. Φλογωπὸν] λαμπρὸν, φωτεινὸν. ἐφημεροι] ἀνθρωποι. ¶ 256. Λιπίζεις] κολάζει. χαλᾷ] ἐλύδωσι. ¶ 257. Λῦπ τέρμα] ἢ καμάτου τέλος. ¶ 258. Οὐκ ἄπολ' ἔδει] τέλος. ¶ 259. Τίς ἐλπὶς] ἔσί σοι.

¶ 25ι.

Ημαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὐτ' ἐμοὶ λέγειν
Καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
Πρ. „ Ελαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
„ Ἔχει, παραινεῖν νηθετεῖν τε τοὺς κακῶς
„ Πράσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
„ Ἐκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὐρόμην πόνους·
Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ὠφόμην τοιαῖσί με
Κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
Τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ 'δύρεσθ' ἄχη,
Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
Ακούσαθ' ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
Πείθεσθέ μοι πείθεσθε, συμπονήσατε
„ Τῷ νῦν μογοῦντι. ταυτά τοι πλανωμένῃ
„ Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χ. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεδώυξας
Τοῦτο Προμηθεῦ,
Καὶ τῶν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυλον
Θῶκον προλιπεῦσ', ἀιθέρα θ' ἁγνὸν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 261. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν] Ομηρ. Ἀλλὰ τὰ μὲν πεπεπτύχθαι εἰσομαι. ¶ 265. Ταῦθ' ἅπαντα] τὰ μυρηπόμενα. ¶ 268. Οὐ μὴν τι ποιναῖς] ὅτι μὲν, φησὶν, ἥμαρτον, εἶδα κἀ αὐτὸς, ἀ μὴν ὑπελαμβανον τοιαύταις τιμωρήσεσθαί με, κἀ κατισχανεῖσθ ἤγουν κρατεῖσθ κἀ δεσμεῖσθ, ἐν πέτραις πεδαρσίοις, ἀ ὑπαιρομέναις τ' γῆς, ἤτοι ὑψηλαῖς, ὅθπιτυχόντα δ' πάγου κἀ δ τόπκ τότε δ μὴ κατοίκους ἔχοντ. ¶ 271. Μὴ 'δύρεσθ' ἄχη] μὴ ὀδύρεσθε ἃ νῦν πάσχω κακά. πρὸς ἃ γὰρ ὑμῶν ἡ βᾶσαι κἀ περιδέησαι (αἴρεσαι γὰρ ἐξεστὸν) ἀνέσατε ἅπαν τὸ ἐμόν. φησὶ δ, πρὸς ἃ γὰρ βᾶσαι, ὅτι βέλεται ἔχεσαι τ χορὸν, ὅπως τὸ σασιμεν ἄσῃ. γίγεσθαι δ κἀ βλάβας, ἀντὶ δ τύχας. ¶ 275. Ταυτά τοι πλανωμένῃ] ἡ ὡδὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένῃ πημονὴ, ἄλλοτ' ἐτ' ἄλλοις προσιζάνει. Ἀλλως. νόεῖτε θαμίνει μοι ἡ θλῖψις ὡδὶ ἐν ἐσαμένῃ. ἴτοι, ἀκ ἐφ' ἑνὶ κακῷ ἀτιῶμαι, ἀλλ' ὅλῃ διαφόρως ἀτιχάομαι, κἀ ἅπαντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βέλομαι. Ἀλλως. τὸ ταῦτα ἀντὶ δ αὐτὴ ἡ βλάβη, ἀκ ἐπ' ἐμοὶ μόνῃ ἐγένετο, ἀλλὰ προσερχομένῃ (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πλανωμένῃ) ἄλλοτε πρὸς ἄλλον κἀ ἄλλον ἀπέρχεται. ¶ 277. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεδώυξας τοῦτο Προμηθεῦ] ἀκ ἀκούσαις κἀ μὴ βουλομένοις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, ὦ Προμηθεῦ, δηλονότι τὸ, ἔλθετε κἀ ἀκούσατε, ἵνα μάθητε ἅπαν τὸ κατ' ἐμὶ. ἀλλὰ θέλομεν τοῦτο κἀ ἡμεῖς. ¶ 279. Καὶ τῶν ἐλαφρῷ ποδὶ] ἡ μεταφορὰ λέγεται ἀπὸ τῶν κυνηγῶν. νῦν, φησὶν ὁ χορὸς, ἐπεὶ καλῶς πρὸς σαυτὸν ἡμᾶς, ἐν ταχύτητι ποδὸς, τῇ ἀερίᾳ πίστει, τ κραιπνόσυτον, τ ταχυτῶς κινούμενον θρόνον τ ἁγνὸν πόρον τῶν εἰσιόντων (ἤγουν τὸν αἰθέρα, ἐν ᾧ τὰ πορεύονται τὰ ὄρνεα) λιπεῦσα, προσπελάζω ταύτῃ τῇ τραχείᾳ γῇ (λέγει δὲ τοῦτο δι' τὸν Καύκασον. ἡ γὰρ πᾶσα γῆ τραχεῖα) τὰς σὰς δὲ πόνους θέλω ἀκοῦσαι.

ΣΧΟΛ. β.

Deliquisse? quomodo autem deliqueris, neq; mihi dicere
Volupe est, & tibi triste. sed hæc
Missa faciamus: tu vero laborum quære solutionem.
Pro. „ Facile est si quis extra mala pedem
„ Habeat, monere & instruere male
„ Habentes. Ego vero sciebam hæc omnia.
Sponte sponte deliqui, non inficiabor:
Sed opitulando hominibus, ipse nactus sum mala.
Non tamen putabam me pœnis talibus
Maceratum iri ad petras editas,
Sortitum rupem hanc desertam & solitariam.
Et vos quidem præsentia mala ne mihi defleatis:
Verum descendentes in terram sortem adventantem
Percipite, ut perfecte totum cognoscatis.
Obsequimini mihi obsequimini, compatimini.
„ Jam laboranti. Nam ita pererrans
„ Infortunium alias alteri affligit.

ANAPÆSTI.

Chor. Non invitis dixisti
Hoc Prometheu.
Et nunc pede facili celeriter-mobilem
Sedem relinquens, aeremque purum

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 260. Ως] ὅτι. ὅτ' ἐμοὶ λίγειν καὶ' ἡδονὴν] ἡ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἥδομαι. ¶ 261. Ταῦτα] τὸ περὶ τούτων λίγειν. ¶ 262. Μεθῆμαι] ἀφῆμαι. ἄβλαβ] ἄ καμάτου. ¶ 263. Ελαφρὸν] ῥᾴδιον. ὅστις] ὁποῖος. πημάτων] συμφορῶν. πέδα] τὸ αὐτό. ¶ 264. Παραινεῖν] συμβουλεύειν. νηθετεῖν] διδάσκειν. ¶ 265. Ταῦθ' ἅπαντα] ἃ νῦν πάσχω. ¶ 266. Εκὼν] ἑκούσιος, ἢ θέλων. ¶ 267. Λημῶν] βοηθῶν. πόνοις] λύπας ἢ συμφοράς. ¶ 268. Ποιναῖς] τιμωρίαις. ᾠόμην] ἐνόμιζον. ¶ 269. Καθιζανεῖσθαι] καθεῖσθαι ἢ περιπαλαίειν. πέδαρσίοις] ἢ ὑψηλαῖς, ἢ ἄνω αἰρομέναις. ¶ 270. Τυχόν] ἐπιτυχόντα. ἐρήμαν] μεμονωμένην. πάγαν] ἢ κεκμηκυῖαν ὄρεσ. ¶ 271. Παρόντα] τὰ νῦν ἐνεστῶτα. ὄψεσθε] ὄψησθε. ἄχη] θλίψεις. ¶ 272. Πεδοῖ βᾶσαι] ἐν τῷ πεδίῳ ἐλθόσαι. τὰς περιτρεπτὰς τύχας] τὰς περιτρεχομένας δυσχερείας. ¶ 273. Ως] ἵνα. τὸ πᾶν] τὸ καὶ ἐμὲ πάσχω. ¶ 274. Πείσεσθε] μάθετε. συμπονήσαι] συγκοπιάσατε ἐμοί. ¶ 275. Μογοῦντι] κακοπαθοῦντι. τυντὰ] ἐμοὶ. πλανωμένην] περιτρεχομένη μῦ πλάνης. ¶ 276. Πρὸς ἄλλοτ'] ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ἄλλον] περὶ ἄλλου ἀνήκεστον. πημονὴ] ἡ δυσχέρεια. προσιζάνει] προσέρχεται, προσκάθηται. ἡ πημονὴ ἢ ἡ δυσχέρεια ἄλλοτε περὶ ἄλλου προσιζάνει πλανωμένη ἢ ἐρεμένη, ἤγουν ἄσατός ἐστι, ἢ οὐκ ἀνῆ αὐτῇ καταφέρεσθαι. ἐπεὶ οὖν ταῦτ' ἔτως ἔχει, δεῖ ἢ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπονεῖν δυσχερῶντι, ἵνα ἢ ὑμῖν εἴπητε ἂν συμβαίη, τὸ γὰρ τὴ τύχης ἄδηλον, τὸ ὑμᾶς παραμυθούμενον ἔχειτε. ¶ 279. Ελαφρᾷ ποδὶ] ἐν τοῖς πέρεσι. κραιπνόσυλον] ταχύδίον κραιποσύτως περιλιπῶσαι οἰκῶν, κραιπνόσυλον ἄπαν πρὸς τὸ θᾶκον. ¶ 280. Θᾶκον περολιπῶσ'] τὸν ἐν τῷ αἰεὶ χάσιν ἀφῶσαι. αἰθέρα ἀγνὸν] τ' αἰέρα καθαρόν.

Πόρον οἰωνῶν, ἐκφυσέσσῃ
Χθονὶ τῇδε πυλῶ· τοὺς σοὺς δὲ πέπλους
Χρήζω διακαιτὸς ἀκοῦσαι.
Ωκ. Ηκὼ δολιχῆς τέρμα κελεύθου
Διαμειψάμενος πρός σε Προμηθεῦ,
Τὸν πτερυγακῆ τόνδ' οἰωνὸν
Γνώμῃ στομίσας ἄτερ ἰυθύνας·
Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, ξυπλαγῶ.
Τό, τε γάρ με, δικῶ, ξυγγενὲς οὕτως
Εσαναγκάζει, χαρίς τι γένους,
Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
Νείμαιμ', ἢ σοι.
Γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
Χαριτογλωσσεῖν ἔπι μοι· φέρε γὰς
Σήμαιν' ὅ, τι χρὴ σοι συμπράττειν·
Οὐ γάς ποτ' ἐρεῖς ὡς Ωκεανοῦ
Φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Εα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πέραν ἐμῶν
Ηκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
Επάνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
Αὐτοκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
Ελθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 284. Ηκω δολιχῆς] ὁ Ωκεανὸς φησι σεῖς τ Προμηθέα, ἥκω πρὸς σε, διαμειψάμ@ ϗ διελθὼν τὸ τέρμα ϗ τὸ τέλ@ τ δολιχῆς ϗ μακρᾶς ὁδῆ. καιρὸν ἢ εἶδωσε τῷ χορῷ καθήκαδε τ μηχανῆς Ωκεανὸς ἐλθών. ὑπερβολῇ ἢ ἐχρήσατο ὁ ποιητής, ὅπου γε Ομηρ@ οὐκ ἐσήγαγε Ωκεανὸν εἰς τὸν σύλλογον τ θεῶν. ¶ 286. Τὸν πτερυγακῆ οἰωνὸν τόνδε] ἤτοι τῶτον τὸν ἐν τοῖς πτερωτοῖς ταχύτατον οἰωνὸν τ γρύπα, διὰ τὸ πύνων ϗ ἄγαν γνώμῃ ϗ θελήσει οἰκήα χωρὶς χαλινῶν. ὅτοι αὐθαίρετον, ἀ βίᾳ, χωρὶς χαλινῶ. ὅθεν γενναῖς γὰρ τετραπήδες ὀχεῖται ὁ Ωκεανός. ¶ 288. Ταῖς σαῖς ἢ τύχαις] τ σαῖς, φησὶ, κακοπαθείαις, γίνωσκε, ἀνιῶμαι. ἢ γὰρ συγγένειά με ἀναγκάζει λυπᾶδ' ϗ χαρὶς ἄ ἦναί σε συγγενῆ μοι, ἐκ ἔστιν εὐεξέτασται ὦ ἂν πλείονα πορίζοιμι φιλίαν ἢ σοι. ὑπερβολῇ ἢ ἐχρήσατο, ὡς εἶπεν, ὁ ποιητὴς· ὁ γὰρ Ομηρ@ οὐκ εἰσήγαγε Ωκεανὸν εἰς σύλλογον τ θεῶν. ¶ 291. Μείζονα μοῖραν] λείπει, φιλίαν. ¶ 293. Γνώσῃ ἢ] γνώσῃ ἢ, φησὶ, ἢ πρὸς ἐμοῦ διάθεσιν ἀληθῆ, ϗ ὡς ἀ μάτην σοι δῶ λόγου χαρίζεμαι· φέρε γὰρ εἰπὲ τί σοι πρέπει συμπράττειν. ἀ γὰρ πρός με λέξεις ὡς ἄπ@ τῆς φίλ@ ἐστὶ βεβαιότερ@ σοῦ τ Ωκεανοῦ. ¶ 294. Χαριτογλωσσεῖν] μίσχει γλώσσης χαρίζεσθαί σοι ϗ ὐκ ἔργοις. ¶ 298. Εα, τί χρῆμα] δυσχεραίνει ὁ Προμηθεὺς εἰπὼν τὸ ἴδιον ἀξίωμα ἐκ ἐπήρησεν ὁ Ωκεανός. φησὶ ἢ, τί τῶτο πρᾶγμα; ϗ σὺ ἦκες ἰδεῖν τὰς ἐμὰς πύκας; πῶς ἐκαρτέρησας, καταλείψας τὸ ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα τὸ ὀνομαζόμενον ὠκεάνιον, ϗ πετρηρεφῆ, τὰ πέτραις ἐστηριγμένα, ἐλθεῖν εἰς τ γῆν τ σιδηρομήτορα, τ ῥωνῶσαν τ σίδηρον. λέγει ἢ τ Σκυθίαν. οἱ γὰρ Χαλυβες, Σκυθικὸν ἔθν@, ϗ πολὺς ἐν Σκυθίᾳ σίδηρ@. ἢ παρεγένω, φησὶ, θεωρήσων τὰς ἐμὰς δυστυχίας, ϗ συναπύμν@ τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; ἴδε ἔν θέαμα, ἥτοι παράδοξον τέρας,

Campum volucrum, ad aſperam
Hanc terram accedo. quin tuos labores
Cupio integre cognoſcere.
Ocean. Venio longum itineris ſpatium
Emenſus, Prometheu, ad te,
Hunc alitem velocibus pennis
Imperio ſine lupatis gubernando:
Scias vero me compati ſorti tuæ.
Ad hoc enim, arbitror, me cognatio
Impellit: & extra genus,
Non eſt cui potiores partes
Impartirem (*cui plus deferam*) quam tibi.
Quam vera hæc ſint cognoſces, neque fruſtra
Adblandiri meum eſt. Agedum
Indica in quo ſit tibi ſuccurrendum.
Nunquam enim dices quod Oceano
Firmior tibi ſit amicus.

IAMBI.

Prom. Heu, quid hoc rei? & tu laborum meorum
Venis inſpector? quomodo ſuſtinuiſti relinquens
Cognominem fluxum, & petris oblita
Sponte-fabricata antra, hanc ferri-genitricem
Accedere in terram? ecquid ſpectaturus fortunam

ρρε, ϗ ἰμὲ ὁ φίλτ ᾧ Διὸς, τ ἢ τυραννίδα ϗ τ βασιλείαν εἰκοτομήσαντα, ϗ συνεργήσαντα τῖς ταύτῃ, ποίαις βλάβαις ὑπ' αὐτ ᾧ Διὸς δαμάζομαι.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 281. Πόρον οἰωνῶν] ἢ πορείαν τ ὀρνίων. ὀλκυόσῃ χθονὶ] τῇ χαλεπῇ ϗ σκληρᾷ ϗ πετρώδει, λέγω ὃ τῷ Καυκάσῳ. ¶ 282. Πελῶ] πλησιάζω. ¶ 283. Χρήζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι] θέλω δὲ ὅλη μαθεῖν. ¶ 284. Ηκω] ἦλθον. δολιχῆς τέρμα κελεύθε] μακρᾶς τέλ ᾧ ὁδ. ¶ 285. Διαμειψαμέν ᾧ] διελθών. ¶ 286. Τὸν πλερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν] ἢ ταχὺν ἢ πτερυξὶ γύπα ᾧ ἐπωχεῖτο. ¶ 387. γνώμῃ] θελήματι ἰμῷ. σομίων ἄτερ] χαλινῶν χωρὶς. ἀΐδυτον] διξάγων. ¶ 288. Τύχαις] δυσυχίαις. ἴσθι] γινωσκε. ξυναλγῶ] λυποῦμαι. ¶ 289. Δοκῶ] τομίζω. ξυγγενὴς] ἡ συγγένεια. Οὐραιᾶ γὰρ ἀμφότερα ἔκγονα. ¶ 290. Εταναγκάζει] συμπάσχειν σοι. ¶ 291. Οὐκ ἔστιν] ἄλλ ᾧ τὶς. ὅτῳ] ᾧτινι. μεῖζον] μερίδα. ¶ 292. Νέῳμαι] δώσομαι. ἢ] παρὸ. ¶ 293. Γνώσῃ] μαθήσῃ. ὡς ἔτυμ'] ὅτι ἀληθῆ. μάτλω] ἤτοι ὑδάτ. ¶ 294. Χαριτογλωσσεῖν] χαρίζεσθαι διὰ γλώττης. ¶ 295. Σήμαιν] δήλῶ. συμπραξεῖσι] συναγωνίζεσθ. ¶ 296 Ρῆς] λέξεις. ὡς] ὅτι. Ωκεανῦ] ἰμοῦ. ¶ 297. Βεβαιοτερ ᾧ] μονιμώτερ ᾧ. ¶ 298. Τί χρῆμα] ὁτῳ. ¶ 299. Ηκεις] ἦλθες. ἐπόπτης] θεατὴς. λιπὼν] ἀφεὶς. ¶ 300. Εκόντων ῥῆμα] τὸ ἀκατάπαυστον ὑπ' ἐμ καλούμενον. πετρηρεφῆ] πετρώδη. ¶ 301. Αὐτόκτιστ'] αὐτοκατασκεύαστα. σιδηρομήτορ] ἢ ἐργαζομένων ἢ σίδηρον. ἢ τ' Σκυθικὸς χαλυβικῶν γένους, ἐν ᾗ πρῶτον ὁ σίδηρ ᾧ εὑρέθη. λέγει ὃ ἢ Καύκασον, ἐφ' αὐτὸν γὰρ οἱ Χάλυβες. ¶ 302. Αἶαν] ἢ γῆν. ἢ ἑτερόν τινα χῶραν ἰμᾶς ἀφῖξαι ϗ ξυναραχαλῶν κακοῖς] ὄντως ἰδὼν τὰς τύχας ἰμᾶς ἐλθὼν ϗ λυπούμ ᾧ τοῖς ἰμοῖς κακοῖς.

Ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς;
Δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
Τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
Οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
Ωκ. Ορῶ Προμηθεῦ, καὶ παραπίσαι γέ σου
Θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
Νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
Εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
Ρίψεις, τάχ' ἄν σε καὶ μακρὰν ἀπωτέρω
Θακῶν κλύσι Ζεὺς, ὥστέ σοι τὸν νῦν χόλον
Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἄς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
Ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγων τάδε·
Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰ πίκρα γίνεται.
Σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
Πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
Οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
Τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
Καὶ νῦν ἐγὼ εἶμι, καὶ πειράσομαι,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 307. Ο,ῶ Προμηθεῦ] σκόπησον τὰ τ῀ ῥητόρων καλὰ σοφὰ πρώτοις εὑρεθέντα τοῖς τραγικοῖς. εἰκότ῀ δ῀ Προμηθέως φησὶ τὸν Ωκεανὸν, ἴδε εἷς πάσχω, ἃ θέλω βλάβαις ὑπὸ δ῀ Διὸς δαμάζομαι· φησὶν ὁ Ωκεανὸς πρὸς αὐτὸν, ὁρῶ οἷα πάσχεις, ἀ παραινέσαι ἐθέλω τὰ ἀγαθὰ, καίπερ φρονίμῳ ὄντι, γνῶθι σαυτὸν ἀ νόησον ὅτι ἥπιον εἶ δ῀ Διός· ἀ ἄλλαξον τὰς τρόπους, ἀ κἄμοι δοκεῖς νέος· ἐπεὶ ἀ τύραννο῀ ἐν θεοῖς νέο῀. εἰ δ῀ οὕτω τραχεῖς ἀ σκληροὺς ἀ ἀτειδεῖς λόγους, τεθηγμένους, ἤγουν δυναμένους λυπῆσαι, ῥίψεις, φησὶ δ῀, ἐκπέμψεις δ῀ σώματός σου τάχα ἂν ἀ μακρὰν σε καθήμεν῀ ὁ Ζεὺς ἀκοὴν· ὥστε τ῀ ὧν φεύγουσιν ὀργὴν αὐτῷ, παίγνιον εἶναι δοκεῖν σοι, ἅπερ ἂ χαλεπώτερα πάθῃς. ¶ 308. Ποικίλῳ] συνετῷ. ¶ 309. Γίνωσκε σαυτὸν] γνῶθι σαυτόν. ὡς ὁ ποιητὴς, Φράζεο Τυδείδη ἀ χάζεο. γνῶθι σαυτὸν, ὅτι ἥπιον εἶ δ῀ Διός. ¶ 317. Αρχαῖ' ἴσως] ἀρχαῖα λέγου῀ τὰ μυρία, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἀπλοῦστατοι ἀ ἰνδύτοις. ἢ ὅτι οἱ γέροντες οἱ ἔξωροι τοιοῦτοί εἰσι. ¶ 318. Τοιαῦτα μέντοι τ῀ ἄγαν] γνωμικῶς φησι, τ῀ μεγαλεφήμονος γλώσσης ὦ Προμηθεῦ τὰ ἔμπτιμα ἴστω εἶα πάσχεις νῦν, αὐτὸς ἀνυλίζων πρὸς τῷ Διΐ. σὺ δ῀ ἀ τοιαῦτα πάσχων, ἀκίνη ταπεινὸς εἶ, ὦδ' ὑποτάσσῃ· σὺ οἷς δ῀ πάσχεις κακοῖς, θέλεις λαβεῖν ἀ ἕτερα. ἀλλ' ἐάν μοι πειθῇς, ἀ βλάψεις σαυτὸν, ἀ ἀ πρὸς κέντρα τ῀ πόδα ἐκτενεῖς· ὁρῶν ὅτι κυριεύων πάντων, χαλεπὸς ἀ ὀργίλ῀ θεὸς ὁ Ζεύς, ὅτι μόν῀ ἄρχει τ῀ ἄλλων πάντων, ὦδ' ἴσιν ὑπεύθυν῀, ἤτοι ἐξουσιάζομεν῀ παρά τιν῀. ἢ ὃν ἀ δύναταί τις τιμωρήσασθαι. ἀ ὧν μὲν ἐγὼ ἀπέτυχομαι πρὸς αὐτὸν, ἀ πειράσομαι ἐὰν ἰσχύσω, τούτων ὑποπτεύσαι σε τ῀ θεσμῶν. σὺ δ῀ μὴ μεγαλοφρόνησον, μὴ δ' ὑπέροχα ἀ αὐθάδη λάλει. ἢ, φρονίμ῀ ὢν, ἀκ οἶδας ὅτι βλαπτεται τις ὑπ' γλώσσης ἀκολάστου ἀ φλυάρου; ¶ 320. Σὺ δ' ὐδέπω] λείπει, θέλεις ἴδιαι. ¶ 323. Πρὸς κέντρα κῶλον] πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνει ὁ βοῦς· λακτίζει γὰ κεντούμεν῀

Adveniſti meam, & compaſſurus malis?
Intuere ſpectaculum: amicum hunc Jovis,
Qui una conſtitui regnum ejus,
Qualibus ab ipſo miſeriis incurvor.
Ocean. Video Prometheu: & quidem ſuggerere tibi
Volo optima, licet verſuto.
Cognoſce teipſum, & adapta mores
Novos; nam & novus eſt rex inter deos.
Sin ita aſpera & aculeata verba
Projeceris, forſan te etiam longe ſuperius
Sedens Jupiter audierit, ut tibi amaritudo
Præſens laborum videatur eſſe ludus.
Proinde miſer, quas habes iras dimitte,
Et quæras ab hiſce ſolutionem calamitatibus.
Delira forſan videor tibi fari:
Talis vero nimis altiloquæ
Linguæ, Prometheu, merces evenit.
Tu autem neutiquam es humilis, nec cedis malis,
Sed ad præſentia adſciſcere alia cupis.
„ Nequaquam tamen, me monitore uſus,
„ Contra ſtimulos pedem protendes, cernens quod
„ Monarcha aſper nulli obnoxius imperet.
Proinde ego jam ibo, & tentabo,

τύμβῳ· ὑπὸ κέντρ. ὥστε λακτίζει πρὸς κέντρον, ἢ τὸ κῶλον αἱμάσσει. ὁ γὰρ πρὸς κέντρα λακτίζων, τὰς ἰδίας πέδας αἱμάσσει. φησὶν οὖν, ἐὰν μοι μὴ πιθῇς, βλάψεις σεαυτόν.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 304. Δίεμι] βλέπε. τόνδε ἢ Διὸς φίλον] ἰμὲ ὄντα ἢ Διὸς φίλον. ¶ 305. Συγκαταςήσαντα ἢ τυραννίδα] συγκατιεργασάμενον αὐτῷ ἢ ἀρχήν. ¶ 306. Οἷας πημοναῖσι] δι' ὁποίων βλαβῶν. κάμπτομαι] δαμάζομαι. ¶ 307. Παραινέσαι] συμβουλεῦσαι. ¶ 308. Τὰ λῷστα] τὰ κάλλιστα. ὄντι] σοί. ποικίλῳ] συνετῷ. ¶ 309. Γίνωσκε σαυτὸν] ὡς ἀλάττων Διὸς ὤν. μεθάρμοσαι] μετάβαλε. ¶ 310. Τρόπους νέους] ποταπούς. νέον φρόνημα κλῆσαι, τὸ πρῶτον ἀφεὶς. ¶ 311. Τεθηγμένους] ἀκήρεις ἢ ὑβριστάς, ὃν μεταφορᾷ· ἢ τεθηγμένα σιδήρῳ ἢ ἠσκημένην. ¶ 312. Ῥίψεις] λίξῃς ὡς ἢ Δία. ¶ 313. Θακῶν] καθήμενος. χόλον παρόντα μόχθων] ἢ λύπην ἢ ἐν δυσχερείαις. ¶ 314. Παιδιὰν εἶναι] παίγνιον πρὸς τὰ μέλλοντα καταλήψεσθαί σε κακὰ παρ' αὐτῷ. ¶ 315. Ὀργὰς] κῆ Διός. ¶ 316. Πημάτων] ἐν πάσχεις. ἀπαλλαγάς] ἐλευθερίαν. ¶ 317. Ληχαί] μωρά. ἀρχαῖα τὰ μωρὰ, παρ' ὅσον οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἁπλῶς ἢ ἀπερίλητως ἔζων, οἱ δ' ὕστερον φρονήσει ἢ ἀβελτερότητι νῦν. λέγων τάδε] ἃ λέγω. ¶ 318. Τυφογόρᾳ] μεγαλαύχῳ ἢ σοβαρῷ. ¶ 319. Τὰ πίχεια] τὰ ἄθλα ἢ ἐπίλοιπα. 320. Οὐδέπω ταπεινὸς] ἐγένου. ἔχεις] ὑποτάσσῃ ἢ ἀπιχαλᾷς. ¶ 321. Λύλα] κακά. ¶ 322. Οὔκουν] ἐδαμῶς. ¶ 323. Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκλεπὴς] ὡς ἀκάνθας πέδα ἐξάξεις. ἴσι ἢ παροιμία ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν κεντριόντων ὀπίσθιον, ἢ ἐν τῷ λακτίζειν τὰς ἰδίους πέδας αἱμασσόντων τῷ κέντρῳ. ¶ 324. Ταχὺς μέναρχ·] ἀκμαῖος βασιλεύς. ἢ ὑπεύθυν·] δυνατὸς ὑπ' ἐυθύνων ἐλθεῖν ἐάν τι ὡς δίκην ἐργάσηται. ¶ 325. Εἶμι] ἀπέρχομαι ὡς αὐτόν.

Εἰ δύναμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
„ Ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὧν περισσόφρων, ὅτι
„ Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
Πρ. Ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
Πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
Καὶ τῶν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
Πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθὴς.
Πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.
Ωκ. Πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
Ἢ σαυτόν· ἔγωγ' κ' οὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
Ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
Λύχῳ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
Δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
Πρ. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' οὐδαμῆ λήξω ποτέ·
Προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
Μηδὲν πόνει μάτην γάρ, οὐδὲν ὠφελῶν
Ἐμοί, ποιήσεις, εἴ τι καὶ ποιεῖν θέλεις.
Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκπονῶν ἔχων·
Ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
Θέλοιμ' ἂν ὡς πλείοσιν πημονὰς τυχεῖν.
Ωκ. Οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτη τύχαι

ΣΧΟΛ. α.

¶ 330. Ζηλῶ σ' ὅθ' ἕνεκα] Θαυμάζω σε πῶς εἶδιν πεισθεὶς ὑπὸ Διὸς, συναλγῶν μοι. Ἄλλως. ζηλῶ σε, φησὶν, ὅτι ἢ τὰ αὐτὰ σεαυτῷ ποιήσας, κακίμεσαι χάριν ἐξ ἐμοῦ. ἢ νῦν ἢ ὑπὲρ ἐμοῦ σε προτρεψόμενον Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. προγινώσκων ἢ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία, ἀπείργει αὐτόν. Ἄλλως. Θαυμάζω πῶς ὑπάρχεις ἐκλὺς αἰτίας ἢ μίμψεως πρὸς τῷ Διὶ, ἢ οὐδὲν ὑπ' αὐτοῦ δεινὸν πεπονθὼς ἐμοὶ συναλγεῖς. Ἄλλως· ἐπαινῶ σε, φησὶν, ὅτι ἐκλὺς ὑπάρχεις μέμψεως, ὅπερ ἴδιον σοι συναλγεῖν, ἐπ' ἐμοὶ ποιήσας ἢ συναλγήσας ἐφ' οἷς πάσχω κακοῖς· ἢ νῦν ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ, δυσωπήσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα λύσῃ με τῶν δεσμῶν. πάντως γὰρ οὐ καταπείσεις αὐτόν· σκληρὸς γάρ ἐστι ἢ οὐκ ἀδικαστής. σὺ δὲ σκόπει ἢ προβλέπε μήπως τῇ ὁδῷ βλαβήσῃ. ¶ 335. Πολλῷ γ' ἀμείνων] εἰωθότως ὁ Προμηθεὺς φησὶ τὸν Ὠκεανὸν, ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ, ἱκετεύσαν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀ γὰρ ἂν λέγῃς πείσεις αὐτὸν, οὐ δὲ παρέσεσθε μὴ λάβῃ βλαβερόν τι τῇ ὁδῷ, φησὶν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἢ πολὺ ἰσχυρὸς κρείττων ἢ βελτίων εἰς τὸ φρονεῖν ποιεῖν ἢ ἐκφοβεῖν ἐστίν· ὥστε σεαυτόν· τοῦτο δὲ ἐξ ἐμῶν αὐτῶν ἴσως ἀληθῶς ἢ οὐκ ἀπὸ λόγου. ἐμὲ δὲ προθυμούμενον ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Δία, μηδαμῶς κωλύσῃς. θαῤῥῶ δὲ ταύτῃ τὴν δωρεὰν, ἤτοι τὸ λύσειν σε τῶν δεσμῶν, ἐμοὶ δώσειν αὐτόν. ¶ 340. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ] εἰς ταῦτα μέν σε ἐπαινῶ, ὅτι πᾶσαν προθυμίαν ἢ σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ, ἢ οὐ δὲ παύσομαί ποτε δὲ ἐπαινῶν σε· ἀλλὰ μηδὲν πόνει ὑπὲρ ἐμοῦ. εἴτι δὲ ἂν ἢ πράξῃς, πρὸς ὠφέλειαν ἐμοὶ σπεύδων, μάτην ποιήσεις· προγινώσκει γάρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία. ¶ 345. Ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ] ἐγὼ, φησὶ, ἢ ἐὰν δυστυχῶ, ἢ τοσαύτας βλάβας πάσχω, ἀλλ' οὐχὶ δι' τοῦτο, ἵνα ἢ ἄλλοι τὰ ὅμοια ἐμοὶ πάσχωσι θέλω. ἤ, ἢ ἄλλως διὰ τυχεῖν τῶν ὁμοίας βλάβης. Ἄλλως. προμηθικῶς· οὐ γὰρ ἔᾳ τὸν ἀνθρώπινα λογισμὸν ποιεῖν αὐτῷ συναπτυχῶν ἃ βάλλεται ὁ Προμηθεύς. ¶ 347. Οὐ δῆτ', ἐπεί με ἢ] Ἰαπετὸς ὁ δὲ Κλύμενε ἀδελφὸς ὢν Ὠκεανοῦ Κλυμένης λεγομένης ἔσχεν Ἀτλαντα ἢ Μενοίτιον ἢ Προμηθέα· ἢ τὸν μὲν Προμηθέα προσκλησεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐπέβαλεν αὐτῷ καὶ ἰχθυὸν φαγεῖν, ὡς ἢ τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς· τὸν δὲ Ἀτλαντα ἐποίησεν ἐπ' ὤμων βαστάζειν τὸν οὐρα-

Si modo póſſim te hiſce pœnis exſolvere.
Tu vero quieſce, neque nimis pervicaciter loquaris.
» An non accurate noſti, (cum ſis abundanter ſapiens) quod
» Linguæ temerariæ damnum inſtat?
Prom. Felicem te puto quod extra culpam ſies,
Cum omnium particeps fueris, omniaque auſus ſis mecum.
At nunc omitte, neque ſit tibi mei cura.
Omnino enim non perſuadebis ei, quia non eſt exorabilis.
Sed videas ne quid ipſe incommoderis hoc itinere.
Ocean. Longe melior es ad conſulendum proximis,
Quam tibimet; hoc re non verbo conjicio.
Sed tu me gliſcentem neutiquam retrahas.
Nam dico, audacter dico hanc gratiam mihi
Jovem daturum, ut te ex hiſce malis liberet.
Prom. Ob hæc quidem te probo, neq; unquam deſinam (*probare*:)
Nam alacritate non deficis; veruntamen
Nihil coneris; quia fruſtra, nihil me juvans,
Laborabis, ſiquidem velis laborare.
Proinde quieſce, & te hinc amove:
Ego enim etſi infelix ſim, non ideo
Velim quamplurimis calamitates contingere.
Ocean. Non ſane: quia me etiam infortunia fratris

εὐεργετῶν· τὸ δὴ Μενοίτιον ἐκεραύνωσε. Φησὶν ἂν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς τὸ Προμηθέα, δαμάζουσί με ἡ ἀνιῶσιν αἱ δυσκολίαι ἢ ἀδελφῆ ἢ Ἀτλαντι, ὅσις πρὸς τὰς δυτικὰς τίτπις ἵσταται ἐν ὤμοις βαστάζων ἢ οὐρανὸν ἢ γῆς κίονας, βάρος δυσμεταχείριστον καὶ οὐ ῥᾳδίως βασταζόμενον.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 326. Τῶν] ἐκ τούτων. ἐκλῦσαι] ἐλεύθερῶσαι. ¶ 327. Ησύχαζε] ἡσύχως ἴσχε. λαβρυσόμαι] θρασυσόμαι. ¶ 328. Οἶδ᾽] γινώσκεις. φλοσόφρων] λίαν σοφὸς. ¶ 329. Μαλαία] τῇ ἀεὶ καιρὸν κομπαζούσῃ. ¶ 330. Ζηλῶ σ᾽ ὅτι ἄνευ ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] θαυμάζω σε Ὠκεανὲ, ὅτι ἐκὸς αἰτίας καὶ μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ, καὶ οὐδὲν κακὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ πέπονθας συναλγῶν ἐμοί. ¶ 331. Μετασχὼν] τῶν κατ᾽ ἐμὲ κοινωνήσας. τετελμηκὼς] ὑπομείνας δι᾽ ὧν συνήλγησας. ¶ 332. Εασον] ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. μεληάτω] δέχε Φρονίδῃ ἴσω τοῦτο. ¶ 333. νιν] αὐτόν. ¶ 334. Παΐλαινε] Φυλάττῃ. πημανθῇς] βλαβῇς. ὀδῷ] τῇ ὑπὲρ ἐμὲ πρὸς αὐτόν. ¶ 335. Αμείνων] κρείττων. Φρενῶν] σωφρονίζειν. ¶ 336. Τεκμαίρεμαι] τοῦτο. ¶ 337. Ορμώμενον] κινούμενον ἐλθεῖν ὑπὲρ σοῦ πρὸς αὐτόν. ἀντισπάσης] κωλύσῃς; καὶ δοκησίσοφε τοῦτο. ¶ 338. Αὐχῶ] θαῤῥῶ· ὁ γὰρ θαῤῥῶν τις ἢ καυχᾶται. ¶ 339. Τῶν] ἐκ. ἐκλῦσαι] ἐλεύθερῶσαι. ¶ 340. Λέξω] παύσω. ¶ 341. Προθυμίας] τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ. ¶ 342. Μάτην] ἡ γὰρ ἀσκοπώτερον. ἐθέλων ὠφελῶν] ἐμέ. ¶ 244. Ἐκποδὼν] μακρὰν ἐκείνων. ¶ 345. Εἰ] ἐπειδὴ. ξὺν ἐπίτασι] ἢ δυσχερῶς. ¶ 346. Ως πλείστοισι] ἢ τὸ ὡς ἀντὶ ἢ λίαν, ἢ τοιαύτῳ ἐταῦθα σημασίαν ἔχει ὥσπερ φαμὲν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι, τότε γὰρ τὸ ὡς ὥσπερ ἐμφασιν ἐπέχει, καί ἐστιν ἐκ παραλλήλου. ἢ τοῦτο μὲν φασί τινες, τὸ δὲ ἀληθὲς τὸ ὡς ἀντὶ ἢ λίαν ἐστι. οὐ δὴ μὴ ἀκούσῃ λίαν πλείοσις, τεμαίζης λέγειν ὁ Προμηθέα μὴ ἐθέλειν μὲν λίαν πολλοῖς βλάβας, ἀλλὰ ὀλιγοστοῖς ὀλίγοις· ἀλλ᾽ ὅτως ἔχει, ὁ θέλοιμι ἂν λίαν πλείοσις ἀνθρώποις πημανεῖν, ἤγουν ὅτε πλείοσις ἢ ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων ὀκλενέστι, ἤτοι πημανεῖς πρὸς τὸ τυχεῖν, ὥρηται γὰρ ἢ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. πλείοσις] ἀντὶ τοῦ πλείοσι. πημονὰς] βλάβας. ¶ 347. Οὐ δῆτ᾽] πειθόμενοί σοι. κατιγνήτε τύχαι] ἢ σὺ ἀδελφῇ δυσχέραι.

¶ 351.

Τίρυσ' Ατλαντος, ὅς πρὸς ἑσπέρᾳ τόπυς
Εστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
Ωμας ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
Λιτραν ἰδὼν ὤκτειρα, δαΐων τέρας,
Εκατονταχάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντίστη θεοῖς,
Σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
Εξ ὀμμάτων δ' ἠστραπτε γοργωπὸν σέλας,
Ως τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
Αλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
Καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
Ος αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
Εφυσαλώθη καὶξεβροντήθη σθένος·
Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
Κεῖται στεναπτοῦ πλησίον θαλασσίυ
Ιπτεύμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 351. Τὸν γηγενῆ] μυθεύει ὅτι Τιτᾶνες, τὰ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ὄντες, ἀντῆρον πόλεμον τῷ Διΐ, καὶ ἀντίσησαν αὐτῷ· ἐπεὶ ἡ δίκη ἔτη ἐμαχοῦτο, καὶ λύσις δὲ πολέμυ οὐκ ἦν, ἀλλ' ἰσῶς καὶ τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς Τιτᾶσιν ὁ πόλεμος, ὁ Ζεὺς συνεργὸς μὲν τῇ μάχῃ λαβὼν τὲς τρεῖς μονοφθάλμους Κύκλωπας, τὸ Βρόντην, τὸ Στερόπην, καὶ τὸ Αργον· καὶ τὲς τρεῖς ἑκατόγχειρας, τὸ Κόττον, τὸ Βριάρεων, καὶ τὸ Γύγην· οὗτοι καὶ ὅτοι παῖδες δὲ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἐχρημάτιζον· καὶ νέκταρ κεφάσας, ἔυφρανε, καὶ μὲν τῇ μάχην μᾶλλον ἐτείτρεψε· καὶ πόλεμον συναράξας μὲν κρότυ τὲς Τιτᾶνας κατετροπώσατο, καὶ τῇ γῇ μὲν ἐσείσθησε, καὶ κατεταράχθη. μὲν ταῦτα ἡ Γῆ ἐνῆκε μεγίστα τῷ Ταρτάρῳ, τὸ ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἁπάντων θηρίων ἀρχὴν ἔχοντα κεφαλὰς, καὶ τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς χρημαλίζοντα, καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν σέλας καταπληκτικὸν ἀστράπτουσα. ὅτος πάλιν ἐτέραν μάχλυ τῷ Διὶ συνῆψε· κεραυνωθεὶς ἡ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ ἐκεῖ ἢ Αἴτνλυ, τῷ ταφέρῳ ἐκρύβη. ἐξ ὃ μυθολογῶται παῖδας τὲς ἀνέμους σφεδρὸς κυίσκεσθαι, χωρὶς ζεφύρυ καὶ βορέᾳ· θεσβυτὴς γὰρ ὅτοι. ἰσίον ἡ ὅτι ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐθρονήθη ὁ Τυφὼς, ἐκολάσθη ἡ ἐν Σικελίᾳ. καὶ Ησίοδος, Τὸν ποτε Κιλικίων θρέψε πολυώνυμον ἄντρον. ¶ 353. Ἐκατονταχάρηνον] φησὶν ὅν ὁ Σκιανὸς, φύλαξασα καὶ τὸ Τυφῶνα τὸ οἰκήτορα τῶν Κιλικίων σκηλαίων, τὸ ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα, τὸ ὁρμητικὸν μὲν πόλεμον ὃς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀντίστη, καταπληκτικαῖς σιαγόσιν ἠχῶν φόνον, (γράφεται καὶ φόβον) ἐξ ὀφθαλμῶν ἡ ἤστραπτε σέλας καταπληκτικόν. ἀλλ' ἦλθε τὸ δὲ Διὸς βέλος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῶν κενοδόξων καὶ μεγάλων κομπασμάτων. εἰς αὐτὰς γὰρ τὰς φρένας πληγὶς ὑπὸ δὲ κεραυνῦ κατεκάη· καὶ νῦν κεῖται πλησίον δὲ Σικελικῆ πορθμῆ δὲ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ιταλίας, δίμας ἀχρεῖον, καὶ παρῆορον, ἤγουν ἄκλυτον, ἢ ἀκλεψμένον καὶ ἁπλωμένον. γράφεται καὶ ἡ καὶ πανάωρον, ἀντὶ δὲ παντελῶς ἀφρόντιστον καὶ μηδεμιᾶς φροντίδος ἄξιον. σημείωσαι ὅτι τὸ δίμας ὕπτιὸ δὲ ψύχος λαμβάνει ὅτος ὁ ποιητής. ¶ 355. Σμερδναῖσι] ἤγουν ἀκληκτικαῖς, παρὰ τὸ μερίζειν, καὶ δεινὸν τὸ ταράσσειν· τὸ γὰρ καταπληκτικὸν, ποιεῖ τὸ δεινὸν μεριζόμος εἰς φόβυς, καὶ ἄλλας ἐννοίας. καὶ μὲν ἀληκτὸς ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ ποιητὴς φύσει τοῖς τερασίοις ἐξαιρέμος, καὶ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα. ¶ 358. Αγρυπνον βέλος] τὸ πῦρ τὸ ποιοῦν τὲς ἀνέμους ἀγρυπνεῖν, καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὸ ἐργάζεσθαι. λέγυσι γάρ ὅτι ἐν τῇ Λίτνῃ ἡμέρας ὀκτὼ θρώσκει καπνὸς, νυκτὸς ἡ φλόξ. Αλλως. ἄγρυπνον βέλος, ἄπτυσον, ἄσβεσον. ¶ 359. Καταβάτης κεραυνὸς] ἴσιν εἰδος κεραυνοῦ πρηστὴς, ὁ καὶ πυρσὸς καλούμενος,

PROM. VINCTUS.

Atlantis affligunt, qui in locis Heſperiis
Stat, cœli & terræ columnam
Humeris ſuſtinens, onus difficulter portatile.
Et terrigenam illum incolam Ciliciæ
Antrorum conſpectus, commiſeratus ſum, hoſtile prodigium,
Centicipitem vi domitum
Typhona impetuoſum, qui cunctis reſtitit diis,
Horrendis buccis cædem ſpirans,
Ex oculis autem fulgurabat viſu-terribilem ſplendorem,
Tanquam Jovis imperium vi everſurus.
Sed in illum irruit Jovis vigilans telum,
Fulmen caducum expirans flammam,
Quod ei excuſſit grandiſonas
Jactationes; nam uſque ad ipſa præcordia ictus
Ambuſtus & tonitruo fractus eſt viribus:
Et nunc inutili atque inhonoro corpore
Jacet prope fretum maritimum
Sub radicibus Ætnæis toſtus.

λύμβ@, ὃς καλαφερομένω τῶ πατρὸς ϗ ἐκπυρωθέν@ γένε῀, ϗ λευκοθέν@ σκηπτὸς, ὁ ϗ καλαβάτης, γίνεται, ϗ ἀργ@, ὃς δὴ ϗ παυλικότητα ϗ φλόγα. μέλαν@ ϗ ψολόεις, ὁ ἐν τῇ φύσει ὀκύμβ@ ὢν κ@, ὅτι τροφεῖται ϗ βιαίως ποιῶ δὴ μετὰ παχύτητα ϗ ὑγρότητα ϗ πνευότητα ϗ ἀέρος ἀντωθύμβ@. ¶ 362. Ἐφεψαλαύθη] πατεκάη. Φεψαλὸς λέγε῀ ὁ μικρὸς σπινθὴρ, ὁπὸ δ᾽ φλέγειν τῷ ἄψαθ. Κἀξεβροντήθη] ἤτοι ἐξηθύνθησε, ϗ ἀφῆκε ϗ δύναμιν ὃν τρόπον ϗ οἱ ἰμβρόντητοι. οἱ γὰρ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττον῀.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 348. Τείρου᾽] λυπῦσι. ἐσπέρας] δυϊκῶς. ¶ 349. Ἔσχε] ἰσάθη. ¶ 350. Ἐρειδων] βαρύζων. ἀκ ἐυάγκαλον] ἀκὰ δυσβάσακτον, κατεδικάσθη γὰ ὑπὸ Διὸς ὑπανίσχειν ϗ ὑρανὸν δίκλιν κίονα. ¶ 351. Τὸν γηγενῆ] ϗ γηγαῖον ϗ ἀνδρῶον. ¶ 352. Δαΐον] πολεμικὸν ἢ κανστικόν. ¶ 353. Ἐκαλουτακάρλωσεν] ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα. σφῶ βίαν χηρεύθλωσεν] βιαίως πιεζόθλωσεν ἐν Λίτνῃ. ¶ 354. Τυφῶνα] ὁ Τυφὼς ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐν Σικελίᾳ ϗ κεκεραύνωτ@ ἐν τοῖς πρὸ῀ δ᾽ ὄρος τ᾽ Αἴτνης, ἐνθα φασὶ καθήθλωσον ϗ Ἡφαιστον χαλκεύοντ. καλεῖται ϗ ὁ τόπ@ ὕπ@ κωπῶν, ὅθ᾽ τὸ μεσὸν εἶναι πνεός. Θῆρον] ἀμηλικὸν, θρασύν. ἀντίσηκ] ἰσάντιῶ. ¶ 355. Συεδιαῖσι γαμφηλαῖσι] καλαπληκλικαῖς γνάθοις. συρίζων] ἐκπνέων. ἐκέτως ἔιπε τὸ συρίζων ἐπειδὴ ὀφίων κεφαλὰς ἔιχε, τούτων δέ ἐστι τὸ συρίζειν. ¶ 356. Ἐξ ἐμμάτων] αὐτῶ. ἤγριπε] ἀπίλαμπε. γοργωπὸν] καλαπληκλικόν. ¶ 357. Ἐκπρέσσων] μίθων καλαβαλεῖν. ¶ 358. Αὐτῷ] τῷ Τυφῶνι. ἀκχυτίσει] ἀκάμαΐσει, ἀσθήσει. ¶ 359. Καλαβάτης] τοῦτο ἔτυμα κεραυνὰ, ὥσπερ ϗ τὸ ψολόεις. ¶ 360. Ἐξέπλαξε] μετ᾽ ἐκπλήξεως ἔπαυσε. ¶ 361. Κομπασμάτων] ὧς ἐχρῆτο ἀπειλῶν τῷ Διΐ. φρίνας ὡς αὐτὸς τυπεὶς] εἰς αὐτὸν τ᾽ τῶν πληγεὶς, παρεφορ@ γλώμβ@ τῷ ἀπροσδοκήτῳ τ᾽ πληγῆς. ¶ 362. Ἐφεψαλώθη] κατεκάη, φεψαλὸς γὰ ὁ μικρὸς σπινθὴρ. ἐξεβροντήθη] παρετράπη, ἐξεθύνησε, ὥσπερ οἱ βροντῶν ἐχῶ πάσχοθέντες. ¶ 363. Παρήορον] ἄτιμον, ὑπόβλητον; μηδαμῶς φρενιδ@ ἀξιόμβλον. ¶ 364. Στεινωπὸ᾽] ϗ σικελικῶ. ¶ 365. Ἰσχνόμβ@] καιόμβ@· ἰσχὸς γὰρ ϗ ἴσχν@ ὁ φῦρ@, ἐκ γὰρ ϗ ἴσχω τὸ βλάπτω, ὑ μένον τὸ ἰσχίον γίνεται, ἀλλὰ ϗ ἰσχ@ ϗ παγὶς τ᾽ μυῶν, ϗ ἰσχὸν ῥῆμα τὸ βλάπτειν, παρά τι ἄκμας ϗ τῶδε τῷ Λιχνίζω, ϗ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὡς τὸ ἰσχνόμεν@ τ᾽ σωμα φεραῖς. ἐκ δ᾽ ἴσχω δ᾽ ϗ ἰσχὸ ὁ σκώληξ, ὁ τοῖς κίρκασι ἰσχνόμεν@, ὡς τὸ, μὴ κίρκα ἴσχες ἔδοιεν.

¶ 366.

42

Καυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδρακτυπεῖ
Ἡφαίστος, ἕνθεν ἐκπαγήσονταί ποτε
Ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
Τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
Θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
Καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠθρακωμένος.
Πρ. Σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
Χρῄζεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
Ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
Ἐστ' ἂν Διὸς φρόνημα λαφθῇ χόλου.
Ωκ. Οὔκουν Προμηθεῦ τοῦτο γνώσεις, ὅτι
„Ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
Πρ. „Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
„Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
Ωκ. Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾷν, τίνα
Ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
Πρ. Μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐημέραν.
Ωκ. Ἐᾶ με τῆσδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ
„Κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρενεῖν.
Πρ Ἐμὸν δοκήσει τ' ἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
Ωκ. Σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος τίλλει πάλιν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 366. Μυδρακτυπεῖ] χαλκεύσι. μόδρος γὰρ καλεῖται ὁ πεπυρακλωμένος σίδηρος, παρὰ τὸ μή, καὶ τὸ ὕδωρ. ὁ γὰρ πεπυρακλωμένος σίδηρος εἰς ὅλεν ὑγρὸν τινὰ βάπτει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ξηρόν. ¶ 367. Ἕνθεν ἐκπαγήσονταί ποτε] κατὰ τὴν Σικελίαν ἐρεῖ· εἰσὶ τὸ καλούμενον Λίτνη, ἐξ οὗ πῦρ πολὺ ἀναδίδοῦ· ἐκρέον ποτὲ ποταμοὶ πυρὸς, κατεσθίοντες πᾶσαν γῆν τὴν καπνώδη Σικελίας. ζαλῶν δὲ πυρέσσουσι λέγει τὰ ἀνάδοσιν καὶ τὰ ἀνακάλυψιν τοῦ Αἰτναίου πυρός. Θερμὸν δὲ αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὸ ἐκεῖσε καυθῆναι τὸν Τυφῶνα. ἀπλήστου δέ, διότι τὸ πῦρ ὕλης ἀναξάμενον, ἐ κορέννυται, ἀλλὰ μᾶλλον δὲ πλέον καταφλέγει τὰ ἀντιτυχόντα, καὶ ἀνέχεται. ἄλλως. ἴσθι ὁ Καλλίμαχος πεπλάσθαι φησὶ ποταμοὺς τοὺς κατὰ Σικελίαν γυναῖκας φησὶ, ὡς ὧν ἠκούσθη πάλαι. καὶ διὰ τὸς Ἱερὸν χρόνος κατὰ μέσον ῥέοντας, πολλὰ διαφέρειν χωρία, ὅθεν τὸ, τὰ θεῖον καὶ τὰ πυρία. γῆ γάρ ἐστι σφοδρὰ κάμνουσα ἔχουσα πῦρ, ὅ ἐστι κατὰ τὸ γῆς. ἄλλα δέ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ στὸ δὲ ὕδατος, ὁ ποταμὸς δὲ πυρὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ὁ Λιχύλος φασί. ¶ 371. Ζάλης] συγχύσεως, ταραχῆς. ¶ 376. Λωφήσῃ] ἡσυχάσῃ. ¶ 377. Οὔκουν Προμηθεῦ] ἐπονίζει δὲ Προμηθέως ὅτι ἐγὼ τὰ παρῶν ὑπομένω τύχην, ἕως ἂν ὁ νοῦς τοῦ Διὸς καυθήσῃ τὴ ὀργῆς, φησὶν ὁ Ωκεανὸς πρὸς αὐτὸν, σὺ δὲ τῦτο γινώσκεις ὦ Προμηθεῦ, ὅτι οἱ λόγοι παράλογοι θεραπεύουσι τὰ ὀργὴν ὀργίαν καὶ ἰσοῤῥοπίαν. ¶ 378. Ὀργῆς νοσούσης] λέγει γὰρ ἀπρόσκοπον ἰᾶται νόσος. Τυχῆς γὰρ ὅτου μόνον ἔχει θελητήρια. Ὁμηρος, ἥσύ τε καὶ ἡ ἑτέρη λόγων. ¶ 379. Ἐν καιρῷ] τῦτό φησιν ὁ Προμηθεύς, ἐάν τις ὠκ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παυθῆναι καὶ οἱονεὶ μικρὸν ὑπερωθῆναι, μετέπειτα καὶ λόγοις παρακληθεὶς χρηστοῖς αὐτὸν, ἀναγκαίως πείθει αὐτὸν. τῦτο δ' ἔστι ἐν ἀκμῇ ἔστιν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ ὡ πείσῃ, εἰ μὴ ὥσπερ μὲν γένῃ ἡ ὀργὴ, καὶ οἱονεὶ μακαριθῇ· ἔστω καὶ Ἱπποκράτης, Πέσσουσα Φαρμακεύειν, μὴ ὥρα. μαλθάσσῃ] ἀναπαύῃ, καταπραΰνῃ. ¶ 380. Σφριγῶντα] πλάζοντα

In verticibus autem ſummis ſedens laminas ignitas ſubigit
Vulcanus, unde olim cum fragore erumpent
Fluvii ignis, feris maxillis vorantes
Feracis Siciliæ arva ſpatioſa.
Talem Typhon ebulliet indignationem
Fervidus inexplebilis ejaculationibus procellæ flammiyomæ,
Jovis licet fulmine concrematus.
Prom. Tu vero non es imperitus, neque me præceptore
Eges; teipſum ſerva quocunque ſcis modo.
Ego autem hoc præſens infortunium exantlabo,
Donec Jovis mens iram deponat.
Ocean. Non ergo Prometheu hoc noſti, quod
„ Iræ concitatæ medici ſunt orationes?
Prom. „ Si quis tempeſtive cor molliat,
„ Et non tumentem animum vi attenuet.
Ocean. At in conando & audendo, quodnam
Cernas ineſſe damnum, doce me.
Prom. Laborem ſupervacuum, & cum levitate ſtultitiam.
Ocean. Sine me hoc morbo laborare, quia
„ Utiliſſimum eſt, recte ſapientem non videri ſapere.
Prom. Meum videbitur delictum eſſe hoc.
Ocean. Manifeſte domum tua me remittit oratio.

τεάζοιλα ϗ ἀϊξάνοια. ¶ 381. Εν τῷ σεμνομῶδϛ] χρᾴφεται ϗ σεμνηῶδϛ. ἤγουν ἐν τῷ σεμνοῦσθαί σου ϗ κηρᾶδϛ ἢ Δία πείθειν, τίνα βλάβην ἐνυπάρχειαν νοεῖς, ἀπὶ μοι. ¶ 384. Εα με] ἄφες, φησίν, ἐμὲ παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ, ϗ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι, ἵν' φρονῶ τά σα. ἐπεὶ ἄμεινόν μοι ἐϛὶ, καλὰ φρονοῦντα καὶ σὲ ὠφέλιμα δοκεῖν ἄφρονα τοῖς πολλοῖς.

ΣΧΟΛ. ζ.

¶ 366. Κορυφαῖς] αὐτῆς τ Λίτνης. ὅμως] καθάπερ. μυδρολιπεῖ] σφυρηλατεῖ. ¶ 367. Ενθεν ἐκπαγήσονται] ἐκ τ Λίτνης ἐκπαθήσουσι. ὅτο ϗ γίγνεϖ τὰς Ἱερὰς χόανος, ὅτε ϗ Ἡφαίϛου ἅμαξα. ¶ 368. Πάλαμαι] ἐπίσεμοι τὰς πάλαμους. δάπτοντες] ἐσθίοντες. ¶ 369. Λάφυρα γνάϑ] πλούσιας χώρας. ¶ 370. Εξανιζήσει χόλον] ἀναβάσει μανίαν, ὀργήν. ¶ 371. Θερμῆι] καυτικῆς. ἀπλήϛου] ἀκορέϛου, ἀκατάϛα, τὸ γὰρ πῦρ ὑγρὸν ὕλην ὅτω βακχεύει ὡς μηδένα τ πάντων ἐπιχειρῆν αὐτῷ δύνασθϛ. ¶ 372. Καίπερ] ὅμως. Ἰωβακχεύτῳ] κεκινημένος. ¶ 374. Οπως ἐπίσασαι] ὡς γνώσεις. ¶ 375. Παρῶσαν] ἐμοὶ ἀντλήσω] καϑήσω. χόλον] τ καϑ' ἐμὲ ὀργῆς. ¶ 376. Λαφήσῃ] παύσῃ. χόλον] τ καϑ' ἐμὲ ὀργῆς. ¶ 377. Οὐκοῦν] ἀδαμῶς. ¶ 378. Εἰσὶν] ὑπάρχουσιν. ¶ 379. Εν κακῷ] δίνοῖ. μαλθάκῃ] καταπαύσει. ¶ 380. Σφριγῶντα] αὐξόμενον ϗ ζέοντα. ἰσχναίνῃ] ὑποχλίνῃ ϗ πανσει ὀλοχειρῖ. ¶ 382. Ενῆσαν] ὑπάρχουσαν. ¶ 383. Μάχλοι ϑέλουσιν] μένειν μάταιον ὀρῶ. ἐντιθέλειν] μωρέλειν. ἐπιθέλει ἢ ταύτης τὸ κηφένειν. ¶ 384. Τῶν νόσων] τ τιμωρέλαν. ¶ 385. Εὖ φρονῶν] ἴσως τὸ ἐλλ. scil. δοκεῖν] scil. φρονῶν] ἐμέ. ¶ 386. Εμὲν δοκήσει] εἰ γὰ αὐτὸ τὸ ϑ Διὸς ἄκαμπτον εἰδὼς, τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ σοῦ αὐτὸν συνδουλαγὸν ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μᾶλλον ϑ δοῦναι ἐπίσασαι, ϗ Προμηθεὺς μάτην καλεῖϑ. δοκήσει] δόξει. ἁμαλακίαν] ἁμαρτίαν αὐτῷ. ¶ 387. Σαφῶς] φανερῶς. εἶπεν] εἶμαι.

44

Πρ. Μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
Ωκ. Ἡ τῷ νέον κρατοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
Πρ. Τούτῳ φυλάσσου μῖσος' ἀχθεσθῇ κίαξ.
Ωκ. Ἡ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
Πρ. Στέλλου, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.
Ωκ. Ὀρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐβούξας λόγον.
Λευρὸν γὰρ εἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
Τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
Σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειν γόνυ.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφὴ.

Χο. Στένω σε τὰς οὐλομένας
Τύχας Προμηθεῦ,
Δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν λειβομένα ῥέος, παρειὰν
Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·
Ἀμέγαρτα γὰρ τάδι Ζεὺς
Ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
Ὑπερήφανον τοῖς πάρος θε-
οῖς δείκνυσιν αἰχμάν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 392. Στέλλου, κομίζου] περᾶν εἰς τ' οἰκεῖν σε, καὶ φύλαττε τ' παρόντα νοῦν. ἤγουν τὸ δίξαν νῦν ἀγαθὸν καὶ νοηθὲν ἐν ἡμῖν, τοῦτο τὸ μὴ ἀπειθεῖν εἰς τ' Δία. ¶ 393. Ὀρμωμένῳ μοι] ἀτοπον ἰῶ τ' πάντων γένεσιν ἴσχειν, χρονίζειν δὲ τ' κινήσεως, οἱ καὶ ἧς ἦλιον ἀναγαγών, δεῖ πολὺ τ' κόσμου ἀνήλιον ἆσαι. δεῖ δ' μετεκτρέπεσθαι τὸ τοιοῦτο ποιεῖσθαι. τοῦτο δ' φησὶν ὁ Ωκεανὸς πρὸς τ' Προμηθέα, ὅτι ὑπ' ἀπαίρεις μοι εἶπας, ἄπελθε, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι. καὶ γὰρ ὁ τετρασκελὴς οἰωνὸς ὁ γρύψ ᾧ ἐποχοῦμαι, διακόπτει τ' ὁμαλὴν ὁδὸν δ' αἰθέρ@ ἐν τοῖς οἰκείοις πτεροῖς. ἤτοι ἄρχεται πίτυθος. καὶ δ' ἄσμεν@ καὶ χαρίεις ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις γαθέσται. ¶ 394. Ψαύσι πτεροῖς] γράφεται καὶ ψαίρει. καταχρηστικῶς δ' καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις αὕτη. ¶ 397. Στένω σε] τὸ σάσιμον ᾄδει ὁ χορὸς τ' Ὠκεανίδων ὑμνῶν ὅτι τ' γῆς κατιληλυθὼς, καὶ φησι πρὸς τ' Προμηθέα, στενάζω, καὶ κλαίω σε ὦ Προμηθεῦ ἕνεκα τ' ἐλεθρίας τύχης τῆς πάσχεις. ὅτι δ' τ' ὀφθαλμῶν δακρυσίακτον ταῖσδε ῥεῦμα, τ' ἐμὼν παρηιὰν ἔβρεξε ὑγραῖς πηγαῖς, ἤτοι δάκρυσιν. ἀμέγαρτα γὰρ καὶ ἀφθέγκτα κακὰ, ἃ ὑβρὶς ζηλώσει, δείκνυσιν ἡμῖν ὁ Ζεὺς τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίοις νόμοις ἰσχυροποιῶν τ' ὑπερήφανον αἰχμήν. ὃ τ' βίαν, ὥσπερ Πίνδαρ@ αἰχματὰν κεραυνὸν τ' βίαιον λίγειν. ἅπασα δ' χώρα ἤδη λίλακε καὶ ἠχεῖ ἦχημα τοιοῦτον στεναγμῶν γέμον τε καὶ οἰκτρὸν, καὶ στενάζουσι τ' μεγάλῃ τε καὶ σθεναρᾷ σχήμα@ οὖσαν τιμὴν τ' σὴν καὶ τ' σῶν ξυνομαιμόνων, ἤτοι τ' ἀδελφῶν σου, δ' Ἀτλαν@ καὶ δ' Μενοιτίου. ὧν τ' μὲν Ἀτλαντα ἰκάνει βαρυζήλου τ' ἀρχὴν, τ' δ' ἐπιστάτην τ' οὐρανοῦ. ἤτοι δ' παῖδες ἦσαν δ' Ἰαπετοῦ, ὃς ἰῶ ἀδελφὸς τῦ Κρόνου δ' πατρὸς δ' Διός. ¶ 400.

Prom. Vide enim ne te mei commiseratio in odium conjiciat.
Ocean. Num ejus qui nuper obtinuit omnia-gubernantem thronum?
Prom. Hujus cave ne unquam exacerbetur animus.
Ocean. Tua, Prometheu, calamitas mihi est magistra.
Prom. Ito, revertere, retine hanc mentem.
Ocean. Propenso mihi renuntiasti hæc verba.
Nam viam aeris amplam attingit pennis
Quadricruris ales, & jam libens
In stabulis propriis inclinaverit genua.

EPODICA.

Strophe.

Chor. Deploro tibi exitialem
Fortunam, Prometheu,
Et lachrymas-stillantem ab oculis
Teneris libans fluxum, genas
Humidis fontibus tinxi.
Nam stupenda hæc Jupiter
Propriis legibus administrans,
Insolentem ostentat decessoribus
Diis potentiam.

¶ 400. Ραδινῶν] δίκην τῶν. ῥεῖ@] ῥεῦμα, ἀφ' ὃ τὸ ῥέω ῥεῖ@, ὡς κλέπ@ κλεῖ@. Οἰκεῖται τὸ κλεῖ@ αὐτὸς ἔχω. ¶ 405. Λίχμαν] ϯ βίαν. ἢ Πίνδαρ@ αἰχματὰν πεμπτὸν ϯ βίαιον.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 388. Θρῶ@ ὁ μὲν] τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ θρηνῶν ἢ ὀπτιλαίτεσ. ¶ 389. Η] ἆρ@. τῷ νέῳ κρατοῦντι] βάλῃ εἰς ἔχθραν. παγκρατεῖ ἰδίᾳ] μονάρχῃ. ¶ 390. Τύτ'] ἢ Διός. μήποτ'] ἵνα. ἀχθεσθῇ] λυπηθῇ. ¶ 392. Στείχω] ἀπέρχω. ϯ παρόντα νῦν] ὃ νῦν εἰ δοκεῖ. λέγω δὴ τὸ μὴ σὲ κύτον ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ ἢ αὐτὲς τὰ ὅμοια πάθῃς. ¶ 393. Ορμωμένῳ] σὲ ϯ ὁδόν. ἰθυδρόμον] εὐθύς. ¶ 394. Λώφεν] λειπὸν ἢ πλατύν. οἶμον] πορείαν. φάνει] τὸ φάνει ἀ μόνον ῥηκτῇ ἀδὼ ἢ αἰτιατικῇ. ὥσπερ ἢ αἱ ἄδα πᾶσα, αἰθέσης, πλὴν ϯ ὁράσεως, ἐκείνη δὲ μόνη αἰτιατικῇ ἄτε βασιλικωτέρᾳ ϯ ἄλλων, ἢ ὑφ' ἑνὸς ἰδρυθῆ μόνου σχοινίσασα, ἀλλ' ἐκ ἄνω ἢ κάτω φέρεσθαι, πτερυγοῖς] δίχ τῶν πτερῶν. ¶ 395. Οἰωνὸς] ὀρνέον. ἅρμ@] μὴ ἁρμαρίας. ¶ 396. Σταθμοῖς] τῇ φάτνῃ αὐτῆ. κάμψειεν γόνυ] κλίνειεν τὸ γόνυ αὐτῆ. ¶ 397. Ουλομένας τύχας] καθ' ὅλη ἢ μερ@ τὰς ἀξίας φθορᾶς. ¶ 399. Δακρυσίσακτον] ἐν δάκρυσι σαζόμενον. τὸ δακρυσίσακτον ϯ σὲς τὸ ῥεῖ@ ϯ σὲς τὸ παρηὰν συνταξίαν. ἀπ' ἔστω] ἀπὸ ϯ ὀφθαλμῶν. ¶ 400. Ραδινῶν] ἁπαλῶν, παρθενικῶν. λαβεμένα ῥεῖ@] σάζουσα ῥεῦμα. ¶ 401. Νοΐσεις ἴτυγξα πτεγαῖς] ὑγροῖς ἴβρεξα ῥεύμασι δακρύων. ¶ 402. Αμίγαρτα] ἀφθόγγτα, μεγάλα ἄπερ πάσχεις. ¶ 403. Ιδίοις νόμοις κρατύνων] ἤτοι τῷ οἰκείῳ θελήματι ἄρχων. ¶ 404. Τπερήφανον] ὑπεροπλικὸν, τραχεῖαν. πρέ@] πρῶην. ¶ 405. Λίχμαν] ἐξοχὴν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πρόπασα δ' ἤδη ποτόδει
Λίλαιε χώρα,
Μεγαλοσχήμονά τ' ἀρ-
χαιοπρεπῆ τίνυσι τὰν σὰν
Ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
Οπόσοι τ' ἔποικον ἀγυᾶς
Ασίας ἕδος νέμονται,
Μεγαλοτόνοισι σοῖς πήμασι
Συγκάμνυσι θυητοί·

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Κολχίδος τε γᾶς ἔποικοι
Παρθένοι, μάχας ἄτριστοι,
Καὶ Σκύθης ὅμιλος,
Οἳ γᾶς ἔσχατον πόρου ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσιν λίμναν,
Αραβίας τ' ἄρειον ἔθνος,
Υψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμονται,

ΕΠΩΔΟΣ.

Δαΐου στρατὸς,
Οξυκεράοισι βρίμων ἐν αἰχμαῖς.
Μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλων ἐν πόνοις
Δαμέντ' ἀκαμαντοδίτοις
Τιτᾶσι λύμαις εἰσιδόμαν θεῶν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 408. Μεγαλοσχήμονα] μεγάλη σχήμα[illegible] ἔσαν. ¶ 411. Οπόσοι τ' ἔποικον] ὅσοι τὸ ἀνάρσιοι κατοικοῦσι τὸ ἴδαφος ἢ τὸ χῶρον τὸ καθαρᾶς Ασίας, συγκάμνουσι ὑμῖν, ἢ συνανιῶσαι τὰς βλάβας τὰς μετοχέσεως μεγάλων συγκομάτων· παρθένοι τε αἱ ἐγκάτοικοι τῆς Κολχίδος, ἤγουν αἱ Αμαζόνες, αἱ ἄτρεστοι ἢ ἄφοβοι ἐν τοῖς μάχαις, αἰνίττονται τοῖς σοῖς κακοῖς, ἢ ὁ σκυθικὸς ὅμιλος· οἵτινες κατοικοῦσι τὸ ἔσχατον πόρον τῆς γῆς πρὸς τὴν Μαιῶτιν λίμνην· τὸ ἄρειον τε ἢ πολεμικὸν γένος τὴν Αραβίας, λέγει ἢ τὸς Τιγλοδύτας, οἵτινές τε πλησίον τῆς Καυκάσου νέμονται ἢ οἰκοῦσι πόλιν ὑψίκρημνον, στρατὸς πολεμικὸς βρίμει ἢ ἰσχὺ ἐν αἰχμαῖς ἢ κονταρίοις, ἤγουν οἱ Κόλχοι. ἀγυᾶς Ασίας] ἀγυιὰς λέγει τὴν Ασίαν διὰ τὸ εὐρύχωρον εἶναι πασῶν, ἢ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλατείας ἔχειν. ¶ 420. Αραβίας] πῶς τὴν Αραβίαν Καυκάσου συνοίκιστον; ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τιγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Καυκασίας. ἄρειον] τὸ ἄρειον. ¶ 424. Οξυκεράοισι] ὀξυκεράταις.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 406. Πρόπασα] ὅλη. ποτόδει λίλαιε χώρα] θρίνε-

PROM. VINCTUS.

ANTISTROPHE.

Tota vero etiamnum lugubriter
Regio insonuit,
Magnificamque &
Antiquam deflet tuam
Fratrumque dignitatem,
Et quotquot inquilini sacræ
Asiæ solum incolunt,
Graviter-gemendis malis tuis
Compatiuntur mortales:

TROCHÆI.

Et terræ Colchidos incolæ
Virgines, in pugnis intrepidæ,
Et plebs Scythiæ,
Qui extremum terræ tractum circa
Mæotidem paludem occupant:
Et Arabiæ gens Mavortia,
Quique editam civitatem
Prope Caucasum incolunt,

EPODUS.

Exercitus pugnax,
Acuminatarum cuspidum.
Alium quidem solum deorum antea in laboribus
Domitum adamantinis
Corruptelis, Titanem vidi

Ἠλιωπὸν ἔχετε χώρα. ὁ πρῶτος ᾗ ἄθρόον οἰκῶν χώραν, ὅτε ὅδε μεσημβρὶν ἐνίσχων ὁδόσει. ¶ 408. Μεγαλοσχήμονα] μεγάλων. ἀρχαιοπρεπῶς τιμῶν] ᾗ παλαιὸν τιμῶν. ¶ 410. Ἐνιομαιμόνων] ᾗ Χλαμύδος ᾗ ᾗ Τύφωνος. ¶ 411. Οἰκόσει τ' ἐποικον.] ἐγκάτοικοι. ἀγνὰς] καθαρὰς, ἁβὰ ᾗ ᾗ Ηλίᾳ ἀναλολύ. ¶ 412 Νίμονται] οἰκῶσι. ¶ 413. Μεγαλοφόνοι] ᾗ μεγάλων θορύβους συναγμάτων. πήμασι] δυσχήμασι. ¶ 414. Συγκάμνουσι] συμπάσχουσι. ¶ 415. Κολχίδ@] ἥτις ἔνεστι ἐν Σκυθίᾳ. ἐνέπουσι] ἐγκάτοικοι. ¶ 416. Παρθένοι] αἱ Ἀμαζόνες συγκάμνουσι. μάχαις ἄτρεστοι] ἀκαταγώνιστοι. Σκύθης ὅμιλ@] συγκάμνουσι. ¶ 418. Ἐσχάτην] ἀκρότατον. ἀμφὶ] κύκλῳ. ¶ 419. Ἔχουσι] οἰκοῦσι. ¶ 420. Ἄρειον ἄθ@] τὸ πολεμικὸν ᾗ ἐξαίρετον γένος συγκάμνει. ¶ 421. Τψίχημοι] τὸ τραχὺ ᾗ κρημνῶδες. πέλασμα] καθοικίαν ᾗ Κολχίδ@. ¶ 422. Νίμονται] οἰκοῦσι. ¶ 423. Δοΐ@] πολεμικός. στρατὸν] οἱ Κολχοὶ συμκάμνουσι. ¶ 424. Ὀξυτρώκεσι] ὀξέα βέλη ἰσχύουσι. βρέμουσι] ἠχοῦσι. ¶ 425. Πρόσθεν ἄθλων] πρότερον. ¶ 426. Δαμέντ] κακωθέντα. ἀκαμπήδητος] μεγάλοις ᾗ ἰσχυραῖς. ¶ 427. Τιτῆνα] τὸ Τιτᾶνα. λύμαις] βρόβειρ.

¶ 433.

Ἀτλανθ᾽, ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
Κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
Νώτοις ὑποβαστάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπίπτων, στένει βυθὸς,
Κελαινὸς δ᾽ ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
Γᾶς, παγαί θ᾽ ἁγνοῤῥύτων ποταμῶν
Στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ᾽ αὐθαδίᾳ
Σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ορῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον.
Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
Τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ, παντελῶς διώρισεν;
Ἀλλ᾽ αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
Ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
Ἀκούσαθ᾽, ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν,
Ἐννους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
(Λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν᾽ ἀνθρώποις ἔχων,
Ἀλλ᾽ ὧν δέδωκ᾽ εὔνοιαν ἐξηγούμενος)
Οἳ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
Κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ᾽ ὀνειράτων
Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον

ΣΧΟΛ. α.

¶ 433. Ἁγνοῤῥύτων] καθαρὸν ῥεῦμα ἐχόντων. ¶ 435. Μή τι χλιδῇ] σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα, ἢ δι᾽ αὐθαδίαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους· ἢ διὰ τὴν συμφορὰν, ὡς ἡ Νιόβη παρ᾽ Αἰσχύλῳ· ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ, πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν. τοῦτο δέ φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν, μή με δοκεῖτε σιγᾶν ἢ ἐν ὑπερηφανίᾳ, ἢ ἐν αὐθαδίᾳ, ἤτοι ἐκ κενοδοξίας, μὴ συνομιλοῦντα ὑμῖν, καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμά· ἐν συννοίᾳ δὲ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, βλέπων ἐμαυτὸν οὕτως ὑβριζόμενον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ προσελούμενον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀρκάδες προσέλοι ἢ προσείληνοι. ὕβρισται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων. ¶ 438. Καίτοι θεοῖσι] καίτοι τίς, φησὶ, διώρισε τιμὰς ἄλλος τοῖς νέοις τούτοις θεοῖς; τοῦτο δὲ λέγει, πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος, διὰ τὸ συμβαλεῖν αὐτῷ τῷ Διῒ κατὰ τῶν Τιτάνων. ἢ ὅτι εἰ καὶ ὁ Ζεὺς ἐπένειμεν ἑκάστῳ θεῷ τιμὴν, ἀλλὰ σχεδὸν οὐ Διὸς, ἀλλὰ Προμηθέως τὸ κατόρθωμα. οὗτος γὰρ τὸ πρέπον ἀξίωμα διετάξατο ἑκάστῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιωπῶ, φησίν· ἐν γινωσκούσαις γὰρ ὑμῖν λέγειν τοιαῦτα περιττὸν λέγω· λέξω δὲ τὰς ἀνθρώπων βλάβας, ἃς εἶχον πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι, ἀλλὰ μάθετε ὅτι αὐτοὺς μωροὺς ὄντας τὸ πρὶν, φρονίμους ἐποίησα καὶ γνώσεως παντοίας μετέχοντας· λέξω δὲ ταῦτα οὐχὶ μεμφόμενος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ διηγούμενος ὅσα ἀγαθὰ δέδωκα αὐτοῖς, οἵτινες πρῶτα μὲν, βλέποντες οὐκ ἔβλεπον, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἤκουον. διότι νοῦν καὶ φρόνησιν οὐκ εἶχον. Νοῦς γὰρ ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει. ἀλλὰ διήρχοντο πάντα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς ὅμοιοι ὀνείροις καὶ φαντάσμασιν, ἤτοι μηδὲν ὄντες, καὶ τὴν διὰ πλίνθων κατεσκευασμένην οἰκίαν οὐκ ᾔδεισαν ἢ ἔγνωσαν. Προσήλους, ἤτοι θέρμην ἔχοντας, ἢ προσηλωμένους ἀντὶ τοῦ ἥλοις πεπαρμένους· οὔτε τὴν διὰ ξύλων κατασκευὴν, ὑποκάτω τε τῆς γῆς κατῴκουν ἐν ἐνδοτάτοις τόποις σπηλαίων, ὥσπερ οἱ ἀεὶ συρόμενοι, ἢ ἀεὶ ἕρποντες μύρμηκες. ἦν δὲ αὐτοῖς οὐδὲν σημεῖον καὶ δεῖγμα οὔτε χειμῶνος οὔτε τοῦ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος, οὔτε τοῦ θέρους, ἀλλὰ χωρὶς νοὸς καὶ φρονήσεως ἐποίουν πάντα, ἕως οὗ σφὶν καὶ αὐτὸς τὰς ἀνατολὰς

Atlantem, qui ſemper ſupereminens robur
Firmum & cœleſtem polum
Humeris ingemiſcens-ſuſtinet; mugit vero matinus fluctus
Colliſus, ſuſpirat fundus,
Et ater Orci ſeceſſus fremit
Subtus terram, fonteſque fluviorum limpidorum
Deplorant dolorem miſerabilem.

JAMBI.

Prom. Nequaquam exiſtimate faſtu aut arrogantia
Me tacere; ſed cogitatione mordetur animus,
Dum meipſum intueor ita ludibrio exceptum.
Atqui iſtis novis diis munera
Quis alius, quam ego, univerſim diſtribuit?
Sed ea taceo: etenim ſcientibus illa
Vobis dicerem. Cæterum hominum incommoda
Audite, ut ipſos rudes prius exiſtentes,
Intelligentes effeci, & mente præditos.
(Dicam vero, nullam reprehenſionem in homines habens
Sed in iis quæ dedi benevolentiam commemorans)
Qui primum quidem videntes, fruſtra videbant,
Audientes non audiebant: ſed ſomniorum
Imaginibus ſimiles longo tempore

ἀναλλὰς τ' ἄρριπτα ἴδακε κ' τὰς δυσγνώτους δύσεις.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 428. Ατλαντ.] ἀϊδιόμωλον, ἀπὸ κοινοῦ. ὁ μέντοι Ατλας Ατλαντίδες, ἀλλὰ κ' Ατλας Ατλα, κ' μαρτυρεῖ τὸ Ατλαγμάων· οἱ ποιηταὶ δ' ἀγνοοῦντες ἐνταῦθα Ατλαντίδα λέγουσι, κ' εἰδότες ὅτι τὸ θ' τε ἐστι. ἢ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκληπτέον εἰς τ' Τυφῶνα, ἀλλὰ συναπτέον σφῶν τ' Ατλαντίδα, κ' ὕτως κ' ἂν τὸ θ' ἀντὶ δ' τε ἅπασις, ἀλλὰ Ατλαντα. ὅτι δ' μέγα θέσθαι κ' τὸ κρατοῦν ὑράνιον πόλον ἐκ παραλλήλ. ἐνίβαλε δ' δία μέση τ' δ' Ατλαντ' ἱστορίαν. ὑπέρεχον] μέγα. ¶ 429. Κορταιῶν] ἰσχυρόν. ὑράνιον πόλον] τ' ἀστρώδη σφαῖραν. ¶ 430. Ταρτεσσίζει] μετ' ὠδῖνος ὑπανέχει. βοᾷ] δία τὸ σὺν παθ. ¶ 431. Συμπαθῶν] συμπάσχων, συγκρύων. ¶ 432. Κλαιτοὶ] μέλας. ὑποθρέμμα] ὑπηχεῖ. ¶ 433. Γᾶς] γῆς. ἀγκρύπτω.] τ' καθαρῶν ῥεόντων. ¶ 434. Λαγ.] τὸ σὺν. οἰκτρόν] πικρόν. ¶ 435. Χλιδᾷ] αἰκισμῷ, θρύψει, τρυφῇ. αὐθαδίᾳ] ὑπερηφάνῳ ἢ μωρίᾳ. ¶ 436. Συνιείς] κ' νῶν φρενῖδι. δαίομαι] τιτρώσκομαι. ¶ 437. Ὧδε προσκλήθην] ἐνταῦθα καρφώθην. ¶ 438. Γέρα] τιμάς. Ο μὲν Ζεὺς δοπίσιμα τὰς τιμὰς, ὅτε δ' κ' τὸ προσῆκον τοῖς πᾶσι διετάξατο. ἢ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις δία τ' Δία μόνον νοητέον, αὐτῷ γὰρ τ' βασιλείαν, ὡς κ' πρόσθεν ἔφην, Προμηθεὺς συγκατεσκεύασεν, ἵν' ἢ τὸ διώρισεν ἀντὶ δ' κεχωρισμένα τ' ἀλλων αὐτῷ παρέχειν. ¶ 439. Η] παρὸ. παντελῶς] τελέως. διώρισεν] διημέρισεν κατ' ἀξίαν. ¶ 440. Εἰδυίαισιν] γινωσκούσαις. ¶ 441. Πεμαία] ἅπερ ἴσασχον προτέρων, ἢ ἅπερ ἴσασιν ἐξ ἐμοῦ παῖδ. λέγει δ' ἱερατικῆς. ¶ 442. Ως ἐφᾶς νηπίους] πῶς αὐτοὺς ἄφρονας. ¶ 443. Εινις ἔθηκα] συνιτὰς ἐποίησα. ἐπεβόλας] μετέσχες. ¶ 445. Δίδωκ'] αὐτοῖς. ἔννοιαν] τὸ φίλτρον. ¶ 446. Βλέποντες] τοῖς ὀφθαλμοῖς. ¶ 447. Ονησφόρων ἀλόγοις μερφαῖς] ὁμοίοις εἰδώλοις βίον] ζωήν.

Εφυρον εἰκῆ πάντα, κ' οὔτε πλινθουργεῖς
Δόμους πρόσθλης ἦσαν, οὐ ξυλουργίαι·
Κατώρυχες δ' ἦσαν, ὥστ' ἀείσυροι
Μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀηλίοις.
Ην δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
Οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου
Θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
Ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν αἰτόλας ἐγὼ
Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
Μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν·
Καὶ ζεῦξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
Ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ', ὅπως
Θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
Γένωνθ'· ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιλήνιους
Ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
Θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
Λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
Τοιαῦτα μηχαν ήματ' ἐξευρὼν τάλας
Βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 449. Εφυρον] πάνυ ἰνδικὸν τὸ ἔφυρον ἐκ μεταφορᾶς τῶν γυναικῶν, ὅταν μίσγῃ ζυμώσαι, μιγνύσης ἄλφιτον, ὕδωρ, ἅλας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἄρτον. μὴ γινώσκοντες δὲ ἐκεῖνοι τὸ πᾶν συνελαβὲς τὸ καθ' ἓν, ἔμιγνον τὰ πάντα, διά τοι τοῦτο λέγει τὸ ἔφυρον. ¶ 450. Πρόσθλης] πρὸς ἥλιον ὀρῶσαι. καὶ Εὔπολις, Αὐλῇ πρόσθλῳ. ¶ 451. Ωστ' ἀείσυροι μυρ.] οἱ ἀεὶ συρόμενοι καὶ ἑρπύλλες. ἢ ἀήσυροι, ἤγουν οἱ κάτοικοι καὶ οἰονεὶ πίερωδοί. ¶ 453. Οὔτε χείμα] τέκμαρ] ὃ διεγίνωσκον ἀπὸ τῶν ἄστρων τὰς καιρούς. ¶ 457. Δυσκρίτους] δυσκατάληπτος, δυσγνώστους, εἴτουν ὅτι ἀρίδηλον ὅταν δύῃ, χειμῶνα ποιεῖ. ταύτην ἡ εὕρεσιν καὶ Παλαμήδη προσῆψεν. ἴσως ἡ κωμῳδία ὑπὸ Προμηθέως ἐμαθε ταῦτα. εἶδον καὶ ἐπὶ Πλειάδων, ὅταν γὰρ αὗται ἀνατέλλωσι ἡ ἰσημερινῷ ἀνατολῷ τῷ πρὸ τῆς Μαΐου μιᾶς εἰς ἡ ιβ καὶ εἰς ἡ ιγ, τότε ἡ ἀρχὴ ἔστ ἀμήτου ἡ ἔστ θέρους, καὶ πάλιν μεθυσῶν δύσει ἡ κρυβῶναι ἡ ἑσπερίαν δύσιν, ἤτοι τὸ Οκτόβριον καὶ Νοέμβριον, ποιεῖ ἀρχὴ ἀρότου ἡ ἔστ σπόρου. ¶ 458. Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων] καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρεν αὐτοῖς, καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα. γράφει καὶ νοσφισμάτων. καὶ γάρ τις μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅποτε ἕκαστον ἐκπίπτει. ¶ 460. Μνήμην θ' ἁπάντων] ἐγὼ, φησὶ, καὶ μνήμην ἁπάντων λόγων μητέρα τῶν ἀνθρώπων ἐδίδαξα, καὶ ἔζευξα πρῶτον τ' ἐν ζυγοῖς κνώδαλα, καὶ βοῶν δουλεύοντας καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμασι· εἴπερ τοῖς ἀνθρώποις κυφίσαι τῶν πόνων τυγχάνουσι τῶν πολλῶν· καὶ ἐφ' ἅρμασι ἤγαγον τῶν ἡνίαις ὑποστωμένους τοὺς ἵππους, ὅπερ ἐστὶ καλλώπισμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. καὶ τὰ ἐν θαλάσσῃ ἡ πλανώμενα καὶ πορεύομενα ὀχήματα καὶ ἅρματα τῶν ναυτίλων (ἤγουν τὰς ναῦς) τὰ λινόπτερα, τὰ ἐκ λίνου τὰ ἄρμενα ὡς πτερά, ὑδὲ ἄλλος ἐφεῦρε χωρὶς ἐμοῦ. ¶ 465. Τερπλάτε χλιδῆς] τὸ γὰρ ἱπποχαῖτας ἵππους, πλουσίους ἐσθ.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 449. Εφυρον] ἔμιγνον, ἐκύκων. ἤγουν ἡ χειμῶνας,

Omnia temere commiſcebant; & neque lateritias
Domos ſubdiales ſciebant, nec operam tignariam:
Sed ſubterranei habitabant, velut rapaces
Formicæ in ſeceſſibus antrorum opacis.
Et nullum erat eis neque hiemis ſignum,
Neque floridi veris, neque frugiferæ
Æſtatis certum: ſed ſine ratione omnia
Agebant, donec ego ipſis ortus
Aſtrorum indicavi, & occaſus judicatu-difficiles.
Adhæc numerum (i. *Arithmeticam*) artium præſtantiſſimam
Eis inveni, literarumque connexiones,
Et memoriam omnium effectricem Muſarum matrem:
Primus etiam ad juga copulavi animalia
Jugis & corporibus ſervientia, ut
Hominum loco maximos labores
Suſciperent: ad currus adjunxi frena tolerantes
Equos, ornamentum prædivitis luxuriæ.
Marivaga vero, nullus a me alius,
Linivola invenit nautarum vehicula.
Hujuſmodi artificia miſer cum ego invenerim
Hominibus, ipſe non habeo ſolertiam, qua
Liberer ab hoc nunc præſenti malo.

μῆνα, ὑκ ἔαρ, ἀ θέρος, ἀ φθινόπωρον ἴσασιν ὡς ἐκάσῳ τὰ σεσοφισμ. τεχνάζειν. ικὴ] μάτιν. ¶ 450. Οὔτι πλινθουργ. δόμους σεσηλ. ἴσαν, ἀ ξυλουργίαν] πεπαγμένους, ἢ θέρμης ἐμπεφλασμ. τὸ ᾧ ἴσαν αὖτι ᾧ ἔκλυσαν. τὸ ᾧ ξυλουργίαν αὖτι ᾧ ξυλοκατασκάψαι εἰκίαν. ¶ 451. Κατώρυχες ἔναιον] ὑπὸ γλῶ κατορωρυγμένῳ κατώκουν. ὡς] καθά. ἀείσυρτοι] ἀεὶ συρόμενοι ἢ ἐρπόντες. ¶ 452. Ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις] εἰσόδοις ἢ ὀπαῖς σκοτειναῖς. ¶ 453. Χείμα@ τέκμαρ] χειμῶν@ σημεῖον. ¶ 454. Ἀνθεμώδους ἔρ@] τέκμαρ ἄνθη ἔχοντ@ ἔαρ@. καρπίμ] ᾧ τὰς καρπὰς φέροντ@. ¶ 455. Βέβαιον] πιστόν. ἄτερ γνώμης] χωρὶς φρονήσεως, σκέψεως. ¶ 456. Ἔπρασσον] ἔπραττον. ἐς τε] ἕως ἂν. σφιν] αὐτοῖς. ἀνίολας] δι' ὧν τὰς καρὰς γινώσκειεν. ¶ 457. Δυσκρίτους] δυσγνώστους. δύσεις] αὐτῶν. ¶ 458. Ἐξοχὴν σοφισμάτων] ὑπέρτατον τ ἄλλων μηχανημάτων. ¶ 459. Συνζύσεις] συνζύγκας. ¶ 460. Ἁπάντων] ὧν εἶδον ἢ ἔκτησαν. μυσεμήτορ] ἢ λόγων μίτρα. ἢ συνετωτάτην μητέρα, ἢ ἢ τ μουσῶν μητέρα· ὁ γὰρ μνημονικὰτ@ σοφώτατός τ ἐστι, ἢ παιδ' ἔστ βύλ@ πρόπολ. ¶ 461. Κἄζυξα] ἀ μόνον τὸ ζεύγνυσθ ὑπηρετοῦντα αἰτιώτατος σοὶ ἢ τ γῆς ἐργασίαν, ἀλλὰ ἢ τὸ ὕπτσάπλασθ ἢ φέρτερ ἵππων σωμάτων ἄρχειν σκώληφορ. ἢ σοὶ τὸ δηλόβουλα ζυγόν, ἵν' ᾖ τὸ σώμασι δῶ τὰς ἵππους· ἔτω ἢ ὑφ' ἅρμαθ ἤγαγον Φιληνίας ἵππους, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι γένωνται διάδοχοι μεγίστων μοχθημάτων τοῖς θνητοῖς. κρατίστην ᾗ τοῦτο ᾧ πρατέρα, ὥστε τὸ δηλόβουλα αὐτὶ ᾧ ὑπτίκυλα. κυώδαλα] βέλη. ¶ 462. Ζεύγλαισι] ζεύγμασι. σώμασι] δῶ σωμάτων. ὅπως] ἵνα. ¶ 463. Διαδόχοις] κτήσεσι, ὅτ' μέρος διεχόμενοι, αἰῶνός αὐτὸς ἢ ὐκ ἴσοις κοπτθ. ¶ 464. Φιληνίους] τὰς φιλοῦσας ἢ ἐθιζούσας τὰς χαλινούς. ¶ 465. Λαμπρὸν τ ὑπερπλοῦτ χλιδῆς] καταπύσμα μεγάλης τρυφῆς. ¶ 466. Θαλασσόπλαγκτα] τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρχόμενα. ¶ 467. Λινόπτερ] τὰ δίκην πτερῶν λινᾶ ἱστία ἔχοντα. ναυτίλων ὀχήματα] τὰ σκάμματα εἰς ἐποχεῖσθαι οἱ ναῦται. ¶ 469. Σόφισμ'] τέχνασμα ἢ πανουργίαν. ¶ 470. Τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ] ᾧ τότε δεσμᾶ ἐλεύθερώθ.

Χο. Πέπυσθας αἰκὶς πᾶμ', ἀπασφαλεὶς φρενῶν
„ Πλαγᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις, ἐς νόσον
„ Πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
„ Εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
Πρ. Τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον
Οἵας τέχνας τὲ καὶ δόλους ἐμησάμην.
Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
Οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βράσιμον,
Οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ Φαρμάκων
Χρεία κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
Εδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
Αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
Τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
Κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
Ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τὲ δυσκρίτους
Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους,
Γαμψωνύχων τὲ πτῆσιν οἰωνῶν σκιθρῶς
Διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ Φύσιν,
Εὐάνυμοί τε, καὶ δίαιταν ἤντιν
Εχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες

ΣΧΟΛ. α.

¶ 471. Πέπυσθας αἰκὶς πᾶμα] ὁ χορὸς ἀκούσας τ̃ ὑ Προμηθέως καθορθωμάτων τ̃ ἀνωθεν λεγομένων ὀρθῶς ἔχει πρὸς αὐτὸν, ἔπαθες βλάβ@ ἀπρεπὴς, μὴ καλῶς ὀφειλῶν, ἀλλ' ἀφρόνως ἀντιλέγων τῷ Διΐ, ϗ ἀνθισάμεν@ αὐτῷ. ἐ, ἔπαθες βλάβιν ἀπρεπῆ. τὸ ὃ πλανᾷ, δηλοῖ, ὅτι ὑποφαλὴς τ̃ φρενῶν ὢν ὀλίσκεις ἐν φρονήσει μηχάνημα, δι' ὃ ἂν ἀπαλλαγῇς· ὥσπερ δὲ ὁ ἰατρὸς ἀτυχῶν ἰατρεύς, οὕς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς, ϗ ἐκ ἔχεις εὑρεῖν πείσις μηχανήμασιν σεαυτὸν θεραπεύσεις. Αλλως. τοῦτο δῆλ τὸ φιλοτιμῆσαι Διΐ. μεταλαβὼν ὁ αἰ ὃ χερῶ τ̃ ἐκθέσιν τ̃ κατεσθιομάτων, διακαπαύσαι τ̃ ὑπερκειτλῶ Λιχύλω. ¶ 475. Τὰ λοιπά μου κλύουσαι] τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀκούσεται, πλέον θαυμάσετε οἵας τέχνας ϗ μηχανὰς ἐβυλλόσαιμον. τὸ μὲν μέγιστον, ὅτις ἀξίωσιεν, ϗκ ἦν ἰδέν βοήθημα θεραπείας ἔτε δῆλ βρώσεως πρὸς θερόμενον, ἔτε δὲ ὑπερχύσεως ἐξωθεν, ἔτε δῆλ πόσεως (τοῦτο ὁ δηλοῖ τὸ πιστὸν, ὑπὸ ὃ πίω πίσω ῥῆμα@) ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ ἐνδείᾳ τ̃ φαρμάκων· πρὶν ἂν ἐγὼ ἔδειξα αὐτοῖς κιρᾶσμαῖα ϗ θεραπείας πρωτοτύπους τὰς νόσους, αἷς θεραπείας πᾶσαν ὑποδιώκουσι βλάβιν τ̃ νόσου. τρέπους ὁ ποιῶ τ̃ μαντικῆς ἐκίσμησα. ¶ 480. Κατεσκέλλοντο] κατεσκελεῦτο, κατεφθείρετο. ¶ 483. Εστοίχισα] διεκόσμησα ϗ διεξάμιλω ϗ ἵκανα πρὸς αὐτὸς τίνας τ̃ ὀνείρων δεῖ εἰς πέρας ἐξελθεῖν ϗ φανερὸς γενεσθῆ, ϗ τίνας μὴ· μαντείας τὲ δυσκόλως ὑπὸ καταλήψιν ϗ γνῶσιν ἐγινέσθ αὐτοῖς, ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ϗ ὃ ὁδὸν γινόμενα ἐνυπνία ϗ τερατείας. ϗ ἀκριβῶς ἐδίδαξα ϗ ἐμηνύσα τ̃ πᾶσιν τ̃ οἰωνῶν τ̃ ὑπὸ καμπὸς ἴνυχας ἐχόντων· οἵτινές τε δεξιοὶ, ϗ οἵτινες ἐυώνυμοι, ἤτοι τ̃ δεξιὰν αὐτὴν ϗ ἀριστερὰν πᾶσιν τ̃ οἰωνῶν, ϗ τ̃ διαγωγὴν ἥντινα ἔχουσιν ἕκασοι· καὶ τίνες πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν ἔχθρας, καὶ φιλίαι, μάχαι, καὶ συνελεύσεις. τὸ ὃ συνδιαγειν ὁμῦ τὰς οἰωνὸς, καὶ τὸ ἔχθραν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας, ἢ καὶ φιλίαν, σημαντικὰ μαντείων, καὶ ἀδήλων τεκμήρια πρὸ τοῖς μάντεσι πέφυκεν. ἰσέον ὁ ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα εἴδη μαντικῶν καθεσήκασιν, ἐνταῦθα ὁ περὶ τέτων μόνων διαλαμβάνει, περὶ ὧ ἐνυπνιστικὴ, ϗ οἰωνιστικὴ, ϗ ἡπατοσκοπικὴ, καὶ ὧ θυτικὴ. ἤγουν ὧ κρίνει ὑπὸ τ̃ ὀνείρων τὰ μέλλοντα γίνεσθ, καὶ ὑπὸ τ̃ πτήσεως τ̃ οἰωνῶν, τ̃ τοιῶνδε ἢ τοιῶνδε, ὁ μέλλει συμβῆναι τεκμαίρεσθ. καὶ ὑπὸ

Chor. Indignum pateris exitium, mente hallucinatus.
„ Erras, malus vero medicus qui in morbum
„ Prolapſus animum deſpondes, nec potes invenire
„ Quibus tute remediis ſis curabilis.
Prom. Reliqua ex me audiens mirabere magis
Quales artes & dolos excogitarim.
Hoc maximum; ſi quis in morbum incideret
Non erat remedium ullum, neque eſculentum,
Neque unguentum, neque poculentum, ſed pharmacorum
Inopia exiccabantur, antequam ego eis
Monſtravi ſalubrium medicamentorum compoſitiones,
Quibus omnes profligarent morbos.
Modos etiam multos vaticinii ordinavi,
Et primus definivi ſomniorum quænam oporteat
Rata evenire, & omnia judicatu difficilia
Explicui ipſis, ſignaque in viis obvia;
Tum alitum aduncis unguibus volatum accurate
Diſtinxi, & qui natura dextri,
Et qui ſiniſtri, & qualem vitæ rationem
Quique haberent, & quæ inter ſe invicem

ὑπὸ τ ἀναλεμῆς τ ζώων τὰ ὅμοια νεῶν. φίζοντες βῶ μέσον τὰ ἱερεῖα ἔβλεπον ϯ θέσιν τ ἐντεῦθεν πάντων· ϗ ὁκ τότε ἐτεκμαίροντο τὰ μέλλοντα γίνεσθ. ὁμοίως ϗ ϗ ὑπὸ τ θυμάτων, εἰσὶ τ χολῆς ἐμβλήσεις καὶ ἀνατιναγείσης ᾗ τὸ τ πολεμίων μέρ, ἤτλαν τότων ἰσημάντεν. Λλως. ἐσοίχισα, ϗ τοῖχον ἔδειξα. πολλὰ γὰρ εἶδη μαντικῆς εἰκαστικὴν, ὀνειροκριτικὸν, ἀϊρεσεμικήν. ¶ 485. Δυσκρίτως] δυσκόλως. ¶ 486. Ενοδίους] τὰς ἐξ ὑπαιτήσεως.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 471. Λειπὲς] ἀπερπὲς ϗ ἀναίμεσον. ἀποσφαλὲς φρενῶν] πεσὸν ἔ λεγισμοῦ. ¶ 472. Πλανᾷ] ἴυρη) ϗ πλάνᾳ ϗ πλανᾷ, πρὸς μὲν ὃν τὸ πλάνη ὕτω λίγε, ὑποσφαλὲς φρενῶν ἐν πλάνῃ, τυτέσιν ἐκπεσὸν ϗ πλανηθὲὶς ἔ φρενῶν. εἰ ϗ πλανᾷ γράψεις πρὸς τὸ πῆμα σίξας, ἀσυνδέτως τὸ λειπὸν ἰσῖς, ἤτω ὑποσφαλὲὶς ϗ ἐκπεσὸν τ φρενῶν πλανᾷ ϗ πεπλανημένος δόλος ὤϊεν. ¶ 473. Λθυμεῖς] δυσχεραίνεις ϗ ὀλιγοψυχεῖ. ¶ 474. Ιάσιμ] τεθεραπευμένον ἔσται. ¶ 475. Πλέον] ἢ ὧν ἐθαύμασας. ¶ 476. Πόρους] μηχανάς. ἐμησάμην] ἐνέβαλον αὐτοῖς ἃ νῦν πράττουσιν. ¶ 477. Εὕτις] αὐτῶν. πίσει] ἔπεσε. ¶ 478. Λλέξημ] ὑποσέβεσις τ νόσε ὁ φαγὼν βαίεσι τ νόσε ϗ παύσει). ¶ 479. Χειρὸν] χειρόμενον. πισ] πιπόμενον. ¶ 480. Κατεσκέδασντο] ἀπέθνησκον, οἱ γὰρ θανόντες ξηροὶ εἰσι. ¶ 481. Κεφάσεις ἡτίων ἀκεσμάτων] κιρναμένα μαλακῶν θεραπευμάτων. ¶ 482. Λῦς] κράσεσι. ἐξαμύνου)] καλαγωνίζου). ¶ 483. Εσοίχισα] ἔταξα. ¶ 484. Εκρινα] διορισμένως εἶπον. χρὴ] ὑποκεῖ). ¶ 485. Ταχᾳ] φανερῶς. κληδόνας δυσκρίτους] μαντείας δυσγνώστους. ¶ 486. Ενοδίους συμβόλους] τὰ ἃ ϗ ὁδὸν συναντήματα, δι᾽ ὧν δεῖ συμβάλλειν ϗ μαντεύεσθαι. ¶ 487. Γαμψωνύχων] ἀγκύλας ἐχόντων ὄνυχας. σκεδῶς] ἀκριβῶς. γίνε) ϗ ὑπὸ ἔ σκίπλομαι ϗ ἔ θεκρῶ, ὁ ἐσκεμμένα ϗ μὴ ἔ μάλα ᾗ σκοπῶ τὰ πράγματα βλέπω. ¶ 488. Διώρμ] διωρισμένως ϗ κεχωρισμένως ἔταξα ᾗ μαντείαν. ¶ 489. Ενώνυμει] κακομαθῶς. ὅτων εἰσὶν ϗ εἰσὶν εἰσὶν ἐνώνυμοι, ἐνωνύμως εἶπε πρὸς τὸ διώρισα. ὥσπερ ϗ ᾗ τῶν ἰρεῖ τὸ λειότητα ϗ τὸ ποικίλην ἐμμερῶν. διάταν] διαγωγήν. ¶ 490. Εκασοι] τότων.

Ἐχθραι τὲ καὶ ϛέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
Σπλάγχναν τὲ λειότητα, καὶ χρειὰν τίνα
Ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν,
Χολῆς, λαβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
Κνίσσῃ τὲ κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
Ὀσφὺν πυρώσας, δυϛέκμαρτον εἰς τέχνην
Ὠδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔιερθε δὲ χθονὸς
Κεκρυμμέν' ἀνθράπασιν ὠφελήματα,
Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
Φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
Οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
Βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
Πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

Χο. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
Σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυϛυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
Εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
Λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσαν Διός.

Πρ. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
Κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς,
Δύαις τὲ καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
„Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεϛέρα μακρῷ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 491. Συνεδρίαι] ὁμόνοια. ¶ 492. Σπλάγχναν τὲ λειότητα] ἢ δῆλ. σπλάγχνων σκίψιν. ¶ 493. Δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν] δύσκρασία θεῶν. ¶ 495. Κνίσσῃ τὲ κῶλα συγκαλυπτὰ] τὰ ϒ μηρῶν ὀστᾶ συγκεκαλυμμένα κνίσῃ, ἢ, τὰ μηρία πῶς δεῖ συγκαλύπτειν κνίσῃ, τῷ ἀνωθεν ὑπιτθεμένῳ αὐτῶν λίπει· ἢ ϒ μακρὰν ὀσφὺν, γαστέρα, κοιλίαν, πυρώσας, ἢ εἰς πῦρ ἐμβαλὼν, ὠδήγησα τοὺς ἀνθρώπους εἰς τέχνην δυσκόλως νοημένην. ἤτοι ϒ θυμαλκῆ μαντείαν. δύκνη ϒ δὲ ὅσα ἢ σπέρματα ἔχουσα ἡ γαστὴρ, θύει θεοῖς, ἀφ' ἧ καὶ κλένις ὀνομάζεται δῆλ. τὸ ἀκάνθινον. ἢ τὰ φλεγματα σήματα, ἤτοι τὰς δῆλ. πυρὸς μαντείας τυφλὰς ὔσας πρὶν, ἢ ὑ φανεμένας, δῆλ. τὸ μὴ γινώσκειν, βλίψαι ἐποίησα, ἢ εἰς τὸ ἐμφανὲς ἤγαγον ἢ πᾶσιν ὑπέδειξα. ¶ 497. Ὠδωσα θνητοὺς] εἰς γνῶσιν ἢ ὁδὸν ἤγαγον. ¶ 498. Ἐπάργεμα] τυφλὰ, ὁπ ὃ ἀργὸν τὸ λεῦκον. λεύκωμα γίνεται ὠὸν γίνεται ὠὸν τὸ ὀφθαλμὸν, ὅσπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. δῆλ. τοῦτο γὰρ τὰ σκοτεινὰ φησὶν ἐπάργεμα, ἢ ἀνάφορον· ἀργὸν γὰρ λέγει τὸ λεῦκον. Ἁπλ. ἐπάργεμα κυρίως τὰ λεύκωματα ὄντα, ὃ δῆλ. τὸ ἀργόν. ¶ 499. Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] ταῦτα μὲν, φησὶν, ὅσα εἶπεν, ὅπως ἴσχυσιν. τίς ϒ εἶποι ἄλλα τινὰ ὠφ' ἡμοῦ ἐξεύρεῖν τὰ τοῖς ἀνθρώποις ὠφέλιμα κεκρυμμένα ὑποκάτω ϒ γῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον, ἢ ἄλλα τινά; εἰδεὶς εἴποι, τοῦτο σαφῶς γινώσκω, ἐὰν μὴ μάτην φλυαρῇ. ἐν ὀλίγῳ λόγῳ συνελθὼν μάθε ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ ἐφεῦρον. ¶ 506. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει] μὴ νῦν, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους ὠφέλει πίεσῃ δ' ὑπὸ ἡπατῶν ϒ ἢ δέσμ ϒ, σαυτὸ δ' ἀφεντίζει κακῶς πάσχοντ ϒ. ὡς λίαν ἐγὼ ἐλπίζω τοῖς λίγεσι σὺς λίγους (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εὐέλπις εἰμι τῶνδε, ἤγουν τετανῶν λίγεσι) ὡς ἢ λυθέντα ϒ δεσμῶν, ἢ πλέον ϒ Διὸς ἰσχύσεις. ¶ 510. Οὐ ταῦτα ταύτῃ] ὁ ταῦτα ὅπως πέπρωϒ,

Inimicitiæ, benevolentiæque & conſeſſus:
Viſcerumque lævitatem, & quo colore
Prædita diis volupe eſſent,
Fellis etiam, & jecinoris variegatam ſpeciem,
Membraque nidore cooperta, & longum
Lumbum comburendo in artem inventu difficilem
Perduxi homines, & ſigna flammea
Revelavi, ante caligine-obducta.
Atque talia quidem hæc: ſubtus vero terram
Hominibus abdita commoda,
Æs, ferrum, argentum & aurum, quis
Dixerit ſe eruiſſe ante me?
Nemo, ſat ſcio, niſi qui fruſtra blaterare volet.
Uno autem verbo cuncta ſummatim accipe,
Omnes artes mortalibus a Prometheo.

Chor. Ne deinceps homines juves ultra quam convenit,
Teipſum vero infeliciter agentem negligas. Quia ego
Bonæ ſum ſpei te ex hiſce vinculis etiamnum
Solutum, nihilo minus Jove valiturum.

Prom. Non hæc ita ut ſors perfica
Abſolvat fatatum eſt, ſed infinitis cladibus
Et miſeriis incurvatus, ita demum vincula evadam.
„Ars vero longe eſt imbecillior neceſſitate.

πίπρωμαι), ἵνα ἡ τελεσφόρος μοῖρα ταχίως τὰ καὶ ἐμὲ κάμνη καὶ πλεκώση. ὃ ἐστι, ὅπως μεταλλάξω μεμοίρωμαι). ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύει). ὅπερ ἐμφαίνει λίσχυλος.

ΣΧΟΛ. ς.

¶ 491. Στέργηθρα] φιλίαι. συνηδείαι] κοινωνίαι, καὶ συναγελασμοί. ¶ 492. Λιπότητα] ὠμαλότητα] χρειάν τινα] μαντείαν ποίαν. ¶ 493. Εἶτ] ταῦτα τὰ ἐνσπλαγχνα. ¶ 494. Λόβην] ἔ ἄκρα ἔ ἥπατος. ¶ 495. Κῶλα] τὰ τῶν μηρῶν ὀστᾶ. συγκαλυπτὰ] σκεπτικαλυμμένα. μακρὰν] μεγάλαν. ¶ 496. Ὀσφὺν] καὶ κοιλίαν, καὶ κύστιν. πυρώσας] καύσας. δυσεκμαρτυρεῖς τέχνας] δυσκατανόητον. καὶ ἐντικὺ μαντείαν. ¶ 497. Ὠδωσα] ὠδοποίησα καὶ ὑπήγησα. φλογωπὰ σήματα] τὰ δι' ἐκ φλογὸς γινόμενα σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι. ¶ 498. Ἐξωμμάτωσα] ἐφανέρωσα. ἐπάρχημα] σκοπιὰ, τυφλὰ, ἐκ μεταφορᾶς ἔ τοῖς ὀφθαλμοῖς γινομένη ἐπιχύματος. ¶ 499. Ταῦτ] ἃ ἔφλω. ἐνεῆς] ὑποκάτω. ¶ 500. Ὠφελήματα] ἐγκώμια, ἀπὸ κοινοῦ. ¶ 502. Παροιδεῖν] παρόδειν. ¶ 503. Μάτην φλῦσαι] ψεύδως φλυαρῆσαι. ¶ 504. Βραχεῖ μύθῳ] συντόμως, συλλήβδην καὶ ἰωσμένως. ¶ 505. Βροτοῖσιν] τοῖς ἀνθρώποις. ¶ 506. Μὴ νῦν βροτὸς] μὴ ἐκ τὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν διεξιὼν διάτεινε, ἡ γὰρ τοιαύτη διατριβὴ ἔξω ἔ πρέποντός ἐστιν, ἀλλὰ δεῖ καὶ σαυτῷ πεπειῆσθαι φρενῖδα. καιρῷ πίπτειν] ἔξω ἔ πρέποντος. ¶ 507. Ἀκήδει] ἀμέλει. ὡς] ὅτι. ¶ 508. Εὐελπὶς εἰμὶ] λίαν ἐλπίζω. τῶν] ἀπὸ τούτων. ¶ 509. Μεῖον] ἐλαττον. ¶ 510. Ταῦτα] τὸ ἐνθυναί με ὕπως ἤγουν τῶν. τελεσφόρος] ἡ εἰς τέλος φέρουσα πάλη. ¶ 511. Κρᾶναι] τελέσαι. πίπτειν] μεμοῖρθαι). ¶ 512. Δυὰς καμφθεῖς] κακοπαθήσας κατηγαθεὶς, ταλαιπωρήσας. φυγγάνω] φεύξομαι. ¶ 513. Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρᾳ] ἡ ἡ ἐμὴ τέχνη πρὸς ἔ τῶν μειζόνων ἀνάγκην ἰσθένει τι πράξαι δύνασθαι).

¶ 514.

ΠΡΟΜ. ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Χο. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
Πρ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐρινύες.
Χο. Τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος.
Πρ. Οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.
Χο. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
Πρ. Τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει.
Χο. Ἥπου τὶ σεμνὸν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
Πρ. Ἄλλην λόγον μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
Καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
Ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
Δεσμοὺς αἰκεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
Θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
Αντίπαλον Ζεὺς,
Μηδ' ἐλπύσαιμι
Θεοὺς ὁσίαις
Θοίναις ποτιπεσσεμέναι
Βυθένοις, παρ' Ωκεανοῖο πατρὸς
Ἀσβεστον πόρον,
Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
Ἀλλά μοι τόδε μένοι,
Καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 514. Τίς ἔν ἀνάγκης] τίς τ' ἀνάγκης κρατεῖ ἢ δεσπόζει; ¶ 516. Τούτων ἄρ' ὁ] εἰ θέλει σε σὺ μοίρας λῦσαι, ἃ δύναῖ ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι. ¶ 517. Οὔκουν ἂν] περιαφωνεῖ τ' ἔρωτα τ' Ὀϊτιδ@. ¶ 518. Τί γὰρ πέπρωῖ] τί ἔν ὑπόκειται τῷ Διΐ; νέειν ἄπλ., ἢ τὸ ἀεὶ ἄρχειν. Φησὶν ἓν ὁ Περμηθεὺς, ὡς εἴτε κρατήσειν ἀεὶ, εἴτε μὴ, ἠδέμως μαθὼν ἂν ἐξ ἐμοῦ· μηδὲ παρκάλει με ὑπὲρ τούτε, ἀκφωνεῖν λελησθότα τ' τ' Ὀϊτιδ@ ἔρωτα. ¶ 520. Ξυναμπέχεις] ἐς ἑαυτῷ κρύπλεις. ¶ 521. Ἄλλην λόγον] τῷ ἐξῆς δ,άμαλ φυλαττει τὺς λόγυς. ¶ 525. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων] ὁ πάντα κρατῶν, φησὶ, ἢ δικαίων Ζεὺς μηδέ ποτε ἀνίπαλον κράτ@, εἰσιεὶ ἐχθρὸν, πειθοίεθ τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἤγουν, μηδέ ποτε ἐναντί@ μοι γένηται· μηδὲ βεβαδίσαιμι ποτεμίην ἢ πορδομένη σεὺς Θεὺς ἱεραῖς θυσίαις, ἢ θυσίαις βυθρίοις, ἅ μεγάλης πειθοῖσαις φρένας, ἢ σφαγὰς ἅ ἱερίων. ἤτοι, μηδέποθ παυσαίμιλλον ἔ τιμᾶν τὺς Θεὺς, ἢ θυσίας τύτοις σεσφέρειν, σὲ τ' ἔ Ωκεανὸ πόρον, μηδὲ δῆλ λόγων εἰς αὐτὸς ποτε τὺς Θεὺς ἁμαρτήσαιμι. ἀλλά μοι τόδε, τοῦτ' ἔστι τὸ τιμᾶν αὐτὺς, εἴη δῆλ παντὸς, ἢ μήποτ' ἐπλακείη, τοῦτ' ἔστι, μηδέποθ πληρωθείη. ὁκ μεταφορᾶς ἔ κηροῦ. τὸ γὰρ τηκεδῶ, ἐπὶ ἔ κηροῦ ἢ τ' χιόν@ κυρίως λέγετ@.

ΣΧΟΛ. β.

514. Οἰακοστρόφ@] κύρι@ ἢ διοικητής. ¶ 515. Μοῖραι]

Chor. Quis eſt ergo neceſſitatis gubernator?
Prom. Parcæ triformes, (i. *tres*) memoreſque Erinnyes.
Chor. Hiſne ergo Jupiter impotentior?
Prom. Non ſane effugerit ille fato deſtinatum.
Chor. Quid aliud Jovi deſtinatum quam ſemper imperare?
Prom. Hoc tu jam non audieris, ne inſtes.
Chor. Num grave quid eſt quod ita abſcondis?
Prom. Recordamini alius ſermonis, hunc minime
Tempus eſt efferre, ſed eſt occultandus
Quam maxime: nam hunc retinendo, ego
Effugiam vincula ignominioſa & miſerias.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Chor. Neutiquam omnia-adminiſtrans
Vim ſuam meæ voluntati
Opponat Jupiter:
Neque ego ceſſarim
Ad deos ſacris
Victimis accedere,
Boum mactatorum apud patris Oceani
Fluxum perennem:
Neque peccem verbis.
Sed mihi hoc maneat,
Nec unquam effluat.

ΣΧΟΛ. 6.

Μοῖραι] Κλωθὼ, Λάχεσις ϗ Ἄτροπος. μνήμονες Ἐρεννύες] αἱ μνημονεύουσαι τῶν παρ' ἀνθρώποις κακῶν, ϗ ἀνελεήμονες, Ἀλεκτὼ, Μέγαιρα ϗ Τισιφόνη. ¶ 517. Τλῶ πεπρωμένων] αὐτῷ μοῖραν. ¶ 518. Τί γὰρ πέπρωται] ποῖον πεπρωμένον. πλὴν] εἰ μή. ¶ 519. Πύθωνι] μάθῃς. ¶ 520. Ἤτε] ὄντως. σεμνόν] μέγα. ξυναμπέχεις] κατέχεις ὡς σαυτῷ ϗ οὐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν. ¶ 521. Τοῦδε] τοῦτο τὸ ὑπὸ Διὸς πεπρωμένης. ¶ 522. Καιρὸς γεγωνεῖν] πρέπον λέγειν. συγκαλυπτέον] ἀξιον ὑπάρχει κρύπτεσθαι. ¶ 523. Σώζων] Φυλάττων παρ' ἑαυτῷ ϗ μὴ ἐκφαίνων. ¶ 524. Ἐκφυγγάνω] ἐκφεύξομαι, ἵνα γὰρ αὐτὸν ὔπω ἐκλύσεταί με Ζεὺς ὑπὸ δεσμῶν. ¶ 525. Μεθάμ] εἰς φόβον ἐλθὼν ὁ χορὸς δέδοικε τὴν πρὸς τὸν Προμηθέα ἐμπλοκὴν φησί, μήποτε γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἡμῖν μὴ ἡ παυσαίμεθα πρὸς τὸν Θεὸν ἐρχόμενοι ἐν θυσίαις μεγάλαις ὡσεὶ τὸν Ὠκεανὸν, τοῦτέστι, μήποτε παυσαίμεθα τῶν πρὸς θεὸν τιμῶν. πάνθ' ὁμοῦ] ἐξάγων, ἢ πάντα οἰκῶν. ¶ 527. Ἀνάπαλον] ἐχθρὸν. ¶ 528. Ἑλιννύσαιμι] ἀργήσαιμι ϗ ἀμελήσαιμι. ¶ 529. Οσίαις] ἐλλίμοις, μεγάλαις. ¶ 530. Θοίναις] θυσίαις. πολυτομένα] περιεκκομένη. ¶ 531. Βωμόνιος] ὁ μεγάλως, ἢ ἐπὶ βοῶν γινομένης. πατρὸς] ἡμῶν. ¶ 532. Λεθαῖον] ἀκαπαυστον. ¶ 533. Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις] μὴ ἡ περιεργάσαιμι περὶ αὐτὸν ἐν τοῖς περὶ τὸ Προμηθέα λόγοις. ¶ 534. Τόδε] τὸ τιμᾶν τὸν Θεόν. ¶ 536.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ α.

„Ηδύ τι θαρσαλέαις
„Τὸν μακρὸν τείνων βίον
„Ελπίσι, φαναῖς
„Θυμὸν ἀλδαίνουσαν
„Εν εὐφροσύναις.
Φρίσσω δέ σε δερκομένη
Μυρίοις μόχθοις δια-
κναιόμενον.
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
Ιδίᾳ γνώμῃ σέβῃ
Θνατοὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

ΣΤΡΟΦΗ α.

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
Χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ πω τίς ἀλκὰ,
Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις· οὐδ' ἐδέρχθης
Ολιγοδρανίᾳ ἄκικυν,
Ισόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν ἀλαὸν
Γένος ἐμπεποδισμένον
Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
Θνατῶν παριξίασι βυλαί.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 536. Ηδύ τι θαρσαλέαις †] ἐνφεαντὸν τὸ ἐλπίσι θαρσαλέαις † μακρὸν τείνων βίον, ἐν ἐυφροσύναις φανεραῖς τρέφουσαν † ψυχὴν ἡμῶν. Ἄλλως. καλὸν τὸ ἐπὶ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθὸν ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ † θεῶν. ¶ 541. Φρίσσω δέ σε] διὰ τοῦ τρέμω, βλέπουσά σε διακναιόμενον μυρίοις πόνοις. † Δία γὰρ οὐ φοβούμενος, ἐκ ἰδίας γνώμης καὶ αὐθαιρέτως ἄγαν ὑπερβολικῶς σέβῃ καὶ τιμᾷς τοὺς ἀνθρώπους, ἄγαν φιλάνθρωπος εἶ. ¶ 547. Φέρ', ὅπως ἄχαρις] Φέρε σκόπησον ὅτι ἡ χάρις ἐπὶ ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις, ἄχαρις ἐπὶ, καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει ἄνθρωπος; ¶ 549. Οὐδ' ἐδέρχθης] οὐδὲ περιεσκέψω ἀδυνίσι χαεχόμενον. ¶ 551. Ισόνειρον] ὅτι σκιαῖς ὀνείροις οἱ ἄνθρωποι παρομοιοῦνται, καὶ † Πίνδαρος. ἀλαὸν γένος] ἀπηρέμονον ἢ μάταιον. ¶ 553. Οὔποτε τὰν Διὸς] ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ † εἱμαρμένης ὄνομα, Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν, ἀλλ' ὁ † εἱμαρμένην, φησὶ δ' ὅτι ὅποτε αἱ † ἀνθρώπων βουλαὶ διαφεύγουσι † μοῖραν, ἀλλ' ὁ αἱ μοῖραι βούλονται, τοῦτο καὶ ποιοῦσιν. ἔμαθεν ταῦτα ἔτως, καὶ τὰς σὰς ἐλπίδας ἰδοῦσα τύχας, ὦ Προμηθεῦ.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 536. Ηδὺ] ἐνφρανῶν. Θαρσαλέαις] πεποιθοῖς θαῤῥοῦσι.

ANTISTROPHE 1.

„Jucundum ſpe erecta
„Longam vitam
„Producere, clara
„Animum ampliantem
„Hilaritate.
Ego vero inhorreſco te intuens
Infinitis laboribus
Dilaceratum.
Jovem enim non expaveſcens,
Proprio genio colis
Homines nimis Prometheu.

STROPHE 2.

Age quam ingrata
Gratia, o amice, dic quod unquam robur;
Quod auxilium mortalium: non aſpexiſti
Impotentiam imbellem,
Somnio parem, qua improvidum hominum
Genus eſt impeditum?
Nunquam Jovis ordinationem
Antevertunt hominum conſilia.

ΣΧΟΛ. ε.

θαῤῥῶ. ¶ 537. Τὸν μακρὸν] ὁ πολύ. τείνειν βίον] διαβιβάζειν. ¶ 538. Φαναῖς] σαφεσάταις. ¶ 539. Θυμὸν ἀλθαίνουσαν] τὸ ψυχικὸ ἄυξουσαν. ¶ 540. Εν ἰυφροσύναις] ἃς ἔχω εἰς τὰς Θεὰς τιμαῖς. ¶ 541. Φέροτα] τρέμω. ¶ 542. Διακναιόμενον] κατεργαζόμενον. ¶ 545. Ἰδίᾳ γνώμῃ] ἰδίῳ θελήματι. εἴβει] τιμᾷς. ¶ 547. Φέρ] ἴδε σκόπησον. ἄχαρις χάρις] ὁ βροτῶν, ἰσί. ¶ 548. Ω φίλ☉] φέρε, ὦ φίλ☉, ἐπειδὴ ἰῶ εἰς τὰς βροτὰς πεποίκας χάριν, ἄχαρις ἡ ἀπόδειξη ἔδοξε τῷ Διΐ, εἰπὲ τί δύναιλαι νῦν εἰ ἀντίμοιτοι βοηθῆσαί σοι καλῶς δὲ ἐκείνος πάσχοιλι. ἢ ὅτως, ἐπειδὴ ἢ εἰς τὰς βροτὰς χάρις ἄχαρις ἔδοξε, ἡ δὲ ἰώτινασῦν ἀπ' αὐτῶν ἂν ἴσχοις ὠφέλειαν δῖᾳ τότες παῖων, λέξον τίς ἄλκὴ ἢ τέρψιτων ἀπαλλαγή ἐσί σοι. ἀλκὰ τίς ἰφ μερίων] βοήθεια, δύναμις ἀνθρώπων. ¶ 549. Αρξις] βοήθεια. ἰδίσχῆς] ἐθελῶσω. ¶ 550. Ολιγοδρανίν] ἀσθενῆ δύναμιν. ἄκικυν] φαύλην ἰσχύν. ¶ 551. Ισόπειρον] ἰσχὺν ἀνυπόστατον. ᾧ] ᾗτιν. φῶῶν ἀνθρώπων. ἀλαὸν] τυφλὸν ἢ μάταιον. ¶ 552. Εμπεποδισμένον] κεκρατημένον ἐσί. ¶ 553. Οὔποτε ἐν ὁ Ζεὺς κολάζει ὑδεὶς ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται. ὠμιλίαν] ὁ ὅρκον, τὸ θέλημα. ¶ 554. Παρεξίασι] ὑπερβαίνουσιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ϛ.

Εμαθον τάδε, σὰς
Προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
Τόδ', ἐκεῖνόθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λειτρά τε καὶ λίχος
Σὰν ὑμεναίοιν ἰότητι γάμων,
Οτε τὴν ὁμοπάτριον
Εδνοις ἤγαγες Ησίονην
Πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ιω. Τίς γᾶ, τί γένος, τίνα φῶ λεύσσειν
Τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισι
Χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίης
Ποιναῖς ὀλίκῃ; σήμηνον ὅπη
Γῆς ἡ μογερὰ πεπλάγημαι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Α ἀ, ἴα ἴα·
Χρίμ τὶς αὖ με τάλαιναν οἴστρος,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 557. Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος] τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεγίνετο καὶ ἐπῆλθέ μοι τὸ διαὸν μέλος, τοῦτο δὲ νῦν θρηνῶ ὅτι τῷ σῷ παίδι, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἦδον ὅτε ἐκαίετο ἡ κεφαλή μου ἡ ἡδονὴ ἐκείνη καθίσηκεν, ἀλλ' ἔχει ἐν ταυτῷ καὶ τὸ λυπηρόν. τοῦτ' ἔστιν, ὁμοῦ προσεγίνετό μοι καὶ ἡ εὐνοὴ καὶ ἡ θλῖψις διάσει. Λέγωσι τὸ διαὸν μέλος ἐπῆλθε, τοῦτ' ἐκ τούτου ὅπερ τῶν τεκνωθέντων ὑπὸ τῷ σῷ παίδι, ἐκεῖνό τε ὅπερ ἐτραγῴδουν ὅτε καὶ τὸ λειτρὰ καὶ ἡ κοίτη ἐν ἰότητι γάμων, τοιοῦτον ἐν συνέδρῳ καὶ συνελύσει, ὥστε τὸ εἶναι πρὸς συνουσίαν, ἔστε ἤγαγες δάμαρτα καὶ γυναῖκα ὁμόλεκτρον ἐμοπάτριον ἡμῖν Ησιόνην ἑδνοις καταπείσας. ἔδνα δέ εἰσι τὰ ὑπὸ προικιδιόμενα πράγματα. λέγωσι. τὸ διαμφίδιον, δηλ. παιδὸς κιχωρήσιμον, εὐανθίαν τοῖς νῦν. τότε δὲ γαμηλίαν σοι ἡ ὑμέναιον ἤδομεν, νῦν δὲ δυσχωρίαν σοι θρηνοῦσι. ¶ 559. Ιότητι γάμων] πορείᾳ, ἤγαγον ἐν συνέδρῳ γάμων, ὥστε τὸ εἶναι πρὸς συνουσίαν. ¶ 562. Πιθὼν δάμαρτα] ἕδνοις πιθὼν ἡ ἐσομένην σοι δάμαρτα κοινόλεκτρον. ἢ ἡ κοινόλεκτρον δ' Ωκεανῆ Τηθὺν πείσας. ¶ 563. Τίς γᾶ, τί γέν.] τὸ τ' Ιεῦς ἐπεισοδίου μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ πρὸς ὑποκείμενον συνάφειαν, ὅτι μανθάνεται αὐτῇ Προμηθεὺς τὰ μέλλοντα γνώσεσθαι. ὥσπερ ἀπ' αὐτῆς ἔσαι τελεσιδίκα καὶ ἡ γνώσις, ὃς αὐτῷ ὕστερον τῷ χρόνῳ ποτὲ ἐπαμυνεῖ. ἄλλως αὐτὴ ὑπὸ Διὸς φησὶν ἠδικῆσθαι, καὶ δηλ. τοῦτο παραμυθεῖται ἡ Προμηθία. λίγει δὲ καὶ ὁ Ηρακλέης. ὅτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶ δεσμῶν. φασὶ δὲ ὅτι ἡ δι' Ινάχου θυγάτηρ ἐραστεῖσα παρὰ Διὸς, ἐπεὶ τοῦτο ἔγνω ἡ Ηρα καὶ ἐμίσησε καὶ ἀλαλαμβάνεσθαι παρ' αὐτῆς, μετεβλήθη παρὰ δὲ Διὸς εἰς βοῦν, ἵνα μὴ γνωσθῇ τίς εἴη. ἡ Ηρα δὲ προσελθοῦσα τῷ Διΐ, ἐζήτησε ταύτην, καὶ ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν Αργῳ τῷ παιδὶ φυλάττειν αὐτήν. ὁ δὲ Ζεὺς πάλιν ἐραστὴς αὐτῆς ἔπεμψε τὸν Ερμῆν, ἀφελέσθαι ταύτην δι' Αργου καὶ διακομίσαι αὐτῷ· καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαθεῖν Αργον τὸν παιδόπλουν οὐκ ἐῶν, δηλ. βολῆς λιθείας δι' ὅτου ἀνῆρεκεν. ὃ τὸ φάσμα ἡ Ηρα τῇ Ιοῖ, καὶ μὴ τὸ αὐτὸ θαύσαιον, παρεδείκνυεν ὅπως μάλιστα ἐκφοβῶν αὐτήν. ἡ δὲ ποικὰ πλανηθεῖσα καὶ εἰς διαφόρους τόπους, τὸ τελευταῖον αἰπὴρ καὶ πρὸς τὸν κάυκασον, ὑφομένη τὸν Προμηθέα.

ANTISTROPHE 2.

Hæc didici, tuam
Exitialem intuens ſortem Prometheu:
Sed ad me advolavit cantio diſcrepans
Ab illa quam circum lavacra & lectum
Tuum canebam, lubentia nuptiali,
Quando eodem patre prognatam
Duxiſti Heſionem, dotalibus
Perſuaſam, uxorem conſortem tori.

ANAPÆSTI.

Jo. Quæ tellus? quod genus (*hominum?*) quem dicam me videre
Iſtum in vinculis petroſis
Hiemantem? cujus delicti
Pœnis peris? oſtende ubi
Terrarum ærumnoſa errem.

MONOSTROPHICA.

Heu heu, ah ah.
Rurſus me miſeram œſtrus quiſpiam ſtimulat;

μηδία. ¶ 564. Πετρίοισι] τοῖς ὀρείοις. ¶ 569. Χρὶν τὶς] κεντρίζει, κεντῷ με τὶς ☩ ἀθλίαν εἰσρᾷ. τοῦτο ὃ εἶπε παραδηλοῖ ᾗ δεικνύων τὸ χρὶν τὶς ἂν με. αὐτὴ ὃ ἰμμανὴς ὕσα ὑπὸ ☧ οἴστρου, φαντάζεται.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 555. Τάδε] ἃ φημι. ¶ 556. Ολεὰς] ὀλεθρίας. ¶ 557. Τὸ διαμφίδιον δέ μοι] τὸ διπλῆν μίλῳ ἐπῆλθέ μοι, τόδε ᾗ ἐκεῖνο, ὅτε ἐβὲ τὰ σὰ λυτρὰ ὑμναίων, ᾗ ὅτι ἐβὲ τὸ σὸν λέχος, ὅτε ☩ Ησιόνην καταπείσας ἐν δώροις ἤγαγες γυναῖκα ὁμόλεκτρον, ἥτις ἰῶ μία ☩ ἀπειρίδων ἄσπιν ᾗ ἡμεῖς. τοῦτο. τὸ λίγειν τὸ ὁμοπάτριον. τὸ τόδε ᾗ τὸ ἐκεῖνο αἰσθάνεται. σεσίπλα] ἐπῆλθε καὶ νῦν. ¶ 558. Οτε] ἐπότε. ᾗ λίχος] ᾗ ἐβέ. ¶ 559. Τμωναίων] καὶ ☩ σὸν γάμων ἤδον. ἰότηλ γαμων] συνελεύσει. ¶ 560. Ομοπάτριον] ☩ ταυτὸ πατρὸς ἡμῶν. ¶ 561. Εδναις] ἕδνα δοτὸ ☧ ἰδιῶν ☩ ἀνίω, ἢ τὸ ἴδιον ἰκνέον ☩ αἰγιαλόν. ¶ 562. Πιθὼν] καταπείσας αὐτὸν. κοπάλιζον] ὁμόκοιτον. ¶ 563. Τίς γᾶ] ἐστὶν ἢ βαίνων. τί γίνος] τὸ ἐνταῦθα οἰκεῖν. φῶ] εἴπω. λάϊστον] βλάπτειν. ¶ 564. Εν πετρίοισι] τοῖς ὀρείοις ἢ τηλόθι, ἢ ἐν τῇ ☧ Καυκάσου πέτρᾳ σεσηλωμένῳ, τοῦτό φησι. ¶ 565. Χειμαζόμενον] πάσχοντα. ἀμπλακίης] τίνος ἁμπλακίας ἕνεκα παίσμα κολάσεως ὧλίκης ᾗ φθορᾶς ἤγουν τί παίσας ᾗ κολασθεὶς ἐνταῦθα σεσήλωσαι; ᾗ εἰ μὲν ἐβεβαπται τὸ ποινᾶς, ὅτως. εἰ ὃ βαρύνει, ὅτως, τίνος παίσματος ὧλίκης ᾗ μὴ φθορᾶς δίδως ποινάς; ¶ 566. Ολίκῃ] πάσχεις. σκιλλουσιν ὅπῃ] εἰπὲ ποῦ. ¶ 567. Η μαστιγὰ ἡ ἄθλία. ¶ 568. Α ά, ἰὰ ἰά] φεῦ φεῦ φεῦ. ¶ 569. Χρὶν τὶς με τάλαιναν εἰσρᾷ κεντεῖ, διεγείρει, ἤγουν οἰστρᾶται ᾗ ἀναβακχεύομαι, φαντάζομαι ☩ ☧ Αργους εἰκόνα. Επειδὴ ὑπὸ Διὸς ἐφρουρεῖτο ἰὼ εἰς βοῦν ὑπ' αὐτοῦ μετεβλήθη ἵνα λαθῇ ☩ Ηραν, γνοῦσα αὐτὴ ταύτην ἐπέστησε κύνα Αργον καλνάμενον, ὃν Ερμῆς ἀνελὼν Διὸς σεσαγμένη Αργειφόντης κέκληται. Ηρα ὃ ἐποίησε ☩ ἰὼ ᾗ ὑποβαστάσαι αὐτὸν δοκεῖν ἐμᾶς, ἀντ' αὐτοῦ ὃ ☩ τῶν ἀνθρώπων ἔδειξε, ☩ αὐτὸ πεποικιλμένων πτερῶν ὥσπερ τισὶν ὀφθαλμοῖς.

Εἴδωλον Ἀργᾶ γηγενοῦς, ἄλευ' ὦ δᾶ,
Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
Ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
Οὐ οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
Ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἑτέρων πετρῶν
Κυηγετεῖ, πλαιᾷ τε νῆϊν ἀνὰ τὰν παραλίαν
Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀττοβεῖ δόναξ
Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμαν· ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ,
Πῶ πῶ πῶ· πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι·
Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
Τί ποτε ταῖσδ' ἐπέζευξας εὐρὼν
Ἁμαρτοῦσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ.
Οἰστρηλάτῳ δὲ δίματι δηλαίαν
Παράκοπον ᾠδὲ τείρεις;
Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
Ποντίοις δάκεσι δὸς βορᾶν, μηδέ μοι
Φθονήσῃς εὐγμάτων ἄναξ.
Ἀδδὴν με πολύπλαγκτοι πλάται
Γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
Πημοσὰς ἀλύξω.

ΙΑΜΒΟΙ.

Χο. Κλύεις πρόσφθεγμα τᾶς βούκερω παρθένω;
Πρ. Πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτω κόρης

ΣΧΟΛ. α.

¶ 570. Εἴδωλον Ἀργου] τοὺς οὕτω φασὶν, ἀλλ' οὐ αὐτὸ ἓν ἀναχωρεῖ, ᾗ ἐκλιπε. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἄλευε. τὸ δὲ ὦ δᾶ, αὐτὶ ἓν ὦ γῆ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴ γῆν δᾶν φασὶ, καὶ τὸ γεύεσθαι, δνίεσθαι. ἄλλως δὲ χρᾶσθαι ἀλδάδα, πατρωνυμικὸν ἀπὸ τοῦ ἀλεύας ἰνδικῶς. ἤτοι φοβοῦμαι τὸ εἴδωλον Ἀργου ἓν Ἀλκιδάδα καὶ ἓν ἡδὲ ἓν Ἀλκάδα. ὁ γὰρ Ἀλκάδας, πατὴρ Ἰῶ ἓν παιδός. ἢ, ἐν δεῖ φυλάξασθαι καὶ ἐκκλῖναι. φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μᾶλλον θαλάσσιον φοβουμένη. ¶ 571. Τὸν μυριωπὸν] πολυόφθαλμον. πολλοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς εἶχεν ὁ Ἀργος, ὡς μυθεύεται· ὅθεν καὶ παντόπτης ἐλέγετο. βούταν δὲ αὐτὸν καλεῖ ἤτοι βουκόλον, ἀφ' τὸ αὐτὸς τὸ Ἰὼ ὑπηρετεῖν μεταβληθείσης εἰς βοῦν. ¶ 573. Οὐ οὐδὲ κατθανόντα] ὄντινα δὲ Ἀργον οὐδὲ θανόντα ᾄδει κατέχει, ἀλλ' ὃν τὸ τετρᾶν ἀπερχόμενον, ἐμὲ δὲ ἀθλίαν ἐπίσω καταδιώκει, καὶ πανεὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ. ¶ 576. Τὸ δὲ κηρόπλαστος] ἀπ' ὀκ ἐμοὶ, ἀφ' τὸ ἡσυχίαν. Ἄλλως. οὕτω μὴ κηρῷ Ἰῶ πεπλασμένῳ ὁ δόναξ. ὀττοβεῖ] ἠχεῖ. δόναξ] ἡ σύριγξ. Σοφοκλῆς ἐν Ἰναχῷ καὶ ἄδοντα αὐτὸν εἰσάγει. εἰπὼν δὲ αὐτὸν βόταν, ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. αὐλῆσαι γὰρ ἐπόμβιοι τοῖς ποιμέσιν οἱ βουκόλοι. ¶ 577. Ὑπνοδόταν νόμον] ἔπειτα, φησὶ, καὶ ἡ σύριγξ ἠχεῖ. τοῦτο γὰρ δηλεῖ τὸ δόναξ. τὸ δὲ ἀχέτας, ἀπὸ ἓν πολυήχητον· ὃς ὡσεὶ ἐσπέρας ἐξῆν αὐλικὰς τοῖς ποιμέσι ἀφὲ ἓν τῶν ποιμνίων ἀσαγωγάς. Ἄλλως. ᾄδιλον, ἕδεν καὶ τὸ νόμιον μέλος. τοιαύτην ᾠδὴν ᾄδουσιν οἱ ποιμένες ὁπόταν τὰ θρέμματα ὅπῃ ἓν μέσῃ κατάγωσι κοιμησόμενα. ἐ μὲν ἓν οἷον ὁπόταν εἰς νομὸν αὐτὰ ἐξάγωσι. ¶ 580. Εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν] ὡσὲ τὸ· Ὡς εἴτε κακὸν ῥίζνταν ἐωσῇ. ἐ δὲ ἀκοῆς τι μαθὼν φαῦλον ὡὲ ἐμέ. ¶ 583. Παράκοπον] πεφακελομένην μέρος ἓν νῦ.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 570. Ἀλεύ' ὦ δᾶ] φεῦ ὦ γῆ, ἡ ἓ ἀλδάδα ἓ ἡδὲ

Spectrum Argi terrigenæ avertas o Terra.
Inhorresco illum multioculum bubulcum intuens.
Incedit ille fraudulentum oculum habens;
Quem ne defunctum quidem occultat terra.
Sed ab inferis commeans me miseram
Exagitat, & errare facit famelicam per maritimam
Arenam: fistula vero cera compacta
Vocalis submurmurat carmen somniferum. Heu heu, quo quo,
Ubi ubi ubi, quo me longivagi errores impellunt?
Quid unquam fili Saturni, quid unquam,
Quid unquam deprehendens me delinquentem intricasti
Hisce calamitatibus? heu heu.
Ab œstro illato terrore miseram
Amentem itane vexas?
Igne combure, aut terra absconde, aut
Da (*me*) marinis monstris pabulum: ne mihi
Invideas hæc vota rex.
Satis me errores multivagi
Exercuerunt, nec scire possum qui
Ærumnas evitem.

JAMBI.

Chor. Audin' alloquutionem virginis illius cornigeræ?
Prom. Quomodo non audiam illam œstro percitam puellam

ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἀλδία. ¶ 571. Τὸν μνεμοσὸν] τὸ δῆμα παντὸς ἢ σώματος ὀφθαλμὸς ἔχοντα. βύταν] βόσκον. 572. Ο ὃ πορεύει] ἀντὶ ὀφθαλμῶν. δέλεαρ] κακὸν, εἰς οἷσερ γὰρ με φαντὶς ἐπαίρει. ¶ 573. Οὐδὲ καθανεῖσα γαῖα κεύθει] κρύπτει, ἀλλ' ὡς ζῶν μοι φαντάζει. ¶ 574. Ἐξ ἐνέρων πεμῶν] ἐκ τῶ νεκρῶν ἱστορούμενον. ¶ 575. Κυηγετᾶ, πλανᾶ τε νῆσιν] ἀνεχρεύνα καὶ παντοχῆ φοιτῶσα παρίστα) καὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ νῆσιν καὶ ἐστεμμένων σιτίων ἢ τάσεως. ¶ 576. Τυτὸ ὃ κηρόπλαστον ὀπτοβοεῖ δόναξ] ὁ ἐν τῷ ὀπαῖ πεφακελωμένον ἔχων κηρὸν ὑπηχεῖ αὐλός. ¶ 577. Αχέτας] καὶ ἰμμελῆς. ὑπνοδότειρα νόμου] ἢ τῶν. δῆλα δ' ἐστὶ λέγει τοῦτο, ἐπειδὴ νῦξ ἦν ὅτε ἐκεῖσε κατέλαβεν, ἐν ᾗ τοῦτο τῷ καιρῷ οἱ πειμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τὸ τερπνὸν· ἢ ὅτι πᾶν μέλος ἐπαγωγὸν ἐστὶ καὶς ὕπνον, καὶ κατακλῶν τὰς ἀκοάς. ἰὴ ἰὴ τὸ νόμου καὶς τὸ ὑποπτοβοῆ. ἰὼ ἰὼ, πεῖ πεῖ, πεποῖ πεποῖ] φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ. ¶ 578. Τηλίπλαγκτοι πλάνοι] μακραὶ πλανῶντες. εὕρη] ἢ ἡ μέση πλάνη, ἀπὸ τῆς πλάνου· ὥσπερ καὶ εὐθυνῶ· καὶ μαρτυρεῖ Ἡσιόδου τὰς λέγων τὰς Φυγαδικὰς πλάνας. ¶ 579. Κρέντε] Ζεῦ. ¶ 580. Ενίζόξας] ἐπίβαλες. ¶ 581. Αμαρτῆσαν] πέπαισαν. ¶ 582. Οἰστρηλάτῳ δείματι] δι' οἷσερ ἐλαύνοντι καὶ ἀναβακχεύοντι φοβήματι ὃ πάσχω Αργεν φαντάζομαι. ¶ 583. Παρσκαπον]μανικὴν καὶ παρακεκομμένην τὴν νῦν. ¶ 585. Πτηνοῖσι δώμασι] Θαλασσίοις θηρίοις. βορὰν] τροφὴν. ¶ 586. Ενύμάτων] ἐνυχῶν. ¶ 587. Λάβαν] δαψιλῶς καὶ ἀρκούντως. πολυπλαγκτοι] πολυαχῆ γῆς σίνεσθαι. ¶ 589. Οπη πημονὰς ἀλύξω] τὰς περιούσας ἐμοὶ κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι. ¶ 590. Κλύεις παρθένου] ἀκούεις τὰς λέγως. βάκτρου] τὸ εἰς βᾶκ μεβληθείσης. ¶ 591. Οὐ κλύω] ἐκ ἀκούω. οἴστρου δονῆτον] τὸ ἐκ μανίας τρεφομένης.

¶ 592.

64 Τῆς Ἰναχείης; ἦ Διὸς θάλπει κέαρ
Ἔρατι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ιώ. Πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, 595
Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ἂν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
Τὰν ταλαίπωρον ᾠδ' ἔτυμα προσθροεῖς·
Θεέσσυτον δὲ νόσον ὠτόμασας,
Λ μαραίνει με χρίουσα
Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ. 600
Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
Λαζρόσσυτος ἦλθον,
Ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
Δυσδαιμόνων δὲ τίνες οἵ, ἔ ἔ, οἵ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
Ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον, 605
Ο, τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Τί μὴ χρὴ τί φάρμακον τόσυ,
Δεῖξον, εἴπερ οἶσθα, θρόει,
Φράζε τᾷ δυσπλάτῳ παρθένῳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρῄζεις μαθεῖν, 610
„(Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
„Ὡσπερ δίκαιον πρὸς φίλους εἶναι στόμα)

ΣΧΟΛ. α.

¶ 592. Τῆς Ἰναχείης] ἀφ' ἧς ὁ πατὴρ αὐτῆς ὠνόμασεν, ἐνίφηνε ἰακχὴν μανίαν. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας, Νόσον δίζηαι μεμηνυῖαν Ἀχιλλῆϊ. ¶ 596. Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ] εἰπέ μοι τῇ ἀθλίᾳ. τὶς ὢν σὺ ὕτως ἀληθῶς ἐσφαλεῖς καὶ ὀνομάζεις ἐμὲ, ἢ ὀκ ἀπὸ τινὸς τῶν Ἥρας ἐπιβλεψάντων μοι νόσον ἥρπασας; λέγει ἢ ἀπὸ πλάνης εἶπεν. ἥτις μαρσίπη καὶ καὶμὲ κεντοῦσα βίλεσι φοιταλέοις, τοῖς ποιοῦσιν ἐμὲ ἀπαντοχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην. ¶ 601. Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις] ἐκ μαίζει ἢ σκιρτήματων, ἀπὸ δὲ εἶπεν κινήσεων καὶ πλανῶν, νήστισιν ἤγουν ποιήσασι ἐμὲ πεινᾶν, παρεγθέμενον λαβρόσυτον καταχθῆναι καὶ ἄγαν ὀργίλοις, δαμασθεῖσα μήδεσι καὶ βουλεύμασι τῆ Ἥρας δικαίοις καὶ ὀργίλοις, καὶ μανικοῖς. γίγραπται δὲ καὶ νήστισιν ἀφ' ἧς ἡ, ἤγουν ποιήσεως ἐμὲ πλανᾶσθαι τῇδε κἀκεῖσε, ὅπου δὲ ἡ εἰρητικὴ μοῖρα, καὶ δὲ φάσις. ¶ 604.] Δυσδαιμόνων] τίνες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων τοιαῦτα μογοῦσιν εἶα ἐγώ; ¶ 610. Λέξω τορῶς σοι] φανερῶς καὶ διαδήλως ἐρῶ σοι, οὐκ ἐμπλέκων λόγους ψεύδεις τῷ πιθανῷ ὥστε τάχις δοκῶν ἀληθεύειν· ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ καὶ ἀψεύδει ταῦτα φράσωμι, ὥσπερ πρέπει τοὺς φίλους αἰνεῖγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους, ἤτοι λαλεῖν. ¶ 611. Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα] οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον μὲν αἰνίγμασι γεγράφασιν, ὕστερον δὲ καθάπερ φανερῶς ἐχρῶντο τῷ λόγῳ.

ΣΧΟΛ. β.

Inachida, quæ Jovis calfacit cor
Amore, & nunc longinquis curſibus
Junoni inviſa, per vim exercetur?

MONOSTROPHICA.

Jo. Unde tu patris mei nomen pronuntias?
Dic mihi infelici, quis tu? quis miſer me
Miſeram adeo vere alloqueris?
Etiam divinitus immiſſum morbum edixiſti,
Qui me pungens tabefacit
Stimulis furialibus, heu heu.
Ideo famelicis flagris ſaltuum
Curſu concita veni,
Domita conſiliis infenſis. (laborant?
Quinam autem infelicium ſunt (heu heu) qui perinde ac ego
Sed mihi diſerte ſignifica
Quid me adhuc manet pati,
Quid non oportet: quod remedium morbi,
Indica, ſi ſcis, ediſſere,
Dic vagabundæ virgini.

JAMBI.

Prom. Dicam tibi plane rem omnem quam ſcire expetis;
„ (Ænigmate non involvens, ſed ſermone ſimplici,
„ Sicut ad amicos os aperire expedit.)

ΣΧΟΛ. C.

¶ 592. Τῆς Ἰναχείης] τ' θυγατέρ@· ἦ Ἰνάχυ. ἢ Διὸς θάλαμον εἶπε] ἤτις ἦ Διὸς μαχθίνει, ἐκκαίει τ' ψυχὴν τῷ ἔρωτι αὐτῆς. ¶ 593. Τπερμήκεις δρόμους] τὴν μακρὰν πλάνην. ¶ 594. Στυγητοῦ] μεμισημένη καὶ ζηλοτυπημένη. βιαζεῖ] διέφθειρε. ¶ 595. Λαπύεις] φωνεῖς. ¶ 596. Τῷ μογερᾷ] τῇ ἀθλίᾳ. μέ] σὲ ἐμέ. ¶ 597. Ετήνυμα] ἀληθῆ. σεσωφρεσῖς] σεσοφίσγη, σεσαγερύνης. ¶ 598. Θεόσυτον] θεόθεν ὄσα τ' Ηερας ὁρμωμένη. ¶ 599. Μαραίνει] τήκει καὶ καταβάλλει. χρίκσα] κεντέσα. ¶ 600. Φοιτάλεισι] ὁρμητικῖς. ¶ 601. Νήσιοι αἰκείαις] ἰσερημέναις τροφῆς καὶ σάσεως. ¶ 602. Λαβρόσυτ@·] λίαν ὁρμωμένη. ¶ 603. Επικότοισι μήδεσι] ὀργίλαις βυλαῖς Ηερας. ¶ 604. Δυσδαιμόνων δέ τινες] εἰσὶ, ἤτοι δυσδαίμονες. ἢ ἃ] φεῦ φεῦ. μογοῦσιν] πάσχουσιν. ¶ 605. Τορῶς τέκμηρον] ἀληθῶς, σαφῶς διασάφησον. ¶ 606. Επαμμένει] ἔσχηκεν. ¶ 607. Χρὴ] ἔσπκεν. Φάρμακον νόσου] θεραπεία καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς μορφῆς αἰσχύνης, καὶ μανίας. ¶ 609. Φράζε τῷ δυσπλάτῳ] λέγε ἐμοὶ τῇ κακῶς καὶ μανικῶς πεπλανημένῃ. ¶ 610. Τορῶς] σαφῶς. ¶ 611. Ούκ ἐμπλέκων αἰνίγμασι] οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς φράζω. ἁπλῷ λόγῳ] σαφέϊ. ¶ 612. Ωσπερ] καθά.

Πυρὸς ζροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
Ιώ. Ω κοινὸν ἀφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
Τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
Πρ. Ἀρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
Ιώ. Οὐκοῦν πέρεις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
Πρ. Λέγ' ἥτιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ ἐκπύθοιό μου.
Ιώ. Σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ἄκμασι.
Πρ. Βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ηφαίστου δὲ χείρ.
Ιώ. Ποιαὶς δὲ ποίαν ἀμπλακημάτων τίνυς;
Πρ. Τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
Ιώ. Καὶ πρός γε τούτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
Πρ. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
Ιώ. Μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
Πρ. Αλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.
Ιώ. Τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
Πρ. Φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ἑκὼν θράξαι φρένας.
Ιώ. Μή μοι πρακήδα μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
Πρ. Επεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
Χο. Μήπω γε· μοῖραι δ' ἡδονῆς καὶ μοὶ πόρε.
Τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 614. Ω κοινὸν ἀφέλημα] ὦ κοινὴ ὠφέλεια γενομένη ὅλῃ ἓ γένει τῶν ἀνθρώπων, ἄλλως Προμηθεῦ, χάριν τινὸς ἢ ὑπὲρ ποίας ἁμαρτήματος ἀποτυποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν; τίνος ἕνεκα τιμωρῇ; ¶ 616. Ἀρμοῖ πέπαυμαι] νεωστί, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων τῶν συντιθεμένων ἢ ἁρμιζομένων νέων. ἢ παρὰ τὸ ἁρμίζειν ἢ τῷ μίλωνι ἢ τῷ ὑπεσῶτι, ἅμα δὲ εἶπεν ἢ ἅμα παρῆλθον. ¶ 617. Οὐκοῦν πέρεις ἄν] τί ἐ παρέχοις ἐμοί, φησί, ταύτην τὴν δωρεάν, ἤτοι τὸ ἀναδέξαι μοι τίς ὁ δεσμῶν σε ἐν τῷ Καυκάσῳ; τὸ δὲ δωρεάν, ἀπὸ συμφορᾶς λαμβάνει, ἢ ἀπὸ κακοῦ. ὡς ἢ Αἰσχίνης φησὶ, Κεντόμωμ ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἄκακ δῶρα. ¶ 619. Ωχμασε] ἐποίησεν ἀναβασαχθῆναι. ὀχμὴ λέγει τὸ μέσον ἐχόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἔχμα, ἢ ἔχμα ἢ συγκοπήν. ¶ 620. Βούλευμα μὲν τὸ δῖον] ἀντὶ τοῦ ἡ τῆς ἐρωτήσεως ἐπελθὼν ὁ Προμηθεὺς ἀπαντᾷ τίς σε ὤχμασε ἢ ἀντείδησεν ἐν τῷ ὄρει, φησὶν ὅτι τὸ δῖον βούλευμα, ἤτοι ἡ βουλὴ μὲν ἓ Διὸς, ἡ δῖον ἐπεβουλεύσατό μοι, ἡ χεὶρ ἡ ἓ Ηφαίστου ὑπουργήσασα αὐτῷ ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ δίκην, ἀντεπελάσασα ἐμοὶ μοῖραν θανατηφόρον ἢ κῆρα. ¶ 622. Τοσοῦτον ἀρκῶ] ἀπὸ τοῦ μὴ ταυταλογῆσαι. ¶ 623. Καὶ πρός γε τούτοις] ἢ σὺν τούτοις δίδαξόν με ποίῳ χρόνῳ γνώσομαι πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης, αὐτὶ ἓ ἐν ποίῳ καιρῷ ἓ πλανᾶσθαι παυσόμενα. ¶ 625. Τὸ μὴ μαθεῖν] εἶτα φησὶν ὁ Προμηθεὺς πρὸς αὐτὼ, ὅτι κρεῖσσόν ἐστι μὴ μαθεῖν ταῦτα παρὰ τὸ μαθεῖν. ἢ ἡ πάλιν πρὸς αὐτὸν, μηδέν μοι ὑπερεύψῃς ὅπερ μέλλω παθεῖν. Αλλως. Επιεικέστερόν ἐστι δόγμα, αἰναῖκν ἢ ματαιωθῆναι. ἡμερώσεις γάρ, φησὶ, πάντα κιατόσης, πρὸς καιρὸν λελύσηκας, εἶσαν ἢ συμφοράν, τὸ χρηστὸν ἡ, ἢ ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ ἢ ὅτι ἃ δεῖ χρίσαι, ταῦτα ἢ χρώσῃ. ¶ 629. Θράξαι] ταράξαι. ¶ 630. Γλυκὺ] τὸ ἀκουσ. ¶ 632. Μήπω γε] ὁ χορὸς λέγει, μήπω εἴπῃς τὰ ἢ ἴδῃς, ἀλλὰ δὸς καὶ μοὶ μερίδα ἡδονῆς ἔχειν, τῷ ἀκοῦσαι ἢ ταύτης παθῶν. ἀπ' αὐτῆς ἡ πρῶτον λέγωσης τὰς πολυθρήνους ἐαυτῆς τύχας, μαθοῦμεν ἢ ἀκούσομεν ἢ αὐτῆς· νόσον· τὰ ἐπίλοιπα ἡ ἢ ἄθλων ἢ ἢ πόνων,

Datorem ignis mortalibus, cernis Prometheum.
Jo. O qui in adjumentum commune hominibus apparuisti
Miser Prometheu, cujus causa hæc pateris?
Prom. Modo desii meas deflere ærumnas.
Jo. Non præbueris mihi hoc officii?
Prom. Dic quod postulas; nam quidvis ex me percipies.
Jo. Indica quis in prærupta illa rupe te alligavit.
Prom. Jovis quidem consilium, Vulcani vero manus.
Jo. Sed qualium delictorum pœnas luis?
Prom. Tantum duntaxat tibi enarrasse satis est.
Jo. Quin adhæc etiam indica quod tempus mihi
Finis erit vagationis miseræ.
Prom. Satius est te ignorare hæc quam cognoscere.
Jo. Ne tu id me celes quod sum passura.
Prom. Atqui haud invideo tibi hoc officii.
Jo. Cur ergo cunctaris quin efferas rem omnem?
Prom. Invidia nulla; sed vereor animum turbare tuum.
Jo. Ne de me sollicitus sis magis quam dulce est mihi.
Prom. Quia cupis, dicendum est; ergo audias.
Chor. Nondum quidem, sed & mihi partem voluptatis præbeas;
Prius hujus cognoscamus morbum,

πίνων, ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν, διδαχθήτω παρὰ σοῦ. τοῦτο γὰρ λέγει, ἅμα καὶ σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα ἀφ' ὧν ὁ Ἰὼ, καὶ Περσικὴ ἀφομυθέμενος, ἕπως ἐν τῷ μεταξὺ τά τε τοῦ Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτῆς, καὶ ἡ ἐξαπάτη τοῦ τάξεως ἀναφανείη τοὺς ἀκούοντας.

Σ Χ Ο Λ. ς.

¶ 613. Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς] τοῦτο λέγει δικαίως αὐτῇ ὅτι τῷ τὸ ἀνθρώπων εὐεργέτῃ ὁμιλεῖ, καὶ δῆλα τοῦτο ἐποιεῖτο καὶ αὐτὴ ἀνθρωπος ἴσα, οὐκ ἂν ἀπατηθείη. ¶ 615. Τλήμων] ἄβλαβε δῆλα τὰ παρόντα. τῷ δίκην πάσχεις τάδε] τῶν παίσματων ἢ τιμωρίαν πάσχεις, τοῦτοι τί ἁμαρτὼν πάσχεις ταῦτα τὰ δυσχήματα· κλαυσὶν τῷ παίσματων. τὸ γὰρ ὕπως ἀβλαβὲς προσηλῶσθαί σε κλασὶς ἐστὶ τινῶν ἁμαρτίας· τίς ὅτ ἐστιν αὐτή; ¶ 616. Λεμοῖ] ἀπείρηκα, λοιπὸ μέλαφειᾶς τὸ αἱματος. ¶ 617. Πόρους] παράσχοις. ¶ 618. Λοιπῆ] ζητεῖς. πᾶν γὰρ] ὁ Θέλεις. μὲν] ἐμοῦ ¶ 619. Σκόλοπον] εἰπέ. ἐν Φάραγγι] ἐν τῷ κρημνώδει τόπῳ τούτῳ. ὤχμασεν] προσεπαλλάξει. ¶ 620. Βούλημα μὲν τὸ Διὸς] ἡ βουλὴ τοῦ Διός. Ἡφαίστου δ' χερὶ] ὅτες γὰρ αὐτῷ ὑπηρέτησε. ¶ 621. Ποινὰς] δίκας. τίνεις] δίδως, ἤγουν τί ἁμαρτὼν δέδεκολάζῃ. ¶ 622. Τοσοῦτον] ὅσον εἴρηκα. ¶ 623. Τέρμα] τέλος. ¶ 624. Δεῖξον] Φαίρμων. χρεὼν] δ' δεῦναι μέλλων. ¶ 625. Μὴ μαθεῖν] τοῦτο, ἢ παρὸ. τάδε] ταῦτα. ¶ 626. Μὴ] ὄφελ ἴνα. ¶ 627. Μεγαίρω τοῦδε τῷ δωρήματος] Φθονῶ σοι τῷ εἰπεῖν σοι τοῦτο. ¶ 628. Τί δῆτα μέλλεις] τί ὃν ἀναβαλῇ, ἐπεὶ δ' Φθονῶς, ὡς λέγεις; ¶ 629. Φθόνῳ μὲν οὐδείς] τοῦτο λέγει. ἐκὼν ἔρεξα] ἀναβάλλομαι παράσχω. ¶ 630. Προκόψει] ἐρώτιζε. μᾶλλον] μᾶλλον, μεῖζον ἢ δεῖ. ὡς] ὅτι. ἐμοὶ γλυκὺ] τοῦτο μαθεῖν. ¶ 631. Προθυμεῖ] προθυμίαν ἔχεις. χρὴ] πρέπει. ¶ 632. Μοῖραν] μερίδα. πίρε] πάρεσχε. ¶ 633. Ἰσορρόπως] μαθωμὲν, ἐσωτέρωμεν.

Λύτῆς λιγύσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
Πρ. Σὸν ἔργον Ἰοῖ ταῦτ' ὑπουργῆσαι χάριν,
Ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
„Ὡς ἀποκλαῦσαι κἀπεδύρεσθαι τύχας
„Ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τὶς οἴσεσθαι δάκρυ
„Πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
Ἰώ. Οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ,
Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήζετε,
Πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
Θεόσσυτον χυμῶνα, καὶ διαφθορὰν
Μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.
Λεὶ γὰρ ὄψεις ἔνυχοι πολεύμεναι
Ἐς παρθενῶπας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
Τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
Τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
Πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι Κύπρι
Θέλει· σύ δ' ὦ παῖ μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
Λειμῶνα, ποίμνας βυστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 637. Καὶ κασιγνήταις πατρός] εἰκότως φησὶ τὸ Ἰναχου ποτικὸν ἀδελφὸν εἶναι τὸ Ὠκεανίδων, ἐπειδὴ φασι τὸν Ὠκεανὸν πάλαι εἶναι πάσης ὑγρᾶς οὐσίας. ¶ 638. Ὡς ἀποκλαῦσαι] τοῦτο τοιοῦτό ἐστιν, ὅτι πᾶς ὃς μέλλει οἴσεσθαι δάκρυ, καὶ εἰκότως ἐκχεῖται τὸ ἀκούσασιν, ἀξίαν τριβὴν καὶ ὑπομονὴν τὸ διηγήσεως ἔχει ὁμοῦ. ἡ σύνταξις, ἐνταῦθα ὅπῃ μέλλει τὶς οἰκείως ἠθέναι παρὰ τὸ ἀκούσασιν, ἤγουν, ὅπῃ ἂν ἀκροαταὶ συμπαθῶς καὶ εἰκότως, ἀξίαν καὶ πρέπουσαν σχολὴν ἔχῃ ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνῆσαι τὰς οἰκείας τύχας. ¶ 641. Οὐκ οἶδ' ὅπως.] ἡ Ἰὼ φησὶ τὸ χεῖρον, ἐκ οἶδα πῶς ἀπιστήσω ὑμῖν θέλουσι μαθεῖν τὰ ἐμοῦ. ἐν λόγῳ δὲ ἀληθεῖ μαθήσεσθε ἅπαν ὅπερ θέλετε. καί τοι καὶ εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι, διηγουμένη τὰ ἐκ θεῶν ἐπελθόντα μοι ζάλην, καὶ τὸ κλύδωνα τὸ συμφορῶν, καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐμῆς μορφῆς, ὅθεν μοι ἐκπέπληξαι. εἶτα ἀφηγεῖται τὴν πᾶσαν ὑποθεσιν, ὁ δὲ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτὴν, καὶ τὴν πατρὸς Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθῶ ἀποστολὴν, καὶ τὴν ἐκείνου ἀπόκλισιν μαντείαν, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐκδίωξιν ὑπὸ τοῦ εἶναι τοῦ πατρὸς, καὶ μεταβολὴν εἰς βοῦν, καὶ τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ πανόπτου φυλακὴν, καὶ λέγει, αἰεὶ ὄψεις νυκτερεύειν, ὅταν ἐκτρεφόμενοι εἰς τὰς ἐμὰς οἴκοις, ἔλεγον ἐν λόγοις ἐμαλοῖς πρὸς ἐμὲ, ὦ μεγάλως εὐτυχὴς κόρη, τί παρθένου μένεις ἐπὶ πολὺ, δυνατὸν σοι ἐστὶν γάμου μεγίστου τυχεῖν; ὁ δὲ Ζεὺς καταπαίεται βέλει τοῦ ἔρωτος, καὶ θέλῃ συμβοηθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Ἀφροδίτην. σὺ δὲ μὴ ὑπερίδῃς τὸν τοῦ Διὸς συνουσίαν, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς τὴν Λέρνην πηγὴν ἵνα ὁ Ζεὺς παύσῃ τοῦ ἔρωτος. ¶ 643. Λέγουσ' ὀδύρομαι] γίγραπται, αἰφνίδιον. ¶ 648. Ὦ μέγ' εὐδαίμων] λείπει, τάδε λέγουσαι. ¶ 651. Συναίρεσθαι Κύπριν] συναισθάνεσθαι. ¶ 652. Μὴ 'πολακτίσῃς] ὡς ὑπὸ τὸ ἀλόγων ζώων. ¶ 653. Ἀλλ' ἔξελθε πρὸς] παρὰ τὸ, Ἀλλ' ἰσμὸν πλυνέσαι.

Ipſa exponente ærumnas exitiales:
Reliqua vero certamina ex te edoceantur.
Prom. Tuum eſt Jo eis hoc indulgere officii
Cum ob alia, tum quia ſunt patris ſorores.
„ Quia deflere & deplorare caſus (*ſuos*)
„ Ibi, ubi eſt quis relaturus lachrymas
„ Ab auditoribus, habet operæ pretium.
Jo. Non ſcio quomodo debeam vobis refragari:
Sed ſermone perſpicuo totum quod cupitis
Cognoſcetis: tametſi doleam etiam enarrans
Unde divinitus-immiſſa tempeſtas, & permutatio
Formæ mihi calamitoſæ accidit.
Nam ſemper nocturnæ viſiones ventitantes
In thalamos meos, demulcebant me
Lenibus verbis: O perbeata puella,
Cur diu permanes virgo, cum liceat tibi conjugium
Nanciſci præſtantiſſimum? Jupiter enim jaculo deſiderii
A te (miſſo) incaluit, & Venerem communicare
Cupit: tu autem (puera) ne apolactiſes (*recalcitres*) cubile
Jovis, ſed exeas ad Lernæ profundum
Pratum, & paſcua & bovilia patris,
Ut Jovis oculus deponat deſiderium.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 634. Πολυφθέρους τύχας] τ̃ πολλ̃ς φθορ̃ς κ̀ δυσχίας περιξίους. ¶ 635. Ἄθλων] τ̃ αὐτ̃ς πόνων. διδαχθήτω] μαθήτω. ¶ 636. Ὑπεργ̃σαι] διακον̃σαι. ¶ 637. Ἀλλ̀ ως τε πάντως] ὅτι δεῖ πάσθειν τοῖς κελεύουσι ἃ μη βάρ@ περιφέρει. τὸ γ̀ καρτερητέον πατρὸς λέγειν, ἐπειδὴ αὗται μὲν Νηρηίδες ἦσαν, ὁ γ̀ πατ̀ρ αὐτ̃ς Ἰναχ@ πόλεμός Ἄργος. ἄλλως] κ̀ ἄλλον τρόπον. κατερητέον πατρὸς] ἀδελφαῖς ὔσαις ἐ σῷ πατρός. ¶ 638. Ἀποκλαῦσαι] αὐτάς. τύχας] τὰς σὰς δυσχίας. ¶ 639. Ἐνταῦθ̓] ἐς ἐκεῖνο τὸ πρ̃γμα. ἔστι] ὅπου. ¶ 640. Πρὸς τ̃ κλυόντων] παρ̀ τ̃ ἀκουόντων. τερπνὸν] ἀφέλιμον. τὸς θ πρ̃γμα τὸς συναλγήσοντ̃ς ἔξει τις, εἰ διατρίψῃ διηγούμ@ τ̃τ̃το γ̀ κ τὸς κτὸν αὐτῷ γ̀ διατελβὴ ἔσαι. ¶ 641. Ὅπως] πῶς. ἀπιθ̃σαι] ἀπιθ̃σαι. χρὴ] πρέπει. ¶ 642. Σαφ῀ γ̀ μύθῳ] ἁπλ῀ λόγῳ. ¶ 643. Πένσεσθε] μαθήσετε. ¶ 644. Θεόσυτον χειμῶνα] τ̃ ἐκ τ̃ Ἥρ̃ς ἐμηχέσαν δυσχίαν. ¶ 645. Οἷον] ἀφ̓ ἧς αἰτίας. περιέπλατο] ἐπ̃λθε. ¶ 646. Ὄψεις ἴννυχοι] θεωρίαι νυκτερναὶ, ὀνείρατα. πελεύμεναι] ἐπερχόμεναι. ¶ 647. Ἐς παστεώνας] εἰς τὰς οἰκίας. παρηγόρει] παρέπειθον, ἐπάτων με. ¶ 648. Λέκτροις] μαλακοῖς, θελκτικοῖς. μεῖζ̓ ἐνδαίμων] λέκτρ ἐυτυχ̃ς. ¶ 649. Δαρὸν] ὄπποτ̀ν. ἐξύν] δυνατ῀ ὄν@. ¶ 650. Ἱμείρει] ὄπθυμίας τ̃ σ̃ς. ¶ 651. Τέθαλπται] ἐξεκαύθη, τέτρωται. ἐπειδήπερ τ̀ ἔρωτα κ̀ βέλη κ̀ πῦρ φέρειν φασὶ, φ̃ τοῦτο οὐκ εἶπε τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ τέθαλπται, παρεικὼς ἐντεῦθεν τὸ πῦρ ᾧ θεῖ. συναίρεσθ Κύπριν] μετὰ σε λαβεῖν εἰς γαμικὴν φιλίαν ἀφροδίτην. συναίρομαί σοι τῶδε, κ συναίρομαί σοι τόδε. ¶ 652. Ἀπολακίσῃς] ἀτιμάσῃς. ¶ 653. Λίπῃ] πηγὴ Ἄργους. ¶ 654. Λειμῶνα] ἄλσ@. βουστάσεις πατρὸς] ἐν αἷς ἔσαί σι βόες ᾧ πατρός. ¶ 655. Ὡς] ἵνα. λωφήσῃ] καταπαύσῃ.

70

Τοιῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀπάζομαι
Ξυνεχόμην δύστηνος, ἥς τε δὴ πατρὶ
Ετλην γεγωνεῖν τυκτίφωτ' ὀνείρατα.
Ο δ' ἥς τε Πυθὼ, καπὶ Δωδώνην τυκνοὺς
Θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
Δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσι πράττειν φίλα.
Ηκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
Χρησμοὺς, ἀσήμως δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
Τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
Σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
Εξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
Αφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.
Κ' εἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
Τοιῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
Εξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων
Ακουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
Εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
Ησαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ἐξυστόμῳ
Μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι
Ηισσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος,
Λέρνης ἄκρην τέ· βυκόλος δὲ γηγενὴς
Ακρατος ὀργὴν Αργος ἀμάρτει, πυκνοῖς

ΣΧΟΛ. α.

¶ 656. Τοιῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀπάζομαι] τοιούτοις ὀνείρασι συνεχόμην ἡ αὐλία κῆ πᾶσαν νύκτα, ἐς τε ἣν ἕως ἃ ὑπέμεινα ταῦτα ἀναγγεῖλαι ἢ εἰπεῖν τῷ πατρί μου. ὁ δὲ πατήρ μου εἰς τὴν Πυθὼ ἢ εἰς τὴν γῆν τὴν Δωδώνης, εἰς τὰ ἔδη Απόλλωνος μαντεῖα ἔπεμπε πολλοὺς θεοπρόπους ἢ θεωρὸς μέλλοντας τὸ μαντεῖον, ἵνα μάθῃ τί ποιήσει ἢ εἴπῃ· ὑπέστρεψαν δὲ ἢ ἦλθεν οἱ ἀποσταλέντες παρ' ἐκείνου, ἀναγγέλλοντες ἢ μέλλοντες μαντείας ποικίλας ἢ αἰνιγματώδεις ἢ ἀσαφεῖς. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἄσημος, ἀντὶ δὲ τὸ φανερός. τὸ δὲ, δυσκρίτως εἰρημένους, ἀντὶ δὲ αἰνιγματωδῶς ἢ λοξῶς λεχθέντας. ὕστερον δὲ ἦλθε τῷ Ἰνάχῳ μαντεῖα φανερὰ, λέγοντα ἢ παραινοῦντα ἐκβάλλειν ἐμὲ ἔξω τε οἴκων πρός τε τὸν πατρῷον, ἀπόλυτον πλανᾶσθαι ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ, εἰς αὐτὸν τὸ πυρὸς ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν ἔδη Διὸς ἐπελθεῖν, ὃς πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. Αλλως. ἀναχρονισμός· ἔπω γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον. ¶ 670. Τοιῖσδε πεισθεὶς] τοιούτοις μαντείαις δὲ Απόλλωνος πεισθεὶς ὁ πατήρ μου Ἰνάχος ἐξεδίωξέ με ἀπὸ τῶν οἴκων ἄκουσαν ἄκων, μήτε ἐκεῖνος θέλων, μήτε ἐμὲ βούλεσθαι· ἀλλ' ἐβίαζεν αὐτὸν ἢ ἀνάγκη ταῦτα ποιεῖν ὁ δὲ Διὸς χαλινὸς, ἢ ἀφέρειν αὐτὸς ὁ Ζεὺς, τὸ βούλημα δὲ Διός. τῶν τοιούτων ἡ μεταμείψις ἢ ἀποίωσις γίγνονται τῆς μορφῆς· μεταβάλλειν γὰρ εἰς βοῦν, ἢ αἱ φρένες διεστραμμέναι ἦσαν ἐμοί. ἃ γὰρ εἶχον παφρονοῦσῃ ἀνθρωπίνως. ¶ 675. Κεράστις] ἤτοι κέρατα ἔχουσα, βοῦς κερασφόρος ἡγουμένη, ὡς βλέπετε, τοιαῦτα μύωπι ὀξυσίμῳ, τῷ εἴδει ὀξίως δάκνοντι, μανικῶς ἤσσον, ἀντὶ δὲ ἤιστον, ἄφρων ἢ ἀκπύμολος, ἐπὶ τε τὸν ῥοῦν τῆς Κέγχρης, ἥτις κρήνη ἐστὶν Αργους, καὶ ἐπὶ τὴν λίμνην τὴν πηγαίαν. ¶ 679. Ακραιος] ὁ μηδὲν ἡμερότης ἐν ἑαυτῷ φέρων, ἀπ' ἄκρας ὢν τῆς ὀργῆς, ἤτοι ἀκαταπαύστου, μὴ κατέχοντος.

Talibus ſomniis totas noctes
Miſera occupabar, donec patri
Auderem narrare ſomnia noctu ventitantia.
Ille autem ad Pytho & in Dodonam crebros
Oraculorum-conſultores mittebat, ut cognoſceret quid
Agendo aut loquendo gratificaretur diis.
Illi reverſi nuntiarunt ambigui-ſenſus
Oracula obſcure & intricate prolata.
Tandem apertum vaticinium venit Inacho
Diſerte præcipiens & jubens
Extra domum & patriam me pellere,
Ut libera errem in extremis terræ finibus.
Quod ſi nolit, a Jove venire flammeum
Fulmen, quod totam familiam delebit.
Talibus perſuaſus Apollinis vaticiniis,
Expulit & excluſit me domo
Invitam invitus: quia coegit eum
Jovis imperium per vim hæc facere.
Statim vero forma & animus perverſi
Fiebant, & cornuta, ut videtis, acuto
Stimulata œſtro, ſaltu lymphatico
Ferebar ad potu-ſalubrem fluxum Cenchreæ,
Altumque Lernæ (fontem:) bubulcus vero terrigena
Intemperans ira Argus inſequebatur,

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 656. Εὐφρόνας] τὰς νύκτας. ¶ 657. Ες τε] μίχελ ὅτι. ¶ 658. Ετλιν γεγωιεῖν ιυκλιφοιτ' ὑπείρατα] ὑπείμενα ἐγὼ εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ νυκλὶ ἐπερχόμενά μοι. ¶ 659. Πυθὼ] τὸ μαντεῖον ϗ Απόλλων☉. Δωδώνην] πόλις ἔνθα Διὸς ἱερὸν ἦν ἔχον δρῦν λαλοῦσαν ϗ μαντευομένην. ¶ 660. Θεσπεσίους] Θεσπρώτων☉ ὑ μάντις ὁ μάντις, ἀλλ' ϗ ὁ πεμπόμενος ἄγγελος παρὰ Θεῶν χρησμὸς. ἴσκεν] ἔπεμπεν. ¶ 661. Λέγοντα] αὐτόν. δαίμοσι] τοῖς θεοῖς. φίλα] φιλόφιλις. ¶ 662. Αναγγέλλοντες] δηλοῦντες. αἰόλοις φρεσὶ] ποικίλως, δυσκρίτως. ¶ 663. Ασήμως δυσκρίτως] σκοτεινῶς, ἀγνώστως. τὸ ἀσήμως ϗ δυσκρίτως ἐρημένως ἐρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολοστόμως. ¶ 664. Εναργὴς βάξις] φανερὰ ῥῆσις. ¶ 665. Επισκήψασα] παραινοῦσα, προστάξασα. μυκημὸν] λίγυσα. ¶ 666. Πάτρας ἀϐῶν μὲ] τὸ πατρίδ☉ ἐκβάλλειν ἐμέ. ¶ 667. Αφετον] ἐλεύθερον. ¶ 668. Κ' εἰ μὴ θέλοι] ὁ Ινάχ☉ τοῦτο ποιῆσαι. πυρωπὸν] πυρώδη. μελεῖν] ἐλθεῖν. ¶ 669. Πᾶν] ὅλον. ἐξαϊστάσαι] ἀφανίσαι. ¶ 670. Τοιοῖσδε πειθοῦς] ἀπὸ τούτων καταπεισθείς. Λοξίου] ϗ Απόλλων☉. ¶ 671. Εξήλασε] ἐδίωξε. κἀπέκλησε] ἔξω ἔκλεισε τῶν δωμάτων. ¶ 672. ἄκλαυσαν ἄκων] μὴ βουλόμενον ϗ μὴ βουλόμενον☉. νιν] αὐτόν. ¶ 673. Πρὸς βίαν πρόσθεν τάδε] βιαίως ἐξωθῆσαι ἐμέ. ¶ 674. Μορφὴ] ἡ ἐμὴ διάφορος ἦσαν] διεγραμμέναι ἐγένοντο. ¶ 675. Κεκάσις] κεραστίζων☉. ὡς] καθά. ὀξυτόμῳ] ὀξὺ σῆμα ἔχοντι. μύωπι] πλήττων. χρισθεῖσ'] παρακινηθεῖσα. ¶ 677. Ηισσεν] ὥρμησα, ἔπτησεν. εὐπόδων ῥοᾶ☉] τὸ καλῶς ϗ ἑδίως πνέοντα ῥεῦμα. ¶ 678. Γηγενὴς] ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς. ¶ 679. Ακρα☉ ὀργῶν] ὁ πελὺς ϗ ἀκρατὴς☉ τῆ ὀργῆ.

Οσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
Απροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
Τοῦ ζῆν ἀπιστέρησεν. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ
Μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
Κλύεις τὰ πραχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
Ξύνθαλπε μυθοῖς ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
„Αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

Σύστημα.

Χο. Εα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·
Οὔποτ' οὔποτ' ἠνχόμην ξένους μολεῖσθαι λόγους
Ες ἀκοὰν ἐμὰν, οὐδ' ὧδε δυσθίατα
Καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
Κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
Ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
Πέφρικ', εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Πρόγε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τὶς εἶ·
Επίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
Χο. „Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τι γλυκὺ,
„Τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.
Πρ. Τὴν πρίγε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
Κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
Τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 682. Οἰστρόπληξ] οἰστρόπληξ, ὁ ὑπὸ οἴστρου πλησσόμενος καὶ βαπλὴξ, ὁ τὸ βοῦν πλήσσων. ¶ 684. Κλύεις τὰ πραχθέντα] καταλίξασα καὶ παύσασα ἃ πέπονθε νῦν φησὶ πρὸς τὸ Προμηθέα, ἤκουσας ἃ πέπονθα, ἀνὰ ξ ταῦτά ἐστιν ἃ εἶπόν σοι τὰ ἐμὰ πληπαθήματα, εἰ ἢ ἄλλο τι ἔχεις σὺ εἰπεῖν ὑπόλοιπον τῶν ἐμῶν πόνων, σήμαινε, δείκνυε, λέγε μοι· μηδὲ οἰκτίσας, ξύνθαλπε λόγοις ψευδέσι· οἶσθα, μή με αἰδεμονήσῃς, μηδ' ἐλεῶν, παρηγόρει λόγοις. παρὰ τὸ, Μηδέ τι μ' αἰδέσει μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων, Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον. ¶ 687. Συνθέτους λόγους] τοὺς ψεύδεῖς. ¶ 688. Απεχε] σιώπα. ¶ 695. Πρό γε στενάζεις] ἤτοι πρὶν μάθῃς καὶ τὰ λοιπὰ, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ ἀθύφορον· εἶ· καρτέρησον ἕως ἂν καὶ τὰ λοιπὰ μάθῃς. ἡ δέ φησι, λέγε· τοῖς γὰρ κακῶς πάσχειν ἐνφραντὸν τὸ προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλοιεν παθεῖν. ¶ 699. Τὴν πρίν γε χρείαν] ὑμεῖς μὲν ἦν ὃ ἐχρήζετε, ἐτύχετε, καὶ ἤδη τὸ παρ' ὑμῶν ζητούμενον ἐλύσαμεν. τοῦτο δ' ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς Ἰοῦς καὶ ὅσα πέπονθεν, πλὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ μὴ παρ' ἄλλα τινός.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 680. Οσσοις δεδορκὼς] ἡκολούθει τυχεῖν, συ-

Oculus obſervans greſſus meos.
Inopinatum autem eum & repentinum fatum
Vita privavit. ego vero œſtro percita
Flagro divino de terra in terram agitor.
Audis quæ acta ſunt, ſi autem habeas dicere quid
De malis reliquum ſit, indices, nec me cujus es miſertus
„Demulceas verbis fallacibus. Nam luem
„Turpiſſimam judico orationem compoſitam.

Syſtema.

Chor. Mitte, mitte: deſiſte, heu:
Nunquam nunquam optarim tam inſolitam orationem pervenire
Ad aures meas, neque ita triſtia viſu
Et intolerabilia damna, piacula, terricula ancipiti
Stimulo refrigerare animum meum.
Heu heu, fatum fatum,
Inhorrui cum aſpexerim negotium Jus.

JAMBI.

Prom. Ante ingemiſcis, & terrore plena es,
Cohibe (*te*) donec reliqua etiam addiſcas.
Chor. „Dicas, edoceas: nam ægrotantibus dulce eſt
„Clare in anteceſſum noſſe mali reſiduum.
Prom. Priorem petitionem obtinuiſtis a me
Facile (primum enim hanc audire voluiſtis
Ad ſe pertinentes ærumnas declarantem)

χροῖς ὀφθαλμοῖς βλέπων. τὰς ἐμὰς δ' εἴβας] τὰς ἐμὰς ἀδοιποριάς. ¶ 681. Προσδέκητ'] αἰτιᾶται. αἰφνίδιος μόρος] ἐξαίφνης θάνατος. ¶ 682. Οἰστρόπληξ] μανεισμένη, τῷ οἴστρῳ πληγεῖσα. ¶ 683. Θείᾳ] ἐκ δ' Διός. γᾶς] ἀπὸ. πρὸς γῆν] ἄπλων. ἰλαύνεμαι] διώκομαι. ¶ 684. Τὰ παρεχθέντ'] τὰ εἰς ἐμὲ, τὰ γεγόμενα. εἰ δ' ἔχεις] Προμηθεῦ. ¶ 685. Πόνων] τῶν ἐμῶν κάπων. σήμαινε] δήλου. οἰκτίσας] ἐλεήσας. ¶ 686. Ξύνθαλπε μυθοῖς] βοήθει, παραμυθοῦ. ¶ 687. Συνθέντες] τὰς ψύδεις. ¶ 688. Εα, ἐα] φεῦ, φεῦ. Ὑπερημαλκές. ¶ 689. Οὔποτ'] οὐδέποτε. ξένης] ἀλλοτρίας. μολεῖν δ'] ἐλθεῖν. ¶ 690. Εἰς ἀκοὰς ἐμὰς] εἰς τ' ἀκοὰς ἐμοί. ὧδε δυσθέατα] ὅτως δυσθεώρητα. ¶ 691. Δύσεισα] ἀφόρητα. πήματα, λύματα, δείματα] βλάβας, φθορὰς, φόβους. ἀμφηκεῖ] ἀμφοτέρωθεν πλήττοντι. ¶ 693. Ἰὼ] φεῦ. μοῖρα] τύχη. ¶ 694. Πίφαυσκ'] ἀφοβήθην. ¶ 695. Στενάζεις] θρηνεῖς. πλέα] πεπληρωμένη. ¶ 696. Ἐπίσχες] πρόσμεινον ἢ κράτησον τὸ στενάζειν. προσμάθοις] ἐξ ἐμοῦ. ¶ 697. Λέγε] ταῦτα. ἐκδίδασκε] ἐμέ. ¶ 698. Τὸ λοιπὸν] τὸ ὑπόλοιπον. προὐξεπίσασθε τορῶς] γινώσκειν ἀληθῶς, βεβαίως. ¶ 699. Τλῶ πέλαγε χειμὰν] ἔ ἀκοῦσαι τ' ἔσ. ἰώνασθ' ἐμοῦ πάρα] ἐτελειώσατε ὅσον παρ' ἐμοῦ. ¶ 700. Κύφως] ἀλαφρῶς, ἐυκόλως. τῆσδε πρῶτ'] ταύτης κατηχώς. ¶ 701. Ἐξηγημένης] διεξηγημένης.

Τὰ λοιπὰ τῶν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθῃ
Τλῆναι πρὸς Ηρας τήνδε τὴν πάνδα.
Σὺ δ' Ιτάχειον σπέρμα τοὺς ἐμοὺς λόγους
Θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
Πρῶτον μὲν εὐθὺς ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς
Στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀπηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλακτὰς στέγας
Πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
Ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηκτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
Χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
Λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
Οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
Ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
Ηξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
Ὃν μὴ περάσῃς· οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
Ὑψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστεγεῖτόνας δὲ χρὴ
Κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν
Βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Αμαζόνων στρατὸν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 704. Ινάχειον σπέρμα] Ἀποστρέφει τὸ λόγον πρὸς αὐτήν. ¶ 706. Πρῶτον μὲν] Ἀποφέρει συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν ὅλη, ποταμὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα, γνωσὰ, καὶ ἄγνωστα. ¶ 708. Οἱ πλεκτὰς στέγας] ἤτοι οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς στέγας, πεδάρσιοι δηλονότι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑψούμενοι. καὶ τὸ ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις) τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις τὰς σκηνὰς ἐχόντων οἱ Σκύθαι περιὸν) τέλος ἔχοντες. ¶ 710. Ἐξηκτημένοι] τὰς ὥρας δηλονότι. ¶ 711. Οἷς μὴ πελάζειν] εἰσῆσι τοῖς Σκύθαις μὴ προσπέλαζε καὶ πλησίαζε, διότι ἀναιρετικὰ τῶν ξένων εἰσίν· ἀλλὰ χέλμπτουσα καὶ προσεγγίζουσα τῇ ῥαχίαις, καὶ τῇ θαλασσίαις πέτραις. ἀλιστόνοις] ἢ ὑπὸ τῆ ἁλὸς στενοχώρους καὶ ἐχούσας, ὁκοῖόν ἐστι χθόνα καὶ γῆ τῶν γνάθων. τὰ γὰρ αἰτιατικὰ τὸ γύπεδας ἀντὶ γενικῆς τοῦ ἀπὸ γύπεδος. Αλλως. ὑπὸ ἁλὸς τυπτομένας. μὴ δ' ὀρειτῶν, φησὶ, τόπων περᾶν, ἀλλὰ δι' ἐναλίων. Γύπεδας] γύπεδες ὄνομα ἔθνους. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ γύπεδας τὸ γυ ποιοῦσι γε, καὶ τὸ τόνον καταβιβάζοντες, λίγνοιν ὕτως, ἀλιστόνους γε πόδας χεμπτουσα ῥαχίαισιν, ὅτοι προσεγγίζουσα τὰς πόδας τῇ ῥαχίας πέτραις. ἄλλως ἢ γυμνόποδας, καὶ γυμνὰς πόδας, ἐξειδίκευσε, καὶ συγκεπλώ. ¶ 713. Λαιᾶς ἢ χειρὸς] ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ἢ, φησὶ, κατοικοῦσιν οἱ τὸ σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάλυβες, ὃς πρέπει φυλάξασθαι ἡγουν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, ὅτι ἀνήμεροί εἰσιν, οὐδὲ τοῖς ξένοις πλησιαζόμενοι, ἤτοι ὑπὸ τῶν ξένων, βλακτὸν) γὰρ παρ' αὐτῶν οἱ ἐκεῖσε ἀφικόμενοι. ¶ 715. Πρόσπλαστοι] προσπελαστοί. ἀδικοῦ) γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι. ¶ 716. Ηξεις δ' ὑβριστὴν] ὑβρεισὴν ποταμὸν τὸν Αραξιν φησίν. Αραξις ἢ λέγει) ὡς τὸ ἀράσσειν καὶ ἠχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ. τῷ γὰρ ὀνόματι τύπτει καὶ πλῆξις συνάδουσα ἐστί. καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ ὑ ψιθύρωνυμον. ἤτοι ὑ μαίνων λίγει) Αραξις. ὃν μὴ περάσῃς· δύσκολος γὰρ καὶ οὐ εὔβατός ἐστι. ¶ 718. Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον] ἤτοι πρὸς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ Καυκάσου. ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἐν τινι μέρει καὶ ἀκρωρείᾳ τοῦ Καυκάσου ἐσαυρώθη. ὁ δὲ Καύκασος ὄρος ἀπέραντον. ¶ 722. Ενθ' Αμαζόνων] ὡς τὸ πρῶτον τῶν Αμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκησάντων. ὅπου εὐρύτεις καὶ εὐγενέστερα ἤγουν τὰς ἄνδρας μισοῦντα στρατὸν τῶν Αμαζόνων, αἵτινες καὶ ἀμαζονίδες καλούμεσσαι ποτὲ καὶ Θεμίσκυραν ἐξέλιπον τὴν Θερμώδοντα πόλεμον, πόλιν, ὅπου ἐστὶν ἡ τραχεῖα τῆς Θαλάσσης γνάθος. ἔξεισι σιαγών, ἤγουν τὸ τὰς εἰς αὐτὴν πλοῦς καὶ ναυαλίσκειν. γνάθος ἔλεγε, διὰ τὴν Σαλμυδησσίαν Θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει οἷον καὶ ἡ ὄντως γνάθος. τὸ ἢ ἐχθρόξενος καὶ μητρυιὰ νεῶν, τερπικῶς

Reliqua nunc accipite, qualia oportet mala
A Junone hanc juvenculam pati.
Tu vero Inachi feminium verba mea
Animo conde, ut exitus ediſcas itineris.
Primum quidem hinc ad exortum ſolis
Converſa tranſi inarata juga:
Accedes vero ad Scythas Nomadas, qui caſas vitiles
Incolunt ſublimes ſuper rotundis curribus,
Arcubus longe-jaculantibus inſtructi:
Quibus ne propinques, ſed pedes ad fluctiſona
Teſqua declinans terram pertranſeas.
Ad ſiniſtram autem manum fabri ferrarii
Chalybes habitant, a quibus oportet te cavere.
Sunt enim immites & inacceſſi peregrinis.
Pervenies etiam ad fluvium inſolentem haud falſo nomine,
Quem ne tranſeas; quia non eſt facilis vadatu,
Priuſquam ad ipſum venias Caucaſum, montium
Altiſſimum, ubi fluvius effundit vim
Ex lateribus editioribus: ſed oportet aſtris-vicina
Tranſcendentem cacumina ad meridianam
Viam tendere, ubi ad Amazonum aciem

πικῶς ἴξεται, ἐκ μεταφορᾶς τ μετιόντων τ πακῶ· ἢ ἀπεχθῶς διακειμένων πρὸς τὰς προγόνους αὐτῶν. οἱ γὰρ ἐκεῖσε διαπλέοντες καπνίζουσι. Αλλως. τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ ποιεῖ χρόνοις πρότερον γιγνόμενον, ὡς γιγνόμενον λέγει. ἢ γὰρ πρὸ ᾧ Αἰσχύλος αἱ Αμαζόνες ἀφῶσαι τ ἰδίαν πατρίδα κατῴκισαν εἰς Θερμώδοντα πλησίον ᾧ Θερμώδοντος ποταμοῦ. νῦν ἢ λέγει ἢ μέλλουσι κατοικῆσαι, ὡς τὸ πρότερον τ Αμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκησέων. λέγουσι ἢ Αμαζόνες ἡ ὅτι μαζοὺς ἢ ἄρρενος ἀπ ἐχρῶντο, ἢ ὅτι ἐκαιον τὰς μαζὸς, ἢ ὅτι ἀπ' ὅλως εἶχον μαζὸς, ἢ ὅτι μαζὸν ἀπ ἐθήλαζον, ἀλλὰ φοράδων γάλα ἤθριον, ὕσαι νεογαί.

Σ Χ Ο Λ. ε.

¶ 702. Οἷα χρὴ] ὁποῖα ὑποπεῖσαι. ¶ 703. Τλαῖσαι] ὑπομεῖναι, παθεῖν. πρὸς Ηρας] φησὶ τ Ηραν. ἢ] ἢ ἴσν. ¶ 704. Ἰναχίαν σπέρμα] ἃ σπέρμα ᾧ Ἰνάχν. ¶ 705. Θυμῷ] ἐν τῷ σῷ λογισμῷ. ὡς] ἵνα. τέρμα] τὰ σημεῖα. ¶ 706. Ἐνθένδ'] ἐκ τύτν. ¶ 707. Στειχ'] πορεύν. ἀνηρότας] τὰς μὴ ἀρωτριωμένας. γύας] ἴδιν. ¶ 708. Σκύθας] εἰς τὰς Σκύθας. ἀφίξῃ] μέλλεις· ἐλθεῖν. νομάδας] τ νομάδων βίον βιώντας. πλεκτὰς ἐίας] πεπλεγμένας οἰκίας. ¶ 709. Πεδάρσιοι] ἐν πεδίῳ αἰρόμενοι. ἐπ' ἰυκύκλοις ὄχοις] καλὰς τροχὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ἅρμασι. ¶ 710. Εκβόλοις] μακρὸν βάλλοντι. ἐχερτμίοις] παρεσκευασμένοις. ¶ 711. Μὴ πελάζειν] μὴ θέλε πλησιάζειν. ἀλισόνοις] τ ξυναγμὸν σοι ποιήσας ἐν τῷ πλατεῖ, διέρχεσθ δὲ αὐτῶν. ¶ 712. Χελμπόνσα] πλησιάζουσα. ῥαχίαισιν] δηλ τ ῥαχῶν. ἐκπερᾶν] θέλε. χθόνα] τ αὐτῶν. ¶ 713. Λαιᾶς] δῆλ τ ἀριστερᾶς. σιδηροτεύκτους] οἱ τ σίδηρον κατασκευάζοντες. ¶ 714. Οικοῦσι] κατοικοῦσι. ¶ 715. Ανήμερον] ἄγριοι εἰσι. πρόσπλασον ξένοις] πλησιασοὶ τοῖς ξένοις. ¶ 716. Τβρεισὴν ποίαμὸν ὑ ψοδώνυμον] ὃς δηλ τὸ ἐξαγεσθ τ ὁρῶν ᾗ κατακλύζων τὰ παρατυχόντα ὕτω καλεῖ). Τβρεισὴς δηλ τὸ τὰ πέριξ ὀλύνειν ᾗ διαφθείρειν, ἀπάλιν φορεῖ, ὕθεν ᾗ τ ἐπωνυμίαν ἀληθῶς ἔσχεν Αραξις, ὅπερ ἀπ ᾗ ἀρίσεως τὸ πλήθω γίνεται. ¶ 717. Μὴ] ὅρα ὅπα. ἴυβα] ἴυγξ. πτερᾶν] εἰς αὐτόν. ¶ 718. Πελὸν] μέχρι. μέλη:] ἕλθοις. ¶ 719. Ενθα] ὅπου. ποταμὸς] ὁ ὑβρεστὴς. ἐκφυσᾷ μένος] ἐξάγει τ ὁρμὴν ᾗ ῥεύματος. ¶ 720. Κρατόφων ἀπ' αὐτῶν] τ ὀφρύων ᾗ Καυκάσν. ἀσπαγέτους] τὰς μίσχους ἀσπίδων δηκάσας. ¶ 721. Κερυφὰς] ᾗ Καυκάσν. ὑπερβαίνουσιν] ὑπερβᾶσιν. ¶ 722. Βῆναι] περᾶσθαι.

Ἥξουσι τυγάτηρ', αἳ Θεμίσκυραν ποτε
Κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδοντ', ἵνα
Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
Ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ πέλων·
Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σὲ χρὴ
Λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν μαιωτικόν·
Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
Κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
Ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ'· ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
Βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
Χρήζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
Πικρεῖ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων.
Μητσταῖος. οὐκ γὰρ τῶν ἀκήκοας λόγους
Εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.
Ἰώ. Ἰώ μοι μοι. ἒ ἒ ἔ ἔ.
Πρ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας καὶαμυχθίζη· τί που
Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ συνθάῃ κακά;
Χο. Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἔρεῖς;
Πρ. Δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
Ἰώ. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει

ΣΧΟΛ. α.

¶ 725. Σαλμυδησσία γνάθ(ος)] ὡς τὸ πολὺ σῶμα, ἀφ' τοῦ πᾶν τὸ εἰς αὐτὸ ἐμπίπτον καταναλίσκειν. ¶ 727. Αὗταί σ' ὁδηγήσουσι] αἱ Ἀμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναῖκας ὁδηγήσουσι. ¶ 728. Πύλαις] ἐξόδοις. ¶ 729. Κιμμερικὸν] τὸν Κιμμερίνον εἰ πελοι ἔθν(ος) φασὶν ὑπάρχειν περὶ τὸν Ταῦρον τὸν σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην· εἴπερ ἀφῶνισοί εἰσιν, ἅλιον μὲν ὄντες, ἐν σκότῳ δὲ διαγουσιν ὡς ἔν γε τυφλί. Ἀθρως. τὸν κιμμερικὸν Βόσπορον φησιν, ὃς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδ(ος) λίμνης. ¶ 740. Σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις] διττὸν ἐστι τοῦτο ἃ εἶπον, ἀληθῆ λίαν τυγχάνει. ἢ γὰρ εἰς σεαυτὸν ἐν τοῖς λόγοις τῶν προοιμίων αὐτῶν, ἔλεγον ὑφ' ἡδονῆς ἡνίκα ἤ σοι τὰ πραγμάτων γυμνῶς ἔλεγον, γνωσῇ τῇ ἀληθείᾳ ἐν τούτοις ἐχρῶντο. ἢ ὅτι κἀξ χώρου ταῦτα ἔχουσι προειμὶ ἃ γὰρ εἶπον, μακρὰ ἐστὶ τοῖς τὰ ἄκρα. Ἀθρως. ὅσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκούειν σε χρή. ἢ, μηδ' ὅλον τὸ προοίμιον δι' αὐτῶν πεπληρῶσθαι. ¶ 741. Ἰώ μοι μοι] ἀπὸ τοῦ ῥηθησομένου δυσχερείας ἡ Ἰώ. ¶ 742. Σὺ δ' αὖ κέκραγας] Ἀπολλαιὸς ὁ Περμηθεύς, βλέπων αὐτὴν κακῶς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ Διός. Κἀταμυχθίζη] ποικίλως φωνεῖ καὶ στραγγευτικῶς. ¶ 744. Ἦ γάρ τι λοιπὸν] ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθέως εἰπόντ(ος) πρὸς τὴν Ἰώ, σὺ δὴ πλείους ἀπὸ τούτου οἷς ἔπασας, τί ποιήσεις λοιπὸν ἐὰν μάθῃς καὶ ἃ μέλλεις ἔτι παθεῖν· φησὶ πρὸς αὐτὸν κατ' ἐρώτησιν, ἆρα λέξεις τὶ ὑπόλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτης; αὐτὴ δέ, ἄλλο τι λυπηρὸν ἐρεῖς αὐτῇ ὁ ὁ Προμηθεὺς ὑποκριθεὶς λέγει, δυσχείμερόν γε τὶ πέλαγ(ος) τῆς ἀτηρᾶς καὶ βλαβερᾶς δύης καὶ κακοπαθείας εἰποιμι ἂν, ἥτις πλήθ(ος) τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν. τὸ δὲ δυσχείμερον, πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφη. ¶ 746. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδ(ος)] ἀκούσασα ἡ Ἰὼ ὃ Προμηθέως εἰπόντ(ος) ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ μέλλει παθεῖν αὐτὴ, φησὶ, ποῖα μοι ὠφέλεια ζῆν, ἀπ' ἂ ταχίως ἐξέλθοι ἐμαυ-

Virorum adverſatricem appuleris, quæ aliquando Themiſcyram
Circa Thermodontem incolent, ubi
Eſt aſper ponti Salmydeſſius ſinus
Nautis inhoſpitalis, noverca navium:
Iſtæ te deducent & valde lubenter.
In ipſis autem anguſtiis portis paludis Iſthmum
Cimmericum attinges, quem oportet te audacter
Deferentem trajicere anguſtias Mæoticas:
Erit vero hominibus fama in æternum ingens
Tui tranſitus, nam Boſphorus cognomine
Indigitabitur. Solum autem Europæ relinquens
Pervenies in continentem Aſiaticam; nunquid vobis videtur
Deorum gubernator in omnibus ſimul
Violentus eſſe? huic enim mortali Deus
Commiſceri volens, eam in iſtos conjecit errores.
Acerbum comparaſti, o puella, conjugii tui
Procum; quas enim jam audiſti narrationes
Puſa tibi eſſe ne proœmia quidem eorum quæ dicenda ſunt.

Jo. Hei mihi mihi: cheu cheu.

Prom. Tu rurſus exclamas & ſingultis; quid
Facies ubi reliqua auſcultes mala?

Chor. Num quid reliquum eſt mali quod illi dicas?

Prom. Imo tempeſtuoſum mare noxiæ calamitatis.

Jo. Quid ergo lucri mihi vivere, quin potius illico

ἐμαυτὴν ἀπὸ ταύτης τ τραχείας πέτρας ἢ ὑψηλῆς (ὅπως ἰὼν ἐπαυρομένη ὁ Ἐρυμηθεὺς) ὡς ἂν εἰς ϯ γῆν καλαπεσοῦσα ἢ φανδυθεῖσα ἀπηλάγην Ϯ πόνων πάντων. κρεῖσσον γὰρ ἢ βέλτιον ἅπαξ ἀποθανεῖν παρ' ὁ ζῆν, ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 723. Στυγάνορα] ἡ τὰς ἄνδρας συγχέουσα. Θεμίσκυραν] πόλιν Σκυθίας. ¶ 724. Κατοικοῦσιν] μέλλουσιν οἰκήσειν. ¶ 725. Σαλμυδησσία] ἡ Σαλμυδησσία ἐστὶ βαχία ἀκρωτηριώδης ἐσωτέρα ὄντα γαλάτου. καλεῖ δὲ ἀπὸ τινος Σαλμυδησσοῦ πόλεως ἐπιτυθὲν ἐκρίσιον εἰς ϯ θάλασσαν. γναθος] ἰσθμὸς. ¶ 726. Ἐχθρόξενος ναύτησι] ἐπαυθα πλεῖσται ναυαγίαι τῶν γινομένων. ¶ 727. Μάλ' ἀσμένως] φιλήσουσι ὡς γυναῖκα. ¶ 728. Λίμνης] τ Μαιώτιδος. ¶ 729. Θρασυστολάγγιγγος] θαρσαλέως. ¶ 730. Αὐλῶν] τὸ στενὸν ὃ πρόσθιον ἰσθμὸν ἐκάλει. ¶ 731. Ἔσει] γήσεις. ¶ 732. Ἐπώνυμος] σὺ τ βεός. ¶ 733. Κεκλήσεται] ἔτος ὁ ἰσθμός. ¶ 734. Ἥκοιεν] εἰς γῆν. ἀσταδὲ] ἀναλόγως. ¶ 735. Τύραννος] ὁ Ζεὺς. ὁμῶς] ὁμοίως. ¶ 736. Βίᾳ] σκληρὸς δυνάστης. τῇ γὰρ θνητῇ] ταύτῃ τῇ Ἰοῖ. θεὸς] ὢν. ¶ 737. Ἐπέρριψε] ἐπέφερε. ¶ 738. Πικρᾶ] λυπηρᾶ, ἀηδῆ. ἔκφρασις] ἔντυχες. ¶ 739. Μυθῶν] ἀνδρός. ¶ 740. Δόκει σοι] νόμιζε. μηδέπω] τοσοῦτοι γάρ εἰσιν οἷς μέλλεις ἀκοῦσαι, ὡς νῦν προοίμια τούτων εἶναι οἷς ἤκουσας. ¶ 741. Ἰὼ ἰώ] φεῦ φεῦ. ὀ ὀ φεῦ. ¶ 742. Ἀναμυχθίζῃ] ἀχθεμένη. ¶ 743. Ὅταν τὰ λοιπὰ πυθάνῃ] τὰ ἐπίλοιπά σου μαθῇς. ¶ 744. Ἦ] ὄντως, ἆρα. ¶ 745. Δυσχείμερον] τὸ ἄγαν. ἀτηρᾶς δύης] σκληρᾶς ἢ ἀφορήτου δυσχείας. ¶ 746. Ζῶ κἀθ] τὸ ζῆν ὠφέλημα. ἐν ταχεῖ] συντόμως.

78 Ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῶνδ' ἀπὸ σφύλω πέτρας,
Ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πέλαν.
Ἀπηλλάγην γὰρ εἰσάπαξ θανῶν,
Ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
Πρ. Ἡ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄλλους φέρεις,
Οτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
Νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι πρακείμενον
Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
Ἰώ. Ἡ γάρ ποθ' ἑστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
Ἡδοιμ' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν·
Πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
Πρ. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα.
Ἰώ. Πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
Πρ. Αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κἀνοφρόνων βουλευμάτων.
Ἰώ. Ποίῳ τρόπῳ σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
Πρ. Γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποθ' ἁσχαλᾷ.
Ἰώ. Θέσπιον, ἢ βρότειον; τἀ ῥητὸν, φράσον.
Πρ. Τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.
Ἰώ. Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξαίσταται θρόνων;
Πρ. Ἡ τίξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
Ἰώ. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
Πρ. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
Ἰώ. Τίς οὖν, ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΣΧΟΛ. α.

¶ 751. Ἡ δυσπετῶς] ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν ἡ Ἰὼ λυπημένην διὰ ἃ πάσχει κακὰ, φησὶ πρὸς αὐτὴν, δυσχερῶς; ἂν τοὺς ἐμοὺς κακοπαθείας ἔφερες. τὸ γὰρ φέρεις, ἀντὶ τοῦ ἔφερες· τοῦτο ἡ Ἀττικὴ, τὸ τοὺς εὐκλεεῖς ἑορτὰς ἀντὶ τοῦ παρωχημένων λαμβάνειν. ἐμοὶ ἡ ὑκ ἔστι πεπρωμένον ὀπτᾶσθαι, εἶα θεῷ. τοῦτο γὰρ τὸ θανεῖν, ἵν' ἂν μοι ἐλεύθερία τῶν δεσμῶν· νῦν ἡ ὑκ ἄλλο τι τέλος πρόκειται τῶν ἐμῶν κακοπαθειῶν, πλὴν ἂν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας. ¶ 757. Τί δ' ἰδοῦσα συμφοράν] ἤτοι ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν Θεῶν συμφορὰν λέγει, ἢ σύμβασιν, ὡς ἀπιοῦσα τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν Δία ἐκ τῆς βασιλείας. πῶς ὑκ ἂν εὐφράνθην ἐγὼ ἐξ αὐτῆς τοιαῦτα κακὰ ἡ ὑπαχθῆ πάσχουσα; ¶ 759. Ὡς τοίνυν ὄντων] ἤτοι ὡς βεβαίων ἡ ἀληθινῶν ἢ ἠδεσμένων ἡ ἐνεστώτων τούτων ὄντων πάρεστι μαθεῖν. ¶ 761. Κενοφρόνων] ὑκ εἰδὼς γὰρ λήψεῖ Θέτιν, ἥτις τέξει τὸν ἐκβαλοῦντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. ¶ 762. Εἰ μήτις βλάβη] σοὶ τῷ λέγοντι ἢ ἐμοί. ¶ 764. Θέσπιον, ἢ βρότειον] ζητεῖ τοῦτο ἡ Ἰὼ ὁ Προμηθεὺς, εἰ ὁ γάμος ὃν μέλλει γαμῆσαι ὁ Ζεὺς, ἔσα ἤτοι θεᾶς τινος, ἢ ἀνθρώπου. εἰπέ μοι, εἰ ἔστι δυνατὸν ῥηθῆναι τοῦτο. ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτὴν, τί δ' ὅτινα; ἀντὶ τοῦ, διαλέγῃ ὅτινα ἢ ποίαν γάμου γαμήσει ὁ Ζεὺς; ἡ δὲ πρίπει λέγειν τοῦτο. εἶτα πάλιν ἐρωτᾷ Ἰὼ, ἆρα καὶ τὸν γυναικὸς αὐτὴ Ἥρας ἐκβλαθήσει τῆς βασιλείας; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀξυμφανῶς φησὶν, ἤτις τέξει παῖδα κρείττονα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· ἐκείνῳ καταβιβάσει τῆς βασιλείας αὐτόν. θέσπιον, ὅπου θεοῦ κυηθήσεται, ἐκ τοῦ ἔρως τὸ θέσπιον, ἢ θεός. ¶ 768. Οὐδ' ἔστιν αὐτῷ] τῷ Διὶ τίς ὀπτήσεις τοιαύτης τύχης, ἤτοι ἵνα μὴ συναλλαγῇ τοιούτῳ γάμῳ. πῶς ἂν ἴσιν ὅσις μέλλει λύσαι σε ὀπτὸν τῶν δεσμῶν, μὴ βλαπτόμενον

De hac aſpera petra memet projecerim,
Ut in terram decidens ab omnibus malis
„ Liberarer? Nam ſatius eſt ſemel mori
„ Quam diebus (*vitæ*) omnibus mala perpeti.
Prom. Næ ægre ferres meas afflictiones,
Cui non eſt fato-conceſſum mori:
Hoc enim fuerit malorum liberatio:
Nunc vero nullus eſt finis mihi propoſitus
Laborum, antequam Jupiter regno excidat.
Jo. Nunquid aliquando erit ut Jupiter e principatu excidat?
Gauderem, puto, iſtam conſpicata cladem;
Quippe ni, cum a Jove malis afficiar?
Prom. Hæc igitur ita eſſe cognoſcere potes.
Jo. A quo ſpoliabitur ſceptro regio?
Prom. Ipſe a ſuis judicii-inanibus conſiliis.
Jo. Quomodo indica, niſi quid ineſt incommodi.
Prom. Talc junget conjugium, cujus olim pœnitebit.
Jo. Divinumne, an humanum? dicas, ſi fas dicere.
Prom. Quid quale illud ſit? (quæris) non licet efferre.
Jo. Nunquid per uxorem regno deturbabitur?
Prom. Quæ ſcilicet pariet filium patre præſtantiorem.
Jo. An illi nulla eſt hujus calamitatis averſio?
Prom. Non ſane, priuſquam ego ex vinculis ſolutus fuero.
Jo. Quis ergo eſt te ſoluturus invito Jove?

μίαν ⸗ Διὸς ἢ θέλοντ⸗;

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 747. Στύφλου] σκληρᾶς. ¶ 748. Σκήψασα] πεσοῦσα βαρίως. ¶ 749. Απηλλάχλω] ἐλεύθερόν με. ¶ 751. Η] ἔστως, ἆρα. δυσπετῶς] δυσκόλως. τὰς ἐμὰς ἄθλας] τὰς ἐμὰς δυσχερίας δίκην ἀγῶν⸗ ὑπέσασαν. ¶ 752. Οτῳ] ἐμοί. πεπρωμένον] μεμοιρασμένον. ¶ 753. Αὕτη] τὸ ἀσπάσιον. ἀπέδωκε ἢ σύνταξιν πρὸς τὸ ἀπαλλαχλῶ, ὥσπερ τὸ, ξύλινον μόρον ἐυρόντες ὧδ᾽ καλέσει παγίδα. ¶ 754. Τέμμα] τέλ⸗. πρεσκείμενον] φανερόν. ¶ 756. Η] ἔστως. ¶ 757. Ηδοιμ᾽ ἄν] εὐφραινθείην. ¶ 758. Εκ Διὸς] ὑπὸ ⸗ Διός. ¶ 759. Τῶνδ᾽] ὧν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω ἢ ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. ¶ 760. Πρὸς ⸗] ὦδε τίν⸗ φησὶ ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα, τύραννα τετίσι τυραννικῶς· ὅτως γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν· ὧν ⸗ πρὸς τὸ σκῆπτρα ἢ σύνταξιν ἀπέδωκεν. ἢ τὰ τύραννα σκῆπτρα ἀντὶ ⸗ βασιλικά. ¶ 761. Αὐτὸς πρὸς αὐτ᾽] τοὶς λέγουσι τὸ πρὸς ἑ πρὸς τὸ αὐτὸ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλεύματων, ὅτω, αὐτὸς πρὸς ⸗ βουλεύματων αὐτῷ ⸗ κενοφρόνων· οὐ ⸗ πρὸς τὸ αὐτὸ σύνταξις, ἵν᾽ ⸗ τὸ κενοφρόνων βουλεύματων ἐμμένοια ⸗ πρὸς αὐτ᾽. αὐτὸ] ὦδ⸗νίκ. κενοφρόνων] ἐκ ⸗ ματαιοφρόνων. ¶ 763. Αρχαλᾶ] λυπηθήσεται. ¶ 764. Θέρτος] ἐκ θεῦ ἐμμένον, ἤτοι θεῖον. ἡητὸν] δυνάμενον ῥηθῆναι. ¶ 765. Τί ⸗ ἔστιν᾽] ἐμοὶ τῶν. ἡητὸν αὐδᾶσθ᾽] ἄξιον λέγεσθ⸗. ¶ 766. Πρὸς] παρὰ. ἐξαίσαι] εἰκότως εἶπε τὸ ἐξαίσαται. ἐπειδὴ ⸗ θρόνων εἶρηκεν, ἐν ⸗ τοῖς θρόνοις καθήμενα, ὀρθῶ τοῦτο ἐξαίσαια εἶπεν, ἀντὶ ⸗ τὰ βασιλείας ἐκβληθήσεται. ¶ 767. Η τίξεται] ἢ τις τίξεται. φίξεται] ἰσχυρότερον. ¶ 768. Απορεφὲ] ἀποφυγή. ¶ 769, Οὐ δῆτα] κάκιστ᾽. λυθῶ] ἐλευθερωθῶ. ¶ 770. Ακοί⸗] μὴ θέλοντ⸗.

¶ 774.

Πρ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
Ἰώ. Πῶς εἶπας; ἢ μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
Πρ. Τρίτος γὲ γίπαι πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
Ἰώ. Ηδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.
Πρ. Καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνος.
Ἰώ. Μή μοι προτείπαν κέρδος, εἶτ' ἀποσ τέρει.
Πρ. Δυεῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
Ἰώ. Ποίαιν προδείξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
Πρ. Δίδαμ'· ἐλοῦ γὰς ἢ πόνων τὰ λοιπά σου
Φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
Χο. Τούταν σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
Θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
Καὶ τῇδε μὲν γίγαντε τὴν λοιπὴν πλάνην,
Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
Πρ. Επεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἀνατιάσομαι
Τὸ μὴ οὐ γίγαπεῖν πᾶν ὅσον προσχρήζετε.
Σοὶ πρῶτον Ἰοῦ πολύδονον πλάνην φράσω,
Ην ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
Οταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
Πρὸς ἀντολὰς Φλεγαπὰς ἡλιοβλεῖς
Πόντου περῶσα Φλοῖσβον, ἕστ' ἂν ἐξίκῃ
Πρὸς γοργόπεα πεδία Κισθίνης, ἵνα

ΣΧΟΛ. α.

¶ 774. Εὐξύμβλη[τ@-] νοητή. ¶ 781. Τάτων εὖ ἡ μὲν τῇδε] ἀκούσας ὁ χορὸς ἐξ Προμηθέως εἰκότ@- πρὸς τὴν Ἰώ, δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι, φησὶν ἐνταῦθα πρὸς αὐτὸν, ἡ μὲν μίαν χάριν θέλησον πληρῶσαι τῇ Ἰοῖ, ἤτοι τὸ εἰπεῖν αὐτῇ τὴν λοιπὴν πλάνην ἣν ἔτι μέλλει πλανηθῆναι· ἐμοὶ δὲ ἑτέραν, ἤτοι τὸ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ μέλλων λύσαι σε· τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. εἶτα καινῶς πρός τε τὸν Χορὸν καὶ τὴν Ἰὼ φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ἐπεὶ θέλετε καὶ προθυμεῖσθε μαθεῖν, ἐκ ἀνίεμαι ὑμῖν εἰς τὸ εἰπεῖν καὶ σαφηνίσαι πᾶν ὅσον θέλετε μαθεῖν. καὶ πρῶτόν σοι ὦ Ἰοῖ ἐρῶ τὴν πολύγηθον πλάνην, ἥνικα ἐγγράφε σὺ ἐν τῇ δέλτοις καὶ τοῖς βιβλίοις τὰ διανοίας σε. ¶ 788. Μνήμοσιν] τῇ μνήμοσι καὶ τῇ μνημοσύνικαῖς· ἵνα ἡ καὶ Πίνδαρός φησι, Πόθι φρενὸς ἱμᾶς γίγαπαι, ἡ ἀκεμβῆ καταλήψιν αἰνιττόμεν@-. τῦτο δέ φησιν, ἐγγράφε τῇ σαῖς διανοίαις τὰ εἰδὼ πολυγηθῆ πλάνην. ὅταν περάσῃς τὰ ποταμὸν τὸν Ταύαϊν· τῦτον δὲ λέγει ὅρον καὶ ὁρισμὸν καὶ διαχωρισμὸν τῆς ἠπείρου ἤτοι τῶν δύο γαιῶν τῆ Εὐρώπης καὶ τῆς Ασίας, ὥς καὶ ὁ Θεόκριτός φησιν, Εὐρώπην δ' Ασίκε Ταύαϊ δίχ μέσον ὁρίζει. ὁ δὲ Νόλ@- τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς. ¶ 789. Ρεῖθρον ἠπείρων ὅρον] τὸν Ταύαϊν ποταμὸν, καὶ τὸ, Εὐρώπην δ' Ασίκε Ταύαϊ δίχ μέσον ὁρίζει. ¶ 790. Φλογαπὰς, ἡλιοβλεῖς] ἤγουν πρὸς τὴν ἀνατολήν, ἔνθα βαδίζει ὁ ἥλι@-. ¶ 792. Πρὸς γοργόπεα πεδία] ἥτις Κισθίνη πόλις ἐστὶ, πρὸ τὰ μέρη ἡ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἱ Φορκίδες καὶ αἱ Γοργόνες ἵτω καλούμεναι, Θυγατέρες Φόρκυν@- ἐξ ἡδ Πόντε καὶ τῆς Γῆς καὶ Κητῦς τὰ αὐτῷ ἀδελφῆς, αὐτὴ γὰρ συμμιγεῖς ταύτας ἀπέτεκε. καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ενυὼ, ἡ Πεφυδὼ, καὶ ἡ Δεινὼ καὶ εἶχον εἶδ@- κύκνων· ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες· εἶχον δὲ καὶ αἱ τρεῖς ὀφθαλμὸν ἕνα, καὶ ἐτέρα παρ' ἑτέρας λαμβάνεσα τὸ ὀφθαλμὸν, ὅτε ἤθελεν, ἔβλεπεν. αἱ Γοργόνες ἦσαν, Ασθενὼ, ἡ Εὐρυαλεία, καὶ ἡ Μέδυσα· εἶχεν δὲ καὶ αὕτα ἕνα ὀφθαλμὸν, ὥσπερ αἱ Φορκίδες. ἦσαν δὲ πτέρυγαι, καὶ τρίχας δράκοντ@- ἔχυσαι· ἃς εἴτις εἶδεν ἄνθρωπ@-, εὐθὺς ἐτελεύτα. εἶχον δὲ καὶ σώων μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο. Κισθίνη δὲ πόλις Λιβύης, ἡ Λιθιοπίας. ὅπου δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς, τοιῦτον μὲν σοι λέγω τῦτο ἄξιον φυλάξασθαι, ἄλλην δὲ μάθε δυσχερῆ καὶ καπίστην ὁδὸν, φύλαξαι

Prom. Oportet esse quendam ex posteris tuis.
Jo. Quid ais? meusne filius te liberabit a malis?
Prom. Tertius genere a decem aliis generationibus.
Jo. Hæc vaticinatio non adhuc est facilis intellectu.
Prom. Quin neque tuas anquiras ærumnas.
Jo. Ne me porrecto beneficio continuo prives.
Prom. Duarum narrationum alterutra te donabo.
Jo. Quarum? indica & da mihi delectum.
Prom. Contribuo: elige aut reliquos labores tibi
Aperte indicabo, aut cum qui me soluturus est.
Chor. Harum quidem istam illi, hanc autem mihi gratiam
Concedas, neque posthabeas petitionem.
Isti quidem narres reliquam errationem,
Mihi vero liberatorem: hoc enim cupio.
Prom. Quandoquidem cupitis, non refragabor
Quin exponam omne quicquid est quod vultis: insuper
Tibi Jo primum ediſſeram multiplicem errorem,
Quem tu inscribas memori mentis tabula.
Quando transieris fluvium continentium terminum,
Ad ortum lucidum solis orbitæ
Maris trajiciens fremitum, donec pervenias
Ad campos Gorgonios Cisthinæ, ubi

λαξαι ἢ μήπως ἀπίλθῃς ἵνθα εἰσὶν οἱ ἀκέαγεῖς κύνες. ἦγαν οἱ χρύπες, οἱ ἀεὶ κράζοντες λίαν, ἢ ἀ κράζοντες. ϖρὲὶ ὧν Ησίοδ☉ πρῶτ☉ ἱτεραπεύσατο. φύλαξαι ϗ τ μονῶπα σρατὸν, ἤτοι τ μονόφθαλμον, τ ἀεμμασπῶν, τ ἐν τοῖς ἵππ☉ις βαίνοντα, ἤτοι τ πολεμικήν. εἴτινες οἰκέσι ϖρὲὶ τὸ νᾶμα ☧ πόρε ϗ ☧ ὀεσμῶ ☧ Πλούτων☉. Πλούτων ἢ ἐσὶ ποταμὸς Λιβύπίας. ὅτως ἢ λέγεται ὑπὸ ☧ πολὺν ὀκεῖσε καταῤῥεῖν τ χρυσόν. τ τοῦτ☉ σὺ μὴ πίλαζε Φησὶν, οἷς εἶπ☉ Λεσμασποῖς σὺ μὴ πλησιάσῃς· εἰς μακρὰν ἢ γλῶ ἵλθῃς ϗ εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γέν☉, γέν☉ ἢ λέγει τὸς Λιβύσσας.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 771. Τῶν] ὑπό. ὀκγόνων] ὀπό. χερῶν] πρέπον. ¶ 772. Η ἰμὰς] ὁ ἱμός. κακῶν] ὀπὸ τ. ¶ 773. Τρίτ☉ ἢ γίνναν ϖρὸς ἑβδ] τρισκαιδέκατ☉. ὀπὸ ἵης Επαφ☉, ἧ Λιβύη, ἧς Βήλ☉, ἧ Δαναὸς, ἧ Τριμνήσρα, ἡ μὴ κλίνασα τ Λιγγία τ ὁμόζυγον, ἧς Αβας, ἧ Περσὶς☉, ἧ Ακρίσι☉, ἧ Δανάη, ἧς Περσεὺς, ἧ Ηλεκτρυών, ἧ Αλκμήνη, ἧς Ηρακλῆς. ¶ 774. Ενξύμβλη☉] ἐυγνωσες. ¶ 775. Καὶ μηδὲ] ἐπεὶ ἀ λέγω ὑ γινώσκεις. ¶ 776. Προτείνων] ἐξ ἁπλῶν διδύς. ¶ 777. Δωρήσομαι] δικαιώσομαι. ¶ 778. Ποίαν] λόγων. αἵρεσιν] ἐκλογὴν, ϖροκρισιν. ¶ 779. Πόνων] τ ἐῶν κάπων. ¶ 780. Σαφῆνῶς] φανερῶς. ¶ 781. Τῇδε] τῇ Ιοῖ. ¶ 782. Μηδ' ἀτιμάσῃς λόγης] μὴ ὑπερίδῃς ϗ ὡς ἐθελήσῃς εἰπεῖν. ¶ 783. Γέγαιε] εἰπέ. ¶ 784. Τὸν λύσοντα] τ ἐλευθερώσοντα. πεῖθ] ἀγαπῶ. ¶ 785. Προθυμοῦ] ϖροθυμίαν ἴχετε. ὡς ἐναντιώσομαι] ὑμῖν. ¶ 786. Γεγωνῶν] λέγων. ¶ 787. Ιοῖ] ὦ. πολύδονον] πολυτάραχον. ¶ 788. Εγχείψω] ἐγχάραξω. μνήμοσι] μνημονεύμασι. ¶ 789. Γῆθεν ἠπείρων ὄρων] τ Ευρώπης τ Ασίας ϗ Εὐρώπης ὀεσμόν. ¶ 791. Πόντ☉] ☧ Βοσπόρ. ἐξίκῃ] ἐξέλθῃς. ¶ 792. Κισθήνης] Κισθήνη πόλις Λιβύπίας, ϖρὲὶ ἣ αὐτὼ εἰσὶ τὰ Γοργόνεια πεδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινὼ, Πεφρεδὼ ϗ Ενυὼ, αἱ ☧ Φόρκυ☉ ☧ ᾗ ☧ Ποσειδῶν☉ ϗ Γῆς, ὃς μιγεὶς ☧ ἑαυτῆ ἀδελφῇ Κητοῖ ταύτας ἀπέτεκε, κατοικεῖν ἢ ὑπὸ γλῶ, ϗ ὅτε ἡλίῳ ὅτε σελήνῃ ἦσαν θεαταὶ, κυκλόμερφοι ἦσαν ὁμοῦ τ λοιπότητα.

Αἱ Φορκίδες ταίυσι δηναιαὶ κόραι
Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
Μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
Ακτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
Ας θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
Τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο Φρούριον λέγω.
Αλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θηρείαν·
Οξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
Γρύπας φύλαξαι, τόντε μυῶπα στρατὸν
Αριμασπὸν ἱππηλάμους, οἱ χρυσόῤῥυτον
Οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρευ·
Τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
Ηξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
Ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
Τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
Καταβασμὸν, ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
Ιησι σιπτὸν Νείλος εὔποτον ῥέος.
Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν
Ιοῖ πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κλίσαι.
Ἰὼ δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 794. Κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι] τοῦτο κῆ διαδοχὴν εἰς χεῖρας λαμβάνουσα, ἐφύλαττον. ¶ 800. Φερένειον] καταγωγὴν, ἢν ὀφείλεις φυλάξασθαι. ¶ 807. Κελαινὸν φῦλον] ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος. λέγει τοὺς Αἰθίοπας, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς τὰ πηγαῖς τοῦ ἡλίου, ἔνθα ἐστὶ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος Αἰθίοψ. καὶ ἐὰν τὰς ὄχθας καὶ τὰ χείλη τούτου τοῦ Αἰθίοπος ποταμοῦ ἕρπε καὶ βαδίζε, ἕως ἂν ἐξέλθῃς τὴν καταβασμόν. ὁ δὲ καταβασμὸς, ὅρος ἐστὶν ὀρέξεσι καὶ διαχωρίζον Λιβύην καὶ Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τοῦ ὄρους ἐκπέμπει ὁ Νεῖλος γλυκὺ ῥεῦμα, τίμιον τοῖς ἐκεῖ οὖσιν, ἀπὸ τῶν ἐρῶν τῶν βυβλίνων. ἢ ἡ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου. ¶ 810. Βυβλίνων ὀρῶν] ἀπὸ τῶν γινομένης παρ' αὐτοῖς βύβλου ἔκλεσαν τὰ βύβλινα ὄρη. ¶ 812. Οὗτός σ' ὁδώσει] ἤτοι, φησὶν, ὁ καταβασμὸς ὁδηγήσει σε καὶ ἄξει εἰς τὴν νῦν Νειλῶτιν, ἤγουν τὴν Αἴγυπτίαν, καὶ τὴν τρίγωνον. καὶ δεῖ τοῦτο λίγειν τρίγωνον αὐτὴν, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Νεῖλος ἐξερχόμενος κατὰ καιρὸν, τὰ τῆς Αἰγύπτου πάντα πεδία καταρδεύει. ἔνθα καὶ ἔστιν ἰδεῖν ἔργον ὡραῖς ἀπείλης τῶν Αἰγυπτίων, φιλοτεκνούντων ὡς δὴ μὴν τὴν γῆν πλέον, δὲ ἢ ἧττον ἢ μὲ ὀλίγον καταρδεύει. ταῦτ' οὖν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὄρυς τῶν αὐτῶν γαῖς ὑδηθῆναι σπεύδοντες, σχηματογραφοῦντες αὐτὰς ἐνεχάραξαν, τὴν μὲν τρίγωνον, ἵτις ἐστὶ τετράγωνον σχηματίζοντες, ἀφ' ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικὰ σχήματα ἐφευρέθησαν. ¶ 814. Κλίσαι] ἀντὶ τοῦ εἰκίσαι. ¶ 815. Ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον] τούτων ἃ σοι εἶπον εἴτε δύσγνωστον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων, καὶ ἄγνωστον ποιοῦντων τὸ ἀληθὲς· πάλιν ἐρώτησον, καὶ διασαφώσω σοι τοῦτο.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 793. Δίωσαι] ἀθάνατε. ¶ 794. Εκτημέναι]

Phorcides puellæ longævæ habitant
Tres cygniformes, oculum communem poſſidentes
Et dentem unum, quas neque unquam ſol aſpicit
Radiis, neque nocturna luna.
Prope autem harum ſorores tres aligeræ
Anguicomæ viris inviſæ Gorgones,
Quas homo nullus conſpicatus retinebit ſpiritum.
Talem tibi hujus indico præcautionem.
Aliud vero audias ingratum ſpectaculum.
Voraces enim mutos Jovis canes
Gryphes caveto, & monoculum exercitum
Arimaſporum equeſtrem, qui aurifluum
Habitant juxta laticem Plutonis alvei:
Hos tu ne adpetas. Sed in longinquam terram
Ad populum nigrum pervenies, qui ad ſolis
Degunt fontes, ubi fluvius Æthiops.
Hujus incedas juxta ripas, donec attingas
Catabaſmum, ubi de montibus byblinis
Nilus effundit fluxum venerandum potu-jucundum.
Hic te ducet in terram triquetram
Nilotida, ubi longam coloniam
Condere tibi Jo & filiis (tuis) eſt fato conceſſum.
Horum ſi quid eſt tibi imperfectum & inventu-difficile,

ΣΧΟΛ. Ε

ιω] κλησάμβραι. ¶ 795. Προσδέρκου] βλέπε αὐτάς. ¶ 796. Μόνη] ἡ σελήνη. ¶ 797. Κατάπτεροι] πτερωταί. ¶ 798. Δεσκοινόμαχοι] ἀντὶ γὰρ πλοκάμων ὄφεις ἔχουσιν ἐξαπτομένους ☩ κεφαλαῖς. ¶ 799. Οὐδὲς ἀνδρῶν ὄψει πνοὰς] λήθεται γὰρ αὐλάκα. ¶ 800. Τῦτο φρονέσου] ἐσταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδου), ᾗ ἴχ ὡς φασί τινες ὄπισθε, λίγυπες ἔτω, ἵω ἰγγράφω σὺ μήμοσι δίλοις φρενῶν, τῦτο, ὅταν περάσῃς ☩ τ' Ασίας ᾗ Εὐρώπης διορισμὸν Τάναϊν. ἀπ' ἀπῶν ὅταν περάσῃς ☩ Τάναϊν ἴστ' ἂν εἰς τὰς Φόρκυνος θυγατέρας ᾗ εἰς τὰς Γοργόνας ἀφίξῃ ὅπῃ φέρει τῦτ' τοῦτον μέν σοι φρενῶν λέγω, τὸ λοιπὸν ὡς ἀναθὲν ἄπαν Γοργόνας ᾗ φορκίδας δῆ σε φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τὸ ζῶν ἀποβλέψῃς· δόξει ἢ τινὶ τῦτο δυσχερὲς, πλὴν ἐ τοῖς ἄρσεσι μεταχειριζομένοις τὰς λόγυς. ¶ 802. Οξυσόμυς] ὀξυόδοντας. ἀκαμπεῖς] ἀφώνυς. ¶ 803. Μονῶπα] μονόφθαλμον. ¶ 804. Αρμασπὸν] ἅρμασποι καλῶν) ἀφ' τὸ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν. ἄρι γὰρ κῆ γλῶσσαν τὸ ἓν, ᾗ μασπὸς ὁ ὀφθαλμὸς ᾗ αὐτὸ κῆ γλῶσσαν. ἱππόβαμον] ἱππικόν. ¶ 805. Νᾶμα Πλύτωνος] ὅπῃ ἢ πολὺν ἐν τύτῳ χρυσὸν εὑρίσκειν τῦτο τὸ ὄνομα ἰσχυκώς. ἕτεροι ἢ ☩ Πλύτωνα κὶ ὄνομα πόλεμῦ φασὶ, ἀπὸ ☩ Νείλου αὐτὸν, ὃς ἀφ' τὸ πιαίνειν ☩ Λίγυπτον πλύτων ᾗ χρυσορρόας καλεῖται· σὺ ἢ μὴ τῦτο νόει, ἀπ' ἄλλων. ¶ 806. Τηλεχὲς] μακράν. ¶ 807. Κελαινὸν] μέλαν. ¶ 808. Πηγαῖς] ☩ ἀρχαῖς. ¶ 809. Ερῶ] βαδίζῃς. ἔβην] ἐβλήθης. ¶ 810. Καταβασμὸν] ὄρος διορίζον Λιβύλων ᾗ Λίαν. ¶ 811. Σεπτὸν] σεβασμιον ἀφ' τὸ πιαίνειν ☩ Αἴγυπτον. ¶ 812. Οδόυσι] ὁδηγήσει. τρίγωνον ἐς χθόνα] ☩ Λίγυπτον, ἵω ᾗ Δέλτα καλῦσιν. ¶ 813. Νειλῶτιν] ὑπὸ Νείλε ἀρδόμενον. ¶ 814. Κλύσαι] πεῖσαι. ¶ 815. Ψεπὸν] δύσγνωστον, ἐκ μεταφορᾶς ☩ ψεκιζόντων παίδων.

84 Επαισθάνῃ, καὶ σαφῶς ἐκμάθῃς·
Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
Χο. Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
Ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
Δὸς ἧντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαί δέ που.
Πρ. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
Ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκα, φράσω,
Τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
Ὀχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
Μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγορoι δρύες·
Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κ' οὐδὲν αἰνικτηρίως
Προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
Μέλλουσ' ἔσεσθ', εἰ τῶνδε προσσαίνει σέ τι·
Ἐντεῦθεν εἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
Κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
Ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
Χρόνῳ δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 818. Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν] ὁ χορός φησι πρὸς τὴν Προμηθέα, εἰ μέν τι ἢ ἕτερον μέλλεις εἰπεῖν τῇ Ἰοῖ, ἢ οὐκ ἔφθης εἰπεῖν, ἔτι τῷ παραδέχεσθαι τὸν λογισμὸν, πάλιν εἰπὲ αὐτῇ καὶ τοῦτο· εἰ δὲ πάντα εἶπας, πλήρωσον καὶ ἡμῖν τὸ χάρεν ὃ ἐζητήμεθ. μέμνησαι δέ που τίς ἐστιν αὕτη. λέγει δὲ τὸ εἰπεῖν τίς ἐστιν ὁ μέλλων λῦσαι αὐτὴν ἐξ ἀσφαλοῦς. Παρειμένον] ὁ παρῆκας. Φιλανθρώπως δὲ αἱ Ὠκεανίδες ἡγοῦνται χάεν ἰδίαν τὸ ἀποῦσαι φυλὴν τῆς λύσεως αὐτῆς. ¶ 822. Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν] ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸ χορὸν φησιν, ἡ ἰὼ ἅπαν πλήρωμα τῆς ἑαυτῆς πλάνης μεμάθηκεν. ἵνα δὲ γνῷ καὶ μάθῃ ὅτι ἀψευδῶς ταῦτα εἶπεν αὐτῇ, φράσω καὶ διηγήσομαι καὶ ἃ ἐκακοπάθησε πρὸ ἧς ἐλθεῖν ἐνταῦθα, ἅς τεκμήριον καὶ σημεῖον τῶν ἐμῶν λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι, τοῦτο, τὸ εἰπεῖν τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. τὰς μὲν οὖν πολλὰς λύσας, πρὸς αὐτὸ ἥ τὸ κεφάλαιον τῶν ἐμῶν πλανημάτων πορεύομαι. ¶ 828. Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα] ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς τὴν γῆν τῶν Μολοσσῶν, καὶ φθὰς τὴν Δωδώνην τὸ ὄρος. ¶ 829. Τὴν αἰπύνωτον] ὑψηλὴν, ἤτοι μαντεῖα εἰσι. Ἀκουσ. τὴν ὑψηλότατον, ἢ τὴν τραχεῖαν. ὡσὲ τὸ αἶπος. ¶ 830. Θῶκος] Ἱδρυσις δὲ Θεσπρωτοῦ Διός. ¶ 831. Προσήγορoι] αἱ προφητεύουσαι καὶ μαντεύομαι δρύες, αἱ ἔμφυτοι (ἄπιστον γάρ τέρας τὸ τὰς δρῦς ἐκπέμπειν φωνὰς) ὑφ' ὧν μαντῶν ἐξείλῃ σοι φανερῶς, καὶ οὐκ αἰνιγματωδῶς, ὅτι μέλλεις γενέσθαι γυνὴ ἐξ Διός. ¶ 834. Προσσαίνει] εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε, εἰ τὰ εἶναι ἀληθές. Ἀκουσ. προσσαίνει, ὑπομιμνήσκει καὶ εὐφραίνει σε. χαίρει δὲ ἀνεμαθεῖσα γυνὴ ἐξ Διός. ¶ 836. Μέγαν κόλπον Ῥέας] ἐντεῦθεν καὶ ἐντὸς τούτου παραγενομένη, τὴν παραθαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας πρὸς τὸν μέγαν κόλπον τῆς Ῥέας. ἀφ' οὗ κλυδωνίζῃ ἐν πλανωμένοις δρόμοις. λέγει δὲ τὸν κόλπον ἰλιγγιῶδες. καὶ Ἀπολλώνιος·

Repetas & planius ediſcas:
Quippe mihi plus adeſt otii quam velim.
Chor. Si quid huic reliquum aut omiſſum
Narrare potes de vagatione valde pernicioſa;
Narra; ſin autem omnia expoſuiſti, nobis viciſſim officium
Præſta quod petimus, ſiquidem meminiſti.
Prom. Hæc terminum percepit totius vagationis ſuæ:
Sed ut ſciat ſe non fruſtra audire me,
Quæ prius exantlavit quam huc venit exponam,
Hoc ei exhibens ſignum (*veritatis*) orationis meæ.
Sed omittam verborum turbam plurimam,
Et pergam ad ipſum errorum terminum.
Poſtquam perveniſti in regionem Moloſſam,
Et ad eminentem Dodonam, ubi
Et oraculum & ſedes Jovis Theſproti,
Miraculumque incredibile quercus adloquaces,
A quibus tu clare & non ænigmatice
Salutata es inclyta Jovis futura
Conjux, (ſi modo quid hoc adblanditur tibi)
Inde œſtro concita littoralem
Viam emenſa es ad magnum Rheæ ſinum,
Unde retrovagis curſibus vexaris.
In poſterum autem ſeceſſus (ille) maritimus

λώνιον χρεὼν ἄλα τ' Ἰόνιόν φησιν. ὅτῳ γὰρ ἐκαλεῖτο. ¶ 838. Χρέων μέτοσθα] αἵτι δ' ὕστερον, ὁ Θαλάσσιον ὅτος κόλπος Ἰόνιον πέλαγος ὀνομασθὲν ἀπὸ σοῦ, μνημόνυμα τῆς περιόδου.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 817. Σχολὴ] ἄδεια. ἡ] παρό. ¶ 818. Παρειμένον] παρορθὸν, παραλελειμμένον. ¶ 819. Γεγωνεῖν] λέγειν. ¶ 820. Εἴρηκας] εἶπας. αὖ] πάλιν. ¶ 821. Αἰτήσασθα] σέ. δέ σε] ἵσως. ¶ 822. Τὸ πᾶν] ὅλον. ἥδε] αὕτη. τέρμα] τέλος. ¶ 823. Εἰδῇ] γνώσῃ. ¶ 824. Μολεῖν δεῦρ'] ἐλθεῖν ἐσταῦθα. Φράσω] λέξω. ¶ 825. Τεκμήριον τοῦτο] τὸ τὰ προφῆναι ἱερεῖν. μύθων ἐμῶν] ἃς ἔφην αὐτῇ σοὶ τὰ λύπης, πλάνης. ¶ 826. Ὀχλον] τὸ πλῆθος. ἐκλείψω] καταλείψω. ¶ 827. Εἶμι] ἐλεύσομαι. ¶ 828. Επει] ἀφ' ὅ. Μολοσσὰ] μέλλῃ Θεσπαλίαν ἢ Λιτωλίαν εἰ Μελοσσοί. ¶ 829. Τίῳ αἰσύμνων] ἢ ὑψηλοῦ. ἀμφὶ] περί. ¶ 830. Θεσπρωτῶν Διὸς] ἀπὸ Θεσπρωτίδος γῆς ὀνομασμένου. ¶ 831. Τίφρα τ' ἄπιστον αἱ προσήγορες δρύες] ἀπιστοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δρῦν φωνικὴν, ἢ ἰδόντες ἐκπλήττονται. τὸ δὲ προσήγορες ἀντὶ δ φωνικαί. ¶ 832. Τῷ ὦν] δρυῶν. λαμπρῶς] φανερά. αἰνικηρίως] αἰνιγματωδῶς ἢ ἀσαφῶς. ¶ 833. προσηγορώδης] ἐκλήθης. κλεινὴ δάμαρ] ἐνδοξος γυνή. ¶ 834. Τῶνδε] ἐκ τούτων. προσαυδᾷ] κολακεύει. τοῦτο δὲ μέσον λέγει· ὅτι προσαυδᾷ σέ τι τούτων ἀνὴρ δ θέλων ἢ κατέχει ἢ ἐκ ἄλλης τινὸς ἢ σοῦ ταῦτα γνωρίζεις πάλη. ¶ 835. Οἰστήσασα] ὑπὸ οἴστρου βακχεύσασα. ¶ 836. Κίλλουσιν ἔξας] ἐδὸν ἔλθες. κόλπον Ῥέας] τὸ Ἰόνιον κόλπον, ἀπὸ δ ἐκεῖσε ἡ Ῥέαν τιμῶσι. ¶ 837. Ἀφ' ὅ] καιρὸ, ἢ δ Ἰονίῳ. πολυπλάγκτοισι] πολυτρόφοις. ¶ 838. Χρόνον μέτοσθα] εἰς τ. πόντῳ μυχὸς] τ' θαλάσσης τὸ βάθος.

Σαφῶς ἐπίσασ', Ἰόπος κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μῆνμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
Σημεῖά σοι τάδ' ἐς τὸ σὸν φρονεῖς,
Ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς καινὸν φράσω,
Ες ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
Ἔστιν πόλις Κάναβος ἰσχάτῃ χθονὸς,
Νείλῳ πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
Ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
Ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γιγνημάτων
Τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
Ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
Πέμπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ γένναν πεντηκοντόπαιδα
Πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
Θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
Ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπίδικοι φρένας,
Κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
Ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους

ΣΧΟΛ. α.

¶ 842. Τὰ πεφασμένα] ἢ φανερά. αἰνίττ. ἢ, ἃ τὰ κρυπτὰ οἶδεν ἡ ἐμὴ φρήν. ¶ 845. Ἔστιν πόλις Κάναβος] ἀναχρονισμός. ἴσε ὁ καὶ σχῆμα διηγηματικὸν τὸ τῶν Αἰγυπτίων χθονὸς, ὑχὶ πάσης. ¶ 846. Προσχώμαιν] σημείωσαι ὅτι προσχώματα λέγουσι οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἱονεὶ ὑπερανεχόντες τόποι. λέγουσι δὲ προσχώματα ἐκεῖνα ἅπερ καταῤῥεῖ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐλὼν πεμπὴν ἢ ψάμμον σωρηδὸν ἀπολίθησιν. Ἀθως. ἐν ὑγρῷ γὰρ ἴσι προσχώματι, τῷ ὑπὸ ἢ ποταμὸ ἐπησίῳ προσθήματι ἢ χώματα. ¶ 847. Ἐμφρονα] ἀνθρωπόμορφον. ¶ 850. Κελαινὸν] μελάντερον γάρ εἰσιν οἱ Αἰγύπτιοι. ¶ 852. Πέμπτῃ δ' ἀπ' αὐτοῦ] πέμπτῃ δὲ, φησὶ, γέννα ἀπὸ ἢ Ἐπάφου πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα, πάλιν μὴ θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ Ἄργος, φεύγουσα τὸ συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν. πέμπτῳ ἢ γενεᾷ λέγει ἀπὸ ἢ Ἐπάφου Θυγατέρας, πῶς ἢ πέμπτη γενεὰ ἦσαν αὐταὶ ἀπὸ ἢ Ἐπάφου μάθωμεν, τὰς πεντήκοντα ἢ Δαναΐ Θυγατέρας. πρώτη γενεὰ, Ἔπαφος, ἢ Λιβύη, ἧς Βῆλος, ὃ Δαναὸς, ἃ αἱ πεντήκοντα Θυγατέρες, ἃς ὁ ποιητὴς πέμπτην γενεὰν ἀπὸ ἢ Ἐπάφου ἀνόμασεν. ἰσορεῖ ὁ ἀδελφὰς εἶναι Αἰγύπτου καὶ Δαναΐδας, παῖδας ἢ Ἀγχινόης καὶ Βήλου, υἱῶ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης· ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ὠνόμασαι, ὃς Βῆλος τὸ μὲν ἕνα παῖδα αὐτῷ Δαναὸν ἐν Αἰγύπτῳ κατῴκισεν, τὸ ὁ ἕτερον, ὄνομα τὸ Αἴγυπτον, ἐν Ἀραβίᾳ. ὅσις τὰς Μελαμπόδας χειροτεκνώσας, ἀφ' ἑαυτῶ τὸ χώραν αὐτῶν, ὠνόμασεν Αἰγυπτίους. γάμου ὁ ἐκ παίδων γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν, πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ ὁ Θυγατέρες πεντήκοντα. ἐκεῖ δὲ μέσον αὐτῶν φιλονικία ἐγίνετο, ἑκάσευ τὸ ἀρχῆς ὄγκον ἐφίλκοντος πρὸς ἑαυτὸν, φοβηθεὶς ὁ Δαναὸς μήπως ἀναιρεθήσεται ὑπὸ τῶν ὑῶν Αἰγύπτου (ὧ γὰρ χρησμὸς αὐτῷ δοθεὶς πάλαι ἐλέ τότε) ναῦν κατεσκεύασε τὸ κληθῆσαν πεντηκόντορον ὡς ἀπὸ ἢ ἀεθμοῦ ὧν ἐγίνητες Θυγατέρων· ἢ τὰς οἰκείας κόρας ἐνθέμενος, εἰς τὸ Ἄργος ἀπῆκε, Φυγὼν τὸ ἀδελφὸν αὐτῷ Αἴγυπτον· ὃς, ὡς ἤκουσε ἄνωθεν, εἶχεν υἱοὺς πεντήκοντα, οἳ τὰς ἢ Δαναΐ Θυγατέρας ἐζήτουν ἅπαξ τῷ συναιρῆσαι αὐταῖς. καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ ἰσορίας ἔτως ἔχει. ὁ ὁ παρὼν ποιητὴς φησι, διὰ τοῦτο ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ἄργος ἡ Θηλύσπορος γέννα, ἡ πέμπτη ἀπὸ Ἐπάφου, ἦγον αἱ πεντήκοντα Θυγατέρες ἢ Δαναΐ, διὰ τὸ μὴ θέλειν συνελθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλφοις αὐτῶν.

τίας

(Pro certo hoc ſcias) vocabitur Jonius,
Monimentum tui itineris omnibus hominibus.
Hæc tibi ſunt ſigna, quod mens mea
Cernat plus quam quod apparet.
Reliqua deinceps in communi vobis & iſti dicam,
Reverſus ad tractum priorum ſermonum.
Urbs eſt Canobus terræ extrema,
Ad ipſum Nili oſtium & aggerem ſita:
Ibi quidem Jupiter te efficiet mentis compotem,
Placida tantum attrectans & palpans manu.
Cognominem vero prolificationi Jovis
Paries nigrum Epaphum, qui fruetur (*tanta*)
Quantam latifluus Nilus irrigat terra.
Ab illo generatio quinta liberorum quinquaginta
Redibit Argos non iubens
Fœminina, fugiens cognatas nuptias
Patruelium: illi autem animis attonitis,
Ut circi non procul relicti a columbis,
Inſectabuntur captantes non captandas

τίως ὖν ὕστερον σπουσαμένων ϑ τε Δαναΐ καὶ ϑ Αἰγύπτου, ἔδοκεν ὁ Δαναὸς τὰς οἰκείας ϑυγατέρας εἰς γάμον τοῖς υἱοῖς Αἰγύπτου ἐπεὶ ἡ ἐπροῖτο, καϑ ἑ χρησμὸν, ὅτι ἀναιρεθήσεται ὑπὸ ἑνὸς ἐκείνων, παρήγγειλε ϑ ϑυγατράσιν αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτὸς τὸν νυμφίον. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι ὕπως ἐποίησαν, μία δὲ ϑελχθεῖσα ὑπὸ ϑ ἱμερτοῦ, ὑκ ἀνεῖλε ϑ ἑαυτῆς ἀνδρόν, ἀλλ' ἔπεισε ζωὸν ἐκ πολέμης καὶ ὁ ποιητὴς φησι. ¶ 850. Κίρκοι πελειῶν] πελείας τὰς νύμφας, ἤτοι τὰς ϑ Δαναοῦ ϑυγατέρας (ἀφροδισιασικὸν γὰ τὸ ὄρνεον τοῦτο ἡ ϕύσις) κίρκους δ', ἤτοι αἰτοὺς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υἱοὺς ϑ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἁρπακτικοὺς, λέγει.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 839. Εκίσσα] γένεσις. κεκλήσεται] ἀνομασθήσεται. ¶ 840. Πορείας] διαβάσεως. μνῆμα] μνήμειον. ¶ 841. Φρενὸς] διανοίας. ¶ 842. Ως δίκεται] ὅτι βλέπει. ϑ πεφασμένη] ϑ φανεῖσαν. ¶ 843. Φράσω] εἴπω. ¶ 844. Ες ταυτὸν] ἐκεῖσε ὅθεν τὰς λέγας ἀφῆκα. ¶ 845. Εσι] ὑπάρχει. Κάνωβος] ὀνομαζομένη. Κάνωβος ὢ κυβερνήτης ϑ νεὼς Μενέλαου, ὃν μϑ ϑ ἐκ Τροίας ἀπόβασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὄφις δακὼν ἀπέϑανε. καὶ Μενέλαος νεὼν αὐτῷ καὶ πόλιν κτίζει ἐπώνυμον. ἰφάτη χθόνος] πολυτάλα ϑ γῆς. ¶ 847. Εσταῦϑα] ἐν τῷ σώματι ϑ Νάλα. ¶ 848. Επαφῶν] ἐφαψάμενος. ἀπαρβεῖ] χωρὶς φόβου. τὸ ἀπαρβεῖ χειρὶ λέγει ἀντὶ τοῦ ὐκ ϑπὸ κακοῦ, ἀλλ' ϑπὸ καλοῦ αὐτῆς ϑίγων. ¶ 849. Τῶν] ἀπὸ. γόνημάτων] ϑ παιδίων. γόνημάτων Διὸς λέγει ϕύλ ϑ ἐπαφῆς, αὕτη γὰρ ἀπὸ σπέρματος ἔφυσεν. ¶ 850. Τίξεις] μίξεις γόνησαι. κλαινὸν] ϑ μέλανα. καρπώσεϑ] κτήσεϑ. ¶ 851. Χθονὸς] ϑ Αἰγυπτίου καὶ ϑ ἄπλου Αἰθιοπίαν. ¶ 852. Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένεα] πέμπτου γένναν ϑ Δαναὸν λέγει ϕεύγοντα εἰς Αργος διὰ τὸ μὴ βούλεσϑαι ϑ αὐτοῦ ϑυγατέρων γάμον συναψαι τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παισί. γυγεάφαμον ϑ ϑ ἰσορίαν ἐν τῇ Ενρωπίδι Εκάβῃ. ¶ 853. Πάλιν] ἐκ δόλου τινός. ¶ 854. Θελύσειρος] ὁ Δαναΐς. ¶ 855. Ανεψιῶν] ἐξαδέλφων. ἐπλημένοι] ϕλεγόμενοι, καὶ πεφρενιασμένοι. ¶ 856. Κίρκοι] ἐξυπέρεοι αἰόλοι. πελειῶν] ϕευγόντων. ὑ μαχηταὶ] ὑ πολὺ. λελειμμένοι] ἐναπολειφθέντες. ¶ 857. Θηρεύοντες] κυνηγέσιον ἐποιοῦντο γὰρ ἠγρεύθησαν ὑπ' αὐτῶν. ὑ θηρεύσιμος] ὐκ ἀξιὸς ὄνπερ ἄρα ϑηρεύεσϑαι ἤγουν ϑηρεύϑη.

¶ 858.

Γάμος, φθόνον δὲ σωμάτων ἔξω θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Αρει δαμέντων, νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
Γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος τυχεῖ,
Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
(Τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι κύπρις)
Μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ
Κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
Γναμῶν· δυεῖν δὲ θατέρου βεβλήσεται,
Κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
Λύτη κατ' Αργος βασιλικὸν τέξει γένος.
Μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐκπεξελθεῖν τορῶς·
Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
Τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
Λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
Μήτηρ ἐμοὶ δίηλθε Τιτανὶς Θέμις·
Οπως δέ χ' ὧδε, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
Εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ιώ. Ελελελελεῦ,
Υπό μ' αὖ σφάκελος καὶ Φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσ', οἴστρια δ' ἄρδις
Χρίει μ' ἄπυρος·
Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακλίζει.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 858. φθόνον ἢ σωμάτων] αὐτοῖς σώμασι τιμωρηθήσειν θεῶν νεμεσησάντων αὐτοῖς. ¶ 860. Νυκτιφρουρήτῳ] τῷ νυκτὸς ὑπηρήσαντι· νυκτὸς γὰρ ἀνῄλουν αὐτάς. ¶ 863. Τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς] ἡ Αφροδίτη ὑπισχνεῖται τὸ ἀφροδισίων ἐσὶν· αὕτη γὰρ γάμων ἔφορος, ἡδείας τὰς συνουσίας ποιοῦσα. νῦν δὲ λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἰτία θανάτου γένοιτο Αφροδίτη τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν τοῖς τῆ Λιγύπτῳ ἡμῶν ἐχθροὺς ἢ καλῶς αὐτὰς, ὡς καταγομένας ὑπὸ τῆ Διός. ¶ 868. Βασιλικὸν] τὸ Αβανίαι. ¶ 874. Οπως ἢ χ' ὧδε] ὅπως ἢ ἔχωτύχης ἢ δι' ὧν αἰτίαν λυθήσομαι, μακρῷ ἢ πολλῷ λόγῳ ἂν τοῦτο εἴη. ¶ 876. Ελελελελεῦ] Θρηνῳδὸς ἐπιφθέγμα. ¶ 877. Σφάκελος] σπασμὸς ἢ ἐγκεφάλου. ¶ 878. Οἴστρια δ' ἄρδις] ἡ ἀκμὴ ἢ πάθους. ¶ 879. Απυρος] πολύπυρος, ἀφ' τὸ σφοδρὸν ἢ πολὺ τῆ πάθους. ἡ, ἄπυρος, δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα ἢ κατακαίουσα, καίτοι μὴ ἔχουσα πῦρ. ¶ 880. Καρδία ἢ φόβῳ] ἀνὶ τοῦ, παράφρων γίνεται ὑπὸ τῆ φόβου, ἡ καρδία μου διαπαντὸς ἐκ τῆ φόβου λακίζει, σφύζει ἢ πάλλεται ἢ λακίζει ἢ φρένα μου· ὥσὶ γὰρ ἡ καρδίαν αἱ φρένες εἶσί. τινὲς ἢ λακίζει φρένα, φασὶν ἀνὶ τοῦ ποιεῖ παραφρονεῖν ὑπὸ τῆ πάθους.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 858. φθόνον ἢ σωμάτων ἔξω θεός] φθονήσας τοῖς αὐτοῦ σώμασιν, ἀτώλεσεν αὐτά. ¶ 859. Πελασγία] ἡ γῆ, ἤτοι τὸ Αργος. δέξεται] τὰ αὐτῶν σώματα. θηλυκτόνῳ] αἱ Δαναΐδες γὰρ αὐτὸς ὤλεσαν ἐν νυκτί. ¶ 860. Αρει δαμέντων] πολέμῳ δαμασθέντων.

Nuptias, aſt invidebit eis deus corpora:
Pelaſga vero (terra) excipiet fœmineo
Ferro domita, noctis-obſervatrici audacia:
Mulier enim quæque ſuum virum vita privabit,
Anceps gladium cæde tingens:
(Talis eveniat hoſtibus meis Venus.)
Unam tamen puellarum amor demulcebit, ut non
Maritum occidat, ſed langueſcet
A propoſito; & ex duobus alterum eliget,
Cluere potius ignava, quam cæde polluta.
Hæc in Argo regium pariet genus.
Ad hæc clare enarranda opus fuerit longa oratione.
Ex hac quidem ſtirpe naſcetur fortis (ille, &)
Celebris-arcubus, qui me ex hiſce laboribus
Liberabit. hujuſmodi oraculum mihi grandæva
Mater illa Themis Titania expoſuit:
Quomodo autem & quando, hæc longa oratione
Indiguerint ad narrandum, & tu iis cognitis nihil juvabere.

ANAPÆSTI.

Jo. Heu, heu, heu, heu, heu,
Me rurſus ſpacelus & phrenetici
Furores urunt, œſtri quidem acies
Ardentiſſima me ſtimulat;
Cor vero præ metu præcordia verberat.

τῶν. νυκλιφινερῆτῳ] ἐν τῇ νυκλὶ φινημένῳ. ¶ 861. Λιῶν@] τ̃ κατ' αὐτὸν ζωῆς. ¶ 862. Δίσηκτον] δίσεμεν. βαίψασα] θήσασα. ¶ 863. Τοια] τοιαύτη. Κύπρις] Αφροδίτη, ἔρως. ¶ 864. Μίαν δ'] ἡ Τπερμνήστρα. αὕτη γὰρ μιγῆσα ἕλεον ἴσχει αὐτὸν. ἵμερ@ θέλξει] θέλημα κρατήσει. ¶ 865. Σύνευνον] τ̃ Λιγγία. ἀπαμβλυνθήσει] ἐξαθετήσει κτείναι τ̃ ἄνδρα. ¶ 866. Γνωμῶν] γνωμῶν. δυῶν] δυῶν. βουλήσει] θελήσῃ. ¶ 867. Κλύνη] ὀνομάζεται. ἡ] παρὸ. ¶ 869. Τορῶς] σαφῶς ἢ καταληπτῶς. ¶ 870. Σπορᾶς] ὁι τ̃. Φύσεσι θρασύς] γνωτηήσεται ἰσχυρὸς Ηρακλῆς. ¶ 871. Κλεινὸς] ἔνδοξ@. ¶ 872. Λύσῃ] ἐλευθερώσῃ τοξεύσας τοὺμὲν ἦπαρ ἰοθέντα ἀετόν· τῶτο δ' ἄλλοι ἄρηι. ¶ 873. Τέλεις Θέμις] ἡ καλλιχθόνι@ δίκαιων. ¶ 874. Οπως δ'] γνώσεται ταῦτα. τὸ ὅπως ἢ τὸ ὅτῳ αὐτῷ τῷ πῶς ἐστὶν, οὐκ ὀκ παραλήλυ, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἐμφασιν ἴσχει, τὸ καὶ' ὅν τινα τρόπον ἡ λύσις ἔσαι, ἅτε δὲ ὅπλων, εἴτε δι' χειρῶν· τὸ δ' δεύτερον παρισᾶ, τί βυλόμεν@ Ηρακλῆς παραγένῃ) Καυκάσῳ. δεῖ] χρεία ἐσί. ¶ 875. Εκμαθοῦσα] ἐξ ἐμοῦ. ¶ 876. Ελελελελεῦ] φεῦ φεῦ. ¶ 877. Σφάκελ@] πάθ@ ἢ τ̃ ἐγκέφαλον ὑπεκκαίσει. ¶ 878. Θάλπυσ'] ὑπεκκαίσει. ἄρδις] βίλ@. ¶ 879. Χρίει] κεντεῖ, τύπτει. ¶ 880. Καρδίαν δ' φίβου φρένα λακίζει] τύπτει· φόβῳ γὰρ τῇ καρδίᾳ συμβαίν@, ἡ δὲ παλομένη τὰς γειτονας φρένας πλήττει. φρένες δέ εἰσι ὁ ἀπὸ τ̃ ἦπαρ ὑμένειδὴς τυλιγμός. ἡ ἔτι τ̃ καρδίας πασχούσης ἀχλὺς ἀναθυμιάσεως πρὸς τ̃ ἐγκέφαλον ἀνιοῦσα συνθλεῖ τὰς φρένας ἢ ἕ καθεσηκότ@ ἐξίστησι

¶ 881.

Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
Ἐξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
Πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
Θελερὸι δὲ λόγοι παίσσ' εἰκῆ
Στυγιῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφὴ.

Χο. 1 Ἡ σοφὸς, ἢ σοφὸς ἦν,
2 Ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ
3 Τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
4 „ Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μαχῇ·
5 „ Καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
6 „ Μήτε τῶν γένει μεγαλυνομένων
7 „ Οντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1 Μήποτε μήποτέ μ' ὦ
2 Μοῖραι
3 Λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλασσαν·
4 Μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
5 Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάτορα παρθενίαν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 881. Τροχοδινεῖται] οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι· ¶ 882. Ἐξω ἢ δρόμου] τ' ὁρῆς ὁδόν. ¶ 883. Γλώσσης ἀκρατὴς] ὑπὸ τ μανίας ἡ κατίσχυσα ἢ γλῶσαν, ἀλλὰ παίσσα. ¶ 884. Θελερὸι δὲ λόγοι] τετραγωνίσαι δὲ λόγοι, ὡς ἔτυχε, προσκαίσει τῷ τ κακῶν πλύδωνι. τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ μάταια λαλῶ. ¶ 886. Ἡ σοφὸς] ὁ Πιττακὸν λέγει, ὅτι ποτε τὶς βιαζόμενον ὑπὸ δύο γυναικῶν, τ μὲν μιᾶς ὕσης πλουσίας, τ δὲ ἑτέρας, πενεστέρας, ᾗ ἓν γένος αὐτῇ ἀξίας, ᾗ ἀπρᾶν ποίας κληδεὶν ἀνῆκε, κρώτησε ποίᾳ χρῆσθαι γυναικί· ἓν δὲ εἰπόντα, μίτιθι πρὸς τὰς παίδας τὰς πλησίον ἡμῶν τῶν βιμβιζιπαιζονίας (ὅ ἐστι τ τρόμβους) ᾗ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί· ἀπελθὼν οὖν, κηρύσσοντα τ παίδων λεγόντων πρὸς τ εἰκείαν τρόμβον, ἢ ἓν σαυτὸν ἴλαυνε· ᾗ αἰσθόμενον ἓν λόγῳ τ παίδων, τ μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί, τῇ ᾗ ἓν γένος αὐτῇ ἀξίᾳ. τοῦτο ἂν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενον, λέγει ὅτι σοφὸς ἰὼν ἐκεῖνον ὁ εἰπὼν τὸ Θὴν μακρῷ χρόνῳ ᾗ ἀελετέαν ᾗ ἐνημερεῖν τὰς τοῖς ἀξίοις ἓ γένος αὐτῶν ἐπιγαμβρεύοντας. ἐὰν γὰρ ἡ Ἰὼ συνεμίχη τινὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ὄντι ἓ γένος αὐτῆς, ᾗ πόθου ἰὼ τ μίξεως ἓ Διὸς, οὐκ ἂν ἀνῦν ἐπλανᾶτο. ¶ 889. Ὡς τὸ κηδεῦσαι] ᾗ Πίνδαρος, Χρὴ δὲ καθ' ἑαυτὸν παντὸς ὁρᾶν μέτρον. εἶναι δὲ παράτροπα ἐς κακότητα ἄθυρα ἔβαλεν. Καθ' ἑαυτὸν] ᾗ τὰ ἴδια μέτρα. ¶ 890. Πλούτῳ διαθρυπτομένων] ὑπερφώντων. ¶ 892. Χερνήταν] τραπικὸν ἐστιν οὐκ τ ἀπίρων γυναικῶν, αἳ εἰκίαις χεισὶ νήθουσιν ἔριον, ᾗ ἑαυταῖς ὀκ τέκτων τροφὸν πορίζουσι. Ἄλλως. εὐτελῆ, ἀφ' τ χειρῶν νήθουσα, ἢ ἄλλως ἐργαζόμενον. κυρίως ὁ ἐπὶ γυναικὸς, ἢ νήθουσα τ χεισὶ τὰ πρὸς τροφὸν κομίζουσι. ¶ 894. Μήποτε μήποτέ μ' ὦ μοῖραι] ὁ χορὸς φησι βλέπων τ Ἰὼ κακῶς πάσχουσαν ἀφ' τοῦ ἐφοβήθησαν αὐτῆς τ Δία, εἴθε ὦ μοῖραι, μὴ ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτειραν ᾗ σύγκοιτον ἓ Διός· ἵνα μὴ ἐραθεὶς μὲ ὁ Ζεὺς πόθῳ, μηδὲ πλασθείλω, ᾗ πρόσπελάσω ᾗ περιεγγίσω τινὶ γαμέτῃ τ ἐξ οὐρανοῦ ἤγουν τινὶ οὐρανίῳ θεῷ ἐχουσὶ γυναῖκα. τοῦτο γὰρ ἴσι τὸ γαμέτᾳ.

Oculi autem volutim rotantur
Et extra orbitam feror, rabiei
Impetu inſano, linguæ impotens:
Voces vero turbidæ temere allidunt
Ad fluctus noxæ exoſæ.

EPODICA.

Strophe.

Chor. 1 Revera ſapiens, ſapiens revera fuit,
2 Qui primus in animo
3 Hoc geſſit & lingua ediſſeruit
4 „ Quod affinitatem contrahere ſibi comparem longe præſtet,
5 „ Et neque divitiis diſſluens,
6 „ Neque genere elatum
7 „ Cerdoni ſit affectandum conjugium.

ANTISTROPHE.

1 Nunquam nunquam me o
2 Fata
3 Conſpiciatis factam Jovis lecti concubinam:
4 Neque marito copuler cuipiam e cœlicolis.
5 Nam exhorreo non-contentam viris virginitatem

μίτᾳ. ἢ, μηδὲ δι' ἔχθρας γλωσίμῳ ὀμευνέτῃ τινὶ τ ἥρωίνων. Φεβοῦμαι γὰ βλέπουσα τ τ Ἰὸς παρθενίαν ἢ ἀσεργάσιος· ὦ ὑ σεργει ὁ γλῶσ@ αὐτῆς αἰνῆ, ἢ, ἢ ὑπὸ ἀρσένων λίαν σεργομένων· τῷ γάμῳ τε Διὸς δαπομένην, ἢ ἐν ἀλητείαις ἢ πλάναις πόνων δυσπλάγχνοις Ἥρας, ἥτις ἀφορήτοις, ἂς ὕτις ἐνεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτῆ σπλάγχνοις δύναιτο. μηδὲ ὁ ἔρως τ κρειττόνων θεῶν ὄπαδοι με. εἶτα ᾠδῇ καλῶν, ἐφερμιωδῶν τὸ ἔρως, φησὶν, ὃς ἐσιν ὄμμα ἄφυκτον.

ΣΧΟΛ. ς.

¶ 881. Τροχοδινῆται] ᾠδιφέρεται. ἰλίγδην] ᾠδιεγραμμένως. ¶ 882. Δρόμῳ] τῇ καθεστηκότ@. ¶ 883. Πτοῦμαι μάγῳ] δέδ τ φοβᾶς τ μανικῆς τ ἐμῆς. γλώσσης ἀκρατὴς] ἄκρα. ¶ 884. Θελεροὶ ἢ λίγοι] λόγοι ἢ σεσκευασμοὶ σεὸς κύμασι συγγὴς ἢ χαλεπῆς μανίας θελεροὶ ἢ συγκεχυμένοι. τελέσιν ὑπὸ ἢ χειμῶν@ τ μανίας ἀναταραχθέσα τ λογισμῶν θελερὸς λέγας σεῖ@. θελεροὶ] τεταραγμένοι, ἄδηλοι. παισὶν εἰκῆ] πεπαίδευσι ματην. ¶ 885. Στυγιῆς σεὸς κύμασιν ἄτης] λυπηρᾶς κυήμασιν βλάβης. ¶ 886. Η] ὄντως. ἰὼ] ὑπῆρχε. ¶ 887. Ος πρῶτ@ ἐν γιώμᾳ] ἢ καταρχὰς εἶπεν τῦτο. ¶ 889. Ως τὸ κερδῶσαι καὶ' ἑαυτὸν] ὅτι συγγένειαν ποιησαθ ἐ@ αὐτός ἐσι. ἀρτεύει μακρῷ] ἄρτιόν ἐσι κατακολύ. ¶ 890. Διαβρυπομένων] τρυφώντων, σοβόντων. ¶ 891. Μεγαλυπομένων] μεταῤῥυθμιζομένων ἢ μεγαλαυχήτων. ¶ 892. Χερνήταν] χειροτεχνίτιν. ἐρασσῦσαι] ὀπτιθυμῆσαι· τῦτο ἢ λίγει δ' ἢ ἰὼ ὁμιλήσασαν Διΐ, τὰ ἐρωτικὰ δ' τῦτο ταῦτα παθοῦσα. ¶ 895. Εὐνάτειραν] ἔγκοιτον. πίλησαν] ὑπάρχουσαν. ¶ 896. Πλαθείλω] πλησιάσαιμι. ¶ 897. Ταρβῶ γὰ] ἡ ἢ σύνταξις ὅτω, ταρβῶ ἢ γὰ ἢ Φοβοῦμαι τ ἀσεργάσιον παρθενίαν τ Ἰὸς· εἰσερῶσα αὐτίλω δαπομένην ἢ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ δ Διός. ἡ τὸ ἀσεργὰ ερα ὄπιθεν παρθενίας. πᾶσα γὰρ παρθενία ἡ φίρ τὺς ἄνδρας, ἡ γὰρ μὴ σεὸς αὐτὺς τὸ παράπαν συναφεια ἐκ ἄπο ἐδὲν ἡ παρθενία ἐσίν. ἡ σεὸς μὲν ταρβῶ ὑποσιώπον, σεὸς ἢ τὸ ὁρῶσα συναπτόμενον τὸ ἀσεργάσιον παρθενίαν. ἀσεργάσεται] ἰὼ ὑπίστηξεν ὁ αὐτὸς αὐτὺς ὁ Ζεύς.

92 6 Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
7 Δυσπλάγχνοις Ἥρας ἀλατείαισι πόνων.

ΕΠΩΔΟΣ.

1 Ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος
2 Ἀφόβως, οὐ δέδια· μηδὲ χρησσόμαν
3 Θεῶν ἔγωγε ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκεταί μι.
4 Ἀπόλεμος ἔδει γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
5 Πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.
6 Τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πρ. Ἡ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
Ἕξει ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
Γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
Θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κραυθήσεται·
Ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
Τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
Δύναιτ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ· δεῖξαι σαφῶς.
Ἐγὼ τάδ' οἶδα, χ' ᾧ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
Θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κλύδοις
Πιζὸς, τινάσσων τ' ἐν χερσὶν πυρπόνον βέλος.
Οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
Πεσεῖν ἀτίμως πλάματ' οὐκ ἀτασχετά·
Τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται

ΣΧΟΛ. α.

¶ 898. Γάμῳ δαπτομέναν] ἅμα τῷ γάμῳ. λείπ γὰρ τὸ ἅμα. ¶ 903. Ἀπόλεμ☉] ἀκαταμάχη☉. ἐν ᾗ πολλὰ μηχανησαμένη, ἡ φεύξεται. Ἄλως ὁ πρὸς κίστοσας π.λεμ☉, ἀκατάμαχη☉. ἄπορα πόρισμ☉] οἷον, ὅτας ὁ πόλεμ☉ ὁ ἡμέτερος, ἔσι πόρον διδὺς ἢ εἰς τὰ ἄπορα, ἢ οἷον ἐπῶν, ἢ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν, ἢ πόρισμ☉ αὐτοῖς. φανήσει γὰρ ἢ ἀφανίσων οἱ λίκνοι οἱ ὀφθαλμοί. ¶ 906. Ἡ μὴν ἔτι] ὅπερ προεῖπεν Προμηθεὺς ἐν οἷς ἔλεγε ὅτι ὁ Ζεὺς ἐκβληθήσεται τ βασιλείας, εἰς γάμον συνελθὼν τῇ Θέτιδι, τοῦτο ᾗ ἐνταῦθα πάλιν φησί. λέγει δ' ὅτι ὄντως δὴ ὁ Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης ἢ ἐπιμένων ὢν ᾗ ὑπέροχ☉, ἔσαι ταπεινός. ἑτοιμάζεται γὰρ γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν βασιλείας ῥίψει· ᾗ τότε πληρωθήσεται ἡ ἣ Κρόνου καὶ ἃ ἔπεν ἐπ' αὐτῷ τῷ Διΐ, ἐκπέσοντ☉ τ μακροχρονίων ᾗ παλαιῶν θρόνων τ βασιλείας. ἐκπεσεῖν ᾗ ἐκφυγεῖν ᾗ σωθῆναι τ Δία δὲ ἱερημένου γάμου κακοπαθῶν μεθυσῶν ἐπελθὼν αὐτῷ, ὕδατι τ θεῶν ἰσχύσει ἐκβάλλει χωρὶς ἐμοῦ. ἐγὼ ταῦτα γινώσκω, ᾗ ποίῳ τρόπῳ γνώσεται. σωθῆναι ταῦτα ἂν καθήσθω νῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ᾗ τ γῆς ὑπεραιρομένοις τόποις, (ἢ ἐν τῷ ὑψηλῷ ὀλύμπῳ) πεσὸς ᾗ θαρρῶν, ἢ πυρὸς, σωθείσεσθαι ᾗ διαδηλ☉, ᾗ ἐλύμ☉ ἐν βρονταῖς, ἤγουν δι' ἃ τὸ ποιῶν βρονταῖ, μεγαλυτόμβολος, ᾗ ἐκπίμπων βέλος πυρπόνον ᾗ πυρὸς πνέον. λέγει ἢ τ κεραυνόν. ὕδατι γὰρ ταῦτα αὐτῷ βοηθήσει εἰς τὸ μὴ καταπεσεῖν πλώματα ἀνυποιμόνητα ᾗ ἀναφόρητα. τοιοῦτον ἀνίκαλον ᾗ ἀνλίμαχον νῦν εὑρεπίζει αὐτὸς ἑαυτῷ, ὅσις ᾗ ὑπὲρ κεραυνὸν καταφλέξει αὐτὸν, ᾗ τὸν γθνιαῖον κλύπον τ βροντῆς ᾗ ἢ τρίαιναν, αἰχμὴν δ Ποσειδῶν☉, δι' ἧς σαλεύει τ γῆν, διασπεδάσει ᾗ ἀφανίσει ᾗ διαλύσῃ. λέγει ἢ ὃν ἐμελε γθνιῆσαι

6 Jus, (eam) videns ob conjugium laceratam
7 Immitibus Junonis erroribus laborum.

EPODUS.

1 Mihi vero quia æquale conjugium
2 Securum, non vereor: neque potentiorum
3 Deorum amor oculus inevitabilis aſpiciat me.
4 Hoc enim bellum nebellum, intricatio
5 Inextricabilis, nec ſcio qualis forem.
6 Nam haud novi quomodo Jovis effugerim conſilium.

IAMBI.

Prom. Profecto Jupiter, licet adhuc mente pervicaci,
Fiet humilis, quales inſtituit
Nuptias nubere: quæ ipſum ex regno
Et ſoliis evanidum ejicient; & imprecatio patris
Saturni tum jam omnino perficietur,
Quam imprecabatur antiquis ſoliis excidens.
Horum laborum averſionem nullus deorum
Præter me poterit ei plane indicare.
Ego hæc novi, & quomodo (perficientur:) proinde jam
Confidenter ſedeat aeriis ictibus
Fretus, & vibrans manibus ignivomum jaculum.
Nam id ei nihil opitulabitur, quo minus
Inhoneſte ruina cadat intolerabili:
Talem adverſarium nunc præparat

γνῆσαι ὁ Ζεὺς μιγεὶς τῇ Θέτιδι.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 898. Γάμῳ δαπτομέναι] ἢ παρθενίαν δηλοῖ ἀφανιζομένην. ¶ 899. Δυσπλάγχνοις Ηερε ἀλατείαισι] κακοσπλάγχναις ἤτοι ὀργίλαις πλάναις ἃς Ἰοῖ ἐβάλετο. ¶ 900. Ομαλὸς] ἥσυχος, κακῶν ἄπειρος. ¶ 901. Αφοβος] ἰσμί. ἐ δίδια] ἐ φοβοῦμαι. ¶ 902. Αφυκτον] ὃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν. παρεδέρκοιτο] θεάσαιτο. ¶ 903. Απέλεμος] ἄμαχος. ¶ 904. Πέρμος] ὁ τῶν θεῶν. ἐφόρτεται μηχανῶν, εἴθα γὰρ ἐ δύναταί τις εὑρεῖν μηχανὴν, εἰ θεοὶ εὑρίσκουσιν ἐρῶντες· ἢ μαρτυρεῖ Ζεὺς, χρυσὸς γενόμενος ἢ καταῤῥυὶς διὰ δ τίγυος πρὸς τ Ακρισίς Δανάην· εἶδος ἦσαν πύργον χαλκοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ Ακρίσιος χρησμὸν λαβὼν ὡς ὁ γενηθεὶς ἐκ τ θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ αὐτὸν τ ἀίχης, καθεῖρξε τ παῖδα. ¶ 905. Μῆτις] βυλή. ὅπη] ὅπως. ¶ 906. Η μὴ] ὄντως. αὐδάσει] ἀκρατόσομος. ¶ 907. Εσαι] γνώσει). ἐξαρτύεται] ἑτοιμάζεται, κατασκευάζει. ¶ 908. Ος] ὁ γαμος. ¶ 909. Λίσσει] ἀφανῆ. ¶ 910. Κρανθήσεται] τελεωθήσεται. ¶ 911. Εκπίτων] ὑπ' αὐτοῦ ἐκπίπτων. ἠρᾶτο] αὐτῷ. δίκαιαν] τ παλαιὰν, ἀρχαίαν. ¶ 912. Μόχθων ἐκτερπίν] δυσχερῶν ἐκφυγεῖν. ¶ 913. Αὐτῷ] τῷ Διΐ. σαφῶς] φανερῶς. ¶ 914. Οἶδα] γινώσκω. ὡς τρόπῳ] ἐκφύγοι. ¶ 915. Θαρσῶν] ἐπαιρόμενος ἢ κομπάζων. τοῖς πεδαρσίοις κύμασι] τ ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις βρεντᾶς. ¶ 916. Πιστὸς] θαρσαλέος, βέβαιος ὤν. τινάσσων] κινῶν. πυρπόλον βέλος] τ κεραυνὸν. ¶ 917. Ταῦτ'] αἱ βρονταὶ ἢ ὁ κεραυνός. ¶ 918. Οὐκ ἀναχετὰ] οὐκ ἀφέρηται. ¶ 919. Τοῦτ'] τοιοῦτον. παρασκευάζῃ] ἐντρεπίζει.

Επ' αὐτὸς αὑτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
Ος δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' ἐυρήσει φλόγα,
Βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
Θαλασσίαν τὲ γῆς τινάκλειραν νόσον
Τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
Πταίσας δὲ τῷδὲ πρὸς κακῷ, μαθήσεται
Οσον τό, τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
Χο. Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διὸς.
Πρ. Απειρ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
Χο. Καὶ προσδοκᾷν χρὴ δισπόσειν Ζηνὸς τινά;
Πρ. Καὶ τῶνδέ γ' ἔξει δυσλοφωτέρας πόνους.
Χο. Πῶς οὐχὶ ταρβεῖς, ταὐδ' ἐκείπτων ἵπη;
Πρ. Τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.
Χο. Αλλ' ἄλλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόρα.
Πρ. Ωδ' εἶν πεισέτω, πάντα προσδοκητά μοι.
Χο. Οἱ προσκυνοῦντες τὴν Αδράστειαν, σοφοί.
Πρ. Σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
Εμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
Δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
Οπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
Αλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 921. Ος δὴ κεραυνοῦ] ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι, ἢ δῆλα τὸν Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, οἳ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου καὶ πατρὸς τοῦ Διός. εἶχον γὰρ ἕνα μόνον ἑφθαλμὸν τοῦ μετώπου. ὧς ὁ Κρόνος μὲν τῷ ταρτάρῳ παρεδίδουν, ὡς ἀπιθάνως πλουμᾶ· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν βασιλείας κρατήσας, τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς τάρταρον καθῆγεν, τοὺς δὲ εἱρκτίους ἀνῆγεν καὶ συνεργοὺς καὶ κρατεῖς ἔχει· τὸν μὲν, βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ· τὸν δὲ Στερόπην, ἀστραπὴν, εἰς ἐκφόβησιν πάντων τῶν ἄλλων θεῶν. Οκεῖν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γαμηθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς συνδυασθήσεται τῇ Θέτιδι, καὶ ὕστερον ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἴσαι. ἐπεὶ δὲ ὤφετο καὶ τὸν Ποσειδῶνα φοβηθέντα αὐτῷ τῷ Διΐ, ὡς ἀδελφὸν αὐτὸς ὄντα, φησὶν ὅτι κἀκεῖ ἡ Θέτις καλέσουσα τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος ἴσαι τῷ Διΐ εἰς βοήθειαν. τρίαιναν δὲ λίγκει κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ δῆλα τὸ τρέπον τοιχεῖον εἶναι αὐτὸν, ἢ δῆλα τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον, καὶ εἰς λιμναῖον. ¶ 927. Επιγλωσσᾷ] τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐπειωνίζῃ καὶ ᾧ Διὸς ἃ βέλῃ γλωσσᾷ αὐτῷ. ἴσι δὲ τὸ, ἐπιγλωσσᾷ Διὸς, καὶ ἐρώτησιν. ¶ 933. Αλλ' ἄλλον ἄν σοι] ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἐσι σοὶ πεπρωμένον ὑπὸ θανεῖν, πέρει, καὶ παρέχει ἤγουν δώσει σοι πόνον, ἀλλ' ἀλγινότερον καὶ λυπηρότερον τούτου ἢ νῦν πάσχεις. ὥσπερ γὰρ ὁ βελτίων καὶ βελτίων (βελτίων· κλίνε) καὶ ὁ κακίων κακίων·, ἔχουσι δὲ τὰς αἰτιατικὰς βελτίω κακίω, οὕτω καὶ τὸ ἀλγίω αἰτιατικὴ ἐστιν ὑπὸ τὸ ἀλγίων εὐθείας. ¶ 934. Ωδ' ἂν πεισέτω] οὕτως ὑπερφάνως καὶ ἀφόβως. ¶ 935. Οἱ προσκυνοῦντες ‖ Αδράστειαν] οἱ σεβαστοὶ οἱ τιμῶντες τὴν Αδράστειαν ἤτοι ‖ τὸν τύχην. ‖ Αδράστειαν] δίκην ‖ Αδράστειαν τιμωρήσασαν. Θεὰ γάρ ἐστι τὸν ὑπερφάνως τιμωρῦσα. Αλλως. παραινεῖ πλειόσις μήποτέ τις ἐμπεσὴν δικαίως αὐτῷ, ὡς τὸν Δία ὑβριζοντι. Αλλως. τὸν Αδράστειαν, ἤτοι ‖ τύχην, ‖ μὴ εὖναν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν. ¶ 936. Σέβου, προσεύχου] σὺ σέβε καὶ κολάκευε καὶ θέλγε τὸν Δία τὸν αἰὶ κρατοῦντα (τοῦτο δὲ καὶ εἰρωνείαν φησίν. ἐλαττοῖ γὰρ ὅσον ἔπω ὑπὸ τὸν βασιλείας ἐκπεσεῖν αὐτόν) ἐμοὶ δὲ μικρὸν καὶ ὀλίγον,

Ipſe ſibi, monſtrum inexpugnabile;
Qui præſtantiorem fulmine inveniet flammam,
Ictumque validum ſuperantem tonitru,
Et morbum marinum terræ concuſſorem
Tridentem, illam Neptuni haſtam diſſipabit.
Illiſus autem huic malo, diſcet
„Quantum imperare & parere diſtant.
Chor. Tu itaque quæ cupis, illa Jovi ominaris.
Prom. Quæ fient, præterea autem quæ vellem loquor.
Chor. Expectandum igitur Jovi aliquem dominaturum?
Prom. Etiam & his labores importabiliores ſuſtinebit.
Chor. Quomodo non metuis, talia projiciens verba?
Prom. Quid (ego) metuam, cui non eſt fatale mori.
Chor. At tibi ærumnam iſta graviorem inferre poteſt.
Prom. Quid ita faciat, omnia mihi expectanda.
Chor. Qui colunt vindictæ deam, ſapiunt.
Prom. Cole, invoca, palpa iſtum æternum gubernatorem.
Mihi autem Jupiter minus nihilo eſt curæ.
Agat, imperet hoc brevi tempore
Ut vult; non enim diu imperabit diis.
Sed enim conſpicio illum Jovis curſorem,
Illum novitii regis miniſtrum:

ὀλίγον, ἢ πάντ' ὄλως Φρενῶς ἐστι Διός. τοῦτον τὸν καιρὸν δράσω κἀγὼ πρακτέα ἃ βούλῃ, κἀγὼ βασιλεύσω· σὺν πολὺ γὰρ οὐκ ἄρξει κἀγὼ βασιλεύσει τοῖς θεοῖς. ἀλλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διὸς (λέγω δὴ τὸν Ἑρμῆν) πάντως τι νέον ἥκειν μηνύσων ἡμῖν. ¶ 940. Τρόχιν] ἄγγελον, ὅπου τρέχων. δηλοῖ δὴ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προσταγμάτα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, κἀγὼ μὴ βραδύνειν κἀγὼ χρονίζοντα.

ΣΧΟΛ. 6.

¶ 920. Δυσμαχώτατον] δυσκαταγώνιστον. ¶ 921. Κρείσσον] ὑπερκρατέστερον. ¶ 922. Καρτερὸν] ἰσχυρόν. ¶ 923. Θαλασσίαν] ἐκ τῆς θαλάσσης. τιτάκησεσιν νέσει] δυναμένην ἁπλῶν ἡ διδόναι. ¶ 924. Τελέσσαν] κάμακα. σκεδᾷ] σκορπίσει. ¶ 925. Πλάσας] προσκρούσας. τῷδε προς κακῷ] πρὸς δὲ κακῶ. ἐμπέσῃ γὰρ ἂν τῇδε τῇ δυσυχίᾳ ὑπὸ τῶν κακίας αὐτῦ. ἢ τὸ πρὸς κακῷ ἀντὶ δὲ ἐν δὲ προσπλάσασα κἀ δυσυχήσας κἀγὼ τῶν ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. πρὸς μὲν ἓν τὸ πρῶτον ὑπόκειται εἰς τὸ πρὸς κακῷ, πρὸς δὲ τὸ δεύτερον εἰς τὸ τῷδε. ¶ 926. Οσον] καλὸν ὑπάρχει. δίκα] κεχωρισμένως. ¶ 927. Χρήζῃς] ὑπαπιθῆς. ὑπογλωσσᾷ] καταβεβᾷς. ¶ 928. Λαιψ] ἐκεῖνα λέγω. ¶ 929. Προσδεκᾷν] ἐλπίζειν. χρὴ] πρέπει. ¶ 930. Τῶνδε] ὧν λέγω. δυσλοφωτέρας] ἀφερτοτέρας κἀ δυσβασκλοτέρας. ¶ 931. Ταρβεῖς] εἰς φόβον πίπτεις. ¶ 932. Μόρσιμον] μεμοιρασμένον. ¶ 933. Λῆξαν] ἐν μανίαις κάμαῖον. ¶ 934. Πάντα] ὅσα ἂν ποιήσει. προσδοκητὰ] ἐλπιστά. ¶ 935. Αδράσειαν] Αδράσεια ἐφορᾶ μέμψεως. λέγει ἐν ὡς οἱ μὴ μεμοφίλωται σπουδάζοντες φρονιμοί εἰσι. ¶ 936. Σέβου] τίμα. θάπτε] κολάκευε. αἰεὶ] τὸ αἰεὶ πρὸς τὸ σέβα κἀ ἀ πρὸς τὸ κρατοῦντα, αἰεὶ τὸ διαλέγειν ἐπὶ τάχει αὐτὸν ἐκπεσεῖσθαι τῆς ἀρχῆς διατίθεῖ. ¶ 937. Ζητεῖ] σοῦ. ¶ 938. Τὸν βραχὺν] τὸ ὀλίγον. ¶ 939. Οπως θέλῃ] καλὰ θέλῃ. δαρεῖν] ὑπόπολύ. θεοῖς] δίον θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ομηρικῶς ζῆλω, ἐκεῖθεν γάρ τινα ἢ τῶν Αχαιῶν λέγει· ἴσι ἢ πλαγιασμός. ¶ 940. Τρόχιν] τὸ ἄγγελον. ¶ 941. Τυραννεῖ] τοῦ Διός. διάκονον] ὑπηρέτην.

¶ 944.

Πάντας τὶ καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.
Ερ. Σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπείροντα,
Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς, τὸν ἐφημέρους
Πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
Πατὴρ ἄναγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
Λυδᾶς, πρὸς ἂν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτος·
Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
Αλλ' αὖθ' ἑκὰς ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
Οδοὺς Προμηθεῦ προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
Πρ. Σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
Ο μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτης.
Νέοι νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δὴ
Ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἡσθόμην;
Τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννοῦντ' ἐπόψομαι
Αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
Ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
Κέλευθον ἥπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν.
Πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἂν ἱστορῇς ἐμέ.
Ερ. Τοιῆσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
Ες τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 944. Τὸν ἐφημέρους] γράφεται ἡμέρους. ἦγον τοῖς ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις, φησὶν ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων ζώων, ἢ τοῖς ἐφημέροις. ¶ 948. Καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως] ὁ Ζεὺς ὁ πατὴρ τῶν θεῶν κελεύει σοι εἰπεῖν ὕστινας λίγεις γάμους, καὶ τὰς ἀνθρώπους παρ' ὧν ἐκείνῳ τὴν βασιλείας ἐκβληθῆναι καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδ' ὅλως αἰνιγματωδῶς, ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα, ἔκαφα φανερά. ¶ 949. Μηδέ μοι διπλᾶς] μηδὲ ἐμοὶ, ὦ Προμηθεῦ, προξενήσῃς καὶ δώσῃς διπλᾶς ὁδούς. ἤτοι, μὴ ποιήσῃς ἀπιέναι κενὸν, καὶ πάλιν πεμφθῆναι παρὰ σε. βλέπεις γὰρ ὅτι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεὺς ὑ καταπράττει). Απως. μὴ κάματόν μοι διπλῶν προξενήσῃς, δεύτερόν με πείσων ὑποστείχαι. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται) ἀφ' ἧς λόγου, μὴ βάλοιό με αὖθις ἀπελθεῖν κενὸν παρὰ τὸν Δία. ἦγεν, ἅπαξ εἶπας καὶ ἓν Διὸς, μὴ κρύψῃς, ἵνα μὴ κἀκεῖνος πάλιν με πρὸς σὲ πέμψῃ. ¶ 951. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις] τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ, ἢ τοῖς ψευδέσι λόγοις χρωμένοις ἀ κάμπλ), ὅτε μειλίσσει), ἀλλ' ὅτι πολὺ θυμῷ) καὶ ἀμείλικτος γίνῃ) τοῖς τοιούτοις. ¶ 952. Σεμνόστομός γε] κατ' εἰρωνείαν ὁ Προμηθεὺς, μὴ, φησὶν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος ἅττες, παρῆκαν τῶν θεῶν, ἓν Ερμῆ. ταῦτα γὰρ λέγει καταγελῶν αὐτῶν. ἢ τὸ ἰσὶ καὶ καλῶς εἰρημένος, καὶ φρονήσεως γέμων, ὡς ῥᾳθεῖς ὑπὸ ὑπηρέτης τῶν θεῶν; ἢ τὸ σεμνόστομος, ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ ἐπημμένος καὶ γέμων οἰήσεως. ¶ 954. Νέον νέοι] νῦν νέοι θεοὶ βασιλεύετε, καὶ νομίζετε χωρὶς πένθους αἰεὶ κατοικεῖν τὰς ἓν ὀλύμπῳ ἀκρωρείας καὶ μέρος ἐκ τούτων ἢ τῶν ἓν ὀλύμπῳ μερῶν καὶ ἀκρωρειῶν κατειδόντα καὶ εἶδον δύο τυράννους ἐκπεσόντας καὶ ἐκβληθέντας τῆς βασιλείας (λέγει ἢ τὸν Οφίωνα καὶ τὸν Εὐρυνόμην, καὶ τὸν Κρόνον ὃν ἐβάλετο ὁ Ζεὺς) τρίτον ἢ καὶ τὸν τυραννοῦντα Δία θεάσομαι ἐκπεσόντα, καὶ κακῶς, καὶ ἐφυβρίσως, καὶ συντόμως. μὴ δοκῶ σοι φοβεῖσθαι τοὺς νέους θεούς; ἐγὼ πολλὰ ἐπείσαν

Omnino nuntiatum quid novi venit.
Merc. Te illum veteratorem illum peracerbe acerbum,
Qui deliquisti adversus deos, qui hominibus
Præbuisti dona, illum ignis furem dico;
Pater te jussit quas jactitas nuptias
Edisserere, & a quibus ille excidat imperio;
Et hæc quidem nullatenus obscure
Sed singula eloquere plane; neque mihi duplices
Prometheu proponas vias; cernis enim quod
Jupiter talibus non emollitur.
Prom. Graviloqua & confidentiæ plena
Est hæc oratio, sicut deorum famuli.
Nuperum imperium novitii obtinetis, quinetiam putatis
Vos incolere arces nulli dolori pervias: non ex his ego
Reges duos excidisse vidi?
Et hunc jam regnantem tertium aspiciam
Turpissime & citissime. nunquid tibi videor
Metuere & formidare novos deos?
Immo multum & omnino absum (a metu.) proinde tu
Qua venisti via, eam repetas festinanter.
Nam nihil eorum quæ ex me scisciteris cognosces.
Merc. At tali etiam prius pervicacia
Temet conjecisti in has infelicitates.

ξ φοβῆσθ αὐτός. σὺ δ' ἡ ὑδὸν ὧδ ἐβάδισα; ἰρχόμ@ ἐνταῦθα, πάλιν βάδιζε. ὑδὲν γὰρ ἰρῶ σοι ὧν ἰμὶ ἰρωτᾷς. ¶ 955. Πέργαμα] ἁπλῶς τὰς ξ ἀρατῆ ἀκροτίας· κατοχίσατο δέ. ¶ 957. Τρίτον] ἐβασίλδυσε πρῶτον μὲν ὁ Οὐρίων ϗ Εὐρυνόμης, ἔπειτα Κρόν@ ϗ Ρία. μᾶ ταῦτα δ' Ζεὺς ϗ Ηρ. ¶ 960. Ποῖ γε ϗ] σημήσαι, ποῖ ἐκπέπω, ἀνὶ ξ, ποῖ γε ϗ δᾶ, ἢ, ποῖ γε ϗ δέω. ¶ 963. Τοιοῖσδε] ἐν ταύταις ἢ κενοδοξίαις ϗ ὑπερηφανίαις ϗ ἀναισχυντίαις, ϗ πρὶν σαυτὸν εἰσάγαγες ϗ ὐδήσας εἰς τὰς βλάβας ἃς πάσχεις νῦν.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 942. Πάντως] ὁμολογημένως. καινὸν] νέον. ἀγγελῶν] μελλόν. ¶ 943. Σὲ ἡ σοφιστὴν] εἰρωνικῶς τοῦτο λέγει. ¶ 944. Τὸν ἐξαμαρτόντ'] ἡ παίσασα. ἐφημέροις] ἀνθρώποις. ¶ 945. Περέντα] παράσχοιτο. ¶ 946. Λυσῃ] ἐκλύσει. ¶ 947. Αὐδᾷς] λέγεις. ὧν] ἀφ'. ¶ 948. Μηδὲν αἰνιδηρίως] μηδαμῶς αἰνιγματωδῶς. ¶ 949. Αὖθ' ἅπαξα] φανερά· μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς] εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἶπες, πίμψει με πάλιν ὁ Ζεὺς πρὸς σὲ ἵνα σαφῶς εἴποις. ¶ 951. Τοῖς τοιούτοις] τοῖς ἀσαφέσι. μαλθακίζ@] ἀπατᾶται ϗ παράγεται. ¶ 952. Σεμνόσεμν@] εἰρωνικῶς. πλέως] πεπληρωμέν@. ¶ 953. Ο μυθὸς] ὁ λόγ@. ὡς] καθά. ¶ 954. Νέου] νεωστί· ἡ γὰρ ἀρχαία ὑμῶν ἡ βασιλεία. ¶ 955. Ναίειν ἀπειθῆ πέργαμα] ἐπειδὴ ναίειν εἶπε, ὁ δ' ναίων ἐντὸς τοίχως ναίει, δῆλ τοῦτο πέργαμα εἶπε· λέγει δ' ἡ ἀρατόν. ἀπειθῆ] πολεμικά. ¶ 956. Ηθάμιλλ] ἴγνων. ¶ 957. Τὸν νῦν τυραννοῦντ'] ἡ Δία. ἐκπέφομαι] ἐκπίπτειν. ¶ 961. Εγκύκλει πάλιν] σκεύθων ἀπέρχη. ¶ 962. Αν ἰσορᾷς] ζητῇς. ¶ 963. Πρὶν] ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας. αὐθαδίσμασιν] κομπάσμασιν· ἐλεγ' ὡς δικαίως κέκλοφε. ¶ 964. Εἰς τοίσδε] ἐν οἷς νῦν τυγχάνεις.

Πρ. Τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
Σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύων πέτρᾳ,
Ἢ πατρὶ Φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
Οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
Ερ. Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι πήμασι.
Πρ. Χλιδῶ; χλιδῶντας δῆτα τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
Ἐχθροὺς ἴδοιμι· καί σε δ' ἐν τούτοις λέγω.
Ερ. Ἡ κἀμὲ γάρ τι συμφορᾶς ἐπαιτιᾷ;
Πρ. Ἁπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
Οσοι παθόντες εὖ, κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
Ερ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
Πρ. Νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
Ερ. Εἶης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
Πρ. Ὤμοι. Ερ. Τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
Πρ. Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάντ' ὁ γηράσκων χρόνος.
Ερ. Καὶ μὴν σύγ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
Πρ. Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὅτῳ ὑπηρέτην.
Ερ. Ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
Πρ. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίσιμ' αὐτῷ χάριν.
Ερ. Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
Πρ. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τις, καὶ ἔτι τοῦδ' ἀνούστερος,
Εἰ προσδικᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

ΣΧΟΛ. α.

¶ 965. Τῆς σῆς λατρείας] τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, σοφῶς γίνωσκε ὅτι οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι τὴν σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν ὑπεραξίαν. ἤγουν, ἐγὼ προτιμήσομαι τὸ λατρεύειν τῷ Διΐ, τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ καὶ εἶναι ἄγγελός αὐτῷ, ὥσπερ σύ, ἢ πάσχειν ὅτι κακῶς. τοῦτ' ἔστι, κρεῖττον ἡγοῦμαι ἐγὼ λατρεύειν καὶ ἀγγελιαφορεῖν τῷ Διΐ ὡς σὺ, τὸ σφηνωθῆναι τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, καὶ πάσχειν κακῶς. ¶ 970. Χλιδᾷν ἔοικας] ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς ἢ Προμηθέως εἰκότως ὅτι κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὸ σφηνωθῆναι τῇδε τῇ πέτρᾳ, παρ' ὃ ἀγγελιαφόρον εἶναι μὲ ἢ Διός· φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἔοικας τρυφᾶν, καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς οἷς πάσχεις. Ὑπερβυθὶς δὲ ὁ Προμηθεὺς φησὶ πρὸς αὐτὸν, τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά; ὕτως εἴθε μοι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἴδοιμι τρυφῶντας, καί σε μὴ τούτων. ¶ 975. Οσοι παθόντες] συνῆλθε δὲ αὐτοῖς καὶ ὁ Τιτάνων. ¶ 976. Κλύω σ' ἐγὼ] νοῶ σε, φησὶν, ἐγὼ, μεμηνότα καὶ πασχοντα φρενῶν τα, καὶ πάσχοντα νόσον κακήν. ὁ Ἑρμῆς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Προμηθέα, ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἴσως τοιοῦτος με, κατὰ σε κρατεῖ, εἰ νόσημά ἐστι καὶ παραφροσύνη, μανία, τὸ μισεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἢ φησιν, ὁρῶ, ἀλλὰ, κλύω. ἐγὼ γὰρ δι' ἔργων ὕβριζεν ὁ Προμηθεὺς τοὺς θεούς, ἀλλὰ δι' λόγων. ¶ 979. Τόδε Ζεὺς] τὸ ὦμοι λέγειν. ¶ 980. Ἀλ' ἐκδιδάσκει] καὶκεῖνο ἂν τῷ χρόνῳ μαθήσει τὸ γενάζειν. ¶ 981. Καὶ μὴν] σὺ δὲ ὑπὸ ἢ χρόνου παιδεύῃ. ¶ 982. Σὲ γὰρ] καλῶς λέγεις μὴ φρονεῖν ἐμέ· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπακρίτην σοι ὄντι οὐκ ἂν διελέχθην. ¶ 984. Καὶ μὴν ὀφείλων] τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 966. Ἀλλάξαιμ'] ἐ μόνον ὅτι ἢ ἀλλάττω τὸ διδι-

Prom. Tuo obſequio meam hanc miſeriam,
(Pro certo habe) non ego permutarim.
Satius enim duco huic mancipari petræ,
Quam Jovi patri (tuo) eſſe fidum nuntium.
Ita cum procacibus procaciter agendum.
Merc. Videris deliciari præſentibus malis.
Prom. Delicior? ſic deliciantes meos
Videam hoſtes: & te inter eos dico.
Merc. Nunquid & me ob has calamitates incuſas?
Prom. Uno verbo omnes odi deos,
Quicunque beneficiis affecti, me injuria affligunt.
Merc. Percipio te inſanire morbum non exiguum.
Prom. Laborem ſane morbo, ſi morbus odiſſe hoſtes.
Merc. Non tolerandus eſſes, ſi feliciter ageres.
Prom. Hei mihi. Mer. Hoc verbum Jupiter ignorat.
Prom. Aſt tempus ſeneſcens omnia edocet.
Merc. Atqui tu nondum didiciſti ſanus eſſe.
Prom. Te enim miniſtrum non alloquutus fuiſſem.
Merc. Nihil videris dicere eorum quæ vult pater.
Prom. Siquidem deberem ei perſolverem gratias.
Merc. Nimirum conviciaris me perinde ac ſi eſſem puer.
Prom. Annon tu es puer, atque eo etiam inſipientior,
Si ſperas te aliquid ex me cogniturum?

ΣΧΟΛ. ε.

διδόμενον ἴσι γλυκὺ ϗ τὸ λαμβανόμενον αἰτιατικὴ, ἀλλὰ ϗ τέμπαλιν, ὡς κἀνταῦθα ϗ παρ' Ὁμήρῳ τὸ χύσεια χαλκείων ἀλάλκετο. ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεα δὺς χάλκεια ἔλαβεν. ¶ 967. Λατρεύειν] πρόσταλαιπωρεῖν. ¶ 968. Φῦναι] λέξαι. ¶ 969. Τὰς ὑβρίζοντας] Ἑρμῆς γὰρ πρόσθεν τῦτον ὑβρίσας τοιαῦτα παρ' αὐτῦ ἤκουεν. ¶ 970. Χλιδᾷν] τρυφᾷν ϗ ἐς ὕδὸν ταῦτα λογίζεσθαι. τοῖς παροῦσι πράγμασι] ϓ πρεσεύσαις σοι νῦν δυσχρίαις. ¶ 972. Οὕτως] ὧδε. ¶ 973. Ἢ] ὅλως. ¶ 974. Ἐχθαίρω] μισῶ. ¶ 975. Παθόντες εὖ] παρ' ἐμοῦ. κακῶς] κακοποιῆσαι. ἀδίκως] ἀδίκως. ¶ 976. Κλύω] αἰσθάνομαι. μεμιλωτά] μαινόμενον. ¶ 977. Εἰ] ἐὰν ὑπάρχει. τυγεῖν] μετεῖν. ¶ 978. Εἰης φορητὸς σὺκ ἂν] εἰ τοσούτοις συνὼν κακοῖς θρασύνῃ, τί ποτ' ἂν ἐδρᾶσας ἄτυχῶν; φορητὸς] ὑπομονητός. ¶ 979. Ἰὼ μοι] φεῦ. τόδε] τὸ ὦμοι. ¶ 980. Λᾷ' ἐκδιδάσκει πάνυ] ὥστε κἀκεῖνο τῦτο μαθήσεσθαι. ¶ 981. Οὕπω σωφρονεῖν] ἐπειδὴ δυσχερῶν ἐχ ὑποκλίνῃ ϓ συμφοραῖς, ἀλλὰ ϗ Διὸς καταφρίῃ, ὕσπερ σὺκ εἰδὼς ὅτι σὺ μείζων ἰσχύεις. ὕβρισας] γινώσκεις. ¶ 982. Σὲ γὰρ] εἰκότα λέγει. ¶ 984. Καὶ μὴν ὀφείλων] εἰκότως. Ἑρμῆ πρὸς τ Προμηθέα ὡς ἔοικας ὕδὲν ἰρὶν ἂν χρήζει πατὴρ, ὅτι ἰρωτοδόμους φησὶ πρὸς αὐτὸν, ϗ μὴν ὀφείλων ϗ χρεωστῶν αὐτῷ χάριν τίνειμι ἂν ϗ ἀνταποδοίην ὅπερ ὁ Ἑρμῆς γνοὺς ἐν ἰρωτείᾳ ῥηθὲν (ἐ γὰρ ὤφειλε Προμηθεὺς ἀλ' ὅτιῦν τῷ Διΐ) αἰτιᾶται τῦτον κερτομήσαντα ἰρωτοδοσάμενον αὐτὸν ὡς παῖδα ὄντα, εἰ μηδὲν ἰσηθαίῃ ὅτι ψεύδεται. παῖδα ἀντὶ ϓ ἄλλον τεῦσιν, ἵν' εἴη ὁ λόγος ἀξὺ ϗ ϓ Ἑρμῆ ἀκλείας, ὅτι σὺ μὲν ὡς ἄλλῳ πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ ϑ ἕ. ὅπερ ἐξελέγχει ἀξὺ τ ϓ Προμηθέως κατασκοπᾶς. ¶ 985. Ὡς] καθά. ¶ 986. Παῖς] ἄλλος, μωρός. ¶ 987. Πάντοθεν] μαθεῖν.

Οὐκ ἔστιν αἶκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ
Προτρέψεταί με Ζεὺς γνώμην τάδε,
Πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλὸξ,
Λευκοπτέρῳ δὲ πνοιᾷδι καὶ βροντήμασι
Χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω·
Γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι
Πρὸς οὗ χρεὼν τιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
Ερ. Ὁρᾶ τιν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
Πρ. Ὧπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
Ερ. Τόλμησον ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
Πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
Πρ. Οχλεῖς μάτην με, κὖμ' ὅπως, παρηγορῶν.
Εἰσελθέτω σὲ μηποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
Γνώμην φοβηθεὶς, θηλύτης γενήσομαι,
Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα φυγούμενον
Γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
Ερ. Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
Τίγγη γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς
Ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
Πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
Ατὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
Αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
Σκέψαι δ' ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πιθῇς λόγοις,
Οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
Ἕπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀχρίδα
Φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ

ΣΧΟΛ. α.

¶ 991. Αἰθαλοῦσα φλὸξ] χάφεται, αἰθερώσα. ¶ 992. Λάκκα πέτρῳ] λάκκῃ ἢ ταχείᾳ. ¶ 997. Ἐκβιβάζῃ] τετάρτῃ. ¶ 1005. Τὰ παίδες δέα] ποιῆσαι τάτο. ¶ 1006. Λέγων ἔοικα] ποικίλα, φησί, λέγω, ἢ ἔοικα ταῦτα λέγειν μάτην. εὐδὲν γὰρ μαλθάσσῃ ἢ πραΰνῃ ἢ τίγγῃ ἢ εὐδίδως τ' ἐνσάσεως, ἀλλ' ὥσπερ νεοσὶ ἀχθεῖς εἰς ζυγὸν πῶλος, δάκνων τ' χαλινὸν, βιάζῃ εὖ, ἢ ἀντίσασα, ἢ πρὸς τὰς χαλινὸς ἀνθιμάχῃ, ἢ σφοδρύνῃ ἐκ θρασύνῃ ἐκ ἡδαμινῷ σοφίσματι, καὶ μὴ δυναμένῳ ὠφελῆσαι. ὃ εἶπε σὲ τῷ Διός. καὶ μάτην ἐρεῖν] χάφεται, ἀλλ' ἐρᾶν μάτην. ¶ 1012. Οὐδενὸς μεῖζον σθένει] ἴσον ἐστὶ τῷ μηδενί. ¶ 1013. Σκέψαι δ'] σκόπησον πάντως χειμὼν καὶ ζάλη τ' ἀθλίων, ἢ τ' κακῶν τερκυμία ἄφυκτ@, ἵν' ἡ δυνήσῃ ἐκφυγεῖν, ἔσεσι καὶ ἐπίρχεται ἐπί σε. πρῶτα μὲν τὴν ὀκρίδα φάραγγα (τραχεῖαν δὲ λέγει φάραγγα τὸ τραχὺ ὄρ@ τὸν κάυκασον) βροντῇ ἢ κεραυνῷ διασχίσει ὁ Ζεύς, καὶ ἔνδεν ταύτης καλύψει τὸ σὸν σῶμα. ἢ πετρώδης ἢ ἀγκάλη ἢ κοιλότης σὲ βαστάσει ἢ δέξεται. πολὺ δ' μᾶκ@ χρόνε τελειώσας, ἄψορρον ἢ ὀπισθόρμητον ἥξεις ἐς φά@.

ΣΧΟΛ. ε.

Non eſt vexatio neque machinatio, qua
Jupiter me inducet hæc enunciare,
Priuſquam laxata fuerint vincula peſſundantia.
Præter hæc, projiciatur comburens flamma,
Aliſque alba nive & terræ
Motibus miſceat, & concutiat omnia:
Nihil enim horum me flectet, ut dicam
Per quem oporteat eum excidere regno.
Merc. Perſpice quæſo num hæc tibi profutura videantur.
Prom. Hæc ſunt dudum perſpecta & deliberata.
Merc. Suſtineas o vaniſſime, ſuſtineas aliquando
Præſentes ærumnas recte æſtimare.
Prom. Tu mihi velut fluctus, moleſtus es fruſtra, perſuadendo.
Nunquam tibi hoc ſubeat me Jovis
Mandati metu, effœminatum fore,
Et iſti valde-inviſo ſupplicaturum
Muliebribus manuum ſupinationibus,
Ut me ſolvat ab hiſce vinculis: ab hoc omnino abſum.
Merc. Videor colloquendo multa & fruſtra dicere;
Nihil enim maceraris & emolliris monitionibus
Meis: ſed frænum mandens tanquam nuper jugatus
Pullus, reniteris & habenis repugnas.
Sed ferocis conatu invalido.
„Nam pervicacia non-recte-ſapienti,
„Ipſa per ſe minimo minus valet.
Conſidera vero ſi non parueris monitis meis,
Qualis tempeſtas & malorum inundatio
In te irruet inevitabilis: primum enim aſperam
Rupem hanc tonitru & fulminis flamma

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 988. Αἴκισμ'] κόλασις. ¶ 989. Γεγωνῆσαι] φωνῆσαι. ¶ 990. Χαλαοῦῃ δεσμὰ λυμαντήρια] ἢ πρόσοντ@· ἐμοὶ δεσμᾷ ἐκλυθῶ. ¶ 991. Αἰθαλῶσα φλὸξ] ἀέρωπαί τε ϗ κέραυνος. ¶ 992. Νιφάδι] χιόνι. βροντήμασι χθονίοις] σεισμοῖς. ἐπειδὴ αἱ βρονταὶ ἄνωθεν γίνονται ῥηγνυμένων νεφῶν, δίχ τοῦτο βροντήμασι χθονίοις εἶπεν ἀντὶ ἢ τῷ ϔ γῆν κινοῦντι σεισμῷ. ¶ 993. Κυκάτω] ταραττέτω. ¶ 994. Γνάμψει] πτυλάσει. φράσαι] εἰπεῖν. ¶ 995. Χρεὼν] χρεκείμενον. τιν] αὐτόν. ¶ 996. Ταῦτα] ἃ φῄς. ἀμωγὰ] κερδαίνεις γὰρ ὑδὲν ταῦτα βοῶν. ¶ 997. Βιβάλλῃ τάδε] ὅτι ὑδὲν ὠφελοῦμαι ἐκ λίγων. ¶ 1000. Παρηγορῶν] παρ' ἃ φρονῶ πείθειν ἐπιχειρῶν. ¶ 1001. Εννοια] γνῶσις. ὡς] ὅτι. ¶ 1003. Λιπαρήσω] ἀβρακαλῶ σε. συγκάμψον] μεσίμβρι. ¶ 1005. Λῦσαι] ἐλεύθερῶσαι. δίω] ἐκείσω. ¶ 1007. Τίγγῃ] μεταβολῇ δίχῃ. ¶ 1010. Σοφεύνῃ] κεμπαίζῃ ϗ ἐπαίρῃ. ἀσθενεῖ σοφίσματι] ψεύδει ἀπάτῃ. ¶ 1011. Ἀνθαδίᾳ] μωρίᾳ. ¶ 1013. Πειθῆ] καταπειθῆς. ¶ 1014. Οἴ@] ἀπο@· τελκυμία] ἴχ@. ¶ 1015. Εσεισ'] ἐσεισίρχεται. ἀκρίδα] τραχεῖαν ϗ χαλεπήν.

Πατὴρ σπαράξει τήνδ', καὶ κρύψει δέμας
Τὸ σὸν, πετραίᾳ δ' ἀγκάλῃ σὲ βαστάσει.
Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
Ἀφορμὸν ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
Πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
Ἀκλητος ἥρπων δαιταλεὺς παντήμερος·
Κλαυσίβρωτον δ' ἥπαρ ἐκθοινήσεται.
Τοιοῦδε μέχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν πόνων
Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἀδῆν, κνεφαίᾳ τ' ἀμφὶ ταρτάρου βάθη.
Πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πιπλασμένος
Ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
Ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
Τὸ δεῖν, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
Πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
Εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

Χο. Ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
Λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθεῖναι, ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
„Πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1018. Πετραίᾳ δ' ἀγκάλῃ σὲ] ἤγουν τὸ ὑπόρρημα καὶ κοίλωμα τ πέτρας. τοῦτο γοῦν φησι, χάσματι γὰρ ὁμοίνς, μετέωρος ἴσῃ, κρεμάμενος τ χειρῶν. ¶ 1021. Πτηνὸς κύων] μυθεύεται ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς ὄρνιν τ καύκασον περιελώσας τ Προμηθέα μέσον κίονος, ἐποίησεν ἀετὸν κατέρχεσθαι καὶ ἐθίειν καθ' ἡμέραν τὸ ἧπαρ αὐτοῦ, ὃ δὲ πάσης μὲν ἡμέρας βιβρωσκόμενον, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον, καὶ οἷον ἀναπαυζόμενον, ἕως ὅ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν ἀετὸν ἀπέλυσε. ταῦτα δὲ ἰδὼν πάσχων, ὁ Προμηθεὺς διὰ δύο αἰτίας, μίαν μὲν ὅτι τὸ πῦρ κεκυμμένον ἐν ξύλῳ Διὸς δολίως ὑποκλέψας ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δι' ἃ καὶ τίσιν παῖσαι ἀνέντας· ἑτέραν δὲ ὅτι βίᾳ μίαν θυόντες οἱ θεοὶ τῇ Σικυῶνι τῇ πόλει, τ Προμηθέα μεμεληκότα τ κρεάτων ἐπαίνεσαν, ὅτως δὲ ὁσᾶ μόνα τῇ πιμελῇ δολίως συγκαλύψας, εἰς τὰ τῶν θεῶν μοῖραν ἐγκαλλα καὶ σάρκας παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνα τὰ ὀστᾶ περὶς εὐωχίαν παρέθετο, ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατ' αὐτῶν ἔτως αὐτὸν ἐτιμώρησεν. Ἄλλως. τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ Διὸς κύων ἀετὸς (τῷ Διὶ γὰρ ὁ ἀετὸς ἀναλίσκεται, ὡς ζῶν βασιλικὸν) διακόψει μέγα ῥάκος ὁ σώματος, τοῦτ' ἔστι μέρος τ ὑποκειμένου· ἐρχόμενος ἄκλητος εὐωχητὴς· ἐκθοινήσει δὲ καὶ φαγεῖ τὸ ἧπαρ τὸ ἐκ τ βρώσεως μελανόμενον. ὃ τοιούτῳ δεσμῷ καὶ τ τοιαύτης κακοπαθείας μηδέν τι περιόδου τέλος, πρὶν ἂν τις τ θεῶν διάδοχος φανῇ τ σῶν πόνων, καὶ εἰς τ σκοτεινὸν ἅδου θελήσῃ παραγενέσθαι, καὶ εἰς τ τάρταρον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς ὁ βουλητὸς αὐτῷ, πεισομένῳ ταῦτα πάντα. ὁ μέλλων βουλήσεσθαί σοι, φησὶ, καὶ ὑποκυπτήσεταί σε ὁ πόνος τούτῳ, εἰς τ ᾅδου ἥξει καὶ ταρταρωθήσεται. ¶ 1029. Πρὸς ταῦτα βούλευε] περὶς ταῦτα βούλευ, καὶ σκόπει τὸ περιέχον, ὅτι ταῦτά σοι λέγω, οὐκ εἰκῇ πεπλασμένα καὶ ψεύδη, ἀλλὰ λίαν ἀληθῆ. τὸ γὰρ Διὸς κόμπα, ὅτοι τὸ ὁ Διὸς, οὐκ ὑπίσταται ψευδολογεῖν, ἀλλὰ πᾶν ὃ ἂν εἴπῃ,

Pater diffringet, & abſcondet corpus tuum,
Petroſus autem ſinus te excipiet.
Et longo temporis defunctus ſpatio,
Denuo prodibis in lucem; ſed Jovis
Volucer canis Aquila cædis avida corporis
Rapaciter fragmentum magnum dilacerabit,
Conviva quotidianus non vocatus adventans:
Jecur vero dapes nigras epulabitur.
Neque hujus ærumnæ finem aliquem expectes,
Priuſquam deorum aliquis ſucceſſor tuorum laborum
Appareat, & velit deſcendere ad haud illuſtrabilem
Orcum, & ad tenebroſa profunda Tartari.
De his delibera; quia hic non eſt fictitius
Verborum ornatus, ſed ſerio enuntiatus:
Nam mentiri neſcit os
Jovis, ſed perficit omne verbum. Tu vero
Diſpice & cura; neque pervicaciam unquam
Exiſtimes meliorem bono conſilio.

Chor. Nobis quidem Mercurius videtur non intempeſtiva
Fari; jubet enim te pervicacia
Depoſita, inveſtigare ſapiens conſilium.
„Obtempera; Turpe eſt enim ſapienti in peccato perſiſtere.

πη, ὃ εἰς τέλ⊙ ἡ πλήρωμα ἄγει. σὺ δὲ ὑπείκει ἡ σχήσιχε, μηδὲ τῷ αὐθαδίαν κρεῖσσονα τῆς εὐβουλίας.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 1018. Πετραία δ' ἀγκάλη σὲ βασάσει] ἐντὸς αὐτῆς τελβήσῃ. ¶ 1019. Ἐκτελευτήσας] ἐκτελέσας ἐντός. ¶ 1020. Λιφέρνου] ὀπισθόρμητον. ¶ 1021. Δαφοινὸς] φονικός. αἰετὸς] ὁ αἰετὸς ἀνάκειται τῷ Διὶ· κύνα δ' αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἐμπίπτει τῷ Προμηθεῖ ὑπολήψεσθαι ὃν ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς, ὅτε τὸ περὶ τὸ μήλων ἄθλον ἐπόνει ὃς ἐνδέκατ⊙ ἦλθ αὐτῷ. ἴδοι δ' ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθέως ἦπαρ τῷ αἰετῷ βιβρωσκόμενον, ἀνεπληροῦτο πάλιν νυκτὶ ἡ ἄρτιον ἦν. λάβρ⊙] λαιμαργός. ¶ 1022. Διαρταμήσει] διακόψει. ῥαχ⊙] τὸ δίρμα. ¶ 1023. Δαιταλεὺς πανήμερ⊙] δαιτυμὼν διὰ παντὸς τῆς ἡμέρας. ¶ 1024. Κελαινόβρωτ⊙ν] μέλαν. ἐκθοινήσεται] καταφάγει. ¶ 1025. Τῶ σῶ δ' μόχθ⊙] τῶ σῆς δυσχλίας. τέρμα μήθε προσδόκα] μὴ ἀπαλλαγὴν ἐλπίζε τῆ συμφορᾶς ταύτης· εἰ μή τις τῶν θεῶν ἐθελήσει κινδυνεύσαι ὁλόμν⊙ ἀπαλλάξαι τῶν κακῶν, ὑδέποτε ἔσται ὡς δὲ αὐτὸς ἐνθάδι, λελύσῃ. ¶ 1027. Ἀναύχητον] σκοτεινόν. ¶ 1028. Κνεφαῖα] σκοτεινά. ¶ 1029. Βέλδ'] τὰ συμφέροντά σοι. ὡς] ὅτι. ¶ 1030. Κόμπ⊙] τὸ κόμπ⊙ ἔστι καὶ τὸ ψεῦδος Προμηθέως δόξαν. ὥστο γὰρ Ἑρμῆν μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα καμπάζειν. εἰρημέν⊙] ἀληθὴς καὶ ἀμάτα⊙. ¶ 1031. Ψυδηγορεῖν χρὴ] ψεύδη λέγειν οὐκ ἐπίσταται. ἐκεῖν⊙ γὰρ προσέτοξε μὴ ταῦτά σοι φάναι. ¶ 1032. Πᾶν ἔπ⊙] ὃ ἂν εἴποι. ¶ 1033. Παπαίνεις] σκώπτει. Φρόντιζε] δ λυπιτελοῦντ⊙. ¶ 1034. Ἀμείνου] κρείττονα. ¶ 1035. Οὐκ ἄκαιρ⊙] ἀλλὰ ἐγκαίρα. ¶ 1037. Ἐρόμην] ζητεῖν. ¶ 1038. Σοφῷ] οἷ⊙ αὐτὸς εἶ.

¶ 1042.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

κοτ

Πρ. Εἰδότι τοι μοὶ τάσδ' ἀγγελίας
Οὐ' ἐθούξευ, πάσχειν δὲ κακῶς
Ἐχθρὰν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ
Δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ
τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
Αὐταις ῥίζαις πτῦμα κραδαίνοι,
Κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
Συγχώσειεν· τῶν τ' οὐρανίων
Ἀστρων δίοδους, εἰς τε χειμερίου
Τάρταρον ἄφθιτ ῥίψειε δέμας
Τοὐμόν, ἀνάγκης σπείραις δίναις·
Πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
Ερ. Τοιάδε μέντοι τῶν Φρενοπλήκτων
Βυλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
Τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
Εἰ δ' εὐτυχῆ, τί χαλᾷ μαπᾶν;
Αλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πεμπόσυναις
Συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
Μετά πω χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
Μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
Χο. Αλλο τὶ φώνει καὶ παραμυθοῦ
Μ' ὅ, τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ πω

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1042. Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ] πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν ἐπ' ἐμοὶ ἡ ἑλικοειδὴς δ πυρὸς καταφορὰ (ἀμφήκης δέ ἐστιν ὁ ὀξύς) ὁ αἰθὴρ δ, καὶ ὁ αὐτὸς ἐρεθιζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῇ, σφακέλῳ τε ἀγρίων ἀνέμων, τῷ ἰσχυρῷ κινήσει. σφάκελος δ ἐστὶ κυκλικὴ κίνησις ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον ἐγκύκλιος. τὸ γλῶ δ ἐκ τῶν πυθμένων καὶ τῶν κατωτάτων τόπων σὺν αὐτοῖς θεμελίοις κραδαίνοι καὶ κινήσειεν. τὸ κῦμα δὲ τῆς θαλάσσης ἐν τραχεῖ ῥόμβῳ συγχώσειεν ἐμὲ, καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀναῤῥίψῃ εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἄστρων· ἤτοι εἰς τὸ κράτος, ὅπου εἰσὶ τὰ ἄστρα. ¶ 1048. Συγχώσειε] συγκαλύψει. ¶ 1055. Παραπαίειν] ὡς Φρενῶν. ¶ 1057. Αλλ' ἤ ὑμεῖς γ' αἱ πεμπόσυναις] ὡς εἰς Ωκεανίδας φησὶν ὁ Ερμῆς, ἀλλ' ἤ ὑμεῖς, ὦ γυναῖκες συνωδυνήμβαι καὶ συγκακοπαθεῖσαι τῷ δ Προμηθέως βλάβαις, ὑποχωρεῖτε ταχύταλα ἐκ τῶν ἐνταῦθα τόπων, μὴ τὰς φρένας ὑμῶν μαλαίας καὶ μωρὰς ἡ παραπλῆγας ποιήσῃ τὸ ὄχημα τοῦ δ Διὸς βροντῆς, τὸ ἀτέραμνον καὶ σκληρὸν καὶ μίγα. ¶ 1062. Αλλο τὶ φώνει] ἄλλο τί λέγε, καὶ παραμυθοῦ, καὶ παραλογίζε καὶ ἀπάτα ἐμὲ, εἰς ὅπερ καὶ πείσεις καταλῦσαι τὰ Προμηθέα. ὁ δὲ τοῦτο τὸ ἔπος, δηλαδὴ τὸ, μὴ ἠλιθιώσῃ τὰς φρένας ὑμῶν τὸ τοῦ βροντῆς ὄχημα, πλὴν τῶν καὶ ὑπομονητῶν καὶ καρτερικῶν παῤῥήψας καὶ παρτάγεις εἰς τὸ καταλῦσαι τὰ Προμηθέα.

ANAPÆSTI.

Prom. Scienti mihi hæc mandata
Iſte expoſuit, ſed male tractari
Hoſtem ab hoſtibus, nihil eſt abſurdi.
Porro, in me projiciatur
Ignis anceps capillitium, æther vero
Concutiatur tonitru, & turbine
Furentium ventorum, terram autem ex fundo
Cum radicibus labefactet ventus,
Fluctum vero maris horrendo impetu
Aſtrorumque cœleſtium
Curſus commiſceat, atque in atrum
Tartarum penitus projiciat corpus
Meum, neceſſitatis rigidis turbinibus:
Omnino tamen me non extinguet.
Merc. Tales nimirum phreneticorum
Cogitationes & voces licet audire.
Quid enim abeſt a delirio?
Quod ſi fœlix eſſet, quid de inſania remitteret?
Vos vero quæ ærumnis
Hujus compatimini, locis
Ex his celeriter aliquo diſcedite;
Ne animos veſtros attonitos reddat
Mugitus tonitru horridus.
Chor. Aliud quid loquaris & ſuadeas
Mihi quod & perſuadebis: nam

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 1039. Εἰδότι] γινώσκοντι. ¶ 1040. Εβούξε] ἔπτε. ¶ 1041. Λοιπὸς] ἀπρεπὴς. ¶ 1042. Πρὸς τοῦτ'] ἀξὶ τοῦτο. ¶ 1043. Αμφήκης] δι' ὅλου καυστικός. αἰθὴρ] ἀήρ. ¶ 1044. Ερεθιζέσθω βροντῇ] κινούσθω ἐν βροντῇ. σφακέλῳ] συγκοπῇ. ¶ 1045. Πνεμόνων] τ̃ βαθυτάτων τόπων. ¶ 1046. Κραδαίνοι] κραδαινέτω ἢ κινείτω. ¶ 1047. Τραχῆ ῥεθίῳ] σφοδρῷ ῥεύματι. ¶ 1048. Συγχώσειεν] συγχωσάτω αὐτίκα. ¶ 1049. Δι:δυς] εἰς τὰς διεξόδους. κελαινὸν] σκοτεινόν. ¶ 1050. Ἀρέλῳ ῥίψαι] ὁμῶ ῥιψάτω. ¶ 1051. Δίναις] συγκοπαῖς. ¶ 1053. Φρενοπλήκων] τ̃ μανικῶν. ¶ 1055. Παραπαίειν] αὐτόν. ¶ 1056. Εἰ δ' εὐτυχῇ] σοί. ἔγωγε οἱ τ̃ παρόντων συμφορὰν ἐν εὐτυχίᾳ ἡγοῦμαι μέρει, τί μανιῶν ὑφίσαι, τίσιν αἰτιχῶς μαινόμενον ἢ, ἢ καὶ ὅτιῦν σωφρονῆς. τί χαλᾷ] ὑφίσαι. ¶ 1057. Πνεμοσύναις] δυσυχίαις. ¶ 1058. Συγκάμνεσαι] κοπιῶσαι. ¶ 1059. Μετά τε χαρᾶς] εἰκότως ἐταύθα πεπείκε τὸ ὑπερβατὸν κίνησιν παρεγγυώμενον ἢ μεταπάσειν τῷ χερῷ. θοῶς] ταχέως. ¶ 1060. Ηλιβώσῃ] εἰς ἀναισθησίαν ἄξῃ. ¶ 1061. Μύκημα] κλύσμον. ἀτέραμνος] σκληρὸν, σφοδρόν. ¶ 1062. Παραμυθῇ] παράσχῃς.

Τοῦτό γι τλητὸν παρίσυρας ἔπος·
Πῶς μι κιλεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
Μετὰ τοῦδ' ὅ, τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
Τοὺς προδότας γὰρ μισῶν ἔμαθον.
Κ' οὐκ ἔστι νόσος
Τῆσδ' ἥτιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
Ερ. Αλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω·
Μηδὲ πρὸς ἄτης θραθῆσαι,
Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπη-
Θ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
Πᾶμ' εἰσέβαλε· μὴ δῆτ', αὐταὶ
Δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
Κ' οὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
Εἰς ἀπείραντον δίκτυον ἄτης
Εμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνίας.
Πρ. Καὶ μὴν ἔγγῳ κ' οὐκ ἔτι μύθῳ
Χθὼν σισάλευται·
Βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
Βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
Στεροπῆς ζάπυροι, γρόμβοι δὶ κόνις
Εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀείμων
Πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
Στάσιν ἀντίπνευσ' ἀποδικυύμενα·
Ξυντετάραχται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
Τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ δίδοται
Τεύχουσα φέβου στείχει φανερῶς.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1065. Κακότητ' ἀσκεῖν] κακίαν ἀγαπᾷν καὶ μισεῖν τὸν. ¶ 1066. Μετὰ τοῦδε] συμπάσχειν αὐτῷ ἑτοιμάζομαι. ¶ 1070. Ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ] ἀλλ' ὧν μέμνησθε ἅπερ προλέγω ὑμῖν, μηδὲ παρ' ἄτης θραθεῖσαι, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμπεσοῦσαι, μέμψησθε ἢ δυσχέραν ἐμοῦ μέλλετε παθεῖν· μηδὲ εἴπητε ποτέ, ὅτι ὑμᾶς ὁ Ζεὺς εἰς ἀπροσδόκητον ἢ ἀνέλπιστον καὶ αἰφνίδιον βλάβῃ εἰσέβαλεν, μηδαμῶς εἴπετε τοῦτο. αὐταὶ γὰρ ὑμᾶς αὐτάς, λείπει τὸ αἰτιᾶσθε. εἰδυῖαι γὰρ καὶ θέλουσάμενοι, καὶ σὺκ ἀγνοοῦσαι, οὐδὲ ἐξαίφνης καὶ λαθραίως ἐμπλεχθήσεσθε εἰς τὸ δίκτυον τῆ βλάβης τὸ ἀπέραντον. ἤ τέλῳ· οὐκ ἐνήσεττε. ¶ 1079. Καὶ μὴν ἔργῳ] καὶ δὴ ἐν ἔργοις αὐτοῖς, σὺκ ἐν μύθῳ (ὡς ἁπλῶς ἐμοῦ λέγοντος ὅτι μέλλει γίνεσθαι ταῦτα) ἡ γῆ σείεται· ἡ δὲ βροντῆς ἡ φωνὴ ἡ βρύχουσα παραμυκᾶται καὶ ἠχεῖ καὶ βοᾷ. ἐκλάμπουσι δὲ καὶ πολύπυροι ἕλικες τε στεροπῆς, ἤτοι αἱ ἑλικοειδεῖς καὶ τὰ νίφη τε ἀστραπῶν κινήσεις· οἱ γρόμβοι δὲ καὶ αἱ ἕλιξες τε ἀείμνων συγκρούσεις τῶν κόνιν σκιρτᾷ δὲ τε ἀείμνων πάντων τὰ πνεύματα ἀποδικνύντα πρὸς ἄλληλα τοιαύτην· ἤγουν, τῇ ἐναντίᾳ ἄλλων πνεῦ πρὸς ἄλληλα ἀνθίσταμθαι· ξυντετάραχε δὲ ὁ ἀὴρ ἐν τῇ θαλάσσῃ. τοιαύτη ἐπ' ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κινεῖται ῥιπὴ καὶ κίνησις καὶ ζάλη καὶ τέλχουσα ὑπὸ τοῦ Διός, κατασκευάζουσά μοι φόβον.

Δίττα τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὄρος μέγα,

Hunc ſermonem adduxiſti non ferendum;
Quomodo jubes me inhoneſta ſequi?
Cum hoc volo perpeti, quicquid oporteat;
Didici enim odiſſe deſertores.
Nec datur vitium
Quod magis quam hoc deſpuam.
Merc. Sed memineritis quæ ego præmoneo;
Neque a malo deprehenſæ,
Incuſetis fortunam, neque dicatis unquam
Jovem vos in improviſum
Infortunium conjeciſſe; non inquam, ſed vos
Voſmet: ſcientes enim
Neque ex improviſo, neque clam
In inextricabilem laqueum calamitatis
Incogitantia involvemini.
Prom. Atqui facto & non amplius verbo
Terra concuſſa eſt:
Et reboat ſremens ſonus
Tonitru, glomerationes vero emicant
Coruſcationis igneæ, turbines autem pulverem
Circumagitant; & exſiliunt ventorum
Omnium flatus, in ſe mutuo
Ex adverſo ſpirantem diſcordiam exercentes:
Æther vero mari eſt confuſus.
Talis impetus in me cœlitus
Terrorem incutiens aperte venit.

Ἐξ ἧς καὶ ἀρχῆ παμφάγε πυρὸς νάμα
Μίσχει πολίχνης Καΐκης λεγομένης.
Ῥαιβδεῖ ϑ' δεινῶς ὡς πάλαμός, ἐκρίζων
Πνεῦμα δ' ἐκ γῆς ἐκπετὸν ἀντ' κοιλάσι
Κιονήρεως νάφθης τε πεπλημμύραις
Χωρῶν σεβερῶς ἐκπυρᾶται τῇ βίᾳ·
Εὑρὼν δ' ἀντ' σήραγξιν ὕδως ἐκρίζων
Τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἐξαισιόμβιον
Ἀναφλογωθὲν ἐξάπαλαι πῦρ ῥίπτει.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 1064. Πλὴν] ἀσεβῶν ἐμῶν. παρίσυσας] ἐξωλώλεκας. ¶ 1065. Κακότητ' ἀσκεῖν] τὸ γὰρ αἰσχρὸν διδόναι τὰς φίλας εἰς τᾶτο φέρει. ¶ 1066. Χρὴ] Δόκει δ'. ¶ 1067. Προδόλας] ἀντὶ φίλων. ¶ 1069. Τῆς] τῆς ἀσεβείας. ¶ 1070. Μίμνησθ'] ἐνθυμεῖσθε. ¶ 1072. Μέμψησθε] κατηγορήσητε. ¶ 1073. Ἀπρόσπλον] ἄσκεπτον. ¶ 1075. Τμᾶς αὐτὰς] ἐμβαλεῖτε. ¶ 1077. Ἀπέραντον] ἀδιέξοδον. ¶ 1078. Τῶν' ἀνοίας] ἀντὶ ὑμῶν. ¶ 1079. Μύθῳ] λέγω. ¶ 1080. Χθὼν] ἡ γῆ. ¶ 1082. Ελικες] συρροαί. ¶ 1083. Στερόπης] ἀστραπῆς. ζάπυροι] λίαν καυστικαί. τρόμβοι] καταιγίδες ἀέρων. ¶ 1084. Ελίσσουσιν] συρίφουσιν. ¶ 1086. Σλάσιν] ταραχλώ. ἀντίπνοι] ἐναντίαν αὔκλοις. ¶ 1087. Αἰθὴρ] ἀήρ. ¶ 1088. Ριπὴ] ὁρμή. ¶ 1089. Τόλμησα] καλαισυάζησα.

Ω μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάσταν
Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
Εσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

O mater mea veneranda, o omnium
Communem lucem circumvolvens æther,
Cernis quam injusta patiar.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1090. Ω μητρὸς ἐμῆς σέβας] σεβασμίως, ὦ μήτηρ ἐμὴ Θέμις.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 1090. Ω μητρὸς ἐμῆς σέβας] σεβασμία μήτηρ. ὦ πάντων Θέμις] δίκη. ἢ ὦ πάντες Θέμιν ἡγῆσθαι, ἢ ἡ τὸ δίκαιον πᾶσι ποιοῦσα, ἢ ὦ δικαιοσύνη πάντ' ἐσορῶσα, ὃ οὐ κρεῖττον. ¶ 1091. Κοινὸν φάος εἱλίσσων] εἰς πάντας φῶς συνρέφων. ¶ 1092. Ως] πῶς. πάσχω] κάμνω.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Ὑπόθεσις τῆς τῦ Αἰσχύλυ Τραγῳδίας ἣ ἐπιγράφεται

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ὁ Λάϊος τῦ Λαβδάκυ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεχλημένος Ιοκάσην, τὴν θυγατέρα τῦ Μενοικέως· ᾗ συνελθεῖν ϗ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, ϗ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τῦ Οἰνομάυ Ιπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτῦ, ϗ αὐτῷ συνεγένετο, ϗ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ ϗ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἁρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὃν εἵρηται τρόπον ἅπαις ἦδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῦ Απόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνώσασθαι· ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν ϗ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκλενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς ϗ Πέλοψ κατηράσατο ἦνίκα ὁ Οἰδίπυς ἐγεννήθη· διατορήσας τὰς πόδας αὐτῦ ϗ χρυσέᾳς κρίκυς διαπεροιησάμενος, ἐν Κιθαιρῶνι τᾶτον ἐξέθετο. εὐρόντες δέ τινες αὐτὸν ποιμένες ϗ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, ϗ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπυς παρά τινος ὑορισθεὶς ϗ ὀνειδισθεὶς ὡς νόθος εἰ ϗ ἀ γνήσιος τῦ Πολύβυ, ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἤγουν εἰς τὸ τῦ Απόλλωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη ϗ τινος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, ὅτι πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σᾶ, ϗ μητρί συ συνευνασθῆναι. ἀκύσας δὲ τῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, ϗ τὴν αὐτᾶ γυναῖκα, μητέρα· ϗ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν. διεποιεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην ϗ ὁ Λάϊος ὁ τᾶτυ πατὴρ, ἀπερχόμενος ϗ ἔτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων περὶ τῦ παρ' αὐτᾶ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγυν τῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τῦ Λαΐυ δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὦ ξένε τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδᾶ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη. πληγεὶς δὲ παρὰ τῦ Λαΐυ, ἐμάνη ἐπὶ τᾶτῳ, ϗ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ϗ πάντας

Argumentum Tragœdiæ Æſchyli quæ SEPTEM AD THEBAS nominatur.

LAius Labdaci filius regnavit Thebis, Jocaſta Menœcei filia in uxorem ducta, quacum rem habere & liberis operam dare non eſt auſus, utpote qui Pelopis diras pertimeſceret. Ferunt enim Laium Chryſippum Pelopis filium (non ex Hippodamia Oenomai filia, ſed ex alia muliere genitum) rapuiſſe, & amore ejus captum concubuiſſe, primumque mortalium Veneream maſculorum turpitudinem indicaſſe, quod inter Deos Jupiter, rapto Ganymede, fecerat. Cujus ſceleris Pelops certior factus, Laio interitum ex proprio ſemine imprecatus eſt. Cum igitur Laius ob hanc quam diximus cauſam ſine prole diu vitam tranſegiſſet, ad Apollinis oraculum profectus eſt, quæſitum an ſibi expediret liberos procreare. Unde reſponſum hoc tulit,

Ne liberos creato Diis nolentibus.

Accepto autem Oraculo reverſus cavebat ne quando cum uxore ſua concumberet. Die vero quodam vino gravis factus, ex Uxoris concubitu Oedipum genuit. Metuenſque oraculum, quod etiam addiderat,

Namque ille vitam cui dabis eripiet tuam,

cui & imprecationes Pelopis conſentiebant, quamprimum natus eſt Oedipus, perforatis pedibus ejus, infixiſque aureis annulis, Cithærone ipſum expoſuit. Quem cum Paſtores quidam inveniſſent excepiſſentque, ad Polybum Corinthi Regem detulerunt; qui a paſtoribus acceptum & curare dignatus eſt, & uſque ad virilem ætatem educavit. Tum vero Oedipus, cum a quodam contumelioſe haberetur, qui ei exprobravit, quod nothus nec genuinus Polybi filius eſſet, profectus eſt ad Pythiam, Apollinis ſcilicet ad oraculum, quæſiturus & quis ipſe eſſet, & cujus filius. Reſpondit autem ei oraculum, quod in fatis ipſi fuerit patrem ſuum interficere, & cum matre concumbere. Reſponſo hoc audito, Corinthum renuit ad Polybum redire, ob ea quæ dicta ſunt, ut qui exiſtimaret Oraculum patrem dicere Polybum, matrem vero uxorem ejus; quare ea potius tendebat via, quæ Thebas duceret. Eandem autem viam carpebat etiam Laius, hujus pater, veniens & ipſe ad Oraculum, interrogaturus quid factum ſit de filio ab ipſomet expoſito, ſcilicet Oedipo. Cum autem alter alteri occurreret, Laii ſatellites Oedipum alloquebantur, Tu quiſquis es, de via Regi cede. Ille autem haud obſecutus eſt, & cum a Laio percuteretur, furore percitus, & ipſum & reliquos qui una cum eo erant interfecit,

τας τοὺς μετ' αὐτῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς σραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕσερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε, κ᾽ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ, κατήσθιε. προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς σφιγγὸς, βραβεῖον, ἡ τῦ Λαΐυ γυνὴ Ιοκάση, δοθησομένη αὐτῷ εἰς γάμον. εἰπόσης οὖν τῆς σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τὸ, τετρά᾽πους δίπους τὲ κ᾽ πάλιν τρίπους, ὃ σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὑτήν. συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην κ᾽ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν Αντιγόνην κ᾽ τὴν Ισμήνην. ὕσερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς αὐτῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ ἤτοι τῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς ὥσε διὰ ξίφους κ᾽ πολέμυ τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἃ ἕνεκα κ᾽ φοβύμενοι, τὸ ὁμῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις κ᾽ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τῦ ἑνὸς ἐξερχομένυ τῆς πόλεως κ᾽ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι· κ᾽ πάλιν τῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένυ, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος· ὡς ἂν ἐκ τύτυ φύγωσι τὴν ἀράν. ὁ γοῦν Πολυνείκης πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τῦ χρόνυ δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης κ᾽ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο, κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέυς, εἰς τὸν τῦ Αργους βασιλέα Αδρασον ἀπῆλθε, κ᾽ τύτυ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Αδρασος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, κ᾽ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τῦ Αργυς σρατιὰν πλείσην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τῦ οἰκείυ ἀδελφῦ. ἔνθα κ᾽ αὐτὸς κ᾽ ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ ὑπ᾽ ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Η μὲν οὖν σκηνὴ τῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐσὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, σρατιὰ Αργείων πολιορκοῦσα Θηβαίυς, τύς τε νικήσαντας κ᾽ θάνατος Ετεοκλέυς κ᾽ Πολυνείκυς. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, διὰ τὸ ἑπτὰ σρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι, ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ὖσαι, ἑκατονταπυλοι.

Τὰ τῦ δράματος πρόσωπα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.	ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΓΓΕΛΟΣ κατάσκοπος.	ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ παρθένων.	ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει ἡ Ετεοκλῆς, παρασκευάζων τὲ τὸν Θηβαίων δῆμον εἰς φρενῶν τὸ πόλεως.

interfecit, unum tantum dimiſit, qui domum reverſus omnia nunciavit. Poſt hæc cum Oedipus Thebas proficiſceretur, ingens urbi malum imminens Sphingem invenit, quæ ænigmata proponens, unumquemque qui ea explicare non valebat, devoravit. Præmium vero tunc temporis a Thebanis cuilibet ænigma Sphingis ſoluturo propoſitum fuit Jocaſta uxor Laii, ipſi connubio jungenda. Quare cum Sphinx ænigma iſtud proferret: Quadrupes bipeſque & rurſus tripes, quod hominem ſignificat, ſolutionem Oedipus excogitavit, & Sphinx furore correpta ſeipſam interemit. Inde Oedipus ex coitu cum matre ſua quatuor liberos procreavit, Polynicem atque Eteoclem, Antigonen & Iſmenen. Poſthæc facinore quod perpetraverat cognito ſeipſum oculis privavit, & regnum filiis ſuis quos ante nominavimus reliquit. Cum autem illi patrem lumine orbatum in carcere arcte cuſtodirent, imprecatus illis eſt ut ferro & cæde regnum dividerent. Inde metu perculſi ſimul Thebis habitare, & regnare noluerunt, convenitque inter ipſos, ut unus urbe excederet & ſolum mutaret, alter autem per annum unum regno potiretur, rurſumque cum rediret ille qui exceſſerat, locum ei alter daret, ut vel ſic diras Patris evitarent. Primum igitur Polynices per annum unum imperio potitus eſt, inde ſeceſſit ſuas Eteocli vices concedens. Anno autem elapſo Polynices Thebas ad regnum capeſcendum, uti convenerat, reverſus, nec ab Eteocle admiſſus eſt: quare ad Adraſtum Argivorum regem abiit, ductaque filia gener ejus hac conditione factus eſt, ut Adraſtus communem operam daret quo in urbem ſuam redire regnumque recuperare poſſet. Lecto igitur Argis exercitu copioſo Thebas eum adverſus fratrem ſuum ducit, ubi & ipſe & frater cæde mutua perierunt.

Scena Fabulæ Thebis eſſe ſupponitur. Chorus ex Thebanis Virginibus conſtat. Argumentum, exercitus Argivorum obſidens Thebanos ſed victores, & interitus Eteoclis & Polynicis. Titulus Tragœdiæ, *Septem ad Thebas*, quod ſeptem Duces Thebarum portas cuſtodirent; ſunt enim hæ Thebæ ſeptem portarum, Ægyptiacæ autem centum.

Fabulæ Perſonæ.

ETEOCLES.	ISMENE.
NUNCIUS explorator.	ANTIGONE.
CHORUS Virginum.	PRÆCO.

Prologum agit Eteocles, populum Thebanum ad urbis cuſtodiam inſtruens.]

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
Οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ γένοιτο) συμφορὰ τύχοι,
Ετεοκλῆς ἂν εἷς πολὺς κατὰ πόλιν
Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φραμίοις πολυῤῥόθοις,
Οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
Ετώνυμος γένοιτο καδμείων πόλει.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
Ηβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
Ωραν τ' ἔχοντ' ἔκαστον, ἅς τι συμπρεπὶς,
Πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Βωμοῖσι τιμὰς μὴ ξαλειφθῆναι ποτέ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1. Κάδμου πολῖται] ὁ Ετεοκλῆς στρατηγίζει, ἢ παρασκευάζων τὸ λαὸν ἅπαντα περὶς φυλακὴν τ πόλεως, φησὶν, Ω Κάδμου πολῖται, ἤτοι ὦ Θηβαῖοι, πρέπει λέγειν τὰ καίρια καὶ τὰ εὐδοκίμοντα, ἢ τὰ ἀναγκαῖα, ἃ ἄνθρωποι ἐκλέγουσιν ἐπὶ τοῖς φυλάσσειν καὶ ἔχειν καὶ σῴζειν τὰ πράγματα, ἤγουν πρᾶγμα καὶ ἐξουσίαν, ἐν πρύμνῃ, ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ, νωμῶν καὶ κινῶν καὶ εἰκυκεμένων εἴκαν πόλεως, ἤγουν τ τ πόλεως κυβερνῆσαι, μὴ κοιμῶν καὶ κοιμίζων καὶ ἀναπαύων τὰς ὀφθαλμὰς ἐν ὕπνῳ, τροπικῶς ἢ τῷ λέγω ἐχρήσατο ὁ ποιητὴς, περιμίλιον καὶ τ ἀρχὴν τ πόλεως, οἷαπερ ἡ τ ταύτης κυβέρνησιν. ¶ 3. Οἴακα νωμῶν] κυβερνήτης ὢν τ τ πόλεως πραγμάτων. καλῶς ὁ ποιητὴς τ ἄρχοντα τ πόλεως ἐξίσωσε τῷ τ νηὸς κυβερνήτῃ. ὥσπερ γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐν τῇ νηὶ, τοῦτο αὐτὸ καὶ ἀρχηγὸς ὢν τῇ πόλει. μὴ κοιμώμενον, ἐκ δ Φρονλίδου ὑπὲρ τ πόλεως καὶ Ομηρος, Οὐ χρὴ παννύχιον ἕυδειν βουληφόρον ἄνδρα. ¶ 4. Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν] εἰ μὲν γὰρ καλῶς, φησὶ, πράξαιμεν, τ εὐπραξίας ἡ αἰτία θεὸς τοὺς θεοὺς ἀναφέρεται. τ ἢ δυσπραξίας, θεὸς τοὺς ἄρχοντας. διὸ καὶ φησιν, εἰ δ' αὖτε καὶ πάλιν συμφορὰ καὶ δυστυχία τύχοι, ἤγουν ἐὰν δυσχήσωμεν, καὶ κακῶς πάθωμεν (ὃ περ μὴ γένοιτο) ὁ Ετεοκλῆς ἂν (τοῦτ' ἔστιν ἐγώ) εἷς ὢν, πολὺς καὶ πόλιν ὑμνοῖτο καὶ λοιδοροῖτο καὶ ὑβρίζοιτο ὑπὸ τ πολιτῶν διὰ κακῶν καὶ πολυρρόθων ῥήτορων, καὶ ψόγων καὶ ἐνυβρισμῶν, ὧν τινων τύχων ὁ Ζεὺς γένοιτο ἀλεξητήριος, ἐπώνυμος τῇ πόλει καδμείων, ἀντὶ δ ὅτως ὀνομαζόμενος ἐν Θήβαις. τοῦτο γὰρ ἴσχει ἐπώνυμον ἐν Θήβαις ὁ Ζεὺς, ἢ ἐπὶ Ζεὺς τιμᾶται ἀλεξητήριος. φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμᾶτο. ¶ 7. Τμνοῖτο] ὑμνοῖτο μέσον. ¶ 10. Τὸν ἐλλείποντ' ἔτι] τ ἐλλείποντα ἔτι ἡλικίας ἀκμαίας καὶ ἕξιν τάττει, ἤτοι τ νεάζοντα· καὶ τ ἔξηβον χρόνῳ, ἤτοι τ γηραιὸν καὶ παρεβαίνοντα καὶ παρακμάσαντα ὑπὸ δ χρόνου. ¶ 12. Βλάστημον] ἤτοι αὔξησιν καὶ σκεπασὴν αὔξοντα καὶ βλαστάνοντα σωματικῶν, ὡς ἀκμαῖον καὶ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχην. ¶ 13. Ωραν] Φρονλίδα, ἡλικίαν. ἢ γὰρ νέος ἦτος, ἕκαστον ὑμῶν ἔχοντα Φρονλίδα τ πόλεως, ἢ ἕκαστον κῆ τ ἡλικίαν ἑαυτῆ, βοηθεῖν τῇ πόλει, ὡς πρέπον ἐστίν.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 1. Κάδμου πολῖται] στρατηγίζων οὖν Ετεοκλῆς ὡς εἰ κινδυνεύοι πρὸς πόλεμον, θρηλοῦσις καὶ ᾠδαῖς τιμᾶσθαι ἂν αὐτὸν τὸς πολίτας φησὶ, ὡς εἴωταί τινες, ἀτιμάσαι αὐτὸν

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

SEPTEM CONTRA THEBAS.

IAMBI.

Eteoc. CAdmei cives, tempeſtiva oportet loqui (*cum*)
Qui rerum curam gerit in puppi civitatis
Clavum tenens, palpebras non componens ſomno.
Si enim bene rem geramus, cauſa ad deos refertur:
Sin aliter, quod abſit, acciderit infortunium,
Unus Eteocles multus per urbem
Famigerabitur a civibus occentationibus tumultuoſis,
Et lamentis, quorum Jupiter Averruncus,
Uti nominatur, ſit Cadmæorum civitati:
Vos autem nunc oportet, & cum qui nondum attigit
Pubertatis florem, & cum qui tempore depubuit,
Vigorem multum reparantem corporis
Curam habentem unumquemque, ſicut convenit,
Urbi ſuccurrere, & deorum indigenarum
Altaribus, (ne unquam honoribus deſtituantur)

αὐτὸν ϗ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῦτο ἀνὶ δ' ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνοντες· ὅτι ἡ ἀληθὶς ἰσι τᾶτο, ϗ ὡχὅπερ ἐκεῖνοί Φασι, μαρτυρῆ τὸ αἱμώγμασι. πᾶς γὰρ ἂν εἶὸν τ' ἦν ἅμα μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν, ἅμα ἢ θρίνοισι τιμᾶν; ἀλλὰ ὑμνοῖτο ϗ θαυμάζοιτο ὑπὸ τ αὐτῶν ἐν πολλοῖς ἰπαίνοις, ὡς ὑπὶρ τ πατρίδ@ κεκινδυνδκώς, ϗ θρίνοισιν αἰξιοῖτο ἀνὰ πᾶσαν ϟ πόλιν. ἐπεὶ ϗ τὸ δ' ἀτιμάζειν ὄνομα σᾶκ ἄπο ὑδὲν ἡ τ ἰπαινον δηλοῖ. ὡς γὰρ τ εἵμεν ϗ τ ὄδῶν ἐι παλαιοὶ τὸς ἰπαίνες ἤδον. ὥσπερ ἰσὶ ϗ τὸ ἰγκώμιον τὸ ἐν κώμοις ϗ τινασσὸς λεγόμενον. κώμας γὰρ ἐκάλουν τὸς τινασσές. ἴσως δ' ἄν τις ἐνταῦθα ἐυρεῖν, λέγων, ὡς ὑ καιρὸν εἶχε τοιαῦθ' ὑπὶρ αὐτᾶ πρὸς τὸς πολίτας λέγειν Ετεοκλῆς. ϗ Φαμὲν, ὡς ὑ παρακελεύομ@ ταῦτα λέγει, ἀλλ' εἰκάζον ϗ ὅτινι μαντινόμ@, ἐπειδὴ ϗ ἐνδεχὸ ἀλλ' ὑ στρατηλικῶ ἐχρήσατο ῥήματι. χρὴ λέγειν] ἐκόσον. τὰ καίρια] τὰ ἐνδεχόμενα ϗ ἁρμόζοντα τῷ καιρῷ. ¶ 2. Οτις Φυλάσσει πρᾶγ@ ἐν πρώμνη πόλεως] ἀρχὴν ϗ ἐξουσίαν πόλεως ἔχει. ὡρὴ ἢ ἐκ μεταφορᾶς ἔ ἐν τῇ νηῒ κυβερνήτη. ¶ 3. Οἴακα νωμῶν] ἐξουσίαν διεξάγων, κυνῶν· ὅσις ἐν πρύμνη καθήμ@ ϗ τὸς οἴακας ἔχων; τινὲς, ϟ ἀρχὴν ϗ τ ἐξουσίαν τ πόλεως. μὴ κοιμῶν] ἀπατῶν, ἀλλὰ ἐυφρονίζων. ¶ 4. Εὖ πράξαμεν] δυτυχήσαιμεν. αἰτία θεῖ] τ δυτυχίας τ πόλεως ὑπερμαχῶντ@. ¶ 5. Λύθι] πάλιν. μὴ γίνοιτο] εἴθε. ¶ 6. Πολὺς] δέον πολὺ εἰπεῖν πολὺς εἶπε, ὡς πρὸς τὸ Ετεοκλῆς. ¶ 7. Τιμᾶτο] ἐπαινοῖτο. Φερεμίοις πολυρρίθοις] ἐπαίνοις παμπόλοις. ¶ 8. Οἰμώγμασι] θρήνοις. ὧν] οἰμωγμάτων. ἀλεξητῆρι@] ὑποσοβητῆ. ¶ 9. Επώνυμ@] ἐπειδὴ πολλαὶ Διὸς προσηγορίαι, καλεῖται ϗ Φιλεξένι@, ἀλεξητῆρι@, ϗ ἄλλα, ἅτις τᾶτο εἴρηκεν ἐπώνυμ@. δέον ἦ ἐπώνυμος εἰπεῖν ἐπώνυμ@ εἶπε πρὸς τὸ Ζεύς. ¶ 10. Τιμᾶς ἦ χρὴ] τᾶτο χῆ ἄθρησεν ϗ μεμεσμὸν. ὑλιτόντα] πεσόντα. ¶ 11. Ηβης ἀκμαίας] ἡλικίας ἀκμαζούσης ϗ πρὸς μάχλω ὑπηδείας, ἀλλ' ἐτιμερέσιον ὄντα. ϗ ἐξηβον χρόνω, ἀνὶ δ, γέροντα ὄντα. ¶ 12. Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματ@] ἤτοι ϟ αὔξησιν ϗ πρόκοπὴν αὔξοντα ϗ βλαστάνοντα σώματ@, ὡς ἀκμαῖον ϗ νεανικὸν εἶναι πρὸς μάχας. ¶ 13. Ωρων] Φρουλίδα τ πόλεως. ἄκαρον] μειρακιῶν, γέροντα, νεανίσκων. ὧς τι συμπρεπὲς] καὶὡς ἔστι ἁρμόζον τῇ ἑαυτᾶ ἡλικίᾳ. δέον ἦ εἰπεῖν ϗ τ ἀλδαίνοντα αὐτὸ δὲ τᾶς ἐξωίγωκε, ὥσε τὸς μὲν γέροντας ἐν τοῖς μειρακίοις λιτὰς ποιεῖσθ, τὸς ἦ νέους μάχεσθ. ¶ 14. Αρέσθαι] βοηθεῖν. ¶ 15. Εξαλαφρίσαι] παιαῦσθ.

Τίκτοις τὲ, γῆ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
Ἡ γὰρ τίκτουσ ἔρπουτας εὐμενῆ πέδῳ,
Απαντα παιδεκοῦσα παιδίας ὅτλοι,
Εθρέψαθ' οἰκιςῆρας ἀσπιδηφόρους
Πιςοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμας εὖ ῥέπει Διός·
Χρόνῳ γὰρ ἤδη τόνδε πυργηφεμέτας,
Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ Θεῶν κυρεῖ.
Νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
Εν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
Χρησηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
Οὗτος τοιῶνδε δισπότης μαντευμάτων
Λέγει μεγίστην προσβολὴν ἀχαΐδα
Νυκτηγορεῖσθαι, καὶπιβυλεύσειν πόλει.
Αλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργαμάτων
Ορμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
Πληροῦτε Θωρακεῖα, καὶπὶ σέλμασι
Πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
Μίμνοντες, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
Ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
Σκοπὸς δὲ καγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 16. Τίκτοις τὲ] κοινὸν τὸ ἀρίγνω. ¶ 17. Ερπουσας] κυρίως μὲν παίδων τὸ ἕρπουτας. ¶ 18. Παιδοκοῦσα] ὑποδεχομένη. πάντα πόνου τ' παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη. ¶ 20. Οπως γένοισθε] πιστοὶ δηλονότι, σχῆς τ' ὑπὲρ αὐτῆς κίνδυνον ἀναθυμοῦ. ¶ 24. Οἰωνῶν βοτὴρ] σκοπὸς, ὁ Τειρεσίας. ¶ 25. Εν ὠσὶ νωμῶν] ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πίσεις διέκρινεν, οὐχ ὁρῶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαινε τῇ τέχνῃ, ἤτοι ἴτέρᾳ ὑπαγορεύσῃ Θ', οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτόπτης τ' ὀρνίων. πυρὸς δίχα] οὐκ ἐμπύροις χρώμενος Θ'. ¶ 26. Χρησηρίους] μαντευτικούς. ¶ 29. Νυκτηγορεῖσθαι] ἐν τινὶ ἀγορᾷ εἶναι καὶ βουλῇ. ¶ 30. Αλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις] ἀλλὰ πάντες σὺν παντευχίᾳ καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ὅπλοις, ἤγουν ὡπλισμένοι, ὁρμᾶσθε, σεῖσθε ὁμοίως ἐς τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς προμαχῶνας τ' πύργων, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, καὶ ἐπὶ τοῖς σέλμασι καὶ τ' καθέδραις καὶ τ' καταπέδαις τ' πύργων ἑαθητε, μίμνοντες ἢ καὶ ἐπιμένοντες καὶ καρτεροῦντες, Θαρσεῖτε, μηδὲ λίαν φοβεῖσθε τ' ὁμιλον καὶ τὸ πλῆθος τ' ἐπηλύδων, ἤγουν τ' ἀπὸ ξένης ἐληλύθοντων πολεμίων. εὖ καὶ καλῶς ὁ Θεὸς παρέξεται ἡμῖν, καὶ ἀγαθὰ πράξειεν. ὅμιλον ἐτυμολογοῦσι ἀπὸ τ' ὁμοῦ τ' ἴλλειν ἴχειν. ¶ 32. Πληροῦτε Θωρακεῖα] τὰ τείχη, ὅτε τὸ τ' πόλιν ὡς Θώρακα ἴχειν αὐτά. σέλμασι] τ' καθέδραις, μεταφορικῶς ἀπὸ τ' νεῶν. ¶ 35. Εὖ τελεῖ θεὸς] καλὰ θεὸς παρίξει. ¶ 36. Σκοπὸς ἢ καγὼ] καὶ ἐγὼ ἢ, φησὶν Ετεοκλῆς, ἐπεμψα σκοπὸς καὶ ὑποτηρήσας καὶ κατοπτήρας τ' στρατοῦ τ' ἐναντίων, ὡς τινας πίσεσθαι καὶ θαῤῥῶ μὴ ματᾶν καὶ ματαιοπονεῖν ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτ' ἔστι, μὴ ματίῳ ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μαθεῖν ἅπαντα, καὶ κατοπτεῦσαι τ' στρατὸν τ' ἐναντίων. καὶ ἀπὸ τούτου μαθὼν ἐγὼ, εὐθαμῶς ἂν ληφθῶ καὶ κρατηθῶ τ' ἐναντίοις δόλῳ. τὸ ἢ μὴ, παίλλει.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 16. Τίκτοις] ἀρίγνωσκε ἀπὸ κοινοῦ. γῆ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ] βροτῶν· τοῦτο τῇ μητρὶ τῇ φιλτάτῃ τ' ἐν ἀνθρώποις

Liberisque, terræque matri charissimæ altrici.
Hæc enim (vos) pueros reptantes benigno solo,
Omnem susciplens educationis molestiam,
Extulit in incolas, ut scutigeri
Essetis fidi in hoc negotio.
Et nunc quidem in hunc usque diem propensior est deus,
Hoc enim tempore obsessis
Feliciter in plerisque bellum a diis succedit:
Jam vero sicut ait vates curator avium,
Auribus & mente dijudicans absque igne
Fatidicas volucres arte infallibili:
Ille talium vaticinationum magister
Dicit maximum agmen Græcanicum
Noctu contrahi insidiaturum urbi.
Quare ad portas, & turrium propugnacula
Festinate cuncti, accelerate, cum armis omnibus
Implete thoracea, & super tabulata
Turrium state, & portarum in exitibus
Manentes confidite, neque irruentium
Formidate admodum multitudinem, favet deus.
Quin & ego speculatores, exploratoresque exercitus

ΣΧΟΛ. 6.

ἀνθρώποις μητίων. ¶ 17. Η] αὖτε. νίκης] ὑμᾶς ὄντας. ¶ 18. Παιδεύσασα παιδίας ἔτλον] διχομήνη παιδεύσεως κακοπάθειαν, πόνον. ¶ 19. Οἰκοῦσης ἀσπιδοφόρους] εἰκότως πολεμικὰς καὶ ἀνδρείας. ¶ 20. Πιστὰς] βεβαίας. ὅπως γένοισθε περὶ χρέος τοῦδε] ἵνα ὑπακέξητε πρὸς τὴ παρεῦσαν χρείαν τὴν ὑμῶν ἴσχυι ἡ πόλις ὑπὲρ τῆ αὐτῆς σωτηρίας. ¶ 21. Ες τόδ' ἦμαρ εὐ ῥέπει θεὸς] μέχρι τῆσδε τῆ ἡμέρας καλῶς ὑμῖν ἐκ τύχης ἴσχει τὰ πράγματα. ¶ 22. Χρόνον] καὶ. πυργηρυμένους] πολιορκημένους. ¶ 23. Τὰ πλείω] καὶ. ἐκ θεῶν] ἐκ τῶν αὐτῶν βοηθείας. κυρεῖ] ὑπαρχεῖ. ¶ 24. Ο μάντις] ὁ Τειρεσίας. οἰωνῶν βοτὴρ] ποιμὴν. δίχα τὸ τὰς πήξεις αὐτῶν ἀνιχνεύειν ἐν τῆ μαντείαις. ¶ 25. Εν ὠσὶ νωμῶν] διεξάγων. τὸ ἐν ὠσὶ καὶ φρενὶ λέγει, ἐπειδὴ τυφλὸς ὢν ἠρώτα τὴ ἑαυτῆ θυγατέρα πῶς αἱ ὄρνιθες ἵπτανται), καὶ παρ' αὐτῆς ἀκούων ἐλογίζετο καὶ νῷν, καὶ τὰς μαντείας ἐποίει. τὸ δὲ πυρὸς δίχα εἶπε πρὸς τὸ συναγόμβων ὑπὸ δ ἐν ὠσὶ καὶ φρενὶ νωμῶν χρησείας ὄρνιθας, ἵν' ᾖ ὁ δὲ ὀρνίθων μαντευόμενος, καὶ ὃ δίχα πυρός. ¶ 26. Χρησμῶς ὄρνιθας] τὰς τῆ μαντείας ἐυφόρους καὶ συντελεῖς. ¶ 27. Οὕτω] σκόπει τὴ σύνταξιν. εἶπων γὰρ ἄνω νῦν ᾖ, καὶ δίοι ὕτω ποιήσασθε τὴ ὑπόθεσιν· νῦν ᾖ ὡς ὁ μάντις φησὶν ὑπὸ τῶν πολεμίων θηβαλώμεθα, ὕτω δίοι εἰσεῖν, τίνα δίχα μέσου ἐπανάληψιν ἐποίησε, καὶ ἄπαυς τὴ σύνταξιν ἔτρεψεν. ἔνεισι δὲ πολλὰ τοιαῦτα καὶ ἀδόκλογοποιοῦ. ¶ 28. Προσβολὼ Αχαΐδα] Φιλάδυσιν ξ τῶν Αχαιῶν στρατῶ. ¶ 29. Νυκτηγορεῖσθε] ἐν νυκὶ ἀγείρεσθε. ¶ 30. Επάλξεις] τείχη. πύλας πυργωμάτων] ἐν γὰρ πύργοις αἱ πύλαι. ¶ 31. Σώσθε] ὁρμᾶσθε. παντὸς ἰδίᾳ] πανοπλίᾳ. ¶ 32. Πλευρὰς θωρακῖδα] γεμίζετε ἑαυτῶν τὰς ἐπάλξεις. σίλμασι] σάσεσι, καθέδραις. ¶ 34. Εὐθαρσεῖτε] θαῤῥεῖτε ἀτρέπτως ἔχεσθε. ἐπηλυδων] ξένων. ¶ 35. Ταρβεῖτε] ἐκπλήττεσθε καὶ φοβεῖσθε. ὅμιλον] πλῆθυν. εὖ τελεῖ θεὸς] καλῶς ὁ θεὸς εἰσὶ ποιεῖ· ὥστε καὶ τὰ ἡμῶν ὁλεθρεύειν οὐκ ἐθελήσει. ¶ 36. Σκοπὸς] κατασκόπους. στρατῦ] τῆ πολεμίων.

Επεμψα, τοὺς πέπυσθαι μὴ ματᾶν ὁδῷ·
Καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
Αγγ. Ετεόκλεες, φίλης καδμείων ἄναξ,
Ηκω σαφῆ ταχεῖαν ἐκ στρατοῦ φέρων,
Αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
Ανδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
Ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδιτον σάκος,
Καὶ θιγγάνοντες χερὸς ταυρείᾳ φόνῳ,
Αρηι, Ενυὼ, καὶ φιλαίματον φόβον
Ωρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
Θέντες, λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ,
Η γῆν θανόντες τήνδε Φυράσειν φόνῳ·
Μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
Πρὸς ἅρμ' Αδράστου χερσὶν ἔστιφον, δάκρυ
Λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
Επτυ, λεύσσων ὡς ἄρην διῃρκότων.
Καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,
Κλῃρυμένης δ' ἴλαπτον, ὡς πάλῳ λαχὼν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 39. Ετεόκλεες, φίλης] ἄγγελος ἰλιὰν φησὶ πρὸς τὸν Ετεοκλέα, ὡς φίλης βασιλεῦ τῆς καδμείων, ἥκω ἀγγέλλων σοι σαφῆ ἃ φασὶ πάντα τὰ ἐκεῖσε· ἀφ' αὐτὸς δ' ἐγὼ εἰμι κατάσκοπος τῶν πραγμάτων, οὐχ ὑπ' ἄλλων ταῦτα μαθών. ¶ 42. Θούριοι λοχαγέται] ἐρεμβικοὶ πρὸς πόλεμον. λοχαγοὶ ἦγον στρατιάς. ¶ 43. Ταυροσφαγοῦντες ἰ.] ὕτω θύονες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. Μελάνδιτον σάκος] ἤτοι τὸ μελανθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ὁπὲ μελανῶν βυρσῶν κατεσκευασμένον. τὸ μελάνδετον ἢ καλῶς δῆτι ξίφος ἡθετή, ὅπη ἢ σάκους παρίλκῃ τὸ δέτον, ὡς δῆτι ἢ κλαυσίφις τὸ νίφος. ἢ τὸ αἱματόφρικτον σιδηρᾶν ἴχον· μέλας γὰρ ὁ σίδηρος. ¶ 46. Ωρκωμότησαν] ὅρκως ἐποίησαν ὡς τὸν Αρεα τὸ καὶ Ενυὼ, καὶ τὸν φιλαίματον Φόβον, (Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος στρατιώτας ἄρεως) τοῦτο ὤμοσαν ἢ ἀλαπάξειν καὶ κατασκάψειν τὴν πόλιν τῶν Θηβαίων, θέντες καὶ ποιήσαντες ταύτην τῇ πόλει κατασκαφάς· ἢ ὑποβαλόν ἐν ταύτῃ τῇ γῇ. ¶ 49. Μνημεῖα δ' αὐτῶν] περίφορας ἢ τείχας, ἅτι τοιοῦτον. εἰδὸς γὰρ ἰῶν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς ἐκείνοις πέμπων σημεῖα, ἢ περίφορας, ἢ ταινίας, ἢ βοστρύχους, ἢ ἅ τοιοῦτον. ¶ 50. Εστιφον] ἀντὶ δ ἐπλήρουν, πρὸς ἅρμα ἢ Αδράστου, ἐπεὶ Αμφιάραος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο, μόνον Αδραστον σωθήσεσθαι. τοῦτο ἢ ὑπὸ τῆς ἰσορρίας ἐλάβετο, ὅτι ἐσώθη ὁ Αδραστος· ἐπεὶ ποθὲν ἤδεσαν ὅτι δὴ φεύξεται; Αθηνᾶς. ὁ Αμφιάραος, εἰς τὴν ἀργείων ἀν, οἷα μάντις, προεῖπεν αὐτὸν μόνον ἢ Αδραστον καὶ τὸ αὐτοῦ ἅρμα ὑποστρέψαντα ἐκ θηβῶν, τὰς ἢ ἄλλας ἐκεῖσε ἀπολεῖσθαι. διὰ τοῦτο γὰν ἕκαστος τῶν ἀργείων ἐζωγράφει τῷ ἅρματι ἢ Αδράστου ἢ οἰκείαν μερίδα, ἵνα ἐὰν συμβῇ ἀπολλύναι αὐτὸς ἐκεῖσε, ὑποστρέψῃ ἢ ὁ Αδραστος μόνος μὴ ἢ οἰκεῖα ἅρματος, θεῶν) ἐν εἰκονίσμασιν ὑπὸ τε τῶν γονέων καὶ φίλων καὶ πολιτῶν. ¶ 51. Οἶκτος δ' ὅτις ἰῶν] οὐκ ἰῶν ἴλεος δῆτ' ἢ γλώττης αὐτῶν περιὼν ἐκθλίψειν ἢ ὀμμάτων. ἦγεν, οὐκ ἰῶν παρ' αὐτοῖς φιλόψυχος λογισμὸς, ἀφ' οἵαν ζωῆς ἐν γλώττῃ περίφερεν, ἀνακαλέσασα αὐτὸς ἢ ἐγχειρήματος. σιδηρόφρων γὰρ ἢ ἀκαμπὴς καὶ σκληρὸς θυμὸς αὐτῶν ἵππευε ἀναπίμπλαμένος τῇ ἀνδρείᾳ, δεδεγμένων καὶ βλεπόντων αὐτῶν ἄρτιν, ὅτε φονικῶν καὶ πολεμικῶν ἐρώντων, ὡς λεόντων. ¶ 54. Πύστις οὐκ ὄκνῳ χρον.] εἰς ἐπίδειξιν πολλὴ καιρὸς. μετ' ὀλίγον ἢ ταῦτα γνώσῃ τῇ πείρᾳ. ἢ ἀφὶ τούτων ἀκοὴ ὁ βραδέως γίγνετ. ταχὺ γὰρ ἐγγελᾶ. ¶ 55. Κληρυμένης δ' ἴλαπτον]

Emiſi, quos viam ſpero non fruſtra capeſſere;
A quibus certior factus nunquam capiar dolo.
Nunt. Eteocles, præſtantiſſime Cadmæorum rex,
Venio certiſſima inde ab exercitu ferens:
Ipſe enim ocularis teſtis ſum rerum omnium;
Nam viri ſeptem bellicoſi duces
Bovem mactantes ſuper clypeum nigro (*ferro*) revinctum,
Et contingentes manibus taurinum cruorem,
Per Martem, Bellonam, & Pavorem ſanguinis avidum
Sancte-jurarunt, ſe aut civitati ſuffoſſiones
Struentes, vi perdituros Cadmæorum urbem,
Aut hanc oppetentes terram maceraturos ſanguine.
Quin & ſui memorialia domum ad parentes (*mittenda*)
Adraſti currum manibus circumpoſuerunt, lacrymam
Stillantes, miſericordia vero in ore nulla:
Ferreus enim animus virtute excandeſcens
Spirabat, ut leonum cum pugnam conſpexerint.
Et horum rumor non ignavia protrahitur,
Sortientes vero reliqui, ut ſorte lectus

ἐλειπον] κατέλιπε ἡ αὐτὸς ἐκεῖσε κλῆρον ποιημένης, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν ἄγοι λόχον καὶ ἐνίδρυε καὶ τάξιν πολεμικὴν πρὸς πύλας, πάλῳ καὶ κλήρῳ τοῦτο λαχών. κλῆρος γὰρ ποιησαμένων τῶν ἑπτὰ λοχαγῶν, μία πύλη ἑκάστῳ ἰδίᾳ πρὸς φυλακήν.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 37. Ματᾶν ὀθῶ] ματαίως ἀνύσαι τὸ κατασκοπῆς πορείαν. ¶ 38. Ληφθῶ δόλῳ] κρατηθῶ δόλῳ τῷ τῶν πολεμίων. ¶ 39. Φέρεσι] ὑπέρτατε. ¶ 40. Ηκω] ἦλθον. σαφῆ] φανερά. τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ] τοῦ πολεμίων. τὸ ἐκεῖθεν καὶ τὸ στρατῆ ἐκ εὐφωνήλλη, μεθερμηνεύλικὸν δὲ ἐκ στρατοῦ τὸ ἐκεῖθεν. φέρων] εἰσί. ¶ 41. Κατόπτης] Θεατής. τὰ πραγμάτων] ἃ καθ' ἡμῶν οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐργάζεσθαι. ¶ 42. Θέλει λοχαγέται] πολεμικοὶ στρατηγεῖ. ¶ 43. Ταυροσφαγοῦντες] ταύρους σφάττοντες. μελάνδετον σάκος] ὅπλον σιδήρου δεδεμένου ἀσπίδα. ¶ 44. Θιγγάνοντες] ψαύοντες. χερσὶ] τῶν αὐτῶν. φόνα] αἵματος. ¶ 45. Ενυὼ] μάχιμε. φιλαίματον φόνου] τὸ αἷμα χαίρουσα εὔφρανεν δὲ φόνα Θεὸν. ἴυγξεται καὶ φόβον. ¶ 46. Ωικωμότησαν] ὤμοσαν. κατασκαφὰς] πορθήσεις καὶ ἀφανισμούς. ¶ 47. Λαπάξειν] ἐκπορθήσειν. ¶ 48. Τλῶδε] τῶν τοῦ Θηβαίων. φυράσειν φόνῳ] βάψειν τῷ αἵματι. ¶ 49. Μνημεῖα] ὑπομνήσεις. ¶ 50. Εστεφον] ἐστεφάνουν. ὁ μάντις Αμφιάραος εἰς ὢν τῶν ἑπτὰ στρατηγῶν ἔφη καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐν Θήβαις πεσεῖν, Αδραστον δὲ μόνον εἰς Αργος ἀναχωρήσειν. διὰ τοῦτο ἕκαστος ἰδίᾳ αὐτῷ ἡ δακτύλιον ἢ ἄλλο τι ὁ εἶχεν ἀγαγεῖν εἰς Αργος, ἵνα οἱ σφῶν πατέρες ταῦτ' ἔχοντες μιμνῶνται αὐτῶν. ¶ 51. Λείβοντες] χέοντες. εἰσὶ] ἐλεος. διὰ σῶμα] ἑαυτῶν. ἡ διὰ τὸ μόνον ὅταν δηλοῖ αἰτίαν συντάσσεται αἰτιατικῇ, ἀλλὰ καὶ ὅταν δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν, ὡς διὰ μόνον φαμὲν ὅτι διὰ τοῦτον παῖδ' ἡμῖν τὰ χρεὼ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν πατέρας. ἐνήνεις ἢ καθεῖσι, διὰ σῶμα πυελγωτὰν χαλινῶν· οἱ πολλοὶ ἢ ἀγκαῶντες αὐτὶ τοῦ εἰς λαμβάνεσι, διὰ σῶμα αὐτὶ δὲ εἰς σῶμα λίγοντες. ¶ 52. Σιδερέφρων] σκληρὸς καὶ ἄκαμπτος. Θυμὸς] αὐτῶν. φλέγων] θερμῶς κινούμενος. ¶ 54. Τῶνδε πύσις] τούτων φήμη, ἀκοή. σὺκ ὄκνῳ χρονίζει] σὺκ ἀναβολὴ βραδύνει. ¶ 55. Κληρωμένες] κλῆρος βαλλόμενος. ὡς] ἵνα. πάλῳ] κλήρῳ. ¶ 60.

Ἑκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγαι λόχον.
Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγεσαι τάχος·
Ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάσσπλος ἀσπίδων στρατὸς
Χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργῆτις ἀφρὸς
Χραίνει σταλαγμοῖς ἱππίων ἐκ πνευμόνων.
Σὺ δ' ὥστε τηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
Φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
Καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ἄκιστος λάζει·
Κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
Ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνίᾳ λόγου
Εἰδὼς τὰ τῶν θύραζεν, ἀβλαβὴς ἔσῃ.
Ετ. Ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενὴς,
Μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δηΐαλωτον, ἑλλάδος
Φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἑφεστίους·
Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
Ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
Γένοισθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγων·
„ Πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 60. Ἀρχηκὸς] λοιπὸς. ¶ 62. Σὺ δ' ὥστε κηὸς] σὺ δ' ὥσπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης νεὼς, φράξαι ἢ φρούρησον ἡ πόλιν. Κεδνὸς] ἀσφαλὴς, βέβαιος. ¶ 63. Καταιγίσαι] σφοδρῶς καταπτῦσαι τὰς πνοὰς ἢ πολέμου. τροπικὸς ἡ ὁ λόγος. ὤφελε γὰρ εἰπεῖν πνοὰς ἀνέμου, ἀλλὰ διὰ τὸ πολέμου λέγων δηλῶ τοῦτο καὶ τὴν τροπὴν φυλάττει, ἵνα μὲν ἡ πόλιν ὀνομάζων, πνοὰς ἢ Ἄρεως ἡ σφοδρότητα ἢ πολέμου, κῦμα ἢ χερσαῖον ἡ συρροὴν ἢ πλῆθος ἢ στρατοῦ ἡ ἱππέων. ¶ 64. Βοᾷ γὰρ κῦμα] σημεῖον τὸ πνεῦμα ἐπήγαγε τὸ κῦμα· ὥσπερ κυμαινομένους ἢ εἶπε κῦμα χερσαῖον. ¶ 65. Καὶ τῶνδε καιρὸν] τοῦτ' ἔστι, μὴ ἐκπέσῃς ἢ δέοντος χρόνου. ¶ 67. Ὀφθαλμὸν ἔξω] ἀσφαλῶς φυλάξω. ¶ 72. Ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν] ἤγουν ἡ μὴ βαρβάρου οὖσαν, ἀλλ' ἑλληνίδα ἢ αὐτήν. ¶ 75. Μήποθ' ἁλῶναι] τ ἀπὸ ἢ νῦν. ἀπαρέμφατον ἀντὶ ἢ προστακτικοῦ. ἀντὶ ἢ, μήποτε χρῆτε ἐν ζυγοῖς τοῖς δουλίοις ἡ ἁλώσεσθαι πόλιν. ¶ 76. Ξυνὰ] κοινωφελῆ ἢ ὑμῖν. ¶ 78. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη] ἤτοι θρηνῶ, βοῶ φοβερὰς μεγάλας θρηνῳδίας. ὤπλίσητο γὰρ ἡ παρθένος πρὸς φόβον, μᾶλλον πρὸς πολεμικήν. τὸ ἢ φοβερὰ, ἡ δηλ. τὰ φοβερὰ ἄχη· ἡ φοβερὰ γινομένη, ὁ ἐστιν θλιτέον.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 56. Λόχον] ἐνέδραν. ¶ 57. Ἐκκρίτους] ἐξειλεγμένους. ¶ 58. Τάγεσαι] ὡς ταγὸς ἡ ἡγεμὼν τὴν πόλεως τάξαι. ¶ 59. Ἐγγὺς] τὴν πόλεως. ἤδη] ἀπὸ ἢ νῦν. ¶ 60. Κονίει] κόνιν ἐγείρει. ἀργῆτις] λοιπός.

Unuſquiſque ad portas turmam duceret.
Adverſus hæc optimos quoſque viros delectos urbis
Ad portarum exitus ordina celeriter:
Jam enim prope integre-armatus Argivorum exercitus
Accedit, feſtinat, & campos ſpuma albicans
Humectat guttis ex equinis pulmonibus.
Tu vero, tanquam navis peritus gubernator,
Urbem munito, priuſquam ingruat ſpiritus
Martis, (fremit enim fluctus terreſtris exercitus)
Et harum rerum opportunitatem quam celerrime prehende.
Cætero ipſe fidum interdiu explorantem
Oculum habebo, ac perſpicuitate ſermonis mei
Certior factus eorum quæ foris, incolumis eris.

Eteoc. O Jupiter, & Terra, Urbiſque cuſtodes dii,
Execratioque furialis patris præpotens,
Ne mihi civitatem funditus perditam
Extirpetis ab hoſtibus captam, Græciæ
Sermonem fundentem, & domos cum focis vobis dedicatis.
Cadmi vero tum regionem tum urbem liberam
Jugo ſervili nequaquam ſubdatis;
Eſtote auxilio, communiter utilia ſpero me dicere;
„Nam civitas proſpere agens honorat deos.

MONOSTROPHICA.

Chor. Deſleo terribilia magna mala,

λάκις. ¶ 61. Χραίνει] βρέχει. σαλαγμοῖς] ῥαπίσμασι. ¶ 62. Ὡς] ὥσπερ. κεδνὸς οἰακοστρόφος] συνετὸς κυβερνήτης. ¶ 63. Φράξαι] φύλαξον ἢ ἀσφαλίσαι. κἀλαγίσαι] καὶ βαλεῖν ἢ ἀνατρίψαι. χρῆται ἢ δι' ὅλου τῇ μεταφορᾷ. ¶ 64. Κῦμα χρησαῖον στρατῷ] ἐπειδὴ τὸ κῦμα θαλάσσης ἐστὶ, ὃ δὲ τοῦτο χρησαῖον ἄπτ. δηλοῖ ἢ ἐντεῦθεν ἢ σφοδρὸν ἢ στρατῷ ῥύμιον. ¶ 65. Τόνδε καιρὸν] ἢ τὸ παρεμβολῆς ἐκείνων. ὅσις ὥστε] ταχύτατος, ἤγουν ἀξίλαβε ταχίως ἢ ἐκείνων ἴφοδον. ¶ 66. Καίγω] ἢ ἐγὼ ἔξω τὸ ἐπίλοιπα ὀφθαλμὸν ἡμερησίαιον πιστὸν ἐντεῦθεν ἀπελθὼν αὖθις ἐκεῖθε ἢ ἕκαστα ἢ παρῆκμένον σκοπῶν, ἀγγελῶ σοι. καλεῖται ἢ ὁ ὀφθαλμὸν ἡμερησίαιον, ἐπειδὴ ὥσπερ τὰς κατασκόπους ἔχομεν, ὅταν ἢ τὰς οἰκείας ὀφθαλμὰς. τὸ ἢ πιστὸν λέγει, ὅτι ὁ ἰδὼν ἢ μᾶλλον ἢ ἀκούσας ὀπίσατο, ἢ μαρυρᾷ ἡ παροιμία, ὀφθαλμοὶ ὠτίων πιστότεροι. τὰ λοιπὰ] τέτων. πιστὸν] βέβαιον. ¶ 67. Σαφῆνία λόγου] ἀκριβεστάτη ἀγγελία ἢ ἐμοῦ λόγου. ¶ 68. Τῶν θύραθεν] ἢ πολεμίων. ¶ 69. Πολιοῦχοι θεοὶ] οἱ ἢ πόλιν συνέχοντες ἢ φυλάσσοντες. ¶ 70. Ἑλληνὶς] φθαρτοποιὸς πατρὸς ἢ ἡμετέρου. ¶ 71. Πρυμνόθεν] ῥιζόθεν. παντελέθρου] παταπίου. ¶ 72. Ἐκθαμίσητε] ἐκσπάσητε. δηϊάλατον] ὑπὸ πολέμου ἐφαιρεμένον. ἐπιάδω φθόγγον χέωσαν] διάλεκτος ἦτοι ἰωλικὸν ὕσαν. ¶ 73. Δόμες ἐφεσίες] ἢ πολιτῶν, ἢ ἡμῶν. ¶ 75. Συγοῖσι δυλίοισι] ἤτοι δυλεῖα. μήκοτι χρίσειν] ἰθιλήσατε κρατῆσῶσι. ¶ 76. Ἀλκὴ] δύναμις ἢ βοήθεια. ξυνὰ] ἡμῖν ἢ ὑμῖν. ¶ 78. Θρίοισι] φοβεῖσθαι. ἄχη] τὰ ἐπερχόμενα δηλονότι.

122

Μιθῖται τρατὸς τρατόπεδον λιπών,
Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
Αἰθερία κόπις με πίθει φαπ-
ώ, ἄκαυδος, σαφὴς, ἴτυμος ἄγγελος·
Ελεδιμιὰς πεδιοπλάκτυπός
τ' ἐγχεῖμπτεται βοὰ, ποτᾶται, ἔρεμνα
Δ' ἁμαχέτα δίκα ὕδατος ὀρεκτύπου.
Ιὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰώ. Θεοὶ θεαί τ'
Ορόμενοι κακὸν ἀλιύσατε.
Βοᾷ ὑπὲρ τυχίων
Ο λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
πρεπὴς, ἀπὶ πόλιν δίκαν.
Τίς ἄρα ῥύσεται,
Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
Θεῶν ἢ θεᾶν;
Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτι-
πέσω βρέτη δαιμόνων;
Ιὼ μάκαρες εὔαδρα,
Αχμάζει βριτέων ἔχεσθαι.
Τί μέλλομεν ἀγάστοκοι;
Ακούετ' ἢ οὐκ ἀκού-

ΣΧΟΛ. α.

¶ 79. Μιθῖται τρατὸς τρατόπεδον λιπών] ἀφῆται ὁ ὄχλος· ὅτι δὲ τρατόπεδα. οἷον, ἤδη ἡ ὁρμὴ ποιῆται ἀπὶ ἢ πόλιν ἡμῶν ὁ πολέμιος. ταῦτα δὲ φαντάζομαι λέγειν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ ρεῖς ἢ διαφορεῖ δὲ τρατῦ καὶ δὲ τρατόπεδα. τρατόπεδον δὲ καλεῖται τὸ ἐκδιαίτημα τοῦ τρατοῦ. ¶ 80. Ρεῖ πολὺς δ' ὧδε] ὁ ἐκκωφὸς τρατὸς ευγκεχύρηται καὶ ἀφῆται, σπεύδει ἢ πόλιν ὁρμᾷ, πρόδρομος, ἤτοι σπεπαρδεύμενος τῷ ἐτέρῳ· τὸ δὲ τρατῦ ὅλον, τατέον, ἅπαν τὸ δὲ τρατῦ πλῆθος ῥεῖ, ὁρμᾷ, χέει), κτέον. ἀντιδίττως ταῦτα. πυθοῦ δέ μα ταῦτα σκοπεῖν ὁ ἐν τῷ αἴρει ἀναφερόμενος κατωτὸς, ὁ ἄκουδος καὶ ἄφωνος οὖν, σαφὴς ἢ καὶ φανερὸς καὶ ἀληθὴς μόνιτος τάτου, ἤγαγε, ἡ δὲ κανιστὸ πίπας, ἱππέων πλῆθος σημαίνει ἐπέρχεσθαι. αὐτίκα ἢ πόνος, ἡ αἰρομένη μέχρι δὲ αἰθέρος, καίτοι ἄφωνος ὖσα, ὡαρχὴς ἐσα, ὅπερ ἄγγελος, καὶ ἀληθὴς. φανταίζου ἢ ταῦτα πάντα. ¶ 83. Ελεδιμιὰς] ὁ ἱλαὺνων καὶ διηρεῖρων τὴν δημοίαν, πεδιαπλάκτυπος] καὶ τὸ τῆς γῆς δέ μα κίδνη κατακτυπούμενον τοῖς ἵπποις, ποιεῖ μὲν τοῖς ὠσὶ σπερπελάζειν ἢ ἦχον. ¶ 84. Βρίμει] ἦχον τρέπει πετομένη τὰ πεδία τῆ γῆς μα. ¶ 88. Βοᾷ ὑπὲρ τυχίων ὁ] σὺν θορύβῳ καὶ ὄχλῳ ὁ ἀγχοῦ λαὸς ὁ λεύκασπις ἀσπίδας ἔχων ὄρνυ) καὶ διεγείρει) καὶ ὁρμᾷ ὑπεράνω τῶν τειχίων, ἐυπρεπὴς, ἤτοι τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος, ἀπὶ ἢ πόλιν πρίπου, σπεύσει δὲ ὡσανεὶ ὁ τῶν παρθένων χορὸς κῶς ὁ τῶν ἀργείων ὄχλος ἄνοδον ἀπὶ τὴν Θηβαίων τειχῶν μίαν ποιήσασθαι. ¶ 94. Πότερα δῆτ' ἐγὼ] πρὸς τὸ ἴδιόλεκ τῶν Θεῶν πίστιν, παρακαλῶν καὶ δυσκλῶς αὐτὰς, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. ¶ 96. Εὔεδροι] ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρυμένοι. ἢ, ἀπὶ τῶν ἰδίων, φησὶ, καθεδρῶν καθεζόμενοι. ¶ 97. Αχμάζει βριτέων ἔχεσθαι] τοῦτό φησι, καιρός ἐσι νῦν ἐχεσθαι βριτέων ἤτοι σπερπαίζειν τοῖς ἐδώλοις τῶν Θεῶν, καὶ παρακαλεῖν αὐτούς. τί βραδύομεν, καὶ οὐχ ἱκετεύομεν, ὡ ἀγάστονοι, ἡμεῖς αἱ ὑπὸ δὲ τόνου ἀγόμεναι καὶ κατεχόμενοι. ἢ, λύειν θρηνῶσαι. ταῦτα δὲ ταῖς τῶν δὲ χορῶ γυναικῶν πρὸς τοὺς ἑτέρας φασίν. Δίδως. καιρὸς ἔκει, οἷον ἀκμὴς καὶ εὐλαβίας χρῄζει τὰ πράγματα.

99.

Dimittitur acies caſtra relinquens,
Confluit huc multus populus equeſtris præcurſor,
Pulvis ætherius me docet apparens,
Mutus, manifeſtus, verus nuntius.
E lecto excitans armicampiſtrepuſque
Appropinquat clamor, volat, fremit
Inſtar aquæ de monte ſtrepere & inſiſtibiliter ruentis.
Eheu, cheu, dii, deæque,
Concitatum malum abigite.
Clamat ſuper mœnibus
Populus albus clypeis, inſurgit
Bene inſtructus urbi inſtans.
Quis tuebitur,
Quis opitulabitur,
Deorum aut dearum?
Quorumnam ergo procidam
Ad ſimulachra numinum?
Heu divi bonas ſedes obtinentes,
Tempus eſt ſimulachra prehendere.
Quid cunctamur miſeræ?
Auditis aut non auditis

99. λιαύτ' ἦ] ἐπεὶ ἀγγῶτίς εἰσι, τῦτό φασιν, ἃ ἔφα φανταζόμεθα, ἢ ἀληθῶς ἀκύομεν;

ΣΧΟΛ. C.

¶ 79. Μεθῆται] ἐκ δ' ὠκείᾳ τόπε ἐφ' ἡμᾶς ὁρμᾶται. ςρατόπεδον] ἡ τόπος ἐν ᾧ ἦκεν. ¶ 80. Ῥεῖ] δίκλω ῥεύμαῖ ἔπεσι. ϖεζόδρομ] τροτρέχων, ποταμός. ¶ 81. Λίθερλο κόνις] ἢ μίχεος ἀέρ ϕθαῦσα ἢ τ ἵππων ὁπλαῖς. με πεῖσε] ἐπειδὴ τὸ πεῖθειν δηλῖ λόγε γίνε, δηλῖ τῦτο εἶπε τὸ ἀνανδ. ¶ 82. Σαφὴς ἔτυμ ἀγγελ] φάνερος ἀληθὴς μάντης, ὡς κατ' ἐμᾶ γίνε. ¶ 83. Ελεδημνάς] ἱλαύνων ἐμὶ ἐκ τ δεμνίων ἢ ἐκ τῶν καθεύδων, φόβον ἐμβαλών. ϖεδιοπλόκυπός] κτύπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὅπλοις ἐγείρασα. ¶ 84. Εγχεμάχᾶ] θεοῖ] ἵπποις ἐγείρασα. ¶ 84. Εγχεμάχᾶ] θεοῖ] ἵπποις ἢ πλησιάζει ἦχ. ποτᾶται] ἐναίρ φέρεται, ἠχῇ ἡ βοὴ τ ὅπλων. ¶ 85. Αμαχέτᾳ] ϖεζὸς ὁ μὴ δύνατα' ἰὼς μαχήσασθ, ἤτοι καταχῶν φερόμ. ἐρεκλύσυ] δ κλύσον ἐν τῷ ὄρει ἐγείρ τῇ φορᾷ. ἢ δ ἴχ ἐν τῷ ὄρει ἢ ὁμᾶ. ¶ 86. Ιώ, ἰώ, ἰώ] ὦ ὦ ὦ. ¶ 87. Ορῶμ] ταρασσόμ ἢ ἐγειρόμ, φερόμ. ἀλάσατ] ἀπασεβήσατε. ¶ 88. Βοᾷ] ἐςί. ¶ 89. Ορνυται] ὁρμᾶται. δίτρεπὴς] ποταπὸς, ἕτοιμ. ¶ 90. Διώκων] ἱλαύνων, ςαδίων. ¶ 91. Ρύς] ἡμᾶς τ τοιύτων. ¶ 92. Επαρκέσει] βοηθήσει ἡμῖν. ¶ 94. Πότερα] ποῖον· ἐπειδὴ τὸ πότερα δυοτικὼ ἐμφασιν ἔχ. Φαμὲν γὰ πότερα ποιῆσω, τόδε ἢ τόδε; ἐνταῦθα τὸ μὲν ἐν σκίλ εἶχεν, ἐπειδὴ συντελῆ· τὸ δ ἕτερον παῦσεν, δίχα εἶπεν, ἢ ἁ ϖεζοπίσω· ὥςε ϖρὸς τὸ δαιμόνιον πρῶτον ὑποζύξα, ἵνα ἡ μὲν ὑποζυγὴ ᾖ διότι ὁ λόγος κεμᾶται, ἡ δ ζυγὴ, διότι αἱ τ λόγον ἀπέδωκας, ἴσιξας ἂν ἐν τῷ τέλει τ ὑπεδέτες· τ δ μὴ ταῦτα δεχομένων βραχὺς λόγ, ικαιλὼ γὰ τ ἐκ τ ἀγνοίας διδάσκει δίκλω. ποληπέσυ] ϖεζοπίσω. ¶ 95. Βρίτε] εἰκίσας. ¶ 96. Εὐέδρους] ὧν εἶχον ἐν τοῖς ναοῖς. ¶ 97. Ακμαίζει βρετέων ἴχεσθ] ἀκμὴ ἢ καιρός ἐςιν εἰδώλων ἅπλεσθ ϖὶ δεήσει. ¶ 98. Αγάσσυσι;] ἄγαν ςενάζεσα μόνον, ἢ ὐχ ἱκετεύσασα.

ετ' ἀσπίδων κτύπον;
Πέπλων καὶ σφίσιν
Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
Κτύπον δίδοχα,
Πάταγόν τ' οὐχ ἑνὸς δορός.
Τί ῥίξεις, προδάσεις
Παλαίχθων Ἄρης
Τὰν σὰν γᾶν;
Ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον,
Ἐπιδ' ἵππιδι πόλιν,
Αἳ ποτ' ἐφιλήταν ἔθου·
Θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς
Ἴτ' ἴτε πάντες,
Ἴδιτε παρθένων
Ἰκέσιον λόχον
Δουλοσύνης ὕπερ.
Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν
Καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς πάντως

ΣΧΟΛ. α.

¶ 101. Πέπλων ϗ σίφων] πότε σφῆ ῥίψομεν ἢ πέπλως ἐπὶ γῆς, ἢ νῦν, τραπῆναι ἐπὶ λιτανείαν ἢ σὲ ἡμῶν αὐτῶν ϗ τὴ πόλεως; παρεῖδεν γὰ ϗ πέπλως, ϗ ἐνέδυσε ϗ πέπλως τὰ ἀγάλματα. Ομηρ. πέπλον ὃς τοι χαρίεις. ¶ 103. Κτύπον δίδοχα] μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ ἐπιχείρημα. ὡς, Ηκασας ὁ κάραξ οἴῳ ἦλθ' ἐξ ὄρεως. ὁ μίστυλ. ὀκτάστημ. ἐνθμὸς οὓς ϗ παρ' Εὐριπίδῃ, Εγὼ ϗ κτε τοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς πέμ μον ἐς γάμους, πολὺς ἐγὼν ἐν Θρῃκιδίᾳ, ϗ θῆπτηδ. ἀφ' ὧν Θρῄσσης ϗ ξεναγμένη. ¶ 105. Τί ῥίξεις] τί ποιήσεις ὦ παλαίχθων Ἄρης, ἀφ' ὧν ἡμᾶς οὐ χῆρας ἐχθρῶν; ¶ 106. Παλαίχθων] ἀνὰ β, ὁ ἐκ παλαιᾶ κληρωσάμ. τιμώδης γλῶ. τιμᾶται γὰ παρὰ Θηβαίοις ὁ ἄρης. διὸ ϗ ἄρειον τέγ. ϗ ἀρηΐας κρίνη παρ' αὐτοῖς. ἄρης ἀπλῶν. ὦ ἄρες κληῖον. οἱ δ' χάφνειν, ὦ ἄρη. ἱερὰ δ' Θήβη β ἄρεως. ἔσιν ὃν πάλαι ἢ γλῶ κατίχων. ¶ 109. Επιδ' ἵπιδι πόλιν] ἠθικὸν τὸ δὶς ἀναφωνῆσαι. δοκεῖ γὰρ ἐμφαίνειν δύο τινά. ¶ 110. Εὐφιλήταν] εὖ πεφιλημένου. ¶ 112. Ἴτ' ἴτε πάντες] τινὲς ἴτ' ἴτε φασὶ δύο ϗ τὸ καλόφωνον εἶναι τὸ τ, τὸ θ περιελόφθη τῷ πειπτῷ. ἄμεινον ϗ ἴτι ἐπικῶς λέγεσι, περὶς ἢ ἄμω τοῦτο ὀφειλόμενος, τὸ ϗ ἵτερον εἰς τὸς Θεούς. ὁ ϗ νῦς ἐγὼ τοιοῦτ., ἔλθετ ὦ Θεοὶ σύμπαντες, ἴδετε ϗ θεάσασθε ἢ ἱκέσιον λόχον ἢ παρθένων, ἤγουν τὸ πλῆθ. ϗ ἢ συνάθροισιν ἢ παρθένων γυναικῶν, ἢ ἱκετεύσαν ὑμᾶς ὑπὲρ β μὴ γένοιβ δούλας αὐτὰς τοῖς ἐχθροῖς. Αλλως. σαφὲς ἐσταῦβα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἴδιδετε, φησὶν, ἡμᾶς ἱκετεύσας τρόπον δικῶν. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ β μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι. ¶ 116. Κῦμα γὰρ περὶ πόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν] ταῦτα τροπικῶς εἶπεν. ἤτοι, ἐγγὺ ϗ θυμὸς ἢ δοχμολόφων ἀνδρῶν ἢ πνοαῖς ἢ ἐκπεμπομένης β σώμ. αὐτῶν, καχλάζει ϗ ἢ ῥιπὴ ἔξωθεν. δοχμολόφων δ', ἢ ὑπευθύνων τὰς λόφως, ἤτοι τὰ κράνη αὐτά· ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζειβ τὰς λόφως. ἢ δοχμολόφων, ἢ κορυθαίολον. ϗ Ομηρ. ἔφη, κορυθαίολ. Εκτωρ. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος τῇδε κἀκεῖσε, δόχμιον γίνεται τε ϗ λίγεται. ἡ δ' κίνησις κατηγορεῖται β ἐμπράκτε. ἄμει δ' β δοχμολόφων φασὶ, διότι οἱ πολεμοῦντες κόρυθας ὑπὲρ τ κεφαλῆς ἐπεφέροντο, περὶς λόφως ἐχούσας, νοήσεις τῇδε κἀκεῖσε. ¶ 118. Καχλάζει πνοαῖς] ἢ πνοαὶ ἢ ἀνδρῶν

Clypeorum ſonitum?
Peplos & coronas
Quando, ſi non modo, inter ſupplicandum apprehendemus?
Sonum perſenſi
Strepitumque haud unius haſtæ.
Quid ages, an prodes
Telluris antique (*præſes*) Mars,
Propriam terram,
O numen aurea caſſidè?
Reſpice, reſpice urbem,
Quam olim charam habuiſti.
O urbi-cuſtodes dii terræ,
Agite omnes,
Aſpicite virginum
Manipulum pro evitanda
Servitute ſupplicem.
Nam per urbem fluctus
Virorum criſtis nutantibus
Cachinnat flatibus
Martis concitus.
Aſt, o Jupiter Perfector, omnimodo

ϑρῶν καχλάζει, ὥσπερ κῦμα· καχλάζει ἡ δ' βορέα ἡ νότε πνοή, οἷα τῇ ξ Ἄρεως. ¶ 120. Παντελὲς] πάντων ἔχων τέλ@. πάντας ἄρηξον δαίων ἄλκεσιν] πάντας ϗ ἡμῖν βοήθησον, ὥστε βῆ ὑπὸ ϯ πολεμίων ἄλκεσιν γθόνϗ.

Σ Χ Ο Λ. ϛ.

¶ 101. Πέπλων] τ̄ ἐν τοῖς ἀγάλμασι. τεφίων] τ̄ ϖἐλ αὐτὰ τεφάνων. ¶ 102. Πότε] ἔξοιμι. ἀμφὶ λιτὰν] ϖἐλ παράκλησιν. ἔξομεν] οἱονεὶ διατεθῶμεν· ὁ γὰρ ϖἐλ τι διαλυθεὶς ἄνλικμος τῦτο κατίσχει. τὸ ἔξομεν ὕστω νόει, ὡς ἔφημεν, συνάπλων ϖρὸς τὸ ἀμφὶ λιτὰν, τὸ δ' ἀμφὶ λιτὰν ϖρὸς τὸ πέπλων ϗ τεφάνων· χρῶνται δ' τύτῳ εἰς τοιαύτην σημασίαν ϗ οἱ ῥήτορες· ϗ μαρτυρεῖ ὁ σύγ@ Λυκιανὸς λέγων, ὅπερ· ἀμφὶ πλὴν εὐχωμεν. ἀγωνιῶντες δέ τινες τὸ ἔξομεν αὐλῶ ξ ἐξόμεθα λέγουσι, συναπλοῦντες ϖρὸς τὸ πέπλων. ἴδ@ ὧ τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἱκέτευον τὰς αὑτῶν θεὰς, ἐν χερσὶν ἔχειν τὰς αὑτῶν πέπλους ϗ τεφάνους, ϗ ὕβρ τύτων αὐτὰς ἐξιλεῦσθ. ¶ 103. Κτύπον δίδεγκα] κατανεῶ· ὁ γὰρ ματανεῶ, τῦτο δίδεγκα τοῖς ξ τῶ ὀφθαλμοῖς. ¶ 104. Πάταγ@] κλύπ@. ¶ 105. Ῥέξεις] ποιήσεις. ¶ 106. Παλαίχθων Ἄρης] ὁ πάλαι ϗ ἐξ ἀρχῆς ϯ τ̄ Θηβῶν χθόνα λαχὼν εἰς οἴκησιν. ὦ Θηβαῖοι ὁ Ἄρης τιμᾶται, Ἁρμονία γὰρ ἡ τύτων ϖερμήτηρ, ΛΦροδίτης ϗ Ἄρε@ ἰῶ παῖ· καλεῖται ἡ ἐνταῦθα ϗ ἄρειον τῦχ@, ϗ ἀριστρεὰς κρλώη, ἰῶ ὁ Ἄρης τηρεῖ ϗ ὅπισκοπεῖ. ¶ 107. Τὰν σὰν γᾶν] πόλιν δηλονότι. ¶ 108. Χρυσεοπήληξ] χρυσοῖ ϖἐκεφαλαίαν ἔχων. ¶ 109. Ἐπιδὲ] ἤτοι εὐμενῶς βλέψον. ¶ 110. Εὐφιλήταν] ἀγαπητήν. ¶ 111. Πολισσοῦχοι χθονὸς] οἱ ϯ πόλιν ϗ ϯ ϖἐλ αὐτὴν γῆν συνέχοντες. ¶ 113. Παρθένων] κῦρων. ¶ 114. Ἱκέσιον λόχον] παράκλητον συνεδρίαν, ἀγορὰν. ¶ 115. Δυσσύνας ὕπερ] δυλείας ὑπὲρ ξ μὴ λύσαι. ¶ 117. Δοχμολόφων] ἤτοι τ̄ ἐχόντων τὰς λόφας δοχμὰς ἐν τῷ κυνέᾳ. λόφ@ δέ ἐσιν ἡ λεγομένη ἵππειος, ἰῶ ἄνω ξ κράνος πηγνύουσιν. ¶ 118. Καχλάζει] ἠχεῖ. ¶ 119. Ὀρόμενον] διεγειρόμενον. ¶ 120. Παντελὲς] τὸ παντελὲς ἡ ϖρὸς τὸ Ζεῦ νεφέων ἄτω, ὦ Ζεῦ παντελὲς, ἤτοι, ὦ πάντα τελῶν, ἢ ὁ κῆ πάντα τέλει@· ἡ πρὸς τὸ ἄρχειν, ὕτω, ἄρχειν παντελὴς, ἤγουν διόλ. πάντων] ἀληθές.

Αρηξον δαίων ἄλασιν.
Αργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
Κυκλοῦνται· φίβας δ' ἀρηΐων ὅπλων·
Διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
Κιτύρονται φόνιοι χαλινοί.
Επτὰ δ' ἀγήτορες πρέποντες στρατοῦ
Δορυσσόους σαγαῖς, πύλαις ἑβδόμαις
Προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ διογενὲς,
Φιλόμαχον κράτος,
Ρυσίπτολις γενοῦ
Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππιος
Ποντομέδων ἀναξ
Ιχθυβόλῳ μηχανᾷ
Ποσειδῶν ἐπίλυσιν
Φίσθω, ἐπίλυσιν δίδου.
Σύ τ' Αρης, φεῦ φεῦ,
Κάδμου ἐπώτυμον
Πόλιν φύλαξον,
Κήδεσαί τ' εναργῶς.
Καὶ Κύπρις, ἄτε
Γένους προμάτωρ,
Αλευσον. σέθεν ἐξ αἵματος γεγάαμεν· λιταῖς σε
Θεοκλύτοις ἀπύουσαι

ΣΧΟΛ. α.

¶ 123. Φίβᾳ δ' ἀρηΐων] λείπει ἡ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν ἀρηΐων ὅπλων φίβᾳ ταρσόται. ¶ 124. Διάδετοι δὲ γενύων] ἢ τομάτων. κινήσει) φόνιοι] ἅτοι ἔχοι τινα φονικὴν ἢ φονεργάτιν ἐκπίπτειν. Αλλως. Θρώσκουσιν ἡμῶν ἢ ἀναίρεσιν ἢ εἰσι σεσφσμένοι οἱ ὑπὸ τῶν γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί. ¶ 127. Δορυσσόους] τῶν δηλ. τῶν δοράτων σωζόσας παντοπλίας, πολυμηκεῖς παντοπλίας. ¶ 129. Σύ τ' ὦ διογενὲς] σύ τε ὦ κράτος ὦ πολέμους αἴθωνα. ὑπὸ ἡ τὴν ἀγωνίας ἵνα ἔνα θεὸν ἀπαιτῶν), οἷς παρθένει. ἢ ταῦτα ἡ δίχρωμα ἐστὶ ἢ ἴσα, ἐὰν τις αὐτὰ ὑπλασίμως βαίνῃ. ῥυθμοὶ γάρ εἰσι. βαίνονται ἢ οἱ ῥυθμοὶ, διαιροῦται ἢ τὰ μέτρα, ἢ ἑ βαίνεται. ¶ 133. Αναξ ἰχθυβ.] ἢ σὺ ὦ Πόσειδον, ὃς ἀναξ ἐστὶ θαλάσσης ὅλη θάρρος ἰχθύων. ¶ 135. Επίλυσιν δίδυ] πάλιν δὲς ἅπτ τὸ ἐπίλυσιν. τετασσγμένης ἢ ψυχῆς ταῦτα ἔδη, ἢ ἐμφάσεως ἕνεκα λεγόμενα. ¶ 140. Κήδεσαί τ' εναργῶς] κηδεσὰς εναργῶς χθῦ. Αμυνέαν δὲ ἢ Αφροδίτης ἢ Αρεως ἔχει ὁ Κάδμος. ἢ αὐὶ δ, φρόντισον ἡμῶν ἢ τ' πόλεως εναργῶς. ¶ 141. Καὶ Κύπρις, ἄτε γένυς] Κύπρις ἡ Αφροδίτη λέγει· ταύτης ἢ ἢ Αρεως θυγάτηρ ἡ Αρμονία ἐγένετο, ὧν ὁ Κάδμος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα. ἀφ' ἧς οἱ ἀπὸ δ Κάδμου ταύτης γεγόνασι. Φησὶν δ' ὁ χορὸς σφᾶς ἢ Αφροδίτην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Αρμονίαν, βοήθησον ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ δ αἵματος δ σὸ ἐγνυήθημεν, αὐὶ δ ἀπὸ σῦ κατεγόμεθα. ¶ 145. Θεοκλύτους] μεγάλως, ἃς

Propulsa hostium expugnationem.
Argivi enim Cadmi oppidum
Cingunt, & arma bellica metuimus.
Revincta maxillis equinis
Timorem incutiunt frena.
Et septem generosi viri præstantes de exercitu
Contra hastam valentibus armaturis septem portis
Adstant sorte lecti.
Tu vero Jovigena,
Fortis & amans pugnæ;
Liberatrix urbi sis,
Pallas, & equestris
Pontipotens rex,
Piscaria fuscina
Neptune solutionem
Metus, solutionem tribue.
Tu quoque Mars, heu heu,
A Cadmo nominatam
Arcem tuere,
Curaque exacte.
Et Venus, quæ
Generis tritavia,
Defende; tuo
Sanguine sati sumus, precibus te
Religiosis invocantes

ὃς καὶ ὁ Θεὸς ἀκήκοεν.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 121. Ἀρηξον] βοήθησον ἡμῖν. θείων ἄλσεων] ἢ τῶ πολεμίων κατασρεφῶν. ¶ 123. Κυκλῶν] κυκλοῦσι. Φόβ@] ἡμῖν. ἀρείων] πολεμικῶν. ¶ 124. Διάδετοι ἡνίων ἱππίων] πανταχόθεν δεδεμένοι ἱππικῶν σωμάτων. ¶ 125. Κινύρουσ] ἠχοῦσιν ἡμῖν. ¶ 126. Ἀγήνορες πρέποντες στρατῶ] ἄγαν ἀνδρεῖοι, ἰσχυρ πρέπουσι γὰ ἐν τοῖς ὅπλοις οἱ ἰσχυροὶ πρέχοντες. ¶ 127. Δορυσσόοις σαγαῖς] πολεμικαῖς πανοπλίαις. δορυσσό@ πανοπλία ἢ ἐν τῶ δορὶ ἢ ἐν τῶ πολίμω σώας διατηροῦσα τὸς ἰχθύας. ¶ 128. Πάλῳ] κλήρῳ. ¶ 129. Διογλὶς] ὁ ἐκ Διὸς γενηθείς. ¶ 130. Φιλόμαχον] πολεμικόν. ¶ 131. Ρυσίπολις] ῥυομένη ἢ πόλιν. ¶ 132. Ἱππι@] ἱππικός· ἢ ἀφ' τὸ ὕδως ταχύ, ἢ διότι τῶ Πέλοπι χρῶτ@ ἅρμα παρεσχεν. ¶ 134. Ἰχθυβόλῳ μηχαναῖ] τῶ καίμαχι ἢ τῆ τελαίνη. ¶ 135. Ἐπίλυσιν] ἀπαλλαγήν. ¶ 136. Φόβαν] ἢ τὸν. δίδυ] ἡμῖν. ¶ 138. Κάδμε ἐκτύτοισιν] Καδμεῖοι οἱ Θηβαῖοι. ¶ 140. Κήδεσαί τ' ἰσαρχῶς] φρόντισον φανερῶς. ¶ 141. Κύπρις] ὦ. ατε] ητις. ¶ 142. Γένος] ἓ ἡμετέρ. σπέρματος] ἐξ Ἄρε@ καὶ Ἀφροδίτης Ἁρμονία, ἡ Κάδμε γυνή. ¶ 143. Ἀλδωσον] ὑποσύβησον τὸ παρόν. σθεν] συ. ἐξ αἵματ@] ἓ γένες, ἤτοι τ' Ἁρμονίας τ' σῆς θυγατρός. ¶ 144. Λιταῖς σε Θεοκλύτοις ἀπύσαι] ἐξακλήσεσιν αἷς ἄνθρωποι τὸς Θεὸς καλῶσιν εἰς ἵλεον ὑπακαλύμβαι.

¶ 147.

Πελαζόμεσθα. καὶ σὺ
Λύκει' ἄναξ, λύκειος
Γενοῦ στρατῷ δαίῳ,
Στόνων αὐτᾶς· σύ τ' ὦ
Λητογένεια κούρα,
Τόξοις εὖ πυκάζῃς
Ἄρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ὀττοβόαν ἁρμάτων
Ἀμφὶ πόλιν κλύω,
Ὦ πότνια Ἥρα·
Ἕλακον ἀξόων
Βριθομένων χνόαι,
Ἄρτεμι Φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
Δορυτίακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται;
Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει Θεός; ἔ ἔ ἔ ἔ.
Ἀκροβόλων δ' ἐπάλ-
ξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ' Ἄπολλον
Κόταβος ἐν πύλαις
Χαλκοδέτων σακέων,
Καὶ διόθεν πολε-
μόκραντον ἀγῶνα τέλος.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 147. Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ] λύκειόν φασι τὸν Ἀπόλλωνα, ἢ ἀφ' τοῦ ἐν τῇ λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτόν, ἢ ἀφ' τοῦ ἀναλίθευτος αὐτῷ λύκον ὡς ἱερόν, ἢ ἀφ' τοῦ λύκος ἀνελεῖν. ἢ, ὅ, γε κρεῖττόν ἐστι, ἀφ' τοῦ λυκόφως ποιεῖν, τὸ νυκτὸς ὑπεχωρησάσης. Ἀπόλλων δὲ ὁ ἥλιος. Ἄλλως. πολέμιος. οἷον, ὡς περ λύκος, αὐτοῖς ἐφόρμησον, αἰνὸς ὢν ἡμῖν τῶν θρεμμάτων. ὕτως τινὲς τὸ λύκειος. ἢ, ὑπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ὑπὸ τὴν αὐτῆς τῶν γόνων χθών, οἷον ὑπὸ τὸ πολίμιον. ¶ 151. Εὖ πυκάζῃς] ἤτοι ἐντέχνως ἢ ὑπισχνούμενος ἔντονα τὸ τόξον. τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ὑπισχνούμενος παραλαμβάνουσι. ¶ 153. Ὀττοβόαν ἁρμάτων] ἀκούω, φησὶ, τὴν τῶν χνοῶν κλύσιν. ¶ 156. Ἕλακον ἀξόνων] ἀντὶ τοῦ ἠκούσθη τὸ τοῦ Ὁμήρου, – μίγα δ' ἴβραχε φήγινος ἄξων. τῶν ἀξόνων εἴρηται. χνόαι δέ εἰσι τὰ ἀκαξένια, ἃ καὶ αἱ χοιρικίδες, αἳ καὶ παξενίτιδες λέγονται. λέγουσι δὲ καὶ μὴ τοῦ, οἱ πεσόντες τὸ χνοῦσι. ¶ 162. Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς] ἀκροβολίζεσθαι ἔστι τὸ ἐν πολέμοις κατάρχεσθαι. ¶ 163. Λιθὰς] λιθὰς, ἤτοι σωρὸς λίθων, ἔρχεται ἀντὶ τοῦ ἐπάλξεων, ἤτοι τοῦ μικρῶν πυργισκίων τοῦ ἀκροβόλων, ἤτοι τοῦ πέριθεν βαλλομένων, ἀφ' τοῦ ἐν ἄκρῳ τοῦ τειχῶν καὶ ἄνωθεν ἴσασι. ¶ 165. Κόταβος ἐν πύλαις] κόταβος καὶ ἦχος καὶ κλόνος τοῦ σακέων καὶ ἀσπίδων τοῦ ὑπὸ χαλκῷ συνδεδεμένων, ἐν μάχαις τέλος καὶ πλήρωμα ζωῆς (ἤτοι θάνατος) ἄγνιν, ἐν τῷ πολέμῳ πληρωθὲν, ἢ ὑπὸ τοῦ πολίμου γενόμενον. ἐπὰ γὰρ μαρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἀγὼν μᾶλλον τοῦτον ἔφησεν, ἐπεὶ οἱ πολεμίως ὑποπίπτοντες, καθαροὶ ἀπὸ μιάσματος ἢ οἱ φίλοις ἀπελθόντες. τέλος ἢ ὁ φόνος καὶ ὁ πόλεμος. τέλος γάρ τινες δὲ βίστε ἐν τούτῳ πεπλακῶς διέσκεσαι. τέλος ἢ τὸ δὲ ἀπέρασε ζωῆς ὁ θάνατος.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 146. Πελαζόμεθα] τῷ σῷ βωμῷ πλησιάζομεν.

¶ 147.

Adimus. Et tu
Luperce rex, Lupercus
Eſto hoſtili exercitui,
Gemitus exaudiens. Tu vero
Latonigena puella,
Arcum inſtruas
Diana chara. cheu! cheu!
Stridorem curruum
Circa urbem audio,
O veneranda Juno.
Sonuerunt axium
Onuſtarum extremitates,
Diana chara, cheu! cheu!
Haſtis concuſſus æther furit.
Quid patitur urbs noſtra, quid fiet?
Quo tandem finem ducit deus? cheu! cheu!
Acervi lapidum involant
In turres longe petitas.
O dilecte Apollo,
Strepitus in portis
Ære-revinctorum clypeorum,
Et belli cœlitus moderatrix
Agmen ſacrum.

¶ 147. Λύκει' ἄναξ] ὁ λύκων ὀλίσας ποτέ. Λύκει@ γλῶ] φθορεύς, ᾗ οἷ@ ἐφάνης λύκῳ ποτέ. ¶ 148. Στρατῷ δαΐῳ] τῷ τ πολεμίων. ¶ 149. Στόνον αὐτᾶς] τ ἡμετέρων στεναγμάτων ἀκροατής. ¶ 150. Λατογένεια] ἐκ Λητῦς γενηθῖσα. ¶ 151. Εὖ τυκάζε] εὐτρέπιζε ἵν τ πολεμίων. ¶ 153. Ὀπάονι] κύκλον. ἁρμάτων] τ πολεμίων. ¶ 155. Πότνια Ἥρα] σεβασμία. τὸ πότνια Ἥρᾳ ᾗ τὸ Ἀρτεμι φίλα ἰαπτωνήματά ἐσι ᾗς τὰς θεὰς δι' μέσου τ στεναγμάτων λεγόμενα, εἰς οἶκτον αὐτὰς προκαλέμενα. τοιαῦτα ᾗ ᾗ ποιῶν εὐχήσεις. ¶ 156. Ἔλακεν] ἤχησαν. ἀξόνων] τ ἐν τοῖς ἅρμασι. ¶ 157. Βεβυσμένων] βαρυνομένων τοῖς ἐφεσῶσι. χνόαι] αἱ ὀπαὶ, ὅτοι τὰ ἅρματα προφερόμενα. ¶ 159. Δορυλάκα@ δ' αἰθὲρ] δι' τ δορύτων τῶν πολεμίων κινήμ@ ὁ ἀὴρ ταράσσετ). ¶ 160. Ἄμμιν] ἡμῖν. ¶ 161. Ποῖ δ' ἴτι τέλ@;] ἐ εἰς τίλλω ἢ εἰς ὄλεθρον. θεὸς] τύχη. ¶ 163. Λιθάς] σφενδόνας λίθων. ἔρχεται] τὸ ἔρχετ); εἰ μὲν τοξόσεις ἀπὸ Θηβαίων ᾗς τὰς πολεμίους, τὸ ἀκροβόλων ἀντὶ ἐ ἐξ ἄκρων ἐ τείχους εἰς τροῖσιν τῶν πολεμίων πεμπομένων ἐρεῖς. εἰ ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων ᾗς τὰς Θηβαίας, ἀκροβόλων ἀντὶ ἐ εἰς τροῖσιν τ ἐν τοῖς ἄκροις ἑσαμένων ἐ τείχους πεμπομένων ἐκ πολεμίων· ταῦτα ἢ λέγει ὁ χορὸς ὡς ὅτι ἀληθῶς ἐγένετο, ἀλ' Αἰσχύλ@ ἐξεπιτηδὲς τοῦτο ποιεῖ ἢ τῶν γυναικῶν παρισῶν φύσιν, νίκα ταραχθεῖσιν φόβῳ, ᾗ τὰ ὄντα φανταζομένων. ¶ 164. Ὦ φίλ' Ἀπόλλον] ὦ Ἀπόλλον, ᾗ δέον εἰπεῖν ὦ Ζεῦ, τίλ@ ἡμῖν πολεμοκραιπνὸν ἀγῶνα ᾗ ἀναίμακτον δύ; ὁ ἢ οὐχ ὅτως ἔφη, ἀλλὰ ᾗς τὸ τίλ@ τ λόγον ἐποιήσατο. ἐσὶ ἢ τὸ αὐτό. ¶ 165. Κόναβος] κύκλος ἐσί. ¶ 166. Χαλκοδέτων σακέων] ἐκ σιδήρου δεδετσμένων ἀσπίδων. ¶ 167. Διόθεν] ἐκ ᾗ Διός. πολεμοκραιπνὸν] τ πόλεμον κρᾶναν ᾗ τελειῶσαν. ¶ 168. Ἀγῶν] καθαρὸν, ἀναίμακτον.

130

Εν μάχαισί τε μάχαι-
ς' ἄασσ' Ογκα πρὸ πόλεως
Επτάπυλον ἔδος ἐπιῤῥύσ.
Ιὼ παναλκεῖς θεοὶ,
Ιὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
Τᾶσδε πυργοφύλακες,
Πόλιν δῃρίπετον μὴ προδῶθ'
Ετεροφώνῳ στρατῷ.
Κλύετε παρθένων,
Κλύετε παιδίκας
Χειροτόνους λιτάς,
Ιὼ φίλοι δαίμονες
Λυτῆριοι ἀμφιβάντες πόλιν.
Δείξαθ' ὡς φιλοπόλιες,
Μέλισθ' ἱερῶν δημίων,
Μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
Φιλοθύτων δέ τοι
Πόλεως ὀργίων
Μήστορές ἐσμεν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Υμᾶς ἱκετῶ θρέμματ' οὐκ ἀισχετὰ,

ΣΧΟΛ. *α.*

¶ 169. Μάχαισ' ἄασσ' Ογκα] Ογκα ἡ ἀθλιωτάτη ἁπάντων Θηβαίων ἐτιμᾶτο. ἐπεὶ γὰρ ἡ Ὑπερμήστρα, Κλύμενον ἀπὸ τῆς Ογκας ἀπαγαγοῦσα, Ἀμφιάραον ἔγημε, καὶ ἐκ τούτου Ἀλκμαίωνα καὶ Ἀμφίλοχον ἐγέννησε, διὰ τοῦτο ἡ Ογκα ἐν τιμῇ παρὰ Θηβαίοις ἐγένετο. ¶ 170. Πρὸ πόλεως ἐπάπυλον ἕδος ῥύσ] ἵνα ἡγήσεν, ὦ μάκαιρ' ἄασσα Ογκα, ὦ μακαρία θεὰ, ἀθλιωτάτη τῆς πόλεως γεγονυῖα, βοήθησον αὐτῇ. κάλλιον δὲ εἰπεῖν, τὸ πρὸ τῆς πόλεως, ἵνα, ὦ Ογκα ἀθλιωτάτη ἡ πρὸ τῆς πόλεως, ἤτοι ἵνα ἱζωχαφημένη πρὸ τῆς πόλεως, ἦγον ἵμασεν, ἤγουν τὸ ἐπάπυλον ἕδος, ἤτοι ἐπάπυλον πόλιν τῶν Θηβαίων. γίνωσκε γὰρ ὅτι ἱζωγράφηντο ταύτῃ πρὸ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως. ἵνα καὶ ὁ Δυκόφρων πυλαίτιδα λέγει, ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν ἵσασθαι ταύτῃ τῶν τῆς πόλεως πυλῶν. ¶ 172. Παναλκεῖς θεοὶ] ἀντὶ πάντα βοηθοί. τοῦτο γὰρ ἴδιον θεῶν. ¶ 176. Ετεροφώνῳ στρατῷ] τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ γὰρ ἔκλινες καὶ οἱ ἀργεῖοι, σὺν ἄλλοις βαρβαροφώνῳ. Αλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ομηρ@, Αλλη δ' ἄλλοι γλῶσσα. ¶ 177. Κλύετε παρθένων] ἀκούετε ἡμῶν τῶν παρθένων, δικαίως ἐκτείνασαι τὰς χεῖρας. τοῦτο γὰρ ἐκ ψυχῆς ἱκετείαν δηλοῖ. καὶ Ομηρ@, Χεῖρας ἀνασχόντες, μεγάλ' ἰάχετόωντο. ¶ 181. Λυτῆριοι ἀμφιβάντες] ὦ θεοὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐλθόντες λυτήριοι, ἤτοι ἀφανίσαι τῶν κακῶν, καὶ σωτῆρες, ἐξ ἔργων αὐτῶν δείξατε ὅτι φιλοπόλιες ἐστὲ, ἤτοι τὴν ἡμετέραν ἀγαπῶντες πόλιν. Αλλως. ἀμφιβάντες, ἀντὶ τοῦ, Ος χεύσην ἀμφιβέβηκας. ¶ 183. Μέλεσθ' ἱερῶν δημίων] ἤτοι, φροντίζετε τῶν ἀνακειμένων καὶ ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς νμῶν ναοῖς ἱερῶν, δημίων, τῶν ἀπὸ δήμου. καινῇ γὰρ πάντες ἐκείνοις ἀνεθήκαν χρήματα. ωὐσεβεστικῶς δὲ εἶπε τοῦτο, μέλεσθε εἶπεν, φροντίζετε τῶν ναῶν νμῶν, μὴ κατασκαφθῶσιν ὑπὸ

Tu vero in pugnis beata
Regina Onca præurbica
Septem-portis ſedem protege.
Heu fortiſſimi dii,
Heu perfici perficæque, terræ
Hujus præſides,
Urbem bello-feſſam ne prodatis
Alienæ linguæ exercitui.
Audite virginum,
Audite juſtiſſimam
Protenſis manibus precationem.
Heu dilecti dii
Liberatores, civitatis curam gerentes.
Monſtrate quantum urbi faveatis,
Curate templa publica,
Curantes vero ſuccurrite,
Et urbis orgiorum,
Victimis gaudentium,
Eſtote memores.

IAMBI.

Eteoc. Vos interrogo, intoleranda propago,

ὑπὸ τ πολεμίων, ϗ ἀναφαιρεῖῃ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήμαθα. Λλως. μελίτλω ἔχετε τ ἱερῶν δημοσίων. ¶ 186. Πέλεως ὀργίων μήτορες] τ ὁκ τ πανηγύρεων τελετῶν μνημονεύσατε. ¶ 188. Ὑμᾶς ἰρωτῶ θρίμματ' ὀκ ἀναχετὰ, Η ταῦτ' ἄρσα] καὶ ὑπάκεισιν, ἡ ἐν ἰρωτήσει μετ' ὀπλιμήσεως ἀναγωσίων. ὁ Ετεοκλῆς ἀκούσας τ παρθένων ὀδυρομένων ϗ παρακαλουσῶν τὸς θεὸς, φησὶ πρὸς αὐτὰς, ἰρωτῶ ὑμᾶς θρίμματα ὀκ ἀναχετὰ, ἤτοι ἰμοὶ φορλικὰ ϗ βάρ@ ἱτῶσιον νομιζόμενα, μὴ ἀνεχόμθα ϗ μὴ βασαζόμθα παρ' ἰμοί, ἆρα ταῦτα, ἃ ποιῆτε, σωτήρια τῷ ϛατῷ ϗ τῇ πόλει τυγχάνοισ' δηλονότι τὸ πεισθεῖσας ὑμᾶς πρὸς τὰ εἴδωλα τ πολιοῦχων θεῶν, αὖον, ἤτοι βοᾶν ϗ θρῆνεῖν ϗ φωνεῖν, σωφρόνων μισήματα, ταῦτ' ἴσι τὰ μισούμθα τοῖς σώφρουσιν. Λλως. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τ ἀκούντων εἰσφέρειν. ἅτως ϗ ὁ Λιχύλ@ ἐνταῦθα εἰσάγει τ Ετεοκλέα ἀπαγορεύοντα μὴ ἀπειλῆς, μὴ ἀπαγεῖν τ ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε δι' φόβου αὐτὸς φυγεῖν. ἀλύγοις ϗ ζώοις παρίβαλε τὰς παρθένας, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυναικείᾳ ϗ δειλῇ, δεύτερον ϗ ὁκ ἀληθεῖ. εἰσὶ γὰρ ϗ φαντασίαι ἀληθεῖς.

ΣΧΟΛ. Ϛ.

¶ 170. Ογκα] Λθηνᾶ φοινίκων γλώττῃ. ¶ 171. Επλαπτυλον ἕδ@] τὰς Θήβας. ¶ 172. Παπαλκεῖς] παντοδύναμοι. ¶ 173. Τίλησι] ἀνεπιτεῖς· ἀνεπιτήδειος γὰρ τὸ θεῖον. ¶ 175. Δορύπεπον] ποταπεῖν, αἰχμαλώτον. ¶ 176. Ετεροφώνῳ] ἀλλογλώσσῳ. ¶ 178. Παυδίκης] δικαίας, ὑπὲρ τ πατελδ@ αὐτῶν φερομένας. ¶ 179. Χιρστονικς λιτὰς] μὴ χερῶν τάσεως χρεμένας. ¶ 182. Ως] ὅτι. φιλοπόλιες] ἰσί. ¶ 183. Μίλεσθε] φροντίζετε. ἱερῶν δημίων] τῶν δημοσίᾳ γινομένων ὑμῖν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων. ¶ 184. Λεῖξατε] ἡμῖν. ¶ 185. Φιλοδύτων] τῶν πρὸς φίλων μὴ θυμάτων ἡμῖν μυσηρίων. ¶ 187. Μνήσορες ἴσε] μνείαν ϗ ἐνθύμησιν ἔχοντες. ¶ 188. Θρίμματ' ὀκ ἀναχετὰ] χρήματα ἃ ὁ δύνατά τις ὑπομένειν.

Η ταῦτ' ἄρισα καὶ πόλει σωτήρια,
Στρατῷ τε Θάρσος τῷδε πυργηρυμένῳ,
Βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
Λύειν, λαχάζειν, σωφρόνων μισήματα;
„Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
„Ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
„Κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
„Δείσασα δ', οἶκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
Καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
Θεῖσαι, διερρόθησατ' ἄψυχον κάκην·
Τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συμπίσειν ἔχοις.
Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
Λιὴς γυή τε, χώ, τι τῶν μεταίχμιων,
Ψῆφος κατ' αὐτῶν ἐλευθέρα βουλεύσεται,
Λευσῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
„Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω
„Τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθη.
Ἠκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ καφῆ λέγω;

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Ω φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔθεσ' ἀκού-

ΣΧΟΛ. α.

¶ 192. Λῦσιν, λαχάζειν] ταῦτα ὑπὸ τῶν ὀρνίθων λέγει. ἀλόγοις γὰρ ζώοις παρεμέβαλε τὰς παρθένους. λαχάζειν δὲ τὸ ἠχεῖν, γίνεται δὲ ὅταν βλάπτωσιν ἢ τροφὴν δῶσι μὴ εἰς α, ἢ καὶ παραγωγὴν. Σωφρόνων μισήματα] ταῦτα, τὸ σωφρονεῖν τοῖς ξυνοῦσι, καὶ βοᾷν. ταῦτα γὰρ ἃ πράττετε, μισήσειαν ἂν οἱ εὖ φρονοῦντες ἄνδρες. ¶ 193. Εὐεστοῖ] εὐδαιμονίᾳ, εὐστηρίᾳ. ¶ 195. Οὐχ ὁμιλητὸν θράσος] ἐν θορύβοις καὶ καθεκτέον. ¶ 198. Διερρόθησατε] ἀπὸ δὲ θορύβου ἐμβεβλήκατε. Κάκιλλον] δειλίαν. ¶ 200. Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν] αὐτοὶ ἢ καὶ ἡμεῖς ὑπ' αὐτῶν (ἤτοι ὑφ' ὑμῶν τῶν γυναικῶν, δουλικῶς) πορθούμεθα. τοῦτ' ἴσε, καὶ μὴ πολεμούμενοι, πολεμούμεθα. γράφεται καὶ, ὑφ' αὑτῶν, ἤτοι αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν. ¶ 202. Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τ' ἐμῆς] τοῦτό φησιν ὁ Ἐτεοκλῆς ἀντὶ τοῦ χορεύσῃ, ὅτι ἐὰν μήτις ἄλλος τῶν ἐμῆς ἐξουσίας, καὶ τοῦ ἐμοῦ πειθοῦς ἀνέξαιμα, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ, εἴτί τι τῶν μεταίχμιον, καὶ μέσον, ὁλεθρία ψῆφος κατ' αὐτῶν ἐμβαλοῦσα. τὸ θάνατον ἢ λιθόλυσιν, τὸ δὲ βολῆς λίθων γινόμενον, ὅτι μὴ φύγῃ, πάμπαν ἐκφύγῃ. τὸ δὲ μὴ, παρέλκον. ¶ 203. Μεταίχμιον] καὶ τὸ μέσον λέγει) μεταίχμιον. εἰπὼν δὲ ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀναγκαίως δέδωκε νοῆσαι τὸ τούτων μέσον, καὶ παῖδα νεογνὸν ἀνδὸς ἢ τῶν ἑκατέρων ἡλικίαν. Ἀλλως. νέον ἢ γέρων. ἀκαίρως δὲ ἡ λέξις τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸ ἀληθῶς ὀργιζόμενον. Ἀλλως. κεκινδύνευ) τῷ λόγῳ ἐταύθα τὸ μεταίχμιον. γένος δὲ οὐδέτερον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, μέσον ἄμφω εἴη. εἰ μὴ ἄρα τὸν λόγον ὅτε ὀργιζόμενον ἔτως εἴρηκεν, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνον δὲ οὐδὲν δεῖ μηδὲν ἁμαρτάνειν, φησὶ, κἂν ὅπλοις ᾖ τὸ ἁπτέσθαι, κἂν ξύλου, κἂν σίδηρον, κἂν χαλκὸς, συνεκβάλλειν. ¶ 205. Δήμου δ' ὅτι]

Num hæc optima, & urbi ſalutaria,
Hujuſque exercitus obſeſſi confirmatio,
Procidentes ad ſimulachra
Clamare, ejulare, quæ ſunt prudentibus odioſa.
„Neve in malis, neve in proſperitate dilecta,
„Contubernalis ſim muliebri ſexui.
„Nam ſi imperat, non ferendus faſtus,
„Sin metuat, domui & urbi plus (*confert*) mali.
Et nunc civibus haſce curſorias fugas
Injicientes excitaſtis excordem metum.
Res autem eorum qui foris ſunt, ac ſi optimæ eſſent, extollitis.
Ita ipſi a nobiſmet domi expugnamur.
Talia fœminis cohabitans habebis.
Quod ſi quis meo imperio non audiens fuerit,
Vir, mulierque, aut quodcunque inter hos medium,
Calculus in eos mortiferus jacietur,
Nec lapidariam plebis effugiet mortem.
„Viro enim cura; ne conſultet fœmina
„Quæ foris; intus exiſtens ne damnum inferas.
Audiſti, aut non audiſti, an ſurdæ loquor?

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. O Chare Oedipi fili, inhorrui audito

δ' ὅτι] ἢ ἐκ δήμου ευσῶσαι μέρον. ¶ 206. Μίλει γδ] ἀνδρὶ γδ δξὺ φρονοῦδ' ἰσὶ τὰ ἔξωθεν, μὴ γυνὴ αὖ τούτων βυλεύτω. ἴνδον δ' ὅσα ἡσύχαζε, κ μὴ βλάβλω πόλει τῇ πόλει, δειλαιουμένη κ κλαίουσα κ τὺς πολίτας θορυβῶσα. ¶ 209. Ω φίλον] ὑπολογῶν δώτι ἐυσεβήσαν.

Σ Χ Ο Λ. ς.

¶ 189. Η] ὄντως, ἄρα. ταῦτα] ἃ ποιεῖτε. ¶ 190. Πυργηρεμένῳ] πολιορκημένῳ, ἢ τῷ ἐν πύργοις ἰσαμένῳ. ¶ 191. Βρίτη] εἴδωλα. πολιοστόχων] τ ϯ πόλιν ευτεχόντων. ¶ 192. Λύειν] βοᾶν. ευφρύναν μισήματα] ἃ οἱ ευφρανες ἄνδρες μισοῦσιν. ¶ 193. Ενεσοῖ] δίτυχία. ¶ 195. Κοστοῦσα] νικῶσα. ἐχ ὁμιλητὸν θράσος] ὡς εἰάτε ὁμιλεῖδ ὑπ' ἀσχέτε θρασυνομένη χαρᾶς. ¶ 196. Οἶκω] τ αὐτῆς. πλέον] ϐ δίεῖδ. ¶ 197. Διαδρίμας φυγὰς] δξὺ πάσης τ πόλεως ὑφ' ἡμῶν ηλομένας. ¶ 198. Θῶσαι] ποιήσασαι. διεῤῥοθήσατε] ευβάλετε. ἄψυχεν κάκλω] δειλίαν. ὥσπερ γὰρ ϯ ἀνδρείαν ἴνυχόν φαμεν, ὅτω κ ϯ δειλίαν ἄψυχεν. ¶ 199. Τὰ τ θύρασιν] τὰ τ πολεμίων. ὡς ἄειρα] λίαν. ὀφίβετε] ἄυξετε ἀνυπερσάτες ἐκείνες οἷς ποιεῖτε δεικύναι, ϯ ὅτι καταπλησσόντας ἡμᾶς ἂν αἴσθονται, πολὺ μᾶλλον θρασυνθήσον). ¶ 201. Συνταίων] συγκατοικῶν. ¶ 202. Λεχῆς τ ἐμῆς] ἤγνν ὁ ἐγὼ σπερμάσας. ¶ 203. Χῶ, τι τ μεταίχμιον] ὅπερ τ γυναικῶν κ τ ἀνδρῶν μέσον. ἔτο δέ φησιν ἐχ ὅτι ἰσί τι γίνδ' ἀνδρῶν μεταξὺ κ γυναικῶν, ἀλ' ἵνα δείξη τὸ τ σπερμαγῆς ἀκριβές. οἱ δ τὺς εὐτύχες λέγοντες ἐῤῥωσαν. ¶ 205. Λάϊσῆδα] λιθαρικόν. ὅτι] ἐδαμῶς. ¶ 206. Μίλει] δξὺ φρονοῦσιδ' ἰσί. ¶ 207. Βλάβλω τίθει] πόλει, πρὸς τὺς πολίτας, ὀλολύζουσα κ σπαραττομένη. ¶ 209. Εδυσα] ἐφοβήθην.

σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄττοβον, ὅτι τὰ
Σύριγγες ἔκλαγξαι ἐλίτροχοι, ἱππι-
κῶν τ' ἀύπνων πηδαλίων διὰ στόμα
Πυριγενεταῖν χαλινῶν.

ἴαμβοι.

Ετ. Τί οὖν; ὁ ταύτης ἆρά γ' ἐς πρώραν φυγὼν
Πρύμνηθεν, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Αλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθεν ἀρ-
χαῖα βρέτη, πίσυνος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὀ-
λοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τό-
τ' ἤρθη φόβῳ πρὸς μαχάρων λιτὰς, πόλεως
Ιν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

ἴαμβοι.

Ετ. Πύργων στέγειν εὔχεσθε πολεμίων δόρυ.
Χο. Οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. Ετε. Αλλ' οὖν θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 211. Σύριγγες ἔκλαγξαν] ἀλληγορικῶς τὰς τροχὰς φησι. σύριγγες δέ εἰσι τὰ ξύλα τὰ μέσον ἀμφιφερῆ ξύλα ἃ τροχῷ διαπερατούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον τῶν μικρότερον, ἄλλο δὲ αὖτε δάτερον μικρότερον, λέγων τὰ αὐλῶν τὰ συρίγγων ἐπέχοντα. Ελίτροχοι] ἀλλ' ἀπὸ ἑλίσσονται οἱ τροχοί. ἱππικῶν] ἱππικὰ πηδάλια λέγει καὶ τοὺς χαλινούς. ὥσπερ τὸ πηδάλιον ἐν τῇ νηΐ, ἅτω καὶ ὁ χαλινὸς ἐν τῷ ἵππῳ. ¶ 212. Λύπνων] τὰ μὴ ἰώντων μεγεμεῖν. ¶ 214. Τί ὄν; ὁ ταύτης] ὁ Ετεοκλῆς, εἰπόντος ἀκοῦ ὅτι δεῖ τοῦτο ἐφυγον πρὸς τὰς ναῦς τῶν Θεῶν, ὅτι ἐφεβήθην ἀκούσασα τὸ κύπτειν τὰ ἁρμάτων καὶ τὰ χαλινῶν τῶν ἵππων, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί ὄν, ὁ ναύτης ἆρα τὰ νηὸς καταπεπλεγμένης ἐν τῇ θαλάσσῃ, εὗρε μηχανὴν σωτηρίας, φυγὼν ἐπὶ πρύμνης εἰς πρῶραν; ἅτως ὄν ὑδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας εὑρήσετε σῶσαι τὴν πόλιν, καὶ καταλείψασαι τὰ οἰκεῖα οἰκήματα. ¶ 217. Αλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθε] ὅτε βρέμου καὶ ἦχος καὶ κίνησις γίγνοιεν ἐν πύλαις (τοῦτο δὲ ἔξωθεν, νιφάδος νιφομένης ὁλοῆς) τότε δὴ ἦλθεν πρὸς ἀρχαῖα καὶ πατρῷα εἴδωλα τῶν θεῶν, θαρρῶν τοῖς θεοῖς· τότε ἤρθη πρὸς μακάρων λιτὰς ἀσυδίτους ταῦτα. ἢ ἅτως, ὅτι τὰ δαιμόνων ἦλθον βρέτη, διότι βρόμου ἐν πύλαις νιφάδος ὁλοῆς νιφομένης, ἤγουν συχνῶν βελῶν καταφερομένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅτε τὸ ἔξης· τότε δὴ ἦλθον πρὸς μακάρων λιτάς. ¶ 218. Αρχαῖα βρέτη] ἤγουν τὰ πατρῷα εἴδωλα τῶν θεῶν. Αλκὰν. ἀρχαῖα, βασιλικὰ, ἀπὸ τοῦ ἀρχῆ. Νιφάδος] νιφάδα φησὶ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος. ¶ 221. Υπερέχοιεν ἀλκάν] τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν. ¶ 222. Πύργων στέγειν εὔχεσθε] τὸ πύργον, ἅτως τὰ ἡμέτερα τείχη, μένειν ἀσφαλῶς, καὶ στέγειν καὶ ὑπομένειν τὸ πολεμικὸν δόρυ. σὺν ἂν ταῦτα, ἃ φῄς, ἴσως πρὸς θεῶν, τὸ ἀλκὴν καὶ βοήθειαν παρέχειν ἡμῖν.

λλαι.

Curriſono ſtrepitu, quoniam
Modioli ſtrident rotas vertentes (*ſtrepituque*)
Equinorum in ore clavorum ſomnum excutientium
Frænorum igne genitorum.

Iambi.

Eteoc. Quid ergo, nautane in proram fugiens
A puppe, invenit remedium ſalutis,
Nave marino fluctu laborante?

Antiſtrophe 1.

Chor. Quare ad deorum præcurſatrix acceſſi
Simulachra vetera, confiſa diis, cum nivis
Pernitioſæ ninguidæ fremitus in portis, continuo
Excitata ſum metu ad orandum ſuperos, urbem
Ut ſubſidio protegant.

Iambi.

Eteoc. Oratis ut turris hoſtium repellat haſtam?
Chor. Ergo hæc a diis erunt. Eteoc. Attamen deos
Capta urbe excedere ſermo eſt.

Λλως. τῦτο ὐχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἁπλῶς, ὥστε τὸ δόρυ σίγειν ϗ ἀπίεναι τὰς πολεμίας. ¶ 223. Λλ' ἢ θεὰς] σὰκ ἀλόγως λέγει, τὰς τ' πόλεως θεὰς φόβγειν, πορθηθείσης αὐτῆς. λέγεται γὰρ ὅτι ὅτε ἐμελλε πορθηθῆναι ἡ τροία, ἐφάνησαν οἱ θεοὶ τοῖς τρωσὶν ἀπιλέμβοι ἐκ τῶν ναῶν τὰ ἀγάλματα αὐτῶν.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 210. Λεμαπόλυπων ὄπλοβον] ἡ ἁρμάτων γινόμβων κύπος. ὄπλοβον] σημείωσαι ἢ σύνταξιν, πρῶτον μὲν γὰρ εἶπε τὸ ἀκούσασα συνίταξε τὸ ὄπλοβον, εἶτα ἐπήγαγε δόρ ᾧ ὅτι, ϗ πάλιν τῇ τρίτῃ συνταξει ἐχρήσατο, ἀπὸ κοινῦ πρὸς τὸ χαλινῶν τὸ ὄπλοβον ἐκδεχόμβ@. ¶ 211. Σύελγγες ἵκλαγξαν] αἱ ὁπαὶ ᾧ ἄξον@ ἦχησαν. ἱλίτροχοι] αἱ συνιλοῦσα τὰς τροχὰς δι' ὧν τὸ ἅρμα ἱλαύνε@. ἱππικῶν τ' ἀύτων] τῶν μὴ τὰς ἵππους ἰώντων ἡρεμῶν, ἀλλ' ἱλαυνόντων δρόμον. ¶ 212. Πηδαλίων δόρ σῆμα] ἢ ἵππων, καθάπερ ἢ ναῦν τὰ πηδάλια· ἴσι ϗ τὸ δόρ σῆμα ἀντὶ τῦ πηδάλιον. ¶ 213. Πυεγλωτᾶν χαλινῶν] ἢ ἐκ πυρὸς χαλκοβλήτων. ἡ ὄπλοβον ἀπὸ κοινῦ λάμβανε. ¶ 214. Τί δ' ἔν] ἴσω τῦτο ὁ λέγων. ἆρα] ἐκ παραπλήν. ἐς πρώραν φυγὼν] καθάπερ ὑμεῖς ἄνω ϗ κάτω τ' πόλεως ἴσσαν. ¶ 215. Πρύμνηθεν] ἀπὸ τ' πρύμνης. μηχανὴ σωτηρίας] μέβοδον ᾗ πῶς δῆ σεσῶσθ. ¶ 216. Καμάσης] χειμαζομένης. πρὸς] ἐν. ¶ 217. Λλ'] ἡ μάτην ἐφερόμβν πρὸς ἡ πόλιν. ἀρχαῖα βρέτη] τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα τῇ πόλει ἀγάλματα. ¶ 218. Πίευν@] θαρρῦσα. νιφάδ@ ὅτ' ὀλοᾶς] βλέπων ϗ λίβων σωρείας ἐπ' ἐλαθρίαν. ¶ 219. Νιφομένης] δῆλον χιόν@ πιπλύσης. βρόμ@] ἦχ@ ἐγίνετο. ¶ 220. Ηβῆλ] διηγέρβαι. λιτὰς] δεήσεις. ¶ 221. Λλκὰν] βοηθειαν ¶ 222. Πύργον] ἤτοι ἡ πόλις, ἀπὸ μέρους. σέγειν] ὑπομένειν. ¶ 224. Λλύσης] περβυμίνης. λέγ@] φέρη ἐσί.

¶ 225.

στροφὴ β.

Χο. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
Αδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδαμι τάρ-
δ' ἀσυδρομημέναν πόλιν, καὶ σφάτιμ' ἀ-
πτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ἴαμβοι.

Ετ. Μή μα θεοὺς καλοῦσα, βουλεύου κακῶς·
„Πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
„Μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. „Εστι θεοῖς δέ τ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
„Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον
„Ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὕπερθ' ὀμμάτων χρη-
„μαμέναν πέφυκαν ὀρθοῖ.

ἴαμβοι.

Ετ. Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια
Θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πυρωμένων·
Σοὶ δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν ἔσω δόμων.

στροφὴ γ.

Χο. Διὰ θεῶν, πόλιν ἡμέμεσθ' ἀδάμαστον,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 225. Μήποτ' ἐμὸν καὶ αἰῶνα] μηδέποτε αὕτη ἡ πανήγυρις τῶν θεῶν, ἥγουν ἡ συναγωγὴ τῶν ἑστηκότων ὄντων, καταλείποι τὴν πολιν καὶ ἐμὸν αἰῶνα ἐν χρόνον. ἥγουν ἡμῶν ζώντων, ἢ ὅτι δ ἐμὲ βίᾳ. Απλως. μηδέποτε, φησὶν, ὅτι δ ἐμὲ βίᾳ καταλείποιεν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὑρὼν δὲ ὁ Λίσχύλος ὡδὶ τῷ Ομήρῳ τὸ, Θεῖον δύσετο ἄγωνα, τῶν θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν, πανήγυριν τραγικώτερον εἴρηκεν. ¶ 228. Απλόμενον] χάφεν τυφόμενον. οἷον καιόμενον πολεμίῳ πυρί. ¶ 230. Πειθαρχία γάρ ἐστι] πάνυ δίφυῶς ὁ Λίσχύλος τὴν πειθαρχίαν, ὡς γυναῖκα, ὠνόμασε μητέρα τῆς εὐπραξίας τῆς σωτῆρος, λέγων, ἡ πειθαρχία γυνή ἐστι μήτηρ τῆς σωτῆρος εὐπραξίας. ὅτες λέγει λόγος ἐμφαίνων ὅτι καλὸν ἐστι τὸ πειθαρχεῖν. πειθόμεθα δὲ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν, εὖ πεφύκασιν. Απλως. γυνὴ σωτῆρος. λείπει δὲ ἵνα ᾖ, γυνὴ Διὸς σωτῆρος. ¶ 231. Ωδ' ἔχει λόγος] οἰκείως ἔχουσα σχεδὸν τὸ σάζεσθαι. ¶ 232. Εστι θεοῖς δέ τ' ἰσχύς] ὁ χορὸς φησι πρὸς τὴν Ετεοκλέα, ἀληθὲς ἐστιν ὅτι ἡ πειθαρχία μήτηρ τῆς σωτηρίας εὐπραξίας πέφυκεν· ἐστι γὰρ καὶ τοῖς θεοῖς δύναμις ὑπερέχουσα πάντα. πολλάκις γὰρ ἡ τῶν θεῶν ἰσχὺς τὴν ἀμήχανον νεφέλιμον καὶ ἐκ χαλεπῆς δύης κρεμαμένην ὑπερθεν τῶν ὀμμάτων, ὀρθοῖ, καὶ ὑποστηρίζει αὐτήν. ¶ 238. Σὺ δ' αὖ] γυναικός ἐστι τοῦτο. ¶ 239. Διὰ θεῶν, πόλιν] δέησις τῆς ὑπηκρεσίας τῶν θεῶν, νεμόμεθα τὴν πόλιν ἀθάμαστον, μὴ δαμαζομένην παρὰ τῶν πολεμίων καὶ καταπονημένην, τὴν ὀχλουμένην τῶν δυσμενεῖων καὶ τῶν ἐχθρῶν ὑποτίχισιν καὶ ὑπομένει καὶ καρτερεῖ ὁ πύργος καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως.

ΣΧΟΛ. C.

Strophe 2. 137

Chor. Ne meo unquam tempore excedat deorum
Iſthæc conſociatio; neque videam
Populatam hanc urbem, & caſtra
Accenſa igne hoſtili.

Iambi.

Eteoc. Ne mihi incalando deos conſulas male.
„ Obedientia enim proſperitatis eſt
„ Mater, (*Jovis*) ſoſpitatoris uxor; ſic ſe habet ſermo.

Antiſtrophe 2.

Chor. „Diis autem ineſt vis adhuc præpotentior,
„ Quæ ſæpe in malis inextricabilem
„ E difficili miſeria ſupra oculos
„ Suſpenſam nubem expellit.

Iambi.

Eteoc. Virorum hæc ſunt, victimas & ſacrificia
Diis mactare, hoſtibus laceſſentibus.
Tuum vero viciſſim tacere & manere domi.

Strophe 3.

Chor. Deorum ope urbem incolimus indomitam;

ΣΧΟΛ. C.

¶ 225. Ἐμὲν κατ' αἰῶνα] ἤγουν ἐξ ἧς ἐμὲ ἐγέννησε. ¶ 226. Παυήγυρις] ἡ πλῆθος. ¶ 227. Ἀσυδεμμένων] ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐκλειπομένων. οἱ γὰρ τῆς ἀλύσεως πόλεως πολῖται ἄνω καὶ κάτω πρὸς αὐτὴν χωροῦσι, γυναῖκας, χρήματα, ἐσθῆτας, τἄλλα σώζειν θέλοντες. τραῦμα] τὸ τρώσιμον δηλ. τοὺς πολεμίους νοεῖ, ὅτων, μηδὲ βλάβοιμι τὸ τραῦμα τῶν πολεμίων ἀπέμενον τῇ πόλεως ἐν πυρὶ δαΐῳ, ὅτις καίει αὐτήν. ¶ 228. Ἀπόρθητος] ἄπτωτος. δαΐῳ] πολεμικῷ. ¶ 229. Βαλόν καιρῶς] δηλ. θηλυῶν καὶ ἀπαραγμάτων τοὺς πολίτας κατακλῶσα καὶ πρὸς θηλείαν ἐπαγωγὴν ἐπαγωγὸν. ¶ 230. Πειθαρχία] ἡ ὑπείθεια. ἐνταῦθ' Αἰσχύλος σωματοποιεῖ τὴν πειθαρχίαν. λέγει γὰρ ὡς ὁ πειθόμενος τῷ τὰ λῷστα συμβουλεύοντι, ὅτος ἄριστα πράσσει. ¶ 231. Σωτῆρος] σωτηρίας. ὧδε] ὅτως. ¶ 232. Ἐστὶ] καλῶς ἔχουσι τοῦτο. καθυπερτέρα] ὑψηλοτέρα τῆς πειθαρχίας. ¶ 233. Μηχανὴν] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔχει τις μηχανήσασθαι. ¶ 234. Ἐκ χαλεπῶς δύας] κακῆς τύχης. ὕπερθε] ὑπερανω. ¶ 235. Κρεμαμένων] ὑπερκειμένων. νεφέλαν ὀρθοῖ] τὴν τῆς αἰθυμίας σκοτεινὴν ἐγείρει καὶ ὡς τἀναντία τρέπει. ¶ 236. Σφάγια] θύματα. τὰ σφάγια καὶ χρησίμεα ἐκ ταὐτοῦ λέγει· ἡ γὰρ μάντις χρησίμεα τὰ μαντεύματα, αἷμα καὶ τὰ θύματα· ἢ ὅτι θύοντες τοῖς θεοῖς καὶ αὐτῶν ἐδεῖ ἔ θεσμίοις τὰς μαντείας δεχόμεθα, ἢ ὅτι μέρος μαντικῆς ἐστὶ τὸ καὶ δηλῶ σφαγίων τὰς μαντείας πιστοῦσθαι, ὁρῶντας ἢ ἔξω ζῶα χολὴν, καὶ τὸ ἧπαρ, καὶ ἢ κύστιν. ¶ 237. Ἐρέσθαι] πεῖσαι. πειρωμένων] πειρᾶν λαμβανόντων καὶ ἐγχειρούντων αὐτοῖς πρὸς πόλεμον. ¶ 238. Σὺν] ἴσως. ἴσα θέμων] ἐπὶ ἴσης θέμιτος τῇ δίκης. ¶ 239. Διὶ θεῶν] δηλ. τῶν αὐτῶν βοηθείᾳ. νεμόμεθα] οἰκοῦμεν. ἀθάμαστον] ἀστασίαστον, ἀπερίκλυστον.

Δυσμενείων δ' ὄχλων πύργος ἀποτέγει.
Τί τάδε νέμεσις στυγεῖ;

238

Ιαμβοι.

Ετ. Οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
Ἐκπλοις ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Αντιστροφὴ γ.

Χο. Ποταίνιοι κλύουσα πάταγοι, ἅμα
Ταχυβοσύᾳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
Τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Μὴ νῦν, ἰὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
Πύθησθε, κακυτοῖσιν ἁρπαλίζετε
Τοῦτ' γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβοι βροτῶν.
Χο. Καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
Ετ. Μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκρα' ἄγαν.
Χο. Στένει πόλισμα δῆθεν, ὡς κυκλουμένου.
Ετ. Οὐκοῦν ἵμ' ἀρκεῖ τῶνδε βυλεύειν πέρι.
Χο. Δείδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
Ετ. Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.
Χο. Ω ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 241. Τί τάδε νέμεσις στυγεῖ;] ὁ χορὸς φησὶ πρὸς τὴν Ετεοκλέα, τί τάδε, ἃ φημι ἐπὶ τῶν θεῶν, τὸν ἐρχίτας τούτους ἀποκαλῶν, στυγεῖ ἡ νέμεσις, ἤτοι ἡ ἀπὸ τοῦ μίμψις ἢ ὁ ἐπὶ αὐτῷ, ἢ φθονῶ. ¶ 242. Οὔτι φθονῶ] ἐδαμῶς νεμεσῶ σοι ἃ τιμᾶν τοὺς θεούς, ἢ ὑδεὶς ταῦτα ὀφθν σε ποιοῦσαν μισήσειεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοὺς πολίτας ποιῇς θεομάς, ἴσθι ἢ ὕπαρχε ἐκπλοῦς ἢ πνοή, ἢ μὴ λίαν φεβοῦ. ¶ 244. Εκπλοῦς ἴσθι] ἐκφεύξῃ ἢ εὐπλοῦς. τὸ γὰρ μέτρον ἐνταῦθα ποτὲ ἐκβαλλομβάνει. ¶ 245. Ποταίνιοι κλύουσα] ὁ χορὸς πάλιν ἀνελθὼν εἰς τὸ τῆς τῶν πόλεως, φησί, νεωστὶ γεγενημένον ἢ πρόσφατον πάνυ ἢ ἔχον ἀκόεσται, σὺν φόβῳ ταχυχώμενον εἰς ταύτην τὴν ἀκρόπολιν, ἱδρυτὸν τίμιον. ¶ 248. Μὴ νῦν ἰὰν θνήσκοντας] Ετεοκλῆς φησὶ πρὸς τὸν χορὸν ὅτι τὰ ἀκροπόλεως ἰσάμενον, μὴ ἁρπαλίζετε ἐν κακυτοῖς. μὴ ἁρπάζητε τὸ θρηνῆν, ἰάν τινας ἀκούσητε σφαγιομένους ἢ ἀτιμαζομένους. ¶ 250. Αρης βόσκεται] ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὁδύρεσθαι ἢ θρηνεῖν βόσκεται ὁ Αρης, ἤτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαγιομένων τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν. χαιρόμενοι γὰρ ὑπὸ τῶν θρηνούντων ἢ τῶν ἰδυρμῶν, ἐπὶτι κυρίως μαχόμενοι ἴσασι) ἀνδρείως, ἢ τὸ ἀνδραπόδων ἀνδρείως στρατευόμενοι, ἀλλὰ τὰ νῶτα κλίνοντες, ἀναρτοῦ) εὐθύς. ¶ 252. Μὴ νῦν ἀκούσας] ὧν ἀκούῃς, σφαγιασῇ μὴ ἀκούων. ¶ 253. Ω ξυντελ.] ὦ κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων, σοὶ), φησὶν, ἡ ἐμπιστεύω γῆ. ¶ 257. Ω ξυντέλεια] τὸ κοινὸν ἄθρισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν ἄθροισις τέλος τὸ τάγμα. Ομηρος, Ελθὲ ἐς φυλακὴν ἱερὸν τέλος.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 240. Οχλων] αἱ ἢ τὸ ὄχλων μικρογραφήσεις,

Hoſtiumque turbam arcet propugnaculum;
Quid hæc averſatur invidia? (i. *cur hæc invide culpas?*)

Iambi.

Eteoc. Non invideo tibi, deorum quod colas genus:
Sed ne cives excordes reddas,
Quieta ſis, neque trepides nimis.

Antiſtrophe 3.

Chor. Subitaneum audiens fragorem,
Trepidante cum metu, hanc in arcem,
Venerandam ſedem, me contuli.

IAMBI.

Eteoc. Ne nunc, ſi forte mortuos aut vulneratos
Sentiatis, lamentis proſequamini.
Hac enim mortalium cæde Mars paſcitur.
Chor. Attamen audio equeſtres fremitus.
Eteoc. Ne nunc audis, clare audias nimis.
Chor. Gemit e terra civitas tanquam circunclusa.
Eteoc. Ergo me de his conſulere ſatis eſt.
Chor. Timeo, pulſatio enim ad portas augetur.
Eteoc. Non files? ne quid horum per urbem efferas.
Chor. O numinum conſociatio, ne munimenta prodas.

τὸ ὑποσίγειν αὐτὰ ἢ ὑπομένειν μόνον ὑμᾶς, ἢ ὅσοι ἀργεῖοι λαμβάνουσι, τὸ ἢ δίχ᾽ θεῶν ἢ κοινῇ, τὸ ἢ, τί τάδε, εἰ μὲν εἶξις εἰς τὸ τί, τὸ τάδε ὑμεῖς συγεῖ καὶ ἱρώτησιν ἔπεσι ἴσω, τί φῄς, τάδε τὸ δίχ᾽ ἢ βουθῦσαι ἢ θεῶν οἰκοῦν ἢ σῶαι ἔχειν ἢ πόλιν μεμπτὸν ἐσιν. εἰ δὲ μὴ εἶξις, καθ᾽ ὁμαλισμὸν ἔπεσι αὖτι ἔ, τί ταῦτα ἃ ποιῶ, λέγω δὴ τὸ δῆθεν ἢ θεῶν, μεμπτὰ λογίζου. οἰκότως ἢ ἅπαν τὸ ὑμεῖς συγεῖ ἢ ἔσκ αὐτὸ μισῆς, βαρὺς γὰρ ἂν ἔχειν ὁ λόγ@ εἰ αὐτοπροσώπως πρὸς αὐτὸν ἐτίνετο. Πύργ@ ὑποσίγει] ἤγουν ὅσοι μαχεῖν ἐκεῖναν ὑπομένει, τετίσθαι χὴ ἐκείνων. ¶ 241. Τί τάδε τίμεσις συγεῖ] ἤτοι μεμπτά ἐσι. ¶ 242. Φθονῶ] μέμφεμαι. ¶ 243. Ὡς] ἴνα. κακοστάλαγχνος] δόλιος. τιθῆς] ποιῇς. ¶ 244. Εὐκλε@ ἴδῃ] ἔσυχ@ ἴσω. ¶ 245. Ποταίνιον] πρόσφατον. πάταγον] κῦμα. ἅμα] σύν. ¶ 247. Τίμιον ἕδ@] δίχ᾽. τὸ τὰς θεὰς ἐνταῦθα ἱδρῦσθ. ἢ ὅτι τὸ ἢ Δίκαιος ἄγαλμα ἐνταῦθα ἰών. εὑρὼ γὰρ ἕδ@ ἢ τὸ ἄγαλμα ἢ παρὰ ποιηταῖς ἢ λογοποιοῖς. ¶ 249. Πύθησθε] μάθητε. κακυτοῖσιν ἀρταλίζετε] θρήνοις ὀρμᾶτε. ¶ 250. Τύτῳ] δῆλον ὅτι ἐκεῖνο τύτῳ εἶπεν πρὸς τὸ φόνῳ, ἅσπερ ἐσὶ ἢ τὸ ξύλινον μόριον ἰὼ παγίδα καλέσιν. ὃ μὲν συνάπτετο τύτῳ πρὸς τὸ φόνῳ, ἀλ᾽ ὅτι λέγει, ἐν τύτῳ γὰρ τῷ κακυτοῖσιν ἀρταλίζειν βόασι ὁ λεκτ, ἐν τῷ φόνῳ τ βροτῶν. ¶ 251. Καὶ μὴν ἀκούω] πῶς ὃν μὴ θέλωσ; ¶ 252. Εμφανῶς] φανερῶς. μὴ ἀκού ἀγαι] ἀλλ᾽ ἐπιλεκτέα. ¶ 253. Ὡς κωλυμένων] ἡμῶν ὅσοι τ πολεμίων. ¶ 254. Οἰκοῦν] τὸ λειπόν. ¶ 255. Δίδακα] φοβοῦμαι. ἀραγμὸς ἐφίζου] κῦμ@ αὔξεσθαι. ¶ 256. Τῶνδ᾽] οὐ λίγων. ¶ 257. Ξυντίλεια] ἄθροισμα τ θεῶν, ἐκ μεταφορᾶς τ εἰς τὸ κοινὸν εἰσφορᾶς, ἰὼ καλῶσι ξυντίλειαν.

¶ 259.

Ετ. Οὐκ ἐς φθόρον σεσῶσ' ἀπασχήσῃ τάδε;
Χο. Θεοὶ πολῖται, μή με δυλείας τυχεῖν.
Ετ. Αὐτὴ σὺ δυλοῖς καί με καὶ πᾶσαι πόλιν.
Χο. Ω παγκρατὲς Ζεῦ τρέψον εἰς ἐχθρῶν σέλος.
Ετ. Ω Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ἄπασας, γένος.
Χο. Μοχθηρὸν ὥστε ἄνδρας, ὧν ἁλῷ πόλις.
Ετ. Παλιντομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων.
Χο. Ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
Ετ. Αἰτημένῳ μοι, κῦφον, εἰ δώσῃς τέλος.
Χο. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
Ετ. Σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβου.
Χο. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
Ετ. Τοῦτ' αὖτ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.
Καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
Εὔχου τὰ κρίσσω συμμάχους εἶναι θεούς·
Καμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
Ολολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιώνισον,
Ελληνικὸν νόμισμα θυτάδος βοῆς,
Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 259. Θεοὶ πολῖται] τοὺς ἰδίους καὶ πατρῴους θεοὺς καλεῖ· θεοὶ, μὴ εἰς δυλείαν ἐμπεσεῖν. ¶ 260. Αὐτὴ σὺ δυλοῖς] δηλωτικὸν δηλονότι καὶ κράζουσα σὺ ἡμᾶς δύλας ποιεῖς. ¶ 264. Παλιντομεῖς] δυσφημεῖς, καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη. ¶ 265. Ἀψυχία γὰρ] ὑπὸ φόβου συναρπάζομαι. ¶ 266. Αἰτημένῳ] εἰ δοίης καὶ παρόντος τέλος τῇ αἰτήσει, ἀβαρὲς σοι ἐσίν. ἤτοι, ἐὰν ἡμεῖ ζητῶμέν σοι τὸ σωτῆρ παράσχοις τέλος, καὶ ποιήσῃς τὸ ἡμῶν θέλημα, ἀβαρές σοι ἐσί. τέλος] γράφεται λίγον. ¶ 267. Λέγοις ἄν] λέγε, φησὶ, ταχέως· καὶ ἴσως δυνατὸν ἦ, γνώσομαι σιγῶν, ἢ ὑπακούων. γνώσομαι γὰρ εἰ δυνατόν μοι ποεῖν ὃ κελεύεις. ¶ 269. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις] ὁ χορὸς φησι πρὸς τὴν Ετεοκλέα, ὅτι τὸ σὸν βούλημα ποιῶ, ἰδὲ σιγῶ· σὺν τοῖς ἄλλοις πᾶσι πείσομαι καὶ πάθω τὸ μόρσιμον, ἤγουν τὸ πεπρωμένον. τοῦτ' ἐσί, τὸ εἱμαρμένον μὴ πάντων τῶν ἄλλων πείσομαι ἐγὼ, τίνι μόνῃ ἀποκταθῶ. ¶ 270. Τοῦτ' αὖτ' ἐκείνων] εἰπόντος ἐξ χορῦ σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, φησὶν Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος, τὸ, ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον, περικέκλεκα ἐκείνων, ἤτοι τῶν ἄλλων ὧν εἴρηκας. Αλλως. αὖτ' ἐκείνων, ἤγουν αὖθ' ἓν ἄλλων δυσφήμως εἴρηκας, τοῦτο μᾶλλον αἱροῦμαι σὲ αἱροῦμαι. Αλλως. τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ πεπρωμένα ἐπαινῶ. ¶ 271. Καὶ πρός γε] σὺν τούτοις ἢ εἰς τὴν ψυχήν μου κατέβαλες, ἐκτὸς ὢν τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεῶν, καὶ μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς σὺ ἔφη θανεῖν δεδεικώς, εὔχου τοῖς θεοῖς βοηθεῖν ἡμῖν. ¶ 274. Ολολυγμὸν] καὶ πρῶτον ἡμᾶς εὐξαμένην, εἶτα σὺ ὕμνησον ὀλολυγμὸν ἱερὸν, ἤτοι ὕμνον, καὶ εὐχὴν ἱεράν, ἐξομωμίζεσαν τοὺς θεούς. Αλλως. δείσηλα τὸν ὀλολυγμὸν ἓξ παιῶνος. καὶ γὰρ μόνῃ τῇ ἀθλιᾷ, δαίμονι ὄσῃ πολεμικῇ, ὀλολύζεσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γὰρ ποιητὴς ὅλη τὴν τριπάλαι φησὶν, Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθλίῃ χεῖρας ἀνέσχον. καὶ ὅλη τὴν Ἰλιάδων, αἱ δ' ὀλόλυξαν Θυγατέρες τὸ νυοί τε. ἡ δὲ διάνοια ἁπλῆ φησὶν ἔτω, καμὼν εὐχερμίην ἀνύσασα. πῶς δὲ, ὑποφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀνέθηκεν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, καὶ θυσίας ποιήσειν. ἐ γὰρ ματαίας ἐδὲ γυναικείας εὐχὰς ὑπετιλέσω. ἀεὶ παρὰ τὰ θυσίας δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἴδιον Ἰλιωικόν. ¶ 275. Ἐλλωικὸν νόμισμα] ἤτοι καὶ τὸ νόμον τὸ ἰλιακὸν τὸν βοῆς τὸ παρὰ τὰ θυσίας γινομένης. ἢ, ὡς νενόμισται τοῖς Ἰλιεῦσι παρὰ τὰ θυσίας ὀλολύζειν. Θυτάδος βοῆς] θυτάδος, τὸ παρὰ τὰ θυσίας γινομένης. ἀφ' ἧς εἴρηται καὶ ἡ βάκ-

χη.

Eteoc. Num tibi mors erit si tacita hæc tolerabis?
Chor. Dii urbici, ne in servitutem incidam.
Eteoc. Ipsa me & totam urbem in servitutem rediges.
Chor. Omnipotens Jupiter verte in hostes telum.
Eteoc. Proh Jupiter quale creasti mulierum genus!
Chor. Miserum, sicut viri sunt quorum capta est civitas.
Eteoc. Obgannis iterum attingens simulachra?
Chor. Namque exanimatione linguam rapit metus.
Eteoc. Roganti mihi leve si dederis munus.
Chor. Dicas quam citissime, & cito sciam.
Eteoc. Tace misera, amicos ne terrefacias.
Chor. Tacco, una cum aliis fatum feram.
Eteoc. Hoc verbum tuum præ cæteris eligo.
Et porro extra simulachra constituta
Posce meliora, deos auxiliatores fore:
Meaque audiens vota, mox tu
Morem sacrum placabilem accinas,
Morem illum græcum clamoris sacrificalis,
Audaciam amicis, solvens metum ex hostibus conceptum:

χτ. σημαίνει γὰρ τοῦτο ἡ ἡ καθαρὰν ἰδοῦσα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ· ἢ, ἡ τετύμεσαι τοῖς ἔλαττον ἐν μάχαις· ἢ, ὡς τετιμημένην ἔλαττι παρὰ τὰς θυσίας ὀλολύζειν. Ἄλλως. Θυσιάζω βοῦς, ἐνίστασαι. ¶ 276. Θάρσῳ φίλοις] ἤτοι δῷς ἢ τοιούτων εὐχῶν θάρσῳ ἐμπνεῦσα τοῖς φίλοις, ἢ λύσασα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνόντα ἢ πολεμίων φόβον. τὸ γὰρ εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, θάρσῳ ἐμποιεῖ τοῖς φίλοις. ἢ δέ τινας, πολέμιον φόβον τὸ ὀλολυγμὸν ἐξηγήσατο, ἐν τῷ, λύσασα πολέμιον φόβον. ἢ γὰρ πολέμιον φόβον λέγει ἢ ἂν ἐποίει ὁ χορὸς σεμνὸς τοῖς θεοῖς θρηνῳδῶν ὀλολυγήν, ἢ τοὺς πολίτας δεινῶς κατασκλέπει ἢ ἐξετάραττε. τοῦτ' ἔστι, τὸ φόβον ὃν ὁ χορὸς ἐποίει τῷ ὀλολύζειν ἢ κλαίειν.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 258. Οὐκ ἐς φθόρον] οὐκ εἰς φθορὰν ἀκτιλῦσα αἰφνίως μίσος. αἰσθάνεσθε ἢ τοιούτοις λόγοις σεμνὸς τοὺς ἐπιχλεύας χρῆσθε. φθόρον] φθορᾶν. αἰσχύνη] ὕβρεσθε. ¶ 259. Μή με δυλίας τυχεῖν] θελήσητε. ¶ 260. Πόλιν] πᾶσαν. ¶ 261. Παγκρατὴς] παῖσχυρε. τὸ παγκρατὲς, εἰ μὲν σεμνὸς τὸ ὦ Ζεῦ συνάψας, ἀρσενικὴ κλητική ἐστι, εἰ ἢ πρὸς τὸ βίᾳ· οὐδέτερα εὐθεῖα. ¶ 262. Ὥπασας] παρέχεις τῷ βίᾳ. ¶ 263. Μοχθηρὸν] ὥπασε. ὥσπερ ἄνδρας] μοχθηροὺς ὥπασε. ¶ 264. Παλιτοκεῖς] ἤγουν πάλιν τοκολύσεις. Διγγάνουσα] ψεύδεα. ¶ 265. Λῦχνία] δειλία. ¶ 266. Αἰτιμίᾳ] εἰ παράσχοις ἐμοὶ αἰτιμίᾳ τι κυφὸν ἢ αἰβαρὲς σοι, τίλῳ μοι δοὺς τὸ πεπληγὼς λέγω ἢ αἴτησιν. ἢ ἄτω, εἰ αἰτιμίᾳ ἐμοὶ δοὺς τίλῳ τὸ αἰτήσεως, κυφὸν ἢ αἰβαρὲς ἴσαι σοί. ¶ 267. Λέγοις ἂν] ἢ αἴτησιν. τάχ' ἂν ἔσομαι] εἰ κυφὸν τὸ τῆς αἰτήσεως τίλῳ. ¶ 268. Τάλαινα] ἀθλία. ¶ 269. Τὸ μόρσιμον] τὸ μεμοιρασμένον. ¶ 270. Τοῦτο] ἢ λέγεις. ἀντ' ἐκείνων] ὧν ἐποίεις κλαίουσα πρὸς τὰ ἀγάλματα. ¶ 271. Τούτοις] οἷς τὸν σεσύκησας. ¶ 274. Ὀλολυγμὸν ἱερὸν ἀμφῇ παιώνιον] μᾶ συντελοῦς ἀχὼ ἐξιλαστικὴν ἄσον. ¶ 275. Ἐλλωπὸς νέμεσαν] ὡς εὐθέως ποιῇ Ἕλλωπες. Θυσιάζω βοῦς] τὸ ἀεὶ τὰς θυσίας γλυκαίνεις. ¶ 276. Θάρσῳ φίλοις] τὸ γὰρ μὴ σιγῆς ὕμνος πρὸς θεοὺς ποιεῖ ἢ ἐξολοκλήζειν δῆθ θυσίας αὐτοὺς τῇ πόλει, ὥσπερ εἰώθασιν ποιεῖν ἅλλως κωμῳδοῦντες ὁμοίων θεατάντων, τοῦτο θάρσῳ ἐστι τοῖς οἰκείοις, ἢ δὲ πολεμίοις ἀπαλαγὴ φόβου, ὥσπερ ἐστὶ τοὐμπαλιν δειλίας ἐμποιητικὸν τὸ χαρεῖν ἄνω ἢ κάτω θεμένους ἢ ὀδυρμοῦ, ἢ τὸ ζῶ ἀπολέγεσθ.

Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
Πεδιοτόμοις τε κ' ἀγραύλοις ἐπισκόποις,
Δίρκης τε κηγῆς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
Εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
Μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
Ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
Θήκαις τρόπαια, σκυλεύμασίν θ' ἑσθήματα,
Λάφυρα δαΐων δυσπλήκτῳ' ἀγκοῖς δόμοις.
Τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνους θεοῖς,
Μηδ' ἐν ματαίοις κ' ἀγρίαις τροφύγμασιν·
Οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μίγαν τρόπον,
Εἰς ἑπτατειχεῖς ἑξόδους τάξω μολών,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τι καὶ ταχυῤῥόους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπτίασσει κέαρ·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 278. Πεδιοτόμοις] ἤτοι τοῖς ἐλαῖον τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἔχειν ἑαυτοῖς. ἔλαιον γὰρ καὶ παραδείσους καὶ πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτήσαντο τῶν ἰδίων ὠφελημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν. ¶ 279. Οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω] καλῶς εἶπεν, οὐκ ἀγελαῖα τὰ ὑπὸ τῶν Θηβῶν, τὰ ἱμᾶς δηλαδὴ πόλεως (ἰσμηνὸς γὰρ ποταμὸς τῶν Θηβῶν). ὡς δῆλον ὅτι καὶ τιμῶν καὶ ὑπ' ἐμοῦ ἐγγράφονται τοῖς τιμωμένοις. πῶς γὰρ ἂν εἴη ὅτι τοῖς ὑπὸ Ἰσμηνοῦ θεοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἐκβαίνοντων. Ἀθως. ἀδίκως λέγω τοὺς θεοὺς τοὺς ὑπὸ Ἰσμηνοῦ ἀπὸ μόνου τοῦ ὑπὸ Δίρκης. ἐτιμῶντο γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπὸ Ἰσμηνοῦ ἀφ' ὧν τοῖς Θηβαίοις. κατέλιψε δὲ εἰπὼν ἅπαντας, ἵνα τὸ θαῤῥῶν καὶ ἐν ὀλίγαις θύσεσιν ἱκανωθῆναι. Ἀθως. νῦν ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω, αὐτὴ ἕξ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. ἕξ σχῆμα ἢ ἡ φασὶ. οἷον, λέγω ἵτε σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύσω οἱ αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἐκβαίνοντων. Ἀθως. καιρῶς εἶπεν, οὐκ ἀγελαῖα τὰ Ἰσμηνοῦ, ὡς δῆλον ὅτι καὶ τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις. ¶ 282. Ἐπεύχομαι θήκαις] λείπει ἡμᾶς. ¶ 283. Τρόπαια] παρατηρητέον ὅτι εὐθεῖαν ἔλαβε ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κλῆ τὴν ἐτυμολογίαν· ὥστε ἀναβιβάσαι τὰ κλῆ τὴν χρείαν ὁ Λιχνίδης. Ἐσθήματα] ἱσθήματα ἀναθήσω περὶ τῶν ναῶν, τὰ λάφυρα. ¶ 286. Προφύγμασι] οἷον ἐκφεύξεσι, τοῖς δυναμένοις ἐκπλῆξαι τὰς ἀκοάς. ¶ 288. Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἡ ὅλη περὶ τὸ ἐχθρεῖν. ἐγὼ ἡ παραγενόμενος ἐπ' ἄνδρας ἕξ σὺν ἐμοὶ ἑβδόμῳ, τάξω εἰς ἑπτατειχεῖ ἐξόδους, ἤτοι εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας πόλεως, ἀντηρίτας καὶ ἀντιμάχους τοῖς ἐχθροῖς (τὸν δὲ ἀντεῖρον ῥῆμα) περὶ ἐκείνους καὶ παραγωνίζεσθαι περὶ ἡμᾶς λόγους μοντὰς συντεχεῖς καὶ κατεπείγοντας ἡμῶν τὴν ἔξοδον, ἡμᾶς ἐκεῖσε ἀπελθεῖν. Ἀθως. ἐγὼ ἡ σὺν ἐμαυτῷ ἄνδρας ἕξ (ὥστε εἶναι αὐτὸς ἑβδομος) ἀντιστάντας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι τῶν ἑπτὰ πύλαις, ἢ σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγὰς πρὶν ἢ τὸ πραγματικὸν κατασκεῖξαι, ὥστε δὲ ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ σφέτερον. ¶ 293. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ] φησὶν ὁ χορὸς, μέλει ἡ ψυχή μου, ἤτοι φροντίζει ὧν εἶπεν ὁ Ἐτεοκλῆς· ἀλλ' ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἠρεμεῖν ἐᾷ ἀλλ' ἀνακάζειν ἐμέ. ἢ ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ μου μέριμνα τὴν ἐμὴν φόβου ἀναιρεῖ τὴν ἀμφιθυμίαν λέγων.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 277. Πολιοστόχοις] τοῖς τῶν πόλεως φύλαξι. ¶ 278.

Ego vero regionis urbicuſtodibus diis,
Paganiſque, & forum ſervantibus,
Dircæque fontibus, neque Iſmenum excipio,
Rebus bene ſuccedentibus, & urbe ſalva,
Ovibus (*nos*) cruentantes deorum focos
Tauros mactantes diis hic promitto
Staturos trophæa, hoſtiumque exuvias,
Manubias inimicorum bello-captas domibus puris.
Talia tu non querula diis voveto,
Neque in vanis & agreſtibus ſuſpiriis,
Nihilo enim magis effugies fatum.
Ego vero viros ſex, me cum ſeptimo,
Ex adverſo hoſtibus valide oppoſitos,
Ad ſeptem munitos exitus ordinatum ibo,
Priuſquam nuncii feſtini, ſubitaneique & tumultuoſi
Sermones veniant, ac nos præ neceſſitate accendant.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Cura eſt, præ metu vero non quieſcit animus:

278. Πεδιονόμοις] τοῖς κατοπτῆσιν ἐν τῷ πεδίῳ. ἀγορᾶς ὀπτικούσοις] τοῖς ἐν ἀγορᾷ τὰς ναὺς ἔχουσι. ¶ 279. Δίρκης τε πηγαῖς] Ἢ ἐν αὐταῖς Νύμφαις. ὑδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λίγω] ὑδ' ἀφαίρει δ' λόγω ἡ τ' εὐχῆς τ' Ἰσμηνὸν, ἡ τὰς ἐν αὐτῷ θυίας. πρῶτον καθολικῶς εἶπεν τοῖς τ' χώρας θεοῖς, εἶτα μεμερισμένως ἐπιλοίγχοις, πολιοῦχον λίγων ἢ πεδιονόμους ἢ ἀγορᾶς ὀπτικούσους. ἴσως ἢ τὰς ἐκτὸς τ' πόλεως εἶναι ἴδιοι, ἀξιωτικὸν γὰρ ἡ χώρα τ' πόλεως, οὐκ ὤφελε ἡ τοῖς ἐν Ἢ πηγαῖς τ' Δίρκης θεοῖς, ἀλλὰ Ἢ πηγαῖς τ' Δίρκης μόνον ἴφη, τοῦτ' ἐστὶ Ἢ ἐν αὐταῖς κατοικίσεως Νύμφαις· εἶτα πάλιν ἐπάγαξι Ἢ σύνταξιν, ἡ φησὶν, ὑδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λίγω, οὐκ ἀφαίρω δ' λόγω ἡ τ' εὐχῆς Ἢ Ἰσμηνὸν ἢ τὰς ἐν αὐτῷ θυίας. ¶ 280. Εὖ ξυντυχόντων] Ἢ πραγμάτων. ¶ 281. Εσίας] τὰς βωμούς. ¶ 282. Ὠδὶ] ὧς ἴφλω. ¶ 283. Θύσιν] ἡμᾶς. τρόπαια] τ' νίκης. πολεμίων δ' ἰσθήματα] τὰς πανοπλίας. ¶ 284. Δαΐων] Ἢ πολεμίων. δυσέπλυχτα] δῆλ δ' ἡμῖ δοξὸς σκυλεύθητα. ἀγνοῖς] καθαροῖς θύσιν. ¶ 285. Τοιαῦτα] οὕτω ἡμῖ ἤκουσας. φιλοσίνοις] Θηλυκπῶς. ¶ 286. Ματαίοις] ἀνωφελέσι. ποιφύγμασιν] Θηλυκῶς, βοαῖς. ¶ 287. Οὐ γάρ τι μᾶλλον] τὸ ὑ γὰρ Θηλυκῶς ἐστι μᾶλλον ἢ μὴ Θηλυκῶς, ἐκφύγῃς δ' σοι παθὼν πέπρωμ'. ἀπ' εἰ ἢ δῆλ παῖδες Θηλυκῶς ἐκδείκνυσι παῖδα, ὑδὲν σοι τοῦτο λυσιτελήσει φεύγοντι τὸ μὴ παθεῖν σε τὰ πεπρωμένα. μόρσιμον] μεμοιρασμένον. ¶ 288 Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ὅτως σύντασται, ἐγὼ ἢ μολὼν ἐπ' ἄνδρας ἕξ, τάξω αὐτὸς ἢ μίγαν τρόπον ἐς ἐπλατείχης ἑξάδας σὺν ἐμοὶ ἑβδόμῳ, ἀντιρρίτας τοῖς ἐχθροῖς. μὴ λάβοις ἢ οἷς τὸ ἢ μίγαν τρόπον ἕξειν κἢ, ἀλλ' ὡς φάμην τάσσω τάξιν, οὕτω ἢ τύχων. ¶ 289. Αντιρρίτας] ἀντιπάλους. ἢ μίγαν τρόπον] τὸ γὰρ διατάσσειν στρατηγὸς ἢ τρισσάμπλα μεγιστὸν ἐστι ἢ δ βασιλίας ἄξιον. ¶ 291. Σπεχυὸς] ταχεῖς, σπουδαίους. ¶ 292. Φλίγειν] ἐκκαίειν, διαμάζειν. ¶ 293. Μίλιν] φρουτὶς ἐστί μοι ὧν εἶπον. οὐχ ὑπανύσει κίκε] ὁ καταφαύμενος ἢ οἰκεῖ δ' φρουλίζειν χαλάσῃ, μὴ νίφῃ δ' φίβος πεῖσοῖ Θ, ἀλλὰ σπεῦσε δάκρυα ἢ εἰμαγὰς ἔχειν παρασκευάζοι Θ· αἱ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ μὴ φρενῖδες φίβου ἀνάπλεοι ἢ ἀμφιτειχῆ λαὸν, τοῦτ' ἐστὶ φεύξομαι, ἐστὶ ἢ ὁ φίβ Θ· οὐχ ἕτερ Θ, ἀλλ' ἡ ὁ πέρι ξ Ἢ πολεμίων τρόπος, ὅτις γὰρ ἐμβάλλει τ' φόβον, φεύξεσθ' Θ ἢ πολιορκῶν τ' πόλιν. ὕτω λίγω ἢ μὴ λάμβανε ἴξειν ἐμαυτῷ τὸ δῆλ, λίγων, δῆλ ἢ τ' ἀμφιτειχῆ λαόν.

¶ 294.

144

Γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι
Ζωπυροῦσι τάρβος,
Τὸν ἀμφιτυχῆ λιὼν·
Δράκοντα δ' ὅστις τίκτων
Ὑπεδίδαξε λοχέ-
ων δυσευπέτειρα
Πάντροφος πελειάς.
Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
Παιδημαὶ, πανομιλεὶ
Στείχουσι. τί γένωμαι;
Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλαισιν
Ἁπτῆσι πολίταις
Χερμάδ' ὀχεύσισσαν.
Παντὶ τρόπῳ διογενεῖς. ὦ
Θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ἀντιστροφὴ α.

Ποῖον δ' ἀμείψασθε γαίας πέδον
Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθρᾶς ἀφέντες
Τὰν βαθύχθον' αἶαν,
Ὕδωρ τὸ δίρκαῖον εὐ-
τριφέστατον πομάτων
Ὅσαν ἴψει Ποσει-

Σ Χ Ο Λ. α.

¶ 294. Γείτονες] αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸ ἐν ἐμοὶ Φόβον. ἡ καρδία μου, φησὶ, δίδωσι τὸ πολεμικώτατα στρατὸν, ὡς δράκοντα ὑπὸ τῶν νεοσσῶν πελειάς. ¶ 297. Δράκοντα δ' ὅστις] δίδωσι δὲ ἡ καρδία μου. τὸ δὲ σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ γὰρ τοιοῦτον. ¶ 298. Λεχέων δυσεπίτευκτος πάντροφος πελειάς] λεχέων, τῶν ἴσων, νεοσσῶν ὧν τὸ καλιᾶς. ταύτην γὰρ λέγων ὅπου. οἷον τῶν ἐν ἀγέλαις τόπῳ μενόντων, ἢ μᾶλλον δυναμένων ἵπτασθαι. δυσευπέτειρας ἤ, δυσευπέτους, ἀφ' οὗ τὸ φέρω δρέπανον. πάντροφον ἢ τὸ πελειάδα φησὶν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ ἢ δὶς τίκτει, ἡ ἡ πελειὰς πλείστους· διὰ δὲ ἀνάγκην τῇ ἀφροδίτῃ. πλείστους ἢ ὑφ' ἓν ἡ πλειστὰ ἐρῶσα, πλεοναζούσῃ δὲ τὸ μέσον. ¶ 304. Ἀμφιβόλαισι] πάντοθεν βαλλομένοις. ἢ ἀμφοτέρωθεν. ¶ 305. Ἁπτῆσι] μὴ βλαίβης βάλωσι. ¶ 309. Καδμογενῆ] ὡσὶ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι. ¶ 310. Ποῖον δ' ἀμείψασθε] ποῖον ἢ πίδυν ἴντες (ἔγων ποίαν γῆν) ἀμείψεσθε ἄρειον ἢ βέλτιον. ἢ κρείττω ταύτης ἢ γῆς· ἀντὶ δὲ ποίου ἄλλο γῆς δυνατὸν οἰκήσετε ἐχθρᾶς ἀφέντες ἢ καταλείψαντες ἢ δύντες ἢ αἶαν, ἢ ἢ γῆν βαθύχθονα ἢ λιπαράν· ὕδωρ τὸ παλαι τὸ τῶ δίρκης· ὃ πηγῆς ἀφέντες τὸ ἐντριφέστατον τῶν ποταμῶν ὄντων ἴψει ἢ ἐκπέμπει ὁ Ποσειδῶν ὁ γαιήοχος, οἱ παῖδες τε τῶ τυφῶ ὕγων τῆς γῆς. Ἄλλως. αὐτὰ δ, ποῖον οἰκήσετε δώμασιν, ἐστεῦθεν μετοικάντες. εἶτα δὴ ἢ ἐν Εὐμενίσιν Σοφοκλῆς, ὡς οἱ Θεοὶ ὑπὸ τῆς ἰλιὰς φέρουσιν ὅπλ τῶν ἄνων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἁλίσκε). ἰὼν ταύτην, φησὶ, ἢ γῆν σεσῶτε τῶν πολεμίους ἢ ποίαν βελτίονα αὐτῆς οἰκήσετε; ¶ 312. Βαθύχθονα] εὔγειον. ¶ 315. Ὅσαν ἴψει Ποσειδῶν] ἢ Ποσειδῶνα λέγει ἐκπέμπων τὰς πηγάς, ὅτι ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης ὢν ἴσιν. ἢ, ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης αἱ ὄμβροι ἀναδίδονται, εἰδ' ὅτων ῥηγνυ]. ἐκ ἢ τῶν αἱ χείμαρροι γίνονται. τυφῶ ἢ παῖδας πάλιν τὰς πάλαι μὰς

Nam propinquæ cordi ſollicitudines
Incendunt timorem, (*metuo*)
Circundantem mœnia populum,
Velut draconem pro pullis
Metuit nidulantibus
Infelix parens,
Delicata columba.
Nam ad propugnacula
Univerſis copiis, univerſis ordinibus
Accedunt; quid me fiet?
In undique petitos
Injiciunt cives
Lapides aſperos.
Omnimodo generoſi
Dii urbem & aciem
Cadmigenam protegite.

Antiſtrophe 1.

Quale reddideritis terræ ſolum
Hoc melius, cum hoſtibus dimiſeritis
Hanc feracem terram,
Et aquam Dircæam,
Saluberrimum fluviorum,
Quotquot mittit Neptunus

μὶς ὀνομάζει. μυθεύ) γὰρ ὅτι ὁ Οὐρανὸς συμμιγεὶς τῇ Γῇ, ἀπέτεκε τ' Ὠκεανὸν καὶ τὴν Τηθύν, καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας παῖδάς τε καὶ θυγατέρας. ὁ δ' Ὠκεανὸς μιγεὶς Τηθύι τῇ αὐτῇ ἀδελφῇ, ἐγέννησε τὰς ποταμὰς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὕδας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὕτως λέγου) οἱ ποταμοὶ παῖδες Τηθύος.

Σ Χ Ο Λ. ε.

¶ 295. Ζωπυρῆσι] ἀνάπλησι. ¶ 296. Αμφὶ] περὶ. ¶ 298. Τπερδέδοικε] ὑπὸ τότε λάμβανε τὸ ἐξωθεν τὸ δέδοικα, ἵνα ᾖ ὅτως, δέδοικα ὑπὲρ ἐμαυτὸν καὶ λαόν. ¶ 299. Δυσδυνήτειρα] ἄχρηστος· δηλ. τ' φόβου. ¶ 300. Πάντροφος· πελειὰς] ἡ δι' ὅλης ἔτους τίκτουσα, διὸ καὶ ἀνάκεια τῇ Αφροδίτῃ. ¶ 301. Τοὶ μὲν] ἄλλοι. ¶ 302. Πανδημεὶ] καὶ τὰ συστήματα καὶ πλῆθη. ¶ 304. Τοὶ] ἄλλοι. ἀμφιβόλοισι] τὸ ἀμφιβόλοις ἔχω ὡς φασί τινες, τοῖς ἀμφατίρωθεν βαλλομένοις· ἀλλὰ ἀμφιβόλοις πολίταις τοῖς ἀμφίβολον καὶ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μίσοις ὄσι καὶ κινδυνεύουσιν ὀκτεσεῖν δ' ἐσεσθήμασι· δηλ. τ' ἐπηρτημένον τῇ πόλει κίνδυνον. ¶ 305. Ἰάπλησι] πέμπουσι. ¶ 306. Χερμάδα] χερσὶ πληθῆ λίθον. ὀκριόεσσαν] χαλεπὴν. ¶ 307. Παντὶ τρόπῳ] πάσῃ μηχανῇ καὶ σπουδῇ. διογενεῖς] οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος· ἅτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ¶ 309. Ρύεσθε] κίνδυνον. ¶ 311. Λρειον] κρεῖττον. ¶ 312 Βαθύχοινα] λιπαρὸν· ἢ εἰς βάθος δεχομένην τὰ πίρατα. ¶ 315. Οσων ἵησι] ἐκπέμπει. σπογγοειδὲς γὰρ ὕδατος τὸ γῦς, ὃν τῆς θαλάττης εἰς τὰς πόρους αὐτῆς εἰσιὸν ὕδωρ, εἰ μὲν γευσί τινες τύχοιεν ὄντες οἱ πόροι, ὥσπερ διηθίζει τοῦτο καὶ γλυκὺ ἐκ τῆς γῆς ἀναβήγνυται· εἰ δ' αὖ εὐρεῖς, ἁλμυρὸν, πλὴν ὅσον ἔχ ὧν ἐν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ πολὺ τῆς ἀρχαίας ποιότητος παραλλάττειν, ὥστε καὶ οἱ εἰσβαίνοντες εἰς αὐτὸ ποταμοὶ, ἐξ ὧν ἔρρυσν πόρων, πάλιν εἰς αὐτὸ ἐκπαλίσσεσθαι.

146 δῶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τὲ παῖδες;
Πρὸς τάδ' ὦ πολισσοῦχοι
Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
Πύργων, ἀνδρολέτειραν
Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
Εμβαλόντες, ἄρσισθε
Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
Εὔεδροί τε γάσητε,
Οξυγόοις λιταῖσιν.

στροφὴ β.

Οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν
Αϊδι πρσϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
Δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ
Τπ' ἀνδρὸς ἀχαιοῦ θεῖσθαι·
Περθομένην ἀτίμως,
Τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
(Ε ἰ ἰ) νέας τε καὶ παλαιὰς
Ιππηδὸν πλοκάμων,
Περιερρηγμένην Φαρέαν.
Βοᾷ δ' ἐκκενωμένα πόλις,
Λαίδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
Βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 318. Πρὸς τάδ' ὦ πολισσοῦχοι θεοί] πρὸς ταῦτα ὦ πολισσοῦχοι θεοί, τοῖς μὲν ἔξω πύργων, ἤτοι τοῖς πολεμίοις, ἐμβαλόντες, ἄταν ἢ βλάβην ἢ τὸν ἄνδρας φθείρουσαν, ἢ ἢ ποιῆσαν ῥίπτειν τὰ ὅπλα, ἄρσισθε κῦδος, ἤτοι ἴσχετε δόξαν. τοῖς δὲ πολίταις σάσητε εὐεδροί τε ἢ καλῶς ἡδρασμένοι ἢ εὐσκελεῖς, ἢ ἀμετακλίτοι φύλακες τῆ πόλεως, οἱονεὶ δυσωπηθέντες τὰς ὀξυγόους λιταῖς ἡμῶν. Αλλως. πρὸς τάδε, ἀντὶ τοῦ, δι' ταῦτα. πρὸς ταῦτα ὦ πολῖται θεοὶ τοῖς μὲν ἔξω τείχος ἀχαιοῖς ἄτλω ἐμποιήσατε, ὡς τε αὐτοὺς τὰ ὅπλα ῥίψαι· τότε δὲ ἡμῶν τὴ πολιτῶν πάντα ἀν ὑμνήσθε. ¶ 326. Οξυγόοις λιταῖσι] διὰ τὰς ὀξυθρωΐτους λιτὰς ἡμῶν. ¶ 328. Δορὸς ἄγραν] διὰ δορατοφορεῖσθαι. ἀγρεύθεῖσαν. ¶ 329. Ψαφαρᾷ σποδῷ] ἀσθενεῖ, ἰλαφρᾷ. ¶ 332. Τὰς δὲ κεχειρωμένας] τὰς δὲ νέας καὶ γηραιὰς ἀγεσθαι κεχειρωμένας ὑπὸ τῶν πλοκάμων, ἐππηδὸν ἤτοι δίκην ἵππων, τουτ' ἔστι μὴ ἀναγκης. οἱ γὰρ ἵπποι μὴ ἀναγκης ἕλκουσι. καὶ Ομηρός φησιν, ἄκοντε πετέσθην. Αλλως. ἐππηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἵππων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μὴ ἀνάγκης. ¶ 333. Ε ἰ ἰ] διέκοψε τὸν λόγον τῷ θρήνῳ. ¶ 336. Βοᾷ δ' ἐκκενωμένα] θρήνει ἡ ἡ πόλις ἐκκενωμένη, τὰ λαϊδος,

Terram continens,
Tethyoſque liberi?
Porro o urbicuſtodes
Dii, iis qui extra
Turres (*ſunt*) viriperdam,
Et arma abjicientem noxam
Immittentes, attollite
Gloriam, civibus vero
Urbis liberatores,
Et ſedibus bene locati conſiſtite,
Ob preces lugubres.

Strophe 2.

Miſerabile enim erit urbem hanc antiquam
In orcum dimittere, haſtæ prædam,
Servilem tenui cinere,
A viro Achæo divinitus
Indigne perditam;
Captivas duci,
Heu, heu, heu! puellas & vetulas,
Equorum inſtar, per comas,
Diſciſſis veſtibus;
Clamat vero (*quaſi*) vacua civitas,
Præda miſto cum clamore capta;
Graves miſerias pertimeſco.

δ@, αὐλὴ δ̃ λαΐδ@, ἤγουν τ̃ λείας τυτέσι τ̃ πολιτῶν, ὀκνυμένης ϗ φθειρομένης, τ̃ μιξοθρόου, ἤτοι τ̃ θεοῦν ϗ βοὸς πεπυμένης ἀναμιξίου· γυναῖκες δ̃ ϗ παῖδες ἀκμάζοντες ϗ ἀρτιγήρᾳ βρέφη ϗ ἄνδρες ϗ γέροντες ἐποιοῦντο τ̀ θελῶσιν σύμμικτον.

ΣΧΟΛ Ε.

319. Τοῖσι μὲν ἔξω] τοῖς πολεμίοις. ¶ 321. Ῥίψασιν ἄταν] ϗ ῥίψαι παρασκευάσασαν αὐτὴς τὸ ἔπλαι. ¶ 322. Λέσετε] λάβοιτε ἄν. ¶ 323. Κῦδ@] δόξαν. ¶ 324. Ρυτῆρες] Φύλακες. ¶ 325. Εὐεδρεῖ] εὐκαθέδρου. ¶ 326. Λιταῖσιν] ἡμῶν. ¶ 327. Ωγυγίαν] ἀρχαίαν. ¶ 328. Προϊάψαι] δοῦναι. ¶ 329. Ψαφαρᾷ σποδῷ] λεπτῇ γῇ, ἤτοι τῷ λεγο· λεπτόγειον γὰρ τοῦτο, διὸ ϗ δοῦπερόν. ¶ 330. Θεόθεν] βουλῶσι θεῶν. ¶ 332. Κεχηρωμένας] κακωτημένας. ¶ 334. Ἱπηδόν] δίκην ἵππου. ¶ 335. Περιρρηγμένων] ἐρισμένων. ¶ 337. Λαΐδ@] λαΐδ@, λαῦ. μιξοθρόου] τ̃ μεμιγμένων θρόων ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν ϗ γερόντων ϗ παίδων ὕσης. 338. Τύχας] τὰς μελλούσας ἀηλοῦτι. πεσταρβῶ] σὺν δ̃ φόβῳ φοβοῦμαι.

ἀντιστροφὴ β.

Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων
Νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
Δωμάτων συγγενὲς ὀδόν.
Τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
Βίλτερα τῶνδε πράσσειν.
Πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ, (εἴ τε)
Δυσχερῆ τε πράσσει.
Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει,
Φοινίᾳ, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ
Καπνῷ δὲ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
Μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
Μιαίνων εὐσέβειαν Ἀρης.

στροφὴ γ.

Κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ,
Ποτὶ πτόλιν δ' ὀρκάνη πυργῶτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμαστιδίων
Ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
Ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμιος·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 339. Κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις] ἄξιον μεγάλα κλαυθμοῦ τὸ κόραις τὸ ἄξις δρεπομέναις τὴ παρθενίαν, ϖρὸ ϝ ἐλθεῖν εἰς ὦδον γάμε, αἰχμαλωτιζομένας ὑ δόλαις εἰς τὴ ξένην χώραν ἀπιέναι. Ἀλλως. κλαυτὸν ϝ ὑ θρηνῶν ἄξιον ϖοιῆσαι τὸ ἀρτιτρόπους, τὸ ἄρτι ἀπὸ τὸ παιδικῆς ἡλικίας ϑὶ τὴ τελειοτέραν τραπείσας, ἀπὸ τὸ ἑαυτῶν δωμάτων διαμεῖψαι, ὑ ὁδεῦσαι ὁδὸν συγγενῆ ὑ μίσους ἀξίαν. ἤτοι διακοφθῆναι ὑ διαπαρενδυθῆναι ὑπὸ τὸ ἰχθρῶν τὸ ὠμοδρόπων. Ἀλλως. εἰ μὲν ἀρτὶ ϝ τ ἀρτιτρόπους, τὸ νεωστὶ τραπείσας ἀπὸ τὸ παιδικῆς ἡλικίας, ὑ ἡβησάσας· εἰ δ ἀρτὶ ϝ ὁ ἀρτιδρόπους, τὸ ἄρτι δρεπομέναις. τὸ ϝ ϖρὸ τὴ ἀκμὴν, φησὶ, διακοφθομένας ἴσαι κλαυθμὸς, ἡ τὸ διαμπερὲς ἀπὸ τὸ αἰχμαλωσίας ὁδὸν, ἴσαι δάκρυα. Ὠμοδρόπων νομίμων ϖροπάροιθεν] κλαυτὸν ἐστὶ τὸ διαπαρϑενδύθαι ὑπὸ τὸ ἰχθρῶν τὸ ὠμοδρόπων, ϖροπάροιϑεν νομίμων, ἤτοι ϝ νομισμένης καιρῆ, δρεπομένων ὑ τρυγωμένων. τὰ γὰρ ἔξω ϝ καιρῆ δρεπόμενα ὑ μένα πεπανθῆναι τῷ χρόνῳ φάσκοντα, πάντως ἀγλυκῆ τυγχάνουσι, ὑ πικρίας πολλῆς ἀναπίμπλα. Ἀλλως. ὠμοδρόπων. ὑπὸ τὸ ἰχθρῶν τὴ παρθενίαν αὐτῶν ὑ ἥβην ὡιλῶ ὑ ἄωρον δρεπομένων, ϖρὸ τὸ νομίμων γάμων. ¶ 342. Τί; τὸ φθίμενον] τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ ϖρονοητικώτερος, ὁ τυχὸν πράττει πλέον ϝ ζῶντος. εἰ τελουτήσαντες, φησὶ, ὑ μὴ τοιαύτης περιόδου συμφορᾶς, ἄμεινον ἡμῶν πράττουσι. ¶ 348. Καπνῷ ϝ] χαλεπώτερον γὰρ ὁ καπνὸς τὸ ἐλεπόλεων ὑ πετροβολισμῶν· ὑ πόρρησιν ποιῷ δεινοτέραν τὸ ἐκ τὸ τοιούτων παρῆσθαι ὑπανιστῆς). ¶ 351. Κορκορυγαὶ] ταραχαί. κεκωμῳδῆ ϝ ἡ λέξις. ¶ 352. Ὀρκάνη] τὸ Θηρύτικον δίκλινον, ὃ ὑ σαγήνη καλεῖ). ¶ 353. Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνει] ϖρὸς τὸ Ὁμηρικὸν, — αἰνὴ δ' ἀνδρὸς ἰδυσπάλιζεν. ¶ 354. Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι] ἡ βλιχὴ κυρίως ϑὶ τὸ ϖρόβατον λέγει· ἢ λαμβάνεται, ἠχώ τινα ὑ Φωκῶ ποιᾷ ἀκέραιον σκεπασάντων. ἐξελάβετο ϝ τοῦτο ὁ ποιητὴς ὑ ϑὶ τὸ νεογνῶν ὑ ἀρτιγόνων ὑ ἀτελῶν βρεφῶν, ὡς τοιῇδε τῇ φωνῇ, ἀσήμῳ δηλαδὴ ὑ ἀνάρθρῳ, χεμμίνων· ἃ παρὰ

Antiſtrophe 2.

Lachrymabile vero eſt novellis virginibus
Ante ſolennia (*connubialia*) crudam (*virginitatem*) decerpentia de- (migrare,
Domibus ſuis inviſo itinere.
Quid? mortuum enim dico
Melius his ſe habere.
Multa enim, quando expugnatur, civitas, heu!
Miſerrimaque patitur.
Alius alium ducit,
Cædit, nonnulla etiam incendit:
Fumo autem polluitur urbs tota,
Et furibundus ſpirat populi domitor
Inquinans pietatem Mars.

Strophe 3.

Rugitus per civitatem;
Ad urbem vero ſagena muralis (*accedit*,)
A viro vir haſta interficitur,
Et balatus cruenti
Lactentium
Pueriles ſtrepunt.
Rapinæ diſcurſibus affines fiunt.

ἐξὸ τ πολεμίων ἁρπαζόμενα ἀπὸ μαζῶν, αἰαῖ ἀστίλαι, ὥστ' ἀναθρεν φωτὶ ϗ περιβατώδη πορείᾳ. ¶ 337. Ομαίμονες] συγγενεῖς. ἔπλευε γὰρ πάντες. οἷον μὴ αἵματ@ γινόμθαι. ἢ τ ὁμαιμόνων ϗ συγγμῶν, ϗ ἐξ ἰσὸς γίνες.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 339. Κλαυτὸν] ἄξιον θρήνων. ἀρτιτρόπους] τ νέας τ ἄρτι τρεπομένας ἀπὸ τ παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τ τελειοτέραν. ὠμοδρόπων] τὸ παρθένους ἀτίμως ἐκ τ δωμάτων ἐκκομίσας, διαμεῖψαι συγγενῶν οἴδον, ἤτοι ἐφθαρθαι πρὸ ϗ νενομισμένου χρόνου, ἐπειδὴ πρὸς τάξιν γίγνονται, ἄξιόν ἐστι θρήνων. ἢ τὸ διαμεῖψαι συγγενὰν οἴδον ἀντὶ ϗ ἀτίμως δημοσίᾳ ἁλισθῆς, ὅπερ ἐστὶ λυπηρὸν τ οἰκηθῆναι ϗ παρθενώσας γυναικῶν. δίον ἐπεῖν ὠμοδρόπως, ὠμοδρόπων εἶπε πρὸς τὸ νομίμων. ¶ 340. Νομίμων] ὧν ἂν τις νόμος ἔτυχεν. διαμεῖψαι] ὀθεῦσαι. ¶ 341. Δωμάτων] ὑπὸ. συγγενῶν] ἄτιμον. ¶ 342. Τί] φημὶ τοῦτο. ὁ φθίμενον] νεκρόν. ¶ 343. Βέλτερα τῶδε] καλὸν τ ἐν τ πολιορκίαις. ¶ 344. Δαμαθῆ] περθηθῆ. ¶ 345. Πεφύτευε] πάσχει. ¶ 347. Τὰ ϗ πυρφόρει] ἀπ@ δὲ τ πόλεως εἶον οἴκως καὶ ϗ πῦρ φέρουσι. ¶ 348. Χραίνει] μελαίνει. ¶ 349. Λακεδάμας] ὀλεθρ@ ϗ λας. ¶ 350. Εὐσέβειαν] τὰ ἱερὰ ϗ τ εἰς θεὸς τιμήν. ¶ 351. Κορκορυγαὶ] ἄσημοι βοαί, κορκορυγὴ γὰρ κυρίως τὸ ἐν τοῖς τεσφαγίοις τ ζώων ἠακθὲν ὑπὸ τ ὑτέρων ἠχῶν πνεῦμα πρὸς τ σφαγὴν ἀπαιτῶν, ἢ τὸ τ ἀρτηρίας πνεῦμα τ πλησίον ὄσας τ ϗ σφαγὴν διηκούσης φλεβός. ἐρκάνη γὰρ εἶδος δικτύου. ἀνὰ ἄστυ] γίνον). ¶ 352. Πολὺ πόλιν] ἰσόν. ὀρκάνα] συνέχουσα ἡ πύργον ἐκλαμβάνουσα. ἢ τὸ πυργῶτις ἀντὶ ϗ μεγάλη. ¶ 354. Βλητὰ δ' αἱματόεσσαι] ἄσημοι βοαὶ ὑπὸ αἵματ@ ϗ φόνου γιγνόμθαι. ¶ 355. Τῶν θημασιδίων] νηπίων. ¶ 356. Αρτιτρεφεῖς] ἀρτιτρεφῶν, ἤτοι νεογνῶν, ἔθη εἰσὶν πρὸς τὸ μασιδίων, ἐκλύεται ἢ πρὸς τὸ βλητὰ αἴτιαι τ νηπίων ἦσαν. ¶ 357. Αρπαγαὶ ἢ διαδρεμᾶν ὁμαίμιες] Φόβου, ὁ γὰρ ἁρπάζων τι φόβῳ μήπως καταληφθῇ, ὅθεν ὁμαίμιος ἡ φυγὴ τῆς ἁρπαγῆς εἶσι.

Ξυμβολεῖ φέρων φέρουτι,
Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
Ξύννομον θέλαν ἔχειν,
Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελημμένος.
Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

ἀντιστροφὴ γ.

Παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.
Πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων
Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
Γᾶς δύσις οὐτιδανοῖς
Εν ῥοθίοισι φορεῖται.
Δημοίδεις δὲ καινοπήμονες νέαι
Τλήμονες εὐτὰν αἰχμάλωτον
Ανδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
Δυσμενοῦς ὑπερτέρου.
Ελπὶς ἐς νύκτερον τέλος μολεῖν,
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ημ. Ο τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
Πευθὼ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 360. Ξύννομον] κοινωνόν. ¶ 361. Οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον] διὰ τέτων τὰς πλεονεξίας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον μήτε ἴσον τῷ σφαλαβόντι λαβεῖν αἱρούμενος, φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενος. τινὲς δὲ τὸ λελημμένος διὰ δ ι γράφουσιν, οἷον λελιμμένοι καὶ ἐπιθυμοῦντες. ὥφελε δὲ πρὸς τοῦτο, μεῖον καὶ ἴσα, γράφειν, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἐξωθεν τὸ λαβεῖν, καὶ λίγουσιν, οὔτε μεῖον οὔτε ἴσον ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. λελημμένοι δὲ διὰ δ η, ἐκ δὲ λήβω τὸ λαμβάνω τὸ ἢ λελιμμένοι διὰ δ ι, ἐκ δὲ λίπω τὸ ἐπιθυμῶ. ¶ 362. Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι] τί δεῖ ὑποτοῆσαι ἐκ τέτων, ἢ πίνδη καὶ συμφορᾶς; ¶ 365. Πικρὸν δ' ὄμμα] πικρὰ θέα τῶν περιέτων ὑποπαμπόνων ἐκ τῶν θαλάμων. ¶ 366. Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος] ἡ πολλὴ δὲ δόσις καὶ καρπὸς τῆς γῆς, ἡ ἀκριτόφυρτος καὶ ἀναμεμιγμένη, φέρεται ἐν τοῖς δὲ πολέμοις ῥοθίμασιν. ὑτιδανοῖς] ἀχρείοις. ἤτοι ἀνώφελτοις. ¶ 367. Ουτιδανοῖς ἐν ῥοθίοισι] οἱ γὰρ δωρικῶς τὸ γίνομαι δίνομαι λίγουσι, καὶ γλῶ δᾶν, καὶ γνόφον δνόφον. διφυῶς δὲ ποιητὴς τῶ ῥοθίοισι προσέθηκε τὸ ὑτιδανοῖς, ἐπειδὴ γὰρ τὰ ῥόθια καὶ τὰ τῆς θαλάσσης ὑγρὰ κίνδυνα, διὰ αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς, τὰ ζωαρκῆ κομιζει τοῖς πόλεσιν, ἐξ ὧν αὐταὶ συνίστανται, ὁ ποιητὴς ἐαυτῶν εἰκὼν ῥοθίοισιν, ἵνα μήτις ἐπ' ὠφελείᾳ νοήσῃ, ὑτιδανοῖς προσέθηκε. λέγω. ἐπειδὴ τὰ κύματα ἐοῦ ὄντα ὠφέλιμα παρέχεται τοῖς πόλεσι δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ ἀπαιτήδεια κομίζει προσέθηκεν ἀπαιτήδεις τὸ ὑτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. τροπικῶς δὲ ῥόθια ἅπερ τὰ συνεχῆ κινήματα τῶν πολεμίων. λέγω. τῶν ὑβριστικῶς κινήσεσι τῶν πολεμίων. ἢ τέτους ῥόθια φησὶν, ἐπειδὴ συντόνως πολεμοῦσι. λέγω. ὡς ἀπὸ ναναγίοις. ¶ 370. Εὐτὰν αἰχμάλωτον] μετασᾶσαι εἰς θηλείαν, οὕτως ἢ τῶν πολεμίων εὐτυχοῦντος.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 358. Ξυμβολεῖ] συναΐσσει. ¶ 361. Λελιμμένοι] ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν. ¶ 362. Τίν' ἐκ τῶνδε] τῶν ἐκ

Congreditur ferens ferenti,
Et vacuum vacuus vocat,
Participem habere volens,
Nec minorem nec æqualem (*partem*) cupientes.
Qualia ex his conjicere ratio adeſt?

Antiſtrophe 3.

Omne genus fructuum
In terram cadens moleſtiam præbet occurrens.
Acerbus aſpectus miniſtrantium puellarum.
Plurima vero miſcellanea
Terræ dona inutilibus
Feruntur fluctibus.
Famulæque miſeriis inaſſuetæ juvenes
Infelices ſubeunt lectum captivum
Viri felicis, velut
Inimici victoris.
(*Sed*) ſpes eſt nocturnum finem adventurum
Lachrymabilium dolorum liberatorem.

IAMBI.

Sem. Quin ſpeculator, ut videtur, exercitus
Rumorem aliquem nobis, o amicæ, novum affert,

ἐν ἀλώσεσι συμβαινόντων· λέγει δ' ὅτι πάνθ' ὅσα ἂν ἄνωμεν ἐλάττω τ' τότε συμβαινόντων ἐρέμβω. ¶ 363. Παντοδαπὸς ἡ καιρὸς] εἰτ@· κερδὴ, κέγχρος, πάνθ' ὁμῦ χρήματα. ¶ 364. Χαμάδις] ὀπίγω@· ἀλγύνει] λυπεῖ. κυρήσας] τίνι, τοῦτο δ' ἄλλως εἰπεῖν ἴδοι, ὅ γὰρ ὁ καιρὸς ἐντυγχάνει τινι, ἀλλὰ τῷ καιρῷ τις ἐντυγχάνει. ¶ 365. Πικρὸν δ' ὅμμα] τὸ δ' πικρὸν ὅμμα δῆλ τοῦτο φησιν, ὅτι σκυθρώπωι θρίων ἐγείρει, ἢ τὸ αὐτῶν ὅμμα ἐκτήκει γόοις κατ' Εὐριπίδω, ἢ ὅτι ὁρῶντες αὐτὰς ἕτεροι αἰθλίως ἐλεομένας, δακρύων ῥαλαγμὸς ἐξ ὀφθαλμῶν καθίκνει. Θαλαμηπόλων] νέων νυμφῶν ἢ οἰκούρων, θάλαμο@· γὰρ ὁ μόνον ὁ παστὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ εἰκο@· ¶ 366. Ληστόφυλ@·] ἀδιαιρε@· ¶ 367. Γᾶς δόσις] εἰτ@· ¶ 369. Δμωΐδες] ἐν γὰρ τῇ ἁλώσει ἃ μέλλει γεραῖαι γυναῖκες δηλοῖς ἀνάγκη φέρεσθαι, ἀλλ' ἴδοις ἂν καὶ νέας δούλας θρηνούσας, ἄρτι πρώτου δυσχησάσας τλήμονας καὶ αἰθλίας εἰς τ' αὐτῶν δόνλω αἰχμάλωτον, ζώντων τ' οἰκείων ἀνδρῶν καὶ ἑρώντων αὐτὰς ὑφ' ἑτέρων εἰς μίξιν βιαζομένας, ἅτε δυνατωτέρων. καὶ ἅτε μὲν εὖ πρώτως λαμβάνων τ' εἰς ἕξιν εἰς τὸ εὐπλό· ἑτέρως ἢ ἅτω, δοῦλαι ἢ εἰσὶ τότε νέαι γυναῖκες, ἐκ νέας δυστυχήσασαι τλήμονες καὶ αἰθλίαι, εὐτυχούντων τ' οἰκείων ἀνδρῶν τ' αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, τλίξιν ὁρώντων αὐτὰς ὑπὸ τ' πολεμίων παρχέσας ἄθεσμα καὶ ὑ δυναμένων ἀμύνειν, μᾶζον δὲ αὐτῶν ἰσχύσιν ἔτει, ὁ καὶ κρεῖττον. μὴ ξενισθῇς ἢ, εἰ τὸ εὐτυχῆσαι δὴ καλῶ λαμβάνεις, δέον δὴ καλῶ, ὡς καὶ τὸ ἔνεμα αὐτῶ μαρτυρῶ. ὑ καὶ μόνον εὐτυχῆσαι λέγομεν χρήματα, ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆσαι ἴσασι ἀπώλειαν οἱονεὶ κίνδυνο. εἰ δ' ἡ τοιαύτη εὐτυχία ὑ ἀνεῖος, ἀλλὰ σφαλερὰ δυνατωτέρων. ¶ 371. Εὐτυχοῦντ@·] κλαμένω. ¶ 372. Ὑπειτέρου] κρείττον@· ¶ 373. Νύκτερον τέλ@·] ἤτοι δυσχίαν σφοδρότατος, ἤτις ἀμαυροῖ τὰς ὄψεις. ¶ 374. Ἐπιῤῥόθου] αὐξητικὸν. ¶ 375. Στρατὸς] τ' πολεμίων. ¶ 376. Πόθῳ] ἀγγελίαν.

¶ 377.

152

Σπουδῇ διάκων πομπίμους χύτρας ποδῶν.
Ημ. Καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
Εἶσ' ἀρτίχολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
Σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
Αγγ. Λέγαμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων,
Ὡς τ' ἐπὶ πύλαις ἕκαστος εἵληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι προιτίσι
Βρέμει, πόρον δ' Ισμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
Ο μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
Μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων ὄρος
Θέλει δ' ἐνίδιν μάντιν Οἰκλείδην σοφὸν,
Σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην, ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφους
Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδες δὲ τῷ
Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβου·
Εχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
Φλέγοντ' ὑπ' ἄρρος οὐρανὸν τετυγμένον·
Λαμπρὰ δὲ παισέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 377. Χυτρας ποδῶν] μεταφορικῶς εἶπε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. Αλλως. τὸ συνεχὲς κίνημα τῶν ποδῶν παραβόλως χυτρας εἶπεν. τὸ γὰρ ἄκρον τὸ ἐντιτίμημον τῇ χυτρικίδι, χυτρη καλεῖ. ¶ 378. Καὶ μὴν ἄναξ] ἡ μὲν αὐτὸς ὁ Ετεοκλῆς ἐπαίγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρίως ἀκουσόμενος, ὥστε κωλῦσαι τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς ὠσὶν, ἀκούσαντας. ¶ 379. Αρτίχολλον] ἐν συναφῇ ἀμιθδίαν, ἢ τὸ ἀρτίως κολλώμενον. ¶ 380. Σπουδὴ δ'] ἔοικε δ', φησὶ, ἡ ὁ ἄγγελος ἐκ τοῦ ἄγαν ὀπφαινομένης σπουδῆς μὴ ἠθροσμένον ἔχειν τὸ αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄσατον. Αλλως. ἢ τάχα δὴ σπουδὴ ὅπως τέλος ἔχῃ, ἀλλ' ἐπαίγεται. τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον, ἡ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πραχθέον. ¶ 381. Λέγειμ' ἄν] ὁ ἄγγελος ὁ παρὰ δὲ Ετεοκλέους ἐπισταλεὶς κατασκοπος τῶν πολεμίων, ἐλθὼν, φησὶ, λέγοιμ' ἂν πάντα τὰ τῶν ἐναντίων, καλῶς ταῦτα γνώσκων, πῶς τε ἕκαστος ἔλαβε κλῆρον ἐν τῇ πύλαις. ἐπειδὴ γὰρ ἐπλάπυλος ὢν ἡ πόλις τῶν Θηβαίων, κλήρους ἔβαλον οἱ πρῶτοι τῶν ἄλλων στρατηγοὶ τῶν ἀργείων, πόσον ἂν πύλιν λάβοι ἕκαστος. ἰδὼν δὲ ἅπαντα, ἦλθε καὶ ἀπαγγέλλει ταῦτα, καὶ φησιν ὅτι ὁ Τυδεὺς ἄρτι μὲν βρέμει καὶ ἠχεῖ, καὶ ὀργίλον καὶ μανικὸν πέμπει τὸν πύλαις τῶν σφετέροις (αἱ γὰρ κῶμαι καλλίμολοι πύλαι ἔλαχον αὐτῷ) ὁ δὲ Αμφιάραος ὁ μάντις οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν περᾶν τὸν Ισμηνὸν πόλεμον, λέγων ὅτι οὐ καλὰ θύματα γίνεται. ὁ δὲ Τυδεὺς μαινόμενος καὶ μάχης ἐπιθυμῶν, βοᾷ, καὶ μαίνεται, ὥσπερ ὁ δράκων τῶν ὄρων ἡλίου ὑπανακαύματι, τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται. θέλει δὲ καὶ τὸν ἐν ἐνιδίᾳ, ἤτοι βάλλει ἐνειδισμοῖς, τὸν μάντιν Οἰκλείδην τὸν υἱὸν δὲ Οἰκλέους τὸν Αμφιάραον. ¶ 383. Τυδεὺς] αἰδεσθεὶς τὰ Ομηρικὰ ἐγκώμια, πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Λιχύλος. Μεσημβριναῖς] τότε γὰρ μάλιστα μαίνεται. ¶ 389. Σαίνειν] ἐκκλίνειν. ¶ 390. Τοιαῦτ' αὐτῶν] τοιαῦτα φωνῶν, σείει καὶ κινεῖ τρεῖς κατασκίους λόφους. ἡ γὰρ τότε ἐθελοκεφαλαία τρεῖς λόφους ἐῶ ἔχουσα. χαίτωμα δὲ ταύτας εἴρηκε, ἀφ' τὸ δίκην χαίτης θέπκαμπῶς ἴσασθαι ἄνωθεν, ἢ ἀφ' τὸ τελίχας ἐξ ἵππων χαίτης ἔχειν ἄνωθεν. Υπὸ δὲ τὰ ἀσπίδος τότε οἱ κώδωνες οἱ χαλκήλατοι καὶ ὑπὸ δὲ χαλκοῦ κατεσκευασμένοι κλάζουσι φόβον. Τρεῖς κατασκίους] νεωτερικὸν τοῦτο. ¶ 393. Εχει δ' ὑπέρφρον] ἔχει ὁ ἐπὶ τῆ ἀσπίδος ὑπέρφρον καὶ ὑπερήφανον σημεῖον τοῦτο, κατε-

Festino gressu adproperans missorios axes pedum.
Sem. Quin etiam ipse rex Oedipi filius
Incedit, recentem nuncii sermonem ut audiat.
Festinatio vero hujus etiam non moratur gradum.
Nunt. Dicendo sum, utpote probe sciens, res hostium,
Quem quisque ad portas sortitus est locum.
Tydeus quidem jamjam apud portas Prœtides
Fremit, sed Ismeni vadum transire non patitur
Vates, haud enim pulchra sunt exta.
At Tydeus furens & pugnæ cupidus
Vociferatur, uti serpens calore meridiano excitus.
Incessit vero probris vatem Oeclidem sapientem,
Adulari (*dicit eum*) mortem, & pugnam excordia.
Talia vociferans cristas tres umbratiles
Quatit, cassidis capillitium, ab hujus clypeo
Æreæ clangunt terrorem tubæ.
Habet vero superbum hoc insigne in scuto,
Flammans ab astris cœlum fabricatum,
Splendidumque plenilunium in scuto medio
Venerandissimum siderum, noctis oculus, conspicuum est.

κατεσκδασμένον ὑφαντὸν λάμπουσα ἐκ ἄστρου. ἡ λαμπὰς ἡ πανσέληνος ἡ ὡραία φέγγος τὸ τιμιώτατον τῶν ἄστρων, πρίπει ἐν μέσῳ τῷ σάκει, ἢ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι. ¶ 396. Περίβλεπτον ἄστρον] ἢ Πίνδαρος ἄστρον τὴν ἡλίου φησι. Νυκτὸς ὀφθαλμός] ἐφεμερωδέστατόν ἐστι τοῦτο. τὸ γὰρ νυκτὸς ὀφθαλμὸς ἡ σελήνη ἐστὶν, ὥσπερ ἢ τὸ ἡμέρας ὁ ἥλιος.

ΣΧΟΛ. ς.

¶ 377. Διώκων] φέρων. κομπίμως] ὀδοντικῶς. χνίας] τὰ ἄκρα, ἤτοι τὰς πόδας. ¶ 379. Εἶσ'] πορεύεται. ἀρίκολον] πολαπὸν, ὀλόκληρον. ¶ 380. Οὐκ ἀπαρίζει] ἄρλον ἢ ὁλόκληρον ποιεῖ, ἢ εἰς τὸ καθεστηκὸς ἄγει. ¶ 382. Ὡς] καθό. ¶ 383. Περιτίσει] τὸ χωρὶς Περίττου. ¶ 384. Βρέμει] μαίνεται, ὁρμᾷ. ¶ 385. Ὁ μάντις] Ἀμφιάρεως. σφάγια] τὰ θύματα. ¶ 386. Μαργῶν] μανόμενον. λελιμμένον] ἐπιθυμῶν. ¶ 387. Μεσημβρινοῖς] φύσει γὰρ ψυχρὸς ὢν ὄφις ἐν μεσημβρίᾳ ἀκμάζοντος ἢ ἡλίου θερμαινόμενος, εὐκινήτως ἔχει ἢ συνεχμοῖς περσίχλ. κλαγγαῖσιν] ἤχοις, ἴσῃ ἢ ποιᾷ φωνὴ κυρίως ἐπὶ ὀρνίθων ἢ ἐπὶ γεράνων λεγομένη ὡς Ὁμηρός φησι. ¶ 388. Θεῖνε] τύπτει. ὀνειδ[] ἐκ. Οἰκλείδην] τὸν μὲν ἢ Οἰκλέα. ¶ 389. Σαίνει] νηλαβεῖται. ἀψυχίᾳ] δειλίᾳ. ¶ 390. Αὐτῶν] ἢ ἢ μάντεως βοῶν. κατασκὴς] σκιὰν ἔχοντας ὑπὸ τὸ ἐν αὐτοῖς ὕσης ἱππουρίας, ἣν ἢ χαίτημα καλοῦ, ἐπειδὴ ἢ κρύπτει ὄπτε, χαίτη γὰρ τὸ κεφαλῆς ἡ θρίξ. ¶ 391. Τὰ ἀσπίδος] ὑποκατω. ¶ 392. Κλάζουσι] ἐκπίμπουσιν, ἠχοῦσιν. ¶ 393. Ταὶρφρον] σοβαρὸν. σῆμ'] σημεῖον. Ἰσέον ὅτι ὁ Τυδεὺς ὑποκάτω μὲν τὸ ἀσπίδος κώδωνας εἶχε περιπεπηγμένους, ἵν' ὄχλον παρέχῃ, ἢ φοβερὸς δοκῇ τοῖς ἀκούουσιν. ἐπάνω δέ τι, ἃ λέγ τὸ σημεῖον, ἡ μὲν ἐπιφάνεια πᾶσα μέλαινα λέγ, ἅτε κατεσκάσθαι ἐν ἐπιχρύσῳ χαλκῷ πέριξ μὲν ἀντ' ἀστρων ἑπτὰς δίκην ἄστρων φωλίδας διῃρημένας ἀπ' ἀλλήλων, ἐν ᾗ τῷ ὑμφαλῷ φωλίδα ἑτέραν εὐρεῖαν ἐν ὁμοιώματι σελήνης ὁλοτελῆ· περιβαλόντος ἢ ἢ ἡλίς τῷ τοιούτῳ ἐπιχρύσῳ χαλκῷ, αὐγλη τις ἐντεῦθεν ἀκτὶς τοῖς ὄρασι ἢ ἃ περιβλέπειν ἠδύναντο· ὅτι ἢ ἦν πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια μέλαινα, δῆλον ἐκ ἕ, Καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος. ¶ ¶ 394. Φλέγουσι] σκιλάμπουσα. τετυγμένον] κατεσκδασμένον. ¶ 395. Ἐν μέσῳ σάκει] ἐν τῷ ὑμφαλῷ. ¶ 396. Περίβλεπτον] ὑπέρτατον. πρέπει] λαμπει.

Τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς,
Βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις μάχης ἐρῶν·
Ἵππος χαλινᾶν δ' ὡς καταθμαίνων, μένει,
Ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μίταν.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς Προίτου πυλῶν,
Κλεῖθρων λυθέντων, προστατῶν φερέγγυος;
Ετ. „ Κόσμου μὲν ἀνδρὸς οὕτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
„ Οὐδ' ἐλκοπαὶ γίπται τὰ σήματα·
„ Λέφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνησ' ἄπυ δρός.
Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λίγυς ἐπ' ἀσπίδος
Ἀστρωσι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
Τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἢ 'νοια τινί.
Εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πίσοι
Τῷ τοι Φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
Κ' αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.
Ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κειδὸν Ἀσταχοῦ τόκον
Τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
Μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν αἰσχύνης Θρόνον
Τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
Αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
Ῥίζωμ' ἀπεῖται, κάρτα δ' ἴστ' ἐγχώριος,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 397. Τοιαῦτ' ἀλύων] τοιαῦτα ἀλύων ἡ ὑπερκόμπεις ἢ κατεδόξεις σαγαῖς ἢ παιπαλέαις, βοᾷ ἀφ' ὑψηλοῦ τοῦ τείχεσι ἓξ ἰσμίνῃ πόλεμον. τὸ ἢ ἐξῆς, ὅτως, ἀθυμαίνει ἢ σπεύδει ὡς ἵππος πολεμικὴς, σάλπιγγος ἀκούων, ἐπιθυμῶν πολέμου, ὅτε εἰρηται πρὸς ἓξ Ὀπιβάτας. τὸ ἢ, ἵππος ὡς καταθμαίνων, μένει, ἀντὶ τοῦ ἀνυπομονησίαις, ἀντὶ ἓξ ὡς ἵππος. ¶ 401. Τίν' ἀντιτάξεις] ἀντὶ ἓξ, τίνα ὦ Ετεόκλεις, ἀντιπαρατάξεις ἢ ἀντιστήσεις τούτῳ ἀντίμαχον; τίς βέβαιος ἢ ἀξιόχρεως (τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ φερέγγυος) προίσταται τῶν Προίτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιχθέντων τῶν πυλῶν; ἢ τὸ φερέγγυος, ὅτως ἐητέον, τίνα ἀντιτάξεις τούτῳ ὥστε προΐσασθαι τῶν ἓξ Προίτου πυλῶν, λυθέντων τῶν κλείθρων, ἤτοι ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν. τὸ ἢ ἐξῆς, τὴν φερέγγυον, ἀντὶ ἓξ, τίς Φέρων τὸ ἴσασθαι αὐτῷ πλησίον; γνώμη δὲ λέγει τὸ πλησίον. ¶ 404. Οὐδ' ἐλκοπαὶ] ταῦτα παρ' Αλκαίῳ εἴρηται. ἡ τιτρώσκι τὰ ὑπήκοα ὅπλα, ἀδὲ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φέρων αὐτὰ δύναμιν ἔχοι, ἢ γίγνεται ἕ. ¶ 406. Καὶ νύκτα ταύτην ὧν λίγυς ἐπ' ἀσπίδος] κυρεῖν ἢ ὑπάρχειν, τάχα ἂν αὐτὴ ἡ νὺξ τινὶ γένοιτο. ὅτως δὲ εἶπεν ὠφελεῖ· ἆρα ἢ, τάχα ἂν ἡ ἄνοια μάλις τινὶ γένοιτο· ἐπιφέρει ἢ ὡς περ ἐξηγούμενος, εἰ γὰρ Φέροντι σῆμα τοῦτο τὸ ὑπέρκομπον, ἤτοι τῷ ἔχοντι ἐπὶ τῆ ἀσπίδος ἢ νύκτα ἐζωγραφημένην, ἐπ' ὀφθαλμοῖς πίσοι ἡ νὺξ (ἤγουν, ἐὰν καλυφθῇ τῇ νυκτὶ ἓξ θανάτῳ) γίνοιτο ἂν τοῦτο τὸ σῆμα ἐπώνυμον τῷ αὐτῷ ἀνωφελὲς. Λέγω. ὁ νῦν, ταύτην ἢ ἵν λίγυς εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆ ἀσπίδος, τάχα προμαντεύσεται τῷ φορεῦντι, ὅτι χωρήσει ὑπὸ νύκτα. ¶ 412. Κ' αὐτὸς καθ' αὑτοῦ] ὅτι φέρει ἐπὶ τῆ ἀσπίδος νύκτα ἢ ἢ παισίλιον. ¶ 414. Τόνδ' ἀντιτάξω] καλῶς ἀντίταξε τὸ μὴ τοῖς ἤθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἐναντίον. αἰσχύνης δὲ Θρόνον, αὐτὴν ἢ αἰδῶ ὀνομάζει. ὑπέρφρονας δὲ λόγους τὰς ὑπερηφάνους φησίν. οἷον, ὅτε ὑπερηφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεύς, ἀλλὰ ἢ μισεῖ τὰς ὑπερηφάνους. ¶ 417.

Αἰσχρῶν

Talia faſtidioſus magnificis armamentis
Clamat apud ripas fluminis pugnam expetens.
Velut equus autem ſtat contra fræna inſaniens,
Qui clangorem tubæ expectans concitatur.
Quemnam huic oppones? quis Proeti portis,
Clauſtris apertis, præfici idoneus?
Eteoc. „ Ornatum quidem ipſe viri timeo nullum;
„ Neque vulnera impingunt inſignia.
„ Criſtæ & tubæ non mordent abſque cuſpide.
Et nox iſta, quam dicis in clypeo
Aſtris ſplendidum cœlum occupare,
Forſan erit præſaga (*mali*) ex deſipientia alicui.
Si enim morienti nox in oculos cadat
Illi ferenti ſignum hoc faſtuoſum,
Eſſet recte juſteque denominatum,
Et ipſe in ſemet opprobrium vaticinaretur.
At ego Tydeo probum Aſtaci filium
Hunc opponam portarum præſidem,
Generoſum admodum, & pudoris thronum
Venerantem, averſatumque glorioſos ſermones.
Nam in turpibus ignavus, non iniquus eſſe amat.
Sed a viris terra ſatis, queis Mars pepercit,
Velut a radice pullulavit, & eſt revera indigena

Αἰχμῶν γὰρ ἀρχὸς] ἀρχός ἐϛι τ῀ κακῶν λόγων, ἢ τ῀ ἔργων. φιλῶ ἢ τὸ μὴ εἶναι κακὸϛ, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡϛ Ομηρ@, ἀνὴ ϐ δειλόϛ. ¶ 419. Κάρτα δ' ἐϛ' ἐγχώρι@] γνήσι@ πολίτης ὁκ τ῀ ἐπαγτῶν, ἀ τ῀ μ῀ Κάδμε ἐκπλύδων.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 397. Αλύων] ἀδημονῶν, δυσχεραίνων ὅτι κὴ ὁκ ἐᾷ ὁ μάντις πορεῦ. σαγαῖϛ] πανοπλίαις. ¶ 399. Καταθμαίνων] καταφρονῶν@. μίνει] ἐκδέχεϛ' ἢ πόλεμον ὁ Τυδεύϛ. ¶ 400. Ορμαίνων] σφαδάζων. μίνει] ἐκδέχεϛαι. ¶ 401. Αντιτάξεις] ἀνθήσεις. τὶϛ Προίτε πυλῶν] ἐντεῦθεν δήλωσιν ὅτι εἰϛ ταύτην Τυδεὺϛ τέτακται. ¶ 402. Προσατῶν] φυλάϗοντι, ὑπερμαχῶν. φερίγγυ@] ἀσφαλὴϛ, ἀξιόχρεωϛ. ¶ 403. Κόσμου] δῆϛ κόσμησιν, καὶ ὅπλοϛιν. τρίσαιμ'] δυλιάσαιμι. ¶ 405. Δάϗκει] λυπῶσι. ¶ 407. Μαρμαίρουσαν] ἐκλάμπουσαν. κυρῶν] ὑπάρχειν. ¶ 408. Τάχ' ἂν γένοιτο] ἢ σύνταξιϛ τάχα ἂν κ῀ ἴσωϛ γένοιτο ἂν τιϛ ἄγων τῷ Τυδεῖ ἢ ἄνοια μάλιϛ, κ῀ σοφωτέρά τιν@ καπῇ, ἵνα λέγειϛ νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τ῀ ἀσπίδ@ ἐν τοῖϛ ἄστροιϛ ϐ ἱερανῦ ἐκλάμπουσαν, ταύτην γὰρ ἄϊσιαν καλῶϛ ὑποπτευομένην κ῀ δίχα νῦ ἐνεκωμῴδησαν. ¶ 410. Υπέρκομπον] σοβαρὸν. ¶ 413. Κεδνὸν] συνετὸν. ὅρα ὡϛ εἰκότωϛ αἰρῇ) τὸν ἀνίπαλον Ετεοκλῆϛ, κ῀ μᾶλλον ἰσότιμον εἰϛ ὁ ἄγγελ@ ϑέλ῀ τ῀ Λεγείων διέξιεσιν. ὁ μὲν γὰρ ὑπέρφρονα αὐτὸν κ῀ τὰ μεγάλα φυσῶντα ὑπ' ἀϊσίαϛ φησὶν, Ετεοκλῆϛ ἢ σώφρονα αὐτοῖϛ κ῀ συνετὸν ἀνιϛάτει. ¶ 414. Προσατῶν] προσάτῃ. ¶ 415. Μαλ' ὐγεῖ] ὁκ ἠθέλησε ὑπὲρ ἄνδρωπον φρονεῖν. τ῀ αἰσχύνηϛ ϑρόνον τιμῶντα] ἵνα μὴ ϑέλῃϛιν αἰσχύνῃ καταγνωϐῶϛι. ¶. 417. Λεγὼϛ] ἀμέτοχ@. κακὸϛ] δειλόϛ. ¶ 419. Αὐῶτα] ἀνίφυσιν, ἀνϐλάϛησιν, ἢ καταλίλειπται.

Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προσ-έλλεται
Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Τὸν ἀμὲν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
Πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
Ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν·
Καπανεὺς δ' ἐπ' ἠλέκτρασιν εἵληχεν πύλαις,
Γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
Μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
Πύργους δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἃ μὴ κράτοι τύχη·
Θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
Καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἐριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
Τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσίκασεν·
Ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ἁπλισμένη·
Χρυσοῖς δὲ φωτεῖ γράμμασι, πρήσω πόλιν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 420. Ἔργον δ' ἐν] ἐν τοῖς ℨ ἄρειος κύβοις κρινεῖ· αὐτὸς ὁ πόλιμ℗. ¶ 421. Δίκη δ' ὁμαίμων] τὸ τ' συγγενείας δίκαιον ζέφει αὐτὸν εἰς ℍ μάχην. ¶ 424. Ὡς δικαίως πόλεως] ὅτι δικαίως προμάχει ℍ πόλεως. ¶ 426. Τὰ ὑπὲρ φίλων ὀλομένων] ἢ ὑπὲρ πεφιλημένων. ¶ 430. Γίγας ὅδ' ἄλ℗] Καπανέα ἐγκωμιάζων ϗ τὸ μέγεθ℗ αὐτῆ, φησὶ, γίγας ὅδ' ἄλ℗· φαίνεται δὲ ὅτι ἐπίλοιπον ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἰπὼν ὅτι γίγας ἐστὶν ἡ γίγαντον ὁμοι℗. Τῶ πάρ℗ λελεγμένου] ℨ Τυδέως. Ὁμηρ℗, Τυδεΐ τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ¶ 434. Οὐδὲ ℍ διὸς ἔρις] ἤτοι οὐδὲ ℍ ὀργὴ ϗ ℍ θυμὸς ℨ διὸς τῇ γῇ ἐπιβάντα φησὶν ἐκποδὼν ἀχθεῖναι, ϗ κρατῆσαι, ἤτοι ποιῆσαι αὐτὸν μαχὰν τ' πόλεως. Ἀλλως. οὐδὲ ℍ ℨ διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτῷ ℨ διὸς φιλοπεπύρωτ℗, ἐμποδὼν γενόμενος αὐτῷ, λέγει. ¶ 436. Τὰς δ' ἀστραπὰς] τὰς δ' ἀστραπάς τε ϗ τὰς κεραυνίας βολὰς ℨ διὸς παμίκαστε ϗ ὁμοίωσε μεσημβρινοῖς θάλπεσιν, ἤτοι, ἴφησε δύναθ℗ φέρειν ϗ ὑπομένειν τὰς ℨ Διὸς ἀστραπὰς ϗ τὸν κεραυνὸν, ὥσπερ τὰς μεσημβρινὰς ℨ ἡλίου φορᾶς, ἤτοι τὰ μεγάλα ϗ καυστικὰ καύματα. ¶ 438. Ἔχει ἡ σῆμα] ἡ ἢ ἀσπὶς αὐτῷ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαστάζοντα ἐν ℍ χερσὶν αὐτῆ αὐτ' ὅπλα, ϗ φωνεῖν δῆθ' ℍ ἐν αὐτῷ κεχρυσωμένων γραμμάτων, πρήσω ℍ πόλιν. Ἀλλως. ἔχει ℨ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐτῷ ἐζωγραφημένον ἄνδρα γυμνὸν, κατέχοντα τῇ χειρὶ λαμπάδα ἀναπεπομένην. οὐκ ἄπο τι δηλοῖ℗ ℨ σημεῖα, ἀλ' ἢ ὥσπερ ὁ γυμνὸς κώλυσιν οὐκ ἔχει

εἰς

Melanippus; aſt opus (*quod eſt*) in aleis Mars decernet.
Juſtitia autem conſanguinea illum potiſſimum miſit
Ad avertendum matri, quæ eum peperit, hoſtilem haſtam.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Meum defenſorem fortunatum eſſe
Dent dii, quoniam juſtus civitatis
Propugnator exurgit: tremo vero
Sanguiferas neces amicorum
Oppetentium videre.

IAMBI.

Nunt. Huic quidem ita feliciter agere faxint ſuperi.
Capaneus vero Electras portas ſortitus eſt.
Gigas hic alius, eo quem modo dixi
Major: & faſtus haud hominem ſapit.
Turribus minatur atrocia, quæ non perficiant fata.
Nam deo lubente ſe expugnaturum urbem
Et non lubente ait: neque Jovis
Iram in ſolum irruentem moraturum.
Fulgura vero & fulmineos ictus
Meridianis aſſimilavit caloribus.
Inſigne autem habet, virum nudum igniferum,
Cui armata in manu fax ardet.
Aureis vero dicit literis, COMBURAM URBEM.

εἰς τὸ δέαμεν, ὅταν ἡμᾶς ἀκύλυτοι ἡ χερὸς ἐμποδὼν ταύτην ἀναπρήσομεν, ἡ γυμνὸν αὐτὸν παντελῶς ἐργασόμεθα, ἔπειτα δὴ καὶ καύσομεν.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 420. Εν κύβοις] ἐν τοῖς ἀγῶσιν τοὺς κύβους καλεῖ, ἀφ᾽ τὸ τ᾽ νίκης ἀμφίβολον. ¶ 421. Ομαίμων] χρᾶται καὶ ὁ δαίμων τῷ ὁμαίμων, καὶ σημεῖόν ἐστι τὸ ὁμαίμων ὅτως ἐρεῖς, προπέμπει αὐτὸν δίκη ὁμαίμων, τετέσιν, ἐπειδὴ ὑπὲρ τ᾽ ἐντυχούσης στρατιᾶς, εἰκότως καὶ δικαίως στρατεύει· τὸ δὴ δαίμων προφανὲς ἐστιν, ὁ δαίμων δὲ καὶ ἡ τύχη προπέμπει αὐτὸν ἐν δίκῃ, ἡ ἡ δίκη ἡ θεὰ. νῦν] αὐτόν. προείλεται] προπέμπει. ¶ 422. Τεκόσῃ] μὴ εἴποις τὸ τεκόσῃ αὐτὶ τ᾽ τεκούσης, ἀλ᾽ ὥσπερ φαμὲν ἄφαρ σοι τόδε, ὅταν καὶ εἴρηκα σοὶ τόδε. ¶ 423. Αμὸν] ἐμόν. ¶ 424. Ως] ὅτι. ¶ 428. Οὗτος] ὡς εὔχῃ. ¶ 429. Ηλεκτρᾶσιν] ἢ λοιπὸν Ηλέκτρας καλυμένας. εἴληχε] ἔλαχε κλῆρε τέτακται. ¶ 431. Ο κόμπος] αὐτῦ. ¶ 432. Κρήνοι] τελκῶσι. ¶ 434. Ουδὲ ἢ Διὸς ἴεμ] τὸ οὐδὲ ἢ Διὸς ἴεμ διπλῶς νόει, ἡ ἢ θεὰν ἔεμ ἢ θυγατέρα Διὸς, ἡ αὖθ᾽ ἢ Δία αὖθις ἰλθεῖν ἐξ ὑρανῦ, καὶ ἐλέσαιλα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλύσαι αὐτὸν μὴ πορθῆσαι ἢ πόλιν. ¶ 435. Σκήψασαν] ἐπελθοῦσαν. ἐμποδὼν σχεθεῖν] κωλύσειν αὐτὸν τ᾽ πορθήσεως. ¶ 436. Λστραπὰς] αἷς ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς ἀσεβεῖς καὶ ὑπερφρονας χρῆται. ¶ 437. Προσεικάσειν] προσομοίωσειν. ¶ 439. Διὰ χερῶν] ἢ ἐν τῇ ἀσπίδι αὐδρὸς. ἀπλισμένην] ὡς ὅπλον κρατυμένη.

158

Τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυςήσεται,
Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρίσας μεπῖ;
Ετ. Καὶ τῷδε κἰρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
Τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
„Η γλῶσσ' ἀληθὴς γίπται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾷ τε παρεσκευασμένος,
Θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων ςόμα,
Χαρᾷ ματαίᾳ θῃτὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
Πέμπει, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
Πέπεισθε δ' αὐτῷ ξύν δίκῃ τὸν πυρφόρον
Ηξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξυπασμένον
Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
Ανὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κ' εἰ ςόμαργός ἐστ' ἄγαν,
Αἴσων τέτακται λῆμα Πολυφόντου βία,
Φερέγγυον φρονήμα, προστατηρίας
Αρτέμιδος εὐνοίαισι, σὺν τ' ἄλλαις θεοῖς.
Λιγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Ολοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
Κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
Πρὶν ἐμὸν ἰσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
Θ' ἑδωλίων ὑπερκόμπῳ
Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 443. Καὶ τῷδε κἰρδει] εἰπόν@ ℨ ἀγγέλῳ πρὸς τ Ετεοκλέα, τίς τῷ τοιούτῳ ἀνδρὶ ξυςήσεται, ἢ τίς ἀντιμαχόμεν@ ἔσαι αὐτῷ ℨ ἀντιπαλαμώμεν@ ℨ τίς ὑπομεμνῆ, μὴ πλουτοῦς, ἄνδρα ὑπέρκομπον; (λέγει ἢ τ Καπανέα) φησὶν ὁ Ετεοκλῆς πρὸς αὐτὸν, ὅτι σὺν τῷδε τῷ κἰρδει ℨ ἄλλο κέρδ@ τικτ@. τοῦτ' ἔςι, ℨ σὺν τῷ ἔχειν ἄνδρα ἱκανὸν πρὸς πόλεμον αὐτῷ συςῆναι ℨ τῇ μάχῃ ἀντιπαλαμήσασθ, ℨ πόλεμον θεῖσης αὐτῷ πρεσαγωγῆν, ἔχομέν τι ℨ ἕτερον κέρδ@, δηλαδὴ τὸ νικῆσαι. Αλλως. πρὸς τῷ μὴ νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐςι κέρδει κέρδ@. ¶ 444. Τῶν τοι μαίαιων] ἡ γλῶσσά ἐςιν ἀληθὴς διδάσκαλ@ Ϝ ἐν αὐθρώποις ματαίων φρενημάτων. Θεατρίζει ℨ οἷα ἔκασες φρονῆ. εἰ μὲν συνετὸς ℨ ταπεινὸς ἐςι, συνετὰ ℨ ταπεινὰ φθέγγε]· εἰ ἢ μαρὸς ℨ ὑπέρκομπ@, μωρὰ πάλιν ℨ ὑπερμίνα βοᾷ. ¶ 446. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ] ὁ Καπανεὺς ἢ ἀπλισμέν@ ἀπειλεῖ κακὰ ποιεῖν εἰς ἥρᾶς, τοὺς θεοὺς ἀτιμάζων, ℨ τὸ ςόμα μὴ καθέχων ℨ παυδένων, ἀνθρωπ@ ὢν φθαρτὸς, πέμπει εἰς οὐρανὸν τῷ δὶ ὕπη ταραχώδη, ἥγουν ὑβρίζει τ Θεὸν τ Δία, ἐν χαρᾷ μαίᾳ ℨ ψευδεῖ· ἐ γὰ οἶδεν ὅπως αὐτῷ τὰ κῆ τ πόλεμον λυθήσεται. Θαῤῥῶ ἢ αὐτῷ ἐπελθεῖν τ καυσικὸν κεραυνὸν, καὶ ὑδὲν ἴσον τοῖς μεσημβρεοῖς ℨ ἡλίου θάλπεσιν, ἀλλὰ φλίγοντα ℨ λοπκυόντα. ὅπερ ἐγένετο. ¶ 453. Ανὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ] ἐπ' αὐτῷ ἢ τῷ Καπανεῖ, εἰ ℨ φλύαρ@ ℨ ὑπέρκομπ@ ἄγαν ἐςὶν, τέτακται ἀνὴρ, αἴσων δηλαδή. τοῦτο τὸ αἴσων οἱ μὲν δέ ℨ ω μεγάλα γράφεσι, ℨ συντάσσουσιν ὕτως, ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ αἴσων ℨ πρόθυμ@ ℨ διάπυρ@ τέτακται ἐν βίᾳ, ἤτοι ἐν δυνάμει, λῆμα Πολυφόντ, ἐμφρασικῶς ὁ Πολυφόντης. οἱ ἢ δέ ℨ ο μικρὸν, ℨ συντάσσουσιν ὕτως, αἴσων δ' ἐπ' αὐτῷ τέτακται, αἴσων λῆμα, ἤτοι φρόνημα δραςήριον ℨ διάπυρον ℨ τὰ πολεμικὰ ἐμπειρότατον, Πολυφόντ βία, ἤτοι ἐμφρασικῶς ὁ Πολυφόντης, ὡς τὸ Ηρακλεία βία, Ηρακλῆς. Αλλως. ἀντὶ δ, εἰ ℨ ἄγαν ἐςὶ μανιώδης ἢ λίαν ὁ Καπανεύς,

ἀλλ'

Huic viro tali mitte aliquem; ſed quis cum eo congredietur?
Quis virum ſuperbientem non timens manebit?

Etcoc. Et huic lucro lucrum paritur aliud.
„ Vanarum hominibus jactationum
„ Lingua vera eſt accuſatrix.
Capaneus minatur ſe expeditum exequi,
Deos blaſphemans, & os exercens
Gaudio fruſtraneo, mortalis exiſtens, in cœlum
Mittit, eructatque in Jovem verba æſtuantia.
At ſpero illi jure igniferum
Venturum fulmen, nihil ſimile
Meridianis caloribus ſolis.
Adverſus eum, licet jactabundus ſit nimis,
Vir animi fervidus ordinatur Polyphontes.
Idoneum præſidium, tutelaris
Dianæ favore, cæteriſque cum diis.
Dic alium alias ſortitum portas.

Antiſtrophe 1.

Chor. Pereat qui magna imprecatur urbi.
Fulminiſque telum in ipſum decidat,
Antequam meam irruat in domum, & a virgineis
Sedibus ſuperba
Haſta abripiat.

ἐπ' ὄμως ἀντιτίταλλε καὶ ἀνθίστημι αὐτῷ ἀκίνη[τον] τῷ σώματι ἡ δύναμις ἕ Πολυφόντης, μηδὲν δεδοικώς. ¶ 455. Φερέγγυον φρούρημα] ἱκανὸς φρουρὸν ἡ πατρίδα. ¶ 456. Λητίμιδ[ος] εὐνοίαισι] ὡς ἕ Πολυφόντης ἱερέως ὄν[τος] τ ἀρτέμιδ[ος]. ἀφιέρω[σε] ἡ τῇ ἀρτέμιδι ἡ τ Θηβαίων πόλις· δ' τοῦτο ὧν ὕστερος λέγει, εὐνοίαις τ ἀρτέμιδ[ος] καὶ τ ἄλλων πολιούχων θεῶν. ¶ 458. Ολοιδ' ὃς πόλει] ὁ χορὸς εὐχόμ[ενος] φησὶν, εἴθε ὅλοιτο ὃς μεγάλως ἐγκαυχᾶται καθ' τ πόλεως ἡμῶν. βάλ[οι] ἡ ἕ κεραυνῷ ὑπεχέθοι καὶ κατοῖ αὐτὸν, πρὶν ἐς τ ἡμῶν εἶκον θυρῶν καὶ πηδᾶν καὶ ἑρμᾶν, ἐκ τ πωλικῶν τε καὶ παρθενικῶν ἑδωλίων καὶ καθεδρῶν (πώλοις γὰρ αἱ παρθένοι εἰκάζον[ται]) ἐκπορθῆσαι καὶ ἐξαρπάσαι ἐμέ.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 441. Ευγήσεται] συμπαραταξεῖ. ¶ 442. Τρίσας] δηλώσας. ¶ 443. Τῷδε κέρδει] τῷ ἀντισάτλῳ ἔχειν ἱκανόν. κέρδ[ος] ἄλλο] τὸ εἶναι αὐτὸν μεγάλαυχον καὶ θεῶν ὑπερφέροντα. ¶ 445. Η γλῶσ'] ἐπειδὴ γὰρ δίκη τ γλώττης τὰ κομπάσματα φέρει], κατήγορον αὐτῷ τούτων γίνεσθ[αι] φησὶ, τέλεσιν, εἰ κομπάζοντες δυνηχίᾳ πελαπίπτοντες ὕστερον αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελέγχοιντ[ο], ὅθεν καιρῷ σφίσιν ἐπιβαίν[ει] ὁ κόμπος. ¶ 446. Δρᾶν] ἡμᾶς κακά. παρεσκ[ε]ασμέν[ος] πύργοπισμέν[ος]. ¶ 447. Αἴζων] ἀτιμάζων. ἐπηγυμιάζων] ἀναιδῶς ἐπικαλύπτων καὶ διαπίνων. ¶ 448. Ματαίᾳ] ἀνωφελεῖ. ¶ 449. Κυμαίνοντ'] θρασεῖα, βλάσφημα. ¶ 450. Εὐν δίκῃ] δικαίως. ¶ 451. Εξεικασμένον] ὡμοιωμένον ὡς αὐτός φησι. ¶ 453. Στόμαργ[ος]] φλύαρ[ος]. ¶ 454. Αἴθων] διάπυρ[ος]. ¶ 455. Φερέγγυον] ἀσφαλὲς, πιστότατον. θεσσατελὲς Αρτέμιδ[ος]] ὅτι ἐν τ πόλει ὡς ὑπερμαχὸν ἵδρυται ἡ Αρτεμις ἰῶ, καὶ τούτων προσάτις ἐγίγραπτο, ἡ ἱερεὺς ἰῶ αὐτῆς. ¶ 456. Εὐνίαισι] ἐν τ ἀγάπαις. ¶ 458. Μεγαλ'] κακὰ δηλονότι. ¶ 459. Επιχθίοι] κωλύσει τ ὁρμῆς. ¶ 460. Εσθερῶν] ἱστηθῆναι. πωλικῶν δ' ἑδωλίων] παρθενικῶν καθεδρῶν. ¶ 462. Ποτ'] ἄρα. ἐκλαπάξαι] ἡμᾶς.

¶ 463.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ετεόκλῳ τρίτος πάλος
Ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου χράνους,
Πύλαισι νηΐτισι προσβαλεῖν λόχον.
Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἰμβριμωμένας
Διπεῖ, θυλούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
Μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι·
Εσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
Λυκὸς δ' ὁπλίτης κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
Βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
Ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
Καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν Φερέγγυον,
Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.
Ετ. Πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ·
Καὶ πέμπεται δ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
Ος οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
Αλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληράσας χθονὶ,
Η καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
Ελὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 463. Καὶ μὴν τ̀ ἐντεῦθεν] ἐπεὶ ὁ ξ Ετεοκλῆς, λέγ' ἄλλον ἄλλοις ἐν πύλαις εἰληχότα, φησὶν ὁ ἄγγελος, κ̀ δὴ λέξω τ̀ ἐντεῦθεν λαχόντα σὺν πύλαις. τρίτῳ γὰρ Ετεοκλεῖ τρίτος ἐξῆλθε κλῆρος, σὺν βαλεῖν λόχον κ̀ εἰσέρασ κ̀ φυλακὴν ἐν τ̀ πύλαις τ̀ καλυμέναις νηΐτισιν. ἐξῆλθε ἡ ὁ κλῆρος ὁπ ξ καλῶς κεχαλκευμένου κράνους (ἤτοι σὺν κεφαλαίας) ξ ὑπλίτ, ἤγουν ξ ἀνατετραμμένου. Λλως. ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὅπου ξ κράνος, ἐν ᾧ σὺν εἰσρίψαντες ἐκλήρουν. ¶ 467. Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν] οἱ κορυφαῖοι τὰ σὺν μετωπίδια κυρίως. νῦν ἡ λέγει τοὺς χαλινούς. ἵν' ἡ, τοὺς ἵππους θυμῷ πλήρεις σὺν τοὺς χαλινοὺς ἀνακάμπτειν κ̀ σὺν ἐλαύνειν, ἤδη βλεμμένους εἶναι σὺν τ̀ πύλαις. ¶ 469. Βάρβαρον τρόπον] ἀπηνῆ ἦχον. ἢ ἐπεὶ σύνηγξ βοᾷ. ¶ 473. Πρὸς ἐχθρῶν πύργον] σὺν εἶπε σὺν πολῶν πύργον. μεγάλως ἐν φησὶ σὺν πάντα πύργον. ¶ 484. Καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδ ος] τ̀ φέροντα τ̀ ἀσπίδα κ̀ τὸ ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι πόλισμα. ¶ 486. Κόμπαζ' ἐπ'] λέγε ἄλλον κομπάσε, κ̀ μὴ δὲν ἀποκρύψῃ με τ̀ ἄλλων αἰλαζονειῶν.

ΣΧΟΛ. ς.

¶ 463. Τὸν ἐντεῦθεν] τ̀ μετ' ἐκεῖνον ἐν ἴφη. ¶ 464. Τρίτῳ γὰ] ἴση γὰρ τοῖς μέλλουσι κλῆρος ποιεῖν, κράνος

IAMBI.

Nunt. Quinetiam eum, qui deinde ſortitus eſt portas,
Dicam, tertio enim Eteocli tertia ſors
Excidit e ſupina ærea caſſide,
Neitidibus portis ut cohortem admoveat.
Qui equos in phaleris ferocientes
Flectit, in portas irruere cupientes.
Quibus cami ſtrident, barbarorum more,
Superbientium narium efflatibus pleni.
Effigiatus autem eſt clypeus haud vulgari modo.
Vir namque armatus ſcalæ per gradus
Aggreditur hoſtium turrim, expugnare cupiens.
Hic etiam clamat literarum in ſyllabis,
Quod ne Mars ipſe eum repellat turribus.
Et huic viro mitte æqualem aliquem,
Qui ab urbe hac arceat ſervile jugum.
Eteoc. Mittam jam hunc, feliciter quidem, in eum:
Et mittitur non ornatum ſuperbum in manibus habens,
Megareus Creontis ſeminium, genere ſatorum terra,
Qui neque furentium equeſtrium hinnituum
Fremitum timens portas deſtituet:
Sed aut moriens terræ nutrimenti referet gratiam,
Aut virum utrunque cum oppido in ſcuto
Capiens, exuviis paternam ornabit domum.
Jactes de alio, nec mihi dicendo parcas.

ΣΧΟΛ. ε.

πράσσ. λαμβάνειν, ἢ ἐντὸς καθίσαι σημεῖα αὐτῶν, οἷον δακτύλια, ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον δυνάμενον ἐκπηδῆσαι κύφως ϗ κρανος, εἶτα τέτε κυκωμένε ὅτε πρῶτον τὸ σημεῖον ἐξήχετο, ἐτίταιλο ὅτος εἰς ἴχνον, διὸ ὁ ταῦτ' ἐχίντετο. ¶ 466. Νηΐτισι] ϓ ἀπὸ Νηΐδος. προσβαλεῖν] προσαξειν. ¶ 467. Εν ἀμπυκτῆρσιν] χαλινοῖς. κυρίως οἱ περὶ τὴ κεφαλὴ ἱμάντες ϗ χαλινῦ ἄμπυξ καλεῖνται. ἐμβεβαμμένας] θυμῶν πνοὰς ἢ φρενατήσας. ¶ 469. Φίμοι] οἱ πρὸς τοῖς ῥώθοισι ϗ ἵππου σιδηρᾶι ϓ χαλινῶν περιφέρεται ὥσπερ κώδωνας ἔχον κενὸς, εἰς ὃς ἐκ ϓ μυκήκων εἰσιὸν πνεῦμα ἦχον ἀπετέλει. ἐποίων ὃ τῦτο οἱ βάρβαροι, ἐμιμοῦντο δὲ τινες ϓ ἐλλύων, ὥσπερ ἢ ὁ Ετεοκλῆς ἔτος. ¶ 470. Μυκηροκόμποις πνεύμασι] τοῖς ἐκ ϓ μυκήκων σφοδρῶς ἐκπιεσμένοις. ¶ 471. Εσχημάτισαι] τετύπωται. κ' μικρὸν] ταπεινὸν ἢ φαῦλον. ¶ 474. χ' ὅτος] ὥσπερ ὁ ϗ Καπανέως. ¶ 476. Φερίγγυον] ἱκανότατον. ¶ 478. Τόνδε] ὃν μέλλω εἰπεῖν. τῷ] τινὶ πεμφθῆσεσθαι. ¶ 479. Οὐ κάμπον ἐν χερσὶν ἴχων] σὺκ ἀσπίδα κομπασμάτων πλέρη φέρων. ¶ 481. Μάργων] μανικῶν. ¶ 483. Τροφεῖα] τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι γέρασ. πληρώσει] τελέσει. ¶ 484. Δυ' ἄνδρε] τ' ἐν ἀσπίδι, ἢ τ' φέρουσα ταύτην. ¶ 485. Ελών] κρατήσει.

στροφὴ β.

Χο. Επεύχομαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν,
Ιὼ πρόμαχ' ἡμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυσ-
τυχεῖν.
Ως δ' ὑπέραυχα βάζουσ' ἐπὶ πόλει
Μαινομένη φρενὶ, τῶς νιν Ζεὺς ἁμέ-
των ἐπίδοι κοταίνων.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ογκας Αθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ιππομέδοντος σχῆμα, καὶ μίγας τύπος·
Αλω δὲ πολλὴν (ἀσπίδος κύκλον λέγω)
Εφριξα διήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
Ο σματουργὸς δ' εὐ τὶς εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
Οστις τόδ' ἔργον ἅπασι πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόου διὰ στόμα
Λιγυὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
Οφεων δὲ πλεκτάνησι περίδρομον κύτος
Προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
Λυτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνδυος δ' ἄρην

ΣΧΟΛ. α.

¶ 487. Επεύχομαι] ἐπεύχομαι δὴ ἀντὶ ταῦτα μὲν εὐτυχεῖν, ὦ πρόμαχε τῶν ἐμῶν, ὦ προπολεμῶν τὰ οἰκία ἡμῶν, τοῖσι δὲ, ἤγουν τοῖς πολεμίοις, ἐπεύχομαι δυστυχεῖν. ὥσπερ δὲ ὑπέραυχα καὶ ὑπέροχα καὶ κενόδοξα λέγουσιν ἀεὶ τὴν ἡμετέρᾳ πόλει, τὼς νιν, ἤτοι αὐτὸς Ζεὺς ἴδοι ὁ πάντα διανέμων καὶ δικαίων, κοταίνων καὶ ὀργιζόμενος κατ' αὐτῶν. ¶ 492. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων] ἤτοι πλησίον ὢσας τῶν ἓν εἶπον ἄνωθεν. γείτονας δὲ πύλας τὰς τὰ αὐτῶν φησὶν ὀγκαίας ἐλέγοντο. ἄνωθεν γὰρ τῶν πυλῶν ἐκεῖσε ἡ αὐλωπὶς ἐγίγνετο. σημαίνουσι δὴ ὅτι ἐξ ἰσορρόπου τοιαύτης ὄγκα ἡ αὐλωπὶς ἐφὶ Θηβαίοις εἴληπτο. Αγλώπη ὁ Τύρου ἴσχε παῖδας τρεῖς, Ευρώπην, Κάδμον, καὶ Κίλικα. τὴν δὴ Εὐρώπης ὑπὸ δὸς ἀγαπωθείσης, ἁρπάσαντα ὁ Αγλώπης τὼς παῖδας αὐτῆς ζήτησιν αὐτῆς· καὶ εἰμὴ εὕροιεν, προστάξαι μὴ ἐπανήκειν. ὁ δὴν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Δελφὰς, καὶ μὴ εὑρὼν τὴν Εὐρώπην, εἰς δελφὰς ἔλθει, ἐμαντεύσατο τὸ χρηστήριον πῦ κατασαίη. ὁ δὴ Θεὸς εἶπεν αὐτῷ, μὴ τὸ ἐξελίττειν ἓξ ἱερεῖ, τῷ ἀεξιθίλη ἀκολουθεῖν. εὑρὼν βοῦν ἀκολούθει ὧν αὐτῷ. ἕλκειν εἰς Θήβας, ἅλιωθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ Κάδμος ἐκεῖ ᾤκησε, καὶ ἵδρυσε τὴν βοῦν αὐλωπὶ, καὶ τῇ αἰγυπιὰ φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ. ὅθεν κῆτος καὶ αἱ πύλαι ὠνομάσθησαν. ἀπὸ δὴ Κίλικος ἓξ Κάδμου ἀδελφῆ, κιλικία ἡ χώρα. ¶ 494. Ιππομέδοντος σχῆμα] σαφηνεστικῶς ὁ Ιππομέδων, μίγας ὢν καὶ κακίστου ἴχων σχῆμα. ¶ 495. Αλω δὴ πολλὴν] ἄλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν νίφῃ σφὶ τὰ ἅλιον ἐκπαυόντα λάθικα φαίνῃ), καὶ ὡς ἐν κύκλῳ ἓξ ἡλίκ γίνηται. νῦν δὴ λέγει τὰ ῥοίζου καὶ τὰ συνεχῆ κίνησιν τὰ ἀσπίδος. φησὶν οὖν, διήσαντος, ἤγουν κινήσαντος ταύτην ἓξ Ιππομέδοντος, ἵφριξα· καὶ ἁ ψόφῃ λέγω. ¶ 497. Ο σματουργὸς δ' εὐ τὶς] ὁ δὴ ποιήσας τὰ ἀσπίδα, καὶ σημεῖα ἐγγράψας αὐτῇ, οὐκ ἰῶ, ὡς ἔοικεν, εὐτελής. ὅτις ἅπασιν ἀεὶ τὰ ἀσπίδος τῦτο τὸ ἔργον· ἤτοι παρίσχε καὶ ἱσάρμοσεν ἀεὶ τὰ ἀσπίδος. τὸ δὲ ἐστὶ Τυφῶνα ἀφιεῖσα ἀπὸ ἓξ στόματος καπνὸν μέλανα, τὰ ἓξ πυρὸς ἀδιάφον. τὸ γὰρ πῦρ καὶ καπνὸς ἀδελφοί εἰσιν, ὁκ τὰ αὐτῆς ὕλης τικτόμενοι· αἰόλην δὴ, ἤ ἐυκίνητον καὶ ταχεῖαν λέγει, καὶ ἱλαστομίσιλα συχνῶς. ¶ 501. Οφεων δὲ πλεκτάνησι]

Strophe 2.

Chor. Tibi quidem omnia precor bene,
O defenſor mearum domorum, illis vero male ſuccedere.
Utque jactabunda verba proferunt in urbem
Inſaniente animo, ſic eos Jupiter
Vindex iratus inſpectet.

IAMBI.

Nunt. Quartus alius, proximas portas habens
Oncæ Minervæ, cum clamore adſtat:
Hippomedontis figura & forma ingens.
Aream vero magnam (clypei orbem dico)
Horrui eo rotante; aliter (*a vero*) non loquor.
Et ejus ſignifex haud imperitus fuit,
Quicunque hoc opus inſeruit clypeo,
Typhœum emittentem ignivomum per os
Fumum nigrum, varie mobilem ignis fratrem.
Ubi ſerpentum gyris concavi ſcuti
Circularis ambitus ſtratus eſt.
Ipſe autem acclamabat & martem ſpirat,

κλάιαισι] τὸ κύτος ἢ, φησὶ, στρογγύλον ἓν κύκλω δηλαδὴ τ' ἀσπίδος τ' κοιλογάστορος (ὅλη γάρ τις ἀφεψὸς συγκεμφαίνει) περσηδάφισαι καὶ προσπίπλειν) πλεκτάναις τ' ὄφεων. ἤτοι ἡ ἀσπὶς κύκλωθεν ἔχει ἐζωγραφημένας ὄφεις ἀμπεπλεγμένας. Περίδρομον κύτος] τὸ χωρημα τ' ἀσπίδ@. ἡ ἢ ἀφεψέμενα τ' ἀσπίδ@ κύκλῳ ὄφιν εἰς ἑαυτὸς ἄντικρυς ὁρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένα, πρὸς τὸ τέλη ἡ ἀσπὶς ἡ κοίλη, πρὸς τῇ γαστρὶ δ' κατέχουσ@ αὐτὸν ὕστα. ¶ 503. Ἐνθε@ ἢ ἄρμα βακχᾶ] βακχᾶ ἢ καὶ ἐνθουσιᾷ καὶ ὁρμᾷ πρὸς τ' πόλεμον ἐνθε@ καὶ ὁρμηλικὸς καὶ πηδητικὸς πρὸς τ' ἄλκιμον ὡς θυὰς ἤτοι βάκχη τις, φόβον βλέπων, ἤτοι ἐκπληκτικῶς καὶ φοβερῶς. γράφεται ἢ καὶ βάκχα, καὶ συνεπάγεται ὕτως, ἔνθε@ ἢ καὶ ὁρμηλικὶς ἐστιν ὁ Τυφὼς πρὸς τ' ἄρμα, ὥσπερ τις βάκχα θυὰς καὶ μαινομένη.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 487. Τῷδε] τῷ ἡμετέρῳ. ¶ 488. Πέμπει] Ἐτέοκλες. τοῖσι] τοῖς πολεμίοις. ¶ 489. Ὑπέρευχα] ὑπέρκομπα. βάζουσι] βοῶσιν, ἀπειλοῦσιν. οἷπερ πρὸς θεὸν πληθυντικῶς βάζουσιν ἅτα ἐπιλοίγια ἐνικὸν τὸ νέ. ὅσοι ἢ οἱ φασὶν καὶ τὸ νὺν αὐτὸ δ' αὐτός. ¶ 490. Νικ] αὐτόν. ¶ 491. Νεμέτας] ὁ πάντα διοικῶν, ἢ ὁ μεμφόμεν@ τοῖς ὑπέρφρονσιν, ἢ ὁ πάντων πάρεχ@. ¶ 492. Γείτονας] τ' νεῖκος. ¶ 494. Σχῆμα καὶ μίγας τύπ@] τὸ σχῆμα καὶ ὁ τύπ@ ἐκ παραλλήλ. μίγας] φοβερός. ¶ 496. Οὐκ ἄλλως] παρ' ἃ ἤδει. ¶ 497. Σημάτοργος] σημείων ἐργάτης. δίτελής] φαῦλ@. ¶ 498. Ὦπασε] ἐτύπωσε. ¶ 499. Ἰέντα] σίμπεν α. ¶ 500. Λιγνὺν] καπνὸν. καπνὸς ἀπὸ ξύλων, αἰτμὸς ἀπὸ ὕδατ@, αἰθάλη ἀπὸ λίθων, βδέλ@ ἀπὸ λύχνων, λιγνὺς ἀπὸ ἐλαίας καὶ κήρας, κνίσα ἢ ἀπὸ κρεῶν. αἰόλλων] ποικίλων. πυρὸς κάειν] ὁ γὰρ καπνὸς ἔπεται τῷ πυρὶ φυσικῶς. ¶ 501. Περίδρομον] ἐν κύκλῳ. κύτος] τὸ πλάτος. ¶ 502. Περσηδάφισαι] ὑπίσχε@. ¶ 503. Ἐνθεος] κάτοχος καὶ ἐξεστηκώς.

Βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυὰς ὡς, φίβου βλέπων.
Τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
Βτ. Πρῶτον μὲν Ογκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
Πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
Εἴρξει πεσοῦσαν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἰνοπος τόκος
Ατὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
Ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χειρὶ τύχης·
Οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
Μωμητὸς, Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
Ἐχθρὸς γὰρ ἀτὴς ἀνδρὶ τῷ ξυσήσεται.
Ξυοίσετον δὲ πολεμίως ἐπ' ἀσπίδων
Θεοὺς· ὁ μὲν γὰρ πυρπτόου Τυφῶν' ἴχα,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
Σταδαῖος ἦται, διὰ χειρὸς βέλος φλέγων·
Κ' οὔπω τὶς εἶδε Ζῆνά πω ταὼμενον.
Ταάδε μέντοι περισφιλεῖ δαιμόνων·
Πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ὑσσαμέων.
Εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
Εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
Ὑπερβίῳ γε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
Σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 510. Ὑπέρβιος ὅ] ὑπέρβιος ἕνεμα νύμεν. ¶ 514. Ερμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν] ἰσέον ὅτι πάντα τὰ ὀδαῖα καὶ τὰ ἰρμαῖα καὶ κῆ τύχῃ συμβιβηκότα τοῖς βροτοῖς, τῷ ἑρμῇ ταῦτα ἀναλίσκεσιν ἕλληνες. ἐπεὶ δὲν καὶ τοῦτον συνέβη τυχηρῶς· πως ἀλλήλοις ἀντιτάξασθαι, τοῦτο εἶχεν. ¶ 516. Επ' ἀσπίδων θεὼς] τὼς θεὼς δὲ ἐν Ἅ ἀσπίσι φορεῖσιν. ¶ 519. Σταδαῖος] ἐστὰς δρυμίνος. ¶ 521. Προσφιλεία] οἰκείωσις. ¶ 522. Πρὸς τῶ κρατούντων] ἓ κρατοῦμες ἰσμὲν δώς. κ καὶ τὸ σεμεῖον.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 504. Βακχᾷ] μαίνεται. ἀλκὴν] πόλεμον. θυὰς] μαινὰς διονυσιακή. φόβου βλέπων] ἤγουν ἐκ μένης τῆς θέας φέβον ἐμβάλλων. ¶ 505. Πεῖραν] ἐντάξιν. εὖ φυλακτέον] ἄξιός ἐσι φυλάξασθαι καὶ σκοπῆσαι ἵνα ἀρκοῦλα τίνα ἀνὶ ταξεις αὐτῷ. ¶ 506. Πρὸς πύλαις] αἷς ἐτάχθη. κομπάζεται] ὑψοῦται καὶ φίεται δὲ ἐκεῖνο. ¶ 508. Τβρειν] καὶ μεγαλαυχίαν. ¶ 509. Νεοσσῶν] ὑμῶν τῶν αὐτῆς θρεμμάτων. δύσχιμον] δυσχείμερον ἂν ἔχοντα τὰ χειμῶνα. ὁ ὄφις φύσει ψυχρὸς ὢν. ἐπεὶ ἦ νεοσσῶν εἶπε, δῆλ τοῦτο ἐπήγαγε καὶ τὰ δεξόκοντα οἰκείως, ἅτε πολέμιων τοῖς νεοσσοῖς. ἄφελε ἦ τὸ δύσχιμον δῆλ διαβόγγυ γράφεσθαι ὑπὸ ἓ χειμῶνος, νῦν ἦ ἠναγκάσθη δῆλ τὸ μέτρον, καὶ συνίσκιλεν αὐτὸ, ἐκτὸς γὰρ ἴσι πᾶν. ¶ 511. Καὶ ἄνδρα] τὰ Ισσαμίδου-

Veluti Baccha deo plena, terrorem oculis incutiens.
Talis viri conatus caute obſervandi.
Quippe jam ad portas terrorem minatur.
Eteoc. Primum quidem Onca Pallas, quæ & Prop'urbia,
Portis vicina, viri odio habens contumeliam,
Arcebit ut a pullis draconem pernicioſum.
Hyperbius autem prudens Oenopis filius,
Vir virum contra electus eſt, qui volet
Experiundo cognoſcere fatum in periculo fortunæ;
Neque forma, nec animo, nec armorum apparatu
Culpandus, Mercurius vero convenienter (ea) contulit.
Inimicus enim vir viro huic conſtituetur.
Conferent autem adverſarios in clypeis
Deos; etenim ille ignivomum Typhœum habet;
Hyperbio vero Jupiter in parma pater
Stator infigitur, in manu jaculum ardens:
Nec unquam vidit quiſquam Jovem victum ullibi.
Talis ſcilicet eſt deorum amicitia,
Ut cum victoribus nos ſimus, illi cum victis.
Conſentaneum eſt igitur viros adverſarios eodem modo proceſſuros:
Si Jupiter Typhœo pugna fortior,
Hyperbio etiam, ratione inſignis,
Soſpitator erit Jupiter qui in clypeo eſt.

ΣΧΟΛ. β.

μίδουλα. χρείη] σφυκρίθη. ¶ 512. Εξισοῦσθαι] μαθεῖν. μοῖραν] ἢ αὐτὸν. ἐν χρείᾳ τύχης] χρεία γὰρ καιρός ἐστι μαθεῖν ἢ αὐτῷ τύχῃ. ὁ δὲ πόλεμος τὰς εὐτυχεῖς καὶ τὰς δυστυχεῖς κρίνει. ¶ 513. Θυμὸν] ἢ ψυχαλοῦ σφυμίαν. χρίσει] διαβάσει. ¶ 514. Ερμῆς] τὰ δὲ ὑπὸ τῆ τύχης συμβαίνοντα, Ερμῆ ἀνατίθασιν οἱ Ελληνες, ὅθεν καὶ τὰ ἐν ὕδῳ εὑρεθέντα ἅρματα ἀνάλουσι, ὅτι συμμερίζων αὐτῶν ἐστὶν Ερμῆς. ἐπεὶ ἂν καὶ τῷ Τυφῶϊ ἐκ τύχης πάντα ταῦτα συνῆλθεν, καθὼς ψυχῆς, σφυμίας σφὸς μάχην, διάθεσις ὅπλων, ὧν καὶ ὁ Ιππομιδων τοῦτος, ἐκάτων Ερμῆς αὐτὸς ξυναγωγῶν ἔσχεν. ἢ, ὁ καὶ κρῖθος, ἐπειδὴ ὁ μὲν Τυφῶϊ ἢ Διὰ ἔδει τὸ ἀσπὶδος φέρειν, ὁ δὲ Ιππομιδων ἢ Τυφῶ, Ζεὺς δὲ καὶ Τυφὼς ἐχθροί· διὰ τοῦτο ἢ Ερμῆς εὐλόγως ξυναγωγῶν ἔπεσεν. οὗτος καὶ ἢ κατασκοπὴ ἐπάγει. ξυνάγων] αὐτὸς. ¶ 515. Ανὴρ] ὁ ἡμίτερος. ἀνδρὶ τῷ] τῷ πολεμίῳ. ξυνήσεται] συμφερήσεται. ¶ 516. Συνοίσεται] συνάψουσι. ¶ 517. Ο μὲν] Ιππομιδων. ¶ 519. Σταδαῖος ἦσαι] ἡδρασμένος ἑδρεύεται. βίλος] ἢ κεραυνός. ¶ 521. Τοίαδε] φρενικὸν. σφαφιλεία] σχίσις, οἰκείωσις. ¶ 522. Πρὸς ἢ κρείττων δ' ἐσμὲν] ἡμίτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ζεύς. οἱ δ' ἀτομίσαν] ἐκείνους δὲ ὁ Τυφώς. ¶ 523. Ωδ'] ὅτως. ¶ 524. Καρτερώτερος] ἰσχυρότερος. ¶ 526. Τυχὼ] συμβὰς, εὑρεθείς.

166

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
Ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας,
Δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα, βροτοῖσί τε καὶ
Δαρδίοισι θεῖσι, πρόσθεν πυ-
λᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
Πέμπταισι προταχθέντα βορραίαις πύλαις,
Τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος·
Ὀμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
Σέβειν πεποιθὼς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
Ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ· ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
Στείχει δ' ἴυλος ἄρτι διὰ παχείδων,
Ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
Ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένειαν ἐπάυρουν,
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
Οὐ μὴν ἀκόμπαστές γ' ἐφίστανται πύλαις·
Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκει, κυκλωτῷ σώματος περιβλήματι,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 527. Πέποιθα τ.] πιστεύω ὑπλοῦς τ ἔχοντα ἐν τῷ σακει τ ἐχθρὸν διὸς δαίμονα. ¶ 538. Τόδ' αὐδᾷ.] τοῦτο φωνεῖ καὶ λέγει τὸ βλάστημα τὸ ἐκ τ ὀρεσκόου καὶ ὀρεστρόφου μητρὸς, τὸ καλλίπρωρον, καὶ τὸ εὐνδεῖς, τὸ τ πρῴραν ἐπαυξῆσαν ἔχον τοῖς κάλοις. τοῦτο δὴ τροπικὸν ἀπὸ τ νεὼς· ὥσπερ γὰρ ἡ πρῴρα ταύτης, θεωρία τις καὶ ἄποψις τυγχάνει τ πόλεως, καὶ οἷον δι' αὐτῆς τὸ μακρόθεν διαγινώσκει· οὕτω καὶ τὸ δὴ ἀνδρόπαις εἰδωλ πρῴρα τις φαίνεται. καὶ σημειοῖ γὰρ ἐμφανῶς ἄπαντα καὶ σκαφαίνει μάλιστα τ ἄλλων μερῶν. ¶ 539. Ἀνδρόπαις ἀνὴρ] ἡ ὁ παῖς ὁ νεοσὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος ὤν. λέγει δὴ τ Παρθενοπαῖον τ υἱὸν τ Ἀτλοίπης, ὅτις καὶ Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς καὶ ὅτος Παρθενοπαῖος ἐκλήθη. ὃς ἐξ Ἀρκαδίας εἰς τὸ Ἄργος μετῴκησε. ¶ 540. Στείχει δ' ἴυλος ἄρτι] νῦν ἔξεστι γλυκάζειν. στείχει ἢ καὶ βαδίζει ἀπὸ τ παρειῶν αὐτοῦ ἴυλος, φησὶ, θρὶξ ἀνατέλλουσα καὶ ἀναφύουσα, ἀναβλαστάνουσα, ἀναφερομένη καὶ ἐξερχομένη τ ὥρας φυούσης, ἤγουν τ αὐτῆ ἡλικίας, φυούσης καὶ ἀναβαλλούσης καὶ ἐπανθούσης. ἢ δὲ νενομισμένη καιρὸς τοῖς νέοις ἀναφύοντος τ ἴυλου. ¶ 542. Ὁ δ' ὠμὸν, ὅτι] εἴπομεν ἄνωθεν ὅτι περὶ δ Παρθενοπαίου δ ὑῒ τ Ἀτλοίπης ἐσταῦθα διαλαμβάνει· φησὶν οὖν, ὁ ὢν, ἤτοι ὁ Παρθενοπαῖος, προσίσταται τ πύλαις, ὑβαμῶς φρόνημα ἔχων παρθένιον, χαῦνον δηλαδὴ, καὶ μαλακὸν, ἐπαύρουν αὐτῷ, οἷα καὶ Παρθενοπαίῳ καλλιμίτῳ· ἀλλὰ ὠμὸν καὶ ἀσκῆτες καὶ χαλεπὸν, ὅτι ὢν καὶ γοργὸν ὄμμα ἔχων. Ἄλλως. ἡ συμφωνεῖ τῇ κλήσει τ παρθένῳ τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὠμόν. ¶ 545. Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος] τὸ σῆμα τ σφιγγὸς φησὶν, ἐξ ἧς τῷ Οἰδίποδι προσεγίνετο τῇ οἰκείᾳ συμμιγῆναι μητρὶ, ταύτῃ τῇ αἰνίγματος ἀπολύσει.

Antiſtrophe 2.

Chor. Spero eum, qui Jovi oppoſitam imaginem habet,
Inviſum in ſcuto terra-obruti corpus,
Numinibus inimicum ſimulachrum, mortalibuſque &
Longævis diis, ante portam
Caput confracturum.

IAMBI.

Nunt. Ita fiat: rurſus quintum dico,
Conſtitutum ad quintam borealem portam,
Juxta ſepulchrum Jovigenæ Amphionis.
Jurat vero per haſtam, quam habere magis quam deum
Auſus eſt colendam, oculiſque chariorem,
Se perditurum urbem Cadmæorum, vel invito
Jove: hoc clamat monticola ex matre
Germen pulchriforme, virilis puer.
Huic commodum inſerpit per malas lanugo,
Creber naſcentis pubis exurgens pilus.
Ipſe vero ſævam, nec virginali nomini congruam
Mentem, trucemque oculum habens adſtat.
Non tamen ſine arrogantia portis imminet.
Urbis enim noſtræ probrum, in ærato
Scuto, rotundo corporis munimento,

ἀνελόντι. ὅθεν τῇ πόλει πάσῃ ἡ Θηβαίων ἐγίνετο ὄνειδος. συντάσσει δὲ ἡ ὕτως, τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος, τὸ δὲ ὃ δηλαδὴ τῷ Οἰδίποδι καὶ τῇ πόλει πάσῃ ὄνειδος ἐγίνετο, τοῦτ' ἔστι ἡ σφίγξ ἡ ὑμόσιτον, ἀνώμοτον καὶ σκέπει καὶ ἔφερε προσμεμηχανωμένῳ καὶ κατεσκευασμένῳ ἐν σάκει χαλκηλάτῳ γέμφοις, ἤτοι διαπεπερονημένῳ τοῖς ὅλοις, τῷ δὲ σώματι περιβλήματι. ἔστο δὲ δηλοῖ τὸ σάκος.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 527. Τὸν] Ἱππομέδοντα. ἀντίτυπον] ἢ ἀντίπαλον. ¶ 528. Τῇ χθονίᾳ] ᾗ ὑπὸ γῆν Τυφῶνα. ¶ 529. Δαίμοσιν] τοῖς ἥρωσιν. ἔπασμα] εἰκονισμένον. ¶ 530. Δαιοβίοις] τοῖς αἰδίοις. ¶ 531. Ἰαύειν] βίβειν, φονεύειν δὲ πεσεῖται. ¶ 533. Βοιβαίαις πύλαις] ἢ ἀπὸ Βοιβαΐδος καλουμένης. ¶ 534. Τύμβον κατ' αὐτὸν] πλησίον δὲ ἦν. ¶ 536. Σεβίζειν] τιμᾶν. πεποιθὼς] ἐν αὐτῇ. ὑπερτέρειν] κρείττονα. ¶ 537. Βίᾳ] ἀναγκῇ, ἀκουσιότητι. ¶ 538. Ματρὸς ἐξ ὀρεσκόου] Ἀταλάντης τὸ ἐν τῷ ὄρει διαιτωμένης ἅτε ἱερὰς οὖσης Ἀρτέμιδι. ¶ 539. Βλάστημα] γέννημα. καλλίπρωρον] καλλιπρόσωπον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν νηὶ πρώρας. ἀιδρόπως] πρὸς ἄνδρας ὠφυγγείλας ἄρτι ἥκοι πλησίον. ¶ 540. Ἰκλῷ] γένειον. ¶ 541. Ὥρας φύσεως] πρίπει καιρῷ. ταρφὺς] δασυτάτη ἡ τριφερά. ἀντέκμασα] ἀκμάζουσα ἔσχησα. ¶ 542. Ὠμοὶ] θρασεῖ, φονικόν. παρέσσων ἰκώνυμος] ἤτοι μαλακὸν, ἢ κῆ τὸ ὄνυμα αὐτῷ. ¶ 543. Γοργὸν] καταπληκτικὸν ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς γοργοῦς. ¶ 545. Ὀνειδ@] δηλ. γὰρ ἡ Σφίγξ ὠνειδίζοντο Θηβαῖοι. ¶ 546. Περιβλήματι] φυλακῇ.

¶ 548.

168

Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκριτον δέμας,
Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα καδμείων ἕνα,
Ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἱάπτεσθαι βέλη.
Ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
Μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος ἀρχὰς, ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
Μέτοικος, Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
Πύργοις ἀπωλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κράνει θεός.
Ετ. Εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·
Ητ' ἂν παιώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
Εστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα,
Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δρᾶσιμον,
Ακτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
Ος οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
Εσω πυλῶν ῥῖψαι, ἀλλάπιτνα κακά·
Οὐδ' εἰσαμῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκος
Εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
Εξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
Πυκτοῦ κροτισμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 548. Λαμπρὸν ἔκκριτον δέμας] ἀντὶ τοῦ λαμπρὸν τέτευκε καὶ τὸ ἔκκριτον. ἤτοι ἐκλεκτὸν καὶ ὑπερεπαινῆσαι τὴν λαμπρότητα τῆς θεατάς. καὶ Ομηρ. ἰωὶὰ σιγαλόεντα φησὶ τὰ λαμπρά, καὶ σιγλῶ καὶ ἐμπλῆξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι. ¶ 549. Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα] φέρει ἡ σφὶγξ ἵνα τῶν καδμείων ἐν τοῖς ὄνυξιν ἑαυτῆς ὄντος, ὥστε δοκεῖν ἐπ' αὐτῷ πλεῖστα βέλη ἱάπτεσθαι καὶ πέμπεσθαι. ¶ 553. Παρθενοπαῖος ἀρχὰς] Ανίμαχος φησὶν ἀργεῖον αὐτὸν, οὐκ ἀρκάδα. Ο δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ] τοῦτο ἴσιν εἶον ἐγὼ εἶπον. ¶ 554. Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] ἀκούσιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἄργος ἔφυγε. ¶ 556. Εἰ γὰρ τύχοιεν] εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύονται, δηλονότι τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἐχόντες. ¶ 560. Χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δρᾶσιμον] ἄκρα ὑδὼν ἡ σιωπὴν μὲν εἶδεν, τῇ δὲ χειρὶ πολεμεῖν. ἀδελφικῶς αὐτὸ δὲ πολεμικώτατός ἐστι. ¶ 562. Ος οὐκ ἐάσει γλῶσσαν] ὅστις ὁ Ακτωρ ὁ ἀδελφὸς δὲ Παρθενοπαίου οὐκ ἐάσει ἢ γλῶσσαν τῶν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω τῶν πύλεως πυλῶν εἰσελθεῖν, καὶ αὐξῆσαι τὰ κακά. ἤτοι ὃς ἢ κόμπων τύπτει, τῶν πραξέων ὑποδέοντα, ἐφίξει, μὴ εἴσω πυλῶν ῥῆξαι τὰ πύλεως. δηλονότι τὸ Παρθενοπαῖον τὸ φέροντα ἐπὶ τῷ ἀσπίδι τὸ πολεμικὸς εἰκόνα καὶ ἰσορέαν δὲ μεσητὸ θηρίου, τὸν ἴσι τὴ σφιγγόε. ¶ 566. Εξωθεν εἴσω φέροντι μέμψεται] ἤτοι ἡ σφὶγξ ἡ τῷ σάκει ἐγγεγραμμένη, ἔξωθεν ἰσαμένη δὲ τείχους καὶ πετροβολημένη, μέμψεται τῷ φέροντι αὐτὴν εἴσωθεν, ἤτοι τῷ δῆθεν τὸ χεῖρὸς αὐτῷ φέροντι. ¶ 567. Πυκτὸς κροῦσμῶ τυγχάνουσα] ἡ ἀσπὶς, ἡ ἡ σφὶγξ, βαλλομένη τῷ ὑπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 547. Ωμόσιτον] ἢ ὠμῶς καὶ ἀπλῶς σιτυμένην τὰς ἄνδρας. μεμηχανημένην] ἢ μηχανῆς κατεσκευασμένην

Sphingem crudivoram, affixam
Clavis portabat, ſplendidum at horrendum corpus.
Quin ſubter ipſam fert hominem e Cadmæis unum,
Ut plurima in virum hunc conjiciantur tela.
Cum venerit vero, videtur non cauponaturus pugnam,
Nec longi itineris dedecoraturus viam,
Parthenopæus Arcas, vir talis, qualem deſcripſi,
Advena, Argis rependens gratiam nutriciam,
Turribus hiſce minatur, quæ non perficiat deus.
Etcoc. Quod ſi conſequantur, quæ cogitant, deorum ope,
Cum ipſis hiſce impiis jactationibus,
Funditus & peſſime pereant.
Eſt autem adverſus hunc quem dicis Arcada,
Vir minime jactabundus, at manus novit exſequi,
Actor illius frater quem modo diximus:
Qui non ſinet linguam ſine operibus,
Intra portas irruentem augere mala,
Neque intrare eum qui beſtiæ inimiciſſimi morſus
Imaginem fert hoſtili in clypeo;
Ab extra intus (*ſe*) ferentem (*ipſa*) objurgabit,
Crebros aſſequuta ictus ſub urbem.
Volentibus Diis hæc ego vera pronuntiem.

ΣΧΟΛ. β.

ασμένως ἢ σφαγιαζόμενον. ¶ 548. Γέμφοις] ἥλοις. λαμπρὸν] χρυσοειδές. ἐκκρυτον] κατάπληκτον τῇ αἴγλῃ. ¶ 549. Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ] ἅτω γὰρ ἐμειμηχάνητο ἡ σφίγξ ἐν τῷ σάκει ἁρπάζουσα ἢ διασπαράττουσα ἕνα καθμείων ὡς εἰκάσαι ἂν ποιοῖς βέλεσι τοῦτον βάλλοιτο, πανταχῇ γὰρ ὃ σώμασιν ἐσπαραγμένον ἰδόντες τοῖς ὄπισθεν ταύτης. ¶ 550. Ἰσπλεῖ] πίμπλησι. ¶ 551. Καπηλεύσειν] ψεύσασθαι, ἀπατῆσαι, διαφθείρειν. ¶ 552. Πόρον] πορείαν. ¶ 554. Μέτοικον] ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγενημένος, ἐν Ἄργει μετοικήσας ἀντεράσκει. ἐκείνων] ἀσπιδιώτης. ¶ 555. Θεὸς] ἡ τύχη. ¶ 556. Εἰ γὰρ τύχοιεν] ἡ κατασκευὴ αὐτὴ πρὸς τὸ ἀγγέλου λόγον ἔσω. εἰπόντος γὰρ ἐκείνου ὅσπερ ἀπειλεῖ τῇ πόλει μὴ τελειώσειεν ἡ τύχη, φησὶν ἅτος, ὑπενεγκόντι ἔξωθεν ὃ καὶ, εἴθε γὰρ τύχοιεν ὧν ἐγὼ τῶν θεῶν ὧν καὶ ἡμῶν φρονοῦσιν, τοιοῦτον ἅπερ ἡμῖν ἀπειλοῦσιν αὐτοὶ πάσχειν, ἢ ὅπως ἂν εἰ γένοιτο τοῦτο, ἁπολέσθαι ἂν σὺν αὐτοῖς ἐκείνοις κομπάσμασι πανώλεθροι ἢ παγκακῶς. ¶ 557. Αὐτοῖς ἐκείνοις] σύν. ¶ 558. Ητ] ὄντως καὶ. πανωλεῖς] πανώλεθροι. ὀλοίαλο] φθάρηναι ἄν. ¶ 560. Χαῖρ'] αὐτῷ. ¶ 561. Τῷ πάρ- λελεγμένῳ] ὃ Τυφῶνι. ¶ 562. Ος σὺκ ἐάσει] ὃς σὺκ ἐάσει ἡ Παρθενοπαῖος ἅπερ ἀπειλεῖ καὶ ἡμῶν διαπράξεσθαι δίχα λόγων μὲν πορεύοντα ἢ πόλιν αἴρειν ἄνευ δίχα πράξεων. εἰ δὴ τὸ ἐγχειρήματων αὐτὸ ὃ κωλυμάτων λάβοις, ὅτως εἶπας, ἀκωλύτως ἢ δίχα ἐμποδισμάτων, δίχα γλώττης ἀσώτως παιζῶν γινομένων. ἐγχειρήματων] πράξεων ἢ κωλυμάτων. ¶ 563. Αλδαίνειν] ἀνέχειν. ¶ 564. Εἰσαμῦναι] εἰσελθεῖν. ἐχθίστη] μισητῷ τῇ πόλει. δακεῖν] ἀν τὸ θηρίον ὥσπερ ἐκώνυμόν ἐστι τὸ δάκνω, πάντα γὰρ δάκνει ὡς λύπης αἴτια. ¶ 565. Εἰκῶ] εἰκόνα. ¶ 566. Μίμψεται] ἡ σφίγξ. ¶ 567. Πυκνὰ κροτισμᾶ] σφοδρότατα συνεχῶς λιβοβολισμῷ.

στροφὴ γ.

Χο. Ικνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
Μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνο-
σίων ἀνδρῶν. εἶδε οἱ Θεοὶ
Τούσδ' ἁλίσεται ἐν γᾷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Εκτον λίγαμ' ἀν' ἄνδρα σωφρονέστατον,
Αλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Αμφιάρεω βίαν·
Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
Καχοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
Τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πάλαι ταράκτορα,
Μίγιστον Αργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ερινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
Κακῶν τ' Αδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
Εξυπτιάζων ὄγμα Πολυνείκους βίαν,
Δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
Καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα,
„Η τοῖσιν ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς,
„Καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέρους,
„Πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
„Περθεῖν, στρατευμ' ἑπακτὸν ἐμβεβληκότα.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 569. Ικνεῖται λόγ@ διὰ στηθέων] ὁ λέγ@ ὁ ὑπὸ τ῀ πολεμίων ὁ ἀλαζονικός. ¶ 570. Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμ@] κῆ φθέφασιν ἡ θρίξ. ¶ 571. Μεγάλα μεγαληγόρων] μεγάλα πράγματα ἀκόντων. ¶ 575. Αμφιάρεω βίαν] Αμφιάρε@ Οἰπλέως, ᾧ Μελαμπόδ@, ᾧ Αμυθάον@, ᾧ Κρηθέως, ᾧ Αἰόλου, ᾧ Ελλήν@, ᾧ Διὸς μητρὸς ἢ Τυρμήσσης. ¶ 576. Ομολωΐσιν] ὑπὸ Ομολωΐδ@ τ῀ θυγατρὸς Νεί̈βης. ¶ 578. Τὸν ἀνδροφόντην] ἐπεὶ τὸς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδας Αλκάθουν καὶ Λυκαυγέα. ¶ 580. Ερινύος κλητῆρα] ὑπηρέτην. πρόσπολον φόνου] ἱερέα. ¶ 582. Πρόσμορον ἀδελφεὸν] ἢ ἀξιοθαύτον, ἢ τὸ συμπεφυκέναι αὐτῷ. ¶ 583. Εξυπτιάζων] ἀπατῶνα, ἐτυμολογῶν. ¶ 584. Ενδατούμενος] εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα ᾧ Πολυνείκους, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκ@. ¶ 586. Η τοῖσιν ἔργον] καὶ ὑπόκρισιν. ¶ 587. Καὶ λέγειν μεθυστέρους] τῶν μεθ' ἡμᾶς ὄντων, ταῦτα φθὶ σῷ καλὸν ἐστὶ λέγειν.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 569. Ικνεῖται] διέρχεται. λόγ@] ὁ φθὶ ᾧ Παρθενοπαίου. ἀκούσα τὰ Παρθενοπαίου τοιαῦτα καθ' ἡμῶν φρονοῦντα τρίμω καὶ μοὶ δι@ εἰσέρχεται. ¶ 570. Τριχὸς δ' ὀρθίας] τοιῦται δὲ τ῀ φοβουμένων αἱ τρίχες γίνονται. ὀρθι@ ἴδιον εἰπεῖν πρὸς τὸ πλέκαμ@, νῦν δ' ὑπαινίσσεται πρὸς τὸ τεῖχος, ἐπὶ ταυτόν. ¶ 571. Μεγαληγόρων] μεγαλαύχων. ¶ 572. Ανοσίων ἀνδρῶν] ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐτῶν ἢ θεῶν ποιε-

Strophe 3.

Chor. Sermo (*hic*) pectus penetrat,
Stant arrectæ comæ,
Magna magniloquorum audienti
Impiorum hominum; utinam dii
Hos perdant in terra.

IAMBI.

Nunt. Sextum dicam virum prudentiſſimum
Fortiſſimumque, Amphiaraum vatem:
Qui ad portas Homoloides conſtitutus,
Malis ſermonibus inſequitur multum Tydea.
Illum homicidam, illum urbis turbatorem (*vocans*)
Maximum Argivis malorum magiſtrum,
Erynnios calatorem, miniſtrum cædis,
Horumque malorum Adraſto conſultorem.
Tuumque rurſus fatalem fratrem
Polynicem ex ipſo nomine interpretatus,
Bis in extrema parte nomen exprobrans
Vocat, hoc vero dicit ex ore verbum,
„ Profecto tale facinus & diis gratum,
„ Pulchrumque auditu, & dictu poſteris,
„ Urbem paternam, & deos indigenas
„ Diruere inducendo aciem exteram.

ΣΧΟΛ. β.

πεπμένων φρενῖδα. ¶ 576. Ομολωΐσι] ἢ ἀπὸ Ομολωΐδος Βυγαλοῦς Νιόβης καλυμέναις. ¶ 577. Κακοῖσι βάζει] κακολογεῖ, λέγει. ¶ 578. Τὸν ἀνδροφόντιν] ἐπεὶ ἡ Μελαίνης ἀπέλιπεν παῖδας, ἀλκίφοβον καὶ Λυκάονος. ἢ πόλεως ταραίλορα] ἢ δημαγέτην. ¶ 579. Μίγιστον λοιγὸν ἢ κακῶν] ἦγον δὲ τῶν Θηβαίων πολέμων. ¶ 580. Κληῆρα] καλεσιώ. ἐπειδὴ γὰρ αἱ μὲν ἐρινύες ἔφοροι κακῶν καὶ δυστυχημάτων, κατηράσατο ὁ ὁ Οἰδίπους τοῖς αὐτοῦ παισὶ σιδήρῳ διαλαχεῖν ἢ ἀρχήν, εἰκότως αὐτὸν ἐρινυὸν κλυτῆρα λέγει, ὡς μᾶλλον ἢ τῶν Θηβαίων παρακινήσαντα πόλεμον ὥσπερ εἰ ἔλεγε πλεφτιὼ καταρὰς τῷ δ Οἰδίποδ. ¶ 581. Τῶνδε βουλυτῆρων] ἢ παρόντων σύμβουλον. ¶ 582. Τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον] ἢ οὐκ ὀθνεῖα φιλία συναδελφον θυμούμενον, ἀλλ' ὀθνεῖα μάχη καὶ φονᾷ, ἢ βίαν λέγων δὲ Πολυνείκης, ἤτοι ἢ Πολυνεικὴν, ἐξυπλάζων καὶ ἀναπύστων τὸ αὐτῷ ὄνομα καὶ εἰς δύο τίμωνα καλεῖ καὶ ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νικῶν καλῶν τὸ πολὺ παρείς. ¶ 583. Ἐξυπλαζων] διαλύων, ἀναπύστων. ὄνομα] αὐτῷ. ¶ 584. Ενδατούμενον] μερίζων. ¶ 585. Λέγει ἢ τῶν ἔπων] εἰρωνεύεται. ¶ 587. Λιῶσαι] τινα. μεθυσίεσις] τοῖς μεθ' ἡμᾶς. ¶ 588. Τὰς ἐγγενεῖς] τὰς ἐν τῷ γένει ἢ Θηβαίων ὄντας, καὶ ἐντεῦθεν ἢ γένεσιν αὐτῶν ὧν Ἡρακλῆ, Διόνυσον, Σεμέλην, τὰς ἄλκας. ἢ τὸ ἐγγενεῖς αὐτὶ τοῦ ἐκ προγόνων τοῖς Θηβαίοις τιμωμένης, οἷ ἢ καθολικὸν δῆ πάντας θεούς. ¶ 589. Εκπαλὸν] ξένον. ἐμβεβληκότα] ἐπαγαγόντα.

Μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
Πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
Ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;
Ἐγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαινῶ χθόνα,
Μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μέρος.
Τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
Πάγχαλκον, ἥδε. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
„Οὐ γὰρ δίκειν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
„Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
„Ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
Τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντρέτας
„Πέμπειν ἐπαινῶ. δυσὶς ὃς θεοὺς σέβει.
Ετ. Φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος Ϛροτοῖς
Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
„Ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
„Κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
„Ἀτης ἄρμα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
„Ἡ γὰρ ξυπεισβᾶς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
„Ναύτῃσι θερμοῖς καὶ παπυργίᾳ τινί,
„Ὀλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπλύστῳ γένει·
„Ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν,

Σ Χ Ο Λ. α.

¶ 590. Μητρός τε πηγὴν] τὰ δάκρυα τ πατρίδ Ϛ ποία παύσει τιμωρία; ¶ 593. Ἐγωγε μὲν δή] ἐγωγε μὲν δὴ ταύτην ϟ γῆν πιαίνω, ἤτοι τ πολεμίας γῆς κρυφθεὶς μάντις. κερανῶ γὰρ χρισθεὶς ἡ γῆ ἔλαβεν αὐτόν. ¶ 595. Μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον] ὁ Ἀμφιάρα Ϛ, οἶα μάντις, εἰδὼς ὅτι ἐκεῖ καταποθεὶς ὑπὸ τ γῆς, ὕστερον μὴ θάνατον ἴσαι μαντείας σκιφέρων τοῖς Θήβησι, ϗ τιμὰς ἕξει λαμπρὰς, φησὶ, μαχώμεθα· ἡ γὰρ ἄτιμος ϗ ἄδοξος ϗ ἀφανὴς ἐλπίζω μέρος· αἰνιττόμεν Ϛ ϟ μὴ θανεῖν αὐτὸ τιμώ. ¶ 599. Βαθεῖαν ἄλοκα] βαθεῖαν ἔχων ἄλοκα τ φρενὸς, ἐξ ἧς φρενὸς φύε] τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀπεδέξατο. τοῦτο οὖν φησι, καρπούμεν Ϛ ϗ τρυγῶν βαθεῖαν ϗ λιπαρὰν ἄλοκα τ φρενὸς, ἐξ ἧς φύε] τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, ὥσπερ βλαστήματα. ¶ 601. Τούτῳ σοφούς τε] τούτῳ, φησὶ, τῷ Ἀμφιαράῳ σοφὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἀντιπέμπειν τοὺς ἀνδρείους ἡ ἀνδρείας ἐπαινῶ ϗ κρίνω ζῆλαι. τροπικῶς δὲ ἐπὶ τὴν μαχίαν. ¶ 602. Δυσὶς ὃς] δυσκατέργαστος γάρ ἐστιν ἕξις τὸν θεὸν τιμᾷ. ¶ 603. Φεῦ ϟ ξυναλλάσσοντος] ἤγουν συνάγοντ Ϛ. Ἀπὸ μεταφορᾶς τ τὰς συναλλαγὰς ϗ συμβόλαια ποιουμένων. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ λέγει, ἰδὼν τ Ἀμφιάραον ὁ Ἐτεοκλῆς, ἄνδρα ὄντα ἀγαθὸν ϗ εὐσεβῆ, συστρατευόμενον μετ' ἀνθρώπων πονηρῶν ϗ ἀσεβῶν, ἐπαρᾶται τῇ τύχῃ, καὶ φησι, Φεῦ ϟ ὀρνίθ Ϛ, ἤγουν τ τύχης ϗ ϟ μαντεύμα Ϛ, ϟ συναλλάσσοντ Ϛ ϗ συνάγοντ Ϛ ϗ ἐνῶν Ϛ τ δίκαιον ἄνδρα τοῖς δυσσεβεστέροις. Ὑπολαμβάνει γὰρ αὐτὸν ὁ Ἐτεοκλῆς ὡς περιλείποντα ἐκεῖσε θανεῖν αὐτόν. ¶ 606. Οὐ κομιστέ Ϛ] οὐκ ἀξι Ϛ κομίζεσθ. ¶ 607. Ἀτης ἄρμα] λύμης χαρᾶν ἡ τ πονηρῶν φιλία. ¶ 608. Ἡ γὰρ ξυπεισβᾶς] τὰ ἀπὸ τ κακῆς ὁμιλίας γινόμενα, ϗ μέρος δίδωσι. καί φησιν ὅτι ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, ὅτε ἐν θαλάσσῃ συμπλέοι πονηροῖς ϗ κακοῖς ἀνδράσιν, ὅτε ἐν γῇ δίαγοι μὴ πονηρῶν ϗ ἀσεβῶν ἀνδρῶν, φθείρε Ϛ ϗ ἀπόλλυ Ϛ ϗ αὐτὸς σὺν ἐκείνοις, ἴσῳ τ ἐκείνων ἀσεβείαν. ἡ ἢ συλλαξις ἅτως, ὁ εὐσεβὴς γὰρ ἀνὴρ, ἡ ἐς πλοῖον συπεισβὰς ϗ συνελθὼν ναύταις θερμοῖς ϗ σκαιοῖς εἰς τὸ παπυργεύεσθ, ὅλωλε σὺν τῷ τοῖς θεοῖς μισητῷ γένει τ ἀσεβῶν ἀνδρῶν· ἡ δίκαι Ϛ ὤν, σὺν πολι-

Matrisque fontem quodnam jus exsiccabit?
Patriaque terra tua ab industria hasta
Subacta quomodo amica tibi fuerit?
Ego vero hoc impinguabo solum
Vates hostili sub terra conditus.
Pugnemus, non inglorium spero lethum.
Talia Vates clypeum rotundum gerens
Ex ære solido protulit, insigne vero non inerat orbi.
„Non enim optimus videri, sed esse volet,
„Profundo mentis sulco fruens,
„Ex quo sana germinant consilia.
Adversus hunc sapientes & probos adversarios
„Ut mittas suadeo; Timendus est qui deos colit.
Eteoc. Proh alitem (*auspicium*) qui consociavit mortalibus
Virum justum impiissimis!
„At in omni negotio malo consortio
„Pejus est nihil; fructus non congerendus;
„Ager nequitiæ mortem pro fructu fert.
„Nam si vel navem conscenderit pius vir
„Cum nautis improbitate fervidis,
„Perit cum genere hominum diis invisa.
„Vel si quis justus sit cum civibus

πολίταις ἀνδράσιν ἰχθροξένοις τε καὶ ἰχθροῖς τ ξίνων, καὶ ἀμνήμοσι τ θεῶν, ἰδάμη καὶ ἰδαμάθη, πληγεὶς θεῦ μάστιγι παγκοίνῳ. ¶ 609. Θερμοῖς] ωρεὶς τ κακίαν θερμοῖς, καὶ γιλωτοποιοῖς. οἱ γὰρ γελοιαζόμενοι θερμοὶ καὶ ἔκλυτον ἔχουσι τ ψυχλύ. Ἰσέον ὃ ὅτι πολλή ἐστιν ἡ διαφορὰ ὃ διαλελυμένε καὶ ὃ συντέτν. μέγας μὲν θυμὸς, τὸ πολὺ ὃ χόλ· μεγάθυμος ὁ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος. καὶ χαρδίκης μὲν συνθέτος, ὁ βίαιος, καὶ σὺκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν τ χερσὶν αὐτῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην ὃ ἔχων ἐν χερσὶν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ ωρὸ χειρῶν οἷον φέρων τὸ δίκαιον. ὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένος μὲν, τὸ ἀναιδὲς καὶ θρασύ· θερμουργὸς ὁ ἀνὴρ, ἐν συνθέσει, καὶ λόγον ἐπαινετόν, ὁ θαρραλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 590. Πηγλῶ] τ δακρύων. δίκη] εἰ καὶ δικαίως πρὸς τ πόλεμον ὥρμησεν ὑπὲρ τ πατρίδος τιμύνων ἀνὰ τ μητρὸς δάκρυα, ἃ ὑπὲρ ἀμφοτέρων τ ἀδελφῶν πολεμόντων καθίκειν ἐξ ἐμμάτων, πάσης δίκης ὑπέρτερα, ἔθεν δεῖ φεβεῖσθαι ταῦτα μὴ σοὶ γένοιτο κινδύνου αἰτία. ¶ 592. Πῶς σοὶ σύμμαχος] σὺκ ἔ πῶς σοὶ σύμμαχος ἠνέσει) δηλοῖ ὅτι εἰ περίσσως αὐτὴν καὶ κύριος ἠνέσε, μεμνημένη ὧν ὑπό σε πέπονθεν, ἃ βουλήσεται σοὶ ἐν χρείᾳ πολέμου, ὃν γὰρ οἰκήσεσι αἰδεῖ) καὶ μὴ δεδίασιν, ἅτος βέβαιος ἐστιν ἄγχων. ἠνέσε)] ἐν ὑσίῳ καιρῷ. ¶ 593. Πιαινῶ] δοξάσω, κοσμήσω. ¶ 594. Κικευθῶς] κρυβαίς, κατακευθείς. ¶ 597. Ηὐδᾶ] ἴλιγε. κύκλῳ] ἔγκυ τῇ ἀσπίδι. ¶ 599. Βαθεῖαν] δασεῖαν. καρπόμβῳ] ἴχνος, κόμβος. ¶ 600. Κεδνὰ] συνετά. βλαφάνα] ἀναφύεται. ¶ 601. Αἰτηρέτας] αἰτησάτας. ¶ 602. Ἐπαιῶ] ἐπιδίχομαι. δεινὸς] δεῖος. ¶ 603. Συναλάκαντος] συναερίμενος. ἔριθος] τ τύχης καταχρησικῶς. ¶ 606. Καρπὸς] τ καλῆς ὁμιλίας τὸ ἀποτέλεσμα. καὶ κομιεῖσθαι] σὺκ ἄξιος κομίσασθαί τινα αὐτόν. ¶ 607. Ἐκκαρπίζεται] ἐκαφύει. ¶ 608. Ξυνεσβὰς] συνελθών. ¶ 609 Θερμοῖς] διαπύρους εἰς κακίαν. ¶ 610. Θεοπόνου] κακῶ, θερμισεῖ.

„ Ἐχθροξένοις τὲ καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,
„ Ταυτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγεύματος,
„ Πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
„ Οὗτος δ' ὁ μάντις (υἱὸν Οἰκλέως λέγω)
Σάφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ,
Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
Θρασυσ-όμοισιν ἀνδράσι Φρικῶν βίᾳ
Τείνῃσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
Οὐχ ὡς ἄθυμον, οὐδὲ λήματος κάκῃ·
Ἀλλ' εἰδὲν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένους βίαν
Ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.
Γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡδέως φέρει,
Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
„ Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
Ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 613. Ταυτῦ κυρήσας] ὕβριν ἐν δίκῃ καὶ δικαίως ἢ αὐτὸς ἢ ὅμοιός σοι ἐποίησε ἀγεύματος. τοῦτ' ἔστι, σὺν αὐτοῖς ἠρεθείς, καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς. ¶ 615. Οὗτος δ' ὁ μάντις] τὸν γόν λέγω δὲ Οἰκλέης. ἦγον τὸ Ἀμφιάραον, σώφρων καὶ δίκαιος καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ὢν, συγκαθελκωθήσεται, καὶ ὡς τὸ ἄθλιον καταχθήσεται μὴ τῶν ἀσεβῶν, συμμιγεὶς ἀνοσίοις καὶ ἀσεβέσιν ἀνδράσι, θρασυσόμοις καὶ φλυάρεσι. ¶ 619. Πομπὴν ἢ μακρὰν] ὅτι εἰς ἄδου ἐποικίαν ἐλκυσθήσεται μολεῖν ἢ ἐκπλέαν τῆ εἰς ἄργος. ¶ 621. Δοκῶ μὲν οὖν] δοκῶ, φησὶ, τὸ Ἀμφιάραον μηδὲ προσεγγίσαι ἢ τὸ ἡμετέρας πόλεως πύλας, οὐχ ὡς δηλον, ὅτι ἐν κακίᾳ φρονήματος· ἀλλὰ γινώσκει ὅτι σφὲ, ἦγουν αὐτὸν, ὑποκεῖται τελοῦντα ἐν τῇ μάχῃ, εἰ ἔσαι καιρὸς καὶ τέλος τοῖς ὑποκειμένοις μαντεύμασιν. ἤτοι, εἰ ἀληθῆ εἶσι τὰ θέσφατα ὑποκείμενα. ¶ 623. Ἀλ' εἰδὲν ὡς σφε] ἀλ' ὡς μάντις, τὸ τέλος εἰδὼς, σὺν οἷς κίνδυνοι ἑαυτὸν καταλήσει. ¶ 624. Εἰ καρπὸς ἔσαι θεσφάτοισι Λοξίου] εἰ φύσι ἀληθεύει τὸ μάντευμα ἢ ἀπόλλωνος, εἰ ἢ ἀληθεία παρίπεται τῷ μαντεύματι ὡς καιρὸς, εἰ ἢ ἀπόλλωνος μαντείας τέλος ἴσι. ¶ 625. Φιλεῖ ἢ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια] παραδιατζόνικος αὐτὴ ἢ συνδετικὴ. ἦγον ἢ λέγειν, αὐτὰ ἢ καὶ λέγειν. ¶ 626. Ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ] ὅμως ἢ ἐπ' αὐτῷ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀντιταξόμεθα καὶ ἀντικρούσομεν πυλωρὸν, ἦγουν φύλακα τὸ πυλῶν, ἄνδρα ἐχθρόξενον, ἤτοι ἐχθρὸν ὄντα τοῖς ἐξ ἀλκμάωνος ἐλθοῦσι πρὸς βλάβην ἡμῶν, Λαωθόης βίαν, ἐφ' ἁρπαγικῶς τὸ Λαωθόης. ¶ 633. Τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ] ὕβριτικῶς ὅπως εὐτυχῇ ἡ πόλις, τὰ ἀπὸ ἢ πολέμου κακὰ ἀπὸ τὸ γῆς ὅλης τὰς ἐπελθούσας τρίποντες.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 612. Ἐχθροξένοις] ἐχθρῶς καὶ ξένων ὑποδοχὴν διακειμένοις, ἢ ἐχθροῖς καὶ τοῖς φίλοις. ¶ 613. Ταυτὸ κυρήσας] ὁμοίᾳ ὕβριν ἐκδίκως] ἀδίκως. ¶ 614.

„ Inhoſpitalibuſque & deorum immemoribus,
„ Cum in eundem divinitus inciderit (*obſidionis*) caſſem,
„ Communi dei flagello percuſſus perit.
Sed iſte Vates (dico Oiclei filium)
Prudens, juſtus, probus, pius vir,
Magnus propheta, miſtus impiis
Audaciloquis viris, qui ingratiis
Contendunt longo itinere reverti,
Jove volente, una cum eis trahetur.
Arbitror igitur ipſum ne quidem invaſurum portas;
Non quaſi eſſet excors, aut conſilii inops;
At novit quod ſe oportet occumbere pugna,
Si Oraculis Apollinis fides ſit adhibenda.
Amat hic quidem tacere, vel tempeſtiva loqui.
Illi tamen virum Laſthenem,
Averſantem exteros, cuſtodem portæ opponemus.
Senilem mentem, at corpus juvenile gerit.
Pernix (*ei*) oculus, neque manu cunctatur
Extra clypeum nudatam arripere haſtam.
„ Dei vero eſt donum mortalibus feliciter agere.

Antiſtrophe 3.

Chor. Exaudientes dii juſtas preces
Noſtras, efficite ut feliciter agat civitas,

614. Παγκοίνῳ] δημοσίᾳ. δάμῃ] ἡδάνισαι. ¶ 615. Ἐχθρόξενον] δημοτικὸν καὶ ἀλεξίκακον ἐχθρόν. Τιῶν Οἰκλείων] Ἀμφιάρεω. ¶ 616. Εὐήνης] ἡνιοχεῖ. ¶ 618. Θρασυτόμοισιν] ὑβρισταῖς. βίᾳ φρενῶν] ἤγαν ἄκουλα. ¶ 619. Τείνοις] ἵλαον αὐτόν. πομπῶν] πορείαν. μαχᾶν] μεγάλων. πόλιν] εἰς. ¶ 621. Δοκῶ] λογίζομαι. σοὶ] αὐτόν. τὸ πρῶτον σοὶ ἀντὶ σοῦ αὐτόν, τὸ δὲ δεύτερον ἀντὶ σοῦ αὐτός. προσβαλεῖν] πλησίαζειν. ¶ 622. Ὡς] ὅτι. λέμβῳ κάκη] φρενήματι δειλίᾳ. ¶ 623. Ὡς] ὅτι. σοὶ] αὐτός. χρὴ] ἀποκείσεται. τελάντησαι μάχῃ] ἄνω διεξιόντι ἢ ἀγγίλῳ ὡς Ἀμφιάρεω εἶπεν ὅτι ὑπὸ γῆν κρυβήσεσθαι καὶ ταύτην δοξάσει, Ετεοκλῆς τῷ μὲν θεὸν ἢ μάντεως θανάτου πιστεύει, λίγει δ' εἰκαιικῶς, ὡς ἐπειδὴ μάντις ἐστὶν οἶδε καὶ ἃ οὐκ ἄλλων τελάντων, σὺ δὲ οὐκ ἐθέλει δ' λέγειν τοῦτο, ἀλλὰ σιγᾷ. ¶ 624. Καρπὸς] κέρδος. Θεοφάντις ἑ Λεξίν] μαντεύμασι ἃ Ἀπόλλων αὐτῷ δέδωκε· πάντες γὰρ οἱ μάντεις ἐξ ἐνίων ἢ μαντικῶν ἴσχυσιν. ¶ 625. Τὰ καίρια] τὸ καὶ θεὸν ἢ αὐτῶν τελάντης. ¶ 627. Ἐχθρόξενον] δημοτικὸν καὶ ἀλεξίκακον ἐχθρόν. ἀντιτάξομεν] ἀντιστήσομεν. ¶ 628. Ἠβῶσαν] ἀκμάζουσαν. Φύσει] λίαν. γεραιᾷ] ἢ φέρει, δίον ἢ εἰκὸς φέροντα σοὶ ἢ συνηγμένῳ αἰτιατικῶς, φέρει εἶναι ἐναπάξας ἢ σύνταξιν. ¶ 629. Ποδῶκες] ὦτροφοι. χῶρα δ' ἡ βραδύνει] τοσοῦτον γὰρ ἴσι ταχὺς ὡς πόλεμον, ὥστε ἁρπάσαι ἢ προσελαβεῖν δόρυ γυμνωθὲν ἀπὸ τ' ἀσπίδος, τυτίσιν ἐάν τινα αἴθῃ] μίκοντα βάλλειν αὐτὸν, ἢ ἐν ᾧ μέλλει βαλεῖν ἢ κινήσειν ἢ χεῖρα, γυμνωθέντα τ' ἀσπίδος ἵω εἶχεν εἰς φυλακὴν, ἢ δὲ ὡς ἐκαλύπτετο, ἐὰν ταῦθ' ὕστερ ἠμέμνηκα ἴδοι, πρὶν παρ' ἐκείνην τετρῶσθαι, αὐτὸς ἐν τῷ γυμνωθέντι μέρει ἐκεῖνον βάλλει τῷ δόρατι. ἢ ὕστερ, ἁρπάσας ἢ ταχέως κινήσας δόρυ ἀπὸ τὸ γυμνωθὲν μέρος τ' ἀσπίδος ἑ ἀντεχούσης, τυλίξει συνίδει τ' αὐτὸ ἀλλαλοιν γυμνωθέντα τ' ἀσπίδος κατά τι μέρος αὐτῆ, τάχιστα βάλλει αὐτὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι. ¶ 633. Τελῆ] τέλος ἄγειτε.

¶ 635.

176

Δορίτονα χάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἑπι-
μόλως· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὲν
Ζεὺς σφὲ κάτοι κεραυνῷ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Τὰν ἑβδομεν δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
Λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλα
Οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
Πύργοις ἐπεμβὰς καὶπικηρυχθεὶς χθονὶ,
Αλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κταιὼν θανεῖν πέλας,
Η ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τάς σ' ἀπερηλάτην
Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
Καλεῖ πατρῴας γᾶς, ἐποπίῆρας λιτῶν
Τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
Εχει δὲ καπνοπηγὲς εὔκυκλον σάκος,
Διπλοῦν τι σῆμα προσεμηχανευμένον.
Χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν,
Αγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
Λέγει, κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
Εξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπίσκοπος.
Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα·
Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 635. Πύργων δ' ἐκβολὴν] Ὑποβαλὼν ἡ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἐξω τ̃ τειχῶν, διαφθερεῖ κεραυνῷ ἀπὸ τ̃ πύλας. ¶ 641. Αλώσιμον παιᾶν' ἐξιακχάσας] ἐμβοήσας ἀπὸτικιον παῖανα, ἰπαλαλάξας μ̃ ἰαχῆς. ὅτω καὶ ὁ ἰακχ☉ λέγε῀ ἀφ' ὧν τὰς ἰαχὰς τ̃ μυκημένων. ¶ 642. Σοὶ συμφέρεσθ῀ καὶ κλαυὼν θανεῖν πέλας] συνῆναί σοι καὶ φονεῦσαι, ὑποθανὼν ἐγγύς. ¶ 645. Τοιαῦτ' αὐτεῖ] Φησεῖ καὶ βοᾷ ἡ Πολυνείκους βία, ἀβέβαιος, αὐτὸς ὁ Πολυνείκης, καὶ καλεῖ τοὺς θεοὺς τοὺς γενεθλίους τ̃ πατρικῆς χώρας, γενέσθ῀ παντελῶς ἐποπίῆρας καὶ ἀπτηκτὰς τ̃ εὐχῶν αὐτ̃, καὶ βοηθοὺς γενέσθ῀ αὐτῷ, ἐπακήσαντας τ̃ εὐχῶν αὐτ̃. Εσὶ γὰ ἡ ἀβέβαιος ἡ ἐκ πλείονων λέξεων ἓν τι δηλοῦσα φορᾶσις, ὁκ ἀβεβαίων γὰρ γίνε῀ λέξεων· αὐξάνει γὰ τ̃ ἔπαινον τοῖς ὑπακηκοόσι φορτικὴ, ὡς τὸ, ἱερὸν μέν☉ Αλκιδόσιο, καὶ, ἱερὰ ἰς Τηλεμάχοιο, καὶ, βίη Ηρακλείη, ἤγαγ' ὁ Αλκίνο☉, ὁ Τηλέμαχ☉, καὶ ὁ Ηρακλῆς. ¶ 648. Εχὶ ἢ καπνοπηγὲς εὔκυκλον σάκ☉] ἔχὶ ἡ, φησὶν, ὁ Πολυνείκης ἀσπίδα παραδόξως κατεσκευασμένην, εὔκυκλον· καὶ ἐν αὐτῇ ἔχὶ σημεῖον κατεσκευασμένον διπλοῦν, ἤτοι ἄνδρα γραικὸν, χρυσῷ κατεσκευασμένον, καὶ γυναῖκα ἡγουμένην ἐκείνῳ πορδυσείνῳ σωφρόνως. ὁ δὲ ἀνὴρ ὃς ἔσα῀ ἀπὸ τ̃ ἀσπίδ☉ ἐζωγραφημέν☉, ὁ Πολυνείκης ἐσὶ, καὶ ἐμπεσόντ῀ ἐκείνῳ εἰκονισμένῳ ἐσὶ γυνὴ σωφρόνως πορδυομένη καὶ ὁσίως ἀχαιμένως· αὕτη δέ ἐσιν ἡ δίκη, καὶ ἔχει ἄνωθεν ἑαυτῆς γράμματα λέγοντα, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐπεὶ ἀδίκως ἐξῶσεν ὁ Ετεοκλῆς τ̃ Πολυνείκην ἀπὸ τ̃ ἑαυτ̃ πατρίδ☉, πάλιν ἐγὼ κατάξω τοῦτον τ̃ Πολυνείκην εἰς τ̃ ἑαυτ̃ πατρίδα, καὶ βασιλέα ταύτης ποίησω. γρά῀ φε῀ ἡ καὶ οὕθετον σάκ☉, ἀντὶ τ̃ εὔκυκλον. ἵνα ἡ εὔθετος, τὸ εὐβάστακτον. Θεοῦ γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν οἱ ἁπλοῖ.

καὶ,

Haſtica mala (*hæc*) avertentes terra in
Advenas, extra vero turres feriens
Jupiter ipſos fulmine perimat.

IAMBI.

Nunt. Nunc ſeptimum, qui ad portam eſt ſeptimam,
Dicam illum fratrem tuum (*& oſtendam*) urbi
Qualia optat & imprecatur infortunia.
Ut turres ingreſſus, & denuntiatus terræ,
Captivantem Pæana debacchans,
Tecum congrediatur, & poſtquam occiderit, moriatur juxta,
Aut ut te viventem infamem tanquam viri expulſorem,
Exilio mulctet, & ſeipſum hoc ulciſcatur modo.
Talia vociferatur, & deos indigenas
Invocat paternæ terræ, ut inſpectores precum
Suarum omnino ſint, Polynices.
Scutum autem habet rotundum recenter fabricatum,
Et duplex elaboratum inſigne.
Auro inſignem hominem armatum
Ducit mulier quædam modeſte præiens,
Juſtitia ſane dicitur, ſicut literæ
Referunt (*aitque*) REDVCAM VIRVM hunc, & urbem
Habebit paternarumque ædium vices.
Talia ſunt illorum ſymbola.
Ipſe vero jam cogita quem mittendum putes.

ϗ, ὅπλα ἴδοιντο, ἀλλὰ ϐ ἀνίλαβεν. ¶ 650. Τάχησιν] ἁπλότης.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 634. Δορύπονα] πολεμικά. ἐκτρέποιΐες] ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. γᾶς πρὸς ὕπηκόους] τὰς ἐπελθόντας ἐχθρὰς, τύτες ϐὰ δορύτονα καλὰ λέγει. ¶ 636. Σφὶ] αὐτύς. κάνοι] ἀφανίσειε, ϗ ὑβίνα ἄγοι. ¶ 639. Καὶδίκη] ἤχετο Πολυνείκης συμπροτάττεσθαι Ετεοκλεῖ, ϗ Φοινίσσας τῶν Θανῶν ϗ αὐτὸς πλησίον αὐτῦ. ἢ ὥσπερ αὐτὸς πρὸ τῦτον ἐποίησε πρῶτον ἐξελάσας τ πόλεως, ὕτω νῦν ϗ ὕτος πρὸ αὐτὸν ποιήσει, βελτίω ἴσχων πρὸ τ συμπαραταξεως τοιαύτην, πλησιάσαι τοῖς τείχεσι ϗ παρὰ τ οἰκείων βασιλέως τ χρονὸς ἀναγορεύθῆναι, ϗ πρὸς τὰς Θεὰς ὕμνον ϗ εὐχὰς ἆσαι τοιαύτην, δείσητε μὴ Θεοὶ πορθῆσαι τὰς Θήβας δικαίως ςρατευομένῳ. ἐπὶ ϗ τὸ τὼς ϗ τ αὐτὸν τρόπον ἐκ παραλήλ. τύχας] δυσχίας. ¶ 640. Ἐπεμβὰς] ἐπελθών. κἀπικηρυχθεὶς] ἀναγορευθεὶς ἄρχων. ¶ 641. Ἀλάσιμον παῖων] τ ὅλη πορθήσει γενόμενον πρὸς Θεὰς ὕμνον. ἐπεξιακχάσας] ᾄσας. ¶ 642. Συμφίρεσθ] συμπαραταττεσθε. ¶ 643. Ἀτιμασῦρα] τ ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρώην. ¶ 644. Τὸν αὐτὸν] ὅπερ σὺ αὐτὸν. τίσασθ] τιμωρῆσαι. ¶ 645. ϗθελίας] πατρώνς. ¶ 646. Ἐποπῆας] ἱππικὰς ϗ πλησιαστάς. ¶ 647. Ὠν] ἰδίων. πάχυν] λίαν. ¶ 648. Καπνηχεῖς] παραδόξως καὶ ἐκκαυμένους. ¶ 649. Περσεμεμηχανωμένοι] ἐκ μηχανῆς πεποιημένον. ¶ 650. Χρυσήλατον] ἐκ χρυσῦ κατεσκάσμένον. τευχησίν] ὁπλισμένον. ¶ 651. Ηγεμόνη] προσδοποῦσα. ¶ 654. Ἐπισροφὰς] διατεμβάς. ¶ 655. Τἀξεύγματα] μηχανήματα.

178

Ως οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
Ετ. Ω θεομανές τε καὶ θεῶν μίασμα φύγος,
Ω παιδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
Ωμοι, πατρὸς δὴ τῶν ἀραὶ τελεσφόροι.
Αλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ἐδύρεσθαι πρέπει,
Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
Επωνύμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκῃ λέγω,
Τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπου τελεῖ·
Εἴ πη κατάξει χρυσότευκτα γράμματα,
Επ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τύφῳ φρενῶν.
Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρὼν
Εργοις ἐκείνῳ καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
Αλλ' οὔτε πη φυγόντα μητρόθεν σκότον,
Οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
Οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Δίκη πρασσῖπτι καὶ κατηξίωσατο·
Οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
Οἶμαί πη αὐτῷ συμπαραστατεῖν πέλας.
Η δῆτ' ἂν εἴη παιδίκως ψευδώνυμος
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παιλόλμῳ φρένας.
Τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
Αρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
Εχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φίξ' ὡς τάχος

ΣΧΟΛ. α.

¶ 657. Ανδρὶ τῷδε] αὐτῇ ξ, ἰμοὶ, ἡ μίμψῃ ἐμοὶ ὧν ἀπήγγελα. ¶ 658. Ναυκληρεῖν πόλιν] πιθίπειν, φρονίζειν τ πόλεως. ¶ 659. Ω θεομανὲς τε] ὦ θεοῖς ἐπιμανέμενε. ἐπιρρατύνῃ κ τῇ πατρίδι κ τοῖς πατρῴοις θεοῖς. ϗ ὦ μίασμα σύγγ ϗ μῖσος τ θεῶν, ὦ πεπλῶν δακρύων ἄξιε ἀδελφῇ (λέγει ἢ ταῦτα ὁ Ετεοκλῆς πρὸς τ Πολυνείκην) φεῦμοι, αἱ ἢ ξ πατρὸς, ἦγον ξ Οἰδίποδος, κατάρσει, νῦν τέλος φέρουσιν ἑαυτῶν. κατηράσατο γὰρ ὁ Οἰδίπους δῆξ σιδήρῳ κ αἵματι χρώμενοι αὐτοῖς τ διανομὴν τ χρημάτων. ¶ 662. Αλλ' οὔτε κλαίειν] ὁ Ετεοκλῆς εἰς Θρῆκας τραπεὶς δῆξ τὰς ξ πατρὸς ἀρὰς, κ δῆξ τ πρὸς τ ἀδελφὸν μάχην, ἵνα μὴ ὑπὸ ξ Θρῃκῶν ταραχῇ τὰς πολίτας, πάλιν μεταφέρῃ ἑαυτὸν, καί φησιν, ἀλλ' οὔτε κλαίειν ἔστι εὐθέως πρέπει νῦν, ἵνα μὴ κ ἀφέρητ ϗ γόος κ χαλεπὸς τεκνωθῇ, ἦγουν αὐξηθῇ, ἐν τῇ πόλει. ¶ 665. Επωνύμῳ δὲ] τοῦτό φησιν, ὅτι ταχέως γνώσομαι τὰ ἐπὶ τ ἀσπίδ ϗ σήμενα πῇ τελεσθήσεται, κ εἰς τί καταντήσει τῷ Πολυνείκει τῷ ἐπωνύμῳ. πάνυ γὰρ τὸ ἐπώνυμον τῇ φιλονεικίᾳ συμφωνεῖ. ἐτυμολογεῖται γὰρ τὸ ὄνομα ἀπὸ ξ πολὺ κ ξ νεῖκος, ἡ φιλονεικία. ¶ 666. Χρυσότευκτα γράμματα] οὐκ εἶπεν, θεοὺς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα. ¶ 667. Φλύοντα] φλυαροῦντα. ¶ 668. Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς] ἐὰν ἢ ἡ παρθένος παῖς ξ διὸς ἡ Δίκη (ξ διὸς γὰρ θυγατὴρ λέγεται) αὕτη) παρὼν τοῖς ἔργοις ἐκείνῳ ϗ φρεσὶ, τῶν ἴσων, ἐὰν τ δίκην εἶχεν ὁ Πολυνείκης συμπαρῆσαν ϗ ἔργοις κ λόγοις κ εὐθυμήμασιν ἑαυτῷ, κ ἂ κ πάντα ἰὼ ἄδικος, τάχα ἂν τότε ὑπῆρχεν, ἦγουν τὸ Δίκην βοηθῆσαι αὐτῷ, κ εἰσάξαι εἰς τ πατρίδα, κ νικῆσαι ἡμᾶς. ¶ 670. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] ἀντὶ ξ γνωσθέντα. ¶ 672. Συλλογῇ τριχώματος]

Ut nunquam me ob ea quæ nuntio
Culpes, ſed ipſe hanc vide gubernes urbem.
Eteoc. O divinifurens & deorum ingens odium!
O perquam lachrymabile meum Oedipi genus!
Hei mihi! jam nunc imprecationes patris ratæ ſunt.
Sed neque flere, nec lamentari decet,
Ne pariatur luctus intolerabilior.
Sed Polynici, recte ita nominato, dico,
Brevi videbimus inſignia quo vertent;
Utrum illum reduxerint auro elaboratæ literæ
In clypeo effutientem cum faſtu mentis.
Et ſi Jovis quidem filia virgo juſtitia adeſſet
Operibus ejus & menti, forſan hoc eveniret.
Sed neque ipſum cum effugiſſet a matris utero tenebras,
Neque in lactatu, neque pubeſcentem,
Neque in barbæ collectione lanuginis,
Juſtitia vel affatu dignata eſt;
Neque in paternæ terræ uſurpatione iniqua
Puto ipſam ei prope adſiſtere.
Revera eſſet juſtiſſime falſo nominata
Juſtitia, ſi a partibus ſtaret viri audaciſſimæ mentis.
His fretus vadam, & cum eo congrediar
Ipſe; quiſnam alius magis idoneus?
Cum imperatore imperator, cum fratre frater,
Hoſtis cum hoſte ſtabo; fer quam cito

ματ@] ἡ γὰρ ἀθρόως φύσ), ἀλλὰ συνέργ@ κατ' ὀλίγον. ¶ 673. Πρεπόντως ἢ κατηξιώσαν] εἶδεν αὐτὸν ἢ ἐφίλησε. αἰνῶ δ', ὃν κόσμιᾳ ἡλικίᾳ ἐπραξε τὸ δίκαιον. ¶ 674. Οὔτ' ἐν πατρῴαις] ἢ μὲν δὴ ὑδὶ ὅλη κακύνει τ' πατρῴας χθόνας ἐγγὺς αὐτῆ ἵσαι ἡ Δίκη.

Σ Χ Ο Λ. C.

¶ 657. Ἀνδρὶ τῷδε] ἐμοί. ¶ 658. Ναυκληρεῖ] σώζειν. ¶ 659. Θεομαχὴς] Θεόμηνιν. σύν@] μίσημα. ¶ 660. Παντάκμητον] πολυπενθῆ. ¶ 663. Τεκνώσ@] ὦ@ὶ τ' πόλεως ἀναφύγ. δυσφερωτατ@] δυαχερέστατος. τὶς γὰρ ἰδὼν τ' βασιλέα θρίωντα, ἢ μᾶλλον τότε ἢ πρὸν θρηνεῖν ἐθελήσει; ¶ 664. ἐπαινῶμ] τῷ κατ' ἐπώνυμα φιλοτίμῳ. ¶ 665. Ὁπτεύτελεῖ] ὅταν ἄγει, φέρει. ¶ 666. Νιν] αὐτόν. καταξει] εἰς ἢ πατρίδα. ¶ 667. Φλύσσα] φλυαρῶντα. σὺν φοίτῳ φρενῶν] σὺν μανίᾳ. ¶ 668. Παρῆν] ὑπῆρχεν. ¶ 669. Τάχ' ἂν τόδ' ἦν] τὸ τ' καταγωγῆς. ¶ 670. Φυγόντα μητρόθεν σκότον] πρόσθεν τ' μητρικῆς γαστρὸς ἢ εἰς φῶς ἐλθόντα. βέλεται ἢ δῆξ τούτων πάντων παρεῖσαν ἢ ἐλέγχειν αὐτὸν ὡς ἄδικον. ¶ 671. Τροφαῖσιν] ἀνατροφαῖς. ἐφηβήσαντα] εἰς ἥβην ἐλθόντα ἢ νέανισκον γεγόνοτα. ¶ 673. Πρεπόντ@] ἠσπάσατο. κατηξιώσαν] εἴλκυσεν. ¶ 674. Κακυνεῖ] ἐλέγχει. ¶ 675. Νιν] αὐτόν. συμπαραστατῶν] συνεπαν. ¶ 676. Δῆτ'] ἄρα. ¶ 677. Παλίλλημ φρένας] Θρασυτάτῳ ἢ ἀδικωτάτῳ. ¶ 678. Τούτοις] εἰς ὕβριν. ξυνέσεσθαι] συμπαρατάξασθαι. ¶ 679. Ἐνδικώτερος] ἢ ἐγώ. ¶ 681. Ὡς] λίαν.

Κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.
Χο. Μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
Οργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
Αλλ' ἄνδρας ἀργείοισι καδμείους ἄλις
Ες χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
Ανδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
Ετ. Εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ,
Εστω. μίσος γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
Κακῶν δὲ κ' αἰσχρῶν οὕτιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Τί μίμνας τέκνον; μήτις σὲ θυμο-
πλὴξ δορίμαργος ἄτα φερέτω·
Κακοῦ δ' ἴκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ἴαμβοι.

Ετ. Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
Ἰτω κατ' οὖρον κῦμα κακυτοῦ λαχόν

ΣΧΟΛ. α.

¶ 682. Κνημῖδας] τὰς τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς σκέλεσι ἐνβαλλομένας πρὸς φυλακήν. ἢ κνημῖδας, τὰ σκεπάσματα· καὶ γὰρ ταῦτά τις ἐπιφραγμὸν ἐστίχνας καὶ ἐκκαλυψάμενος φυλάσσει ὅλῳ τῷ ἑαυτοῦ σώματι, καὶ ὑπὸ προσβολαὶ καὶ ῥίψεις συνεχῶς τῶν βελῶν καθαίρουσι καὶ ἰμβάλλουσι) τῷ αὐτῷ σώματι, ὡς ἐκτετιχισμένῳ καὶ καλῶς ὡπλισμένῳ. ¶ 684. Οργὴν ὁμοῖος] ἢ τρέπων ὅμοιος τῷ ἀδελφῷ σν. τῷ κακῶς αὐδωμένῳ] τῷ βλασφημουμένῳ ὑπὸ σοῦ. ¶ 686. Αἷμα γὰρ καθάρσιον] τί ἢ αἰνίττεται διὰ τούτου ἢ λύσιν φησίν; ὅτι πᾶς ἄνθρωπος καθαίρεται). ὁ γὰρ τῶν ἀλλοτρίων καὶ πολεμίων γινόμενος φόνος, κάθαρσιν ἐπιδέχεται· ἡ δὲ μισητὴ ἀδελφοκτονία, οὐδέποτε καθαίρεται). Αλλως. καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονήτων ξίφων ἐν πολέμῳ, τὸ δ' ἀδελφοκτονίᾳ, ἀντικρυς φονίων ἔργων. ὑπερβατὸν δέ ἐστιν, ἵνα ᾖ, αἷμα γὰρ καθάρσιον ἐστι θεδίκηται), ὅταν ἀδελφοὶ ἀλληλοκτόνοι γίνωνται). ¶ 688. Ουκ ἔστι γῆρας] ἤγουν ἐκλειψις. τοῦτ' ἔστι, δίκη παντὸς γνωσθήσεται) τοῦτο τὸ μίασμα. ¶ 689. Εἴπερ κακὸν φέροι τις] οἱ ὅλως τὸν ἀτυχῆ, καλὸν τὸ δίκα αἰσχύνης. αἰσχύνης ἄτερ] τοῦτό φησι, τὸ εὐκλεῶς ἀποθανεῖν, δίκη τὸ τιμωρῆσαι τοὺς ἐχθρούς. ὁ γὰρ ἀνίκητ καὶ ἀνυπεύθυνος τῶν πολεμίων ἀνθιστάμενος καὶ ἀνυπαλαμύνητος, καὶ μὴ ἀνυστρέψας καὶ νῶτα δοὺς τοῖς ἐχθροῖς, ἐκεῖνος, φημὶ, ὁ θάνατον ἀποδέχεται εὐλίμως καὶ εὐκλεῶς, καὶ ἀεὶ ἐπαινεῖται καὶ μακαρίζεται. ¶ 690. Μίσος γὰρ κέρδος] ἡ εὔκλεια ἐν κέρδος, τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικήσαντα. ἐὰν δέ τις ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἴνικά γε τὸν εἰς αὐτὸν ζημίαν κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἄδοξος. ¶ 692. Τί μίμνας τέκνον] ὁ χορὸς βλέπων Ετεοκλέα σπεύδοντα πρὸς Πολυνείκην ἐξελθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν, τί μίμνας καὶ ὀργίζῃ; μὴ φερέτω καὶ κτείνῃ σε τις ἄτα καὶ βλάβη θυμὸ χίμαιρα καὶ πρὸς πόλεμον μαινομένη. τοῦτο γὰρ τὸ δορίμαργος, ἡ τῷ δορὶ, ἀφ' ὧ δηλοῖ τὸ πόλεμον, μαινομένη. ¶ 695. Επεὶ τὸ πρᾶγμα] ἐπεὶ βάλλομαι ἐγὼ ὑπὸ θεοῦ ὑπὸ Απόλλωνος τὸ ἡμᾶς ἀποθανεῖν, καὶ αὐτὸς ἀποσπεύδει καὶ βιάζεται τοῦτο, ἐλθέτω πρὸς τὸ ἄλλο ἅπαν τὸ ὑπὸ Λαΐου γένος, ἤγουν ἡμεῖς οἱ ἀπὸ Λαΐου καταγόμενοι. ἐλθέτω ἔν, φησὶ, κατ' εὐθείαν τὸ ὑπὸ κακυτοῦ κῦμα (ὅτος ἡ ποταμὸς ἅδης, ὃ πορθμεὺς ὁ Χάρων) ὅτι πᾶν τὸ Λαΐου γένος κεκλήρωται τοῦτο, ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος μισηθέν. ἐπεὶ γὰρ ὁ θεὸς καθαρὸς καὶ ἀμίαντος ὢν, παρήγγειλε τῷ Λαΐῳ, μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ, μηδὲ συνουσιάζειν αὐτῇ, ὅτος ἡ παρέκυσεν αὐτὸ, καὶ

Ocreas, haſtam, & arma lapidibus arcendis apta.
Chor. O chariſſime virorum nate Oedipi ne ſis
Ira ſimilis ei qui peſſime audit.
Sed viros Cadmæos cum Argivis ſat eſt
Ad manus venire, ſanguis enim horum eſt expiabilis.
At ubi fratres uterini mortem ſibi invicem conſciſcunt,
Non eſt finis hujus piaculi.
Eteoc. Siquidem malum fert aliquis ſine dedecore,
Eſto; ſolum enim lucrum in mortuis.
At malorum & turpium nullam dices gloriam.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Quid inſaniviſti fili? ne te irarum plena
Haſta furens noxa ferat.
Mali vero amoris abjice exordium.

Iambi.

Eteoc. Quando ad hoc negotium valde inſtigat deus,
Eat ſecundo vento fluctum Cocyti aſſequutum

ἢ ἐγίνετο ἀνόμως πατρί, δίχᾳ τοῦτο ἰμίσησεν ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 682. Αἰχμᾶς, ἢ πετρῶν σφυβλήματα] τὰ σφυβλήματα τ' αἰχμᾶς ἤτοι ἢ αἰχμὼ· ἀφαφετικῶς ἰὼ σφυβαλόμεθα εἰς μάχλω. γράφεται καὶ πέτρων, καὶ τὸ μὲν πετρῶν εἴκοις ἄτος, τὰ σφυβλήματα τ πετρῶν ἤτοι ἢ ἀσπίδα, ἰὼ σφυβαλόμεθα ᾧ σώματι· καὶ δι' ἧς τὰς ἐκ πολεμίων ἡμῖν θήσοντας λιθασμὰς δεχόμεθα. τὰ δ' πέτρων σφυβλήματα τὰς ὀίστὰς νοεῖ. ¶ 683. Τίκτω] τίκνον. ¶ 684. Ὀργὴ] χρῆ. τῷ κακὼς αὐδωμένῳ] τῷ κακονύμῳ Πολυνείκη. ¶ 685. Ἀλλ' ἀρκεῖόν ἐσι. ¶ 686. Εἰς χέρας] εἰς μάχλω. αἷμα γὰρ καθάρσιον] ὁ τούτων σφὸς αὐτὸν φόνος αὐθυνὸς ἐσι, καὶ καθαρὸς μιάσματος. Κάθαρμα, καθάρσιον, κάθαρσις· καθάρσιον τὸ καθαῖρον· κάθαρσις αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τ καθάρσεως· κάθαρμα δ' αὐτὸ τὸ εἰς κάθαρσιν δεδόμενον, οἷον λιμῷ συμβαίνοντος παρ' Ἕλλησιν, ἢ τινες ἄλλα τ ἀποκτώντων, λαμβάνοντες τ' αἰδέσιμον καὶ ἁγνὸν τ φύσεως ἐπιβεβλαμμένον πηδὸν, χαλὸν, τὸν τοιοῦτος, τοῦτον ἴδιον εἰς ἀπαλλαγὴν ᾧ ἐνοχλοῦντος δαίμονος. ἐνταῦθα δ' καθάρσιον αἷμα λέγει καθαρὸν καὶ ἐλεύθερον μιάσματος. ¶ 688. Γῆρας] τέλος, ἀφανισμός. δίκην δ' εἰπὼν ὡς ἀδίκου εἰς λύσιν ὁ τ ἀδελφῶν θάνατος ἔρχεται. ὁ δ' ποιήσας ἐκκαλύψιν φησὶν γραικὸν ἔτρεψεν, εἰπὼν, οὐκ ἴσι γῆρας τοῦδε ᾧ μιάσματος· ἦγουν ἀδίκου ἐξαλοιφὴ ᾧ γένους καὶ τ πόλεως ἡ τοιαύτη παρανομία. τὸ δ' ὧδ' αὐτοκτόνος· ἀντὶ ᾧ ὑπ' αὐτῶν τ ἀδελφῶν πραχθεὶς ὁ θάνατος καὶ ὑφ' ἑαυτῶν. δίκην δ' εἰπὼν αὐτοκτόνων φησὶ τὸ ἀνδροῦν, αὐτοκτόνος εἶπε πρὸς τὸ θάνατος. ᾧ μιάσματος] τ' ἁμαρτίας. ¶ 689. Κακὸν] κίνδυνον. ¶ 690. Ἐτεόνικος] τυτίσι τὸ χωρὶς αἰσχύνης τιθέναι. ¶ 692. Τί μέμονας] γράφεται καὶ μίμνας καὶ μίμνας, καὶ τὸ μὲν μίμνας ἀντὶ ᾧ ἐμμένεις, τὸ δ' μίμνας ἀντὶ ᾧ μένεις ἐς ταύτην ἢ γνώμην, καὶ σὺν ἀφίσασι. Θυμοπλήκτης] πλήρης θυμοῦ. ¶ 693. Δεσπόσας] μανικὴ πρὸς πόλεμον. ¶ 694. Κακὸς] ᾧ πολίτης. ἀρχὰν] ἢ γνώμην, ἢ ὁρμήν. ¶ 695. Τὸ πρᾶγμα] τ ἡμίτεραν ἀφανισμόν. Θησπέσιον θεὸς] ὅτι σπεύδει ἡ τύχη, ἢ ὁ Ἀπόλλων. ¶ 696. Κατ' ἴχνος] καθ' ὁρμὴν, καθ' ὁδόν. κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν] ἦγουν ὑπόλειαν καὶ φθορὰν κληρωσάμενον.

Φοίβῳ συγηθὴς πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Ωμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν
Τελεῖν αἵματος οὐ θεμιτοῦ. 700

ἴαμβοι.

Ετ. Φίλᾳ γὰρ αἰσχρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ
Ξκροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασι προσιζάνει,
Λίγυσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

στροφὴ β.

Χο. Αλλὰ σὺ μὴ ποτρύνω, κακὸς οὐ κεκλή-
„σῃ, βίον εὖ κυρήσας· μελαναγγὶς δ' οὐκ 705
„Εἶσι δόμον ἐρινὺς, οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν
„Θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ἴαμβοι.

Ετ. Θεοῖς μὲν ἤδη πως παρκμελήμιθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
Τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μέρος; 710

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Νῦν ὅτε σοι παρέσταχεν' ἐπὶ δαίμων

ΣΧΟΛ. α.

¶ 698. Ωμοδακὴς] ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παροξύνει καὶ κινεῖ σε τελεῖν καὶ ποιεῖν ἀνδροκτασίαν, πικρὸν καρπὸν καὶ κίβδηλον ἔχεταν, ὅτι εἶεν αἱματώδη καὶ φόνου ἄδικον. τοῦτ' ἔστιν, ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀπέλλας ἀναιρεῖν. ¶ 702. Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι] ἀνυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις. ¶ 703. Λίγυσα κέρδος] κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ πρωτεύσαι ὑποπέσοντα, ἢ ὑστερῆσαι· ὅτι κρεῖττον τὸ πρωθῆσαι ἀναιρήσαντα τὸ πολέμιον, ἢ καὶ ἐᾶσαι ἐκεῖνον ὕστερον ζῆν, καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἐκείνου. ¶ 704. Κακὸς ἡ κεκλήσῃ] καλῶς γὰρ καὶ ἐναρέτως ζήσας πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὸν βίον οὐ δικαίως, ὡς νομιοῦσιν Φαῦλος. ὁδὲ ἡ ἢ Φοβερὰν καὶ μίασμα ἔχουσα αἰγίδα ἐρινὺς εἶσι καὶ εἰσέρχεται ἐπὶ τὸν οἶκον ἐκείνου ὃ ἀνδράσι, ἃ ἂν ἐκ τῶν χειρῶν θεοὶ θυσίαν σφαγέδιχωνται. αὐτὴ δὲ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχουσα. ¶ 708. Θεοῖς μὲν ἤδη] τοῖς μὲν θεοῖς, φησὶν, ἄρτι παρακεφρονήμεθα. ἀγαθοεργία δέ τις ἀφ' ἡμῶν θαυμάζεται, ὀλομένων, ἤγουν ὑποπιπτόντων, ἡμῶν. μὴ θάνατον ἴσως ἀποφαίνεται καὶ βασάνους πολὺ ἴσως ἂν ἤλθοι, μετανοήσαντος ἐν αἰσθητῷ καὶ μεταθεμένου δὲ φρενήματος, ὃ διαλεωτέρῳ καὶ αἰσθενεστέρῳ καὶ ἀνατεθλακότι πνεύματι· τῶν ἡ ἀκμὴν ἀναβράζει ὁ θυμός. τοῦτο ἡ λέγει, ὑπολαμβάνω ὅτι ἴσως ὀφὲ ποτε ἀναπτοῦς καὶ βαθυμήσας, καὶ ὁ θυμὸς κατασεσθῇς, καὶ οὐ θελήσεις ὑποπεσεῖν.

Phœbo inviſum omne Laii genus.

Antiſtrophe 1.

Chor. Crudelis nimis te affectus incitat
Acerbum fructu patrare homicidium
Sanguinis illiciti.

Iambi.

Eteoc. Etenim mihi inimica chari patris perfica execratio
Siccis inflebilibus oculis aſſidet,
Dicens mihi mortis ſecundæ lucrum prius.

Strophe 2.

Chor. Sed tu ne incitere: non vocabere timidus
„ Si bene vitam agas: horrida non ingreditur
„ Erinnys domum (*illius*) cujus ex manibus
„ Dii ſacrificium accipient.

Iambi.

Eteoc. Diis quidem etiamnum neglecti ſumus.
Gratia vero mortis noſtræ in pretio eſt.
Quid ergo perniciosam adulemur necem?

Antiſtrophe 2.

Chor. Imo nunc cum tibi adſtat; quoniam genius

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 697. Πᾶν τὸ Λαΐου γένος] ὡς ἐξοβριθικός. ¶ 698. Ὠμοδακὴς] ἀπλῶς, ἀγελ. ἴμερος] θεομανία. ¶ 699. Πικρόκαρπον] πικρὸν κέρδος ἴσχυσαν. αἱδρεκλαύτων τελῶν] διαχείρισιν φόνου ποιεῖν. ¶ 700. Λῖμα] ὁ θυμὸς φόνου αἰσίου δίχ' ἢ συγγένειαν. ¶ 701. Λρᾷ] πρᾶτε. ¶ 702. Ἀκλαύτοις ἔμμασι προσιζάνει] ἀκαμπεῖσι καὶ ἀσυμπαθέσιν ὀφθαλμοῖς προσίζανει, καὶ προσκαθίζει καὶ ἐφορᾷ ἡμᾶς, καὶ ὑβρισμὸς ὑφίζει τῶν κακῶν, ἀλλ' ὑποπτεύει τὸ ἡμῶν θάνατον. ¶ 703. Κέρδος] τὸ νῦν τεθνάναι, πρότερον] τιμιώτερον. ¶ 704. Λλλὰ] καὶ ἀλλὰ. πότερον] ὅμμα. ¶ 705. Βίου] ζωῆς. εὖ πυρίσας] εὐτυχήσας. μελαναιγὶς] μέλαιναν αἰγίδα φορῶσα. ¶ 706. Δόμων] τὸν σὸν. ἐκ χερῶν] σῶν. ¶ 708. Πως] τὸ πῶς ἐπαῦθα ἢ αὖθι ἢ κεῖ πολύ, ἢ αὖθι ἢ κατά τινα τρόπον. εἰσόψῃ ἢ χορεῦ ὡς δεήσει τῶν θεῶν καὶ ἱκέτευσον ἢ ἢ πατρὸς ἀπελάσαι, φησὶ, παρορᾶσθαι τοῖς θεοῖς, καὶ ἀθεμίαν ἡμῶν φρονῆσαι πεῖσαι, πῶς. λίαν. ὑπεναντίων ἢ ἡμῖν θαυμάζει] χάρις, τοῖς τιμὴ παρ' ἀνθρώποις ἐστὶ καὶ εὔκλεια. τί δὲ οὐχὶ καὶ ἡμῖν ζῶσιν ἀφίντες ὡς ἀπηχθημένοις θεοῖς ὡς εὐκλεᾶ τὸν θάνατον μεταδιώξομεν ὑπὲρ τοῦ πατρῴου ἀγανισάμενοι. ἢ ὅτως, ἐπειδὴ τοῖς θεοῖς ἀπηχθήμεθα θαυμάζεται ἀφ' ἡμῶν χάρις ἐλαμίων, ὅτου καθαιρεῖν ἐστι λοπαδίζ καὶ μὴ δυσχερῶς περιτρέπειν τὸ ἅλιον, καὶ Ἐυριπίδῃ χαρᾷ, τὸ ζῆν μὴ καλῶς μίγας ποιῶ. ὅτι ἢ τοῦτο μᾶλλον δοκεῖ κεῖνο, ὅτι ὁπόταν ἢ μεταγνόντες, τί ἂν σαίνομεν καὶ κολακεύομεν καὶ παρασείομεν ἐλλιπεῖς μόρου, καὶ ἡ πειθομένη πρὸς τοῦτον χρώμεθα ὡς εὐεργέτῃ καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγῇ, εἰ καὶ ἐλλιπεῖ δοκεῖ τῷ τῶν ἀδελφῶν αἵματι. ¶ 710. Σαίνομεν] κολακεύομεν, μεταχειριζόμεθα παραπετάσμῳ. ¶ 711. Δαίμων] τὸ δαιμόνιον, ἢ ὅτι τῆς τύχης τοιοῦτον, ἢ ὅτι ἢ θυμῷ, ὃν κατ' ἀπήλιον ἄμφω τὸν ἀδελφὸν ἴσχουσιν.

¶ 715.

184

Λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ετ. Ἐξίζεσιν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
Ἀγαν δ' ἀληθεῖς ἐυπτίαν φαιτασμάτων
Ὀψιν, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
Χο. Πείσου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
Ετ. Λέγοιτ' ἂν ἄν τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
Χο. Μὴ ἔλθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
Ετ. Τεθνηκότων τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
Χο. Νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
Ετ. Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
Χο. Αλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
Ετ. Θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο Πίφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῆ, κακόμαντιν
Πατρὸς εὐκταίαν ἐριπὼν
Τελέσαι τὰς περιθύμους
Κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
Παιδολέτωρ δ' ἔρις τάδ' ὀτρύνει.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 715. Κατεύγματα] ἀραί. ¶ 716. Αγαν δ' ἀληθεῖς] ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὀνείρασι ἰδὼν ὁ Ετεοκλῆς, ὅτι δι' αἵματος αὐτοῖς ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή. ¶ 719. Ων ἄνυτις] ἀνύσιμα ἢ τελεσθησόμενα δυνάμενα. ¶ 722. Νίκην γε μέντοι] τοῦτο λέγει, ὅσα μὴ τὸ ἀδελφόν σε φονεύσας, τιμωρίαν ὑπέσχης. ☩ ᾧ κακὴν δίκην ἡ νίκην, λέγω ᾗ ☩ ηὐομένην αὐτὸν, τιμωρεῖται ὁ Θεός· ἡ κατ' ἐρώτησιν ἀναγνωστέον, ἀνὴ ᾗ, ὑπεδέχη; ὁ Θεὸς ἢ τιμᾷ τὴν ἐπὶ κακῷ νίκην; ¶ 723. Οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην] οὐχὶ χρὴ ἢ πρέπει ἡμᾶς ἀγαπᾶν ἢ σέβεσθαι ☩ ὑμᾶς τοιοῦτον λέγον, ὡς στρατιώτην ὄντα, ἢ ἐπαύδοντα τιμωρήσασθαι ☩ ἐχθρόν. ¶ 726. Πίφρικα τὰν ὠλεσίοικον] δέδοικα ☩ τὸν οἶκον ἀφανίζουσαν θεὸν ἐριννύν, οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς, ἀγαθοποιός. θεοὶ γὰρ δωτῆρες ἐσθλῶν. ¶ 728. Παναληθῆ, κακόμαντιν] ☩ ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύσαν. ἃ γὰρ ἄπιστα γένεσθαι, ταῦτα ἐγίνετο. ¶ 729. Πατρὸς εὐκταίαν ἐριννύν] ᾗ ἐπεύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀρὰς. ¶ 732. Παιδολέτωρ δ' ἔρις τάδ' ὀτρύνει] ταῦτα παρεσημᾶ. δῆλον ᾗ ὅτι ἐν ☩ αἰχμαλωσίᾳ τὰ παιδία ἀναιρεῖ. ὑποκοριστικῶς ᾗ ☩ ἐριννὺν ἔφη πάλιν.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 712. Λήματος ἀντροπαίᾳ] φρονήματος μεταβολῇ.

Voluntatis mutatione diuturna reconciliandus,
Forſan veniet leniori
Spiritu, adhuc vero fervet.

IAMBI.

Eteoc. Etenim efferbuerunt Oedipi imprecationes:
Nimiſque vera in ſomno phantaſmatum
Viſa, paternarum facultatum diſtributricia.
Chor. Mulieribus, licet non eas ames, obtempera.
Eteoc. Dicite igitur quæ agenda; neque ea longè petenda.
Chor. Ne hac via ad ſeptimam portam exeas.
Eteoc. Obſirmatum non me ſermone obtundes.
Chor. „Victoriam equidem licet ingloriam honorat deus.
Eteoc. Non decet virum armatum huic ſermoni acquieſcere.
Chor. Sed num tu fraternum cupis haurire ſanguinem?
Eteoc. Diis concedentibus haud effugiet mala.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Horrui domui perniciosam
Deam, diis neutiquam ſimilem,
Veraciſſimam, mala præſagientem,
Patris votivam Erinnyn,
Perfecturam exeandeſcentes
Execrationes veſani Oedipodis.
Filios-perdens Contentio hæc urget.

βολῆ. χρεία μεταβαλὲς] μὴ ταῦτα ἐναλλαγμένα. ¶ 713. Θαλερωτέρα] μαλακωτέρα. λέγει δὲ ὡς εἰ μὲν νῦν ἐθελήσεις αὐτὸν ῥῖψαι πρὸς κίνδυνον, τάχα ἂν ἡ τύχη εὐμβλέσειν ὑμᾶς προβλίψει τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἰ δὲ τὰ μέγιστα νῦν χαλεπαίνει. ¶ 714. Ζῆ] ἐκμαίνει, ἀκμάζει. ¶ 715. Ἐξίζησε] ναὶ ἐξήνεγκεν αὐτὸν. κατεύγματα] αἱ κατάραι. ¶ 716. Φασμάτων ἐνυπνίων] ὁ μὲν Οἰδίπους κατηράσατο τοῖς παισὶ σιδήρῳ τὸ δῶμα καταλαχεῖν, ἀλλὰ καὶ Ἐτεοκλῆς ἐννυχον ὄψιν εἶδε τοῦτο φαντάζουσαν. ¶ 717. Δατήσασι] μερισθεῖσαι. ¶ 718. Οὐ τέρψει] ἀποδεχόμενος ταῦτα. ¶ 719. Λέγεις δ' ἂν] σκόπει. ὧν αἴτιος] τελέσεις ἴσως. εἰδὲ χρὴ μακρὰν] πολυλογῶν. ¶ 721. Τεθνηκότοιν] ἀμφοῖν, καὶ πρὸς τοῦτο παρασκευαζόμενος εὐψύχως. ¶ 722. Μέν τοι] ὅμως. τιμᾷ] ἀποδέχεται. ¶ 723. Στέργειν] ἀποδέχεσθαι. ¶ 724. Δρέψασθαι] λαβεῖν. ¶ 725. Ἐκφύγοι] ὁ ἀδελφὸς μου. ¶ 726. Ὀλετῆρας] ἢ ὀφείλουσαν τὰς αἰτίας. ἢ θεοῖς ὁμοίαν] οἱ γὰρ θεοὶ οὐ ποιοῦσιν, αὐτὰ δὲ κακοποιοῦσι. ¶ 727. Παρεκελεύσατο] ἐδήλωσε τῷ Ἐτεοκλεῖ. ¶ 728. Κακόμαντιν] τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις μαντευομένην. ¶ 729. Εὐχαῖσι] ἢ ἐξ ἀρᾶς γινομένοις. ¶ 730. Περιδύμοις] τὰς ἐκ πλείστου θυμοῦ ῥωμένας. ¶ 731. Βλαψίφρονα] βεβλαμμένα τὰς φρένας, ἃ γὰρ ἂν ἠράσατο τοῖς παισί. ¶ 732. Ὀτρύνει] ἐκμαίνει, διεγείρει τὸν ἀδελφὸν κατ' ἀλήλων.

ἀντιστροφὴ α.

Ξένος δὲ κλήρους ἐπιναμᾷ
Χάλυβος σκυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρηματοδαίτας
Πικρὸς, ἀμόφρων σίδαρος,
Χθόνα ταίεν διαπλὰς
Ὁπόσαι ἂν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,
Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

στροφὴ β.

Ἐπειδὰν αὐτοκτόνως
Αὐτοδάϊκτοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πίῃ
Μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
Τίς ἄν σφε λούσειεν;
Ὦ πόνοι δόμων νέοι
Παλαιοῖς ξυμμιγεῖς κακοῖς.

ἀντιστροφὴ β.

Παλαιγενῆ γὰρ λέγω
Παραβασίαν ἀκύποινον·
Λιῶτα δ' ἐς τρίτον μένει.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος

ΣΧΟΛ. α.

¶ 733. Ξένος ὁ κλήρους] πεπλασμένως πάνυ ταῦτά φησι. τὸ γὰρ χαλυβδικὸν καὶ σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκε γὰρ τὸ σίδηρον, ὃν φησιν ἔτως ταῦτα κινῆν καὶ τοὺς παῖδων καὶ τὰ χρήματα διανέμειν, καὶ οἷς ταῦτα πελεμύντων. ἔτος ἔν, φησὶ, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ὑπηκόοις οὐχὶ πεδία μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρὰ, δυνάμενα μόνον αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπωκότα. ὅταν μίγνται αὐτοὺς κτάνωσι, καὶ ἡ πατρὶς αὐτῶν κόνις πίῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μῦσος αὐτῶν ὑπεκθάσῃ ἢ, ὅταν ὁ ἕτερος ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζέσῃ, τίς αὐτὸν καθάρῃ ἢ μόνους ἰὰν, φησὶν, ἡ πατρὶς γῆ πίῃ τὸ αὐτῶν αἷμα. ἐνθεν καὶ αὐτόχθονας φασιν. ¶ 738. Φθιμένοισι κατέχειν] τάφῳ μοῖραν ὑπομενούσας αὐτοῖς. ¶ 741. Αὐτοδάϊκτοι θάνωσι] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες. ¶ 744. Τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι] τίς ἂν καθαρμοὺς ἐνέγκοι; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει ἀπὸ τοιούτου μιάσματος; ¶ 748. Παλαιγενῆ γὰρ λέγω] παλαιὰν γὰρ λέγω παρβασίαν, τὴν οὖσαν τοῦ Λαΐου γινομένην (παρέβη γὰρ τὸ χρησμὸν τοῦ Ὑπάτου) καὶ ἀκύποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσασαν καὶ μετελθοῦσαν ἐκεῖνον. μένει δὲ ἀκμὴ καὶ εἰς τρίτην γενεὰν, Λαΐου, Οἰδίποδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ¶ 751. Ἀπόλλωνος εὖτε Λαΐου] ὅτε νέα ἤλθεν ὁ Λαΐου, λείπει δὲ τοῦτο, ἵνα ὑπάτου εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ἐν τοῖς πυθικοῖς μαντείοις, σώζειν τὴν πόλιν, θυήσκοντα γίνας ἄτερ, ἵνα χωρὶς παιδοποιΐας, μὴ τεκνοποιήσαιτο. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι τέκοι εἶπεν

Antiſtrophe 1.

Advena vero ſortes diſtribuit
Chalybs, Scythia egreſſus,
Poſſeſſionum diviſor
Acerbus, crudele ferrum,
Tantum terræ ad incolendum impartiens
Quantum, cum occiderint, occupare poſſint,
Largiorum camporum expertes.

Strophe 2.

Quod ſi qui mutuo ſe interfecerint,
Et a ſe invicem perempti occubuerint,
Terreuſque pulvis biberit
Nigriſluum cæde expreſſum cruorem,
Quis expiationes præbeat?
Quis ipſos lavet?
O novi labores domus,
Antiquis malis commiſti!

Antiſtrophe 2.

Antiquam enim dico
Tranſgreſſionem cito-punitam,
Ætatem vero uſque ad tertiam manet.
Quando Laius, Apolline

εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Λαΐῳ, Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κἀπεῖσε ὁ φὺς, τὸ φιλαίθεμπον ἐμφαίνει ϗ πήθυμονικὸν δ Θεῦ. αὐτὸς γ' ὁ Λάϊος παρεκάμνω τὰς δ Θεῦ ἐπολὰς, ὑπὸ τ αὐτῦ φίλων ἡδονῶν κρατηθείς, ἢ τ γυναικός· κρίσασα γὰρ τὰ πάλη τ λογισμῶν ἡ τ συγγενῶν ἐκφίλων, οἷς ἀνεκοινώσατο τ χρησμόν· ἐγίνησε τ πατροκτόνον Οἰδίποδα, θάνατον ἑαυτῷ.

ΣΧΟΛ. ς.

¶ 733. Επιωμᾶ] ὑπομελζει. ¶ 734. Χάλυβος] ἐπειδή περ εἰς τὺς χάλυβας εὑρη) ὁ σίδηρος, οἱ γ χάλυβες μέρος τ Σκυθῶν, ἐντεῦθεν γ πανταχόσε τ γῆς μετεπιέχ), δθ' τῦτο κλεῖ αὐτὸν ξίφον ἤτοι φίλον δ χάλυβος ϗ ἄπεικον τ Σκυθῶν. ¶ 735. Κλεόνων χρηματεδότας] τ δ Οἰδίποδος κτημάτων μερικής. ¶ 737. Ναίων] αὐτός. διαπλὰς] δθ' κλήρων δύο. ¶ 738. Οπίσαν] δέον εἰπεῖν ὀπίσω ϗ φθιμένοισι ὀπάσειν εἶπε πρὸς τ ὄπιθεν αἰτιατικῶ, μὴ ὢν λάμβανε ἔξωθεν τὸ εἰκὸς ὡς τίνες. ἢ ὕτως, ἀπόσην ἐγὼ δηλονότι ϗ τοῖς φθιμένοισι κατέχειν. φθιμένοισι] τοῖς ὀπιθανέσι. ¶ 739. Μεγάλων πεδίων] τ Βοιωτίας. ¶ 740. Αὐτοκτόνως] ἀλληλοφόνως. ¶ 741. Αὐτοδάϊκοι] αὐτοσφαγεῖς. ¶ 743. Μελαμπαγὲς] τὸ μὴ τὸ πεπηγέναι μελανόμενον. ¶ 744. Καθαρμὸς πόρει] αὐτοῖς μεμιασμένοις τῷ φόνῳ. ¶ 745. Σφε] αὐτύς. ¶ 747. Παλαιοῦτι] τοῖς δ Λαΐν. συμμιγεῖς] λωβωμένοι. ¶ 749. Παραβασίαν ὀκύπεινον] παρέβασεν, ϗ ταχέως τιμωρηθεῖσαν. ¶ 750. Λίσσα δ' ἐς τρίτον] γένεαι Λαΐν, Οἰδίποδος, Ετεοκλέης Πολυνείκης. μένει] ἡ παρέβασις ἐξ ἐκείνη δ χρόνε.

Βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις πυθικοῖς
Χρηστηρίοις, θιάσκοντα
Γίπας ἄτερ, σάζειν πόλιν· 755

στροφὴ γ.

Κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις,
Γίπατο μὲν μόρον αὐτῷ,
Πατροκτόνον Οἰδίποδα,
Οστε μητρὸς ἀγνὰν
Σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη, 760
Ρίζαν αἱματόεσσαν
Ετλα. παράνοια σύναγε
Νυμφίους φρενάλεις,

ἀντιστροφὴ γ.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
Τὸ μὲν πίτνει, ἄλλο δ' ἀείρει 765
Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
Πόλεως καχλάζει.
Μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
Τείνει πύργος ἐν εὔρει.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι 770
Μὴ πόλις δαμασθῇ·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 759. Οστε μητρὸς] ὅστις ὁ Οἰδίπους ἔτλα καὶ ἐκαρτέρησε καὶ ὑπέμεινε, σπείρας ῥίζαν αἱματόεσσαν, ἤτοι ἀρχὴν γένεσ, ἵνα καὶ ἔπα ἐτράφη, ἔγνω εἰς ἣν τὴ μητρὸς αὐτῆ γαστέρα, ἐκεῖ πρὸς ἀγνὰν ἄρουραν, τοῦτ' ἔστιν ἡ πρὸς ἕστιαν καὶ νομίμων γυναῖκα. ἡ ἢ ἄνοια συνέμιξε νυμφίοις φρενώλεσι; καὶ τοὺς φρένας ἀπολέσαντας, τὸ Οἰδίποδα καὶ ἣ Ιοκάστην. Λέγως. Ἔτλη ἢ αἰγυοῖς συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείς. ἢ ἢ ἄνοια, φησὶ, τοὺς φρένας ἀπολέσασα συνήγαγε νυμφίους. ¶ 764. Κακῶν δ' ὥσπερ] τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσσης κῦμα, ἐξέπεσαν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐῳ γέγονε, τὰ ἢ ἐπὶ Οἰδίποδ@, τὰ ἢ νῦν· ἄνοια βρίμει καὶ ἐκεῖ καὶ τὸ ἄκρον τῆ πόλεως. τοῦτο ἢ λέγει ὅτι τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει, τὸ ἢ, ἐγείρεται, τὸ ἢ, ἐπὶ ἣ τῶν στερεχ.υῖ. ¶ 768. Μεταξὺ δ' ἀλκὰ] μεταξὺ ἢ ἡμῶν καὶ τῶ πολεμίων τείνη καὶ τείνει ἀλκὴ καὶ βοήθεια ἡμῶν, καὶ ἀσφάλεια τῆ πολεμίων δι' ὀλίγου. τίς δείξει ἡ ἀλκὴ ἡ μεταξὺ ἑκατέρων; ὁ πύργ@ τῆ πόλεως. τοῦτ' ἔστι, μέσον ἣ πύργον τῆ πόλεως ἐχουσῶ βοηθοῦσα ἡμῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀπασφάττοντα. ¶ 769. Εν εὔρει] ἐν πλάτει, ἐν μεσαγμίᾳ. ¶ 770. Δέδοικα ἢ] φοβοῦμαι μὴ σὺν τῶ Πολυνείκει καὶ Ετεοκλεῖ ἀφανισθῇ καὶ ἡ πόλις. τέλειαι γὰρ καὶ εἰς τέλ@ ἐξερχόμεναι καὶ πληρούμεναι αἱ πάλαι ῥηθεῖσαι ὑπὸ Οἰδίποδ@ ἀραὶ ὅτε ἠξίου τοὺς ἑαυτῆ υἱοὺς δῷ σιδήρεν ἢ βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἡ, αἱ πάλαι χρησμοδοτηθεῖσαι τῶ Λαΐῳ.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 752. Βίᾳ] παρακοῆ. τρὶς] ποικίλως. ¶ 755. Γίπας] τέκνα. ¶ 756. Κρατηθεὶς δ' ὑπ φίλων] τῶ γυναικὸς φίλτρων. τὸ ἢ ἀχ ὡς οἴονταί τινες ἀβουλίᾳ, ἀγνο-

Invito, qui ter dixerat, in
Umbilicariis Pythicis
Oraculis, quod, ſi moreretur
Sine liberis, ſervaret urbem,

Strophe 3.

Victus amicorum malis conſiliis,
Genuit ſibimet interitum
Parricidam Oedipum,
Qui matris caſtum
Seminare arvum, ubi nutritus fuerat,
Radicem ſanguineam,
Suſtinuit. Amentia conjunxit
Sponſos mente captos.

Antiſtrophe 3.

Malorum autem velut mare fluctum agit;
Hic quidem cadit, alius vero ſe attollit
Triſulcus, ille autem ad puppim
Urbis cachinnat:
Inter hæc præſidio brevi
Extenduntur mœnia in latitudine.
Vereor itaque ne cum regibus
Pereat civitas.

ἀγιεῦντες ἢ σύνταξιν, ἴσχη γὰρ ὕτως· ἢ παλαιηφῆ γὰρ λίγω παραβασίαν ἢ ἀκυπόσιον ϗ ἢ ταχίως τιμωρηθῆσαν ἐυτε ϗ ἀπηλίκα ὁ Λαΐ@ ἐν βίᾳ ϗ παρακαῆ ὃ Λαΐου@ εἰσόη@ αὐτῇ τρὶς ϗ πολλάκις ἐν τοῖς μεσομφάλοις πυθικοῖς χρησηρίοις εἰπὼν ἢ πόλιν αὐτῆ· ϗ τὸ γίν@ ἅπαν θνήσεσθα χρηίς τίκειν. ἔχῃς γᾶν τὸ βίᾳ Απολλωνίς ἐσι ϗ τὸ κρατηθὲς ἢ, ἵν' ἢ ὕτως, ἐν βίᾳ ἢ ϗ παρμονῇ ὃ Λαΐου@, κραθὲις ἢ ἐκ φίλων ἐν ἀβυλίᾳ, τυῦτ' ϗ ἢ Απολλωνα παρακύσας, ϗ ἢ γυναικὸς ἡπηθεὶς ἄφρονος, ἐγείνατο μὲν θάνατον αὐτῷ ἢ Οἰδίποδα, ποιεῖ ἢ ἢ δεινότητα ὁ ἢ σύνδισμ@ ϗ τὸ εἰπεῖν ἐν βίᾳ ϗ σὺκ ἐπαγαγὼν παράπλησιν ὄνομα, ἀλλὰ μετεχλὼ. ὅτι ἢ ταῦθ' ὕτως ἔχει, μαρτύρων ἐν τε ἄλλοις ποιηταῖς τε ϗ λογοποιοῖς ϗ ὥσπερ ἐν Σωκράτης Χτιλεγίᾳ πεπείκηε Πλάτων, λίγων ὡς ἢ ποιηῶν ὅτι ϗ σοφίᾳ ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ ϗ ἐνθυσιάζοντες, ϗ γὰρ φύσει τινὶ ϗ ἐνθυσιασμῷ ἔλεγεν ἀλλὰ μετεχλὼ ἤνεγκεν, ἴσχει δέ τι πλέον ἐνταῦθα λιχνία@ τὸ μὴ ϗ, ἀλλὰ ἢ θεῖναι, εἰ γὰρ ὦ ϗ, ϗ τοσῦτον ἂν ἐδόκει τὸ δυσχερές. ¶ 760. ἵν' ἐτρέφη] ὅπου σπέρμα καταβληθὲις ἠνέχθη. ¶ 761. Γίζαν] γενὼ. αἱματίσσατ] συγγενιῶν. ¶ 762. Παμάνοια συνάγαγε νυμφίους φρενόλαες] μίξασις ὧσιν ἢ Οἰδίποδα ϗ ἢ Ιοκάσην, τὰς φρένας αὐτῶν ἀπλήσαντας. ¶ 764. Κῦμ' ἄγει] συμπερὰ. ¶ 765. Πετνὸν] ϖροσπίτνον. ἄλλο δ' ἀείρει] ἀλλὰ ϗ μὲν σύνταξις ἀείρει ἀχθεῖσα πρὸς τὸ πίπτον, ἀ δ' ἀείρει πρὸς τὸ θάλασσα εἶπεν. ¶ 766. Τρίκαλον] ταχύ. ¶ 767. Καχλάζει.] ἠχεῖ. ¶ 768. Αλκὰ] ἡμῶν, ϗ ἢ κακῶν ἀσφάλεια, βοήθεια. ¶ 769. Τυῖτ'] φίρει. ἐν ὕρει] ἐν πλάτει αὐτῇ, τυτέσιν ὅτου τίκειν ϗ πλάτ@ ἐσίχει ὁ πύργ@, τοσοῦτόν ἐσι τὸ μεταξὺ ἡμῶν, ϗ ἢ κακῶν, ὅτις ἐσιν ἀλκὴ ϗ βοήθεια δ' ὀλίγου τείνεσα ϗ φέρουσα.

στροφὴ δ.

Τέλεια γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ,
Βαρεῖαι καταλλαγαὶ,
Τὰ δ' ἀλεὰ τελλόμεν' παρίσχεται.
„Πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
„Ανδρῶν ἀλφητῶν
„Ολβος ἄγαν παχυνθείς.

ἀντιστροφὴ δ.

Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοὶ καὶ ξυτέστιοι πόλεως,
Πολύβοτές τ' αἰὼν βροτῶν,
Οσον τότ' Οἰδίπαν τίων,
Ἀναρπαξάνδραν
Κῆρ' ἀφιλόντα χάρας;

στροφὴ α.

Επεὶ δ' ἀρτίφρων
Εγένετο μέλεως ἀὐλίων
Γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφερῶν
Μαιομένᾳ κραδίᾳ
Δίδυμα κάκ' ἐτέλεσε·

ΣΧΟΛ. α.

¶ 772. Τέλεια γὰρ παλαίφατοι] τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλεια. ὑφῆκε δὲ τὸ ι ἀφ' ὃ μέτρον. ¶ 773. Βαρεῖαι καλλαγαὶ] δυσχερεῖς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς, ἀφ' ὧν τὰς καλάσεις. ¶ 774. Τὰ δ' ἀλεὰ] τὰ δὲ δεινὰ καὶ ὀλέθρια καὶ παρίσχεται ψόφοις καὶ μάτῃσι, ἀφ' ἡμῶν, ὅσον ἔπω τελούμενα αὐτὰ ἐς τελήμενα καὶ πληρούμενα. ¶ 775. Πρόπρυμνα] ὁ μὲν ὄλβος καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀλφητῶν καὶ τῶν φρονίμων καὶ τῶν ἐφοδευτῶν τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων (τοῦτο δὲ λέγει ἀφ' ὧν Οἰδίπεδα) ἄγαν παχυνθείς, ἤτοι πολὺς καὶ μέγας γιγόμενος, ἐκφερεῖται καὶ ἐκβολὴν πάσχει καὶ ὑπομένει. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι ἡ δόξα ἐς Οἰδίποδα πολὺ γίνομένη καὶ ἀμέτρος, νῦν ἀφανίζεται, καὶ ἐκδιώκεται, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκβάλλεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱμπόρων, οἵτινες πλοῖον πολὺν σωρεύσαντες, καὶ παχυνθέντες τῷ ὄλβῳ, ὕστερον ἐκβολὴν ποιοῦνται ἐς ὅλα φόρτια, ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι. Αλλως. ὅταν ὁ παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλα ἐς φόρτα ἐκβολὴν ποιῶνται. τοῦτο ὁ περὶ Ετεοκλέα. ἐκβολῶν δὲ, τῶν ὑβριστῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβριζόντων. ¶ 778. Τίν' ἀνδρῶν γὰρ] ἵνα γὰρ ἀπὸ τῶν ὅλων ἀνδρῶν, φησὶ, τοσοῦτο ἐθαύμασαν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ κάτοικοι τὴν ἡμέτερας πόλεις, καὶ ἁπλῶς πᾶσαι οἱ ἄνθρωποι (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, πολύβοτος αἰὼν βροτῶν· ἔγκειται ἡ ζωὴ, καὶ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ πολύβοτος καὶ ὁ ποικὶς τρέφων, ἢ ὑπὸ τῶν ποικῶν ἰμβαδιζόμενος, ἢ ἀπὸ πολὺ ἐκπιεσόμενος) ἔσον τῶν καὶ εἶδον καὶ ἐθαύμαζον τότε τὸν Οἰδίποδα, ἀφαιρούμενα ἀπὸ τὴν ἡμετέρας πόλεως ἢ θαυληφόρον μοῖραν τὴν ἀναρπαξάνδραν, τὴν τὰς ἄνδρας ἁρπαζουσαν καὶ ἐφθίσαν. λέγει δὲ καὶ σφίγγα. ¶ 781. Οσον τότ' Οἰδίπαν τίον] ἔσον θαυμασθῆναι καὶ δεξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης, Ην Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ. ¶ 784. Επεὶ δ' ἀρτίφρων] ἐπεὶ ὑμφεν ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν ὁ ἤρξε καὶ τὸ μήδεος. δύδαίμων γὰρ ἦν καὶ πάντα τὸν βεβηκὼς τὸ μηδεμίζειν. δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς τετρῆθαι. ἢ γὰρ κακὴ,

Strophe 4.

Adimpletæ enim ſunt olim prolatæ execrationes,
Ægre conciliationes (*fieri poſſunt*)
Pernicies ſemel orta non præterit.
„Jacturam autem e puppi factam fert
„Virorum ſolertium
„Felicitas nimis coacervata.

Antiſtrophe 4.

Quem enim virorum tantum admirati ſunt
Dii, & incolæ urbis,
Et fertilis illa ætas mortalium,
Quantum tunc Oedipum honorarunt,
Qui hominum rapacem
Feram e regione ſuſtulerat?

Strophe 5.

Poſtquam vero certior factus
Fuit miſer infelicium
Nuptiarum, præ dolore ægre ferens,
Veſanienti corde,
Gemina perpetravit mala

κακὸν, τὸ ἑνὸς τεκνῶσαι, δύο ἢ τὸ αἱμοβόρων ἢ τὼς αὐτὲ Ετεοκλέα ϗ Πολυνείκη γνησίως, εἰ ἦσαν τ ὀφθαλμῶν κρείσσονες.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 772. Παλαίφατοι] παλαιοί. ¶ 773. Βαρεῖα καλαπλαγαὶ] τὸ γὰρ ὄζος πολέμε ϗ μάχης αὐτὸς βάλλει τὸ δῶμα διαλαχὼν βαρεῖα καλαπλαγὴ, ἄτε φόνε συμβήσεσθ μέλλοντ. ¶ 774. Ολοὸς] ὀλέθρια. τεθόμβ] γινόμενα. παρίχεθ] παύει. ¶ 775. Πρόσπευμα] δι' ὅλης, ἰσχάτως. οἱ γὰρ ἀνδρῶν εἰς ἄκρον ἐ φρονεῖν ἀφιγμένοι αὐξηθέντες τῇ τύχῃ ϗ μέγιστοι πάντων γενόμενοι ἄθρουν ἀπέβησαν, ϗ ἡ πρὸ αὐτῶν τύχη εἰς ἑαυτὴν χωρεῖ, ϗ μᾶλλον Οἰδίπες πρόσθεν τοῖς κλεινοῖς αἰνίγμασιν, ὥσπερ τις θεὸς θαυμαζόμενος, ϗ νῦν τ αἰῶνα διάγων ἀβλαβὴς οἴμει ϗ δυσύχως, ὑφ' ἑτέρ τις ἂν εἴποι μισεμένε ϗ σκότον καὶ Εὐριπίδ λέγων. τοῦτο ἢ εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱμάτων εἴτινες πλέον τὸν ἐξ ἱματείας πλεῖσον συνδέσεις, εἶτα ναυαγίᾳ χρησάμενοι πάντα τ φόρτον ἀπώλεσαν, εἰς κέρδ ἰὼ συγκαλοῦσαι τοῖς κύμασιν. ἐκβολὰν φέρει] ἔκπλωσιν ὑπομένει. ¶ 776. Αλφεσῶν] ἰφυρείων φερεσίμων. ¶ 777. Ολβ ἄγαν] δύσμοιρία. παχυνθεὶς] ἀνόητος θεῖσα. ¶ 780. Πολυβοΐ] ὁ πολύβους ἢ ἀνὴρ ἓ πολυκτήμων λογισθεὶς, ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων. ϗ τὸ μὲν δεύτερον περίεργον, τὸ ἢ πολυκτήμων ἄτως, τίνα τ ἀνδρῶν ἐθαύμασαν ϗ οἱ θεοὶ ϗ οἱ πολῖται κ ὁ αἰὼν τ βροτῶν πολύβ ϗ πολυκτήμων, τυτέστιν ἐδεὶς πλὴν ἓ Οἰδίποδ τεθαύμασται, ϗ σφ ἰσχαία πλάτη ἀφίκετο. ¶ 781. Τὸν] εἶμεν. ¶ 782. Αναπαξάνδρ] τ ἄνδρα ἁρπάζουσαν σφίγγα. ¶ 783. Κῆρ] φθοράν. ¶ 784. Αμίφρων] ὀπιπεύων, εἰδήμων. ¶ 786. Επ' ἄλγει] θλῖ τῇ φθαρτοποιᾷ. δυσφορῶν] ἀγανακτῶν. ¶ 787. Μαινομένα καρδίᾳ] λυπεμένῃ, ζεούσῃ τῷ θυμῷ. ¶ 788. Δίδυμα] διπλᾶ. τίλητε] ἐτείρετε.

¶ 790.

192

Πατροφόνῳ χειρὶ τῶν
Κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

ἀντιστροφὴ α.

Τέκνοις δ' ἀραίας
Εφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
(Αἰ αἰ, παρηγλώσσους ἀράς)
Καί σφε σιδαροτόμῳ
Διαχειρίᾳ ποτὲ λαχεῖν
Κτήματα· νῦν δὲ τρίῳ
Μὴ τελίσῃ καμψίπους ἐριπύς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
Πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν·
Πέπτωκεν ἀνδρῶν ὁμβρίμων κομπάσματα·
Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίῳ
Πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
Στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
Εφραξάμεσθα μενομάχοισι προστάταις·
Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι·
Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
Αναξ Απόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
Καίταν παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 790. Απ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη] ἀντὶ τοῦ, ἐστερήθη τῶν κρατίστων ὀμμάτων, λέγει ἢ τῶν ἐκ Ετεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Αλλως. ἐπλάγχθη, ἐχωρίσθη. ¶ 792. Επικότους τροφὰς] ἐπιβλαβεῖς ἢ ἐντολὰς ἐκ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς. ¶ 794. Καί σφε σιδαροτόμῳ] καὶ τοῦτο ἐπηράσατο, ὡς σιδηρεῖον αὐτοὺς ἢ κύσιν κτήσασθαι. ¶ 797. Καμψίπους ἐριπύς] ἡ κάμπτουσα κολαζομένους τοὺς πόδας. οἱονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν. ¶ 798. Θαρσεῖτε παῖδες] ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγείλας ἐκ τῶν ἀργείων ἐφόδε, ὅτε καὶ νῦν ἀπαγγέλλει ἢ ἀδελφοκτονίαν. μητέρων τεθραμμέναι] συγγενεῖς, ἢ δηλαὶ, ὑπὸ μητέρων ἀπαλῶς τεθραμμέναι. ¶ 799. Πόλις πέφευγεν] ἐκ τοῦ πρεσβυτὴς καὶ συγκρούσεως τῶν πολεμίων, καὶ τοῦ ὁπλιτεύειν τούτοις, τρεπτικῶς τῷ λόγῳ ἐχρήσατο. πολλὰ γοῦν καμαθεῖσα ἡ πόλις ἐκ τῶν πολεμίων, ὑπήκοος μᾶλλον ἔμενε, καὶ ἀξιολογὴς δουλείας. Εξέφυγε καὶ ἀπηλλάγη τοῦ ζυγοῦ τῶν ἐχθρῶν δεσποτῶν, Φρηνήσεως καὶ Φυλαχθείσης τοῦ πόλεως τῇ τῶν θεῶν ἐπιδεξιᾷ καὶ βοηθείᾳ. κἀκεῖνοι μὲν εἰς ἀνάπαραταξιν τῇ τῶν πολεμίων μάχῃ ἀντέστησαν, καὶ πολλὰς κατ' ἐκείνων τὰς τιμωρίας ἐπήγαγον καὶ εἰς φυγὴν ὥρμησαν καὶ ἔτρεψαν, ὡς μὴ δυναμένων κἀκείνων τῶν θεῶν ἀνθιμαχεσθῶσι καὶ πολεμήσασθαι. ἀνίκητοι γὰρ εἶεν οἱ θεοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι καὶ ἀδέποτε τρέποιντο, ἀλλ' ὅ, τι ποθ' σειν ἀκλινεῖς ἴσαν εἰς ἀνάπαραστασιν. ¶ 801. Πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ] ἀθηνογορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολῶν πρεσβυτῶν τῇ πόλει, ἀδεὴς εἰς αὖτις εἰσέπεσεν. ¶ 802. Αντλον] ναυάγιον, πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ. ἄντλον δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. ἑτοίμως ἂν εἰ ναῦται ἐξαντλῆσι καὶ ἐξω τὸ τοῦ θαλασσης ὕδωρ ἐκφέρειαν· ἐξ οὗ καὶ τὸ καλούμενον ἀντλητήριον. ¶ 805. Ο σεμνὸς ἑβδομαγέτας] ἢ ὑπάπαντα λέγει,

Paricida manu,
Oculis natos abhorrentibus privavit (*ſc.*)

Antiſtrophe 5.

Filiiſque dira
Et indignatione plena immiſit alimenta;
(Heu heu diras ab acerba lingua profectas!)
(*Et precatus eſt*) ut per ferrum gerenda
Adminiſtratione ſortirentur
Poſſeſſiones. Nunc autem tremo
Ne hæc perficiat flectipes Erinnys.

IAMBI.

Nunt. Confidite filiæ matrum alumnæ.
Effugit hæc civitas ſervile jugum.
Ceciderunt virorum ferocientium crepitacula.
Urbs vero in tranquillo eſt, & fluctum
Crebris ictibus non ſentinavit.
Firma eſt turris, & portas idoneis
Munivimus duellicis præfectis.
Bene habent plurima in ſex portis quidem;
Septimam vero reverendus ſeptimæ (*diei*) præfectus
Rex Apollo occupavit, Oedipi generi
Rependens antiquam Laii incogitantiam.

λίγει, ὃς ἐν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ϗ μόλις γνωτὸς, ἐκλύθη ἑβδομαγέτας. Ἄλλως. ἀξιοκίσως γὰρ τὸ ἀελθμὸν τῶν πυλῶν ὑέχκιν. ἡ ἑβδόμη, φησὶ, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα ϗ Λοξίου τῷ Λαΐῳ δοθέντα, τέλος λάβῃ. ἑβδόμῃ δὲ ἐγνώσθη Λοξίου. πίπτουσιν ἓν ὑχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἑβδόμη, ἀλλ' ὁ φυλάττων αὐτὴν Ετεοκλῆς. ¶ 807. Εἶλετ' Οἰδίπε γένει] ἐνέβαλε, περίκρυπτον ὡς τι φυλάττοντα τῷ Ετεοκλεῖ. Ἄλλως. ἔσωσεν.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 790. Επλάγχθη] ἐχωρίσθη. ¶ 791. Αρείας ἐφῆκεν ἵππους τροφὰς] καὶ ἀρείμους. ἔπεμψεν ὁ ἐρυθρὰς ἀνατροφάς. πράσατο δὲ αὐτοῖς πάντα τὰ αὐτῶν αἰῶνα ἐκ παιδὸς μάχαις διαγαγεῖν, ἵνα εἰ ὕστερον ϗ σιδήρῳ ϗ βασιλείαν διαλαχεῖν. ¶ 794. Σφὶ] αὐτοῖς. σιδαρονόμῳ] δηλ. σιδήρῳ τὸ μερισμὸν ποιησάσῃ. ¶ 795. Διαχειρίᾳ] ἐν πράξει ϗ οἰκονομίᾳ. ¶ 796. Τρίτῳ] φοβέμαι. ¶ 797. Καμψίπους] ἡ συμπεδίζουσα ϗ μὴ ἐῶσα φυγεῖν ἐς τιμωρεῖται. ¶ 799. Ηδὲ] αὐτὴ. ¶ 800. Ομβρίμων] μεγαλαύχων. ¶ 801. Εν εὐδίᾳ] ἴσως. ¶ 802. Αυτλει] κῦμα, ἀπώλεσαν. ¶ 803. Στέγει] ἀντέχει ϗ σῴζει ἴσως. Φερεγγύοις] ὀπτεχούσαις ἀς φυλακίων. ¶ 804. Εξεφάμεθα] ἐξεφαλισάμεθα. ἀσφαλέσταις] ἀλεξάταις. ¶ 805. Καλῶς ἴχει] εὐτυχῶς ἔχουσι. ¶ 806. Εβδομαγέτας] ὁ ἐν τῇ ἑβδόμῃ πύλῃ ἡγεμονεύων, ἢ ὁ ἑβδόμῃ γνωτὸς, καὶ Πτίσεδρος, ἡμίθεος. ¶ 807. Εἶλετ'] περίκλεια. τῶν δὲ λίγει ἐπειδὴ ϗ κρίνων τοῖς ἀδελφοῖς γινώσκω πόλεμον Απόλλωνος βουλήσει συνέβη δηλ. ϗ Λαΐῳ ἀρχαίῳ. ¶ 808. Κρείσσων] τελῶν. δυσβούλως] παρανόμως.

Χο. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα τέλεστον πόλει παρόν;
Αγγ. Πόλις σέσωσται, βασιλῆες δ' ὁμόσποροι
Ανδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
Χο. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φέβῳ λόγῳ.
Αγγ. Φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος.
Χο. Οἰ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
Αγγ. Οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσκοδημένοι.
Χο. Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν, ὅμως φράσον.
Αγγ. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρεντ' ἄγαν.
Χο. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
Αγγ. Αὐτὸς δ' ἀκαλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
Τοιαῦτα χαίρων καὶ δακρύσασθαι πάρα·
Πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
Δισσὼ στρατηγὼ διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ, κτημάτων παμπησίαν.
Ἔξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
Πόλις σέσωσται· βασιλέων δ' ὁμεσπόροιν
Πέπωκεν αἷμα γᾶι' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ω μεγάλε Ζεῦ καὶ παλισσοῦχοι
Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
Τούσδε ῥύεσθε·
Πότερον χαίρω, καὶ παλαλύξω
Πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 809. Νείκεσεν] νεικεῖ κατεσκεδασμένοι. ¶ 814. Μάντις εἰμὶ τ῀ κακῶν] σεσῶσιν ἢ αὐτά. ¶ 815. Οὐδ' ἀμφιλέκτως] ἤγουν οὐδ' ἀμφιβόλως ἢ ἀπιθανῶς ἢ δυσχερῶς, ἀλλ' ἀληθῶς ἢ ἀναμφιβόλως εἰσὶ τῇ σεσοῦ κεκοπιακότες, καὶ κεχωσμένοι, ἀνηρημένοι. ¶ 816. Ἐκεῖθι κ' ἦλθον] ἀς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε ἢ φονεῦσαι τ῀ βασιλέα; ¶ 819. Αὐτὸς δ' ἀκαλοῖ] ὁ Σοφοκλῆς ἀναλίσκει τὸ τ῀ Οἰδίποδ῀ γένος. ¶ 823. Παμπησίαν] τ῀ ἀθυμίαν, διαφθοράν, ὀλικλησίαν, ἀπὸ τ῀ πᾶς παντὸς ἢ τ῀ πᾶν τὸ κῆμαι. παμπησία ἢ λέγεται ἡ πᾶσα ἀθυμία τ῀ ὅλου βίου. ¶ 828. Ω μεγάλε ζεῦ] ὦ μέγιστε ζεῦ, ἢ οἱ τ῀ πόλιν συνέχοντες θεοί, οἵτινες δὴ νῦν ῥύεσθε ἢ φυλάττετε τοσοῦτον τοὺς πύργους τ῀ Κάδμου, ἤτοι τ῀ πόλεως τ῀ Θηβαίων· ἆρα χαίρω ἢ ὑμνήσω ἢ παιανίσω ὅτι τῇ πόλεως σωτῆρι, ἢ θρηνήσω ἢ ἀποκλαύσομαι τοὺς τελευταίους ἢ δυσχεῖς πολεμάρχους; λέγει ἢ τ῀ Ετεοκλέα ἢ τ῀ Πολυνείκην. Φησὶν οὖν ὁ ποιητὴς μέσην ὁδὸν ἔβαινεν, ἢ σωθείσης τ῀ πόλεως ἄτοσον ἡγεῖται τὸ θρηνεῖν, ἢ, Οὐχ ὁσίη κλαιέτωσαν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάοντες. ἐν ᾗ τῷ, ὦ μεγάλε Ζεῦ ἢ δαίμονες, ἔτιν ὁ τρόπ῀ ἐξοχή. Ζεῦ ἄναξ τὶ θεοί.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 809. Νείκεσεν] νέει. ¶ 812. Παραφρονῶ φέβῳ

Chór. Quidnam hoc novi eſt quod urbi accidit?
Nunt. Servata eſt civitas, reges vero una fati
Viri occubuerunt manibus mutuo internecivis.
Chor. Quinam? quid dixti? verbi dementor metu.
Nunt. Mentis compos nunc audito, Oedipi genus,
Chor. Me miſeram! vates ſum malorum.
Nunt. Neutiquam in dubio occiſi ſunt.
Chor. Eone venerunt? gravia igitur, dicas tamen.
Nunt. Ira fraternis manibus interfecti ſunt atrociter
Chor. Sic fatum commune erat ambobus ſimul.
Nunt. Illud revera miſerum ſuſtulit genus.
Hiſce lætati & lacrymati præſto eſt.
Quod civitas quidem feliciter agat, (*lætari, lachrymari vero*) quod præfecti
Gemini duces ſortiti ſunt
Scythico ferro poſſeſſionum totam hæreditatem.
Poſſidebunt vero quam accipient in ſepulchro terram,
Patris ſecundum vota infelicia ſubrepti.
Servata eſt civitas, regum vero congenerum
Bibit cruorem terra mutuo cæſorum.

ANAPÆSTI.

Chor. O magne Jupiter & urbicuſtodes
Dii, qui has Cadmi arces
Defenditis:
Utrum gaudeam & hymnum canam
Urbem incolumem ſervanti, (*Deo*)

ΣΧΟΛ. β.

φόβῳ λάγχ] ἢ φρενῶν ἐξίσαμαι, εἰπὼν δὲ ταῦτα εἰς φόβον ἐνέβαλε. ¶ 813. Οἰδίπε γίνε] πίθηται. ¶ 814. Μάλις εἰμὶ ἢ κακῶν] ἢ νῦν, πάλαι δὲ ἐρῶν αὐτὸς εἰς μάχην σπεύδοντας ἐμαντεύσαμην ταῦτα. ¶ 815. Αμφιλλήλως] ἀμφιβόλως. κατεσφαδημένοι] πεπλωκότες. ¶ 816. Ἐκεῖθι] ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ θανεῖν. ¶ 817. Ἀδελφαῖς] ἀδελφικαῖς. ἐναίροντ' ἄγαν] ἐφονεύθησαν παντελῶς. ¶ 818. Ο δαίμων] ἢ θανάτῳ ἐμμερίσῃ. ¶ 819. Ἀναλοῖ] κτείνουσι. δύσκολμεν] ἄθλιοι. ¶ 820. Χαίρειν] δῆλ. ἢ ἥτιαν ἢ πολεμίων. δακρύειν] δῆλ. ἢ ἀλίθριον ἢ βασιλίων. ¶ 821. Οἱ δ' ὕπατοι] ἄρχοντες ἡμῶν ἢ ἢ πολεμίων Ετεοκλῆς ἢ Πολυνείκης. ¶ 822. Διίλαχοι] διημερίσανται. ¶ 823. Σκύθῃ] σκυθικῷ, παρ' ὅσον εἰ χάλυβες εὗρον αὐτόν. παμπησίαν] πᾶσαν ἢ φθησίαν. ¶ 824. Ἕξουσι] ἕξουσι ἢ ἰῶ ἢ χθονὸς λάβωσιν ἐν ταφῇ, τυτίσιν ἰῶ γὰρ ταφέντες κάτω. ἢ τὸ ἰῶ δῆλ. τὸ παμπησίαν νεῖ, ἤτοι, ἕξουσι ἢ ἐκείνῳ ἢ φθησίαν ἰῶ λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς, ἢ γὰρ ἢ γῆ εἰς ἰῶ ἐμέλλοντο ταφήσεσθαι μέρος ἰῶ ἢ φθησίας αὐτῶν. ἥν] ἥτινα. ¶ 825. Κατ' εὐχὰς] κατ' ἀρὰς. ἐπεσθήκαν εὐχὰς εἶπε, τὸ ἢ ἢ εὐχῆς ἕτοιμα ἦλθ καλῶ λαμβάνει), δῆλ. τοῦτο ἅπερ δυσπότμως. δυσπότμως] δυσευχῶς. Φερέμβιοι] φερέμβιοι. ¶ 831. Πάτερες] πάτων. Χθιλολύξω] τελευτῶ. ¶ 832. Λύσσῃ] ἀβλαβῆ, σωτηρίαν· τοῦτο γὰρ ἐπήνεσεν.

196

Η τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
Ατέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
Οἳ δὴτ' ὀρθῶς κατ' ἐπαυρίην
Καὶ πολυτιμήτοις
Ὤλοντ' ἀσιβεῖ δαιΐᾳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ.

Ω μέλαινα καὶ τελεία
Γένους Οἰδίπου τ' ἀρά,
Κακόν με κραδίᾳ τὶ περιπιτνεῖ κρύος·
Ετευξα τύμβῳ μέλος
Ως θυάς, αἱματοσταγεῖς
Νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας·
Η δύσορνις ἄδε
Ξυναυλία δορός.

ἀντιστροφὴ.

Εξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε
Πατρόθεν εὐκταία φάτις·
Βυλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήκεσαν.
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
Καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
Ἰὼ παλύστονοι τόδ' εἰργάσασθε ἄπιστοι·
Ηλθε δ' αἰακτὰ
Πήματ' οὐ λύγῳ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 834. Ατίκτως] ἐπὶ κακῷ τιχθέντας. ¶ 835. Οἳ δὴτ' ὀρθῶς] ὀρθῶς ἢ ἐκατόμπους Ετεοκλῆς ἢ Πολυνείκης ἐκλήθησαν. ¶ 838. Ω μέλαινα ἢ τελεία] ἢ συντεθνηκυῖα διὰ τῶν γένει ἢ Οἰδίποδος ἀρά. κρύος τι ἢ φόβος κακὸς ἢ χαλεπὸς ἐπέπιπτέν τῇ καρδίᾳ μου. ἢ, φέβος κακά, αὐλὶ δ, κινδύνου. ¶ 840. Περιπιτνεῖ κρύος] ἐπέπιπτεν φόβος κακῶν. ¶ 841. Ετευξα τύμβῳ μέλος] ἤτοι κατεσκεύασα ἢ ἐποίησα μέλος διὰ τύμβου, ἤτοι θρηνῶν ἐπιτύμβιον, ὡς θυὰς ἢ ὡς βάκχη, κλύουσα ἢ ἀκούσασα αὐτὰς ἢ μαθοῦσα τοὺς αἵματι βεβεγμένους, δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀκόντων. Λέγει. κλύουσα αὐτὰς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀκόντων, ἐπιτύμβιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς θυάς. ¶ 844. Η δύσορνις] ὅντως δύσοιωνος ἢ δυσοιώνιστος, ἢ ἀ ἐξ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ ἢ ἡ συλλόγισις τῆ μάχης. ἐπὶ κακῷ συμβάλλον εἰς μάχην. ἡ ἢ δ Οἰδίποδος κατάρα ἐξέπραξε ἢ εἰς τέλος ἤγαγε τὰ κακά. ¶ 846. Οὐδ' ἀπεῖπε] οὐκ ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά. ¶ 848. Βυλαὶ δ' ἄπιστοι] αἱ βυλαὶ ἢ δ Λαΐου διῆλθον ἢ διεπληρώθησαν. λέγει ἢ τὰς ἀεὶ ἢ μίξιν τῆ αὐτῆ γυναικὸς ἄπιστοι ἦ, ὅτε οὐκ ἐπείθη τῷ λοιπῷ, εἰδυῖα αὐτῷ μὴ συνελθὼν τῇ γυναικὶ Ιοκάστῃ. ¶ 849. Μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν] ἡ μέριμνα ἦ, ἤτοι ἡ φροντὶς ἵνα ἔχῃ ὁ Λάιος ἀεὶ ἢ μίξιν, ἢ τὰ θεσπίσματα δ λοιποὶ οὐκ ἀμβλύνει ἢ παρέχει, ἢ ὡς ἀνεπταίστως ἴσχυ,

An miſeros atque infelices
Sine liberis (*mortuos*) deflebo duces?
Qui recte ſecundum nominis etymologiam
Et (*Polynices*) in contentione multi
Perierunt impia mente.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

O atra & perfica
Generis Oedipi imprecatio,
Malus aliquis cor meum occupat rigor:
Leſſum feci tumulo
Velut Thyas, ſanguinem ſtillantes
Mortuos ut audii infelices oppetentes.
Certe malis avibus hic
Congreſſus haſtæ factus eſt.

Antiſtrophe.

Perfecit, neque recuſavit
Vox patris diras continens;
Conſiliaque infida Laii adimpleta ſunt.
At ſollicitudo circa urbem
Et oracula non retuſa ſunt.
Heu ærumnabiles hoc patraſtis incredibile;
Advenerunt deflendæ
Calamitates non verbo (*ſed revera.*)

ἔρχεῖ, ἀλλ' ἔργοις τελῶται. ¶ 852. Λιακὸν] Θρλωνικά.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 833. Μογερὰς] ἀθλίας. δυσδαίμονας] δυσυχεῖς. ¶ 834. Ατίκνως] τὰς μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν ἢ γένης αὐτῶν λιπούσας. ¶ 835. Ορθῶς] εἰκότως. ¶ 838. Μέλαινα] σκότος ἢ θανάτου αἰτία. τελεία] ὡς τέλος ἐλθοῦσα. ¶ 839. Γένος] ἤτοι τὸ παίδων. ¶ 840. Κακὸν] ὄλεθρ ἢ μέρος. κρύος] τρόμος. ¶ 841. Ετευξα] κατεσκεύασα. ¶ 842. Θυὰς] βάκχη. αἱματοσαγεῖς] ἡμαγμένας τῷ φόνῳ. ¶ 844. Δύσορνις] κακόμαντις ὑπάρχει. ξυναυλία δορὸς] τίς γὰρ ὄρνις αὐτὰς ξυμβάλλεσθαι ἀλκὰς εἰς μάχλω, οὐκ ἂν ἄμεινον ἔπαθον ἁμαρτόντες; ξυναυλίαν ἢ δορὸς λέγει ἢ ὕπνον ἢ ἢ συμβολὴν ἢ πολέμου. ¶ 846. Εξίτηλαξεν] ἐτελείωσεν ἰανῆκη. ¶ 847. Ενύαλία] καταφάσιμος. ¶ 848. Βυλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου] καθ' ἃς οὐκ ἐπείθη Απόλλωνι. δυσμενεῖαν] μίσος ἢ νῦν ἐπάγουσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου. ¶ 849. Μέλημα] φροντὶς ἢ ταραχή. ¶ 850. Θέσφατ'] αἱ ἢ Απόλλωνος μαντεῖαι δι' ὧν εἶπεν αὐτῷ ὡς εἰ τεκνώσει παῖδα, αὐτόν τε ἢ πᾶν αἴτιόσει γένος. ἀμβλύνει)] ἐξαθενεῖ. ¶ 851. Πολύσεπτοι] πολλῶν συναγμῶν ἄξιοι, τοῦ] ἐπεὶ κατ' ἀλήλων εἰ ἄσατε. ἄπιστοι] ἤγουν μικρᾶ δοῦν εἰς ἀπιστίαν πίπτον, τίς γὰρ πιστεύσειεν ὡς ἀδελφοῦ ἀδελφὸς ἀπέκτεινεν; ¶ 852. Λιακὸν] Θρλωνικά.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Τάδ' αὐτόδηλα, πρεσβύπτοις ἀγγέλου λόγοις·
Δισσαὶ μέριμναι, δίδυμα πόρος
Κἀκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τὰ πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνοις,
Δόμων ἐφέστιοι.
Ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ' οὖρον
Ἐρείσατ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερῶν
Πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' ἀχέρωτ' ἀμείβεται
Τὰν ἄστονον, μελάγχροκον
Ναύστολον Θεωρίδα,
Τὰν ἀτιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
Πάνδικον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ γὰρ ἧκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
Παιδὸς, Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Θρῆνον ἀδελφῶν, οὐκ ἀμφιβόλως
Οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἧσυν ἄλγος ἐπάξιον.
Ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
Τὸν δυσκίλαδόν θ' ὕμνον ἐρινύος

ΣΧΟΛ. α.

¶ 854. Αὐτόδηλα] αὐτὰ ἢ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ γὰρ τὰ σώματα βεβαζόμενα ὁ χορός. ¶ 856. Αὐτοφόνα] αὐθαίρετόν ἐστι γὰρ ἐγένοντο. ¶ 859. Δόμων ἐφέστιοι] τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇ ἑστίᾳ καὶ τούτοις τοῖς οἴκοις. ¶ 860. Ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι] ἀλλὰ θρηνῶν ἐρίσατε· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων· σὺν τῇ δεξιᾷ πεμπούσῃ κώπῃ τὸν χεῖρα. ¶ 862. Πίτυλον] πίτυλος ὁ θόρυβος. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπτυλος, καὶ πίτυλος. καὶ ἔστι κυρίως ὁ ἀπὸ τῶν ἐρεσσομένων κωπῶν γινόμενος θόρυβος. ¶ 864. Ναύστολον] ἢ διάγουσαν τὰς νεκρούς. Θεωρίδα] οἱ ἀθλοθέται ἔστελλον ναῦν ἐπιφανεμίλιον εἰς τὸ Ἀπόλλωνα δι' ἐμπορίας. Θεωρίδα γὰρ ἐκείνην ἐκάλεσαν, ὡς εἰς θεὸν ἀπερχομένην, καὶ δεῦρο θεασόμενον πάλιν μετακομίζεσθαι. ἐξ ἐκείνης δὲ καταχρηστικῶς ἡ νῦν Θεωρίδα ἐκάλεσεν. Ἀλλως. ἡ δεῦρο χέρσον ναῦν, Θεωρίδα εἶπεν. ἐνεργὸς γὰρ ἀπόλλων ὁ εἰς Δῆλον ἀπερχόμενος. λέγει δ' ἐπὶ ταύτην ἐδόθη Θησεῖ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὥστε εἰδέναι ὁπόταν ἢ ὑπὸ τὰ αἰχμάλωτα, ἢ αἰτήσαι, ἵνα μηδὲ ἥλιον ὁρᾷ, ἢ ἢ ἀναπτεῖσαι. ἀγνὴ δὲ ἐκείνη ἡ εἰς Δῆλον ἀποῦσα. πάνδικον δ', ἐπεὶ πάντας δίκην ὑπέχειν εἰς Ἅιδου ἀναγκάζουσα. ¶ 867. Πεζὸν πικρὸν] ἤκουσιν ἐπὶ πρᾶγμα πικρὸν καὶ συμφοραὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων. ¶ 872. Ἡμᾶς δὲ δίκη] δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι, ὡς προκαυσάσας.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 854. Αὐτόδηλα] φανερὰ καὶ σαφῆ ἀμφίβολα. πρεσβύπτοις] φανερὸς καὶ διακριτικὸς καὶ διάδηλός ἐστι. ¶ 855. Δισσαὶ μέριμναι] ἐπειδὴ καὶ οἱ φονεύθεντες δύο εἰσίν. δίδυμα πόρος] ἤγουν δύο ἀνδρῶν ἐστι. ¶ 856. Αὐτοφόνα] αὐτοσφαγῆ. δίμοιρα] διπλᾶ. ¶ 857. Τέλεια] ἔσχατα καὶ ὑπερβολὴν σὺν ἔχοντα. ¶ 858. Πόνοι] εἰσί. ¶ 859. Δόμων ἐφέστιοι] ἢ Λαΐου καὶ Οἰδίποδος οἰκεῖοι συνήθεις. ¶ 860. Κατ' οὖρον] κλάγγην,

MONOSTROPHICA.

Hæc enim ex ſe apparent, manifeſtus eſt nuntii ſermo:
Cúræ duplices, gemina præ fortitudine
Mala cædis mutuæ duplices
Perfectæ calamitates. quid dicam?
Quid aliud niſi labores laborum
Domum hanc occuparunt;
Sed luctum o amicæ ſecundum
Excitate circa caput motarum manuum ſtrepitum
Miſſivum, qui ſemper per Acherontem in trajiciendo comitatur
Plorabilem, nigricantem
Transfretatoriam cymbam,
Inviam Apollini, ſolis expertem,
Omnium (*hominum*) capacem, in terram tenebricoſam.

ANAPÆSTI.

Verum adveniunt in hoc negotium
Acerbum, Antigone & Iſmene,
Leſſum fratribus, non dubie
Arbitror ipſas ex profundis amabilibus
Pectoribus miſſuras dolorem dignum.
Æquum autem eſt ut nos famam præoccupantem
Et infauſti ſoni hymnum Erinnyos

γιν, κατ' ἐρημίαν, κατ' ἰσότητα, ἥγνν πρὸς τὰς στυγερὰς πειθοῦν, καὶ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ σίγνος πλήξεις. ¶ 862. Πίτνλον] κύπτον. ὃς αὖθις δὲ Ἀχέροντ'] ἐπειδὴ ὁ γόος πρὸς τὰς νεκρὰς γίνε), ὅταν ἡ ἐκ ᾅδου ἀπίσχνν), δι' Ἀχέροντα τοῦτον ἀμείβεσθαι φησὶ δι' ὃν εἰς χίρνον αἰνήλιον καὶ σκοτεινὸν, τοῦτ' ἔστι μετὰ νεὸς, δι' τοῦτο πρὸς τὸ ᾅδου χωρεῖ, ἢν ναῦν, Θησέως καλῶ, ἄστνον ἤτοι κακοξείνιον, ἢ ἄπολον καὶ κακῶς ἐσαλμένον, μελάγκροκον καὶ μέλαν λαῖφος ἔχνσαν. ταῦτα ἡ τὰ ἀνόμαλα τό τε ἄπολον καὶ τὸ μελάγκροκον εἰκεῖα τῇ εἰς ᾅδου φερούσῃ νηΐ ὡς τὸ ἐν βίῳ εὐανλίως ἐχνσῶν. Θησέα δ' λέγει τὸ δι' χαρεῖ@ ναῦν, ὃν μεταφορᾶς τὸ νεὼς τὸ κατ' ἐκείνον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δῆλον ἀγούσης τῷ Ἀπόλλωνι θυσίαν, ἣν Θησέα ἐκάλεσεν. δίον δ' δι' Ἀχέροντ@ εἶπεν, δι' Ἀχερουσίαν εἶπε ποικιλῶς εἶπεν, ὡς ἔχει καὶ τὸ ἱππικῶν τ' ἄνπτον πηδαλίου δίχα σέμα, καὶ πόλλ' ἕτερα. λάμβανε δ' καὶ εἰς τὸ Θησέα δὲ τὸ δίχα ὀπὸ κοινοῦ, σύναπτε δ' καὶ τὸ ἀμείβει) εἰς τὸ ἀφανῆ τε χίρνον. ἀμείβε)] διέρχε). ¶ 863. Μελάγκροκον] † ἔχνσαν μέλαν λαῖφ@. ¶ 864. Ναύστολον] † ὡς ναῦν ἐσαλμένην, δίχα † ναῦν ξ χαρεῖ@. ¶ 865. Ἀσυβῆ] ἀσπερόντον. ¶ 866. Παντόκου] πάντας δεχομένην μὴ θάνατον. ἀφανῆ] σκοτεινήν. ¶ 867. Αἶᾶ] αὐτοῖ. ¶ 869. Οὐκ ἀμφιβάλλω] ἀκριβῶς ἐπίσταμαι. ¶ 870. Σοῖ] αὐτοῖς. ἐρατῶν] παρθενικῶν. βαθυκόλπων] † βαθεῖς τὸς κόλπους ἐξ ἱματίων ἐχούσων. ¶ 871. Ἡσυν] πέμψον. ἐπαξίαν] ἀρμόδιον καὶ πρέπουσαν ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφὰς γίνεσθαι. ¶ 872. Δίκη] δίκαιον. πρέσβειραν φήμης] πρὸ ξ κλαῦσαι ἐκείνης. ¶ 873. Δυσκέλαδον θ' ὕμνον] κακόφημον. Ἐρῆνυν. ἐπειδὴ γὰρ ἐστιν αὐτὴ φόνων καὶ θανάτων παρεκλεῖ, εἰκότως καὶ ὁ Ἐρῆν@ ὕμν@ αὐτῆς λίγειαν ἂν ᾄδοι ἄκρον τοιοῦτον χαρεῖσης, ὅσον ὀδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν, ὧν ὀδυρμῶν καὶ παιᾶνα καλεῖ ᾠδήν.

¶ 875.

Ιαχεῖν, ἀίδᾳ
τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμίλπειν.
Ημ. Ἰὼ δυσαδελφότατα πασῶν, ὁπόσαι
Στρόφον ἑσθῆσι περιβάλλονται,
Κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδὶς
Μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ημ. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
Πατρῴους δόμους ἐλόν-
τες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.
Ημ. Μέλεοι δῆτ', εἰ μιλέσθαι θανάτου
Εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμᾳ.
Ημ. Ἰὼ ἰὼ δαμάτων
Ερινψίτοιχοι, καὶ παιδὸς μοναρχίας
Ιδόντες, ἤδη δίηλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ,
Οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ,
Αλλ' ἐπὶ φόνῳ διακρίνητε·
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα κατεύγματα
Πότνι' ἐρινὺς ἐπέκρανε.
Ημ. Δι' ἐωνύμων τετυμμένοι.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 875. Ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμίλπειν] ἴσι γὰρ ἡ παιὰν ἐπ' ἀγαθοῖς. ¶ 876. Ἰὼ δυσαδελφότατα] ὦ δυσαδελφότατα) πασῶν παρθένων αἱ μίτρας ἢ τὸ φθορεῖον λύουσι). ἀνὶ δὲ τῆ μίτρας ἡ ζώνης τὸν στρόφον εἶπεν. ¶ 881. Ατρύμονες] ἐκ τοῦ κακοῖς ἀκμάζειν, ἢ κακῶν ἀκόρεστοι. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς περὶ τῶν Ετεοκλέους καὶ Πολυνείκους. Αλλως. ἀτρύμονες, ἀδάμαστοι, ἀκαλαπόητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ ὡς ποθὰ κακὰ ἐδάμασαν. ¶ 882. Πατρῴους δόμους ἐλόντες] αἴτιοι τῶν ἁλῶναι τοὺς οἴκους. περιῆσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει. ¶ 888. Διήλαχθε] κακὴ διαλαγὴ ἡ ἐπὶ θανάτῳ. μὴ ὄντες γὰρ, ὑπὸ μάχην ἔρχεσθε τὸν ὑπὸ τῶνδε. ἢ, διήλαχθε ἀνὶ τοῦ ἀπηλλάγητε. Αλλως. ἡ διαλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἔσται φιλία γίγνεται, ἀλλ' ἔσται ἀναρίθμιος τοῦ σιδήρου. ¶ 892. Κάρτα δ' ἀληθῆ] κάρτα ἢ λίαν ἀληθῆ ἐπέκρανε ἡ ἐπλήρωσε τὰ κατεύγματα τοῦ πατρὸς Οἰδίποδος, ἢ σεβασμία καὶ τιμία ἐρινὺς ἑαυτήν, ὅτοι τοῦ Οἰδίποδος. ἤγουν, ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς ἢ τῶν παίδων. ¶ 894. Δι' ἐωνύμων τετυμμένοι] τὸ ἐξῆς τοῦ λόγου ἔστως νοητέον, ἤδη διήλαχθε σιδήρῳ οὐκέτι ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ, διακριθῆτε τετυμμένοι καὶ τετρωμένοι δι' ἐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἐσομένοις ἀγῶσιν, οἷον, διαμαχεῖς ἀλλήλων τοὺς πλησίον τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν μονομαχούντων, τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ τιτρώσκειν βούλεται. οὕτω δὴ τῶν πλευρῶν αὐτῶν τετυμμένοι τεθνήκασιν οἱ ὁμόσπλαγχνοι.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 875. Ἐχθρὸν] κακὸν πάρεσον. παιᾶν'] ὁ παιὼν χαρᾶς αἴτιος. ¶ 876. Δυσαδελφότατα)] εἰς ἀδελφὰς δυσχεῖς. ¶ 877. Στρόφον] ζώνιον. ἢ τὸ ἰδιωτικῶς λεγομένην καμποβυλαίαν. ῥόφον ἐσθῆτα ἤγουν ἐζωσμένοις. τὸ δὲ περιβάλλονται), εἰ μὲν ἐσθῆτα εἴποις, αὐτὴ δ' ἐνδύνει) λαβῆς, λέγων ὑπόσαι περιβάλλονται)

Reſonemus, orcoque
Ingratum pæana occinamus.
Sem. Heu omnium infeliciſſimæ ſorores, quotquot
Strophium veſtibus circumjiciunt!
Fleo, gemo, & dolus nullus
Quin ex animo ſincera ejulem.

MONOSTROPHICA.

Sem. Heu heu inſani,
Amicis non fidentes, & malis indomiti,
Paternas domos
Capientes miſeri per vim.
Sem. Miſeri prorſus qui miſerum lethum
Invenerunt domus in perniciem.
Sem. Heu heu domuum
Everſores mœnium, & acerbas monarchias
Qui videbatis, jam placati
Eſtis cum ferro:
Non jam amplius de benevolentia,
Sed de cæde decertaſtis.
Veras admodum patris Oedipi diras
Perfecit veneranda Erinnys.
Sem. Per ſiniſtra icti.

τὴ ἐνδύον] σρόφον τὴ ἰζωσμένων ἐθῆτα. εἰ ἢ ἑθῆσι χεύψας. ἀνὴ δ' ἀναίγεσι τοὺς ἕτας, ὁκόσοι ἀναβάλλον] τὴ ἀναίγεσιν ἐν τῷ ἑθῆσι σρόφον τὴ ζώνην· ἐξὶ ἢ κρείσσον τὸ ἑθῆτα ἢ τὸ ἑθῆνα. ¶ 878. Δόλ@] παπαγία. ¶ 879. Ορθῶ] ἀληθῶς. λιγαίνει] ἀλαλάζειν. ¶ 880. Δυσφρονες] κακογνώμονες. ¶ 881. Φίλων ἄπισοι] μὴ τοῖς φίλοις πεποίθοτες ὥσε καταλύσαι τὸ πόλεμον. κακῶν ἀτρύμονες] ἀκάμαλοι τὴ μὴ φοβέμενοι τὰ κακὰ ὥσε τέλων ἀφίσασθ. ¶ 882. Ελόντες] λαβόντες, ἅπλοοι τὴ πρὸς τύχης. τεθνηκότες γὰρ εἰσῆλθον ἅμφω τὰς Θήβας, κ πατρῴων μιασμάτων τυχεῖν ἤμελλον, εἰ μὴ Πολυνείκης βία περιῆλ@ ἀτιμ@ ἔρημο ὡς τῷ τ πατρίδ@ ἐρατινὸν μέλει ὡς ἢ εἰσεῖν ἐδα, ἀλλ' ἐπήγαγε σῷς τὸ ἑλόντες· τὸ ἢ σὺν ἀλκῇ αὖλ ἔ σὺν πολέμῳ, ἢ τὸ ἑλόντες αὖλ ἔ παρῆσαν τες κ καταβαλόντες, τὸ γὰρ ὑποθεῖν σφᾶς καταβολὴ τις ὥσπερ τ δίωων ἰῶ. ¶ 884. Μίλτοι] ἅπλοοι. οἳ] οἵτινες. ¶ 885. Επὶ λύμῃ] κ συμφορᾷ. ¶ 886. Ιῶ] φεῦ. ¶ 887. Μοναρχίας] ἐπίλυπος γὰρ ἕκαστος ὑποκύπτας τ ἕτερον μόνος ἀρχῶν, ὥσε ἰῶ ἐπεθύμουν μοναρχίαν ἰδεῖν, πικρὰ αὐτοῖς ἐδοξε, δι' ὀπτὴν τερπνὸν ζῆν ἔ ζῶ. ¶ 889. Διήμαχθε εἰδάρῃ] τ μάχης πέπαυσθε, κ εἰς ἓν συνέλθητε κατ' ἄκλων σφαγῇ, εἰδέρῳ διαπάλῃ χρησάμενοι· φεῦ τοιᾶτα διαλλάκτα. σαφίζει ἢ τ διαπάλην φάσκων οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γεγῶσθ, ἀλ' ἐπὶ φόνῳ. τὸ ἢ διεκρίθητε ἀντὶ ἔ κεχώρησε. ¶ 892. Κάρτα] λίαν. ¶ 893. Πότνι' ἐριννὺς] ἰῶ δι' ἀρᾶς ἐπήγαγε τοῖς παισί. καὶ ἀφημισμὸν λέγει τ Εριννὺν πολίταν ὡς κ Εὐμηλίδας φᾶμεν, ἢ ὡς θεὸν ὅταν. ¶ 894. Εὐωνύμων] ἀριστερῶν. τὸ εὐωνύμων σῷς τὸ ὁμοσπλάγχνων πλόκωμάτων συνταξίν, ἴση ἢ δξῆ μέση τὸ ἕτερον ἡμιχόριον, τὸ τετυμμένοι ὥσπερ συμμαστυρῶν τῷ σρατιᾷ. συμβαίνει ἢ τοῖς μονομαχοῦσι κῇ τὸ εὐώνυμον μέρ@ τὰς τρώσεις δέχεσθ ἰσαμοῖς οἷς ἐναντίον ἄκλων, ὡς ἑκατέρᾳ τῇ δεξιᾷ χεῖρα τ ἀριστερὰν ἑκατέρᾳ ταῖσιν πλάκωσιν, μαρτυρεῖ ἢ τόδε κ τὸ ἀλαφύνων κ τὸ διανταῖον. τετυμμένοι] τρωθέντες διεκρίθητε κῇ κοπῇ.

Ημ. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τὲ πλευρωμάτων.
Ημ. Αἰ αἰ δαιμόποι,
Αἰ αἰ δ' ἀντιφόνων
Θανάτων ἀραί.
Ημ. Διανταίαν λίγυς πλαγάν.
Ημ. Δόμοισι καὶ σώμασι
Πεπλαγμένης ἐπέπω.
Ημ. Ἀναυδάτῳ μίνει
Ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
Διχόφρονι πότμῳ.
Ημ. Διήκει δὲ καὶ πόλιν
Στόνος, στένουσι πύργοι,
Στένει δὲ πέδον φίλαιμον
Μενεῖ κτεάνα τ' ἐπιγόνοις,
Δι' ὧν αἰνομόροις,
Δι' ὧν τέκος ἔβα,
Καὶ θανάτῳ τέλος·
Εμοιράσαντο δ' ἐξυκάρδιοι
Κτήματ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν·
Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.
Ημ. Σιδηρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.
Ημ. Σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,

ΣΧΟΛ. α.

¶ 895. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων] τὸ ἑξῆς ἕως λόγῳ ὅτων, δι' ἐνώτων τετυμμένοι ὁμοσπλάγχνων τε πλεύραματων ἐν τῷ μέσῳ ἵσησε τὸ ἕτερον, ἐν τῷ μέσῳ ταῦτα ἴση τὸ ἕτερον ἡμιχόλιον, συμμαρτυρεῖν καὶ συμφωνεῖν ἑκάτερα, ἀληθῶς τετυμμένοι. ¶ 900. Διανταίαν λίγυς πλαγάν] πληγὴν διαπαξ ἠχούσην, καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων. ἅμφω δὲ ἴχνη κακῶν. ¶ 901. Δόμοισι καὶ σώμασιν] εἰκότως ἓν ἡμιχόλιον, αἱ αἰ, ἰσοφόνων θανάτων ἀραὶ, καὶ περὶ τοῦτο ἀντιφωνοῦσιν ἓν ἕτερον ἡμιχόλιον, ὅτε διανταίαν λίγυς πληγὴν, ὡς περ ἐξεμηνεύσαντο τὸ ἡμιχόλιον περὶ τέρατος τί εἶπεν ἄνωθεν, λίγυς, ὅτι φησὶ αὐτὸς περιβόητος καὶ οἴκων καὶ σωμάτων, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι αὐτὸς ὑπ' ἀλλήλων. ¶ 903. Ἀναυδάτῳ μίνει] ἀκαθέκτῳ ἐρρῇ ἀλλήλων] ὑπ' ἀλλήλων ἰσχυρᾷ μεγάλῃ καὶ ἀνεκλαλήτῳ. ¶ 909. Μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνοις] τοῦτό φησιν, ὅτι τὰ χρήματα, ὧν χάριν φιλονικία ἐγένετο καὶ θανάτου τέλος τοῖς αἰνομόροις ἀδελφοῖς, μενεῖ καὶ ὑπολειφθήσεται τοῖς ἐπιγόνοις καὶ τοῖς συγγενέσιν ἐκείνων. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλοι κεράσουσι τὰ χρήματα δι' ἃ ἐκεῖνοι ἀπώλοντο. ἢ ὅτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἱονεὶ τὰ ἐνάδε, δηλοῦσι μίσος τῶν ἐπιγόνων. κτέανα ἢ ἄπαν, ὡς δηλοῦσιν, οἱονεὶ κληρονόμοι τῶν παίδων ἐκείνων καὶ τῶν ἀναιδῶν οἱ παῖδες γνήσιοι) ὀνειδιζόμενα τὸν τῶν ἐπιγόνων ἀπώλειαν. ¶ 913. Εμοιράσαντο] ἐξοδυρμοὶ ὄντες ἐμοιράσαντο καὶ διειτήματο τὰ κτήματα ὥστε ἴσα λαχεῖν. λέγει ἢ τὰς ταφάς· μόνῳ γὰρ ὁ ταφῶν αὐτοῖς ἐξ ἴσου μεμέρισται, καὶ τοῦτο μόνον ἐκέρδησαν. ¶ 915. Διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία] ἀδεὴς ἔπαινος καὶ τιμὴ τῷ καταπαῦσαι αὐτὸς σιδήρῳ καὶ διαλύσαι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μίμψις καὶ ὄνειδος. οἱονεὶ, μέμφονται οἱ φίλοι τῷ διαπαῦσαι αὐτῶν σιδήρῳ, ὡς ἀδεεστέρῳ χαλεπαίνοντι, ἀπ' ἀναλύσει καὶ τὰς δύο.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 895. Ομοσπλάγχνων] ἀδελφικῶν. ¶ 897. Δαιμό-

Sem. Ĩdi ſane, &
Conſanguinea latera.
Sem. Heu heu infelices,
Heu heu mutuorum
Lethorum imprecationes.
Sem. Plagam dicis penitus perforantem.
Sem. Et ædibus & corporibus
Percuſſos dico.
Sem. Infando furore
Maledictoque a patre
Fato ex contentione orto.
Sem. Percurrit vero & urbem
Luctus, lugent turres,
Luget vero viros amans regio.
Manebuntque poſſeſſiones nepotibus,
Propter quas infelicibus,
Propter quas diſſidium erat,
Et mortis exitus.
Partiti autem ſunt feroces
Poſſeſſiones, ut æqua pars utrique cederet,
Sed neque arbitrio defuit reprehenſio, neque
Amicis bellum gratum fuit.
Sem. Ferro percuſſi quidem ita ſe habent.
Sem. Ferro percuſſæ & iſtos manent,

Δαμάνιοι] δυσνυχῆς. ¶ 898. Ἀνιαφόνων] ἢ ἐξ ἐναντίας γινομένων. ¶ 900. Διοτταίαν] ἢ ἀκήλητον ἐξ ἐωνῆς. γινομένην. ¶ 901. Δόμοισι καὶ σώμασι πεπλαγμένης] σφαγέντες γὰρ αὐτὸ ὑπολώλασι καὶ τὰ ἀρχῆς δι' ὧ ἐμάχοντο ἀπεσέληντο, τᾶτο γάρ ἐσι τὸ δόμοισι καὶ σώμασι πεπληγμένης· ἐπλήγησαν ἢ ἐν φρενυμίᾳ ψυχῆς, ἡ οἷά τε ἐκθέῶαι καὶ ἐν δυσνυχίᾳ, ὃς κατάξεις πατρὸς ἀπιλεύσῃ διχόφρονι καὶ διπλῇ, κατ' ἀμφοτέρων γὰρ ἦν. ¶ 902. Ἐνέπω] λέγω. ¶ 903. Ἀναυδάτῳ] ἀῤῥήκτῳ. μένῃ] φρενυμίᾳ. ¶ 904. Ἀραιᾷ] καταρατίμῳ. ¶ 905. Διχόφρονι] διπλῷ. ¶ 906. Δαΐκει] διῤῥηγῇ. ¶ 908. Φίλακτρον] τὸ πεδίλων φυλάκιον. ¶ 909. Μενεῖ κλαυτὸς] ἕτεροι ὑπ' ἀνδρῶν φιλάμυνον. ¶ 909. Μενεῖ κλαυτὸς] ἕτεροι κερδήσεται ἢ ἀρχῇ δι' ἣν κακῶς ὑπολώλασιν ἄτοι, ἢ τοῖς ὕστερον ἴσας λόγῳ, ὁρᾶσι φρὸς ἢ τῶ Θηβῶν ἀρχῇ, ὡς δὴ ταύτῃ ἀδελφοῖς συμβίβηκεν θάνατος· ὕπηγόνοις] τοῖς ὕστερον. ¶ 910. Λινομίροις] τοῖς δυστυχέσι καὶ κακῶς θανοῦσι. ¶ 911. Νᾶκος] μάχη. ἴβα] ἦλθε. ¶ 913. Οξυκάρδιοι] ἐξύμυμοι καὶ φρὸς μάχην καὶ φόνον θερμόταλοι. ¶ 914. Ὅστ' ἴσον λαχεῖν] ἅτε διεμεμερίσαντο ἢ ἀρχῇ ὡς τε αὐτῶν ἔκαστον ἴσον μέρος αὐτῆς λαχεῖν καὶ μὴ πλέον θατέρου θατέρῳ· τὸ δὲ ἴσι τὸ ἀμφοτέρους τεθνᾶναι· εἰ γάρ τις αὐτῶν ἔζη, ὁ μὲν μέρος ἔσχε, ὁ ἢ θανὼν ὑπεστερεῖτο· εἰ ἢ καὶ ἄμφω ἐπλεονέκτησαν ὁ μὲν πλέον ἐκείνου ὁ ἢ τᾶτ', καθάπερ καὶ φρόσθεν ἐγίνετο. ¶ 915. Διαλλακτῆρι] ἐμέλησαν ἢ ἐν διαλλακτῆρι καὶ τὰ μάχης πανσῆρι, τῷ θανάτῳ δηλονότι, βαρεῖ μὲν τοῖς φίλοις καὶ δυσχερεῖ ἅπαντα φίλοις, οἷ ἢ ἐχθροὶ ἢ αὐτῶν φύσιν ἐρρήσαντο, καὶ γὰρ ἐκήχαρις αὐτοῖς ἔδεξεν, ἀλλὰ καὶ ἄτοι ἠλέησαν, τοσοῦτόν ἐσι τὸ κατ' αὐτὸς δρᾶμα. ὅσε ἀμεμφία] ἀλλ' ἐπὶ φύγῃ. ¶ 916. Ἐκήχαρις] χαίρειν τοῖς ἐχθροῖς. ¶ 917. Ὠδ'] ὕτως. ¶ 918. Μένει] ἐκδέχου.

Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες.
Ημ. Τάφων πατρῴων λαχαί.
Ημ. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς
Προπέμπει δαϊκτὴρ γόος,
Αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
Δαΐφρων, οὐ φιλαγαθὴς, ἐτύμως
Δαχεμχίων ἐκ φρενὸς, ἃ
Κλαυμέπας μυ, μιτύδει,
Τοῖνδε δυοῖν ἀράκτοιν.
Πάρεστιν δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
Θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην
Πολλὰ μὲν πολίταις,
Ξέστων τὸ πάντων στίχας
Πολυφθόρους ἐν δαΐδι.
Ημ. Δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα
Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
Τεκνογόνοι κέκληνται.
Παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμέσα,
Τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτησαν ὑπ' ἀλ-
ληλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
Ισμ. Ομόσποροι δῆτα
Καὶ παώλεθροι,
Διατομαῖς οὐ φίλαις,
Εριδι μαινομέτᾳ,
Νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 919. Τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες] ὡς ἀνοήτως αὐτὸ εἰπούσης, ἐρωτᾷ τίνες αὐτὰς μίνυσι. ¶ 920. Τάφων πατρῴων λαχαί] αἱ σκαφαί. ὡς τὸ, φυτὸν ἀμφελάχαινεν. ¶ 921. Δόμων μάλ' ἀχώ] ἀντὶ τοῦ δόμων ἠχὼ καὶ βοὴν προπέμπει ἐπ' αὐτὰς γόος καὶ θρῆνος, δαΐκτωρ, καὶ διακόπων πάντα, αὐτοπήμων, ἤτοι ἀφ' ἑαυτῆ ἔχων τὰ κακὰ, ἐκ βάθους θρηνῶν. ἤτις ἠχὼ μινύθη καὶ ἐλαττῶται ἐμοῦ θρηνούσης, καὶ σφοδρότερον ἦχον καὶ μείζονα πεποίνης. ¶ 923. Αὐτόστονος, αὐτοπήμων] ἐν ἑαυτῇ τὸ γόνον ἔχων. ὁ γὰρ, φησὶν, αὐτοπήμων ἐστὶν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια. δαΐφρων δὲ, σὺν ᾗ τοῖς καλοῖς χαίρων. ¶ 925. Δαχεμχίων ἐκ φρενὸς] ἐκ βάθους θρηνῶν. ¶ 928. Πάρεστιν δ' εἰπεῖν] ἐκ ἀμφοτέρων, ἔ τ' Ετεοκλέης καὶ ὁ Πολυνείκης, ὅτι πολλὰ κακὰ ἔπραξαν τοῖς πολίταις· τοῖς μὲν Θηβαίοις ὁ Ετεοκλῆς, τοῖς δὲ Αργείοις Πολυνείκης, ὡς ἐναντίοι γεγόμφασι εἶεν Θηβαίοις καὶ Αργείοις. ¶ 932. Πολυφθόρους] μὴ φθορᾶς ἐλθούσας. ¶ 933. Δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα] ἡ μήτηρ αὐτῶν δυνηχεστάτη πασῶν γυναικῶν ὔσαι παῖδας ἐποίησαν, θεμένη καὶ ποιήσασα ἄνδρα ἑαυτῆς τὸν ἴδιον παῖδα. τοῦτ' ἔστι, δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν, ἄνδρα ἔσχε. λέγει δὲ τὸ Οἰδίποδα, ἐξ οὗ ἐβρυτήθησαν ὁ Ετεοκλῆς καὶ ὁ Πολυνείκης. ¶ 939. Ομόσποροι] ἀληθῶς ἀδελφοὶ καὶ παώλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μανομένῃ ἔριδι περὶ τῶν τῆς φιλονεικίας. ὑποθετέον γὰρ αὐτῶν πίπαν) τὸ ἐχθ@.

Dicat aliquis, quænam?
Sem. Tumulorum paternorum foſſæ.
Sem. Ex domo validum ſonum in ipſos
Emittit hoſtilis luctus,
Proprio dolore gemens, propriam calamitatem reputans,
Animum lacerans, non amans rerum bonarum, vere
Lachrymas fundens ex anima, qui
Mihi flenti minuitur,
Ob hoſce duos reges.
Fas vero eſt dicere de
Miſeris, quod fecerint
Multa mala civibus,
Et exterorum omnium turmas
Exitiales in bello.
Sem. Infelix quæ eos peperit
Præ omnibus fœminis quotcunque
Proliferæ dictæ ſunt,
Filium proprium in maritum ſibi concilians
Hos peperit, hi vero in hunc modum occubuerunt,
Manibus conſanguineis mutuo cædentibus.
Iſm. Conſanguineæ quidem
Sed & exitioſæ
Conſciſſionibus inamabilibus,
Contentione furenti
In exitu litis.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 920. Λαχαὶ] λαχαὶ ἡ αὐτὴ ἓξ διορύξεις νοεῖ, λαχαίνω γὰρ τὸ σκάπτω, ἐξ ὧν καὶ λάχανα, ἃ (ὃ καὶ κρεῖττον) αὐτὴ ἓξ κληρώσεις, ἤγουν κεκληρωμένοι αὐτοῖς πατρῷοι τάφοι. ¶ 921. Ἀχλὺς] βοὴ. ἴσως αὐτῆς] τὰς ἀδελφούς. ¶ 924. Δαΐφρων] πολίμιος ἢ ἔφεσι. λυπηρὸς καὶ διασπῶν τὰς φρένας ὁ θρῆνος, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνείδεα εἰκότα τῷ θρήνῳ, αὐτὸ γὰρ ἴσι στεναγμὸς καὶ πῆμα τοῖς ἔχουσι, τὸ δὲ ἐτύμως ἀντὶ τοῦ δαΐφρων καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Φιλαγαθὴς συντακτέον, ἀληθῶς γάρ ἐστιν ὁ γόος δαΐφρων, δακρυχίων δὲ ἐκ φρενὸς αὐλὴ ἓξ δακρυπίμπων ἐκ τοῦ ἓξ ἔχειν αὐτῶν διαπλάσας, καὶ γὰρ οἷόν τε γόον εἶναι χωρὶς δακρύων. Φιλαγαθὴς] Φιλογέλως, γηθῶ τὸ χαίρω. ¶ 925. Δακρυχίων] κινητικὸς δακρύων. ἀ] ἡ φρενί μου. ¶ 926. Μινύαι] σμικρύνει, πάσχει. ¶ 929. Ὡς ἐξάτιμ] ὅτι ἠτίμαζον. πολλὰ] δεινὰ δηλονότι. ἐκπιδὴ φάσμ᾽ ποιῶ σοὶ τάδε, καὶ ποιῶ σε ἠτιμημένον, ἀμφότερα λισχύει ἐνταῦθα πεποίηκε λίγων, ὡς ἐποίησαν τοῖς πολίταις πολλὰ δεινὰ ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὰς εἴσχας καὶ τὰς τάξεις τῶν ξένων ἐποίησε πολυφθόρους, Ετεοκλῆς μὲν τὰς πολίτας, Πελυνείκης δὲ τὰς σὺν αὐτῷ, ὁ μὲν ἀγαγὼν ἐνταῦθα καὶ ὁπλομαχικὰς, Θηβαίοις δὲ πολιορκίας δεινὰς ὑπέμειναν. ¶ 932. Πολυφθόρους] ποτεπαί. ἐν δαΐδι] ἐν τῇ μάχῃ. ¶ 933. Σφῶν] ἐν αὐτοῖς. ¶ 937. Ὠδ᾽] ὡς ἐρῶμεν. ¶ 939. Ομόσπορροι] ὑπῆρχον. ¶ 940. Πανώλεθροι] ὑπῆρξαν. ¶ 943. Νείκει ἐν τελούτῳ] θανόντες γὰρ πίπτουσι δὲ φιλονικῶν δὲ ἀλλήλοις.

Πέπαυται δ' ἔχθος,
Ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ
Φονορρύτῳ μέμικται·
Κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι.
Χο. Πικρὸς λυτὴς τακέων ὁ πότμος
Ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
Θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς
Δὲ χρημάτων κακὸς
Δατητὰς ἄρης ἀρὰν
Πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.
Αν. Ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι,
Διοσδότων ἀχέων·
Ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
Πλοῦτος ἄβυσσος ἔηται.
Ισμ. Ἰὼ πολλοῖς ἐπαιδύναντες πόνοισί γε δόμω·
Τελευτᾷ δ' αἶσ' ἐπηλάλαξαι
Ἀραὶ τὸν ἐξὺν νόμῳ,
Τετραμμένω παντρόπῳ
Φυγᾷ γένυς.
Ἔσακε δ' ἄτας
Τρόπαιον ἐν πύλαις,
Ἐν αἷς ἐθέντο, καὶ δυοῖν κρατήτας
Ἔληξε δαίμων.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 945. Ἐν ᾗ γαίᾳ] ἐν ᾗ τῇ γῇ βαπτίσει τῷ αἵματι, μίμικται ἡ ζωὴ αὐτῶν. ¶ 947. Κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι] τῇ συμφορᾷ. ¶ 948. Πικρὸς λυτὴς τακέων] χαλεπὸς καὶ πικρὸς καὶ ὀδυνηρὸς αὐτῷ, λυτὴς τῶν τακέων καὶ τῶν φιλτατάτων ξ Ετεοκλέους καὶ ξ Πολυνείκους, ὁ ξένῳ σίδηρος, ὁ πύτιος, ὁ ἐκ πυρὸς συθεὶς καὶ ὁρμηθείς, θηκτὸς καὶ ἠκονημένος. πικρὸς ᾗ μερίσας τῶν χρημάτων ὁ σίδηρος. πότιον ᾗ τὸ σίδηρον λέγει, ὅτι οἱ χάλυβες, παραλιοί εἰσιν, ἐν οἷς ὁ σίδηρος γίνεται. ἢ ὅτε ἔθνος ἐν τῷ πόντῳ οἱ χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος. ἐκ πυρὸς ᾗ συθεὶς εἶπεν, ὅτι ἀφ' πυρὸς ἡ κατασκευὴ ξ σιδήρου. τὸ ᾗ, Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ, τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεράσατο ὁ Οἰδίπους δι' ἀρῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μερίσαι καὶ διανεῖμαι ξ τὰς ὑὲς αὐτοῦ, ταύτην ᾗ ἢ ξ Οἰδιπόδου ἀρὰν ἐπλήρωσεν ὁ σίδηρος. ¶ 950. Ταῦ ᾗ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔηται] πολὺ τὸ γῆς ἡ ἀφθονία ὑπεκτίσει) αὐτοῖς. ἢ ἔτως, ὑπὸ γῆν ᾗ ὁ πολὺς πλοῦτος αὐτῶν κέκρυπται. ἤγουν ἐν ἀφανείᾳ. ¶ 960. Τελεύτᾳ δ' αἶσ' ἐπηλάλαξαι] ὅτι ᾗ τῇ τελευτῇ αὐτῶν ἠλάλαξαν καὶ ἔχρησαν, κῆ τὸ ὀξύφωνον καὶ μεγαλήχει νόμει, ἀρὰ ξ Οἰδίποδος. αὐτὴ ξ, θεσπίζον μέγαν καὶ θρῆνον αἱ ἀρὰ ἐποίησαν ὅτι τῷ θανάτῳ τούτων, ξ γένος πατρὸς ξ Οἰδίποδος ἐκείνῃ φέρει ξ τὰς συμφορὰς, ἀπ' ἠπηλήνη αὐτῶν, καὶ οἱονεὶ διδασκάλῳ ταῦτα τοῖς ἔχθροῖς, ἤγουν τοῖς κακοῖς τοῖς κῆ τὸ γένῳ ξ Οἰδίποδος ἐναρχμένοι. τῇ ᾗ βλάβης τρόπαιον ἔστησαν ἐν αἷς πύλαις ἐθέντο καὶ ἐτύχησαν τοῖς ξίφεσιν οἱ ἀδελφοὶ (λέγει ᾗ τὰς ἑβδόμας πύλας τῆ πόλεως) καὶ τὰς δύο ἀπλήσασα ἡ τύχη ἐπανθῆ.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 946. Φονορρύτῳ] ἐν ᾗ τὸ αὐτῶν αἷμα ἐῤῥύη. ¶ 947. Κάρτα δ' εἰσὶν ὅμαιμοι] κῆ παῖδες εἰσὶν ἀδελφοί,

Ceſſat vero inimicitia,
Inque terra vita
Sanguiflua commiſcetur,
Plane ſunt conſanguinei.
Chor. Acerbus contentionum arbiter tranſmarinus
Hoſpes ex igne profectus,
Acutum ferrum: acerbus vero
Facultatum malus
Impartitor, Mars execrationem
Patris ratam faciens.
Ant. Habent partem quam ſortiti ſunt, o miſeri,
A Jove miſſorum malorum.
Et ſubter corpus terræ
Divitiæ inexhauſtæ erunt.
Iſm. Heu multis abundantes
Cladibus ædes.
Ad exitum vociferatæ ſunt
Diræ acuta voce carmen,
Everſi effuſiſſima
Fuga generis (*Oedipi.*)
Stetitque noxæ
Trophæum ante portas
In quibus cædebantur, & cum utrunque divicerat
Quievit Deus.

Σ Χ Ο Λ. β.

φεὶ, κατά τε γίν@ καὶ τύχλω. ¶ 948. Παιδὸς λυτῆς] ἐγίνετο. ὁ πάντ@] οἱ δὲ χάλυβες παραλίει, ἐκ τύτων ἢ ὁ εἰδηρ@ ὄρνι), καιρὸν ἂν ἴχοι καὶ τῦτον πόντιον ξᾶνον καλῶσι. ¶ 949. Ξᾶν@] φίλ@. συθὲς] ἐρημῆτὶς, καὶ ἀσκάνθωτος. ¶ 950. Θηκὰς] ἡκατημόρους. πικρὸς] ὑπᾶρξε. ¶ 952. Δατεῖσὶ] μερισὶς. ¶ 953. Τεθὲς] ποιῶν. ¶ 955. Διεσδότων] ἢ ὀκ διὸς δεδότων. ¶ 957. Πάντος] τῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ ὅτι ἴσαι αὐτοῖς ὑπὸ τῷ σώματι ἡ γῆς, ἤγεν ὑπὸ τῷ ἅδῃ, πλᾶτος πολὺς, ἢ ὁ πολὺς πλᾶτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, δὶ ἣν ὅτως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ ἅδῃ, ἴσαι αὐτοῖς. ἴσι ἢ ἀμφότερα καὶ σημαινέιαν. ἄβυσσος] πολύς. αὐτοῖς] ἴσαι. ¶ 959. Πόνοισι] δυσχρίσις. ¶ 960. Τελευτᾷ δ' ἐπαλάλαξαν] ἐν τίλει, ἐν ὑέρῳ ἤχησαν. ¶ 961. Τὸν ἑξὺν νόμον] τ' ἔριδον καὶ εἰς μάχλω ἀγωνιῶν, ὧ μὴ ἢ αὐλαπάλων χρῶν) οἱ ἐν πολίμῳ φεύγοντες. ὥσπερ ἐν τῷ πολίμῳ ἐάν τινες ἀλαλαγμὸν καὶ φόβον ἐμποιῆσαν βολῶ πρὸς τὲς αὐτῶν αὐλαπάλες ποιῆσεν), τύτοις τροπὴν ἐπεργάζον) καὶ δῶγμα ἢ νίκης ἰσῶσι τρόπαιον, ὕτω καὶ νῦν Αἰσχύλ@ ποιεῖ, λίγων δὲ πολλοῖς θεῶν ὁ Οἰδίπεδ@ δόμον πεπιστὸν, εἶθ' ὥσπερ τινὰ δεινὸν ἁλίτιλον εἰσάγει ἢ τύτε αἰρῶν, ἵνα τοῖς παισὶ κατηρᾶσατο, τοσῦτον ὑπερβαλόμενον τὰ πρὸς δυσχρήματα ὡς παντελὲς ἐπεργάσασθ' ὅλε ἓ γένες αὐτᾶ, τὸ ἢ ἵνα Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, οἱ δι' αὐτὸν ἀθλίως ὠπολλύτες. τὸ ἢ ἴσασι ἅπας τρέπειν ἐν πύλαις, δηλ. ἢ δυσχρίαν λίγει, ἢ δηλ. ἢ θάνατον ἢ ἐν ἢ πύλαις συμβάντα αὐτοῖς. ¶ 962. Παντρόπ@] πάσης τροπῆς καὶ ἥτλης μετῆ. ¶ 964. Ατας] ἢ βλαβῆς. ¶ 966. Εβεννοῖο] ἐπφάνθη. ¶ 967. Ο δαίμων] ἡ δυσχρία.

¶ 968.

208

Αν. Παισθεὶς ἔπαισας.
Ισμ. Σὺ δ' ἔβαλες καταχταναί.
Αν. Δορὶ δ' ἔκτανες. Ισμ. Δορὶ δ' ἔβαλες.
Αν. Μιλεσίοτοκος. Ισμ. Μιλεσπαθής.
Αν. Ἰτω δάκρυα. Ισμ. Ἰτω γόος.
Αν. Προκείσεται καταχτάς·
Αν. Ἠὲ ἠέ, μαίεται γοᾶσι φρήν.
Ισμ. Εντὸς δὲ καρδία στένει.
Αν. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.
Ισμ. Σὺ δ' αὖτε καὶ παπάθλιε.
Αν. Πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.
Ισμ. Καὶ φίλοις ἔκτανες.
Αν. Διπλᾶ λίγειν. Ισμ. Διπλᾶ δ' ὁρᾷς.
Αν. Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
Ισμ. Πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ ἀδελφῶν.
Αν. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερᾶ,
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
Μέλαινά τ' ἐρινὺς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.
Ισμ. Ἠὲ ἠέ, δυσθέατα πήματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
Αν. Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανε.
Ισμ. Σωθεὶς δὲ πιεῖν' ἀπώλεσεν.
Αν. Απώλεσε δῆτα. Ισμ. Καὶ τὸ τοῦδ' ἐνόσφισε.
Αν. Τάλαν γέγως. Ισμ. Τάλαινα καὶ πάθεν
Δύστοκα κήδε' ὁμώνυμα.

970 975 980 985 990

ΣΧΟΛ. α.

¶ 968. Παισθεὶς] ἡ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς τὸ Πολυνείκην, τυφλὸς ἢ πεσὼν, ἔτυψας. φιλικῶς γὰρ διέκειτο πρὸς αὐτόν. ¶ 969. Σὺ δ' ἔβαλες] φησὶ ἡ παλιν ἡ Ισμήνη, σὺ ἦ ὦ Ετεόκλες ὁ Θανατώσας τὸ Πολυνείκην, ἔβαλες ὑπ' αὐτῦ. Αθως. ὕστερ ὁ πλίξας ἐπλήγης. σὺ ἦ καταλαταν, ἀντὶ τοῦ ἕτερον, ἀπέβαλες. ¶ 972. Ἰτω δάκρυα] ποτὲ πρὸς τῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον ἴτω δάκρυα. ἢ ὁ ἀντὶ τοῦ ἕτερον, ἢ αὐτὸς πρυκείσει), τῦτ' ἴσι τεθνήξει). πρυκείσει), δηλονότι νεκρός. ¶ 981. Αχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν] τοῖς πάθεσιν ἀγχιτενόντα. ἀντὶ ξ, σὺν ἀλλήλοις. ¶ 982. Πέλας αἷδ' ἀδελφαὶ] ἐγγὺς ἦ κακῶν ὧν ἕκαστον εἰ ἀδελφοὶ, ἡμῖν ἢ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαί. ¶ 983. Ἰὼ μοῖρα] ἐδύμιον. φεῦ μοῖρα βαρία πάθη παρεχυσα, ἢ ὦ σεβασμία Οἰδίπου σκιὰ, σύ τε ὦ ἐρινὺς, ὕστερ μεγαλοδύναμε ἢ χθονία τις εἶ. ¶ 984. Οἰδίπου σκιὰ] σκιὰν Οἰδίποδε αὐτὸν καλεῖ τὸ Οἰδίποδα. τυφλωθεὶς γὰρ εἴδωλον εἶναι δοκεῖ ἢ ὑ τίλεε ἀνήρεσε. Αθως. ὁ ἀθ τῆς Οἰδίπυς ὅτι δικεῖ τῶν ἐδὲν ὑπάρχειν. ¶ 986. Ηὲ, ἡ] φεῦ φεῦ. τῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκην ἢ τὸς μετ' αὐτῦ φησὶν, ὅτι ὁκ τὸ φυγῆς ἐπαινήσαντες, ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μενάσῃ ἐδείξατε βλάβας ἀφορήτως. ¶ 988. Οὐδ' ἴκεθ' ὡς κατέκτανε] ὁ Ετεοκλῆς. πρότερος γὰρ κατέκτανε τὸ Πολυνείκην.

ΣΧΟΛ. β.

¶ 968. Παισθεὶς] Πολυνείκες. ¶ 969. Ἔβαλες] Ετεόκλες. ¶ 971. Μιλεσίοτοκος] ἤγουν μίλεα ποιήσας σὺ·

Ant. Percuſſus percuſſiſti.
Iſm. Occidens occidiſti.
Ant. Haſta peremiſti. Iſm. Haſta periiſti.
Ant. Miſeranda machinatus. Iſm. Miſeranda paſſus,
Ant. Meent lachrymæ. Iſm. Meet luctus.
Ant. Procumbet (*ante ædes*) qui peremit.
Heu heu inſanit præ luctu mens.
Iſm. Intus vero cor ingemiſcit.
Ant. Heu heu tu multis lachrymis flende.
Iſm. Tu rurſus & miſerrime.
Ant. Ab amico occiſus es.
Iſm. Et amicum occidiſti.
Ant. Gemina loqui. Iſm. Gemina & videre.
Ant. Talibus doloribus nos propinquæ ſumus.
Iſm. Sororeſque prope fratres.
Ant. Heu parca luctifera infelix,
Et veneranda Oedipi umbra,
Nigraque Erinnys certe valde-potens es.
Iſm. Heu heu viſu non ferendos dolores
Monſtravit poſt exilium mihi.
Ant. Nec tamen advenit, nam cum peremit.
Iſm. Et qui ſalvus erat ſpiritum perdidit.
Ant. Perdidit quidem. Iſm. Et hujus ſpiritum eripuit.
Ant. Miſerum genes. Iſm. Miſeros & paſſus eſt
Luctuoſos dolores nomini ſuo congruentes.

ΣΧΟΛ. β.

πρὸς τ ἀδιλφόν. Μελεπαθὴς] ἄλλα παθῶν παρ' αὐτᾶ. ¶ 974. Μαίνε] ταφήσει. ¶ 978. Εφθισο] ἐφθάρης. ¶ 980. Διπλᾶ λίγει] πάρεσι. ¶ 981. Τῶν τοίων]διπλῶν. ἐπειδὴ γὰ ἔφασαν ὡς διπλᾶ λίγων ἡ διπλᾶ ὁρᾷν πάρεσι, δῆλ τῦτο φησὶν Αντιγόνη ἡ αὖθις ὅτι τάδε τὰ παρόντα κακὰ πλησίον τοιούτων γόων, τοῖσιν εἰς διπλᾶ ἡ τὰς σὰς αὐτῶν γόυς διπλᾶς εἶναι δή. εὕρη] ἢ ἐν παλαιῷ βιβλίῳ, ἀγχίθι τάδ' ἐγγύθεν ἤγων ἐκ γὰ πλησίον ταῦτα θρηνῶ, ὅπερ ἐςὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ ἢ ἡ τὸ ἐπαγόμενον τὸ πίλας δ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν. ¶ 984. Πότνιά τ Οιδίπα σκιά] ἤγων ὦ Οιδίπα δῆλ τὸ γέρας σεβάσμιε. σκιὰν ἢ αὐτὸν καλεῖ δῆλ ἢ τύφλωσιν, ὥσπερ ἡ Ευριπίδης αἰθέρ@ ἄθωλον. τινὲς ἢ τῦτον ἕνεκα ἐνταῦθα καλεῖ, πρῶτον ἐπᾶσα βαρυδάτερα μοῖρα, ἔπειτα ὦ μέλαινα ἐρινὺς; διὰ τίδιν ἄλλο ἢ ὡς τ παρόντων κακῶν αἰτίαν γεγενῆτα, διὰ ὧν τοῖς παισὶ κατηρήσατο. ¶ 985. Μέλαινά τ ἐρινύς] ἤγων ἡ μελαίνουσα τ συμφοραῖς τὰς καλαζομένας ἢ ἀφανῶς θάπτουσα. ἢ ἔντως. μεγαθενὴς] τίδις γὰρ τὸ σὸν ἐξέφυγε κράτ@. ¶ 986. Δυσέκτατα] οὐκ ἀνεκτὰ ὁρᾶσθαι. ¶ 987. Εθείξατ' ἐκ φυγᾶς] τῦτο πρὸς μόνον τ Πολυνείκην φυγόντα ἡ κρῖ τ πατρίδ@ ἐκενίγκοντα στρατὸν, ἡ τ παρόντων συμφορῶν γλυκύθυμον αἴτιον. ¶ 988. Οὐδ' ἑκεῖ] ζῶν ὁ Ετεοκλῆς. ὡς κατίκτανε] Πολυνείκην. ¶ 989. Πνεῦμα] τ ψυχῶν. ¶ 990. Απώλεσε δῆτα] ἔφθειρεν ἀληθῶς. ἐσίσφισε] ἐσίσησε. ¶ 992. Κηδε] πάθη. ὀμώνυμα] Πολυνείκη.

Αν. Δίυγρα τειπάλταν πημάταν.
Ισμ. Ολοὰ λέγεις. Αν. Ολοὰ δ' ὁρᾷς.
Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ,
Πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ,
Μέλαινά τ' ἐρινύς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.
Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερᾶν.
Ισμ. Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.
Αν. Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
Ισμ. Δορός γε τῷ γ' ἀστηρίτας.
Αν. Ολοὰ λέγεις. Ισμ. Ολοὰ δ' ὁρᾷς.
Αν. Ἰὼ πόνος ὑφ' ἡμῖν. Ισμ. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώματα.
Καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί.
Αν. Ἰὼ ἰώ, καὶ πρίσαι γ' ἐμοί.
Ισμ. Ἰὼ ἰὼ δυσ-όιστα κακῶν
Ἀναξ Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.
Αν. Ἰὼ πάντων πολυστοιάτατε.
Ισμ. Ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
Αν. Ἰὼ ἰὼ πῶν σφε θήσομεν χθονός.
Ισμ. Ἰὼ ὤπυ τιμιώτατον.
Αν. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάριυσα.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κή. Δακοῦτα καὶ δέξαντ' ἀπαγγίλλειν μὲ χρὴ

ΣΧΟΛ. α.

¶ 993. Δίυγρα] πήματα χεύματα. ἢ ποικίλα τριπάλταν ἢ πημάτων, σφοδρῶς πεδηκάλων. ¶ 995. Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα] τὸ ἐφύμνιον. ¶ 998. Σὺ τοίνυν οἶσθα] σὺ οἶδας ὦ Πελάσγιε ἢ μοῖραν ὅσον δύναι), διαβὰς δὲ αὐτῆς, ἢ δι' αὐτὴν καταβὰς εἰς ἅιδου. σὺ ἢ ὦ Ετέοκλες, ἐ μετ' ἐ πολύ, ἀλ' ὕστερον ἔμαθες ἄνδρασιν, ἢ ἀδελφὸν σε πολεμήσας. ¶ 1001. Δορὸς ἀστηρίτας] ἀστηρίτης, ἤγουν ἀνίστατης τῷ Ετεοκλεῖ. ¶ 1002. Ολοὰ δ' ὁρᾷς] ἐ μόνον ταῦτα λέγεις ὁλοὰ, ἀλλὰ καὶ ἐρᾷς. κῆται γὰ τὰ σώματα. ¶ 1003. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώματα] ἃ δι' ὑμᾶς ἔχομεν. ¶ 1009. Δαιμονῶντες] λυσσήσαντες. ¶ 1012. Ἰὼ ἰὼ πῆμα] ὀστέα γὰρ ἢ δίπης ἢ ὃ Οἰδίποδος ταῦτα. ἅπαις πάρεσαν, ἀφ' ἢ ἰυνὴν ἢ πατρός, τῶν ἔτι, πλησίον ἢ πατρός. ¶ 1013. Δακοῦντα καὶ δέξαντα] ὁ κήρυξ ἐλθὼν φησὶ πρὸς ἢ Ισμηνίαν καὶ ἢ Δυκόφοντα, πρίσαι με ἀπαγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ἀρίστειλα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρέψασι ἢ Θηβαίων. ταῦτα ἢ εἰσὶ, τὰ ἢ Ετεοκλέα μὲν ταφῆναι ἀξιφανῶς καὶ ἐλίμως, διότι ὑπὲρ ἢ πόλεως τέθνηκε· ἢ ἢ Πολυνείκην ἄταφον ῥιφθῆναι, βορὰν εἶναι ὑπὸ ἢ ὀρνέων, διὰ ἦλθεν ἀφανίσαι ἢ πόλιν ἡμῶν, εἰμὴ οἱ Θηβαῖοι διεκώλυσαν.

ΣΧΟΛ. ε.

¶ 993. Δίυγρα] αἱματόεσσαν. τειπάλταν πημάτων] πολυπημάτων καὶ πολυπήτων δυσχημόνων, εἰ γὰρ μαχόμενοι ποικίλαις ὁρμαῖς χρῶνται πρὸς τοῦτο. ¶ 994. Λέγεις] πάσχεις. ¶ 995. Μογερὰ] θρηνώδικη. ¶ 997. Η μεγασθενής τις εἶ] ὄντως ἄρα μέγα δυνάμενον ὑπάρχεις. ¶ 998. Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερᾶν] εἰκότως Αντιγόνης πρὸς ἢ Ερμῆν, ἢ μεγασθενής τις εἶ, φησὶν Ισμήνη πρὸς Πολυνείκην, σὺ τῶν εἶσθα καὶ γινώσκεις

Ant. Labores termaximos lachrymis rigandos.
Iſm. Pernicioſa dictu. Ant. Pernicioſa viſu.
Heu Parca luctifera infelix,
Et veneranda Oedipi umbra,
Nigraque Erinnys, certe valde-potens es.
Tu nempe trajiciens intellexiſti.
Iſm. At tu nihilo ſerius didiciſti.
Ant. Poſtquam ad urbem pervenires.
Iſm. Huic cum haſta oppoſitus.
Ant. Pernicioſa dictu. Iſm. Pernicioſa viſu.
Ant. Proh dolor qui nobis adeſt. Iſm. Proh mala & domui
Et telluri, & præ omnibus mihi.
Ant. Heu heu & mihi prius.
Iſm. Heu flebilium malorum
Author rex Eteocles.
Ant. O omnium maxime lugendi.
Iſm. O furentes in calamitate.
Ant. Heu qua illos terræ parte ponemus?
Iſm. Heu ea, quæ maxime honorifica.
Ant. Heu malum vicino patri lecto ponendum.

IAMBI.

Præ. Promulgare me oportet conſulta & decreta

ΣΧΟΛ. β.

στεις πρῶτ@ τὸ ϗ ἰεμενὸ@ θάν@, διαπεραν̃ καὶ διαπεπρ̃χόμεν@ καὶ οἱονεὶ τανύσας πεφράκμεν@. λέγει ἢ ἰεμενὸν ϗ ἐξ ἀρᾶς ἕ πατρὸς τιμωρησαμένων αὐτὸς δύναμιν. εἶτα θήλασα ἐπαγαγὼν ϗ αἰδῶ δι' ὧν τὸ ϗ ἰεμενὸ@ σύ@ ἠθάνετο θάν@, αὐτὰ ἢ ὧν τὸ ἐπεὶ καλῆλθες, αὐτὸς γὰρ πρῶτ@ πεπεῖρα) δῆλ@ τῆς ἕ πατρὸς ἀρᾶς ἐξελαθεὶς τῆς πόλεως, καὶ πάλιν κατελθὼν εἰς αὐτὴν εἰς φιλίαν ἀλ' ἐπὶ μάχῃ· τοῦτο βουλόμεν@ εἰπεῖν ἐκαλύβη πρ̃ Λυκόφρονι δῆλ@ μέσον εἰπόντες, σὺ ἢ ὦ Ετέοκλες ἐδὲν πρόσθεν ϗ ἰεμενὸν ἐγίνωσκες, συνυχῶν καὶ ἄρχων τῆς πόλεως, ἔμαθες ἢ ὕστερον ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ, καὶ κλαυτὸν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ὑπ' ἐκείνου πεφύσθαι. ¶ 999. Σὺ δ' ἐδὲν] Ετέοκλες ἐγίνωσκες. ὕστερ@ μαθὼν ὅτε συνῆλθες τῷ ἀδελφῷ. ¶ 1001. Δορὸς] ἕ πολέμ. ἀντηρίτας] ἀνταίτας. ¶ 1003. Πόν@] ϗ ἀδελφῶν. ἐξημμέν@] ἐξηντλημέν@ καὶ ἐκπεπλεμέν@. ἰὼ ἰώ] φεῦ. κακὰ δυμασι] τὰ ἀπελθόντα τοῖς δόμασι. ¶ 1004. Καὶ χθονὶ] τῇ γῇ ϗ Θηβαίων τὰ ἀπελθόντα. ¶ 1005. Τὸ πρόσω γ' ἐμοὶ] τὸ ἀφελατέρα τὰ ἐπελθόντα ἐμοί. ¶ 1006. Δυστέτμων] αὐτὴ ἡ ἡλικιὰ ἀφ' ὧν τὸ ἀρχηγέτα. κακῶν] ϗ νῦν. ¶ 1007. Ἀρχηγέτα] ἢ γὰρ ἂν τὰ παρόντα συνέβη πάλαι εἰ μὴ ϗ ἀδελφὸν ὄντως ἐξέλασεν. ¶ 1009. Δαμασῶνίς] μαινόμενοι, ἀλόγως ὀρμῶντες καὶ ἀπλήκτ. ¶ 1010. Θήσομεν] Θάψομεν. ¶ 1012. Πῆμα] βλάβη. πάρεδνον] τὸ ἐν δόσει, ἃ ἀφῆ ϗ ὑπόσαν αὐτῇ, ἤγουν ἑκτός. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν ἀρὰ ἐξ αὐτῆ, τὰ ϗ παρόντα ὁπ τούτοις γίγνοτ, εἰκότως τὸ αὐτῶν δυσύχημα ὑπόδυνον τῷ πατρὶ παλαί, τιθέντι εἰκότ καὶ ἐξ ἐκείνη ῥώμενον. ¶ 1013. Δοκοῦσ'] νῦν. ὀξύσ'] τότε. τότ@ χάριν ἔθηκεν ἀμφοτέρως χρείας ϗ ἐκτετᾶσθαι τε καὶ παρηχημένον ἢ φαμὲν ϗ μὲν παρηχημένον δῆλ@ τὸ ἄπαξ δόξαι αὐτοῖς ὅτι ἀφὲ τότε ἡ σκῆψις ἰών, τὸν ϗ ἐκτετᾶσθαι δῆλ@ τὸ καὶ νῦν ἔτι δοκῆν. χρὴ] πρέπει.

Populi consiliariis hujus Cadmeæ urbis:
Eteoclem quidem hunc ob benevolentiam erga solum
Inhumare decretum est amicis terræ fossis;
Arcendo enim hostes, mortem tulit pro urbe,
Sacrorumque patriorum purus existens absque culpa
Oppetiit ubi juvenibus pulchrum est mori.
Sic quidem quod ad eum spectat mandatum est dicere.
Illius vero fratrem hunc Polynicis cadaver
Foras ejicere inhumatum, prædam canibus,
Tanquam destructorem Cadmeæ terræ,
Nisi deorum aliquis obstitisset hastæ
Ipsius. piaculum & mortuus possidebit
Deorum patriorum, quos ille inhonorans,
Exercitum peregrinum admovens urbem cepit.
Sic volitantibus in alitibus visum est
Sepultus inhonore, mercedem ut accipiat:
Et neque eum comitentur officia ad tumulum libatoria,
Neque quisquam eum honoret cantilenis lamentatoriis,
Sed ut infamis ne ab amicis quidem efferatur.
Talia sunt à Cadmeorum magistratu decreta.
Ant. Ego vero Cadmeorum præfectis dico,
Si nullus alius huncce sepelire voluerit,
Ego ipsum inhumabo, & me in discrimen conjiciam,

ΣΧΟΛ. β.

λίᾳ. εἰς τὸ ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐλάμβανεν ἔξωθεν τὸ τελεσθήσεσθαι ἢ ἧ ἔτως, ἡ ἐπ' εὐνοίᾳ τῆ χθονὸς τετελεσθήσεσθαι Ετεοκλέα ἔδοξε θάπτειν ἐν φίλαις καὶ εὐσέβεσι καλασκαφαῖς γῆς. ἡ ἔτως. πρέπει ἀπαγγελεῖν με τὰ δόξαντα τοῖς τῆ πόλεως ἄρχουσι. τὰ ἧ ἰών, ἡ μὲν Ετεοκλέα θάπτειν ἔδοξεν ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς ἐν καλασκαφαῖς καὶ ὀρύξεσι γῆς φίλαις αὐτῷ, τουτέστι, τὸ ταφεῖναι αὐτὸν ἀγαπητὸν καὶ ἐπιδεκτὸν ὑπάρχοντα τῇ γῇ ὥσπερ αὐτὸς μέχρι θανάτου ἠγωνισμένον, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον ἢ στεῖρα. χθονὸς] γῆς. ¶ 1016. Εδοξε] ἔφανη καλὸν. φίλαις κατασκαφαῖς] εὐλόμοις καὶ πρεπούσαις καὶ ἐπιδεκτικοῖς ἐκείνῳ, παρήγγειλε γὰρ αὐτὰ Κρέοντι. ¶ 1017. Εἰργων] κωλύων. εἶλε] ἐκήδατο. ¶ 1018. Οσι@·] δίκαι@·. μεμφῆς] καθηγεμόνας. ¶ 1019. Τίθνηκεν] τεθνεῶσι, τέθνηκεν ὅσι@· ὧν χωρὶς μέμψεως ἱερῶν πατρῴων, ἤγουν ἃ μιαιφόνος καὶ ἀσεβὴς δόξας τοῖς πατρῴοις ἱεροῖς, ὥσπερ ὁ Πολυνείκης πορθῶν αὐτά. ὥσπερ] αὐτῷ. ¶ 1020. Εκβεβλ῀] ὤφελσαι ἐμοί. ¶ 1021. Τόνδε] ℨ Ετεοκλέα. τόνδε] τὸ νεκρόν. ¶ 1022. Αρπαγλῶ] τροφήν. ¶ 1023. Ως] καθ'. ἀνασαίνεται] ἀφανισμὸν ὅσον τὸ κατ' ἐκεῖνον, μεμισημέν@· ἴσως τοῖς ἐν Θήβαις θεοῖς. ¶ 1024. Θεῶν] ὅσοι τῶ. ¶ 1025. Αγ@·] μῖσ@·. ¶ 1026. Αἱμάσσει] ἢ εἰς ὕδὲν λογισάμεν@·. ¶ 1027. Ιέρει πόλιν] ἐπολιόρκει. ¶ 1028. Πετεινῶν] τῶ ὀρείων. δέκει] τοῖς ἄρχουσι. ¶ 1029. Ταφεῖα] ῥιφεῖα. πλίμενον] ἢ αἴξειν ἀμοιβήν. ¶ 1030. Ομαρτεῖν] ἀκολυθεῖν αὐτῷ. τυμβόχοα] ὀσπάσια. χοαῖσμασία] θύματα τὰ δία τὸ χοὸς γινόμενα. ¶ 1031. Σεβεῖν] τιμᾶν αὐτόν. ¶ 1032. Εκφορᾶς] κηδεύμα@·. φιλῶν] ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν. ¶ 1033. Τῶδε] τῷ Πολυνείκει. τίλει] τῇ ἐξουσίᾳ. ¶ 1035. Ην] ἐάν. συνθάπτειν] σὺν τῷ ἀδελφῷ. ¶ 1036. Σφε] αὐτόν. κίνδυνον] εἰς. βαλῶ] ἐμπεσοῦμαι.

Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
κ14 „Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
„Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
Τοι γὰρ θέλησ' ἄκοντι κοινώσαι κακῷ
Ψυχὴν, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
Τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
Γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνῳ πτερώματος.
Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
Θάρσει, παρέσται μηχανὴ δρασ'ημος.
Κή. Αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
Αν. Αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
Κή. Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
Αν. Τράχυν', ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται.
Κή. Αλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
Αν. Ηδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεῶν.
Κή. Οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
Αν. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
Κή. Αλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1041. Τοι γὰρ θέλησ' ἄκοντι κοινώσαι κακῷ] ἀλλὰ τοῦτο θέλησεν ὡ ψυχὴ κοινώσαι ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι ἢ δι' ἀναγκαῖον ψυχικὸν κακῷ. ¶ 1043. Κοιλογάστορες λύκοι] αἰνῶ δ' μεγαλογάστορες. ἢ πάσονται αἰνῶ δ' γενήσονται). ¶ 1044. Μὴ δοκησάτω τινί] μὴ τοῦτο ἀρνείσθω. ¶ 1047. Κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ δ' βυσσίνῳ πέπλῳ. ἀλλ' ἤ τούτῳ ἢ γλῶ αἰνίττεται), ὡς ἐνταφιάσαι τοῦτον τῇ γῇ μέλλουσα. Λλλως. τῷ δ' βυσσίνῳ κόλπῳ πέπλῳ ἢ γλῶ ἐφαρμόζουσα, ὡς ἀληθῶσαι μέλλουσα χῶμα· ἀλλ' δ πέπλος, ἀλλ' τὸ μὴ δύνασθαι ἐρύπαν. ¶ 1048. Μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] μήτε ἀπεσταλμένην ἐμοὶ, ἤγουν ἐναντίως, τις οἰηθῇ γνώσεσθαι τοῦτο, τὸ θάψαι τὸν ἀδελφὸν τὸν Πολυνείκην. ¶ 1052. Τραχύς γε μέντοι] ἐπὶ φησιν ὁ κήρυξ, ὅτι ὁ λαὸς τὴν πόλεως ἐλευθερῶν τῶν κακῶν γνώμην, ὡς ἐκπεσόντων τῶν πολεμίων γνωμένων, τραχὺς ἢ ἀπηνὴς ἴσαι ἢ τά, ὡς ἐμὲ γνώμην αὐτὰ τὸν Πολυνείκην θελήσης θάψαι. ἢ δ' Αντιγόνη φησὶ πρὸς αὐτὸν, τράχυνε, φησὶ, δ, λέγε πολλάκις ὅτι τραχὺς ἐστιν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀναστελεῖς με θάψαι τὸν ἀδελφόν. ¶ 1055. Ηδη τὰ τοῦδε] τὰ θεῖα τὰ τιμῆς τούτου δ' Πολυνείκους ὑπὸ θεῶν ἡ κήρυξ) κακῶς, ἀλλὰ τίμιος ἢ ὄντος θεοῖς θεοῖς. ¶ 1056. Οὐ, πρίν γε χώραν] εἰπούσης τὸν Αντιγόνης ὅτι τὰ θεῖα τὰ τιμῆς δ' Πολυνείκους κακῶς κήρυξ) παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν ὁ κήρυξ οὐδὲν αὐτὴν, ὑδαμῶς τὰ δ' Πολυνείκους ἠλαττώθησαν παρὰ τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν ἢ πόλιν, ἀλλὰ μὴ τὸ αὐτὸν ἢ πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς. ¶ 1058. Αλλ' εἰς ἅπαντας] ἀλλ' αὖθ' δ ἑνὸς, Ετεοκλέους θελοντὸς (αὐτὸς γὰρ μόνος ἔβλαψεν αὐτὸν) πάντας τοὺς πολίτας οὐκ ἴδιοι ἀμείβεσθαι κακοῖς. ὑπὸ γὰρ μόνου δ' Ετεοκλέους ἀδικηθεὶς, πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπελίμπανε.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 1037. Αἰσχύνομαι] αἰδοῦμαι. ¶ 1038. Απιστον]

Sepeliendo fratrem hunc meum, nec me pudebit
Præbere inobedientem hanc anarchiam urbi.
„Magnam vim habent communia viſcera, quibus nati ſumus,
„Matris miſeræ, & infelicis patris.
Quare volens inviti particeps eſto mali
Anima, defuncto viva mente congeneri.
Hujuſce carnes neutiquam ingluvioſi
Lupi depaſcent, ne ita videatur alicui.
Tumulum enim ipſi & foſſas ego,
Quamvis fœmina ſim, huic fabricabo
In ſinu ferens pepli byſſini.
Et ipſa obtegam, ne quis contra ſentiat;
Confide, aderit efficax ſolertia.
Præ. Dico, urbem ne tu in his violes.
Ant. Dico, mihi ne tu ſuperflua prædices.
Præ. Aſper quidem populus cum effugerit mala.
Ant. Exaſpera & tu, inhumatus vero ille non erit.
Præ. Sed quem odio habet civitas tunc honorabis tumulo?
Ant. Jamdudum hic a Diis dehoneſtatus eſt.
Præ. Non, priuſquam terram hanc in periculum conjecerit.
Ant. Male tractatus mala rependit.
Præ. Verum ad omnes pro uno hoc opus redundavit.

Σ X O Λ. β.

στον] ἀνθιστημένῳ, *ἀναίδειαν. ἀναρχίαν*] ἄναρχ☉ δ' οὖσα ἡ μὴ πειθομένη τῇ πόλει τι ἢ τοῖς ἄρχουσιν. ὅτοι μὲν γὰρ ἄταφον βάλοντ' Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δ' τοῦτον ἀπάντων ταφῇ παραδώσω. ¶ 1039. *Δοκῶν τὸ κοινὸν*] μίγισόν ἐστι ἡ συγγένεια ἢ τ' ἀδυνάτων πεῦσαι παλαιολομᾶν, ἤτις☉ συγγενείας ἐγὼ ἡ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ παῖδός τε μητρὸς, τοῖσιν ἀδελφοῖ ἔνεσι τε ἐκ μιᾶς γαστρὸς σπερμαῖ☉. πεφύκαμεν] ἐβλάστημεν. ¶ 1040. *Μητρὸς*] ὑπό. ¶ 1041. *Τοι γάρ*] τὸ λοιπόν. ¶ 1042. *Ψυχὴ*] *σ. συγγόνῳ*] ἀδελφῷ. *φρενὶ*] τὸ φρενὶ πρὸς τὸ ἄκουλ θανόντι λέγει, ἡ γὰρ εἶχε ἢ τῶν Πολυνείκης τ' αὐτῷ θάνατον, ἀκὰ τ' ἦ ἀδελφῷ. ¶ 1044. *Σπάσειν*] λαβεῖν, *φαγεῖν. δοκησάτω*] τῦτο. ¶ 1045. *Κατασκαφὰς*] ὀρύγματα. ¶ 1046. *Μηχανήσομαι*] ἐκ μηχανῆς ποιήσω. ¶ 1047. *Κόλπῳ*] δηλ. ἦ κόλπ. *φέρουσα*] χῶν δηλονότι. *βυσσίνῳ πεπλώματ☉*] ἦ βασιλικῇ ἐμαῖον. ¶ 1048. *Μηδὲ*] ὅρα ἦπα. *δόξῃ*] τινὶ ἄλλῳ. *πάλιν*] ἄλλο τι. ¶ 1049. *Δραστέα☉*] ἐπιτηγ☉ ἰφάψῃ), ἡ ὅτου ἢ τὰς τοιάυτας ἄνδρας δραστέους καλῶμεν. ¶ 1051. *Περισσὰ*] πολλὰ ἢ αὐόητα. ¶ 1052. *Τεχνῶν*] σπληρὸς ὑπάρχει. ¶ 1053. *Τεχνῶν*] σκληρὸς ὕπαρχει. ἡ ῥᾳθυμεῖ☉ τάφῳ. ¶ 1054. *Οὐ*] οὐδὲν. *τυγεῖ*] μισεῖ. ¶ 1055. *Ἤδη*] πάλαι. *εἰπόν☉* δ' ἀγγέλῳ πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ὃν τυγεῖ ἡ πόλις τῦτον αὐτὴ τιμήσεις θάψασα; δυσχερήνασα αὐτὴ φησὶν, ἤδη ἢ πάλαι ἡ διαλέλυμη), ἢ ἡ δὴ τιμῆς ἤχθησαι τὰ τῦδι τοῖς θεοῖς, τοῖσιν, ἐκ πολλῦ ἡμέλη) ὅτος παρὰ τ' θεῶν, ἢ ἀθυμίαν αὐτῷ ἐποιοῦντο φρονεῖδαι, ἡ δ' ἂν ἔλασαν ἐκπεσεῖν τ' χθονὸς ὑπὸ δ' ἀδελφῷ ἀδίκως. ὥστι τι ἢ παρὰ τ' πολιτῶν νῦν μισῆται. πρὸς ὃ Σοπλογόμη☉ ὕτος φησι, ἡ τοῖσιν, ἡ πρόθυμον ἡμέλη) παρὰ τ' θεῶν περὶ ἐς κίνδυνον καταστῆσαι τόνδε τ' χώραν. ¶ 1056. *Πρὶν*] πρὸ δ. κινδύνῳ βαλεῖν] ἐς κινδύνῳ θεῖναι. ¶ 1057. *Παθὼν κακῶς*] ὑπὸ δ' Ετεοκλέους. *ἀντημείβετο*] αὐτόν. ¶ 1058. *Ἀπαῖδας*] τὸς πολίτας. *αὐθ' ἑνὸς*] αὐτὸ δ' Ετεοκλέους. *τόδ' ἔργον*] ἡ μάχη.

¶ 1061.

Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, οὐδ' αἰσχύνομαι
Ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
„Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνοις, οὗ πεφύκαμεν,
„Μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
Τοι γὰρ θέλησ' ἄκοντι κοινώσαι κακῷ
Ψυχὴν θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
Τούτῳ δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
Λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
Γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνῳ πεπλώματος.
Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
Θάρσει, παρέστι μηχανὴ δρασμοῦ.
Κή. Λύσω σε πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.
Αν. Λύσῃ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
Κή. Τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
Αν. Τράχυν', ἄθαπτος οὗτος οὐ γενήσεται.
Κή. Ἀλλ' ἦν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
Αν. Ἡδὴ τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
Κή. Οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
Αν. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.
Κή. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας αὐθ' ἵνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1041. Τοι γὰρ θέλησ' ἄκοντι κοινῶσαι κακῷ] δῆλα τοῦτο θέλησεν ὡ ψυχὴ κοινώσει ἀδελφῷ τῷ Πολυνείκει τῷ ἄκοντι καὶ δι' ἀνάγκην ἡγουμένῳ κακῷ. ¶ 1043. Κοιλογάστορες λύκοι] αἰνῶ δ μεγαλογάστορες. ἢ πάσουσ') αἰνῶ δ γινόσουσ'). ¶ 1044. Μὴ δοκησάτω τινί] μὴ τοῦτο ἀρέσκετω. ¶ 1047. Κόλπῳ φέρουσα] φέρουσα ἐν τῷ κόλπῳ δ βυσσίνῳ πέπλῳ. δῆλ δ τούτῳ ἢ γῆ αἰνίττεται), ὡς ἐνταφιάσει τοῦτον τῇ γῇ μέλλουσα. Ἄλλως. τῷ δ βυσσίνῳ κόλπῳ πέπλῳ ἢ γῆν ἀφοσιοῦσθαι, ὡς θηβαίων μέλλουσα χώμα δῆλ δ πέπλῳ, δῆλ τὸ μὴ δύνασθαι ἐρύπλειν. ¶ 1048. Μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν] μήτε ἀνίστραμμένως ἐμοὶ, ἤγουν ἐναντίως, τὶς οἰηθῇ ἡμᾶς δρᾶσαι τοῦτο, τὸ θάψαι ἢ ἀδελφὸν ἢ Πολυνείκην. ¶ 1052. Τραχύς γε μέντοι] ἔστι φησὶν ὁ κήρυξ, ὅτι ὁ λαὸς ἢ πόλεως ἐλεύθερος ἢ καὶ πᾶν ἡμῶν, ὡς ἐπαοιδῶν ἢ πολεμίων ἡμῶν, τραχὺς καὶ ἀπηνὴς ἴσαι καὶ σὺ, ὡς ἐξὸ γνώμην αὐτὴ ἢ Πολυνείκην θελήσας θάψαι. ἡ ἢ Ἀντιγόνη φησὶ πρὸς αὐτὸν, τράχυνε, φησὶ δ, λέγει παιδαγωγικῶς ὅτι τραχὺς ἐστιν ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως σὺκ ἀναστελεῖς με θάψαι ἢ ἀδελφόν. ¶ 1055. Ἡδὴ τὰ τοῦδε] τὰ περὶ ἢ τιμῆς τούτου δ Πολυνείκους ὑπὸ θεῶν ἢ κήρυκ) κακῶς, ἀλλὰ τίμιος καὶ ὅσιος ἐξὸ θεοῖς. ¶ 1056. Οὐ, πρίν γε χώραν] ἐπίσης ἢ Ἀντιγόνης ὅτι τὰ περὶ ἢ τιμῆς δ Πολυνείκους κακῶς κήρυκ) παρὰ τοῖς θεοῖς, φησὶν ὁ κήρυξ ἐρεῖς αὐτὴν, ὑδαμῶς τὰ δ Πολυνείκους ἠμυήθησαν παρὰ τοῖς θεοῖς, πρὶν κακῶσαι αὐτὸν ἢ πόλιν, ἀλλὰ μὴ τὸ αὐτὸν ἢ πόλιν ἐμβαλεῖν κακοῖς. ¶ 1058. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας] ἀλλ' αὐτῷ δ ἑνὸς, Ἐτεοκλέους θελήσαντος (αὐτὸς γὰρ μόνῳ ἔβλαψεν αὐτὸν) πάντας τοὺς πολίτας σὺκ ἴδει ἐμπίπτειν κακοῖς. ὑπὸ γὰρ μόνου δ Ἐτεοκλέους ἀδικηθεὶς, πᾶσι τοῖς Θηβαίοις ἐπολέμησε.

ΣΧΟΛ. C.

¶ 1037. Λιχνεύομαι] αἰδοῦμαι. ¶ 1038. Ἄπιστον]

Sepeliendo fratrem hunc meum, nec me pudebit
Præbere inobedientem hanc anarchiam urbi.
„Magnam vim habent communia viſcera, quibus nati ſumus,
„Matris miſeræ, & infelicis patris.
Quare volens inviti particeps eſto mali
Anima, defuncto viva mente congeneri.
Hujuſce carnes neutiquam ingluvioſi
Lupi depaſcent, ne ita videatur alicui.
Tumulum enim ipſi & foſſas ego,
Quamvis fœmina ſim, huic fabricabo
In ſinu ferens pepli byſſini.
Et ipſa obtegam, ne quis contra ſentiat;
Confide, aderit efficax ſolertia.

Præ. Dico, urbem ne tu in his violes.
Ant. Dico, mihi ne tu ſuperflua prædices.
Præ. Aſper quidem populus cum effugerit mala.
Ant. Exaſpera & tu, inhumatus vero ille non erit.
Præ. Sed quem odio habet civitas tunc honorabis tumulo?
Ant. Jamdudum hic a Diis dehoneſtatus eſt.
Præ. Non, priuſquam terram hanc in periculum conjecerit.
Ant. Male tractatus mala rependit.
Præ. Verum ad omnes pro uno hoc opus redundavit.

ΣΧΟΛ. β.

στον] ἀνθισαμένῳ, ἰσωλίαν. ἀναρχίαν] ἀναρχ@ δόκῶσα ϗ μὴ πεθομένη τῇ πόλει τι ϗ τοῖς ἄρχουσιν. ὥστοι μὲν γὰρ ἄταφον βίλον Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δ' τὸν τῶν ἀνόντων ταφῆ παραδώσω. ¶ 1039. Δοκεῖ τὸ κοινὸν] μίγιστόν ἐστι ϗ συγγένεια ϗ ἀδυνάτων πᾶσαι παλαλλαμῶν, ἤτι@ συγγενείας ἐγὼ ϗ Πολυνείκης πεφύκαμεν, ἐκ παῖδὸς ϗ μητρὸς, τοῖσιν ἀδελφοὶ ὄνῖς ϗ ἐκ μιᾶς γαστρὸς προσπεθόντες, ταυτῇ τυχόντες σπέρματ@. πεφύκαμεν] ἐφυτεύθημεν. ¶ 1040. Μητρὸς] ἴσως. ¶ 1041. Τοι γὰρ] τὸ λοιπόν. ¶ 1042. Ψυχῇ] ἀ. συγγόνῳ] ἀδελφῷ. φρονῇ] τὸ φρονεῖ προῖς τὸ ἄκοντι θανόντι λέγει, ἐ γὰρ ἔζει ἡ τῶν Πολυνείκης ἡ αὐτῷ θάναιος, ἀλλὰ τ' ἀδελφῷ. ¶ 1044. Σπάσαντ] λαβῶσι, φαγῶσι. δεκησάτω] τῦτο. ¶ 1047. Κατασκαφὰς] ὀρύγματα. ¶ 1046. Μηχανήσομαι] ἐκ μηχανῆς ποιήσω. ¶ 1047. Κόλπῳ] δῇ δ κόλπ. φέρουσα] χῶν δηλονότι. βυσσίνῳ πεπλώματ@] δ βασιλικῶ ἱματίῳ. ¶ 1048. Μηδὲ] ὅρα ἵνα. δόξῃ] τινὶ ἄλλῳ. πάλιν] ἄλλο τι. ¶ 1049. Δραστέον@] ἐπιγ@ ἐφάρεῖ], ἡ ὅθεν ϗ τὺς τοιῦτος ἄνδρας δρασέρους καλῦμεν. ¶ 1051. Πλεονασ] πολλὰ ϗ αἰσίητα. ¶ 1052. Τοσχύς] σκληρὸς ὑπάρχει. ¶ 1053. Τεάχυν] σκληρὸς ὕπαρχει. ἡ χθονὸς] ἐστερημέν@ τάφ@. ¶ 1054. Ου] ὄνησα. συγεῖ] μισεῖ. ¶ 1055. Ηδη] πάλαι. εἰπόν@ δ' ἀγγέλω προῖς αὐτὸν, ἀλ' ἐν συγεῖ ἡ πόλις τῦτον αὐτὴ τιμήσεις θάψασα; δυσχερέστατα αὐτὴ φησὶν, ἤδη ϗ πάλαι ἐ διαλέλυται), ϗ ἐ δῆ τιμῆς ἠξίωσαν τὰ τῶν θεῶν τοῖς θεοῖς, τοῖσιν, ἐκ ποθῦ ἡμέλη) ὕτος παρὰ τ' θεῶν, ϗ ἐδημίαν αὐτῇ ἐπεῦττο φρονεῖν, ἐ δ' ἂν ἅπασαι ἐκπεσεῖν τ' χθονὸς ὑπὸ δ' ἀδελφῶ ἀδίκως. ὥστε τι ϗ παρὰ τ' πολιτῶν νῦν μισῆται. προῖς ὁ Σοφοκλέμ@ ὕτος φησι, ἐ τοῖσιν, ἐ προῖσιν ἡμέλη) παρὰ τ' θεῶν πρὸν ἐς κίνδυνον κατασῆσαι τῶνδε τ' χώρων. ¶ 1056. Περὶ] προῖς δ. κινδύνῳ βαλῶν] ἐς κινδύνῳ θεῖναι. ¶ 1057. Παθὼν κακῶς] ὑπὸ δ' Ετεοκλέους. ἀντημείβετο] αὐτὸν. ¶ 1058. Ανανδρας] τὺς πολίτας. ἀλλ' ἰσὸς] ἀλλ δ' Ετεοκλέες. τόδ' ἔργον] ἡ μάχη.

¶ 1061.

Αν. Ἐρις πεφαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
Ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μαχηγόρει.
Κή. Ἀλλ' αὐτόβουλος ἔσθ', ἀπειπέτω δ' ἐγώ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ημ. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
Γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.
Αν. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσαμαι;
Πῶς ταλμήσω μήτε σὲ κλαύσειν,
Μήτε σὲ προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;
Ἀλλὰ φοβοῦμαι καὶποτρέπομαι
Δεῖμα πολιτῶν.
Ημ. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
Τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγγος
Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
Εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο;
Ημ. Δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω
Τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
Ημεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
Αἵδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾷ
Κοινὸν τόδ' ἄκος, καὶ πόλις ἄλλως
Ἀλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
Ημ. Ημεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπέρ τε πόλις
Καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1061. Ἀλ' αὐτόβουλ(ος) ἔσθι] τοῦτ' ἔστι, τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ὁ βέλτιστος, πεφίληται. ¶ 1062. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι] διαιρεῖται ὁ χορὸς εἰς γυναικῶν, εἷς μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, εἷς δὲ ὑπὲρ Ἐτεοκλέους ὥσπερ δὲ μεμίεσται ὁ χορὸς, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη, τῷ Ἐτεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει· ἡ δὲ Ἀντιγόνη, τῷ Πολυνείκει. φθερσιγενεῖς] αἱ ὅτι τῷ φθείρειν γεγενῆσθαι. ¶ 1070. Σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων] ἐναῦθα χωρίζουσι γυναῖκές τινες, αἱ μὲν, συγκλαίουσαι τῇ Ἀντιγόνῃ ἔλεγον ἓξ Πολυνείκους· αἱ δὲ, τῇ Ἰσμήνῃ, χάριν ἓξ Ἐτεοκλέους. ¶ 1073. Τίς οὖν ταῦτα] τίς ἂν πειθοῖτο τοῖς δόξασι τῇ πόλει, καὶ τίς ἡμῶν ἴσε ταύτης τὰ γνώμας; ¶ 1074. Δράτω πόλις] λείπει τὸ κακῶς, ἵν' ᾖ ὅτως, δράτω καὶ μὴ δράτω κακῶς ἡ πόλις τοὺς κλαίοντας τὸν Πολυνείκην, καὶ δίκαια τούτου τιμῶντας. ¶ 1076. Ημεῖς μὲν ἴμεν] ἴμεν καὶ συνθάψομεν σὺν τῇ Ἀντιγόνῃ τὸν Πολυνείκην. καὶ γὰρ ἡ πάντοθεν τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει τὰ αὐτὰ δοκεῖ.

ΣΧΟΛ. ϛ.

¶ 1059. Ἔρις] φιλονεικία. παῦσον πολλὰ μεταλέγειν, περαίνει γὰρ καὶ τελεῖ τὸν μῦθον καὶ τὸν λόγον ἔρις ὑστάτη θεῶν, τουτέστι πολλὰ λέγοντες ἐγώ τε καὶ σὺ παυσόμεθα, μὴ πῶς ἁλῶ, καθαιρεθείμεν ἐκ μάχης· τὸ γὰρ πολλῶν λόγων τὸ τέλος οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ μάχη. τὸ δὲ ὑστάτη

Ant. Contentio ſermonem perficit ultima deorum.
Ego hunc ſepeliam, ne ſermones trahas.
Præ. At ſcito tuis conſiliis (*te hoc facturam*) ego autem renuncio.

ANAPÆSTI.

Sem. Heu heu, o ſuperbæ & exitiales
Fatales Furiæ, quæ Oedipi
Genus adeo funditus perdidiſtis.
Ant. Quid patiar? quid agam? quid conſilii capiam?
Quomodo ſuſtinebo neque te flere,
Nec ad tumulum comitari?
Sed metuo & avertere cupio
Terrorem civium.
Sem. Tu quidem multos qui te flebunt
Habebis; ille autem miſer indefletus,
Unicum ſororis leſſum obtinens
Ibit. quis his acquieſcet?
Sem. Faciat (*quod decrevit*) civitas, aut non faciat
(*Contra*) Lugentes Polynicem.
Nos tamen ibimus, & conſepeliemus
Funus comitantes, nam generi
Communis dolor eſt, & Civitas aliter
Alias laudabit quæ juſta ſunt.
Sem. Et nos cum illo, ut & civitas
Et jus ipſum poſtulat.

ΣΧΟΛ. β.

ὑσάτη θεῶν, ἀντὶ δ' ἐλαίων. παῖδες γὰρ οἱ θεοὶ ἀγαθῶν αἴτιοι, τὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ χρῆμα πληγὰς καὶ φόνις ἴσ' ὅτε ἐξεκδιάζουν, ἐλαιῶν ἐσι καὶ τῶν θεῶν φιλαν-θρωποτάτης γυναικὸς ἱκετηρίᾳ. ὑσάτη] τελευταία. ¶ 1060. Θάψω] καλύψω. μὴ μακηγόρει] ἤγνι, μὴ μακρολόγει. ¶ 1061. Ηὐ] τὸ ἤνθα ἢ μόνον ἀντὶ δ' ὑπῆρχες, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ δ' ὑπάρχεις, ὥσπερ φαμὲν καὶ ἦν ἀντὶ δ' ἐσί, καὶ ἀντὶ δ' ὑπῆρχεν. ἀπινίσσω] ἀπαγορεύω. ¶ 1062. Μεγάλαυχοι] μεγαλοδύναμοι. φθεσιχθονὸς] αἱ φθείρουσα τὸ γένος ἡμῶν. ¶ 1063. Κῆρες] θανατηφόροι. ¶ 1064. Πεμπόβιν] ἰσχάτως, ῥιζόθεν. ¶ 1065. Τί παθὼ] ἵνα. τί ἢ δρῶ] ἵνα ποιήσω. ¶ 1067. Τύμβου] τὸ τάφου. ¶ 1068. Καποτρέπομαι] καὶ ἀποδιώκω, ἀπαγορεύω, ἀπανίσσομαι. ¶ 1070. Σύ γε] Ετεόκλες. ¶ 1071. Κεῖνος] ὁ Πολυνείκης. ¶ 1073. Εἶσι] εἰς ᾅδου πορείαν. τὰ] ἃ λέγεσι. πίθηται] τοῖς ἄρχουσι. ¶ 1074. Δρᾶτω] καπῶ. ¶ 1075. Τὰς κλαιούσας] τὰς ὀδυρομένας. ¶ 1076. Ημεῖς μὲν] μεμίξεται ὁ χορὸς εἰς δύο, αἱ μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, αἱ δὲ ὑπὲρ Ετεοκλέους. ἴομεν] πορευόμεθα. συνέψομεν] σὺν σοί. ¶ 1077. Λαὸς] αὐτοί. σεσημεῖται] σεσημείωται αὐτὸν. χθονὶ] τῇ πολιτικῇ. ¶ 1078. Αχθος] ὁ θάνατος. ἄλλως] ἀκαιρότερον. ¶ 1079. Αλλοτ' ἀλλοίαν τὰ δίκαια] νῦν μὲν τάδε, νῦν δὲ ἐκείνως καλαίζουσα, τοιοῦτο γάρ ἐσιν ὁ δῆμος, ὃ πρώην δίκαιον νομίζει, τοῦτο ὕστερον ἄδικον αἰτιᾶται. ¶ 1080. Αμα τῷδ'] σὺν τῷ Ετεοκλεῖ. ¶ 1081. Δίκαιον] δίκαιον δὲ συμπονεῖν τῷδε ὑπὲρ πατρίδος ἡγησόμενος.

Μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
Οὐκ καδμείων ἤρυξε πόλιν
Μὴ ἱπποβάτην, μηδ' ἀλλοδαπῶν
Κύματι φωτῶν
Κατακλυσθῆναι ταμάλιπα.

ΣΧΟΛ. α.

¶ 1082. Μετὰ γὰρ μάκαρας] μετὰ γὰρ τὰς θεὰς, καὶ τὴν ἑαυτῆ ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως προέθετο, καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν ὑπὸ χειμερινῆ κώμα καταπλυσθῆναι. κῦμα δὲ τὴν ἔφοδον εἶπε τῶν Αργείων. ἀκολούθως μίσει τῷ κύματι τὸ καταπλυσθῆναι ἐπήγαγε.

ΣΧΟΛ. ς.

ΤΕΛΟΣ.

Nam poſt immortales deos & robur Jovis,
Hic Cadmeorum urbem liberavit
Ne everteretur, neve extraneorum
Fluctu virorum
Penitus ſubmergeretur.

Σ X O Λ. β.

¶ 1082. Μάκαρες] τὺς θεὺς τὺς ἀθανάτους. Ἰσχὺν] λοτρίων. ¶ 1085. Κύματι φατῶν] γένει ἀνδρῶν. ¶ ¶ δύναμιν. ¶ 1083. Ηρυξε] ἐκώλυσεν. ¶ ¶ 1086. Κατακλυσθῆναι] ἀφανισθῆναι. μάλιστα] 1084. Ανατραπῶσαι] ἀφανισθῶσαι. ἀπωθαπῶν] ἀλ- λίαν.

FINIS.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΕΡΣΑΙ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

PERSÆ.

Ὑπόθεσις τῆς τῦ Αἰσχύλυ τραγῳδίας ἣ ἐπιγεάφεται

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλυ μύθων, ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τὰς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκλίθησι δὲ ϗ τὴν ἀρχὴν τῦ δράματος ταύτην, Ταῦ' ἐσὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. πλὴν ἐκεῖ εὐθύχος ἐσιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τῦ Ξέρξυ ἧτταν, σρωννύς τε θρόνυς τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις· ἐνταῦθα δὲ Προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐσι παροδικὰ, ὡς ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεσιν, ὡς τὸ, Τύριον οἶδμα λιπῶσα. τὰ δὲ σάσιμα· ὡς ὅτε ἵσαται, ϗ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τῦ δράματος. τὰ δὲ κομμαλικὰ, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται. ϗ ἔσιν ἡ μὲν σκηνὴ τῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείυ· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης σρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμιξον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπλὰ, ἢ ϗ δεκατέσσαρας· ϗ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυλικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, ϗ διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ασίαν. Ισέον δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείυ ἐδυσύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξυ, περὶ Σαλαμῖνα ϗ Πλαταιάς, τῦ Θεμισοκλέυς σρατηγῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων ϗ ῥήτορος, ϗ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι ϗ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. ἃ ϗ γενομένα, περιεγένοντο αὐτῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Αθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, ϗ ὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. ϗ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμισοκλῆς οὐχ ὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἱ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζυσι τὺς ἀνθρώπυς. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ πολιεῖ, Προμηθεῖ. τότε τῦ Ξέρξυ παῖς μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτης δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Υσάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, ϗ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν ϗ Ξέρξυ πατὴρ τῦ σρατεύσαντος ἐπὶ τὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Αρταξέρξυ πατὴρ, σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ νόθος. ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Αλεξάνδρυ τῦ Φιλίππου καταλυθείς. τινὲς δὲ ϗ τέταρτον Δαρεῖον λέγυσιν εἶναι.

Τὰ τῦ δράματος πρόσωπα.

ΧΟΡΟΣ γερόντων. ΕΙΔΩΛΟΝ Δαρείυ.
ΑΤΟΣΣΑ. ΞΕΡΞΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

Argumentum Æſchyli Tragœdiæ quæ inſcribitur PERSÆ.

GLaucus in ſcriptis de Æſchyli Fabulis tradit Perſas e Phœniſſis Phrynichi fuiſſe concinnatos. Exhibet autem hoc Fabulæ initium, *Hæc ſunt Perſarum olim profectorum.* Verum ibi Eunuchus nunciat Xerxem victum eſſe, cathedraſque ſternit regni Conſiliariis. Hic autem præloquitur Chorus Seniorum. Ubi notandum quod in Choris aliqua ſunt *Parodica*, ut ubi oſtendit rationem ob quam huc venerit, quemadmodum fit in iſto Euripidis, *Mare Tyrium relinquens.* alia ſunt *Staſima*, ut cum ſtat, & infelicitatem Fabulæ enarrare incipit: alia denique *Commatica*, ubi reliquum in mœrore conficitur. Et eſt quidem Scena Fabulæ ad tumulum Darii; Argumentum autem, Xerxes exercitum cum magnis copiis in Græciam ducens, equites innumerabiles, naveſque mille ducentas & ſeptem, vel quatuordecim, & terra quidem ad Platæas victus, mari vero ad Salaminem, unde per Theſſaliam fugiens tranavit in Aſiam. Ubi advertendum Græcos trecentas tantum naves habuiſſe. Prima Perſarum expeditio ſub Dario in campo Marathonio peſſundata eſt: ſecunda ſub Xerxe apud Salaminem & Platæas; cum Themiſtocles Athenienſium & dux eſſet & Orator, naveſque condere & adverſus Xerxem copias inſtruere ſuaderet, unde & victores evaſerunt. Apollo enim, cum ab eo Athenienſes quærerent quo pacto Perſas ſuperarent, edixit mœnia lignea ut conſtruerent, ita enim ſuperiores fore. Et illi quidem lapideorum murorum loco ligneis urbem cingere decreverunt: at Themiſtocles aliter oraculum intellexit, ſuaſitque naves conficere, quæ ſæpe lateribus ſuis quaſi muris homines tuentur. Sub Menone Æſchylus Tragœdias ſpectaculo præbens, Phineo, Perſis, Glauco Potnieo, & Prometheo vicit. Hujuſce Xerxis Pater erat Darius rex Perſarum, mater Atoſſa. Et obſerva tres fuiſſe Darios. Quorum primus Hyſtaſpis filius, a Perſis prælatus, & in ipſos imperio potitus, qui etiam pater fuit Xerxis, qui Græcis bellum intulit. Secundus Artaxerxis pater, Syrus cognominatus, vel Nothus. Ultimus ille qui ab Alexandro Philippi filio debellatus eſt. Aliqui etiam quartum Darium fuiſſe perhibent.

Fabulæ Perſonæ.

CHORUS Seniorum.
ATOSSA.
NUNCIUS.
UMBRA Darii.
XERXES.

Prologum agit Chorus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΠΕΡΣΑΙ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. ΤΑΔΕ μὲν περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
Καὶ τῶν ἀφνῶν καὶ πολυχρύσων
Ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
Εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
Ἀμφὶ δὲ τόνῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσῳ στρατιᾶς ἤδη
Κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς
Οἴχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαύζει.
Κ' οὔτε τὶς ἄγγελος, οὔτε τὶς ἱππεὺς
Ἄστυ τὸ περσῶν ἀφικνεῖται·
Οἵτε τὸ Σούσων, ἠδ' Ἐκβατάνων,
Καὶ τὸ παλαιὸν κίσσινον ἔρκος
Πελλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵπποις,
Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
Πολέμου στίφος παρέχοντες·
Οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης,
Ταγοὶ περσῶν,
Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλω
Σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,

¶ 1. ΤΑΔΕ μὲν περσῶν] τοῦτο δεικτικῶς οἷον φησί τις πρὸς ἑαυτὸν, ὅτι τάδε ἢ ταῦτα, πιστὰ ἢ πιστώματα καλεῖται τῶν περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν ἑλλάδα χθόνα. ἀντὶ δὲ, ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν περσῶν καλούμεθα, ἢ ἰσμὲν ἐπόπται τῶν οἴκων αὐτῶν· ὅστινας ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεὺς, ὁ δὲ Δαρείου υἱὸς, ὡς πρεσβύτας καὶ εὐήμους ἄνδρας, (τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ ἐν περσαῖς) περιέπειν τῶν ἄλλων, ἐφορεύειν, ἤτοι ἄρχειν, ἢ ἐπιτρόπους εἶναι ἢ ὑπηρεσίας τῶν χώρας αὐτῶν, μὴ δυναμένους πολεμεῖν. τὸ δὲ πιστὰ, τινὲς φασιν, ὅτι ὑποπτεύσαντες τὸν κῆρυν ἑαυτοὺς λίαν πιστώματα περσῶν ἀγγοῦσι ἢ ὅτι πόλις ἐστὶ περσῶν ἔσωθεν, πίστεως κληθεῖσα, ὡς συγκόψας ὁ ποιητὴς, πίστα ἔφη. ¶ 3. Καὶ τῶν ἀφνεῶν] λείπει τὰ βασίλεια. ¶ 6. Δαρειογενὴς] Δαρείου υἱός. ¶ 8. Ἀμφὶ δὲ τόνῳ] ταραχὴ, φησὶ, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν (τοῦτο δὲ θυμὸς δηλοῖ) κακὰ μαντεύων φόβῳ τῆς ὑποτρεφοῦς δὲ ξέρξης καὶ τὸ πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν περσῶν. Ὁμοίως δὲ πρῶτον τὸ βασιλεῖα ἔταξεν, εἶτα τοὺς ὑπηκόους φησὶ δὲ, Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκτιμένες ἀχαιοί. ¶ 12. Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενὴς εἴχωκε] πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ ἀσιατογενὴς, ἤγουν ἡ περσικὴ, ἡ ἐν τῇ ἀσίᾳ

ÆSCHYLI TRAGOEDIA
PERSÆ.

ANAPÆSTI.

Chor. NOS quidem Perſarum profectorum
In Græciam dicimur fiduciarii,
Et divitum auroque abundantum
Sedium cuſtodes, quos præ ſenectute
Ipſe rex Xerxes imperator
Dario genitus
Elegit ad inſpectandum regionem.
Verum de reditu regis
Exercituſque auro divitis
Male præſagiens valde tumultuatur
Intus animus.
Robur enim omne Aſiaticum
Abiit, at juvenem virum clamore proſequitur (*Aſia*)
Et neque ullus nuntius, nec eques ullus
Urbem hanc Perſarum adit.
Quique Suſis & Ecbatanis
Et antiqua Ciſſina arce
Relictis, profecti ſunt, partim equis,
Partim navibus, & pedites,
Belli molem præbentes.
Qualis Amiſtres, atque Artaphrenes
Et Megabazes atque Aſtaſpes,
Perſarum duces,
Reges regi magno ſubditi,
Proficiſcuntur aciei numeroſæ præfecti,

εἶα χρυσηθεῖσα, παρεγλύσῃ καὶ ἐπορεύθη μὴ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν ἰωνίδα. ἀλλως. οἴχεται, ὀπύλλυτι ἡ πᾶσα δύναμις τῶν περσῶν. ¶ 13. Νέον δ' ἄνδρα βαύζει] ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν περσῶν ἀναλαλῆται ἡ ἀσία. λείπει ἡ τὸ. γράφεται ἢ καὶ ἰὼν, ἤτοι τὸ ἴδιον ἄνδρα. ¶ 16. Νῦ' Ἐκβατάνων] ὅτι ἀκεσταῖα πρότερον ἐκαλεῖτο ὑπὸ Ἀκεσταίων, τὰ νῦν ἐκβάτανα λεγόμενα. ¶ 17. Καὶ τὸ παλαιὸν κίσσινον ἔρκος] ἴσι καὶ τοῦτο πόλισμα περσῶν. οἵ τινες, φησὶ, μεγαλοπόλεις τὸ ἄστυ τῶν σούσων καὶ τῶν ἐκβατάνων, καὶ τὸ παλαιὸν κίσσινον ἔρκος, ἴβαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἰωνίδα. οἱ μὲν ἔφασαν, οἱ δὲ δῆλε πλοίων, ἄλλοι δὲ τείχει παρίχοντες καὶ ποσὶν εἰς

φος καὶ πύλισμα ἢ πολίσμα. τινὲς δὲ τὸ παρίχοντες, ἀντὶ τοῦ ὄντες, λέγουσιν. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τῶν διδόντες, καὶ τὸ πολίσμα, πολίσμῳ φασίν. ¶ 21. Οἵδε λαὸς ἔρξης] βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοις δὲ τῷ ξέρξῃ. τὰ μὲν τῶν ὁπλομάχων ἰσόρρωσεν, τὰ δὲ τιλικῶς ἔκλασεν. οἵδε ἰὼν ὁ ἀμίστρης, καὶ ὁ ἀρταφρένης, καὶ ὁ ἀσάσπης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν περσῶν σῶστραι καὶ ἀρμάτες πρὸς τὴν ἰωνίδα· βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποχροι δὲ καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ περσῶν δηλονότι. κατὰ δὲ τινας ἐσὶν ὑπέρθεσις ἐν τῷ ἀρταφρένης, ἀφ' οὗ τὸ μέτρον.

Τοξοδάμαντές τ' ἀδ' ἱππεβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, θυμοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
Καὶ Μασίστρης, ὅ, τε τοξοδάμας
Ἐσθλὸς Ἱμαῖος, Φαραυδάκης
θ', ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
Ἄλλος δ' ὁ μίγας καὶ πολυθρίμμων
Νεῖλος ἵππεμψι· Σουσισκάνης,
Πηγαταγὼν αἰγυπτιογενὴς,
Ὅ, τε τᾶς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μίγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίας
Θήβας ἰφίππων Ἀριόμαρδος,
Καὶ ἑλεσβάται ναῶν ἱρῶν
Δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
Ἀβραδαίταν δ' ἵππιται λυδῶν
Ὄχλος, ὅτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὴς
Κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγατᾶς
Ἀρχεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοπος,
Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
Πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσι,
Δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
Φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
Στεῦνται δ' ἱερᾷ τιμῶλᾳ πελάται,
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκοντισταὶ μυσοί· βαβυλὼν
Δ' ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ἰαῶν τ' ἐπόχους,

¶ 26. Τοξοδάμαντες] τοξόται, ἀφὰ τ τόξων δαμάζοντες τὰς ἀνελπίδας· ἢ ἱππικοί, Φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θεαθῆναι, τοῦτ' ἔστιν, ἱκανοὶ φοβεῖν ἐν τ ὄψιν, θαρσαλέοι ἢ ἢ δεξιοὶ περὶ πέλεμον, ἐν τλήμονι ἢ καρτερικῇ ἢ γενναίᾳ δοξῃ ἢ γνώμῃ ψυχῆς. ¶ 28. Δόξῃ] γνώμῃ. ἢ φιλοτιμίᾳ. ἢ, ἐυτροσάτῳ δοκήσει ἢ πτόσμασι ψυχῆς. ¶ 29. Ἱππιοχάρμης] ὁ ἀφὰ τ ἵππων εἰς ἢ μάχην πορευόμενος. ¶ 33. Ἄλλος δ' ὁ πως εἰς ἢ μάχην πορευόμενος. ¶ 33. Ἄλλος δ' ὁ μίγας] ἄλλος ἢ, φησὶν, ἐπεμψε συμμάχους τ περσῶν ὁ μίγας ἢ ὁ ποτὲ θρέμματα ἴχνι τῶν. ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν περσῶν τότε οἱ αἰγύπτιοι. εἶτα παλαλίγκι τινες ἦσαν οἱ ἀπ' αἰγύπτου, καί φησιν, ὁ Σουσισκάνης, ἢ ὁ Πηγασαγὼν ὁ αἰγυπτιογενὴς. τινὲς ἢ διαῤῥῆσι τὸ Σουσισκάνης, ἢ πηγὰς ἢ ταγὼν. τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ κωμικὸς πέπλακε, ἢ οὐκ ἔστιν αἰγυπτιακά. ἕτεροι ἢ τὸ πηγὰς ἢ τὸ ταγὼν, οἷς ἐν ἀναγινώσκουσι, πηγασαγών. ¶ 39. Ἑλεσβάται] τὸ αἰγύπτιον ἴλῳ οἰκοῦντες. ἢ κοινῶς αἰγύπτιοι λίγουσι. ἑλώδης γὰρ ἡ αἴγυπτος. παρά τισι ἢ ἑλεσβάται, οἱ μὴ ἴλαι ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τ δυσχερεστάτων. τινὲς ἢ εἰς τὸ ἑλεσβάται εἰζοῦσι, τὸ ἐξῆς, ἑρέται δεινοὶ, λέγουσιν, ἀντὶ ἢ κωπηλάται ὑπῶν ὄπτιδοι. ¶ 41. Ἀβραδαίταν] τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ λυδοὶ ὡς τὰς εὐρείας οἰκοῦντας, Κῦρος ὁ τ περσῶν βασιλεὺς, ὁ ἢ Καμβύσου πατὴρ πολε-

Arcitenentes ac equites,
Terribiles quidem viſu, atroces vero pugna
Obſirmato animi propoſito.
Artembareſque equis gaudens
Et Maſiſtres, arcuque domans
Strenuus Imæus, Pharandaceſque,
Et equorum agitator Softhenes.
Alios vero magnus & multa alens
Nilus miſit: Suſiſcanes,
Pegaſtagon Ægypto natus,
Et qui ſacræ Memphidi præeſt
Magnus Arſames, quique antiquas
Thebas regit Ariomardus.
Et paludicolæ navium remiges
Periti, multitudoque innumera.
Molliter-degentium ſequitur Lydorum
Turba, & qui plane in continente genitam
Obtinent gentem, illis Metragathes
Et Arceus bonus, reges præfecti,
Et divites Sardi vectos
Multis curribus emittunt,
Bijugos & trijugos ordines,
Viſu terribile ſpectaculum.
Inſtant vero ſacri Tmoli vicini
Jugum ſervile injicere Græciæ,
Mardon, Tharybis, haſta indefatigabiles,
Et jaculatores Myſi. Babylon vero
Auro dives miſcellaneam turbam
Mittit tractim, & navibus vectos

πολεμήσας, κατίεροπώσατο, ᾗ ὑποχειρίοις ἑαυτῷ πεποίηκεν. ἀβροδίαιτοι ἢ ὕτοι· ὅθεν ᾗ τὸ παρ' Ἀναξίμενει, λυδοπαθεῖς τινὲς, ἀντὶ ⸀ ἡδυπαθεῖς. ᾗ τὸ ἀφελόμενον, μήτε μοι λυδῶν καρύκας, μήτε μαρίλγων ψύφους τρυφαλὲς αὐτὰς παρελαύνειν. ᾗ ὁ λυδοφοίτης ἢ μυροπώλης ταύτῃ ⸀ τρυφῇ δηλοῖ. ᾗ ⸀ βάκχαρις ἢ ἕτιοι μύρον λυδῶν ἔφασαν. ¶ 42. Οἵτ' ἔβαπαν ἠπαφορμίς] οἱ δὲ ἕλκ ⸀ ἅπαρον οἰκοῦντες. ¶ 43. Τὲς Μητραγαθὲς] κς τινας λυδὲς ἐξαιρεῖσι ᾗ ἐξάγουσι ᾗ παρακινῆσι πρὸς ⸀ ἰθάδα, ἐποχημένους ἐν πολεσὶς ἅρμασι, Μήτραγαθὲς ὁ Λεκιὲς τε ἀγαθὲς, ἡγεμόνες οἰκειωμένους αὐτὲς, ᾗ αἱ πλέσιαι ⸀ ἅρδεις. ἤτοι γὰρ τὰς ⸀ ἅρδεις κατῴκισεν. ¶ 44. Δίεπτοι] οἱ διίπτωτες, ἡγεμόντες. ¶ 47. Διῤῥύμα τε] ἐπὶ πολοῖς ἅρμασι τὲς λυδὲς ἐποχῆσθ, παρακαλῶν ⸀ ἁρματηλασίαν, ᾗ ὁκ πόσων ἵππων αὐτὴ συνίσατο, ἐδήλωσεν, ἐρρωμένως, τέλη, ἁρμάτα δηλαδὴ, ἐξορμῶσι ⸀ σάρδεων τίθεμπα ᾗ ἐξάπτα. ⸀ τέλη, τὼ τάγματα. ὁκ τότε ⸀ ἵππων τὸ πλῆθ@ δηλοῖ. ¶ 49. Πελάται] ἐγγὺς, γείτονες. ¶ 51. Λόγχης ἁμιλλες] ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν. ¶ 52. Βαβυλὼν δ' ⸀ πολύχρυσ@] ⸀ πλησία ᾗ βαβυλὼν πέμπ⸀ πάμπολλον ὄχλον. εἶτα ἐφερμιωνίων τῶτο, φησὶ, ναῶν τε ἐποχὴς, ἤτοι λαὸν ναυλικὸν, ⸀ ναυτὶν ἐποχεῖσθαι, ᾗ πεζὲς, ἐπιβεβῶτας φορείματι τοξικῷ, ἤτοι ἱππέας τὲς τοξικῆς.

Καὶ τοξυλκῷ λήματι πιστούς·
Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ασίας ἕπεται,
Δωναῖς βασιλείως ὑποπομπαῖς.
Τοιόνδ' ἄνθος περσίδος αἴας
Οἴχεται ἀνδρῶν,
Οὓς πίερι πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις
Θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ·
Τοκίες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
Τείνοντα χρόνον τρομέονται.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ

στροφὴ.

Πεπέραχε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,
Λινοδίσμῳ σχεδίᾳ
Πορῴμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Πολύγομφον ὄδισμα
Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

ἀντιστροφὴ.

Παλυάνδρου δ' Ασίας θούριος ἄρχων
Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
Διχόθεν, πιζονόμοις,
Ἐκ τε θαλάσσης,

¶ 56. Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθν@·] κοινῶς ἁπάντων περσῶν. ¶ 58. Τοιόνδ' ἄνθ@·] τοιοῦτο καλώπισμα ἢ τὸ ἐξαίρετον μέρ@· τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς περσίδ@· οἴχε῀ται ἢ πορεύε῀ται· ἐπὶ ἐλπίδα· ἐπὶ ἐς πᾶσα χθὼν ἀσιῆτις ἡ ἀσιανὴ θρεψαμένη αὐτούς, στενάζει ἐν πόθῳ μαινομένῳ ἢ καυσικῷ. ¶ 63. Τοκίες τ' ἄλοχοί τε] οἱ πατέρες ἢ αὐτῶν ἢ αἱ ὁμόκοιτοι αὐτῶν γυναῖκες τρομέουσι τὸ χρόνιον τείνον ἢ μηκυνόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν παραφορᾷ, τὸ ἡμερολεγδον, ἤτοι τὸ ἐκ τῶν ἡμερῶν καλαριθμούμενον, ἀπὸ τοῦ ἡμέρα ἢ τὸ λέγω τὸ ἀριθμῶ. ¶ 65. Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις] ἐπέρασε μὲν, φησὶν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἤτοι τὴν ἐνηπείρου (οἱ γὰρ πέρσαι τὴν ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι) ὁ δὲ βασιλείως εἰρξέσραλὸς, ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμείψας ἢ ἀπάξας τὴν πορθμὸν τῆς Θυγατρὸς τοῦ Αθάμαν@· Ελλης, ἤτοι τὸν ἑλλησποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνῳ διεμπλῶν. γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν δηλ. τῶν νηῶν, πεζῇ ταύτῃ τὸ στρατὸν αὐτοῦ περάσαι πεποίηκεν. ταῦτα ἢ κωμῳδεῖται Εὔπολις ἐν Μαρίκᾳ, Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη μαρίκας. ¶ 70. Αθαμαντίδ@· Ελλης] Αθάμας ἔχει γυναῖκα ἐξ ἧς τὴν Ελλω ἢ τὸν Φρύξον ἐκύησε· τελευτησάσης ἢ τῆς μητρὸς αὐτῶν, ἔλαβε τὴν Ινω, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα ἔδ Αθάμαν@·, πρωτοτύπως τὰς τῶν χώρας παύλας λαβοῦσα καρπὰς, ἐλυμαίνατο αὐτὰς, ὥσε μηκέτι σπειρομένης ἀναδίδοσθ. λιμὸν ἢ ὅλη τὰ χώρας ὑπηρανήσαντ@·,

Atque arcum-tenendi arte confisos.
Ensiferque populus ex omni
Sequitur Asia,
Timendo regis edicto.
Talis flos virorum Persicæ
Terræ proficiscitur,
Quos omnis tellus Asiatica
Cum aluerit, flagrante desiderio gemit:
Parentes & uxores per singulos dies numeratum
Ad protractum tempus contremiscunt.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Jam quidem transiit captor urbium
Regius exercitus in
Oppositam vicinam regionem,
Funibus vincta rate
Fretum trajiciens
Athamantidis Helles,
Cum multiclavum pontem
(*Veluti*) jugum injecisset cervici maris.

Antistrophe.

Populosæ Asiæ bellicosus princeps
In omnem terram gregem
Divinum (*immensum*) agit
Bifariam, terrestribus
Et maritimis (*copiis*)

τῷ, οἱ ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο σφῶν τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν, καὶ μαντεύσασθαι, ὅτι γνῶναι τὸ αἴτιον. τότε δὴ ἡ Ἰὼ διεξιοῦσα μύθους, πεπεῖσθαι ἔφη μαντείᾳ ἐπαναστῆσαι μηδὲν ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων ἔφησεν. ἐπήκοος οὖν ὁ Αθάμας ἔτοιμα χρησμῷ ἠνέμενεν, τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐκ τῆς πεμπτίας διαλείβουσιν ἱμείρουσα, κελεύσαντος τοῦ πρώτου, θῦσαι τοῦτον τῷ Απόλλωνι. λαβόντων δὲ τὸν κελεύσαντος καὶ ἐπανερχομένων, ὁ κῆρυξ τὸν καθ' αὑτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ὑπεδήλωσεν. φυγῇ χεῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο, αὐτῷ ἐποχήμενοι καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι τούτους, ἡ μὲν Ἕλλη μέσου δὲ πόντου πέπλωκεν, ἀφ' ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· ὁ δὲ Φρύξος ἴσ τινι σφαλείσῃ λαφύρῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτον Φρύξιν λιμένα ὀνομάζειν. ¶ 71. Πολύγομφον ἔδισμα] ἀμφὶ τῷ αὐχένι δὲ πάντα ζυγὸν βαλών, πολύγομφον ἔδισμα καὶ βάδισμα, τὸν δὲ Θαλάσσης δηλονότι τῶν ἄνωθεν. ἐγκρύψασα γὰρ τὸ ἐπασσάδιον τὸ Θαλάσσης, τὸν ναυσὶ συνδήσας καὶ γλῶσσαν βαλὼν ἄνωθεν, ὥστε εὐόδον ποιῆσαι τὴν στρατιάν. διὸ πολύγομφον ἔδισμα εἶπε. γεφύρᾳ καὶ ἕρισμα, τὸν ναῦν. ¶ 73. Πολυάνδρου] ὁ Θέλεος δὲ καὶ ὁ πολεμικὸς ἄρχων ὁ Ξέρξης τὸ πολυάνδρου οὐσίας, δηλ πᾶσαν χθόνα, τὸν εὐρώπην δηλονότι, ἰλαύνει πομπεύσειν Θῆβας· διχόθεν, ἐκ γῆς καὶ Θαλάσσης. πομπεύσειν δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατευόμενον, τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος. σημαίνει δὲ τὸ στρέψιμα, παρὰ τὸ τὰς βασιλέας λέγεσθαι πομπάς. ὅθεν πομπεύσειν, τὸ ἐκ πεύμνης ἀνδρῶν συναγμένου βασίλειον.

Οχυρωῖσι πεποιθὼς
Στυφήλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνυ γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων,
Φοίνιον δέργμα δράκοντος,
Πολύχυτος, καὶ πολυαύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
Ἐπάγει δυσμενέσιν ἀν-
δράσι τοξόδαμον ἄρηα.
Δίκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
Μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν,
Ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργων
Ἀμαχον κῦμα θαλάσσης·
Ἀπρόσιπτος γὰρ ὁ περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τε λεώς.
„Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
„Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
„Τίς ὁ χραιπνῷ ποδὶ πηδή-
„ματος εὐπετέως ἀναίσσων;
„Φιλόφρων γὰρ σαίνυ-
„σα τὸ πρῶτον, παράγει
„Βροτὸν εἰς ἀρχύστατα,
„Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
„τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

„Θείνει γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐ-
„κράτησε τὸ παλαι-
ον, ἐπίσκηψε δὲ πέρσαις
Πολέμου πυργοδαίκτους

¶ 78. Οχυρωῖσι πεποιθὼς] πεποιθὼς ἢ θαρρῶν ἐφέταις ἢ τοξόταις ἢ ἡγεμόσι τ' χρυσονόμοις γενεᾶς, ὀχυροῖς, στυφήλοις ἢ σκληροῖς, ὁ ἰσόθεος φὼς ἢ ἀνὴρ, τοῦτ' ἔστιν ὁ ξέρξης. τὸ δὲ χρυσονόμου, ἀντὶ δὲ πλουσίοις εἶπε· τινὲς δὲ χρυσογόνυ λέγουσι, διὰ τὸ τ Περσῶν ὅσοι χρυσοῦ γεγόνασι· ὁ δὲ βίκλος. ὑποπτεύει γὰρ φησὶ τ Περσῶν γένεσιν, ἢ τ' τ χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ, πολυχρύσου. ¶ 84. Σύριόν θ' ἅρμα διώκων] ἀντὶ τῦ ἀσσυρίου· οἱ γὰρ πέρσαι τὸ παλαιότερον ἀσσυρίους ἐκαλοῦντο. ¶ 85. Δυσμενέσιν ἀνδράσι] τοῖς ἀβλωβίοις. ¶ 86. Τοξόδαμον ἄρηα] ἢ τ πεισῶν. τοξόται γάρ. ¶ 87. Δίκιμος δ' ὅστις] ἀνδρεῖος, δόκησιν ἑαυτῦ ἔχων μεγάλων. Ὑποστὰς] ἀντιστὰς, ἀντιμαχεσάμενος. ¶ 89. Ἐχυροῖς ἔρκεσιν] τάξεσιν. ¶ 90. Ἀμαχον κῦμα θαλάσσης] τ περσβολὴν τ περσῶν. ¶ 91. Ἀπρόσιπτος] ἀκαταμάχητος. ¶ 93. Δολόμητιν δ' ἀπάταν]

Firmis confisus
Asperis ducibus,
Aurigenæ stirpis deo æqualis vir.

ANAPÆSTI.

Verum ceruleo oculis intuens
Aspectu trucis draconis,
Magna manu & numerosa classe (*instructus*)
Syriumque currum impellens,
Adducit in hastatos viros
Arcipotentem Martem.
Neque quisquam expectandus qui possit obsistere
Ingenti virorum torrenti,
Et munimentis firmis propellere
Inexpugnabilem fluctum maris.
Non sustinendus enim Persarum
Exercitus magnanimusque populus.
„Dolosam vero fraudem dei
„Quis vir mortalis evitabit,
„Quis cito saltu pedis,
„Agilis exiliat?
„Amica enim & blandiens
„Primum, inducit
„Mortalem in laqueos
„Unde non datur homini
„Evitando effugere.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

„Divinitus enim imperavit
„Fatum a seculo,
Persis autem in animum induxit
Bella turribus inimica

ται] ὡς ἴδοι παρελίται) ὁ πέρσης. εἰ δή ἡ δ θεῦ ὅλισθε λὴ τὰ τ' νίκης ἀναβαίνειν), τίς ὁ ταχέων θεόν; ¶ 95. Πεδήμαλ@ εὐσελί@ ἀναλτον] εὐκινήτε. Ὁμηρ@, Η δ' ἄτη θνητὰ τε κὴ ἀέλπτ@, ἕνεκα πάτας Πολλὰν ὑπεκπροθέη, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν Βλάπτεσ' ἀνθρώπες. ἡ γὰρ ἐκ θεῦ, φησὶν, ἀμαύρωσις κὴ δόλωσις, ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα γὰρ δόλει κὴ σφεσαίνει κὴ κακοποιεῖ. ¶ 102. Θεόθεν γάρ] Θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε τῶν πέρσας, ὥστε κὴ πολέμες κὴ μάχας ἐχεῖρον. τῶν ἴδιν, ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοι εἶσι, κὴ οὐ ῥᾴ ἡ ἐμμαρῶλιν πολεμῶσι. πολεμικοὶ ἦ ὄντες, οὐκ ἀπόκλινεν). ¶ 104. Επίσκηψε] αὐτὰ δ, εἰδέναι ἐποίησε. ¶ 105. Πολέμες πυργοδαίκτες] οἱ τὰς πύργες καταπάλσει κὴ κατερείπωσιν. ἐπισκαφάμας ἦ κλόνες, τὰς πολεμικὰς θερύβες κὴ συντάραμμένας, κὴ τούτοις οἱ ἵπποι χαλίζεσι.

¶ 108.

Διέπων, ἱππιοχάρμας τὲ κλόνους,
Πόλιων τὲ ἀντάσους.

ἀντιστροφὴ α.

Ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο
Θαλάσσης πολιαι-
νομένης πνεύματι λάβρᾳ
Ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-
οπόροις τὲ μηχαναῖς.

στροφὴ β.

Ταῦτά μοι μελαγχίταν
Φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ·
Οὐ περσικοῦ στρατεύματος
Τοῦδε, μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μίγ'
Ἄστυ συσίδες.

ἀντιστροφὴ β.

Καὶ τὸ κίσσινον πόλισμ'
Ἀντίδυπον ἔσσεται.
Οὐ τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων·
Βυσσίνοις δ' ἐν πέ-
πλοις πίσυ λακίς.

στροφὴ γ.

Πᾶς γὰρ ἱππηλάτας τε
Καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
Μιλησσῶν, σὺν ὀρχάμῳ

¶ 108. Ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο] ἔμαθον ἢ ἐσορᾶν ἢ βλέπειν πόντιον ἄλσος τ εὐρυπόροιο Θαλάσσης, ἤτοι δῆθ Θαλάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λάβρῳ, ἀφεζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἢ τῷ βιαίῳ ἀείμῳ· πίσυνοι ἢ θαῤῥοῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις, ταῖς λεπτῶς κατεσκευασμέναις, ἤτοι τ ναυσί. πλοῖα γὰρ οἱ πέρσαι ναυλικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· ὥστε τὸ ἔμαθον, ἀνὶ ἔ μαθεῖν ἐποίησαν, φησὶν, οἱ πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν. ¶ 113. Λαοπόροις τε] ἢ τοὺς λαοὺς διαπορθμευούσαις, ἢ τ ὑπὸ τ κωπηλασιῶν πλαινοις, ἢ ὑπὸ τ λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τ περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τ ἐκείνοις ὑπηκόων παρόντων. ¶ 114. Ταῦτά μοι μελαγχίταν] δῆθ ταῦτα ἡ φρὴν μὲν ἡ μελαγχίτων ἢ πευθήνης ἐστὶν, ἡ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ, ἤτοι διακόπτεται ὑπὸ τ φόβου· ἀντιδίτως. ἢ ὅτως, ἡ μελαγχίτων, ἤτοι ἡ συνετὴ, καὶ ἐν βάθει κειμένη, καὶ ἀφανὴς οὖσα, ἐξὶ φόβῳ διακόπτεται. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ, — σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. τοῖς γὰρ τοῦ σώματος πάθεσι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχήν.

Administrare, & conflictus equitum delicias,
Urbiumque eversiones.

Antistrophe 1.

Didicerunt vero vasti
Maris, albicantis
Flamine rapido,
Aspicere marinum nemus,
Freti tenuiter-textis rudentibus,
Et populum-transfretantibus machinis.

Strophe 2.

Propter hæc mens mihi
Lugubris metu pungitur,
Heu Persici hujus exercitus,
Ne qua intelligat civitas
Vacuam viris urbem
Magnam Susidis.

Antistrophe 2.

Et Urbs Cissina
Pari cum luctu cadat.
Et verbum isthoc, heu, plena mulierum
Caterva ululet,
In byssinosque peplos
Cadat scissura.

Strophe 3.

Omnis enim equestris
Et pedestris populus,
Examen veluti apum,
Reliquit urbem cum principe

ψυχλώ. ¶ 116. Οἱ] περσικὸν θέλημα. ¶ 117. Μὴ πόλις πύθῃ)] μὴ πύθῃ), φησὶ, ἡ ἀκόη τὶς τῶν ἐτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ τὸ τῶν σουσίδων. ὅτω γὰρ ἂν τὸ κοσίων πόλισμα ἀνίδρυτον ἔσῃ), ἤτοι ἀνήχοον τοῖς θέλουσιν ὂν ἑκατέρα μέρος. μὴ ἀντηχέσῃ, φησὶ, θέλων αὐτῶν τελευτησάντων. ¶ 122. Οἱ τῶν ἐπ-] ὁ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἐκεῖσε ἀπῶν οἰκ, τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐπ-. τὸ δ' ἀπῶν, ἤτοι νεκτέον ἢ, ἴσαι ἀπῶν δὲ φωνῶν, ἐξωθεν λαμβανομένη δ' ἴσαι. ἢ ἡ μετοχὴ ἀνὰ ῥῆμα δ' ἀπόσει. ¶ 125. Πέσῃ λαικὶς] ὑπὸ κεινῶ πάλιν τὸ μὴ, ἵν' ᾖ ἤτοι, μὴ πέσῃ ῥῆξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνοις, ἤτοι μὴ διαῤῥήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν. ¶ 126. Πᾶς γὰρ ἱππηλάτης] πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαὸς, καὶ πεδοστιβὴς, ἤτοι τῷ πέδῳ καὶ τῇ γῇ σβεπατῶν, καὶ πεζῇ βαδίζων, καταλελοίπασι τὴν πόλιν, ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ, ὡς πᾶν τὸ ομιλῶν τῶν μελισσῶν ἕπεται τῇ ἀρχηγῷ αὐτῶν. λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν σφῆκα πέτασθαι, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἐτέρα.

Στρατοῦ, τὸν ἀμφίζευκτον
Ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιν
Πρῶτα κοινὸν αἶας.

ἀντιστροφὴ γ.

Λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ,
Πίμπλανται δακρύμασι·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς,
Ἑκάστη πόθῳ φιλάορι,
Τὸν αἰχμήεντα θοῦρον
Εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα,
Λείπεται μονόζυξ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αλλ' ἄγε πέρσαι, τόδ' ἐπιζόμενοι
Στέγος ἀρχαῖον,
Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβυλον
Θάμιθα, χρεία δὲ πρασσέτω·
Πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς, τὸ πατρωνύμιον
Γένος ἀμέτερον·
Πότερον τόξῳ ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορυκράτει
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
Αλλ' ἥδε θεῶν ἵσον ὀφθαλμοῖς
Φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
Βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνω·
Καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
Πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

¶ 130. Τὸν ἀμφίζευκτον] ἐξαμείψας ἢ περάσας τ' ἀμφίζευκτον ἅλιν πρῶτα τ' κοινὸν τ' ἀμφοτέρας γῆς, τ' εὐρώπης δηλαδὴ ἢ τ' ἀσίας. ἀμφίζευκτον δ', τ' ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. ἢ τ' ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης. ¶ 132. Πρῶτα] τ' πρωτεύοντα ἢ εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἠπείρους. ἢ, τ' κοινὸν ἑκατέρας γῆς· μεταξὺ γάρ ἐστιν εὐρώπης ἢ ἀσίας. Αλλως, πρῶτα ἀμφοτέρας αἶας κοινὸν, εἰ μὴν, τ' ἐλώσπουλον, αἱ δ' ταῦρον τὸ ζεῦ. ¶ 133. Λέκτρα δ' ἀνδρῶν] τὰ λέκτρα δ' τ' ἀνδρῶν, τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ ἢ χηρυσίᾳ, πίμπλανται ἢ πλησμοῦται τοῖς δάκρυσιν. αἱ δ' περσίδες γυναῖκες, ἀκροπενθεῖς ἢ θπμανῶς πενθοῦσαι. ¶ 136. Ἑκάστη πόθῳ] ἑκάστη γὰρ περσὶς γυνὴ τ' ἰανοῦς ἐυνατῆρα ἢ ἄνδρα ἀποπεμψαμένη τ' αἰχμήεντα ἢ θοῦρον ἢ πολεμικὸν, λείπεται αὐτὴ δ' λοιπὸν μονόζυξ ἢ μόνη. ¶ 140. Αλλ' ἄγε πέρσαι] ἀλλὰ φίλε ὦ πέρσαι, ἐπιζόμενοι ἢ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τ' ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίσωμεν ἢ βουλευσώμεθα πῶς πράσσει ἢ τί ποιεῖ ἐν ἑλλάδι ὁ Ξέρξης, χρεία γὰρ πρασσέτω. τὸ γὰρ, αὐλὶ δ' γάρ. ἡ χρεία γὰρ πρασσέτω ποιεῖ τὸ βουλευέσθω. ¶ 145. Τὸ πατρωνύμιον] τὸ πατρωνύμιον γένος, ἤτοι ὁ ἐκ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἐστιν, ὁ ἐκ προγόνων ἰθαγενής. ¶ 147. Πότερον τόξῳ ῥῦμα] πότερον ἄρα, φησὶν,

Exercitus, utrinque-junctum
Trajiciens marinum
Promontorium, utrique commune continenti.

Antistrophe 3.

Lecti vero præ virorum desiderio
Implentur lacrymis,
Persidesque impense tristes:
Unaquæque desiderio conjugali
Hastatum belli cupidum
Maritum cum dimisisset,
Relinquitur solitaria.

ANAPÆSTI.

Sed agite Persæ sedentes
In hac antiqua domo,
Probam & profundi consilii curam
Geramus, exigit enim necessitas:
Quomodo rem gerit Xerxes rex
Dario genitus paterno
Ex genere nostro,
Utrum arcus vicerit tractus (scil. *Persæ*)
An cuspidatæ
Lanceæ superaverit robur (scil. *Græci*)
Sed deorum instar oculis
Lumen prorumpit mater regis,
Regina vero mea, procido.
Et salutatoriis oportet eam
Omnes verbis compellare.

φησὶν, ἡ ὁμὴ δ' τέξε ἐστὶ τὸ ναῦσαν ϗ ἠπίησαν τὰς ἀθλιωτάτας, ἢ ἰαμὸς τ' δυσκεράνε λόγχης κεκράτηκε ϗ ἐνίκησε τὰς πέρσας δηλαδή. οἱ μὲν γὰρ πέρσαι, τοξόται· οἱ δ' ἀθλιωτάτοι, λογχηφόροι. ὁ δ' λέγει, ἐστὶ τοιόνδε, ἆρα οἱ πέρσαι ἐνίκησαν τὰς ἀθλιωτάτας, ἢ οἱ ἀθηναῖοι τὰς πέρσας; ¶ 150. Αλλ' ἥδε Θεῶν] ἀλλ' ἄντη ἡ δ' βασιλέως μήτηρ, ἡ δέσποινα ἡ ἐμή, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἴσον τ' Θεῶν, ὁμοῦ ἤτοι ἔχει). λέγει δ' ϒ Ατοσσαν, ἥτις ἰῶ Ξυγάτερ μὲν Κύρου, γυνὴ δ' Δαρείου, μήτηρ δ' Ξέρξου, ϗ Ιφέδδιον. ¶ 153. Καὶ προσφθόγγοις δ'] ϗ προσηγόροις ἢ λέγοις πρέπον αὐτῷ προσφωνεῖν, ἥτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτῷ. εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτῷ, φησὶν, ὦ χαῖρε βασίλισσα τῶν περσίδων τῶν βαθυζώνων. βαθύζωνοι δὲ αἱ περσίδες, διὰ τὸ κρασωτὰς ζώνας ἔχειν. ταῦτα δὴ ἀκούσασα ἡ Ατοσσα τῷ χορῷ εἰκότως, εἴ τι μὴ ἡ περὶ εὐτυχία μεθύσκει, φησὶ, διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ προσέρχομαι ἑσταῦσα πρὸς ὑμᾶς, καταλείψασα τὸς χρυσῷ κεκοσμημένους οἴκους, καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα· καὶ ἐμὲ δὴ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει φροντὶς· τὶ ὑμᾶς δὲ ἰῷ λέγειν, εὐθαμῶς ἐμαυτῆς οὖσα, ἤτοι εὐβούλως ἐμαυτῆς κυρία τυγχάνουσα, σὺν ἀφοβίᾳ. δοκῶμαι γὰρ καὶ τῶν φρενῶν ἐξίστασθαι, τῷ ὀνείρῳ.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Χο. Ω βαθυζώνων ἄτασσα περσίδων ὑπερτάτη,
Μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε Δαρείου γύναι,
Θεοῦ μὲν εὐάτειρα περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς τῶν μεθίστηκε στρατῷ.
Ατ. Ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσιοστόλμους δόμους,
Καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμοῦ κοινὸν εὐνατήριον·
Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐγὼ
Μῦθον, οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
Μὴ μίγας πλοῦτος κορέσσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
Ὀλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄπυ θεῶν τινός.
Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
Μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
Ἐστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
Ὅμμα γὰρ δόμων νομίζω, δισπότου παρουσίαν.
Πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβηλοι λόγῳ
Τοῦδέ μοι γίνεσθε πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
Πάντα γὰρ τὰ κἀδ' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.
Χο. Εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄτασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ατ. Πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέραις ὀνείρασι
Ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
Ἰαόνων γῆν οἴχεται, πέρσαι θέλων·
Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
Εἰδόξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,

¶ 157. Θεᾶ μὲν εὐνήτισσα περσῶν] τὰς βασιλεῖς θεὰς καλῶσιν οἱ πέρσαι. ¶ 158. Δαίμων παλαιὸς] ἡ εὐδαιμονία. ¶ 163. Μίγας πλοῦτος] δίδοικα, φησὶ, μήπως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κενώσασα ἢ κονιορτὸς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδὶ, καὶ ῥιφεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς ὕδας, ἀνατρέψῃ τὸ ὄλβιον ἐν ὁ Δαρεῖος εἶλεν. ἤτοι τὸ κλέος· ὃ ὕλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν, ἐχωλεῖς τὸ θεῶν. ¶ 165. Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ἤτοι ἄλεκτος. ἢ ὃ τοιάδε, μήτε χρημάτων πλῆθος σέβειν ἀνὴρ ἀνάνδρων, ἤτοι ἀνδρῶν ὄντων μὴ παρόντων· μήτε τοῖς ἀχρήμασιν ἀνδρῶν, δηλονότι τοῖς πένησι, λάμπειν φῶς δύνηται, ὃ ἐστι θάλος. τοῦτ' ἔστιν, ἡ πάσης ὑπεπλάνησεν τῆς τῶ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες. ἐτέρα γὰρ λείποντος, τὸ τῆς εὐδοκιμήσεως, δυσχερής. χωλὸς μὲν ἀνδρῶν ἄχρηστα εἰσι τὰ χρήματα· χωλὸς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες· καὶ ἁπλῶς εἰ μὴ ἔχοντες ταῦτα, ἀνίσχυροι. ¶ 168. Ἐστι γὰρ πλοῦτος] ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφὴς καὶ ἄφθονος· δεδοίκαμεν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ φῶς ἡ δεσπότου παρουσίαν νομίζω. Ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς] ἦγεν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ, ὀφθαλμὸν δὲ ἐκάλεσεν καλεῖ. ¶ 170. Πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων]

TROCHÆI.

Chor. O alte-cinctarum regina Persidum celsissima,
Mater Xerxis grandæva, gaudeas Darii uxor,
(Quæ) & dei Persarum conjux, & dei mater extitisti;
Atos. Propter hæc venio relicta domo auro ornata,
Et Dario mihique communi thalamo.
Quin mihi cor pungit sollicitudo; vobis vero verba faciam;
Non a meipsa existens impavida, amici,
Ne magnæ divitiæ pulveris instar conspergentes pavimentum supplantent
Felicitatem, quam Darius intulit non sine aliquo numine.
Propter hæc duplex est mihi in mente cura ineffabilis,
Neque pecuniarum sine viris multitudinem honore prosequi,
Neque pecunia-carentibus splendere lumen, quantumcunque adsit robur.
Sunt enim divitiæ quidem irreprehensibiles, de oculis vero metus:
„Oculum enim domus arbitror domini præsentiam.
Porro, his ita se habentibus, consultores hujus rei
Mihi sitis Persæ grandævi fiduciarii.
Cuncta enim proba in vobis sunt mihi consilia.
Chor. Hoc bene scias terræ hujus Regina, non te bis dicturam
Neque verbum neque opus quæ in nostra potestate sunt.
Benevolos enim nos in hisce rebus consiliarios vocas.

IAMBI.

Atos. Multis quidem nocturnis semper in somniis
Sum, ex quo filius meus adornato exercitu
Expeditionem suscepit, Græciam expugnare cupiens.
Sed nunquam adeo evidens (*visum*) vidi
Quam nocte hesterna; tibi vero dicam.
Visæ mihi sunt duæ mulieres eleganter vestitæ,

τῶν] πρὸς ταῦτα, φησὶ, γίνωθέ μοι σύμβουλοι τάττ ἔ λόγω, ὦ πέρσαι, χηραλέα πεφύκασα, ἤτοι ὦ ἀρχαῖοι γέροντες περσῶν, ὡς τάτων, ἂν ἄπαν, ὅτας ἰχνῶτων, ἀνὴρ ἔ ἀληθῶν ἔντων. ¶ 173. Εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄπαστα] γίνωσκε ὦ βασίλισσα, ὅτι λόγω ἢ ἔργω, ἐφ' ἅ ἂν δυνώμεθα πρᾶξαι ἢ σώσαι, σ δίς σε φράσαι, ὥστε μὴ ἐν λόγω ἢ ἔργω βοηθῆσαί σοι. ¶ 176. Πολιοῖς μὲν αἰεὶ] ἡ Ατοσσα φησὶ πρὸς τ χορὸν, πολλὰ μὲν ἐνυπνιασ ὀνείρατα φαιδίζεσθαι, ἐξ ἅ κωρῶ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ Ξέρξης διακοσμήσας στρατὸν, πορεύ) ἢ ἄπεσιν εἰς ἣ γλῶ τ ἰαόνων, θέλων ἐκπορθῆσαι αὐτῶν· ἀλλ' ὑδαμῶς τοιοῦτον ἐναρ φανερὸν ὄδν ποτε, ὥσπερ ὕπν τ παρελθόντος νυκτός. λέξω δέ σοι τόδε. Ισίσιν ἢ ὅτι ἰάονες οἱ ἀβλωσαῖοι λέγουσ), ἐκ τινος Ιάονος βασιλεύσαντος αὐτῶν. ¶ 177. Στείλας στρατὸν] τοῦτ' ἔστι κοσμήσας. ἐμώνυμος γὰρ ἐστι λέξις. ἔστι γὰρ σέλω τὸ κοσμῶ, ἐξ ἅ ἢ στελῶ σέλω τὸ πλέω, ἐξ ἅ ἢ σόλος· σέλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ ἅ ἢ ἀποστελῶ. ¶ 181. Εὐδοξάτω μοι δύο γυναῖκ' ἐνάμονε] ἐστιοῦθεν ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς τὸ, Εὐδοξάτω μοι τάδ' ἤπειρος μολεῖν. ἢ Εὐριπίδης, Εὐδοξε ὕπνος τῆδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς. φησὶ δὲ ἐπὶ τῇ ἅ ὀνείρᾳ ἀναγνώσει.

Η μὲν πέπλοισι περισταῖς ἠσκημένη,
Η δ' αὖτε θωρηκῶσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
Μιγέσθαι τι τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ,
Κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
Ταυτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν ἑλλάδα
Κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
Τούτω φάσιν τιν' ἆς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν
Τεύχειν ἐν ἀλλήλοισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
Κατεῖχε, καὶ πρᾴυνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
Ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λίπαδν' ἐπ' αὐχένων
Τίθησι. χ' ἡ μὲν τῇδ' ἐτυργοῦτο φρενῇ,
Εν ἡβαῖσι δ' εἶχεν εὔαρκτον φρόνημα·
Η δ' ἐσφάδαζε, καὶ χερῶν ἐν τῇ δίφρου
Διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
Ανευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
Πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
Επεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χερῶν καλλιῤῥόᾳ
Εψυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
Βωμῷ προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
Θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
Ορῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἑσχάραν
Φοίβου· Φόβῳ δ' ἄφθογγος ἑστάθην φίλοις·
Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
Τίλλοντ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πλήξας δίμας
Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε, δίματ' ἔστ' ἰδεῖν,
Υμῖν δ' ἀκοῦσαι. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς

¶ 185. Γένος ταυτοῦ] Ανδρων ὁ ἁλικαρνασσεὺς φησὶ τὸ Ωκεανὸν γῆμαι Πομφολύγιν καὶ Παρθενόπαιν· ἀφ' ὧν ἡ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκιν, ἡ δὲ Πομφολύγης, Ασίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. ἡ γὰρ Ατοσσα φησὶ δύο γυναῖκας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἠπείρους ταύτας, ἀσίαν καὶ εὐρώπην. ¶ 188. Τύτω φάσιν] τύτω, φησὶ, τὼ γυναῖκε τὴ ἀσίαν καὶ τὴ εὐρώπην, λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν φάσιν τινα καὶ φιλονικίαν τινῶν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις. παῖς δ' ὁ ἐμὸς μαθὼν σασιαζούσας ταύτας, κατεῖχε καὶ ἐπραΰνε καὶ ἡμέρα αὐτὰς (ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἓν ἀγαγεῖν κράτος τὴ εὐρώπην καὶ τὴ ἀσίαν) ὑπὸ ἅρμασι τὴ ζεύγνυσιν αὐτὼ, ἀνὶ δ αὐτὰς, καὶ λίπαδνα, ἤτοι ζυγόλωρα τίθησιν ἐπὶ τὸ αὐχένων αὐτῶν. ¶ 191. Λίπαδνα] οἱ παχεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τραχήλοι τῶν ἵππων περὶ τὸ ζυγόν. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τὸ λίπω τὸ λειπίζω, λίπαδνα, καὶ λίπασνον. τινὲς δὲ λίπαδνα τὰς μαχαλιστήρας φασί. ¶ 192. Χ' ἡ μὲν] καὶ ἡ μὲν, γνώμη Ασίας, ἐπυργοῦτο καὶ κοσμοῦτο καὶ ἔρρωτο τῇ φρενὶ τῇδε. δεικνῦσι δὲ τοῦτο, ἀνὶ δ περιττὴ ταύτην, ἵνα φερῶ. εἶχε δὲ φρόνημα εὔαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ. ¶ 194. Η δ' ἐσφάδαζε] ἡ δὲ Εὐρώπη ἐσφάδαζε, καὶ ἅρμα καὶ ἡνίδα, καὶ δῆλα τὰ χειρῶν ἐν τῇ δ δίφρου βίᾳ,

Una quidem peplis ornata Perſicis,
Altera rurſus Doricis, in conſpectum venire;
Et ſtatura hodiernis multum auguſtiores,
Et forma inculpatæ, & germanæ generis
Ejuſdem: patriam vero incoluerunt, hæc quidem Græcanicam
Sorte aſſecuta terram, altera Barbaram.
Hæ litem quandam (ut viſa ſum videre)
Struere in ſe invicem: filius vero meus percipiens
Continuit, & mitigavit, curribuſque
Subjungit ipſas, & collaria cervicibus
Imponit. Quarum una quidem ſuperbiebat hoc ornatu,
Habeniſque habuit os morigerum.
Sed altera pedes jactabat, manibuſque currum
Dilacerabat, & vi diripiebat,
Frænis excuſſis, mediumque jugum fregit.
Excidit autem meus filius, & adſtabat pater
Darius miſerens illius; hunc ut vidit
Xerxes, lacerabat circum corpus peplos.
Et hæc quidem noctu me vidiſſe dico:
Poſtquam vero ſurrexi, & manibus pulchrifluum
Tetigi fontem, ſacrifica manu
Altari adſtiti, averruncis diis,
Qui hiſce præſident, oblatura libum.
Video vero aquilam fugientem ad aram
Phœbi, & præ timore ſteti muta, o amici,
Dein vero circum aſpicio celeriter
Alis irruentem, & unguibus caput (*aquila*)
Vellicantem, hæc tamen nihil aliud quam perterrita corpus
Ei præbuit. Hæc mihi viſu terribilia
Vobis vero auditu: filius enim, ut bene noſtis, meus

βίᾳ, ῥίπτει τ' ἄρθρου, καὶ ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν, ἤτοι ἀχαλίνωτον ῥώμῳ· καὶ τ' ζυγὸν συνθλᾷ. πίπτει δ' ἐκ δ' ἁρμαλᾶ· ὁ Ξέρξης, ὕτος γὰρ ὢν ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἴχων αὐτάς. καὶ πατὴρ Δαρεῖος παρίσταῖ οἰκτίρων αὐτὸν. ἐπεὶ δ' τοῦτο εἶδεν ὁ Ξέρξης, αἰδεσθεὶς τὸ πλῶμα, διαῤῥηγνύει τὰς οἰκείας πέπλους. Ἄλλως. ἐσφάδαζε, ἐσπαίζει. ¶ 201. Καλλιῤῥόου πηγῆς] πηγή τις ἱερὰ ἀφ' ἧς ἀνιμᾶτο νᾶμα ἐπὶ θυσίας ὑδρηχέος· ἀπὸ γὰρ τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι, καλλίῤῥοον αὐτὴν ὠνόμασεν. ὑποπτερισμὸν δ' τ' ὀνείρων φασὶν εἶναι τὸν ἅλιον. τοῦτο γὰρ ἐκπλάμψαντα, οἱ ὄνειροι διασκεδάζειν. ¶ 203. Δωτρέποισι δαίμοσι] οἷς ὑποτροπιαζόμεθα τὰς ὀνείρους. ¶ 204. Θέλουσα θῦσαι πίλανεν] πίλανα κυρίως, ὁ πεπηγὼς ῥύπος λέγεται. Ἄλλως. ὁ ἀφρὸς ὁ γινόμενος ἐν τῇ χύτρᾳ. ἐτυμολογεῖται δ' ὑπὸ τὸ πίλω τὸ ἀναῤῥιφέμενα· ἐστᾶσθαι δ' πίλανον, τ' θυσίαν φησί. ¶ 207. Μεθύστερον] μὴ δ' τοῦτο ὁρᾷ κίρκον, ἤτοι ἱέρακα, σφαδάζοντα καὶ ἐξίεσθαι κινήμασιν ἐκ τοῖς πλεκτοῖς, καὶ χηλαῖς, ἤτοι τοῖς ὄνυξι, τὸ κάρα καὶ τ' κεφαλὴν δ' αἰετὸς διακόπτοντα. ὁ δ' αἰετὸς, ὢν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἧσσον ἐσώσε, ἢ μέγιστον παρέσχε τῷ ἱέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι ὡς βούλεται. αἰετὸν οὖν τ' Ξέρξην φησὶ, διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον· ἱέρακα δ', τὸ τ' ἀθλιωτέρα τράπεσθαι· διὰ τὸ σφᾶς τὰς πέρσας ἐλάττονα ἴσχειν καὶ πολὺ τ' δύναμιν.

¶ 213.

Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ·
Κακῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Χο. Οὔ σε βουλόμεσθα μῆτερ οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
Οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν·
Τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
Καὶ πόλει, φίλοις τε πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε,
Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
Ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
Τἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαίας κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
Ταῦτα θυμόμαντις ὤν, σοὶ πρευμενῶς παρῄνεσα.
Εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
Ατ. Ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,
Παιδὶ, καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
Ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι,
Πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
Ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.
Χο. Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.
Ατ. Ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.
Χο. Πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
Ατ. Ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
Χο. Καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.
Ατ. Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο, πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;
Χο. Ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
Ατ. Πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς γ' αὐτοῖς πρέπει;

¶ 213. Οὐχ ὑπεύθυνος πόλει] οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῷ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἔξοδον καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἄφιξιν. ¶ 215. Οὔ σε βουλόμεσθα] ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ ὀνείρου τῆς Ἀτόσσης, φησὶ πρὸς αὐτήν, ὦ μῆτερ τοῦ Ξέρξου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν ἐν λόγοις σὲ, ἤτοι λέγειν ὅτι κακὰ ταῦτά ἐστιν ἃ εἶδες, οὔτε παραθαρσύνειν, τῷ εἰπεῖν ὅτι καλά· τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς οὐρανίους πρῶτον ἐν ἱκεσίᾳ παρακαλέσασα, εἴτι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζήτει αὐτοὺς ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα γενέσθαι καὶ σῶα καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει· δεύτερον δὲ πρέπει σε ἀπελθοῦσαν θυσίας τῇ γῇ τε καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτει καὶ παρακάλει τὸν Δαρεῖον, ὃν λέγεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ, ταῦτά σοι ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν εἰς φάος. ἤτοι ἀναδιδόναι σοι ἀγαθὰ τὰ ὀνείρατα ἃ εἶδες. οἱ γὰρ ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται. ¶ 223. Τἄμπαλιν δὲ] καὶ ταῦτα ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἤτοι ὑπὸ τῆς γῆς κατασχεθέντα, ἀφανισθῆναι τῷ σκότει. ¶ 224. Ταῦτα θυμόμαντις] ταῦτα, φησὶ, παρῄνεσα, οὐ φύσει μάντις ὤν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἀπὸ ἐνθυμήσεως. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις. ¶ 225. Τῶνδε κρίνομεν πέρι] τὸ φανερὸν κρινόμενον, εἰς καλὸν τὰ ὁραθέντα σοὶ ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. τὸ δ' ἄλλο κρινόμενον, τόδε καλὸν γενέσθαι, τὸ, ἐὰν ἀπελθοῦσα θύσῃς τοῖς θεοῖς,

Feliciter quidem agens vir eſſet ad miraculum;
Et ſi infeliciter egerit, non erit urbi obnoxius;
Quin ſalvus perinde huic imperaverit regioni.

TROCHÆI.

Chor. Nolumus te, o Mater, aut verbis terrere nimium,
Aut obfirmare: deos vero ſupplicationibus adiens,
Si quid mali vidiſti, poſce horum averſionem ut accipias,
Quæ vero bona, ut compleantur tibi, & liberis tuis,
Urbique ac amicis omnibus. Tum ſecundo oportet inferias
Terræ & mortuis libare, placide vero hæc poſtules
Maritum tuum Darium, quem dicis te noctu vidiſſe,
Bona tibi filioque ab inferis in lucem mittere.
Contraria vero his terræ retenta tenebris obſcurari.
Hæc animo præſagiens benevole tibi propoſui,
Et undequaque hæc tibi perficienda decernimus.
Atoſ. Certe benignus primus horum interpres ſomniorum
Gnato & domibus meis hoc ſtabiliiſti verbum.
Perficiantur quæ bona ſunt: hæc autem, prout cupis,
Omnia faciemus diis, & amicis qui ſub terra,
Quando ad ædes veniemus. Interim hæc ediſcere velim,
O amici, ubinam terrarum Athenas ſitas eſſe ferunt.
Chor. Procul ad occaſum deceſſuum regis ſolis.
Atoſ. Attamen deſiderabat filius meus hanc capere urbem.
Chor. Immo omnis fiat Græcia regi ſubdita.
Atoſ. Ita (*ſit*) adeſtne illis copioſus exercitus?
Chor. Etiam ejuſmodi exercitus qui multa dudum Medis mala intulit.
Atoſ. Hiſne aliquid inſuper, divitiæ ſufficientes domi?
Chor. Argenti fons quidam eſt illis, terræ theſaurus.
Atoſ. Utrumne illis in manu cuſpis eſt per arcum tracta?

Θεοῖς, ὡς προσφορώτ. ¶ 226. Ἀλλὰ μὴν σύ γε] ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας ἔ ὀνείρ', ἐύνοικῶς συνευβούλευσας ἐξιλεώσασθαί ἱκετεύσας ἢ καθαγίσαι δαίμονας. ¶ 228. Ἐξιλεοῦτο δ'] σὺ μὲν, φησὶν, ἀνύμνησας ἢ ἐβεβαίωσας ταύτην τ' φήμην, τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ἔ παιδὸς ἔ ἐμοῦ ἢ τ ἐμῶν εἴκων εἶναι ἢ ἐξιλάσεις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίνοι. ταῦτα ἢ ὡς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς θεοῖς ἢ τοῖς κάτω νεκροῖς ἁπάντων ἀπίλπομεν εἰς τὰς οἴκας ἡμῶν. ¶ 232. Τέλε πρὸς δυσμαῖς] ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς πῦ λέγοι τὰς ἀθλίως κρατῆσαι, ἢ ἐν πεδίῳ μένει τ γῆς, φησὶν, ὅτι μακρὰν πρὸς τ δυσμαῖς τ Φθιναμάτων ἔ θεῦ ἡλίου. ὁ ἥλιος γὰρ πᾶσι πέμπων τιμᾶ. Φθιναμάτων ἢ τ λήξεων, τ δυσμῶν, ἢ τ ἐκλείψεων. ὅτε γὰρ δύη ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθα ἢ λέγ ὁ ἄνεμος ὑπὸ δυσμῶν. ¶ 234. Πᾶσα γὰρ] ἐὰν ἀθλίως κρατήσῃ ὁ ξέρξης, πλινθεύτα ἢ τ ἰδαῖα πᾶσαν καταβλώσει. αἱ γὰρ ἀθλιώσαι εἰσὶν ἰσχυρόταί τ ἰδαίου. τοῦτο λέγει, θέλων ἐπαινέσαι τὰς ἀθλίους. ¶ 236. Ἐρξας ποθὰ] τ ἐν μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται). μηδὲ δὲ τὰς πέρσας εἴρηκεν. ¶ 238. Ἀργύρου πηγή τις] ἐν θορίκῳ γὰρ ἢ ἐν θαυρέῳ μέταλλα ἀργύρου τυγχάνειν. ¶ 239. Πότερα γὰρ] ἆρα, φησὶ, δῆλ τ χειρῶν αὐτοῖς πρέπει ἡ βολὴ ἡ τοξική; ἀεὶ δ', ἆρα εἴδασι τοξεύειν οἱ ἀθηναῖοι; ὑποπτεύεις δὲ ὁ χορὸς λέγει, ὡδαμῶς τοξεύειν εἰδότας. ἔγχη ὄ σαθαῖα, ἤτοι ξίφη σαθαῖα, διὰ ὧν συσάδην ἢ ἐγγύθεν ἢ πλησίον μάχονται). τὸν γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχόμενον καλοῦσι ἐκ

Χο. Οὐδαμῶς· ἴγχη τοδαΐκα, καὶ φεράσπιδες σαγαί.
Ατ. Τίς δὲ πομάτωρ ἴπιστι, καὶπιδισπέζει στρατοῦ;
Χο. Οὔ τινος δοῦλαι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.
Ατ. Πῶς ἂν οὖν μέτοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
Χο. Ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
Ατ. Δειά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
Χο. Αλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴση πάντα νημερτῆ λόγον·
Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς περσικὸν πρέπει μαθεῖν·
Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγγ. Ω γῆς ἁπάσης ἀσιάδος πολίσματα,
Ω περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
Ως ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
Ολβος, τὸ περσῶν δ' ἄνθος εἴχεται πεσόν.
„ Ωμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
Ομως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρου.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Απα, ἄπα κακὰ, πέ-
κοτα καὶ δάϊα. αἰ αἰ,
Διαπεπότε πέρσαι
Τόδ' ἄχος κλύοντες.

ἴαμβοι.

Αγγ. Ως πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
Κ' αὐτὸς δ' ἀέλπτως τόσδε μὴν βλέπω φάος·

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Η μακροβίοτος ὄδε

¶ 241. Τίς ἡ πομάτωρ] τίς ἡ, φησὶν, ἐφ' ποιμαίνων, ἥτις βασιλεὺς ἢ λαὸς ἢ στρατεύματος; ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. ὁ δὲ χορὸς ὑποκρίνεται λέγων, ὑχὶ τινος ἀνδρὸς ὑπομένοντες δῆλοι εἰσὶν ὑπήκοοι. ¶ 243. Πῶς ἂν οὖν μένοιεν] ἀκούσασα ἡ Ατοσσα ὅτι οἱδέ τινος ἀνδρὸς εἰσὶ δοῦλοι οἱδὲ ὑπήκοοι οἱ αἰθηναῖοι, φησὶ, πῶς ἂν οὖν οἱ ἀναρχίαν εἶχον, μὴ ἔχοντες ἡγεμόνα, ἢ στρατὸν διάφορον ἦν τοῦτο θελήματα μέτεστι πολιτῶν τὸν ἐπιλοίπους αὐτῶν, ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος, πίπτειν; ¶ 245. Δειά τοι λέγεις] χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσιν τῶν ἰδίων ἢ ἐλεύθερον εἰς ἀβίωσιν (αἰτεῖ δ' ἡμᾶς) ὥστε φροντίσαι αὐτῶν. ¶ 246. Αλλ' ἐμοὶ] ἐδοκῶ ὁ χορὸς τὸ ἄγγελον ἐρχόμενον, φησὶ πρὸς τὴν Ατοσσαν, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἥτις ἢ τὰ ἐμοὶ δόκησιν, πάντως γνώσεις ἀληθῆ λόγον. τάδε γάρ, τάτε ἢ ἀνδρὸς, τὸ δράμημα ἢ τὸ βάδισμα περσικὸν φαίνει), ἢ φέρει ἡμῖν ὅστε ἀκοῦσαι φανερόν τι πρᾶγμα, ἀγαθὸν ἢ κακόν. ¶ 252. Τὸ περσῶν δ' ἄνθος] τὸ κάλλος,

Chor. Minime, ſed haſtæ firmæ, & clypeata armatura.
Atoſ. Quis vero rex præeſt, & dominatur aciei?
Chor. Nullius viri vocantur ſervi neque ſubditi.
Atoſ. Quomodo igitur ſuſtineant ſupervenientes hoſtes?
Chor. Ita ut Darii numeroſam & pulchram aciem deleverint.
Atoſ. Gravia dicis cogitatu parentibus eorum qui exierunt.
Chor. Sed, ut mihi videtur, cito ſcies totam veram narrationem.
Hujus enim viri feſtinationem Perſicam advertere decet;
Et fert manifeſtam rem aliquam auditu bonam aut malam.

IAMBI.

Nunt. O terræ totius Aſiaticæ urbes,
O Perſica tellus, & ingens divitiarum portus!
Ut uno ictu corrumpitur ingens
Felicitas: flos vero Perſarum profligatus perit.
„Hei mihi, malum eſt primum nuntiare mala.
Neceſſe tamen eſt omnem explicare calamitatem,
Perſæ, nam totus Barbarorum interiit exercitus.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Triſtia, triſtia mala,
Recentia & hoſtilia, heu heu!
Irrigemini (*lachrymis*) Perſæ
Hunc audientes dolorem.

Iambi.

Nunt. Quoniam illa omnia peracta ſunt.
Et ego inſperato lucem video reducem.

Antiſtrophe 1.

Chor. Longæva certe (*nobis*)

κάκ@, τὸ ῥάστευμα. ¶ 253. Ω μοι, κακὸν μὲν] φεῦ μοι, κακὸν μέν ἐσιν ἀγγέλλειν ϗ μιανέειν ϗ λέγειν κακὰ (σέργει γὰρ ὑδεὶς ἄγγελον κακὸν ἑκὼν) ὅμως ϗ ἀναγκαῖόν ἐσιν ἀνακαλύζαι ϗ ἀνακαλύψαι ϗ φανερὸν θεῖναι ὅλον τὸ πάθ@. ἅπας γὰρ ῥητὸς ἢ περσῶν ἔλωλεν. ¶ 256. Λιπὼ ἄ.ιν] λυπηρὰ καὶ ἀνιαρά. ¶ 257. Νεόκολα] νεωσὶ μιανθέντα ὑμῖν ὑπὸ τιν@ τῶν δαιμόνων. τὰ νεωσὶ δὲ κάτω τῶν θεῶν τιν@ γιγνόμενα. ¶ 258. Διαίνεσθε] δακρύετε κλύοντε: ϗ ἀκούοντες τόδ' ἄχ@ ὃ πᾶσιν, ἀντὶ δ ταυτὸν ἢ λυπέω.

¶ 260. Ως πάντα γ' ἰσ' ὀκνῶ] τὸ ὡς ἀντὶ δ ὅτι, ϗ ἀντὶ δ λέγ. πάντα ἐκεῖνα ὅσα ἔφην διαπεπραγμένα ἐσί· κἀγὼ ϗ αὖθις νόσιμον βλέπω φάος, ἀντὶ δ, ἀντελπίσας ὑποσρέψας ζῶ, ϗ βλέπω τὸ φῶς. ¶ 262. Η μακροβίοτ@] ἴσ' ὡς μακροβίοτ@ ϗ πολυχρόνι@ ὧδε ϗ ὅτος ὁ αἰὼν καὶ χρόν@ ϗ βι@ ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γεραιοῖς, δι' τὸ ἀκοῦσαι τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλαβ@ τὸ ἀνέλπιστον. καὶ ἄλλως, εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βι@ ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦσαι τὰ τοιαῦτα κακά.

Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
Γεραιοῖς, ἀκούειν
Τέδε πᾶμ' ἄελπτον.

ἴαμβοι.

Αγγ. Καὶ μὴν παρὼν γε, κ' οὐ λίγως ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν ὅσ' ἐπορσύνθη κακά.

στροφὴ β.

Χο. Οττοττοτοῖ μάταν
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
Γᾶς ἀπ' ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν ἐλλάδα χώραν.

ἴαμβοι.

Αγγ. Πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμων ἐφαλμίναν
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Οττοττοτοῖ φίλων
Ἀλίδετα σώματα πολυβαφῆ
Κατθανόντα λίγεις φίρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.

ἴαμβοι.

Αγγ. Οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπάλλυτο
Στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

στροφὴ γ.

Χο. Ἰὺζ' ἄποτμοι βοὰν
Δυσαιανῆ πέρσαις δαΐαις,
Ὡς παγκάκως πάντα ἔθεσαν,
Λὶ αἰ, στρατοῦ φθαρέντος.

ἴαμβοι.

Αγγ. Ω πλεῖστον ἔχθος ἄστυ Σαλαμῖνος κλύειν

¶ 266. Καὶ μὴν] αὐτὸς ἐκεῖσε παρὼν κ' αὐτόψει ἐμφύτε. ¶ 269. Παμμιγῆ] διαφόρων ἰότων. ¶ 270. ἐρῶν τὰ τελόμβρα, κ' μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκροώς, φράσαμι Επ' αἶαν] ἐπ' αἶαν ἐλλάδα, δίαν χώραν. ¶ 275. ἂν εἶα κ' πυθαπὰ κακὰ ἐπορσύνθη κ' κατεσκινλίθη κ' Πολυβαφῆ] ὑπὸ ℨ αἵματ@. ¶ 277. Πλαγκτοῖς ἐν διπλά-

Hæc vita viſa eſt
Senibus, ad audiendum
Inopinatam hanc cladem.

Iambi.

Nunt. Etenim præſens, & non verba aliorum audiens,
Perſæ, dicerem qualia ſint tranſacta mala.

Strophe 2.

Chor. Ottottotoi fruſtra
Multa jacula omnifariam mixta
A terra Aſiæ venerunt in terram,
Græciæ, ſacram regionem.

Iambi.

Nunt. Plena ſunt cadaverum infeliciter defunctorum
Salaminis littora, omniſque finitimus locus.

Antiſtrophe 2.

Chor. Ottottotoi amicorum
Mari-agitata corpora, multum-tincta
Mortua dicis ferri
Super errabundas tabulas.

Iambi.

Nunt. Nihil enim juverunt arcus; aſt omnis periit
Exercitus domitus navium impreſſionibus.

Strophe 3.

Chor. Emitte miſerandum clamorem
Lugubrem Perſis pugnacibus,
Ut omnia peſſime diſpoſuerunt,
Heu! heu! exercitu deperdito.

Iambi.

Nunt. O plurimum faſtidium nomen Salaminis audire.

διπλάκιστι] πλαγιδίοις ὡς ἂν εἴποι τις διανλοις. τὰ γὰρ πλατειαῖς. ¶ 279. Ἐμβολαῖς] ἀντὶ τῦ σφοδρὸν κύμαθα ἐγχεῖ) ἢ ὑπονοεῖ. διπλάκιστι ἢ, ἢ δύο λαῖς. ¶ 281. Δυσαμένη] δυσθεώρητον. δαΐοις] διαπλαξὶ, ἢ θαλάσσης τὲ ἢ γῆς. ἢ, ἐν σαλαμῖνι ἢ κυρμίνοις.

Φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς σφένω μεμνημένος.

ἀντιστροφὴ γ.

Χο. Στυγναὶ δ' Ἀθῆναι δαίοις,
Μεμνῆσθαί τοι πάρα ὡς πολ-
λὰς περσίδων μάταν ἔκτισαν
Εὐνὰς ἠδ' ἀνάνδρους.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ατ. Σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἤδη συμφορὰ,
Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
„Ομως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοὺς φέρειν,
„Θεῶν διδόντων· παῖ δ' ἀναπτύξας πάτου
Λέξον κατασὰς, (κ' εἰ σφένεις κακοῖς ὅμως)
Τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
Ταχθεὶς, ἄνανδρον τάξιν ἠσκήκει θανών.

Αγγ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

Ατ. Ἐμοῖς μὲν εἶπας δάμασιν φάος μέγα,
Καὶ λευκὸν ἦμαρ τυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

Αγγ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
Στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται σιλφίων.
Χἁ χιλίαρχος Δαδάκης, πλῆγῇ δορὸς,
Πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγενὴς,
Θαλασσόπλῆκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Αἴλαιος, Ἀρσάμης τε, κ' Ἀργήστης τρίτος,
Οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελασθρέμμονα
Νικάμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·

¶ 286. Στυγναὶ δ' ἀθῆναι] ἢ αἱ ἀθῆναι συγναὶ γεγόνασι τοῖς πολεμικοῖς πέρσαις. τινὲς δὲ τὸ, συγναὶ δ' ἀθῆναι, τοιοῦτόν φασιν, ὅτι ἡμῖν τοῖς δαίοις συγκάτῳ αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ ἀθῆναι. ὅ ἐστι, τῷ ἀθηνῶν ἡ μνήμη συγκὺς ἡμᾶς ποιεῖ. ἔστι δὲ τὸ ΘΟΥ-τερον κάλλιον. ¶ 287. Ὡς πολλὰς περσίδων] ὅτι πολλὰς δηλαδὴ πόλεις ἠμείψασι ἡ γυναῖκας ἔκλεισαν ἢ ἐποίησαν εὐνίδας ἢ ἱστεκμῆραι ἢ ἀνάνδρους, ἤτοι σὺν ἐχόντων ἄνδρας. ¶ 288. Μάταν] ματαίως, μηδὲν βλαψάσας. ἔκλεισαν] ἐποίησαν. ¶ 289. Εὐνίδας ἠδ' ἀνάνδρους] ἐφαναῖς, ἱστεκμῆραι. ἢ ἀνάνδρους, ἤτοι σὺν ἐχόντων ἄνδρας. ¶ 292. Τὸ μήτε λέξαι] λέξαι ἡ ΘΟΥ. τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι. ¶ 295. Καθασὰς] καταστὰσιν λαβὼν ἢ θορύβῳ, μὴ θορυβήμῳ. ¶ 296. Τίς κ' τέθνηκε] καλῶς πρῶτον ΘΟΥ τῷ ζώντων ἐρωτᾷ ἡ Ατοσσα τὸν ἄγγελον, ὡς ἐντῶν ὀλίγων· ὁ δὲ παρέλκει ἢ τὸ πλῆθος τῶν τεθνηκότων. ¶ 297. Τῶν ἀρχελείων] λαῶν ἀρχόντων. Αλλως. τῶν βασιλίων, ἀπὸ δὲ τῶν λαῶν ἄρχειν. ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ] τινὲς ὧδε δέχ τῷ ω μεγάλα χαίρουσι, καὶ φασι, πῶς τεθνηκὼς' ἦγον ἐπὶ σκηπτουχίᾳ θανών. ¶ 300. Ἐμοῖς μὲν εἶπας] ἡ Ατοσσα, ἀκούσασα τῷ ἀγγέλου εἰπόντος ὅτι ὁ Ξέρξης ζῇ, φησὶν, εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς ὄμμασι, καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. ἐνόμιζε γὰρ ἢ αὐτὸν τεθνάναι. ¶ 302. Ἀρτεμβάρης δ'] ὁ Αρτεμβάρης ἢ ἡγεμὼν ἢ ὁ διε-

Heu quam gemo Athenarum memor.

Antiſtrophe 3.

Chor. Graves Athenæ hoſtibus.
Meminiſſe licet quam multas
Perfidum (*mulieres*. fecerunt fruſtra
Conjuges, & viris viduatas.

IAMBI.

Atoſ. Tacui diu infelix obſtupefacta
Malis: tantum enim eſt hoc infortunium;
Ut neque loqui neque interrogare mala (*liceat*)
„Attamen mortalibus neceſſe eſt ærumnas ferre
„Diis inferentibus; quare univerſum explicans damnum
Dicito imperturbate, (licet ſimul deſleas mala)
Quis non occubuit, quem lugebimus
E populi principibus; quis ad ſceptrum gerendum
Ordinatus vacuam-viris aciem deſtituit moriens.

Nunt. Xerxes quidem ipſe vivit, & lucem videt.

Atoſ. Næ meis domibus magnum dixiſti lumen (i. *ſolamen*)
Et album diem ex atra nocte.

Nunt. Artembares quidem, decies millenorum equitum Imperator,
Aſpero in littore Sileniarum cæditur.
Et Chiliarcha Dadaces ictu haſtæ
Saltu levi navi excutitur.
Tenagoque optimus Baſtriorum indigena
Mari percuſſam inſulam Ajacis colit.
Lilæus & Arſames Argeſteſque tertius
Apud Inſulam columbarum numero celebrem
Devicti terram violenter occuparunt;

ὁ δικηγὴς τ μυρίας ϗ πολῖτ ἵππου, ἤτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλὰς, θήτες) ϗ τύπλε) ϗ σφάϊβε) ὡξὲ τὰς ἀκίδας ϗ τὰς αἰχμαλὰς τὰς σκληρὰς ϗ τραχεῖ. σιληΐα, αἰγιαλὸς ἰσι τ σαλαμῖν@ τ λεγομένης τραπαίας ἄκρας, ὡς Τιμόξεν@ ἐν τῷ περὶ λιμνῶν, φησί. ¶ 304. Χῳ χιλίαρχ@] ϗ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαϐάκης ἐκ τ νηὸς ἀφήλατο ϗ ἐπήδησε πήδημα κοῦφον ϗ ἐλαφρὸν ϗ σύντομον ϗ ταχύ, ἐν πληγῇ δορός. ἤγουν, τῷ δόρατι πληγείς, ἐξελαύνεθη ἔξωθεν τ νεώς. ¶ 306. Τενάγων τ ἄρχ@ ϊϐαρήνης βακ[τρίων] ὁ ἰϐαρήνης ϗ ὁ πολίτης τ βακτρίων (βάκτρα ἡ πόλις περσίδ@) πολεῖ ϗ οἰκεῖ ἀφ' ἧ θαλασσόπλουτον νῆσον ἔχ Αἴαν@. ἰμφαίνε) γὰρ δῆ τότε ὡς ἀ καλῶς μαχεσάμεν@ ϗ αἰσιμήσις, περὶ τὰς τ μαχέσαν νήσους αὐλίζε). Φαίνεται ἡ ὁ Αἰσχύλ@ κωμῳδῶν τότε. Ἀλλως. εὐφήμως κεῖται ἐν σαλαμῖνι. ¶ 309. Λίλαι@, Ἀρσάκης] ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τ τ αἰγύπτ χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται. ¶ 309. Οἳ ἀμφὶ νῆσον ϯ πελειοβρίμουσα] ὅτε φθὰ τ ἦσεν ϯ πελειοβρίμουσα (ἤτοι τ σαλαμῖνα· πολυτρήρων γὰρ αὕτη) συνήκουεν ἀκρίβεις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τ ἀλόγων ζώων τ συγκρινόντων τοῖς κέρασι. Ἄλλως. ϯ πολυτρήρωνα σαλαμῖνα, ὡξὲ τὸ Ὁμηρικὸν, —πολυτρήρωνά τε Θίσϐην.

¶ 312.

Πηγαῖς τε πίλαι γυτοῶν αἰγυπτίων
Ἀρχτεὺς, Λδεύης, καὶ Φερεσσίβης τρίτος,
Φαρισῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος Θαιῶν,
Ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
Πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
Ἐτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
Καὶ μάγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τὲ Βάκτριος,
Σκληρᾶς μίτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἀμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
Νωμῶν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος σάρδεσι
Πέπθος παρασχὼν, Σισάμης ὁ μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
Ταγὸς, γένος λυκαῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
Κεῖται Θαιῶν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέπεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνῳ
Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
Τωῦδέ γ' ἀρχόντων τῶν ὑπεμνήσθην πέρι.
Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.
Ατ. Αἲ αἲ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
Αἴσχη τὲ πέρσαις καὶ λυγέα κακύματα.
Ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
Πόσοι δὴ πλῆθος ἦν νεῶν ἑλληνίδων,
Ὡστ' ἀξιῶσαι περσικῷ στρατεύματι
Μάχην συνάψαι ναίσιοι ἐμβολαῖς.
Αγγ. Πλήθει μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἔκατι, βαρβάρου
Ναυσὶ κρατῆσαι. καὶ γὰρ ἔλλησι μὲν ἦν
Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
Ναῶν, δικὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.
Ξέρξῃ δὲ (καὶ γὰρ οἶδα) χιλιὰς μὲν ἦν,
Ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει,
Ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτάθ'· ὧδ' ἔχει λόγος.

¶ 312. Λδεύης,] ἡ δὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἡ αἰγύπλιον ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποικίλως διαπέπλασαι. ¶ 314. Μάταλλος μυριάνταρχος Θαιῶν, Ἵππου μελαίνης] ἡ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν ἡ ἄρχων τῆ μελαίνης ἵππου τῆ τρισμυρίας, Θαιῶν ἔτεγγε ἡ ἔβαπτεν ἐν πορφυρέᾳ βαφῇ, ἤτοι τῷ ἁίματι, ἢ πυῤῥὰν γενειάδα ἢ ζαπληθῆ ἡ ἄγαν πολλῷ ἡ δασύτριχον. τινὲς δ' ἀντὶ γενειᾶς, πυῤῥὰς γενειάδος, ἡ τὸ ἐξῆς, ἔτεγγε χρῶτα, ἔβαπτε τῷ αἵματι. ¶ 318. Καὶ μάγος Ἄραβος] μάγος ἰθνικὸν, Ἄραβος κύριον. ¶ 319. Σκληρᾶς μίτοικος γῆς] ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε ἢ σαλαμῖνα ἢ σκληρὰν ἡ πετρώδη. ἢ ἡ ἔτως, ἐν σαλαμῖνι μετοικήσας, εὐξήμως παρέσχεν αὑτὸν ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος γίγνεται. ¶ 321. Ὁ, τ' ἐσθλὸς] ὁ ἐσθλός τε ἡ ἄγαθὸς λελόμασται ὁ παρὼν ἡ δὲς πίπθος ἡ θρόνων ταῖς

Prope fontem Ægyptii Nili habitans
Arcteus, Adeua, & Pheresba tertius,
Pharnuchuſque, hi ex una navi ceciderunt.
Aureus Matallus, myriadum præfectus,
Dux triginta millium equorum nigrorum, moriens
Rubram pilis refertam ſpiſſam barbam
Infecit, colorem mutans tinctu purpureo.
Et magus Arabus, Artameſque Bactrius,
Rigidæ terræ incola ibi interiit.
Amiſtris, & Amphiſtreus laborioſam haſtam
Vibrans, & bonus Ariomardus Sardibus
Luctum præbens, Siſames Myſius,
Tharybiſque quinquies quinquaginta navium
Dux, genere Lyrnæus, ſpecioſus vir,
Jacet mortuus, miſer, non admodum feliciter.
Syenneſiſque primus in magnanimitate
Cilicum imperator, unus vir laborem plurimum
Hoſtibus miniſtrans, glorioſe occubuit.
Horum ego jam ducum mentionem feci:
E multis vero præſentibus pauca annuncio mala.

Atoſ. Heu, heu! malorum ſumma hæc audio;
Dedecora Perſis & arguta lamenta.
Sed mihi hoc narra, denuo incipiens,
Quanta fuerit multitudo Græcanicarum navium
Ut ſibi arrogarent Perſico cum exercitu
Pugnam committere navium impreſſionibus.

Nunt. Quoad numerum quidem certo ſcias longe Barbaros
Navibus ſuperaſſe, nam & Græcis fuit
Totus numerus ad decem triacades
Navium: erat autem decas ſeorſim ab his ſelecta.
Xerxi quidem (etenim novi) mille erant (*naves*)
Quibus præſuit, numero; præſtantes celeritate
Bis centum erant & ſeptem, ſic res ſe habet.

τ' ἑαρδεῖ· πατελὶς γὰ αἱ ἑάρδεις αὐτῷ. ὁ Θάμνεις τε ὁ ταχὸς ἢ ἡγεμὼν νηῶν πεντήκοντα πεντάκις, τὰ ἔστι διακοσίων πεντήκοντα· τὸ γὰρ ἂν λέγεις τ' χώρας, κεῖ) δίλαι ἢ ἄλλι θανὼν ὁ μάλα εὐτυχῶς. ¶ 326. Συίνιεσί τε πρῶτ-] Συίνιεσί τε πρῶτος ἰὼς Θαλάσσης ἢ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τ' χιλίων, εὐκλεῶς ἀπώλετο, ἀνὴ δ', καλῶς ἢ ἀνδρείως μαχεσάμενος ἀπώλετο, ἰὼς ἀνὴρ ὢν, καὶ πεῖρᾶς πόνους ἱμπεπτωκὼς τοῖς ἐχθροῖς, ὡς κατὰ πολλῶν μαχεσάμενος. ¶ 330. Πολλῶν παρόντων] λείπει τὸ κακῶν. ¶ 333. Ἀναστρέψας] ἀναλαβών. ¶ 335. Ἀξιῶσαι] ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι. ¶ 336. Ἐμβολαῖς] σφυβολαῖς. ¶ 340. Δεκὰς δ' ἦν] ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγεμόναι, ὡς βελτίονες. ¶ 343. Ἑκατὸν δὶς] σζ αἱ ἄρισαι, ἢ σιδ', ἵνα ᾖ τὸ δὶς ἐκ κοινῆ.

Μὴ σοι δοκοῦμεν τῇδε λωφᾶναι μάχῃ;
Αλλ' ὧδε δαίμων τὶς κατέφθαρμαι φρενῶν,
Τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
Ατ. Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.
Αγγ. Εᾧ' ἄρ' Αθηνῶν ἐᾧ' ἀπόρθητος πόλις.
Ανδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
Ατ. Αρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον,
Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
Η παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν
Αγγ Ηρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ,
Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
Ανὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
Ελθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
Ως εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ελληνες οὐ μένουσιν, ἀλλὰ σέλμασι
Νεῶν ἐπειθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
Δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσαίατο.
Ο δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ελληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
Πᾶσι προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
Τάξαι νεῶν στίφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
Εκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους,
Αλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.
Ως εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
Ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν ἐῤῥύντες τινὰ,
Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.

¶ 344. Μή σοι δοκοῦμεν] μὴ δόκει ἡμᾶς ὑπὸ θεῶν ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, ἤτοι τῇ ναυμαχίᾳ· ἀλλ' ὅτω τὶς δαίμων κατέφθειρε τὸ λαὸν, ἤτοι τὸ στρατὸν τῶν περσῶν. ¶ 346. Τάλαντα βρίσας] τὰ τῶν περσῶν ζυγὰ βαρύσας. — ῥέπει δ' αἴσιμον ἦμαρ ἀχαιῶν. ¶ 349. Ερκος] Αλκαῖος, ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρήιος. ¶ 350. Αρχὴ δὲ ναυσὶ] ἀρχὴ δὲ τοῦ συμβολῆς τῶν νεῶν, ἤτοι τῆς ναυμαχίας, ἆρα οἱ Ἕλληνες, ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης, καίπερ ἐς Θερσύνας τῷ πλήθει τῶν νεῶν; ¶ 353. Ηρξεν μὲν] ἀρχὴ τις ἐγένετο ἢ παντὸς κακοῦ ποθὲν ἐλθὼν τελχίν τις, ἢ δαίμων. εἶτα διηγεῖται τὸ γεγονὸς, ἢ λέγει, ὅτι τὸν Ἕλληνα ἀνὴρ ἢ στρατεύματος τῶν ἀθηναίων ἐλθὼν, εἶπε τῷ Ξέρξῃ τάδε· ἐὰν ἢ νὺξ μικρὸν ἐξέπῃ, τῶν ἢ τῆς ἰσορρόπου ἐρέμβῃ. βαλθέντων τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι τῶν λακεδαιμονίων τῶν τοῖς ἀθηναίοις συμμαχόντων, ἀπελθόντων σφῶν ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν πατρῴδα, ἵνα τὸ μὴ παραδοθῶσι ταύτῃ τῷ Ξέρξῃ, τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὖσαν ἄμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σίκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην λέγων ἅλως τὰ πρὸς αὐτὸν φρονεῖν, καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας πῶς αὐτῶν τοὺς ἀθλίους σῳζώσει· ἐπὶ ὅτῳ εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτὸν ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες (τοῦτο ἢ ἐποίησεν ἵνα ἐν τῷ σπουδάσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες) τότε γὰρ ὁ Ξέρξης αἰκίσας, πρὸς τὰς διεξόδους τῶν λακεδαιμονίων πεπεμφὼς νῆας, τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἀπέφραξεν. οὕτω ἢ μὴ ἔχοντες ὅπου τράπωσιν, πάντες ἠναίσιμ, τὸν μὲν Ξέρξην σῶσαι ἠθέλησαν ἅπαντα, αὐτῶν δὲ πρὸς τὰς ταύτῃσε ἐκείνης ἀθλίους, ἐκεῖθε τότε ἀπέβαινον.

¶ 355.

Num tibi videmur in hac pugna inferiores fuiſſe?
Sed ita Deus aliquis perdidit exercitum,
Bilancem deprimens haud æquilibri fortuna.
Atoſ. Dii tuentur urbem Minervæ deæ.
Nunt. Eſt ſane Athenarum, eſt urbs inexpugnabilis.
Nam viri cum ſint, munimentum eſt tutum.
Atoſ. Principium vero quodnam fuerit congreſſus navibus dicto,
Quinam primi iniere pugnam, utrum Græci,
An filius meus elatus multitudine navium.
Nunt. Initium, o Domina, omni malo dedit
Apparens Alaſtor, aut malus alicunde genius.
Vir enim græcus ex Athenienſium exercitu
Veniens hæc dixit Xerxi filio tuo;
Quod, ſi venirent nigræ noctis tenebræ,
Græci non manerent, ſed ad tranſtra
Navium irruentes, alius alia,
Occulta fuga vitam ſervare niterentur.
Illic ſimulac audiit, non intelligens fraudem
Græci viri, neque Deorum invidiam,
Omnibus propalat navarchis hunc ſermonem:
Quando comburere radiis ſol terram
Ceſſaverit, tenebræ vero templum æthetis occupaverint,
Ut ordinarent catervam navium agmine tripartito
Ad cuſtodiendum egreſſus & tranſitus marifluos,
Alias vero in circulum (*diſponerent*) Ajacis circum inſulam.
Ut ſi fatum malum Græci fugerint,
Navibus occulte fugam aliquam invenientes,
Omnibus ſtatutum eſſet capite puniri.

¶ 355. Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην] ἀνὴρ, φησὶν, Ἕλλην ἐκ τῆς στρατιᾶς τῶν Ἀθηναίων (ἐπεὶ δ' ὅτος Σίκινος ὁ τῆς Θεμιστοκλέους παιδαγωγὸς) ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τὴν μελαίνης ἢ τὸ ἀφεγγὲς καὶ σκοτεινὸς νυκτὸς παραμένοιτο καὶ ἔλθοι, ἤτοι εἰ γένοιτο νὺξ, οἱ Ἕλληνες ὡς κατισχύσαιεν καὶ ὑπορρύσιεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς καταστρώμασι τῶν νεῶν, ἀθρόως ἐπὶ ταυτὸν, διπτηδῶντες, ἄλλος ἄλλαχῆ ἐν φυγῇ κρυφίᾳ ἢ ζωὴ φυλάξειν ὁ δὲ Ξέρξης ὡς ἔνυσε καὶ νόησε τὸ δόλιον τῶν Ἑλλήνων ἀνδρὸς, ὃν ἀνωθεν εἴπομεν, τοῖς πᾶσι τοῖς ἀρχουσι τῶν νεῶν προφανῆ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς ἐπὶ νὺξ ἐπιοῦσα ἢ ἥλιος ἢ χλωὴ πᾶσαν ἐκ τῶν αἰσχίστη ἀλάβοι, τὸ κέφας ἢ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ πέλαγος τῶν αἰθέρος (ἀθρόως αὐτὸν τὸν αἰθέρα) τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τὸν ἱκμὰς, ἤγειν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελάσεις τῶν ἀθλιαίων, καὶ τέσσαρας θαλασσίας ἄλλας ἢ νῆας τάξαι, ὅπῃ κεινῆ, κύκλωθεν ἀθρόως τὴν Αἰαντος νῆσον, τὴν ἴσην καλουμένην. ¶ 364. Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν] ὡς ὅπῃ Ξέρξῃ ὁ λόγος. ¶ 366. Σκότος] πλῆθος. ¶ 369. Ὡς εἰ μέσον φυξοίαν ἔλαυνες κακὸν,] ὅπῃ διηγκυλωμένως ὅτι τὸ μιμηλέν. ὡς ἐὰν οἱ Ἕλληνες φυξοίατο καὶ φύγοιεν τὸν θάνατον τὸν κακιστὸν, εὑρόντες τινὰ δρησμὸν καὶ φυγὴν κρυφίας ἐξ τῶν νεῶν, πᾶσιν ἐν ἀσκεμμένοις, τὸ κεφαλῆς στερήσεσθαι. τοῦτ' ἔστι, πᾶσιν ἡπειλεῖτο τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὐτὸν φυλάξαι τοὺς Ἕλληνας, στερήσεσθαι τὸ κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐκφύγωσιν. ἄτοπον ἦ ἀπειλεῖν τοσοῦτο πλῆθι θάνατον. βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κράτος, ἀντὶ τοῦ κράτησι, καὶ ἀντιθέτως, ἵν' ᾖ, στερήσεσθαι τοῦ κράτους, ἤτοι τὸ τιμᾶς καὶ τὸ ἀρχῆς.

Τοσαῦτ' ἔλεξε κἀξῆν ὑπ' ἐκθύμου φρενός.
Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
Οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ παιθάρσει φρενὶ
Δεῖπνον ἐπερσύροντο, ναυάτης τ' ἀνὴρ
Τροπαῖον κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον·
Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
Καὶ νὺξ ἐπῆλθε, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
Ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης,
Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
Πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάντυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
Ναῶν ἄναχτες πάντα ναυτικὸν λεών·
Καὶ νὺξ ἐχώρει, κ' οὐ μάλ' ἑλλήνων στρατὸς
Κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
Ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
Πρῶτον μὲν ἦχὴ κέλαδος ἑλλήνων πάρα
Μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ἃς φυγῇ
Παιᾶν' ἐφύμνων σεμνὸν ἕλληνες τότε,
Ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
Σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖ' ἐπέφλεγεν·
Ἐπεὶ δὲ κώπης ῥαθάδος ξυμβολῇ
Ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔταχτον κέρας
Ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
Ὑποξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
Πολλὴν βοήν, ὦ παῖδες ἑλλήνων ἴτε,
Ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
Θήκας τὲ προγόνων. ὧν ὑπὲρ πάντων ἀγὼν.

¶ 372. Τοσαῦτ' ἔλεξε] τοσαῦτα, φησὶν, εἶπεν ὁ Ξέρξης, ὑπὸ ἀλαζονείᾳ καὶ τερπομένης διανοίας λίαν· ἐπεὶ τὸ μέλλον ἠπίστατο. οἱ δὲ, οἱ ὑπ' αὐτὸν δηλονότι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν σιτίοις καὶ πανθωλίᾳ λογισμῷ ἐπορεύοντο καὶ κατεσκεύαζον εὐωχίαν. ἵνα πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἶτ' ἤδη ἐξέλθωσι σφεῖς ἐπὶ ναυμαχίαν. πᾶς τε ἀνὴρ ναυλικὸς ἐπήρτυμον κώπην ἐδίσμευεν ἀμφὶ ἐπὶ σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τρωπωτῆρι καὶ τῷ λώρῳ. Ἄλλως. κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδίσμευεν. τρωπωτὴρ δέ, ὁ δεσμένων ἐπὶ κώπην σφεῖς τῷ σκαλμῷ. ¶ 379. Ὅπλων ἐπιστάτης] ἐπιστήμων. ¶ 380. Νεὼς μακρᾶς] πολεμικῆς. ¶ 385. Κρυφαῖον ἔκπλουν] ὡς ἡμεῖς φάμεθα. ¶ 395. Σάλπιγξ] ἡ σάλπιγξ καὶ ἐκ αὐτῆς, βοῆ καὶ ἦχοι πάντα ἐκεῖνα ὑπερέ-

Talia dixit vehementer ex alacri mente;
Nam haud ſciebat quæ a diis futura.
Illi vero non incurioſe, ſed obſequenti animo
Cœnam pararunt, & navita quiſque
Alligavit remum circum ſcalmum, quo (*ſedentes*) bene remigant.
Poſtquam vero lux ſolis occidit,
Et nox ſupervenit, omnis remi moderator
In navem ceſſit, & omnis armorum ſciens:
Ordo ordinem hortatur longæ navis,
Navigant vero ut erat ordinatus quiſque,
Et per totam noctem, huc & illuc delatum diſpoſuerunt;
Navium gubernatores totum nauticum populum.
Procedebat nox, & nihilo magis Græcorum exercitus
Egreſſum occultum ulla ex parte moliebatur.
Poſtquam vero dies, albis equis invecta,
Omnem occupavit viſu lucida regionem;
Primo ſonax a Græcis clamor
Modulate fauſta-ominatus eſt, & carmen ſimul
Reboabat inſulanæ petræ
Echo; metus vero omnibus Barbaris aderat
A ſententia delapſis: non enim quaſi fugientes
Pæana canebant gravem tunc Græci,
Sed ad pugnam ruentes animoſa audacia:
Dum tuba clafigore iſta omnia accendebat.
Poſtquam autem ſonori remi cum incurſu
Verberarunt ſalſuginem frementem ex Celeuſinate,
Repenteque omnes erant viſu conſpicui;
Dextrum quidem primum bene-ordinatum cornu
Scite præibat, ſecundo vero tota claſſis
Subſequebatur, & (*tunc*) licuit ſimul audire
Hunc undique clamorem: O Græcorum filii, ite,
Liberate patriam, liberate
Liberos, uxores, deorum patriorum ſedes
Ac monumenta majorum: nunc pro omnibus certamen.

ὑπερίφλεγε, ἤτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων. πάντ' ἐκεῖνῳ ἐπέφλεγεν] τὰ τῶν ἑλλήνων ἐξέκαιεν ἡ ἀνέγνωσεν ἡ σάλπιγξ. ¶ 396. Κώπης ῥοθιάδος] τῆ ἠχώδους, ἢ τῆ ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης. ¶ 399. Τὸ δεξιὸν μὲν] τὸ δεξιὸν κέρας ἡ μέρος τὸ ὃ Θεμιστοκλῆς μετ' εὐταξίας προηγεμόνευε τῶν ἄλλων, ἡ προῆκτο δεύτερον ἢ τάφρος.

Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν πιρσίδος γλώσσης ῥόθος
Ὑπηντίαζε, κ' οὐκ ἔτ' ἦν μέλλων ἀκμή.
Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν τῇ χαλκήρει στόλου
Ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς ἑλληνικὴ
Ναῦς, καὶ ποθεγάυει πάντα Φοινίσσης νεὼς
Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα πιρσικοῦ στρατοῦ
Αντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ πολὺ
Ἠθροισ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
Παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
Κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
Ναυαγίαις πλήθουσα καὶ φόνῳ βροτῶν·
Ακταὶ δὲ καὶ σκοπέλων χοιράδες τ' ἐκπλήθυσαν·
Φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
Οσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
Τοὶ δ' ὥστε θύννους ἢ τιν' ἰχθύων βόλου
Αγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
Εως κελαινὴς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
Κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
Σταχηγορεῖν, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μήδ' ἂν ἡμέρα μιᾷ
Πλῆθος τοσοῦτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
Ατ. Αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥαγεν μέγα

¶ 406. Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν ὑσιωλίαζε] ἡ δὲ ἡ ἐκείνως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ ἦχος καὶ κραυγὴ τῆς περσικῆς γλώσσης, τοῦτ' ἔστιν ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις· καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καιρὸς ἐς μίξιν καὶ βιασύνην. ¶ 408. Χαλκήρει στόλου] τοιαύτη ἡ ναῦς εἴλωσι κὴ ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὴ χαλκήρη στόλον, ἤτοι τὸ ἔμβολον, τὸ ἐν νηὶ περσικῇ δηλονότι. στόλου ἡ λέγει τὸ ἔμβολον, ὡς τὸ κῆς αὐτῆ συνεχάλθω· στόλον δὲ ἴλεγον τὰ ἀσπωξυμμίνα. λέγει ἡ χαλκήρη, τὴ χαλκῷ πεφυβλημένον. ¶ 409. Ηρξε δ' ἐμβολῆς] αἰσχύνη ἐπείκτε ἐ πρώτε πολέμε ναῦς ἀθηναίκ, ἦγεν ὁ Λυκομήδους ὁ Αἰσχραίε παῖς, καὶ διακόψει τεσσαράντα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τὴ Φοινίσσης, ἔγραν τὴ περσικῆς νηός· οἱ γὰρ Φοίνικες τὴ περσῶν εἰσὶν ἄρχοντες ἡ ἐκ ἄκρης νῆα περσικὴν ἔπτηξεν ἔγραν τὸ δόρυ. ἡ γὰρ ναῦν λέγει δόρυ. ¶ 412. Τὰ πρῶτα μὲν] κῆ ἡ ἀρχὴν μὲν, φησὶ, τὸ συγκύπημα ἐ περσικὸ στρατὸ ἀνθίστατο κὴ ἀντεμάχετο τοῖς ἀθηναίοις· ἐπεὶ ἡ ἐν στενῷ συνεθροίσθη τὸ πλῆθος τὴ νεῶν (μεταξὺ ἡ σαλαμῖνος κὴ αἰγίνης ἰὼ τὸ στενόν) κὴ ὑφαμὴ τις ἐβοήθησε ἀπήλιος παρὰ ἰὼ γὰρ ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχῆσαι δι' τὴν στενότητα ἡ τόπε) αὐτοὶ ἡ οἱ πίρσαι ὑπ' αὐτῶν ἐτύπτοντο τὴ συγκρούσει κὴ ἐθραίζοντο τὴ νεῶν, κὴ συνέβαπτεν πάντα κωπήρη στόλον, οἱ Ἕλληνες ἡ οὐκ ἀβύλως κὴ ἀδιάλυτος κυκλόσε ἐτύπτον τὰς πέρσας, ἔπιπτεν ἡ αἱ νῆες· θάλασσα ἡ οὐκ ἔτι ἰὼ ὥστε ἰδεῖν αὐτὴν, ἤτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα, γέμουσα τὴ νεκρῶν· οἱ αἰγιαλοὶ ἡ κὴ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἦσαν γέμουσι τὴ πλωμάτων, πᾶσα ἡ ναῦς

Quinetiam a nobis clamor Perſicæ linguæ
Obviabat, & non amplius erat cunctandi tempus.
Continuo vero navis navi roſtrum æreum
Impegit, conflictumque incepit Græcanica
Navis, & fregit omnia Phœniſſæ navis
Aplustria, alius autem in alium direxit haſtam.
Et primo quidem impetus Perſici exercitus
Reſtitit, ut vero multitudo navium in anguſto
Coacta eſt, auxiliumque nullum illis mutuo aderat,
Ipſi autem ab ipſis æreorum roſtrorum concurſibus
Feriebantur, & fregerunt omne claſſis remigium.
Græcanicæque naves non imperite
Circum circa percutiebant; reſupinabantur
Carinæ navium, nec amplius mare videre licuit
Naufragiis impletum & cruore mortalium.
Littoraque & rupes cadaverum plenæ erant:
Cum fuga incompoſite omnis remigabat navis,
Quæcunque erant ex Barbarorum exercitu.
Illi autem tanquam thynnos aut bolum aliquem piſcium
Fragminibus remorum naufragiſque fruſtulis
Feriebant, ſcindebant; & ploratus una cum
Ejulatu occupavit maris pelagus,
Quoad nox nigra (*pugnam*)) diremerit.
Malorum vero multitudinem, etiam ſi per decem dies
Seriatim narrarem, ne ſic quidem tibi abſolverem.
Nam probe hoc ſcias nunquam una die
Multitudinem adeo numeroſam hominum occubuiſſe.

Atoſ. Heu, heu! ingens malorum pelagus ingruit

ναῦς πρῳρικὴ ἡρίστιζο ϗ ἐκπηλατεῖτο ἐν φυγῇ, ἀκόσμως ϗ ἀτάκτως. οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως κωπάζουσι. ¶ 416. Παίοντ' ἔθορυον] παρέλεγον τὸ ἐνικόν. ¶ 417. Οὐκ ἀφραδμόνως] οὐχ ἁπλῶς, ὡδὶ ἀδιδάκτως. ¶ 419. Σκάφη πεῶν] αὐτὰ ξ, αἱ πῆξεις. ¶ 420. Ναυαγίων] ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δ', αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαι σκάφος. ναυάγιον δ' ἐνταῦθα, τ' πλοιάτων. ¶ 424. Τοὶ δ' ὅστι θύννες] ἤτοι δ' εἰ ἴκλωσες ἴσασιν ϗ ἴσκιλον, ὡς περ θύννος, ἀγαθὸς κωπῶν (ἤγουν κλάσμασι) θεαύσμασίν τ' ἐρεσσίων. ἰχθύων βόλον] ἄγραν. ¶ 425. Θραύσμασί τ' ἐρεσσίων] ἐρέσσια κυρίως τὰ ἐξοπλίσματα τ' εὐκτῶν λέγει), ἤτοι σώματα τὰ θνησιμαῖα τὰ πλέοντα ὑποπτεύοντα, καὶ ἀχρήστως δ' ἐνταῦθα, ἐρεσσιὰ φησι θραύσματα τ' νεῶν τ' ἀφανισθέντων. ¶ 428. Ἕως κελαινὴς νυκτὸς] λείπει τὸ ἦ μάχλω, ἵν' ᾖ ὅτως, ἕως τὸ ὅμμα τ' μελαίνης ϗ σκοτεινῆς νυκτὸς, ἤτοι αὐτὴ ἡ νὺξ ὀπτηρευθῇ, ἵνα σπάσῃ αὐτὸς τ' μάχας. ¶ 429. Κακῶν δ' πλῆθος] τὸ πλῆθος δ' τ κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι ϗ ἐκπληρώσαιμι, εἰ δ' ἂν τι δέκα ἡμέρας στιχηγορεῖμι, ἤτοι μὴ σπάνις ϗ ἐφεξῆς ϗ κατ' τάξιν λέγοιμι, στιχομυθεῖμι. ¶ 431. Εὖ γὰ τόδ' ἴσθι.] καλῶς γὰρ γίνωσκε ὅτι οὐ πάντων, ὡδὶ μυρίας ἡμέρας ἴσῃ. γεφύρωται δὲ καὶ Τοσταλθμοῦ πλῆθος ἀνθρώπων, τοῦτο κατὰ τ' ἀριθμόν. ¶ 433. Αἰ αἰ] φεῦ φεῦ, μέγα πένθος τῶν κακῶν ἐβλάστησε πᾶσι, καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. εὔκαιρος δὲ ὁ τρόπος ὅσπ τῶν ἐν θαλάσσῃ κυμάτων.

¶ 437.

256 Πέρσαις τὰ καὶ πρόπαντι βαρβάροις γένει.
Αγγ. Εὖ τῶν τόδ' ἴσθι μηδέπω μισοῦν κακῶν·
Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.
Ατ. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν κακῶν ῥέπτησαι εἰς τὰ μάσσονα.
Αγγ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχήν τ' ἄριστοι κ' εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
Τεθνᾶσιν οἰκτρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
Ατ. Οἰ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι·
Πρὸς μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;
Αγγ. Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόποις,
Βραχεῖα, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
Ἐνταῦθα πέμψας τοὺσδ', ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
Κτείνοιεν εὐχείρωτον ἑλλήνων στρατὸν,
Φίλους δ' ὑπεκσάζοιεν εἰναλίων πόρων·
Κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
Λύθημερὸν φράξαντες εὐχάλκους δέμας
Ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
Ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
Πίτρησιν ἠράσσαντο, τοξικῆς δ' ἄπο
Θώμιγγος ἰοὶ προσπίπτοντες ἄλλυσαν·
Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
Παίουσι, κρεωκοποῦσι δυστήνων μέλη,

¶ 437. Ὡς τοῖσδε κ δὶς] γίνεσθαι γὰρ ὅτι δεκαπλάσιον, δῆλα τοῦτο ἐποίησαν. ἃ ὑπέμειναν κακὰ, ἀνήκεστα ἐποίησαν κ ἀντισάθμησιν δὶς τόσα ἔχουσιν, ἢ ὅσα εἶπον. ἐσαῦ] τῶν κακῶν δηλονότι. ¶ 438. Καὶ τίς γένοιτ' ἄν] κ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων κ χείρων ταύτης; λέξεις τί· αὖ λέγεις ταύτην ἢ συμφορὰν ἐλθεῖν ὁρμῶσαν μείζονα ἢ κακῶν. ¶ 440. Μάσσονα] μείζονα. ¶ 443. Αὐτῷ τ' ἄνακτι] κ αὐτῷ τῷ ἄνακτι, ἤτοι βασιλεῖ τῷ Ξέρξῃ. πίστιν ἐν πρώτοις] ὡς πίστιν ἐν πρώτοις, ἤτοι π στοῖσι αὐτῷ ἦσαν. ¶ 447. Νῆσός τις ἐστὶν] ἢ ψυτάλειαν φησὶν, ἥτις ἀπέχει τ σαλαμῖνος ει σταδίους, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τ περσῶν, ὑπὸ τ ἀθηναίων ἀπώλοντο. ¶ 448. Ἣν ὁ φιλόχορος] Πὰν] φιλόχορον ἢ πᾶσα τὸν θεὸν λέγει, ἢ αὐλητὴν· ἐμβατεύειν ἢ ταύτην ἢ νῆσον τοῦτο φησιν, ἢ ὡς ἱερὸς Πανὸς ὢσης τ νήσου, ἢ ὡς ἑρμῆς. ἑρμοῦς γὰρ τοὺς λίθους ἔλεγον οἱ θεοὶ ἐνδιατρίβειν οἰόθεν. ¶ 450. Ἐνταῦθα πέμψας τοὺσδ'] ἐνταῦθα, φησὶ, πέμψας τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως ὅταν οἱ ἐχθροὶ τ περικειμένων νεῶν φθαρέντες πρὸς ἢ νῆσον ἐκσωζοίατο, αὐτὸ δ, μὴ φθειρᾶς κ βλάβης ἐκσωθῶσι κ ἐξέλθωσι πρὸς ἢ νῆσον, κτείνοιεν κ φονεύσειαν ῥᾳδίως κρατηθέντα ἢ εὐπετῶς τ ἐκείνων τὰς φίλους ἢ πέρσας ὑπεκπέζειν ὑπὸ τ θαλαττίων πόρων. κακῶς ἱστορῶν, παραλείπων κ νοῶν κ σκοπῶν τὸ

In Perſas, totumque barbarorum genus.
Nunt. Hoc bene ſcias, nondum medietatem attigiſſe me malorum;
Talis enim in eos ruit calamitas infortunii,
Ut hæc (*quæ dixerim*) duplici repenſet gravitate.
Atoſ. Quænam fortuna hac adhuc inimicitior contingat? 440
Dicito quam ais calamitatem exercitui
Accidiſſe, malorum vergentem ad majora.
Nunt. Perſarum quicunque erant ætate florentes,
Animoque optimi, & nobilitate inſignes,
Ipſique regi ob fidelitatem inter primos ſemper, 445
Oppetierunt miſerabiliter fato inglorioſiſſimo.
Atoſ. Heu me miſeram! ob malum infortunium, amici.
Quanam vero morte ais hos interiiſſe?
Nunt. Inſula quædam eſt e regione Salaminis
Parva, ſtatio carinis malefida, quam choreis gaudens
Pan incolit ſuper littore maris. 450
Iſthuc hoſce mittit, ut ſi quando navibus
Privati hoſtes in inſulam evaderent,
Trucidarent facile ſuperabilem Græcorum exercitum,
Simulque amicos ſervarent a marinis gurgitibus,
Male futuri præſcius: cum enim deus
Gloriam navalis pugnæ Græcis dedit, 455
Ipſomet die corpora contegentes æreis
Armis, navibus exilierunt, &
Circundederunt totam inſulam, ut non invenirent (*Perſæ*)
Quonam ſe verterent; nam multum & manu miſſis
Lapidibus percutiebantur, atque ab arcuum 460
Nervo ſagittæ impingentes eos perdiderunt.
Poſtremo conciti (*Græci*) impetu unanimi
Feriunt, laniant membra infelicium (*Perſarum*)

τὸ μέλλον. Ἀλλως. ἐκεῖ γὰρ ἔπεμψε τὰς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα ἐὰν φεύγοντες οἱ ἀθλιωτατοι ἔλθωσιν ἐκεῖσε, διαπολεμῶσι παρ' αὐτῶν. ἐγνώσθη δὲ τέτανθον. τὸ δὲ ἰσοφῶν σημαίνει ἀντὶ τοῦ παραβλέπων. ¶ 454. Ὡς γὰρ] ἐπεὶ φησὶ, φησὶν, ὁ Θεὸς ἔδωκε τοῖς ἕλλησι κῦδος καὶ δόξαν τῶν, ὅτε ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθήμερον καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπήδων ἀπὸ τῶν νεῶν, φοβήσαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς κατεσκευασμένοις· ἐβλεκυλίοντο δὲ καὶ συνῆχον πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥστε ἀμηχανεῖν τοὺς πέρσας πᾶ φύγωσιν. ¶ 459. Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν πέτροισιν ἠράσσοντο] ἔγνω λίθοις ἐβάλλοντο καὶ συνεβάλλοντο λιθολινσεμβολοῦσι· ἀπὸ τοῦ τοξικῆς τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη παρεπίπτοντες ἔλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς πέρσας. Θώμιγξ δέ ἐστιν ὁ λαπάτιαι ἀρτῖνος. μεταφορικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν καὶ τόξα. ¶ 462. Τέλος δ' ἐφορμηθέντες] ὕστερον δὲ κινδύνους ἐμοὶ πάντες οἱ ἄθλιοι ἐξ ἑνὸς ῥάδιον καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς, κρεμασθῆσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων περσῶν, ἕως ἀθανάτωσαν ἅπαντας. ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν, ἐρῶν βάθος κακῶν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. ἔδραν γὰρ εἶχεν ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ, φησὶ, τόπῳ. καὶ δῆλον τοῦτο ἑώρα τὸ τρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. ἔδραν γὰρ εἶχε πλησίον τῆς πελαγιζούσης θαλάσσης.

258 Εως ἁπάντων ἐξαπίφθειραν Σίον.
Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
Εδρᾶν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
Ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πιλασγίας ἁλός·
Ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,
Πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
Ηἰξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τειάνδε σοι
Πρὸς τῇ πάροιθε συμφορᾷ πάρα στένειν.
Ατ. Ω στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας Φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμορίαν
Κλεινῶν Αθηνῶν εὗρε, κ' οὐκ ἀπήρκεσαν
Οὐς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
Ωι ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπίσπασε.
Σύ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφύγασιν μόρον,
Ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;
Αγγ. Ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρωνται φυγήν.
Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε βοιωτῶν χθονὶ
Διώλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος
Δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε φωκέων χθόνα,
Καὶ δωρίδ' αἶαν, μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαιΐδος πέδον,
Καὶ θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους·
Βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
Δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἐς τε μακεδόνων
Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Αξιοῦ πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόκακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ηδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς

¶ 466. Εδραν δ' εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ, Ὑψηλὸν ὄχθον] ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τ' ὀφθαλμὸν πανταχῇ, καὶ βλέπειν· ὑψηλὸς γὰρ ἦν. τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ, ἀντὶ τοῦ καθαρὸν, κεχωρισμένον, εὖ ἔχοντα οὖσαν τὴν ἄποψιν, καὶ ὑπερῆσαν τὸν λεὼν ἅπαντα. ἡ αὐγάζουσα καὶ ὁρῶσα. ὑψηλὸν δὲ ὄχθον λέγει τὸ ἀνάκρον σαλαμῖνος ὄρος, τὸ αἰγάλεων, ὥς φησιν Ηρόδοτος. ¶ 468. Ρήξας δὲ πέπλους] διαρρήσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἀνομώξας ἐξὺ καὶ μίγα, ὥρμα σὺν φυγῇ, ἤτοι ἔφευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ ἐνθέως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος δηλαδὴ τὸ φεύγειν. ¶ 472. Ω στυγνὲ δαῖμον] ὦ τύχη ἡ συγχέουσα καὶ ἀνατρέπουσα πᾶσαν ἡμᾶς, ψευδῆ ἐποίησας τὴν φρενῶν τὰς πέρσας, καὶ ὑποτυχεῖν ὧν ἤλπιζον. ¶ 475. Οὐς πρόσθε μαραθὼν] ὅτε ἔσαν πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, ὑπὸ Δαρείου πολεμῆσαι τοῖς ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀρτεμισίῳ ὡσεὶ μυριάδας λ. ἐφ' ὧ. Ξέρξης μανεὶς, καὶ τὰς πέρσας πάντας καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πόλεων συναγαγὼν,

Donec omnium vitam corruperint.
Xerxes vero lamentatus eſt malorum conſpiciens abyſſum;
Nam ſellam habuit, unde facile totum perluſtraret exercitum,
Altiſſimum (*ſc.*) tumulum prope maris pelagus.
Lacerans autem veſtimenta & acre ejulans,
Statim cum denuntiaſſet pedeſtri exercitui (*ut fugerent*)
Proripuit ſe fuga incompoſita; hujuſmodi tibi
Præter priorem calamitas lugenda eſt.

Atoſ. O dæmon inviſe, ut fefelliſti mente
Perſas: acerbam ultionem filius meus
De claris Athenis invenit, neque ſuffecerunt
Quos ante Maratho Barbaros interemit.
Quos retaliatum ire filius meus ſtatuens
Tantam multitudinem malorum contraxit.
Tu vero dic naves quæ effugerunt cladem
Ubi reliquiſti? num ſcis diſerte indicare?

Nunt. Duces navium relictarum feſtinanter,
Quo ventus impellit, inordinatam fugam inſtituunt.
Exercitus vero reliquus in terra Bœotiorum
Periit, aliqui circa Crenæas aquas
Siti laborantes, aliqui præ aſthmate vacui
Tranſimus in Phocenſium terram,
Et Doricum ſolum, & ſinum Meliacum, ubi
Sperchius irrigat campum benigno potu.
Inde nos terræ Achaicæ campus,
Et Theſſalorum civitas indigentes
Cibo exceperunt; ibi ſane perierunt plurimi
Siti fameque, hæc enim ambo aderant.
Magneſiam vero in terram, Macedonumque
Regionem pervenimus, ad Axii vadum,
Bolbeſque paluſtrem arundinem, Pangæumque montem,
Edonidam in terram; cum nocte in illa Deus

γὰν, τ' ἀβλαβείας ἐπιχωριάζει. ¶ 480. Ναῶν ἡ ταχοὶ] οἱ ταχοὶ ἡ ἢ ἡγεμόνες τ' λελειμμένων νεῶν, σύδην ἢ ὁρμηδαῖος αἰεῖν) φυγὴ κατ' οὖρον οὐκ εὐκοσμον· ἤτοι, οὐκ ἐν ὅπλοις τεταγμένοι φεύγον. τρόπος ἀπὸ τ' ἐν χειμῶνι πλεόντων, ὅτε πνέουσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. τινὲς ἡ τοῦτο φασὶν ἔπος, ὅτι ἐκεῖσε, φησὶν, ἀφίκοντο ὅπερ αὐτὸς ὁ ἀνεμος φέρει. ¶ 483. Οἱ μὲν ἀμφὶ Κηφισσὸν γάνος] τόπος βοιωτίας ἡ κοίλη. οἱ μὲν οὖν, φησὶν, ἐς τ' βοιωτῶν χθόνα, τῷ δίψει φθειρόμενοι ἢ λοιμώττοντες· οἱ ἡ ὁπλιτικώτατοι, παρειμένοι, ἢ οὐκ μικρὸν ἀθυμαίνοντες, ἐκπεπτώκασι τ' φυκίδα ἢ τ' βοιωτίδα γῆν, ἢ τ' μηλιᾶ κόλπον, ὅπερ ἐστὶ ὁ σπερχειὸς ποταμός. ἤτοι γὰρ ἐξ ἀνάγκην ῥέων, εἰς τ' μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον. ¶ 488 Κἀπετεύξεν ἡμᾶς γῆς] ἀπὸ ἡ τ' γῆς τ' φωκέων ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ τ' ἀχαιῶν, ἢ ἡ πόλις τ' θετταλῶν, ἐνθεῖς ἔντας ἢ κεφάζοντας τροφῆς· ὅπερ ποσοὶ ἀπέθανον ἀπό τε δίψης ἢ πείνης. ταῦτα γὰρ ἦν τότε. ¶ 494. Βόλβης θ' ἑλεινὸν] βόλβη ἔστιμα λίμνης θρᾳκικῆς, ἥτις ἐλώδης ἢ τελμαώδης ὕστα ἢ καλυγγῶδη, δύσκαμπος ποσὶ ἀπαλοῖσι.

Χειμῶν' ἄωρον ὧρσε, πήγυσιν δὲ πᾶν
Ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. Θεοὺς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' ηὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεσκλυτῶν ἐπαύσατο
Στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πέδου
Χώστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
Ἀκτῖνας, ἀσμένη, σεσωσμένος κυρεῖ.
Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
Μέσον πόρον δίπτει, θερμαίνων φλογί·
Πίπτουσι δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τω
Ὅστις τάχιστα πηῦμ' ἀπέρρηξεν βίᾳ.
Ὅσοι δὲ λειποὶ, κἀτύχουν σωτηρίας,
Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
Ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
Ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένει πόλις
Πέρσῶν, πεθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
Ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
Κακῶν, ἃ πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
Χο. Ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐπῆλθε παντὶ περσικῷ γένει.
Ατ. Οἴ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένης τρατοῦ·
Ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
Ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
Ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρσαμεν φάτις
Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
Ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,

¶ 497. Ἀγνοῦ Στρυμόνος] ἀγνὸν δὲ τὸ καθαρὸν καὶ διαυγὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. ἔστιν ἔτος ποταμὸς Θράκης. Θεὸς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] ὅστις ἦ τῶν περσῶν πρὶν σὺν ἐγίνωσκε τοὺς θεούς, τότε σεσυ-κώτα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μᾶλλον δὲ τοὺς θεούς. ἐπεὶ ἡ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾷ τὸν πόρον καὶ τὸ πέλαγος τὸ κρυσάλλῳ πεπηγότα. λέγει ἡ τὸ εἰωθότα. ἁπλῶς. καὶ ὁ πάνυ ἀσεβὴς, τότε σεσεικώς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ¶ 502. Χώστις μὲν] ὅστις μὲν ὁρμηθὴ καὶ ὥρμησε περάσαι τὸ πεπηγὸς πέλαγος, πρὶν σκεδασθῆναι παντάχῃ τὰς ἀκτῖνας ὑπὸ ἡλίου, ἦγουν ὡς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναιρεθὲν καὶ τὸ πεπηγὸς θερμανθὲν, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀπὸ δὲ, ἰσάθη. κυρίως ἡ σκεδασθῆναι, τὸ ἀφανισθῆναι καὶ παυθῆναι ἐστί. ¶ 504. Φλέγων γὰρ αὐγαῖς] ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος ὑπὸ ἡλίου, ἀφορατικῶς ὁ ἥλιος, φλέγων καὶ λάμπων ἐν αὐγαῖς καὶ τῇ οἰκείᾳ ἀκτῖνι, διῖκε τὸ πέλαγος μέσον, ἦγουν διελθὼν καὶ λυθεῖσα καὶ τὸ πεπηγὸς ἐποίησε, θερμάνας ἐκεῖνον ἐπιπόνως ἢ καὶ ἀπειπόνως ἐν τῷ πελάγει συνεχῶς. εὐτυχὴς ἦν ἐκεῖνος ὅστις ταχύτερον τὸν ἄνθρακα ἀπέθηκεν. ¶ 508. Ὅσοι δὲ λειποὶ, κἀτύχουν] ὅσοι δὲ ὑπέλειπτο, καὶ ὅσοι ἔτυχον σωτηρίας (ἤτοι σὺν ἐπιλύγησαν) τὸ θρᾴκιον διελθόντες, μόλις κἂν ὀλίγοι καὶ τὸ περιθαλγῶν, τὸ ἰσχὺν ἔχειν καὶ ἔχουσαν αὐτῶν τὸ ἰσίαν· ὥστε εἶναι μὴ τοσαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τοὺς τὰς αὐτῆς φιλοῦσαι πολίτας,

Hyemem intempestivam concitavit, congelavitque omne
Fluentum limpidi Strymonis; adeo ut Deos quisquis
Antea nequaquam putaverat, tunc oraret,
Precibus terram & cœlum adorans.
Postquam autem multum Deos invocare desiverat
Exercitus transit gelu-constrictum vadum.
Et quicunque nostrum, priusquam dispergerentur Dei
Radii, conatus est (*transire*) servatus est.
Namque ardens radiis splendidus solis orbis
Medium permeavit vadum, calfaciens flamma;
Cadebant autem in se invicem, fortunatus scilicet
Qui quam celerrime abrupit vitæ spiritum.
Quot vero residui sunt, & salutem assecuti,
Thraciam pertransientes vix multo labore
Veniunt evasi, (& hi non multi)
In Penatigeram terram: adeo ut gemat civitas
Persarum desiderans charissimam terræ pubem.
Hæc vera sunt; multa tamen omitto loquens
Mala quæ Persis immisit deus.

Chor. O sors ærumnabilis, quam nimium gravis
Pedibus insiliisti universo Persico generi.

Atoss. Hei mihi miseræ ob confectum exercitum.
O nocturna visio insomniorum conspicua,
Quam apertissima mihi manifestasti mala.
Vos autem admodum prave de his conjectastis.
Sed quoniam hæc (*ex parte*) invaluit locutio
Vestra, deos quidem primo orare volo,
Dein terræ & mortuis quæ dona sunt
Libum ex ædibus meis accipiens veniam.
Novi equidem pro iis (*me hæc fatturam*) quæ jam peracta sunt,

τας, ὃς ἀνεῤῥίψατο. τινὲς δὲ τὸ, ὥστε στενάξειν, ἐπὶ τῇ πόλεως ὀλοιδίᾳσαι, καί φασιν, ἥκουσιν ἅτοι πρὸς τῶν αὐτῶν πατρίδα, ὥστε τὴν πόλιν τότε στενάζειν. ¶ 513. Τοῦτ' ἐς' ἀληθῆ] ταῦτα ὄντα εἶπον, ἀληθῆ ποιῶ δὲ ἃ παρῆκα τῶν κακῶν ἃ ὁ θεὸς ἐπελθὼν ἐποίησε τοῖς πέρσαις. ¶ 515. Ω δυσπόνητε] ὦ δύσμοιρε δυσπόνητε, ἢ χαλεπὸς πόνος ἡμῶν ἐμπεσὼν, ὡς λίαν βαρὺς ἐπῆλθε καὶ ἐπέδησας πᾶσι τοῖς πέρσαις. ὄγκον, ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς πέρσαις. ¶ 517. Οἱ γὰ ταλαινα] Φεῦ ἐγὼ ἡ ἀθλία ἔνεκεν ἔ ὑποπλευμία ἢ ἀφανισθεῖ ὁ στρατός. ¶ 520. Τιμᾶς ἢ φαύλως] πρὸς τ χρεὼν ἡ Ατοσσα φησὶν, ὑμᾶς ἢ ἐκ ἀληθῶς αὐτὰ τὰ ὀνείρατα ἐκρίνατε. ὀνείρατα δὲ φησι ἃ εἶχεν ἐν τῇ ἀρχῇ, λέγουσα, ποικίλῃ μὲν ἐσθὴ νυκτέρους ὀνείρασι. ἢ, Ορᾷ ἢ φεύγει ἀετὸν πρὸς ἐρημίαν Φοίβου. ¶ 521. Ομως δ' ἐπειδὴ] ὅμως ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα φάτις ἢ κρίσις ἅτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσά μοι εὐξασθαι θεοῖς, θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἥξω λαβοῦσα δὴ τ ἐμῶν οἴκων δωρήματα τῇ γῇ τε ἢ νεκροῖς, πέλανον. πέλανον δέ ἐστιν ὁ ἐζυμωμένος καὶ πεπηγὼς πλακοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὁ βύνος. Αλλως. πέλανον, πεπερμένον πλακοῦντα. ¶ 525. Επίσταμαι μὲν] εἶδα μὲν, φησὶν, ἐγὼ, ὅτι δὴ ἐξειργασμένοις καὶ ἤδη φθάσασι ἡμῖν πράγμασι, ἢ φίλοις τῶν πέρσῶν, μάτην θύειν αὐτῇ (τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο) ἀλλ' ὅμως κἂν ὅτι τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξομαι, ἵνα τὸ μέλλον καλῶς ἐκβήσεται.

Αλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ πρὸ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
Πιστοῖς γε πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
Καὶ παῖδ', ἐάν πις δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
Παρηγορεῖτε, καὶ πρεπέμπετ' ἐς δόμους,
Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Αλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῶν πεζῶν
Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
Στρατιὰν ὀλέσας,
Αφυ τὸ Σούσων ἠδ' Εκβατάνων
Πέμθει δυοφερῷ κατέκρυψας·
Πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
Κατερεικόμεναι, διὰ μυδαλέους
Δάκρυσι κόλπους
Τέγγυσσ', ἄλγος μετέχουσαι.
Αἱ δ' ἀβρογόοι περσίδες, ἀνδρῶν
Πεθέουσαι ἰδέαν ἀρτιζυγίαν,
Λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας,
Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
Πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
Καὶγὼ δὲ μέρος τῶν οἰχομένων
Λίαν δοκίμως πολυπενθῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει
Γᾶ' Ασιὰς ἐκκενωμένα.
Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγεν στρατόν,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπίσπε δυσφόρους

¶ 526. Αλλ' ἐς τὸ λοιπὸν] ἀλλὰ δὴ τὸ ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἶπε τινὸς εἴτε ζωοὶ, ἤτοι ζῶντες. ¶ 528. Πιστοῖς γε πιστὰ] συνεσφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς ἔσεσθε εἰς ὑμᾶς. εἰ ἡ γε σφῷν πιστὲ, λέγει, ὑμᾶς ἢ χρὴ πιστὲ ὄντας πιστὰ βουλεύεσθαι. ¶ 537. Πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς] πολλαὶ ἢ γυναῖκες κατερεικόμεναι ἢ χίζουσαι τὰς καλύπτρας ἢ τοὺς ἰδίους χιτῶνας, τέγγουσι ἢ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐκ δάκρυσι μυδαλέους ἢ δύνουσις, θλιβόμενα. ὅτου ἢ ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νέαι γυναῖκες ἢ ἀπαλόχροι νύμφαι ἢ νῦν ἔτι ἀνδρὸς συζευχθεῖσαι, ποιοῦσι τάδε ἢ τάδε. εἰπὼν ἢ, ἀπαλαῖς χερσὶ, τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς. ¶ 541. Αἱ δ' ἀβρογόοι περσίδες] ἢ αἱ τοῖς γόοις δακνόμεναι, πεθοῦσαι ἰδέαν ἢ ἀρτιζυγίαν, ἤτοι ἢ περὶ μικροῦ γλωμβίλω αὐταῖς συζευχθεῖσαν ἢ συτάφεσαν μὴ ἢ ἀνδρῶν. ἢ ἀρτίζυγίαν, ἢ ὑγιοζυγίαν ἢ ἀνδρῶν. ἢ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνὰς τὰς ἀβροχίτωνας, ἢ τέρψιν ἢ ἡδονὴν ἢ αὐτῶν τρυφερῶς ἢ διακεχυμένης ἡλικίας, πενθοῦσι θρήνοις ἀπλετοῦσι ἢ ἀκαταπαύστοις. Αλλως. ἀβρογόοι, αἱ ἐτρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι.

Faciam tamen ſi quid quod ſupereſt melius accidere poſſit.
Vos autem oportet de his quæ perpetrata ſunt
Fidelibus (*nobis*) fidelia conferre conſilia.
Et filium, ſi prius quam ego hic venerit,
Conſolamini, & deducite domum,
Ne inſuper ad mala addatur malum.

ANAPÆSTI.

Chor. At o Jupiter rex, modo Perſarum
Superbientium & numeroſorum
Copias ubi perdidiſti,
Urbes Suſa & Ecbatana
Luctu funeſto obnupſiſti.
Multæ vero teneris manibus calyptras
Scindentes humidis
Lachrymis ſinus
Tingunt, doloris participes.
Verum molliter gementes Perſides, virorum
Expetentes videre nuperam conjunctionem,
Et lectorum ſtrata delicatis ſtragulis,
Luxurioſæ pubertatis delectationem dimittentes,
Lugent gemitibus inſatiabilibus.
Et ego ob fatum peruntium
Suſcipio explorato (*certo ſciens*) luctuoſum (*threnum.*)

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Nunc enim univerſa luget
Terra Aſiæ exhauſta.
Xerxes enim duxit, papæ,
Xerxes vero perdidit, tatæ,
Xerxes quidem omnia ſecum duxit imprudenter

δάμυσι. ¶ 546. Κἀγὼ ἦ μόρον] κἀγὼ ἦ δὴ μόρον ἦ οἰχομένων αἴρω ἢ κινῶ πολυπενθῆ, δηλονότι γόον. λείπει ἦ τοῦτο. Αλλως. αἴρω, βαρύζω. ¶ 549. Ἐκπεπυμβώκα] ἦ ἀνδρῶν. ¶ 550. Ηγαγεν πόποι] πόποι καὶ τοτοῖ, ὀλοφύρματα σχηλιαστικὰ, ἢ δηλοῦντα τὸ πᾶ καὶ τὸ ἐκεῖσε. ἀ μὲν οὖν ἀναγνώσεις πόποι, εἶπας αὐτὴ ἢ φεῦ· εἰ ἦ πόποι, αὐτὴ ἢ ἀοριστως, καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς ἀθλιώσαις δηλαδή. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὲν τόκαι, αὐτὴ τὸ φεῦ· εἰ δὲ τοτοῖ, ὡς εἰπομεν. Αλλως. πόποι, οἷς τὸν πόλεμον. ¶ 551. Ξέξηνε δ' ἀπώλεσεν] ὁ ξέξης δὲ πάντα, τὰ κακὰ δηλονότι, ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσὶ, ταῖς ὑπὸ τῆς βάρεως ὕσαις (ἤτις ἐξ πόλις περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες βαρίδες) πάσαις γὰρ κατίθεσαν ἐκεῖσε. ὁ γὰν πατὴρ αὐτῦ Δαρεῖος ἀβλαβὴς ἰῶ τίξαρχος καὶ ἡγεμὼν μὴ βλαβῆναι ἐπενεγκὼν τῷ αὐτῦ στρατεύματι, ὁ φίλος ἄπαις ἢ βασιλεὺς τοῖς ευσίδαις.

¶ 558.

264

Βαρίδεσσι ποντίαις.
Τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπὴν
Τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδις φίλος ἄκτωρ;

ἀντιστροφὴ α.

Πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους
Λιὸ' ὁμάκτεροι κυανώπιδες
Νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ,
Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
Νᾶες παναλεθρίοισιν ἐμβολαῖς.
Διὰ δ' ἰαίναν χέρας
Τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακ-
τ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν
Θρήκης ἀμπελόεις
Δυσχειμέρους τε κελεύθους.

στροφὴ β.

Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι (φεῦ)
Ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, (νὶ)
Ακτὰς ἀμφὶ κυχρείας. ὀά,
* * * * * *
Στένε καὶ δακνάζω,
Βαρὺ δ' ἀμβόασον
Οὐρανὶ ἄχη. ὀά.
Γεῖτε δὲ δυσβάϋκτον
Βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

ἀντιστροφὴ β.

Γναμπτόμενοι δ' ἀλὶ δειρᾷ, (φεῦ)
Σκύλλονται πρὸς ἀναύδαν (νὶ)

555

560

565

570

575

¶ 558. Πεζούς τε γὰρ] πεζούς τε γὰρ ἢ θαλασσίους αἱ κυανώπιδες νῆες ἢ αἱ μίλαιναι, αἱ ὁμόπτεροι, ἢ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κυφιζόμεναι, ἢ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσαι, ἤγαγον ποποῖ, ἦγον εἰς τὴν ἑλλάδα, ἢ αὐτὰς ἀπώλεσαν ἐκεῖ. ¶ 563. Διὰ δ' ἰαίναν χέρας τυθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτῶν ὡς ἀκούομεν] σχολιοὶ οἱ δύο δὲ δι' σύνδεσμοι, ἢ τὸ ὡς. τὸ ἢ ἐξῆς δηλοῖ ὅτι, μόλις ἢ μικρὸν (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τυθὰ) ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα ἢ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χέρας τῶν ἰαόνων ἢ τῶν ἀβλωσίων, ἀντὶ τοῦ πεδιάδες κελεύθους ἢ ὁδοὺς τῶν θρᾳκῶν τοὺς δυσχειμέρους. ὅτι δὲ, ἦγον οἱ πέρσαι, ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτοι, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην ὑπὸ μόρου ἢ ὑπὸ θανάτου δηλαδὴ, σὺν τοῖς κυχρείας ἀκτὰς, ἦγον τὰς αἰτίκας, ἢ τοὺς τῆς σαλαμῖνος. ἢ τὸ λειφθέντες, δίχα διεφθάγγου, ἀντὶ τοῦ ἀπομείναντες, ἢ κώμβοι τεθνεῶτες σὺν τοῖς ἀκταῖς τῆς κυχρείας ἢ τῆς σαλαμῖνος, δίχα τῆς ἀνάγκης ὑπὸ θανάτου. τὸ δὲ νὶ, ἢ τὸ δά, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἁλλως. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμορει. σὺν τῇ τιθυ-

Navigiis marinis.
Cui bono Darius adeo
Innocuus præfuit
Dux civibus,
Suſidis charus princeps?

Antiſtrophe 1.

Terreſtres enim & marinas (*copias*)
Iſtæ ſimiliter alatæ (i. *velis inſtructæ*) cæruleis proris
Naves duxerunt, papæ!
Naves perdiderunt, tatæ!
Naves mortiferis impreſſionibus.
Et per Græcorum manus
Vix effugere regem
Ipſum audivimus
Thraciæ per campeſtres
Et frigidiſſimas vias.

Strophe 2.

At qui primo fato ſunt functi (heu!)
Reliqui ex neceſſitate (heu heu)
Circa littora Cychrea (o o)
* * * * * * *
Geme & mordere (*animo*)
Graviterque vociferare
Ad cœlum ſublatis doloribus. o o.
Extende ululatricem
Clamoſam miſellam vocem.

Antiſtrophe 2.

Pulſati vero a mari atroci (heu!)
Infeſtantur a mutis (heu heu!)

τεθηκότων ἐν σαλαμῖνι. ἔτοι οἱ πρῶτοι ὑποθανόντες· τὸ ϝ ἰξῆς τάτε, ἰσὶ, σκύλοις) παρ' ἀναύδων. ¶ 569. Πρὸς ἀνάγκαν] Ϟ ϝ θανάτε. Ομηρ. —κῆ μοῖρ' ἐπέσπετε. ¶ 570. Οὰ, εἶνε ἢ δακπάζ[ε] στρὸς ἑαυτὸν τῦτο λίγε ὁ χορὸς, εἶναζε, ἢ δακπάζι, (παραγώγως ἀπὸ ϝ δάκτε) βαρὺ δ' ἀμβόασον ὑφεῖσ' ἄχη, ἀλλ' ϝ ἰξίως κώκυσον ἱράτια, ἤγαν μίχερ ϝ ἱρανῦ δικτίτω τὸ βάκμα θεὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη. ¶ 575. Τείνε ϝ δυσβάκλον] τεῖνε ϝ αὐδὰν ἢ φωνὴν, τάλαιναν καὶ τλησιπήν, δυσβάκτον καὶ θρηνητικὴν, βοᾶτιν καὶ βοητικήν. ¶ 577. Γναμπτόμβοι δ' αἰὲ] γναμπτόμβοι δὲ καὶ συντεθράμβοι οἱ πίρσαι τῇ δειῇ θαλάσσῃ, σκύπτονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίοντας σπὲς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων τῆς ἁμιάντε δηλαδὴ θαλάσσης. ἁ γὰρ μαίνεται πώποτε, καὶ ποθῶν μελυσμάτων θηκυδίνταν αὐτῇ. ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης, τῶν ἰχθύων λέγει.

266

Παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀά.
Πειθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
Τοκῆες δ' ἄπαιδες
Ἔρρανται ἐν δάκρυσι,
Δαιμόνι' ἄχη (ὀὰ)
Ὀδυρόμενοι γέροντες·
Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Τοὶ δ' ἀτὰ γᾶν ἀσίαν δὴ
Οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι
Διοπρεπεῖ ἀνάγκαις,
Οὔτ' ἐς γᾶν προσπίπτοντες
Ἄρξονται. βασίλεια
Γᾶς διόλωλεν ἰσχύς.
Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
Ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Λίμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα
Νᾶσος ἴσχει τὰ περσῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ατ. „Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπορος κυρεῖ,
„Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
„Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δυσμαίνειν φιλεῖ·
„Οταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεπεισθέναι
„Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
Ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβῳ πλέα

¶ 581. Τοκῆες δ' ἄπαιδες] οἱ τοκῆες ἢ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέροντες ἔρρανται καὶ βρίσκουσι τοῖς δάκρυσιν, ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχθη, τὸ πᾶν δὴ κλύουσι καὶ μανθάνουσιν ἄχθος. οἱ δὲ νέοι περσονομοῦνται, καὶ κατὰ τοὺς περσῶν νόμους πολιτεύονται, καὶ ὑπὸ τῶν περσῶν ἄρχονται καὶ δουλεύουσι· ὧδε δασμοφοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσι ὑπέκεινται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν. ἐφθείρησαν γάρ. ¶ 590. Οὔτ' ἐς γᾶν] ἤτοι εἰς τὴν γῆν προσπίπτοντες, ἤγουν προσκυνοῦντες τὸ βασιλέα, ἄρξουσι καὶ ὑποκλιθήσονται. ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ἄλετο. ¶ 591. Βασίλεια γᾶς] τὰ τοιαῦτα πάντα κλητικὰ μακρὰν ἔχει τὸ α. ¶ 593. Οὐδ' ἔτι γλῶσσα] οὐδ' ἔτι ἡ τῶν περσῶν γλῶσσα ἐν φυλακαῖς· ἐλευθέρως γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα. κἀκεῖνα γὰρ τῶν διδόντων οἱ ὑπήκοοι· ὅτι λαὸς ἐλύθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν δυνάμεως τὸν ζυγόν, ὑφ' ᾧ συνείχετο τὰ πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο. ἢ, ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς, ἤτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμεως. ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλωλεν ἰσχύς, τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων διὰ τὴν ἧτταν. ζυγὸν ἀλκᾶς, ἡ ἀλκή. ¶ 597. Λίμαχθεῖσα]

Filiis immaculati (*maris*) o o.
Luget vero virum (*ſuum*) domus orbata.
Parenteſque liberis privati
Aſperguntur lachrymis,
Graviſſimas miſerias, o o,
Lugentes ſenes:
Omnem jam audiunt dolorem.

ANAPÆSTI.

Certe per Aſiam terram
Non amplius legibus Perſarum vivent,
Non amplius tributa pendent
Deſpoticis exactionibus,
Neque in terra procidentes
Parebunt: nam regiæ
Periere vires.
Non amplius lingua mortalibus
Intra cancellos (*erit.*) laxatus eſt
Populus ad effutiendum libere,
Quamprimum ſolutum eſt jugum fortitudinis.
Sanguine vero imbuta tellus
Ajacis inſula
Circunflua obtinet Perſarum (*cadavera.*)

IAMBI.

Atoſ. „O amici, quicunque in malis verſatus eſt,
„Novit quod mortalibus quando æſtus
„Malorum ſupervenerit, omnia timere ſolet;
„Quando vero ſors placide fluit, confidere
„Hanc ipſam felicem ſortem ſecundo flatu perpetuo lapſuram.
Mihi enim jam timoris plena omnia

580 585 590 595 600 905

θεῖσα] ἡ ἄρουρα ἢ ἡ γῆ ἢ ἡ χώρα ἢ Αἰακῖδ- ἡ φθειρύσα ἢ φθειρυζομένη τῇ θαλάσῃ δηλαδὴ νῆσ-, ἤγουν ἡ σαλαμὶς, ἔχει τὰ σώματα τ πεσόν-. ¶ 602. φίλοι, κακῶν] ὦ φίλοι, ὅστις κυρεῖ ἢ ὑπάρχει ἔμπορ- τ κακῶν, ἤγουν ἐμπλίων τοῖς κακοῖς, γνώσκει ὅτι ὅταν ἐπέλθῃ κλύδων ἢ ζάλη τ κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ ἢ ἴθ- ἔχει φοβεῖσθ εἰς πάντα, ἤγουν ἢ εἰς τὰ μὴ ταῦτα· ὅταν ᾖ ὁ δαίμων ἢ τύχη εὐροῇ, ἢ καλῶς ἢ εὐτυχῶς ῥέῃ ἢ ἐπίῃ) ἴθ- ἔχει, ἀπὸ καιρῦ πάλιν, θαῤῥεῖ τ αὐτὸ εὐτυχίαν ἀναδέχομεν ἢ εἰς τὸ μετέπειτα. ἁπλῶς. κακῶν μὲν ὄντος, ἢ τὰ ἐξῆς. ὁ νοῦς, ὅτι ἴθ- ἔχουσι οἱ δυσχεῖντες δυσχέρειαν φαντάζεσθ, οἱ δ εὐτυχεῖντες, εὐτυχίαν. ¶ 604. Δαίμων ἀγαθὸν τύχης] ἀντὶ τοῦ Ὁμηρικὸν, Τοῖ- δὲ νόο- ἐστὶ θεοπροπίων ἀνθρώπων, Οὕνεκ ἐπ ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. ¶ 605. Ἐμοὶ γὰρ ἤδη] ἐμοὶ, φησὶ, φόβε γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὄμμασιν ἅπαντα καὶ ἐμφανῆ ἢ ἄντλον, οἷον ἢ εἰ στέγοιμεν, ὑπὸ θεῶν. τινὲς δ εἰς τὸ πλέα σύζυγες, ὡς εἰ ἔλεγε ἀρχῆς τοῦτο συνέβαινεν, ταύταις λέγουσες, οἷον ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τ θεῶν ἐναντία φαίνεσθ. τοῦτ ἔστιν, ἀπλημμέλειαι ἡμῶν ὀφθῶσι θεοῖς.

268

Ει ὄμμασιν τάνταῖα φαίνεται θεῶν·
Βοᾷ δ' ἰὴ ἀσὶ κίλαδος οὐ παύσιμος.
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοὶ γὰρ κέλευθοι τήνδ' ἄπυ ὀχημάτων,
Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν
Εστειλα, παιδὸς πατρὶ πευμενεῖς χοὰς
Φίερουσ' ἄπιρ τεκροῖσι μειλιατήρια·
Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα;
Τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
Ακήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίαν
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
Ανθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
Αλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε πρτέρων
Τιμὴν ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀναπαλεῖσθε, γαπότης δ' ἐγὼ
Τιμὰς προπέμψω τάσδε πρτέροις θεοῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Βασίλεια γύναι πρίσβος πέρσαις
Σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμης ὑπὸ γῆς·
Ημεῖς δ' ὕπνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων πομπούς
Εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
Αλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγοὶ,
Γῆ τε καὶ Ερμῆ, βασιλεῦ τ' ἐπέρων,
Πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὰν ἐς φάος·
Εἴ γάς τι κακῶν ἄκος εἶδε πλέον,
Μόνος ἀν θνητῶν πέρας εἴποι.

¶ 607. Οὐ παύσιμ©] ἀλλὰ φθαρμός. ¶ 613. Βοᾷ τ' ἀφ' ἁγνῆς] ἁγνῆ τ βοὸς καλῆ, ἢ ἀφ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύειν, ἢ ἀφ τὸ ταύτην εἶναι λευκήν· τὰ γὰ λευκὰ, καθαρὰ, καὶ φωτεινὰ καὶ αἰγίπυτα. ἢ ἀφ τὸ ἀγελαίαν εἶναι· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντα, καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. ἢ ἁγνῆς, τ ἀσινοῦς, καὶ μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης, καὶ ποδὸς ἢ στρεβλώσης ἢ ὀφθαλμῶ. ¶ 614. Παμφαὲς] φαιδρόν. ¶ 615. Παρθένου πηγῆς μέτα] καθαρᾶς. ἀπὸ τοῦ, ἐν ὕδατι κρίνειν. σημαίνει δὲ τὸ εἰδ© τ χοῶν. ¶ 616. Ακήρατόν τε ποτὸν] γάι© τοῦτο ἀντὶ τ μητρὸς τ παλαιᾶς ἀμπέλου. ἀκήρατον ποτὸν τ οἶνον λέγει, τ ἔχοντα μητέρα τ ἄμπελον. ἀγρίας δ, τ ἀγελαστοῦ, ἀφ τ μέθυ· ἥγουν τ ἀγρίως ποιοῦσας τὰς μεθύσεις. ἢ τ ἐν τῷ ἀγρῷ ὄσης. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι. ¶ 619. Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα] πάρεστι γῦν τ ἡμῖν χρυσῆ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τ αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. ἀειθαλὴς γὰρ, καὶ ἀεὶ τὸ φύλλα ἔχει. διὸ προσείθετον, ἐν φύλλοισι θαλλούσης, πρὸς τ καρπόν. ὁ γὰρ ἐλαιοκὸς ὁ καρ-

In oculis ex adverſo apparent a diis.
Intonatque auribus clamor haud pæanius;
Talis malorum conſternatio perterret mentem.
Etenim viam hanc ſine curribus,
Et pridiana pompa, ex ædibus rurſus
Emenſa ſum, filii patri placantia libamina
Ferens, quæ (*ſunt*) mortuorum delinifica;
Ab immaculata vacca album potu-ſuave lac,
Et florilegæ (*apis*) ſtillam, pellucidum mel,
Cum guttis aqueis fontis virginei,
Purumque ab agreſti matre
Potabile antiquæ vitis gaudium hoc,
Et in foliis ſemper germinantis vitam
Flavæ oleæ fructus fragrans adeſt,
Floreſque plectiles omniferæ terræ proles.
Sed, o amici, ad has inferias
Hymnos accinite, divumque
Darium revocate; ego vero terræ epotandos
Hoſce præmittam honores inferis diis.

ANAPÆSTI.

Chor. Regina mulier decus Perſarum,
Et tu mitte inferias ſub receptacula terræ,
Et nos hymnis rogabimus
Mortuorum deductores,
Ut benevoli ſint ſub terra.
Cæterum terreſtres dii ſancti,
Terraque, & Mercuri, & tu rex inferorum,
Mittite ex inferis animam in lucem.
Nam ſi quid amplius infortunii noverit,
Solus mortalium terminum diceret.

ὁ καρπός. ξαιθῆς ὑ, ἀξ τὸ ὄπιθεν μέρ Ϝ φύλλ ὡς πρασινίζον ἰμφαινεϜ. ¶ 620. Λυθη τὸ πλειῶ] πίμματα. ¶ 622. Τίν τε δαίμονα] ὡς θεὸς ϗ ἀφὲ πίρσας τιμᾶϒ. ¶ 625. ΠερίβΩ πίρσας] τιμία. ¶ 626. Σύ τε πίμπε] ὁ χορὸς φησι πρὸς τ Ατοσσαν, ὅτε σὺ θυσίαζε τοῖς καταχθονίοις θεοῖς ἡμεῖς ὑ αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τὰς πομπὰς τ φθιμένων, ἴχνη τὰς θεὰς τὰς κάτω, τὰς πίμπουσας ἄνω τὰς νεκρούς, ὧαι κάτω τ χῆς πρὸς πρὸς τ Δαρεῖον, ὥστε συγχωρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἰλθεῖν. ¶ 630. Λλὰ χθόνιοι δαίμονες] Λλ' ὦ χθόνιοι θεοὶ, γῆ τε ϗ Ερμῆ ϗ ὦ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἤγαν ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κάτω, ϗ ψυχὴν τῦ Δαρείου. εἰ γάρ τι ἄλλ Ϝ τῶν ἡμετέρων κακῶν πλέον καὶ ἐκείνα εἶδεν, ἤγαν νικῆσαν τὰ ἡμῶν κακὰ, μόν Ϝ ἂν ἅπας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἰπεῖν τὸ πέρας, καὶ πῶς αὐτὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφυγομεν.

278

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφὴ α.

Η ῥ' αἰὲν μου μακαρί-
τας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
Βάρβαρα σαφηῆ
Ἰάντος τὰ παναίολ'
Αἰανῆ δύσθροα βάγματα;
Παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.
Νίφει ἆρα κλύει μυ;

ἀντιστροφὴ α.

Αλλὰ σύ μοι γᾶ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγημόνες
Δαίμονα μεγαλαυχῆ
Ιόντ' αἰνίσατ' ἐκ δόμων,
Πφσᾶν σουσιγιῆ θεόν·
Πέμπετε δ' ἄτω οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν·

στροφὴ β.

Η φίλος ἀὴρ, ἢ φίλος ἔχθος·
Φίλα γὰρ κέκευθεν ἤδη.
Λϊδαπὺς δ' ἀναπομπὸς
Αϊϊυ Δαρεῖον,
Οἷον ἄναχτα Δαριάν. ἰώ.

ἀντιστροφὴ β.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ
Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
Θωμήσσων δ' ἐκαλήσκετο
Πέρσαις, θωμήσσων δ' ἔσκεν·
Επεὶ στρατὸν εὖ ἐποδάκει. ἰώ.

¶ 635. Η ῥ' αἰὲι μυ μακαρίτας] ἆρα αἰκὰν μὲ ὁ μακαρίτης θεὸς Δαρεῖος ὁ ἰσόθεος βασιλεὺς, Ἰέντος καὶ πέμπων τὰ βάρβαρα λόγια σαφῶς καὶ σαφῆ; ἢ δὲ δυσπόλα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα βάγματα καὶ φαντάσματα, τὰ αἰανῆ, καὶ σκοτεινὰ, καὶ θλίψιν καὶ ἀχλὺν ἐμποιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. Ἰσέον δὲ ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μακάρων ὁ ζῶν. ¶ 642. Αλλὰ σύ μοι γᾶ τε] ἀλλὰ σύ μοι ὦ γῆ, καὶ ἄλλοι ἠγεμόνες τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸ μεγαλαυχῆ δαίμονα Δαρεῖον ἐχθόμενον ἐκ τῶν ᾅδου δόμων, αἰνίσατε, ἥγνν συναινίσατε, καὶ συναρίζατε αὐτῷ τῷ ποιῆσαι τοῦτο. τὸ καταχθόνιον ἦν Δαρεῖον αἰνίσατε ἐξ ᾅδου δίμων μολεῖν. τὸ σουσιγῆ θεὸν τῶν περσῶν, ἥγνν τὸ Δαρεῖον. ¶ 649. Η φίλος ἀὴρ] ἔντως φίλος ὦ ἀὴρ ἐμοὶ ὁ Δαρεῖος,

ὅτως

EPODICA.

Strophe 1.

An me audit, beatæ memoriæ,
Diis æqualis rex,
Mittentem barbaras
Perſpicuas omnifarias
Luctuoſas infelices voces?
Miſerrimos dolores perboabo,
Certe ex inferis me audit.

Antiſtrophe 1.

Sed tu Terra, & alii
Terreſtrium duces,
Deum magnificum
Celebrate mihi e domibus veſtris exeuntem,
Perſarum Suſis natum Deum.
Et ſurſum mittite (*talem*) qualem nondum
Perſica terra occuluit.

Strophe 2.

Charus ſane vir, charus tumulus;
Charos enim tegebat mores.
Et Pluto deductor
Remittet Darium,
Qualem regem Darium. eia!

Antiſtrophe 2.

Neque enim viros unquam perdidit
Bello abſumentibus noxis.
Sed divinus-conſultor vocabatur,
Et divinus-conſultor erat;
Quoniam bene adminiſtravit exercitum. eia!

ὄντως φίλῳ καὶ τάφῳ· ὃς κρύπτει τὰ φίλα ἤθη, ἅτ' ἴσι τὰς σεσωφιλῆς τρόπους ἐμοὶ δ' Δαρεῖον. ὄχθον γὰρ τὸ τάφον καλεῖ, ἀπὸ τ' ἀναχωματισμόν. ¶ 651. Λίδωνὸς δ' ἀνὴρ Δαρεῖος, εἶον ἄναλτα Δαρεαῖν] ὁ Λίδωνὸς ἢ ὁ ἀναπομπὸς τ' πλεῶν ἀνὴρ, καὶ ἀναπέμψει, καὶ ἀναδώσει τ' γῆς τ' Δαρείου βασιλέα, οἷον τ' καὶ Δαρεῖον πεπληθύνει. ἢ ἢ Δαρεῖαν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ ᾅδης. τοῦτο ἴξωθεν. Ἁπλῶς. τ' μόνον θνήσκουσι βασιλέα, ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἅπαν. ἔοικε δ' ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρεῖον λέγεσθαι. ¶ 656. Θεσμὸν δ' ἐκπλήσσετο] Θεσμὸν τὸ καὶ τὸ θεῖον βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς παίουσι· τὸ μόνον τὸ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀπὸ καὶ θεσμὸν ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ καὶ καλῶς ἐκοσμεῖτο καὶ ἔθνη καὶ ὑπὸ τ' ἑαυτῷ πόλεα ἐνοίκει τ' ἐχθρόν.

¶ 659.

στροφὴ γ.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
Ἰθι, ἴκου,
Ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθου, κεκόβαπτον
Ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείου τιάρας
Φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἵ.

ἀντιστροφὴ γ.

Οπως καπά τε κλύης
Νία τ' ἄχη
Δέσποτα δισπότου
Φάσηθι. σύγια γάς
Τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
Νεολαία γὰς ἤδη
Κατὰ πᾶσ' ἀπόλωλε.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἵ.

Επωδός.

Αἰ αἰ αἰ αἰ.
Ω πολύκλαυτε φίλοισι θανών.
Τί τάδε δυνάτα δυνάτα
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάγνωτε ἁμάρτια
Πάσᾳ γᾷ σᾷ τᾷδε,
Ἐξέφθιθ' αἱ τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

¶ 659. Βαλὼ ἀρχαῖος] βαλὼ ὁ βασιλεὺς λέγει). Εὐφορίων δέ φησι θευρίων εἶναι τὸ διάλεκτον. ὅθεν καὶ βαλίωνα ἔφη, ὃ ἐστι βασιλικόν. φησὶν οὖν, ὦ ἀρχαῖε βασιλεῦ ἥκε καὶ σῴζηθι καὶ ἐλθὲ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου, ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἐσχάτου καὶ ὑψηλοῦ ἔχων τάφου, ἀείρων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὸ εὔμαριον, καὶ τὸ ὑπόδημα ἔχων ποδὸς, κεκιβαπτὸν καὶ ἐρυθρὸν (ἔστι δὲ ὑπόδημα τὸ ἐξέφρασεις) πιφαύσκων καὶ δεικνὺς καὶ ἀναφαίνων τὸν φάλαρον καὶ τὸ λάφυρον τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ ὑψικεφαλαίας. ἐξέφρασικῶς δὲ τὸ σίμμα φησί. ¶ 666. Βάσκε πάτερ] βάσκε καὶ πορεύθητι ὦ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύῃς καὶ ἀκούσῃς καὶ μάθῃς καινὰ καὶ ἀθλιώτατα καὶ νέα ἄχη ἔχει ἔξεξε. ὡς ἐπωδὴ ἡ κίχρη) τῇ βάσκε πάτερ Δαρειάν. ¶ 670. Σύγια γάς τις] ἀπατεταίνυσαι

Strophe 3.

O rex, antique rex,
Age, veni,
Accede ad ſummum cacumen
Tumuli croco tinctam
Pedis attollens crepidam,
Regiæ tiaræ
Faſciam oſtendens.
Accede pater optime Darie, hei!

Antiſtrophe 3.

Ut nova audias,
Et recentia mala,
Domine Domini
Appare. Stygia enim
Caligo circumvolavit (*nos.*)
Quippe jam juventus
Univerſa periit.
Accede pater optime Darie, hei!

Epodus.

Heu, heu, heu, heu.
O multum ab amicis deflete cum morereris.
Quare hæ o Dynaſta, Dynaſta,
Circa tuam geminæ
Graſſarentur labes
Totam terram tuam hanc?
Perierunt funditus triremes
Naves nenaves nenaves.

τάυται γὰ ϗ ἐξέπλω) συγχεῖ ϗ μιαιτή τις ἀχλὺς ϗ θλῖψις. πᾶσα γὰ νεολαία ϗ ἡ τ̃ πρεσῶν ἡλικία ϗ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παιφύκτο. ¶ 677. Τί τάδε δυνάτα δυνάτα] τί ὦ δυνάσα τάδε δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμαρτία καὶ ἁμαρτήματα διάγουσι καὶ διάγουσι φθεὶ τ῍ε῍ῃ γ῍ῃ τ῍ῆδε; δίδυμα γ̃, ἢ ὅϳ τὸ ὄλλι Δαρεῖε μὴ τελακοντα Φοινυθῶσι χιλιάδας, νῦν γ̃ ὄλλι ὃ Ξέρξυ μυριάδας· ἢ, ὅτι Ξέρξε καὶ πέρσε τινὲς εἰσὶν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἠμοσμμέναι ὁμῶ· ἢ τὰ δίδυμα, τὰ ἐν πλαταιαῖς γεγενημμένα κακὰ καὶ τὰ ἐν σαλαμῖνι. τὸ δὲ δυνάτα, ἀνὶ τ῍ῦ δυνάσα. ¶ 679. Ἁμαρῆια] ὁμῶ ἠμοσμμένα. γεγένται καὶ ἁμαρτήματα. ¶ 682. Νᾶες ἄναες] αἱ μηκέτι νῆες· ἀπώλοντο γαίᾳ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δα. Ω πιστὰ πιστῶν, ἡλικίς θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίπα πόλις ποτὲ πόνου;
Στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον
Λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν πέλας τάφου,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πεμπάσεις ἐδεξάμην.
Τμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
Οἰκτρῶς καλεῖτέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον.
„ Ἄλλως τὰ πάντως χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
„ Λαβεῖν ἁμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
Ἦκω· τάχυπα δ' ὡς ἄμεμπτος ὢ χρόνου.
Τί δ' ἐστὶ πέρσαις πεχμὼν ἐμβριθὲς κακόν;
Χο. Σίζομαι μὲν προσιδέσθαι,
Σίζομαι δ' ἀιτία λέξαι
Σίθι, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Δα. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακρηγόρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγαν,
Εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
Χο. Δείομαι μὲν χαρίσασθαι,
Δείομαι δ' ἀιτία φᾶσθαι,
Λέξας δύσλυκτα φίλοισιν.
Δα. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθίσταται,
Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, σαφές τι μοὶ
„ Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἐντύχοι βροτοῖς.

¶ 683. Ω πιστὰ πιστῶν] τὸ ᾧ Δαρεῖον εἶδωλον ἐξ ᾅδου ἀνελθὸν φησὶ σφῆς τὰς πίστεις, ὦ πιστὰ γνώμματα καὶ ἀνατρεφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοὶ, ὧν ἐκ πατέρων πιστοὶ φύλ, ἡλικίς τε καὶ ἰσήλικες τῆ ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνου καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἡ πόλις, καὶ στενάζει, καὶ οἷον ἐκ τῶν ἀθυμιῶν κέκοπται καὶ χαράσσεται] ἡ γῆ κάτωθεν. τοῦτο γὰρ εἴρηκεν ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἡ γῆ βαγῶσα ἐτέθηκέ με. ¶ 686. Λεύσσων δ' ἄκοιτιν] ἐγὼ γὰρ βλέπων ἐγγὺς ᾧ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τῆ ἐμοῦ ὁμόκοιτον γυναῖκα, φοβοῦμαι μὴ κακὸν αὐτῇ θηγίγνετο. τὰς χοὰς γὰρ, ἤτοι τὰς θυσίας ἃς ἐμοὶ ἔθυτεν ἱλασμοῦ, ἀπεδεξάμην. ¶ 688. Τμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς] ἐγγὺς ἑστῶτες ᾧ ἐμοῦ τάφου, θρηνεῖτε καὶ καλεῖτε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ ᾅδου, ἐρθιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνοῦντες ἐν γόοις ψυχαγωγοῖς, ἄγων τῶν τὰς ψυχὰς ἐκ ᾅδου ἀνακομίζουσιν· οὐκ ἔστι γὰρ ῥάδιον τὸ ἐξελθεῖν με ἐκεῖθεν ᾧ τάφου, οὐδὲ δυνατόν. ¶ 690. Οὐκ εὐέξοδον] ἄβατον καὶ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. Ὑπολογίζεται ἡ ὡς βραδύνας. ¶ 691. Ἄλλως τὰ πάντως] καὶ ἄλλως γέ, φησὶν, οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοὶ, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη καὶ οἱ τῶν νεκρῶν ἁπλῶς κυβερνῆται, ἁμείνους καὶ βελτίονες καὶ ἑτοιμότεροι εἰσὶν εἰς τὸ λαβεῖν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ κατέχειν ἐν

ÆSCHYLI PERSÆ.

IAMBI.

Dar. O fida (*proles*) fidelium (*patrum*) & coætanei meæ juventæ
Perſæ ſenes, quali labore laborat civitas?
Gemit, dehiſcit, ſcinditurque ſolum.
Videns vero meam conjugem prope ſepulchrum
Horreſco, libamina tamen propitia ſuſcepi.
Vos autem lamentamini ſtantes prope tumulum,
Et plangentes luctibus animam educentibus,
Miſerabiliter evocatis me, aſt exitus haud facilis eſt:
„Et præterea ſubterranei dii
„Ad accipiendum quam ad dimittendum promptiores ſunt.
Tamen ego apud ipſos multum pollens
Venio: properavi vero ut propter tempus (*protractum*) ſim inculpabilis.
Quodnam autem eſt Perſis prægravans recens malum?

Chor. Vereor quidem intueri,
Vereor & alloqui
Te, antiquo præ timore.

TROCHÆI.

Dar. Sed quoniam ab inferis veni tuis perſuaſus luctibus,
Orationem neutiquam prolixam ſed conciſam efferens
Dic, & percurre omnia amiſſa erga me reverentia.

Chor. Metuo quidem gratificari,
Metuo vero coram alloqui,
Fando nefanda amicis.

Dar. Sed quoniam metus antiquus tuis præcordiis obſtitit,
Tori mei grandæva conſors, generoſa mulier,
Fletuum horum deſinens, luctuumque, apertum aliquid
„Dicito. Humana ſcilicet hominibus accidunt infortunia.

ἐν τῷ ᾅδῃ, παρὰ μεθίναι, καὶ καταλεῖψαι, καὶ ἔᾶσαι αὐτὰς ἀνελθεῖν εἰς τ γλῶ ἄνωθεν. ¶ 693. Ομως δ' ἐκείνοις] ἤτοι, μίγα κἀγὼ δυνηθεὶς ⟨ὢν⟩ τοῖς κάτω θεοῖς, εἶα βασιλεύς, ἢ παρ' ἐκείνων τιμώμεν⟨ος⟩, ἢ μὴ λογιζόμε⟨νος⟩ ὡς οἱ κοινῶς ἀνθρώποις⟨ι⟩, ἵνα ἐτάχυνα ἦ, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕ χρόνῳ ἢ τ βραδυτῆτ⟨ος⟩ ἴσχα. ¶ 695. Νεοχμοῖ] νεωστί. ⟨ὢν⟩ τὸ αἰχμῇ γ' ὁμόμωον. ¶ 700. Μακρᾶρρα μῦθον] μάκρος ἐχόμωον. ¶ 702. Δείσομαι μὲν χαρίσασ⟨θαι⟩] τοῦτό φησι, δίδια μὲν τὰ ἧ χάριν εἰπεῖν σοι ἐφ' ᾧ θέλεις τ εἰῶ ψυχῇ, δίδια ἦ ἢ ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ. ¶ 705. Αλλ' ἔστι δι⟨ὰ⟩] εἰπεῖν ἕ χρὴ σοὶ τ Δαρεῖον ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ ἧ χάριν εἰπεῖν σοι ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖ⟨ος⟩, ἀλλ' ἴσως φοβῇ, ἴσον τοῦτο. εἶτα χρίφει τ λόγον πρὸς τ Ατοσσαν, καὶ φησιν, ὦ γυναῖ, ξύντομα ἢ ξυμμετέρεια τ ἡμῶν λέξεων, παναμείνῃ τῶνδε τ θελώων, φαίνεταί τι μοι εἶπὰ, ἵνα μάθω ὁ πάσχετε. ¶ 708. Ανθρώπινα δ' ἄν τοι] ὁ Δαρεῖ⟨ος⟩ παραμυθούμε⟨νος⟩ τ αὐτῆ γυναικὶ, φησὶν ὅτι πήματα τύχοι ἢ ἐπέλθοι εἰς πολλοὺς ἐν τοῖς βροτοῖς. ἡ ὕτως, ἀνθρώπινα ἢ ἃ καὶ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι ἢ ἐπέλθοι ἐν πήματι καὶ ἐν βλάβῃ. ὡς γὰρ ἄνθρωποι, πάσχουσι, καὶ τὰ αὐτῶν πήματα, ἡ θεὰ τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κἀκεῖνα).

„Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
„Γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων ἢν βίος ταύτῃ πρίσῃ.
Ατ. Ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβῳ εὐτυχεῖ πότμῳ;
Ὡς ἴως ἔλευσας αὐγὰς ἠλίου, ζηλωτὸς ὤν
Βίοτον εὐαίωτα πέρσαις, ὦ Θεός, δίηγαγες·
Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰρ Δαρεῖ ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Διαπεπόρθηται τὰ περσῶν πράγματ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
Δα. Τίνι τρόπῳ; λαμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλεως;
Ατ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.
Δα. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει, Φράσον.
Ατ. Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
Δα. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖσαι τήνδ' ἐμάραν τάλας;
Ατ. Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατηλάταν.
Δα. Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
Ατ. Μηχαναῖς ἔζευξεν ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
Δα. Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν ἄστε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;
Ατ. Ὡδ' ἔχει, γνώμης δέ πη τίς δαιμόνων συνήψατο.
Δα. Φεῦ μέγας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ Φρονεῖν καλῶς.
Ατ. Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
Δα. Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστυάζετε;
Ατ. Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
Δα. Ὧδε παμπήδην δὲ πᾶς λαὸς κατέφθαρται δορί;
Ατ. Πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κεκινδύνευται στένειν.
Δα. Ὦ πόπαι κενῆς ἀρωγῆς καὶ παμωφελίας στρατοῦ.
Ατ. Βακτρίαν δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
Δα. Ὦ μέλεος, οἷαν ἀρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.
Ατ. Μεμάθηκε δὲ Ξέρξης ἔρημον φασὶ σὺν πολλῶν μέτα.
Δα. Πῶς τε δὴ καὶ τοῦ τελευτᾷ ἐστι; τίς σωτηρία;
Ατ. Ἀσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

¶ 709. Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης] πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τ' θαλάσσης καὶ τ' γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπίεχον, ἵνα ὁ μάσσων καὶ ὁ μείζων βίος ἐκταθῇ πρίσῃ, ἤγουν ἐν μακρῷ ὃ βίς χρόνῳ. ¶ 716. Ὡς εἰπεῖν ἔπος] ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ ἐβλαβῶν καὶ εἰπεῖν συμβάλλων πάντα. ὡς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. Οὐκ ἔχειν ἥδιν δανὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος. ¶ 717. Λοιμῷ τις ἦλθε] ταραχὴ, ἐμφύλιος πόλεμος. ἀντὶ δ' Θρᾴκα, εἶπε σκηπτόν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος, οὕτως ὅπλα ἐδήλωσε, καὶν καὶ Φθεῖρα καὶ ἀφανίζει ἅπαντα καὶ ὁ λοιμός. ¶ 719. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων] Ηρόδοτος ζ φησὶ Δαρεῖον παῖδας εἶναι, ἐβδόμους ἢ ὀγ-

¶ 720. Πατέρα πλάκα] τ' γῆς τὸ ἄπλωμα. εἶδον Φερσικῶς ἢ τ' γλῶ τ' περσῶν φησι πᾶσαν. ¶ 721. Πεζὸς ἢ ναύτης] ἤτοι δι' ἑνὸς, ἢ δι' Θαλάσσης τήνδε τ' πεῖραν ἐμάρανεν, ἀντὶ δ' μικρόν τινα καὶ ἀβέλτερον καὶ ἀσθενικῶς ταύτην τ' πεῖραν παρήγαγε. τ' πρὸς τὰς ἀθηναίους δὲ φησιν ἐκστρατείαν. ¶ 722. Διπλοῦν μέτωπον] καὶ τάγμα ἢ ἰδ διπλοῦν, ἤτοι πεζὸν καὶ ναυτικὸν, καὶ διπλοῖ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφότερα κατὰ τε γλῶ καὶ θάλασσαν. ¶ 724. Ὥστ' ἔχειν πόρον] ὥστε συνίχειν τ' πόρον καὶ ἐπίεχεν τὸ ὕδωρ. ¶ 726. Γνώμης δέ πη] ἀντὶ δ', ἴσως ἢ συνέζευξεν αὐτῷ τις δαίμων, ἢ ἐβω-

„ Multa quidem ex mari, multa vero ex terra mala
„ Eveniunt mortalibus, ſi diuturnior vita in longum extenſa fuerit.
Atoſ. O tu qui omnium mortalium ſuperaſti fauſtitatem felici fato,
Quomodo, quamdiu vidiſti ſolis radios, beatus exiſtens
Vitam ævi proſperi Perſis, tanquam deus, tranſegiſti: (abyſſum.
Nunc etiam te beatum duco cum mortuus ſis antequam videres malorum
Etenim omnem audies ſermonem Darie breviter.
Everſæ ſunt Perſarum res, ut verbo dicam.
Dar. Quonam modo? venitne immiſſa peſtilentia, aut ſeditio in urbem?
Atoſ. Nequaquam: ſed prope Athenas omnis deletus eſt exercitus.
Dar. Quis vero meorum filiorum illuc duxit exercitum, dicito.
Atoſ. Bellicoſus Xerxes, evacuans totum continentis ſpatium.
Dar. Terrane an mari periculum hoc miſer ſtulte fecit?
Atoſ. Utrinque: duplex erat acies duorum imperatorum.
Dar. Quomodo tantus exercitus pedeſtris peregit tranſitum?
Atoſ. Machinis conjunxit fretum Helles, ut tranſirent.
Dar. Etiam hoc peregit, ut Boſporum magnum clauderet?
Atoſ. Sic ſe habet, & hoc propoſitum Deorum aliquis promovit.
Dar. Heu magnus aliquis venit Genius, ne ſaperet bene.
Atoſ. Ut tandum videre liceat quali modo mala perpetravit.
Dar. Quid autem paſſi ſunt illi quibus ita ingemiſcitis?
Atoſ. Navalis exercitus profligatus perdidit terreſtrem exercitum.
Dar. Itane penitus haſta deletus eſt omnis exercitus?
Atoſ. Adeo ut Suſarum tota lugeat civitas hominum vacuitatem.
Dar. Proh dii immortales, vanum auxilium & adjumentum exercitus.
Atoſ. Bactriorum periit perditiſſimus populus, neque inter eos aliquis ſenex.
Dar. O miſer, qualem pubem ſociorum perdidit!
Atoſ. Unum vero Xerxem deſertum ferunt cum haud multis
Dar. Qui vero & quo evadere eſt? quæ ſalus?
Atoſ. Lubentem illum pontem duabus annexum continentibus tranſire.

ἰβούλησε. βόσπορον ἢ λέγει ἡ ἑλλήσποντον. ¶ 728. Ὡς ἰδεῖν] ὅπαξ γὰρ καὶ εἰς τέλος παρέγαγε, δεῖξαι τινα τῷ ὄντι ἔλεξεν. ¶ 730. Ναυλικὸς στρατὸς] τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν περσῶν στρατὸς ναυλικὰς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ αὖθις τῶν ἑλλήνων, γέγονεν ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἴτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. οἱ γὰρ αὖτις ναῦται πρῶτον μὲν τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ εἴκαν πέρσας, εἶθ' ὕστερον πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες, τούτους ἀπέκλεισαν. τῶν ναυλικῶν γὰρ φθαρέντων, οἱ ἐν τῇ ξυμμαχίᾳ πέρσαι (ἦσαν δὲ καὶ τῆς σαλαμῖνι παρεκπεμφθέντες) αὐάλωτοι γεγόνασιν. ¶ 733. Καφισικρίας στρατὸν] ὁ Ἀπολλώνιος. ¶ 734. Βακτρίων δ' ἴφθιν] τὸν βακτρίων ἢ ἴφθιν καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρῶν καὶ πολεμικὸς, οὐδέ τις γέρων ἀπώλετο. τοῦτ' ἔστι, πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὐ. τὰς γὰρ νέας μόνας ὁ ξέρξης ἐστρατολόγησε, τοὺς δὲ γέροντας, ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα, καθίλκυσε τῇ περσίδι χώρᾳ φυλακὰς τε καὶ φύλακας. ¶ 736. Μονάδα δ' ἔρξῃς] μεμετεμμένον δέ φασι τὸν ξέρξην ὑπομεῖναι, καὶ ἕρμαιον ὃ μὴ πολλῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ ξέρξου διαπεράσαι τὸν ἑλλήσποντον, τὸν ζευκτηρίαν δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην, καὶ συζευγνῦσαν αὐτὰς λέγει ἢ τὴν ἀσίαν καὶ τὴν εὐρώπην. ¶ 737. Πῶς τε δὴ κ. τ. λ.] ἐν ἐρωτήσει. τελειοῖ δὲ ἰσι] διαπεράσῃς. ¶ 738. Γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] τὸν ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν ἀσίαν καὶ εὐρώπην.

Δα. Καὶ πρὸς ἥπαρον σισῶσθαι τάνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
Ατ. Ναὶ λόγος κρατεῖ σαφηνὴς, τοῦτο δ' οὐκ ἔνι φάσις.
Δα. Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς τὸν παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπίσκηψιν τελευτὴν θεοφάτων· ἐγὼ δέ πω
Διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἤυχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
„Αλλ' ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς χῷ θεὸς συνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
Ὅστις Ἑλλησπόντιον ἱρὸν, δοῦλον ὡς, δεσμώμασιν
Ἧλπισε σχήσειν, ῥέοντα βόσπορον ῥόῳ θεοῦ·
Καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὤν, θεῶν δὲ πάντων ὤιτ', οὐκ εὐβουλία,
Καὶ ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
Εἶχε παιδ' ἐμὸν; δίδακα μὴ πολὺς πλούτου πόρος
Οὐμὸς ἀνθρώποις γίνηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
Ατ. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
Θούριος Ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μίγαν τέκνοις
Πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀπαιδρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷων δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀπίδη πολλάκις κλύων κακῶν,
Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' ἑλλάδα.

ΙΑΜΒΟΙ.

Δα. Τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, αἰείμνηστον οἷον οὐδέπω
Τὸ δ' ἄστυ Σούσων ἐξεκένωσεν πέδον·
Ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
Ἐν' ἀνδρὰ πάσης ἀσιάδος μηλοτρόφου
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·

¶ 740. Οὐκ ἔστι φάσις] ἀμφιβολία. τοῦτο οὐκ ἄδηλον. ¶ 741. Φεῦ ταχεῖα] ὡς ἔδαμεν ἐπάνω ἡ Ξέρξου ὑπεβάλετο πολὺν λαόν. ¶ 744. Ἀλλ' ὅταν] ὅταν σπεύδῃ τις ἢ εἰς καλὰ ἢ εἰς κακὰ, ὁ θεὸς αὐτῷ συλλαμβάνει· ἢ, ὅταν ὁρᾷ τὰ χείρω ἐπαίροντα, τότε συνιφαίνεται καὶ συναπτεται αὐτῷ ἢ ἡ ἐρινὺς, ἢ τιμωρικὴ ἢ ἡ φορᾶς τῶν κακῶν θεός. ¶ 745. Νῦν κακῶν] ἔοικεν εὐρεθῆναι τοῖς φίλοις ἅπασιν ἡμῖν ἡ τῶν κακῶν πηγή. λέγω, ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν δίδωσιν, ἄλλο δ' ἀναβλύζει. ¶ 747. Ὅστις ἑλλήσποντον] ὅστις ὁ Ξέρξης ἔλπισε σχήσειν ἢ κρατήσειν ὡς δοῦλον ἢ ἐν δεσμοῖς τὸ ἱερὸν ἑλλήσποντον. ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι, διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι δύο ἱερὰ, ὡς Μνασέας φησίν. ἢ τὸ ἀνεμμένον, ἀκαλύπτως ὡς τὸ ἱερὸν ἔχειν φέρεσθαι. ¶ 749. Καὶ πόρον μετερρύθμιζε] ἢ τὸ θαλάσσης πόρον μετέπλαττε ἢ εἰς ξηρὰν μετέβαλε, ἢ τὸ ἐλλήσποντον δεσμοῖς σιδηροῖς περέβαλεν, ὅτου γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος, πολλὴν ἢ μακρὰν κέλευθον ἢ ὁδὸν ἐπλήρωσε ἢ ἐπέστρωσε στρατεύματι, ἄτοπα ὄντα· ὥστε ἢ ἡ ὑπελάμβανε καὶ ἐνόμιζεν, οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μωρῶς, κρατήσειν πάντων τῶν θεῶν, καὶ ἔτι ποσειδῶνος αὐτῷ, ὃς κυ-

Dar. Et ſalvum ad hanc evaſiſſe continentem, hoccine verum?
Atoſ. Næ ſermo manifeſtus vincit; in hoc non eſt diſſidium.
Dar. Heu velox evenit oraculorum impletio, in meum filium
Jupiter immiſit complementum prædictionum: Ego vero
Deos orabam ut hæc longo poſt tempore perfectum irent.
„Sed quando feſtinat aliquis, illi ipſum numen ſe adjungit.
Nunc videtur fons malorum omnibus amicis emergere.
Filius meus, cum hæc non perſpiceret, juvenili audacia perfecit,
Qui ſacrum Helleſpontum inſtar ſervi in vinculis
Speravit ſe habiturum, fluentem Boſporum fluentum Dei,
Et tranſitum permutavit, adactaſque malleo pedicas
Injiciens, multum viæ emenſus eſt numeroſo exercitu,
Mortalis exiſtens, deos enim omnes putabat (*ſe*) peſſimo conſilio,
Ipſumque Neptunum ſuperaturum. Nonne inter hæc morbus animi (*mania*)
Filium meum tenuit? metuo ne magna divitiarum noſtrarum
Affluentia fiat præoccupantis præda.
Atoſ. Hæc cum malis hominibus conſuetudinem habens didicit
Bellicoſus Xerxes; quippe qui dicant, te quidem ingentes filiis
Opes bello acquiſiviſſe, hunc autem præ timiditate
Domi haſtam quatere, & paternas opes neutiquam augere.
Talia a malis hominibus ſæpe audiens opprobria (Græciam.
Hanc expeditionem conſulto ſuſcepit, exercitumque (*tradaxit*) in

IAMBI.

Dar. Ab illis nempe opus peractum eſt
Maximum, ſemper memorandum: urbem hanc Suſa perditam
Viris vacuam reddidit magis quam unquam fuit,
Ex quo hunc honorem Jupiter rex præbuit,
Unus vir toti Aſiæ ovium altrici
Ut præeſſet, habens directorium ſceptrum.
Primus enim dux exercitus erat Medus,

ἐς κύρλ@ τ᾽ θαλάσσης ἱσί. ¶ 753. Δίδοικα μὴ πολὺς] φοβοῦμαι, φησί, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτ@ ὁ ὑπὸ ξ ἡμᾶ πόλι κατορθωθείς, ἁρπαγῇ ὑπὸ ξ φθάστητ@, ὅτε καταλαβόντ@. ¶ 755. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] ταῦτα διδάσκει ὁ θέρξ@ ϗ ὁ ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδρείοις πρὸς τ πόλεμον βίᾳ ξις, ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδρείοις. λέγουσι γὰρ αὐτῷ (ὁ γὰρ ϗ εὐτυχεστέρ@, ἀνὴ ξ γὰρ, ἡ φθονερὸς ὁ ϗ) ὅτι σὺ μὲν ὅλβιον ἐποίησω μέγαν τὸν οἶκον, ϗ ἐν ἀνδρεγαθίαις· τοῦτον ϗ ὑπ᾽ ἀναιδείας ἴσθι τ᾽ οἰκίας κτητὸν τὸ δόξαν, τ᾽ ὄλβιον ϗ τ᾽ πατρικὴν μὴ ἀῒξάνειν. ¶ 761. Τειχέ᾽ σφιν] τοιχαρῆν σφὶν ϗ αὐτοῖς τοῖς τῷ βίᾳ ξις συμβουλεύσασι ταῦτα ϗ πρυτανεύσασιν, ἔχειν ἐστὶν ἐξεργασμένον, εἰς φθορὰν χωρῆσαι. ¶ 763. Ἐξαλύσειεν πεσών] ἴσχυσεν εἶσν ὑβίσαι, πεσὸν δὲ λίθῳ κύβῳ (τὰ πράγματα γὰρ κατὰ κύβου πίπτουσιν) ἐξαλύσασ᾽ τόδε τὸ ἄστυ. ἴσχυσεν δὲ, εἶσν ὑβίσαι γίγνεται ἐξ ὅτε καὶ ἀφ᾽ ἃ καιρὸν ὁ Ζεὺς ὤπασε καὶ παρέχει καὶ ἴδοκε ταύτῃ τ τιμῇ, τοῦτ᾽ ἐστὶ τὸ ταχεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ὑπὸ ἄνδρα πάσης ἀείας.

¶ 768.

Ἄλλος δ' ἐκείνῳ παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
Φρίνις γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφει.
Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
Ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεοὺς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφραν ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἔσθ' ὅδε στρατόν.
Πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,
Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἑσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
Ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.
Κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλαι,
Καὶ στρατὸν ἔπυσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
Ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσίβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
Κ' οὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυήλικες,
Ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆμα' ἔρξαντες τόσα.
Χο. Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
Λόγων τελευτὴν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα περσικὸς λεώς;
Δα. Εἰ μὴ στρατεύσισθ' ἐς τὸν ἑλλήνων τόπον,
Μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
Χο. Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
Δα. Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερκόμπους ἄγαν.

¶ 768. Ἀλλ' ὃ δ' ἐκείνῳ παῖς] ὁ Ἀρταφρένης φησὶ, φεὶ ὃ παραπλησίως λέγει, Φρίνις γὰρ αὐτὸ θυμὸν οἰακοστρόφει, ἐτυμολογῶν αὐτὸ τὸ ὄνομα. ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεῖ) ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρίστας καὶ ἀκεραίας. ¶ 773. Ἤλασεν βίᾳ] συνήγαγε τῇ ἰδίᾳ δυνάμει. ¶ 775. Κύρου δ' παῖς] Κύρου δ' υἱὸς ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δ', καὶ Ἐθαίνιον, Μαρδίς καὶ Μιμαιδῶν. ¶ 776. Πίμπτος δ' Μάρδος] ἢ γραφὴ ἡμάρτηΐ). ὁ γὰρ Σπιθάμιος τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγου ὄντα, ὑδεὶς Μάρδον εἶπεν, ὅτε ἦν, ὅτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον, Μαρδὶς αἰσχύνη πάτρᾳ. μάγος ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιβεβηκὼς, ἢ ὅτως ὠνόμασε ὑπερείνετο εἶναι Μερδὶς τῷ δ' Κύρου παιδὶ, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ, ἔφη, ὅτι μάγος ὢν, ἐπέσπασε τὴν τῶν περσῶν ἀρχὴν ὡς μάγος. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ διεπεράτωσε, ὁ Καμβύσης ἤδη σεσὶ ἐκπεπλέκειν ἀπαίρων, τὸν αὐτῷ μάγον δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἷ τῇ ἐπιμώσει τῶν τε πόλεως ἀνδρῶν, ἔχειν τὰ βασιλείας, Ἀρταφρένης, καὶ Δαρεῖος, ἦν ὁ δ' Ξέρξου πατὴρ, ἀπὸ ὄντος. καὶ ἄλλοι τινὲς φίλοι αὐτῶν, τὰ ἀρχῆς αὐτὸς καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο. καταγαγόντες δ' αὐτὸς, ἔφραζον ὡδὲ τὰ βασιλείας. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταύτῃ λαβεῖν ἀπείπαντο, φήσαντες ἐλευθέρους ἑαυτὸς εἶναι βουλεύσῃ, καὶ μήτε ἄρχειν μήτ' ἄρχεσθαι, καὶ ὑπολαύειν τὰ τῆς ἀρχῆς ἀπιθ. Ἀρταφρένης δ' καὶ

Alter ejus filius opus hoc âdministravit.
Prudentia enim animum ejus gubernabat.
Tertius ab illo Cyrus, vir fortunatus,
Cum imperavit, omnibus pacem constituit amicis,
Lydorumque & Phrygum acquisivit populum,
Totamque Joniam subegit vi:
Deus enim non invidit (*successum*) adeo benevolus fuit.
Quartus Cyri filius dein moderavit exercitum.
Quintus vero Mardus imperavit dedecus patriæ,
Et solio antiquo: hunc cum dolo
Interfecit Artaphrenes bonus in ædibus,
Cum viris amicis, quibus hoc erat negotium.
Sextus autem Masaphis, septimusque Artaphrenes.
Et ego quidem sortitus sum hanc quam volui sortem;
Multaque debellavi numeroso exercitu:
Sed haud tale malum ingessi in urbem.
Verum Xerxes filius meus, juvenis cum sit, juvenilia sapit,
Neque meorum recordatur mandatorum.
Nam hoc clare satis cognoscitis coætanei mei:
Omnes nos, qui hæc tenuimus imperia,
Nunquam visi sumus damna irrogasse tanta.

Chor. Quid igitur, rex Darie, quonam dirigis
Sermonum finem? quomodo post hæc adhuc
Optime res cedant Persarum populo?

Dar. Si exercitum in Græciam non ducatis,
Ne quidem si Medicus major sit exercitus.
Ipsa enim terra auxiliaris illis (*Græcis*) est.

Chor. Quomodo hæc dixisti? quali modo auxiliatur?

Dar. Interficiens fame fastuosos nimium.

ἦ γ̓ Δαρῖ@ ἄλλον ἴθεντο, τὸ μεὺ ἵππων ἀρωμᾶν, ὕτι@ δ̓ ἵππ@ πρὸς τὼ νύσαν ἰλθὼν χρεμέτισεε, πάντως αὐτὸς γ̓ τ̓ ἀρχῆς ἐπιλάβη). ὁ οὖν Δαρῖ@ τῷ ἱππικόμῳ αὐτῦ πρὶ τύτε ἀνεκοινώσατο. ὅτος γ̓ χιτῶνα λαβὼν, γ̓ τῷ τ̓ ἡλείας πρεσείψας μερίῳ, δέδωκεν αὐτῷ, ἐπειπὼν, ὡ̃ δ̓ ἂν ὥραν ὁ ἵππ@ τὴ νύσαν πρῶτεγγίσῃ, τὼικαῦτα ἔχεσ αὐτὸν, τῷ μυκτῆρι αὐτῦ τ̓ χιτῶνα πρὸσάγαγε, γ̓ ὅτος τ̓ ὀδμῆς τ̓ ἡλείας αἰσθανόμε@ χρεμέτισεν. ὁ γ̓ πεπίκει, γ̓ κρά@ νικήσας τ̓ ἀρχῆς ἐπελάβετο. τινὲς γ̓ ἅτως φασὶ γενέσθ̓ ὅτι κ̓ τ̓ καιρὸν τ̓ νυκτὸς ὁ ἱππικόμ@ ἐν τῷ καμπῷ φοβήθ̓α ἔχεσα, διῆγε τ̓ ἵππον, γ̓ συνεσκάζετο. ὅτος γ̓ κ̓ κ̓ τ̓ ἡμέραν ἐν τῷ καμπῷ γ̓ ἄθλιε σκῆπε γεγονὼς, τ̓ ἡλείας ἐμνήσθη, γ̓ ὅτως ἐχρεμέτισε. ¶ 778. Ἀρταφρένης] τῦτον Ἐκάτικ@ Δαφέρλω καλεῖ. ¶ 781. Κἀγὼ δ̓ ἔκυρσα τύχης] κακῶς τῦτο εἶπε. μὴ γὰρ ἡ τ̓ μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖ@ ὁ μέγας ἦρξεν, ὅτε οἱ ἑπτὰ σταθηναι γ̓ Καμβύσῃ ὤμοσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑπεκτεμόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδν. ¶ 786. Εὖ γὰρ] καλῶς γινώσκετε τῦτο, ὦ ἡμῖ συνήλικες πέρσαι, ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς οἱ κρείττ τάδε ἴσχομεν, ἤγνι εἰ πρότ̓ βασιλεύσαντες, σὐκ ἂν ἐφαίνεθ̓ πράξαντες τοσαύτ̓ ἀλαθῆ τ̓ πείσῃ, δοῦλ νῦν ὁ Ξέρξης ἐποίησε. ¶ 794. Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ] αὐτὴ γὰρ ἡ ἰλὰς ἡ αὐτὴ συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς ἕλλησι διὰ τὸ μὴ ἔχειν καρπὸς αὐτάρκης, ὥστε τὸς ἐναντίος ὀπτρέπεσθ̓. ἡ γῆ, φησὶ, κλέπτουσα λιμῷ τὸς πολυίππους πέρσας.

Χο. Ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀρσῦμεν στόλον.
Δα. Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας τῶν ἐν ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει τοῦ ἐμοῦ σωτηρίας.
Χο. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
Πιφᾷ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
Δα. Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
Κ' εἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
Λείπει χεραῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον ἀσωπὸς ῥοαῖς
Ἀρδει, φίλον πίασμα βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Ὑβρεως ἄπωτα καθέων φρονημάτων·
Οἳ γῆν μολόντες ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
Ἡδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανίστραπται βάθρων.
Τοι γὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα
Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κ' οὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.
Τόσος γὰρ ἔσται πίλατος αἱματοσφαγὴς
Πρὸς γῇ πλαταιῶν δαρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
Ἀφωτα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
„Ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
„Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
„Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶ θέρος.
Τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μίμνητ' Ἀθηνῶν ἑλλάδος τε, μηδέ τις

¶ 797. Εὐσταλῆ] εὐμίλεκτον. ¶ 798. Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας] ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλιφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίῳ ἢ αἱ τεσσαρεσκαίδεκα μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς ἣν πατρίδα, ἢ πῶς λέγουσιν ὀπισθάλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; τοῦτο γὰρ εἶπε, ἢ πανστρατιᾷ σημαίνων ἀπάλλαναι τὴν περσῶν. ὁ γὰρ Μάρδων ἐπαίδευτο λ' μυριάδας τὸ ἔκλεκτον μέρος ἔχειν στρατῆς ἃς ἐπ' ἐλπίσι κενεῖς ὁ Ξέρξης κατέλιφεν. ¶ 803. Χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα] ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεσθαι ἐκδέχομαι. ¶ 804. Συμβαίνει γὰρ ἃ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ] ἃ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὔ· ἀλλὰ πάντα ὅσα βρότειος πάθη πίπτουσι), ὅπη συμβαίνει αὐτοῖς. Ἁπλῶς. ἃ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται). οὐχὶ τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος θεῶν, τὰ δ', ἃ ἀλλ' ὅσα ὑπὸ θεῶν βεβούλευται ἀνθρώποις, τελεῖται), ὅσα ἢ κ', οὐ τελεῖται). τοῦτο ἢ εἶπε διὰ τὰς χρησμὰς τὰς κειμένας μὴ ἀπελθεῖν εἰς ἑλλάδα. ¶ 805. Κ' εἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον] ἢ ἐὰν περ τάδε τὰ πεπραγμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν, λείπει ἢ τὸ ἔκκριτον πλῆθος βαρβάρων στρατός. αὐλὶ δ', οἴχεται ἢ θνήσκει. εἶτα ἐξ ὑστέρου σφᾶς ἀρεσκόντως τὸν λόγον ἔτρεψεν, εἰπών, πεπεισμένος ὅτος ὁ στρατὸς ἐν κεναῖς ἐλπίσι. πίπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. ἢ, λείπει ἢ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν ψυτταλίᾳ τὸ δ στρατῷ ἔκκριτον πλῆθος, πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι.

Chor. Sed expeditum & lectum conſcribemus exercitum.
Dar. At neque qui nunc manet in Græciæ regionibus
Exercitus obtinebit ſalutarem reditum.
Chor. Quid ais? nonne totus barbarorum exercitus
Tranſit Helles fretum ab Europa?
Dar. Imo pauci ex multis; ſi quid fidei habere Deorum
Oportet oraculis eum, qui in ea quæ nunc peracta ſunt
Reſpexerit, non enim res ex parte eveniunt, ex parte non.
Et ſiquidem hæc ita ſunt, multitudinem ſelectam exercitus
Reliquit vana ſpe ablectatus (*Xerxes.*)
Manent vero ubi Aſopus campum fluctibus
Irrigat, pinguefactorium gratum Bœotiorum ſolo;
Ubi extrema malorum oportet eos pati,
Pœnas contumeliæ, & impiorum conſiliorum:
Qui in terram Græcanicam migrantes, nec deorum ſimulachra
Verebantur violare, neque fana comburere.
Aræ abolentur, & delubra deorum
Radicitus confuſe e fundamentis everſa ſunt.
Certe cum male fecerint, non minora
Patiuntur, aliaque paſſuri ſunt, neque adhuc malorum
Fundus ſubeſt, ſed amplius creſcunt.
Tanta enim erit maſſa ſanguinolenta
In agro Platæenſi ſub haſta Dorica,
Ut mortuorum cumuli ad tertiam uſque ſobolem
Sine voce oſtenderint oculis mortalium,
„Quod non oportet hominem arroganter ſapere.
„Nam contumelia herbeſcens fert ſpicam
„Damni, unde metit lachrymoſam meſſem.
Tales autem videntes horum caſtigationes,
Memores ſitis Athenarum & Græciæ, neque quis

ἱλπίσι. ¶ 807. Μίμνουσι δ' ἐνθα] ὁ φίλ☉ ἀσωπὸς τὸ πίασμα τῇ βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῇ γῇ, ἔγγυ τὸ λίπασμα τὸ πιαῖνον καὶ τρέφον αὐτὴν, ἄρδει τὸ πεδίον καὶ ϗ γλυκῦ. ἀνὴ δ', ἵνθα ὁ ἀσωπὸς λιπαίνει ϗ βοιωτίαν. ¶ 809. Οὔ σφιν κακῶν ὕψιρα] ϗ ἐν πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησὶν, ὧ πρὸς λάκωνας ἠγωνίσαντο. ¶ 810. Τίβρεως ἄποινα] ἐνεπίπρασαν γὰρ τὰ ἱερά. ¶ 816. Κ' ἀδίκων κακῶν] ἡ δὲ κακῶν οὖν κρηπὶς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλι☉ καὶ ὁ ἐσμὸς ἀδίκων ὑπίρη καὶ εἰς τίλ☉ κατιωτήσειν, ἀλλ' ἔτι ἐκπαιδεύεται καὶ αὔξεται τὰ δεινά. ¶ 819. Δακρύδ☉] λαχωνικῶς. ¶ 820. Θῶες ϗ νεκρῶν] οἱ θῶες ϗ καὶ οἱ σκύλ ϗ νεκρῶν κἂν μὴ φανῶσι μὴ ἀφίντες, δείξουσι καὶ τῇ τελίτῃ ϗ μεταγωνίσεων γνώμῃ τὰ ϗ περσῶν πλήθη. τοῦτ' ἔστιν, ὅτι καὶ τρεῖς γῆται παρέλθωσιν αὖ, τὰ ϗ ϗ νεκρῶν καὶ ἔτι παραμένουσι πλήθη. δῆλ τὸ ἄπειρα εἶναι, μὴ ἰσχύοντ☉ δ' χρόνῳ ἀφανίσαι αὐτά. ¶ 822. Ὡς οὐχ ὑπίρφευ] σοβαρῶς ἢ χρὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν κατα φρόνησις ἐξανθοῦσα γνώμῃ σάκχυν βλαβῆς, ὅθεν θερίζει ἄξιον θέρος θεμέζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμεν☉ ὕβριν καὶ καταφρόνησιν. ¶ 826. Ἐκλάθ☉ τὲ] μηδέ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμεν☉ ἐκείνην τὴν σπουδαίαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὡς μείζον☉ ἐκείνης θείς δόξης, ἐκχίῃ καὶ φθείρῃ ἂν τὸ πλὲν εἶχεν ἔλβιον μέγιστον.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Ἄλλων ἐρασθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
„Ζεὺς τοι χολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
„Φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
Πιτύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβοῦθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
Σὺ δ' ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξῃ φίλη
Ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς,
Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
Κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
Στημορράγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πρᾴυνον λόγοις.
Μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
Ἐγὼ δ' ἄπιμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.
„Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
Χο. Ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
Ἠλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
Ατ. Ὦ δαίμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
Ἀλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
Ἀτιμίαν γὲ παιδὸς ἀμφὶ σώματι
Ἐσθημάτων κλύσσαι, ἥ νιν ἀμπέχει.
Ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
Ὑπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ.

Χο. Ὦ πόποι, ἥ μεγάλας
Ἀγαθᾶς τε πολισσούμου βιοτᾶς
Ἐπεκύρσαμεν, εἴθ' ὁ γεραιὸς

¶ 830. Εὔθυνος] δικαστής. ¶ 831. Πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον] πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σωφροσύνῃ, ἢ οἱ χρήζοντες ἢ θέλοντες σωφρονεῖν, πειρᾶσθε ἢ συνεθίζετε ἢ σωφρονίζετε ἐκεῖνον τὸν Ξέρξην ἐν συνηθεσι νουθετήμασιν, ὥστε λῆξαι ἢ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα, ἢ τὸν ἐπὶ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα ἀλλὰ τὸν κενοδοξίας. ἡ κεχρημένον, ἀντὶ δοτ. χρείαν ἔχοντα ἢ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. ¶ 836. Πάντα γὰρ] ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τὰ ἐπιτελούμενα τῷ Ξέρξῃ κακῶν, πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων αὐτοῦ σημορραγοῦσι, ἢ μᾶλλον σημόνων αὐτῶν διαῤῥήσεσιν ἐν τῷ σώματι αἱ λακίδες ἢ διασχίσεις. τοῦτ' ἔστιν, ὑπὸ τοῦ θλίψεως διῤῥήξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ Ξέρξης. ¶ 842. Τμεῖς ἢ πρέσβεις] πρὸς τὸ χαίρειν φησὶν ὁ Δαρεῖος, ὅτι ἐγὼ μὲν ἄπειμι κάτω εἰς τὸν ᾅδην· ὑμεῖς ἢ ὦ γεραιοὶ χαίρετε, ἐν κακοῖς μὲν ὄντες, ὅμως ἢ χαίρετε, ψυχῇ διδόντες ἡδονήν. ἤγουν θυμῷ

Deſpecta fortuna præſente,
Aliam concupiſcens ſortem, effundat ingentes opes.
„Jupiter ſane, vindex nimis inſolentium
„Moliminum, cenſor gravis inſtat.
Porro vos qui ſoliti eſtis illum inſtituere,
Docete cum rectis monitionibus
Deſinere deo injurium eſſe inſolenti audacia.
Tu vero grandæva mater chara Xerxis,
Domum ingreſſa, ornatu adprime decoro
Sumpto, obviam ito filio (*tuo.*) plane enim
Præ dolore malorum laciniæ circa corpus
Variegatarum veſtium ſtaminibus ruptis diffluunt.
Quare tu ipſum ſermonibus prudenter mitiga.
Novi enim quod te ſolam audire ſuſtinebit.
Ego vero abeo ad inferos ſub caliginem terræ.
At vos ſenes gaudete licet inter mala
Indulgentes animis voluptatem quotidie;
„Quoniam mortuis nihil proſunt divitiæ.
Chor. Certe multas & præſentes & adhuc futuras
Barbarorum clades dum audirem, dolui.
Atoſ. O fortuna, quam multi mihi ingruunt mali
Dolores, maxime vero hæc mordet calamitas,
Dedecus circum corpus filii
Veſtimentorum audientem, quod eum ambit.
Sed ibo, & mundo e domo ſumpto
Meo obviare filio aggrediar:
Non enim chariſſimos prodemus inter mala.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Chor. O dii, certe amplam
Bonamque in urbe adminiſtrandam vitam
Adepti ſumus, quando ſenex

Σύνοιδε ἐμοί, ϑ ἐμὲ ψυχὴν ἡδύνοντες δῖᾳ ϑ θυσιῶν. τοῖς γὰρ ϑανοῦσι θυσία μείζη ἐς τὸ σῶσδειν, πλὴν ϑ ἥδιν ἀφελῆ. ¶ 845. Η πολλὰ] ὁ χορὸς ἀκούσας ἀπὸ ϑ Δαρείου ἃ μέλλουσι ϑ ἔτι παθῶν οἱ πέρσαι κακὰ, φησὶν, ὅντως ἤλγησα καὶ ἀκούσας τοῖς πέρσαις πολλὰ πήματα, ϑ παιδείαν, ἅτοι ἃ νῦν πάσχουσι· ϑ μέλλουσ' ἔτι, ϑ ἃ μέλλουσιν ἔτι αὐτοῖς ἐπελθεῖν. ¶ 853. Οὐ γὰ τὰ φίλ.] ὁ γὰ τοὺς ἐμοὶ φιλάτους ἐκ ϑ αὐτῶν ἀνάγκης σῶσδῶσα ϑ παραβλέψομαι. ¶ 854. Ω πόποι] ϑαυμαστικῶς. σύγκρισιν ποιεῖ ϑ τῆ Δαρείου εὐτυχημάτων, σὺν τὰ νῦν κακά. καί φησιν, ὅντως μεγάλης βιοτῆς, ἀγαθῆς τε πολυστονόμου, καὶ πόλιν παλαιὰν τεμούσης καὶ διευδετούσης, ἐτύχομεν τῆ Δαρείου. ¶ 856. Εὖϑ' ὁ γεραιὸς] εὖτυχὴς καὶ ὑπερτυχὴς ἦρχε καὶ ἐβασίλευε τῆς ἡμετέρας χώρας ὁ Δαρεῖος, ἄμαχος βασιλεὺς, ὁ ἰσόθεος, ὁ πανταρχὴς καὶ εἰς πάντας ἀρκῶν, καὶ διευθύνων καλῶς, καὶ παντάπασι δίκαιος ϑ ἡμῖν.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

Παντάρχης, ἀκάκης,
Ἁμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

ἀντιστροφὴ.

Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
Στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ πόλι-
μα τὰ πύργωα πάντ' ἐπεύθυνον.
Νόστοι δ' ἐκ πολέμων
Ἀπόνως ἀπαθεῖς, εὖ πράσσον-
τας, ἄγων ἐς οἴκους.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Οσας δ' εἶλε πόλις,
Πόρον οὐ διαβὰς
Ἅλυος ποταμοῦ,
Οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς,
Οἷαι στρυμονίᾳ πελάγης
Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων,
Λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ
Κατὰ χέρσον ἰλη-
λαμένοι περὶ πύργοι
Τοῦδ' ἄτακτος ἄϊσσων
Ἑλλὰς ἀμφὶ πόρον
Πλατὺν ἐχόμεναι,
Μυχία τε Προποντὶς,
Καὶ στόμα Πόντου,
Νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶ-
ν' ἅλιον περίκλυστοι,
Τᾷδε γᾷ προσήμεναι,

¶ 860. Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου] πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα στρατιᾶς εὐδοκίμου, ἤτοι ἀβλαβοῦς καὶ τροπαιοφορήσης. τοῦτ' ἔστι, δῆλοι στρατιᾶς καὶ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν, καὶ ἐπεύθυνον, ὄγων καὶ τὸ εὐθὺ ἐξηγοῦνται καὶ ἐπλατύνουν, πάντα τὰ νόμιμα τῶν πυργωμένων καὶ τετειχισμένων πόλεων· καὶ ὠφελοῦμεν καὶ τὰ νενομισμένα ἴδη τῶν πόλεσι τῶν πορθημένων, καὶ τεμένη πορθοῦντες καὶ ταφὰς ἀνασπῶντες, ὡς ἔτερος ἐτόλμησε ποιῆσαι. λέγει δὲ καὶ πύργωα νόμιμα, τὰ πυργοῦντα καὶ συνισῶντα τὰς πόλεις. Ἄλλως. νόμιμα, τὰ νόμιμα πάντα τῶν τειχισμένων πόλεων. οἱ γὰρ δημοφελεῖς δῆμοι πάντα ἐπολιτεύοντο. ¶ 866. Οσας δ' εἶλε πόλεις] τοῦτο θαυμασικῶς φησιν, ὅτι ἀρετῇ ἐβίωσαν ὑπήκοοι Δαρείῳ, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. ¶ 869. Οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς] σκληροτέρα ἡ συναλοιφὴ, ποταμοῦδ' ἀφ' ἑστίας, εἰὼν ἐστι, τὸ, ἓ ἕνεκα τοῦτεκα. ¶ 870. Οἷαι στρυμονίᾳ πελάγης] εἶαί εἰσιν αἱ ἀχελωΐδες ὑπὸ τὸ στρυμονίᾳ πελάγης, αἱ πάροικοι τῶν θρηϊκίων ἐπαύλων, ὄγων τῶν θρᾳκῶν. Ἄλλως. στρυμονίᾳ

Ad omnia ſufficiens, probus,
Invictus rex deo par
Darius imperabat regioni.

Antiſtrophe.

Primum quidem probatiſſimo
Exercitu clari fuimus, & turrita (*i. urbana*)
Inſtituta recte adminiſtrabant (*Perſæ*)
Reditus autem ex bellis
Sine labore ſine perpeſſionibus feliciter agentes
Duxerunt domum.

MONOSTROPHICA.

Quam multas vero cepit urbes,
Cum non tranſmiſiſſet trajectum
Halyos fluvii,
Ne quidem e foco ſuo motus.
Quales ſunt Strymonii maris
Acheloides (*inſulæ*) vicinæ
Thraciis mapaliis.
Et ultra paludem quæ (*ſunt*)
In mediterraneis
Mœnibus circumductæ
(*Urbes*) huic regi parebant,
Helles circa trajectum
Latum habitatæ
Receſſuſque Propontidis,
Et oſtium Ponti,
Et inſulæ quæ juxta promontorium
Marinum circumfluæ,
Huic adjacentes terræ

τὸς πελάγυς. ὡς μίχθεν ὑπερβορίων παρατεινούσης τ ἀρχῆς περσῶν. ¶ 871. Λχελωΐδες] αἱ δίνγροι, ἀχελῶον γὰρ πᾶν ὕδωρ λίγυσι. ¶ 872. Εσπάλων] ἴσανλισμάτων. ¶ 873. Λίμνας τ' ἐκλοΐσι] ἢ ἔξω τ θαλάσσης, ἔσαι εἰσὶ μεσόπηροι. ¶ 874. Λὶ δ' ἐπὶ χίρσον ἐληλαμένοι] τοῖς τείχεσι κεκυκλωμένοι. ¶ 876. Τῶδ' ἀνακτὶ ἄϊον] τῷ Δαρείῳ ὑπήκουον. ¶ 877. Αμφὶ πόρον πλατὺν] ὅπὶ πλατεῖ ἰλλησπόντῳ. ¶ 879. Μυχία τε περιπολὶς] λοιπὸ κοινῶ τὸ, οἵαί εἰσιν, αἱ περὶ τ ἰλλήσποντον ἢ οἴκησιν ἴχυσαι, ἡ περιπολίς τε, ἤτοι ἓ εὐξείνε πελάγυς, ἡ μυχία ἢ ἐν μυχοῖς ἓ ἰλλησπόντε κειμένη· ἢ τὸ σῶμα ἓ πόντε, ἤγουν ὁ βόσπορος· ὅτος γὰρ σῶμα πόντε λίγεται. ¶ 881. Νᾶσοί θ' αἵ] νῆσοί τε, λοιπὸ κοινῶ τὸ, οἵαί εἰσιν, αἵτινες περίκλυσαι καὶ ὑπὸ τ θαλάσσης πλυζόμεναι κατὰ τὸν ἰλλήσποντον (τοῦτον γὰρ πρῶτα ἅλιον λίγει) ὑποταγόμεναι καὶ περιθαμμαι τῇ ἠπείρῳ γῇ.

¶ 884.

Οἷα Λίσβος, ἐλαι-
όφυτός τε Σάμος,
Χῖος, ἠδὲ Πάρος,
Νάξος, Μύκονος,
Τήνῳ τὲ συπάπτυσ'
Ανδρος ἀγχιγείτων,
Καὶ τὰς ἀγχιάλους
Εκράτυνε μεσάγκτους,
Λῆμνον, Ικάρου θ' ἅλος,
Καὶ Ρόδον, ἱδὲ Κνίδον,
Κυπρίας τὲ πόλεις,
Πάφον, ἠδὲ Σόλους,
Σαλαμῖνά τε, τῆς
Νῦν ματρόπολις
Τῶνδ' αἰτία στεναγμάτων.
Καὶ τὰς εὐκτεάνους
Κατὰ κλῆρον ἴσον πολυάνδρους
Ελλάνων ἐκράτυ-
νε σφετέραις φρεσίν·
Ακάματον δὲ παρῆν
Σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
Παμμίκταν τ' ἐπικούρων νῦν
Δ' οὐκ ἀμφιλόγως
Θεότριπτα τάδ' αὖ
Φέρομεν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως
Πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ξερ. Ἰὼ,
Δύσκλος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,

¶ 884. Οἷα Λίσβ⊖] μεταβίβασον εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγ⊖. ἡ γὰρ Λίσβ⊖ κ) ἡ Σάμ⊖ ἐν τῷ αἰγαίῳ εἰσίν. ¶ 888. Τήνῳ τὲ] κ) ἡ Ἄνδρ⊖ νῆσ⊖ ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ τήνῳ κ) συνημμένη αὐτῇ κ) ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα. ¶ 890. Καὶ τὰς ἀγχιάλους μεσάγκτους] τὰς ἀγχι⊖ θαλάσσης κειμένας κ) σεσῳ⊖μένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης περιβεβλημένας κ) περιεχομένας. μεσάγκτους δ', μεσακλίνας. ¶ 891. Εκράτυνε] ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτ⊖ εἶχε. ¶ 892. Λῆμνον] Λῆμν⊖ Θρᾴκης ἐστί. αὗται δέ εἰσιν αἱ μεσάκλιοι. Ικάρου θ' ἅλ⊖] Ικάρ⊖ τ' κλύδωνα. ¶ 896. Σαλαμῖνά τε] σαλαμῖνα τ' ἐν κύπρῳ φησὶν εἶς ἡ μητρόπολις, ἡ ἐν τῇ ἀττικῇ δηλαδὴ, ἡμῖν αἰτία ἐστὶ τῶνδε τ' στεναγμάτων. ἀποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν κύπρῳ σαλαμίνιοι τ' ἐν ἀττικῇ. φασὶ γὰρ ὅτι ⊖ Αἴας⊖ αὐτόχειρ⊖ γεγονότ⊖, ὁ Τεύκρ⊖ ὁ αὐτῦ ἀδελφὸς ἐν τῇ σαλαμῖνι τῇ αὐτῦ πατρίδι ἀπελθὼν, οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλ' ἐδιώχθη

Qualis Lesbus, &
Olivifera Samus,
Chius, atque Parus,
Naxus, Myconus,
Tenoque conjuncta
Andrus vicina.
Et littorales
Obtinuit maritimas
Lemnum, Icarique ſedem,
Et Rhodum, & Gnidum,
Cypriaſque urbes,
Paphum, atque Solos,
Et Salamina, cujus
Nunc metropolis
Horum cauſa genituum.
Etiam ditiſſimas,
In regione Jonibus ſorte data, populoſas
Græcorum obtinuit
Pro ſua prudentia.
Quippe inſuperabile aderat (*ei*)
Robur virorum bellicoſorum,
Et ex omni gente mixtorum auxiliarium. Nunc
Vero ſine controverſia
Iſta a deo (*in nos*) verſa e contrario
Ferimus (*mala*) in bellis
Domiti vehementer
Plagis marinis.

ANAPÆSTI.

Xer. Heu!
Infelix ego ſortitus hoc fatum
Exoſum inconjectabile;

ἰδιώχθη ὑπὸ τ σαλαμῖν@, ὡς μὴ τ ἀδελφὸν αὐτ@ Αἴανλα καλύσας, σφαγιωθησόμθον ὑφ' αὐτ@. κατελθὼν οὖν, ἐν τῇ κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν, ϗ ταύτ@ καλέσας σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν ἀτ'ικῇ. ¶ 900. Κατὰ κλῆρον ἰδίαν πολυανδρ[ς] ἰονίδας πόλεις. ¶ 902. Σφετέρας φρεσὶν] τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷαν φρόνιμ@ ἄν. ¶ 905. Νῦν δ' οὐκ ἀμφιβάλλε[] νῦν οὐκ ἀμφιβάλλε[], ἀλλ' ἀληθῶς ταῦτα φέρομθ ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς, τὰς ἐκ θεῦ τραπείσας ἐφ' ἡμᾶς. ἢ θεήλατα, τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμθα ϗ αὐξανόμθα δι' ἡμᾶς. ἢ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα ϗ θεοῖς δόξαντα. ¶ 909. Δμαθέντες] Δίων, ἅμα θέντες. ¶ 910. Πλαγαῖσι πεντέμασιν] ∓ ναυμαχίαις. ¶ 911. Ἰὼ δύσλα@ ἐγὼ] ὁ Ξέρξης ὑπομιμνησκόμθ@ τῶν ὅλων πεζῶν ὁλωλότων, αἰσχύνη καὶ ἀλίῳ πεζόμθ@ θρῆνει, λέγων, φεῦ τῆς συγχεᾶς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας ϗ ἐπιτυχών, κακοτελευτήτ καὶ εἰς κακὰ καταπνεύσας.

Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
Λέλυται γὰς ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀςῶν.
Εἴθ' ὄφελε Ζεὺς καμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτῳ κατὰ μοίρα καλύψαι.
Χο. Οτοτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ περσοτόμῳ τιμῆς μεγάλης,
Κόσμῳ τ' ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέπεμψε,
Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
Ηβαν Ξέρξᾳ κταμέναν ἄδᾳ
Σάκτορι περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ
Πολλοὶ φῶτες χάρας ἄνθος
Τοξοδάμαντες (πάτυ γὰρ φύσις
Μυριὰς ἀνδρῶν) ἐξέφθιται.
Ξε. Αἰ αἰ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Χο. Ασία δὲ χθὼν βασιλεῦ
Γαίας αἰνῶς αἰνῶς
Επὶ γοῦνυ κέκλιται.
Ξε. Οὐ' ἐγὼν, οἴ οἴ, αἰακτὸς
Μέλεος γέπα, γᾷ τε πατρίᾳ
Κακὸν ἄς' ἐγενόμην.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Πρόσφθογγόν σοι τόδε τὰν
Κακοφάτιδα βοὰν,
Κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ
Θρηνητῆρος

¶ 918. Εἴθ' ὄφελε Ζεὺς] ὑπομνηθεὶς ἡ ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Σαλαμῖνι, φησὶ ταῦτα, εἴθε ὄφελεν ὁ Ζεὺς κἀμὲ μὴ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν καλύψαι τῇ μοίρᾳ τῷ θανάτῳ. ¶ 921. Οτοτοτοῖ βασιλεῦ] ἡ ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενον, φησὶ πρὸς αὐτὸν, φεῦ ὦ βασιλεῦ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς, καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς πέρσαις νεμηθείσης καὶ τῶν περσῶν διοικήσεως καὶ διεπούσης ἅπαντα· τῷ κόσμῳ τε τῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τῇ πρωταξίᾳ τῆς στρατηγίας καὶ τῇ λόγου κοσμήσει καὶ εὐταξίᾳ τῶν περσῶν, ὃς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἐφάνισεν. ἢ τῷ κόσμῳ, ἀντὶ τοῦ νεκρῷ, ἀφαιρετικῶς, τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γυναίων. ¶ 925. Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν] ἡ γῆ ἡ αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν περσῶν τὴν ἐγγαίαν καὶ τὴν ἐγχώριον. ἢ ἔτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἐξω τῆς γῆς ἥβην συναγωνίζομαι ὑπὸ τοῦ ἄδου καὶ δῄῳ τὸν Ξέρξην κατοικτίζω καὶ αἰάζω. ἢ τὴν ἀκουσθεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ, τῷ σώματι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ ᾅδου· ὅθεν τὸ σάζω τὸ ὑποφορτίζω, καὶ γεμίζω. διὰ αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ πέρσαι, καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονε τοῦ θανεῖν αὐτὸς καὶ ὑπὸ τοῦ ᾅδου γενέσθαι. ¶ 926. Ηβαν] τὸ ἐξῆς, ἥβαν περσῶν. ¶ 929. Πάντα γὰρ φύσις] φύσις ἡ πεφυρμένη καὶ θαι γῆς πεπῶσα. λέγει καὶ φύσις, ἡ ἐκφυσις, γοητ. τοῦτο δὲ δῄῳ μέτα· ἀγδαβαὶ γὰρ (ὅ ἐστιν ἔθνος περσῶν) ἐξέφθιν καὶ

Quam crudeliter fortuna invaſit
Perſarum populum! quid patiar miſer?
Solutum enim eſt robur membrorum meorum,
Juventutem civium conſideranti.
Utinam Jupiter etiam me cum viris
Qui oppetierunt
Mortis fato occultaſſet.

Chor. Ororororoi rex præſtantis exercitus,
Et Perſas-regentis inſignis honoris,
Ornamentique virorum
Quos nunc Deus abſcidit,
Terra vero deplorat indigenam
Pubem a Xerxe interfectam inferos
Adimplente Perſis. ductim enim euntes
Plurimi viri, regionis flos,
Arcu-domantes (plane generatio
Multorum millium hominum) interierunt.

Xer. Heu, heu, præclarum robur.

Chor. Aſiatica etiam gens, o rex,
Ad terram uſque graviter, graviter
Genu inclinavit.

Xer. Ipſe vero, heu, heu, deflendus
Miſer generi terræque patriæ
Exitio fui.

MONOSTROPHICA.

Chor. Alloquutorium tui reditus,
Mala-prædicantem clamorem,
Mala-accinentem vocem
Mariandynæi
Ejulatoris

ϗ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνδρες ϗ καλλίστημα τ' χώρας, τοξοδάμαντες, ϗ τοῖς τάξεις τὰς ἱππικὰς δαμάζοντες, πάνυ φύσις, ϗ ἔκφυσις, ϗ γονὴ μυριὰς ἀνδρῶν. ἔτοι πολὺ γλῶς τ' περσῶν. τὸ γὰρ παρέλκον. ¶ 932. Ἀσία ἡ χθὼν] ϗ γῆ ὦ βασιλεῦ, ἔτοι οἱ πέρσαι πάντες ὅπῃ γάυ κίκλῃ, ἀνὰ τὸ ἐπίκυψαν ϗ ἐφθάρησαν. ἡ ὅπῃ γάυ ἀσίας γῆ πέπλωκεν, ὁλοφυρομένη ὡς ἀπώλεσε. λέγει ἡ τὰς πολίτας. τινὲς δέ φασιν ὅπῃ γάυ αἷας, ἤτοι ϗ πρόσωπον τ' γῆς. ¶ 935. Λιαχὲς μέλεος γλώσσ'] θρηνῶδες τῇ γλώσσῃ, ἀνὰ τὸ δυσχερῶς γλυπτόν. ¶ 938. Πρόσφθογγον] προσφώνημα σοι τῷ νέῳ πέμψω, ϗ κακοφάτιδα βολήν. ¶ 941. Μαριανδυνῶ θρῃκήτορος] μαριανδυνοὶ αὐλοί, ὀπὴ θρόιος ἔχοντες ὡς θρῆκες. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Πισιδείας, Τίτυνα παῖδας εἶναί φησι δύο, Πέρσαν ϗ Μαριανδυνὸν, ἐν κυνηγεσίοις ἀποθανόντα. ἡ μίσχος τὸ νῦν μαριανδυνὸς ἐν ἀκμῇ θήκης θρῆκιον αὐτόν. ἡ ἡ Μαριανδυνὶς αὔξησαι μᾶλλον ἡ θρηκιτικὴ αὐλῳδία, ϗ διδάξαι ταυτὴν Ταγνιν ἡ Μαρσύα πατέρα. ϗ αὐλοὶ γάρ εἰσι μαριανδυνοὶ ὀπὴ κοιλότατοι εἰς τὰς θρῆκας. ὅθεν ϗ τὸ ἀμφιπόμβων, αὐλεῖ μαριανδυνὸς καλάμοις κρῶσι ἴσος.

Πέμψω πέμψω,
Πολύδακρυν ἰαχάν.
Ξε. Ἰετ' αἰανὴν καὶ παίδυρτιν
Δύσθρηνον αὐδάν.
Δαίμων γὰρ ὅδ' ἄν
Μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
Χο. Ἡσω τοι καὶ πανόδυρτον,
Λασπαθῆ τε σεβίζων,
Ἀλίτυπά τε βάρη,
Πόλεως γέντας πενθητῆρας.
Κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰάονα ναύφαχτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
Νυχίαν πλάκα κερσάμενος
Δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
Ξε. Οἰ οἰ οἰ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
Χο. Ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Ποῦ δέ σοι παραστάται,
Οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πιλάγων, καὶ
Δοτάμας, ἠδ' Ἀγαβάτας,
Ψάμμις, καὶ Συσισκάνης
Τἀκβάταναι λιπάν.
Ξε. Ὀλοοὺς ἀπέλιπον τυρίας
Ἐκ ναὸς ἔρρωτας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινίοισι ξυφέλαις
Θανόντας ἐπ' ἀκτᾶς.
Χο. Οἰ οἰ οἰ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος
Κ' Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,
Ποῦ δὲ Σεβάλκης ἄναξ,
Ἡ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστης,
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας·
Τάδε σ' ἐπαπέρομαι.
Ξε. Ἰὼ Ἰώ μοι μοι,

¶ 949. Πεω] πέμψω θρῆνον καὶ λίαν πανέδυρτον, καὶ σεβίζων καὶ σεβάζων τὰ λασπαθῆ, καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῶν ῥώνας καὶ ἀνατροφῆς δηλαδὴ τῶν πόλεως τῶν πενθητῆρας καὶ τῶν ἀξίας πένθους τὰ βαρη, καὶ τὰ δυσχήμαλα τὰ ἀλίτυτα, τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα. λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν περσῶν. ¶ 954. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα ὁ ἄρης] καὶ γὰρ τῶν ἰώνων ὁ ναύφραχτος ὁ ἑτεραλκὴς, ὁ ἑτέρους ἀλκῇ καὶ βοηθειαν δοὺς, ἀπηύρα καὶ ἀφείλατο τὴν ἰσχὺν τῶν περσῶν, κερσάμενος καὶ κατακόψας αὐτὸς εἰς πλάκα νυχίαν, ἤτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγονῦαν αὐτοῖς, εἰς δυσδαίμονά τε

Emittam emittam,
Flebilem ululatum.
Xer. Edite lugubrem & lachrymabilem
Tumultuariam vocem.
Fortuna enim rurſus mala
In me converſa eſt.
Chor. Edam & luctuoſum (*threnum*)
A populoque perpeſſa, ex reverentia tui,
Marique inflicta gravamina
Civitatis ſtirpis deploratricis.
Clangam denuo luctum lachrymis uberem;
Græcorum enim eripuit (*a Perſis*)
Græcorum inquam navalis
Mars, adverſæ partis auxiliator,
Nocturnum æquor depopulatus
Et infelix littus.
Xer. Heu heu heu! vociferare & omnia percontare.
Chor. Ubinam reliquus amicorum cœtus?
Ubinam Satrapæ tui?
Qualis erat Pharandaces,
Suſas, Pelago &
Dotamas atque Agabates,
Pſammis & Suſiſcanes
Qui Ecbatana reliquit.
Xer. Perditos deſtitui Tyria
Ex navi projectos in littoribus
Salaminiis, aſpera
Defunctos in acta.
Chor. Heu heu heu! ubinam vero Pharnuchus,
Ariomarduſque bonus?
Ubi Sebalces rex,
Aut Lilæus felix genitor,
Memphis, Tharybis, & Maſiſtres,
Artembareſque aut Hyſtæchmes?
Hæc te rurſus interrogo.
Xer. Hei mihi, hei mihi;

τι ἀκτὴν, ἤγουν ἡ σαλαμὶς. Λάθως. ὁ ἀπίκὸς σὺλ@ ἀφείλετο ἡ πέρσῶν σωτηρίαν. ¶ 956. Λοιπὸς ἐτεραλκὴς] τὸτ' ἴσι νικηφόρ@. ¶ 967. Ολοὺς ἀπέλιπεν] ὀλεὶς ϗ ὀλεθρίως ἀπέλιπεν ἔρροντας ϗ φθιμένους ἐκ νεὼς τυρίας ϗ Φοινίσσης, ὅτι ἡ τ σαλαμὶν@ ἀκλῶς. ¶ 978. Ἰὼ ἰὼ μοῖ μοῖ] Φεῦ φεῦ. τὰς ἀθλίως συγνάπτ@ ϗ λύπης αἰτίας ἡμῖν γλωμβίως κατιδύντες οἱ πέρσαι πάντες εἰ τλήμονες ἀπαίρουσι ϗ ὑποχωροῦσι, ϗ θνήσκουσιν ἐνὶ πιτύλῳ, ἤγουν τῷ θορύβῳ τ μάχης ϗ τῇ κρανγῇ.

Τὰς ἀγυγίας κατιδόντες
Στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες
Ἐπὶ πτύλῳ,
(Ε ἔ ἒ) τλάμονες
Ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
Χο. Ἦ καὶ τὸν περσῶν αὐτοῦ
Τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
Μυρία μυρία πέμπασ' ἀν
Βατανάχων παῖδ', Ἀλπιστον
Τοῦ Σησάμη τοῦ Μυγαβάτα,
Πάρθεν τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
Ἕλιπες ἕλιπες;
Ξε. Ὦ δαίων.
Χο. Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγᾳς.
Ξε. Ἰυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν
Ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
Ἀλαστα στυγνὰ πρόκακα
Λέγων. βοᾷ βοᾷ
Μελίαν ἔνδοθεν ἦτορ.
Χο. Καὶ μὴν ἄλλο τὶ πεύσεσθε.
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόταρχον
Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
Ἱππιάκτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυδίμναν
Τόλμον, αἰχμῆς ἀκόρεστον.
Ξε. Ἑταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηπαῖς
Τροχηλάτοισιν, ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι·
Βεβᾶσι γὰρ εἷπερ ἀγρόται στρατοῦ,
Βεβᾶσιν, οἵ εἰ, τάτυμαι.
Χο. Ἰὴ ἴη, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ
Δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-
ελπτον κακὸν διαπρέπον,

¶ 985. Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπασὰν] ἄρα ἡ ὀφθαλμὸν ἢ τὸν ἢ κῆ πᾶσιν πιστὸν, ἢ πεμπασῶν ἢ ἀεθμητῶ ἢ περσῶν μυρία αὐτῶ ἕλπετ ὑπὸ ἢ εἰ λειποί; τοὺς ἢ ἢ ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγωσι δώτι ὁ βασιλίως ὀφθαλμοὶ ἀεθμεῖ τὰ στρατεύματα. πεμπάζω ἢ τὸ ἀεθμῶ. κυρίως ἢ τὸ ἢ πεντάδα ἀεθμῶ. οἱονεὶ μυριάδας ἀεθμοῦντα ὅλας ἢ ἡγεμονίας. οἱ περσῶν γὰρ βασιλῆς εἶχον δύο τινὰς εἰς ἐπίτρεπον ἢ τ. κοινῶν ὄπικρῆσιν, ὡς βασιλίως ἐκάλουν ὀφθαλμούς. ¶ 991. Ὦ δαίων] διακοπικῶν πολεμίων κακῶν. ¶ 993. Ἰυγγά μοι] τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης ἀφὸς ἢ χορὸν, ὅτι ἴυγγα καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν ἢ ἀγαθῶν ἑταίρων μοι περσῶν ὑπομιμνήσκεις, λέγων ἐμοὶ πρόκακα, ἤτοι τὰ ἀφεγενόντα κακά. ἢ πρόκακα, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς κακά, μηδέν τι ἢ ἀφὸ ἀφθίσεως σημαινόντως. τὸ ἢ ἅλασα συγγὰ, ἀντὶ ἢ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἴτια κακὰ ἀντεπίλυσα

Antiquas aſpicientes
Inviſas Athenas, omnes
Uno conflictu,
(Heu, heu, heu!) miſeri
Humi palpitant.
Chor. Num & ibi tuum fidiſſimum-oculum
Perſarum inſpectorem
Myriadum omnium numeratorem
Alpiſtum filium Batanochi,
Filii Seſami, filii Mygabatæ,
Partheumque magnumque Oebarem
Reliquiſti, reliquiſti?
Xer. Proh miſera.
Chor. Perſis præclaris mala malorum præſaga dicis.
Xer. Deſiderium videlicet bonorum
Sociorum memoras,
Gravia odioſa mala ante-mala
Dicens: clamat clamat
Intra membra cor.
Chor. Attamen aliud quid deſideramus,
Mardonem virorum myriadum principem,
Xanthem, mavortiumque Ancharem
Diæxinque, & Arſacen,
Equitum duces,
Cigdagatem & Lythimnem
Audacem, haſtæ inexplebilem.
Xer. Mortui, mortui, non circa tentoria
Rotis vecta, verum pone inſequentes.
Abierunt enim exploratores exercitus.
Abierunt, heu, heu, ignobiles.
Chor. Heu heu heu heu heu heu!
Peſſimi dæmones patraſtis
Malum inopinatum ſed nimis perſpicuum

πίλησα καὶ ἀεὶ μνημονεύμενα. ¶ 996. Βοᾷ βοᾷ μαλίως] ὡς τὸ, —κραδίη δέ οἱ ἐντὸς ὑλάκτει. ¶ 998. Καὶ μὰν ἄλλο τι ποθεῖμι] καὶ μὰν ποθεῖμι ἑτερόν τι μαθεῖν, ἢ μυρίανταρχον τῶν μάρδων ἀνδρῶν ὄντα ἢ ἔθνος πεζικόν. ¶ 1000. Ξάνθιον, Ἀρσίον τ'] λείπει ὁ καί. ¶ 1002. Ἱππιάναξας] τὰς ἀναξίας τῶν ἵππων. ¶ 1005. Ἐταφον ἔταφον] ἀπέθανον ἀπέθανον, οὐκ ὀθνεῖ ἀχνυμένων ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καὶ ἐσθητος. ἄπλως. οὐχὶ ἐτίμβοι ὄπιθεν ἐν σαγαῖς τεχνιτῶν, οὓς ἔθαπτον, οὐκ ἀσχημόνως ἢ ἐτάφησαν, ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις σαγὰς τῶν ἀμαξῶν ἄνωθεν ποιεμβύλας, ὅπου φέρειν εἰκὸς τὰς νεκρὰς, καὶ ἅτας αὐτὰς προπομπεύοντες ἔθαπτον. ¶ 1007. Οἵπερ ἀγρόται ῥᾳστῶν] εἰ ἄρχοντες. εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι. Ἄλλως. ἀγρόται. γεάφεται καὶ ἀκρόται. ἐξ ὧν ἦσαν ὑπὸ τῶ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ὑπὸ τῶ ἄγειν καὶ ἀγωγέων. ¶ 1008. Οἱ, νεήνυμοι] τὸ εἰ, θρηνητικῶς.

¶ 1012.

Οἷον δέδορκεν ἄτα.
Ξε. Πεπλήγμεθ', οἷαι δ' αἰῶνος τύχαι.
Χο. Πεπλήγμεθ'· εὐδηλα γάρ,
Νέαι νέαι δύαι δύαι·
Ἰαόνων ταυβατᾶν
Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
Δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ περσῶν.
Ξε. Πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον
Τάλας πέπληγμαι;
Χο. Τί δ', οὐκ ὄλωλεν
Μεγάλα τὰ περσῶν.
Ξε. Ορᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
Χο. Ορῶ, ὁρῶ.
Ξε. Ταυδί τ' ὐϊστιδίγμοτα.
Χο. Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
Ξε. Θησαυρὸν βέλεσι.
Χο. Βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
Ξε. Εσπαπίσμεθ' ἁρωγῶν.
Χο. Ιαόνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;
Ξε. Αγαυόρεος· κατεῖδον
Δὲ πῆμ' ἄελπτον.
Χο. Τραπέντα ταὐφρακτον
Ἐξεῖς ὅμιλον;
Ξε. Πέπλον δ' ἐπέρρηξά γ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
Χο. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
Ξε. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν οὖν·
Χο. Δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
Ξε. Λυπρὰ, χάρματα δ' ἐχθρεῖς.
Χο. Καὶ σθένος δ' ἐκαλούσθη.
Ξε. Γυμνός εἰμι προπομπῶν.
Χο. Φίλων ἄταισι ποντίαισι.
Ξε. Δίαιπε δίαιπε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
Χο. Αἰ αἰ αἰ αἰ, δύα δύα.

¶ 1012. Οἷον δέδορκεν ἄτα] οἷον κακὸν ἡ ἄτη ἐφορᾷ. ¶ 1013. Οἷαι δ' αἰῶν@ τύχαι] γεγένηται δαιμον@ τύχαι. ¶ 1018. Δυσπόλεμον] δυσπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχὲς ἡ ἄθλιον τὸ γένος@ τῶν περσῶν. Αλλως. δυσπόλεμον, κακωθὲν πολέμων ἢ δυσυχήσαν. ¶ 1019. Πῶς δ' οὐ στρατὸν μὲν τοσοῦτον] πῶς ἡ οὐχὶ κόπτομαι ἢ πέπληγμαι ἢ θέλω, τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας; ¶ 1021. Τί δ' οὐκ ὄλωλεν] εἰ μὲν εἰς τὸ τί ἡ, εἶξας, συστακτέον ἔτως, τί ἡ, οὐκ ὄλωλε τὰ μεγάλα τῶν περσῶν; εἰ δὲ εἰς τὸ οὐκ ὄλωλε, λείπει τὰ κακά· ἵνα ᾖ, τί δ' οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατὸς; μεγάλα τῶν περσῶν τὰ κακά· ἢ ἔτως, τί δ' οὐκ ὄλωλεν, σκοπεῖον ἐν τῷ, τί δέ. εἶτα, οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν περσῶν ὄλωλεν; ¶ 1023. Ορᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς] ἤγουν, θεωρεῖς τὸ ὑπόλειπον λείψανον τῆ ἐμῆ στολῆ, ἤγουν τῆς ἐμῆς στρατείας, ἤτοι ἢ ἀφείτραν ἢ ὁπλισφίζουσαν ὑπὸ τῶν ἐμῶν ὅπλων. ¶ 1028. Βαιά γ' ὡς ὑπὸ πολλῶν] τοσῶν

Quale aſpexiſſet Ate.
Xer. Obſtupefacti ſumus, qualia perpetuo infortunia.
Chor. Obſtupefacti ſumus: manifeſta enim,
Novitiæ novitiæ calamitates calamitates.
Græcorum claſſiarios
Adorti parum feliciter.
In bello infauſtum ſane Perſarum genus.
Xer. Quomodo miſer tanto exercitu (*perdito*)
Non animo percellor?
Chor. Quid enim? nonne perierunt
Maximæ (*copiæ*) Perſarum?
Xer. Vides reliquias haſce meæ expeditionis?
Chor. Video, video.
Xer. Et hanc ſagittarum capacem.
Chor. Quid hoc quod ſervatum dicis?
Xer. Repoſitorium ſagittis.
Chor. Certe pauca e multis.
Xer. Deſtituti ſumus auxiliaribus.
Chor. Nonne Græcus populus averſatur arma?
Xer. Imo animoſus eſt; aſpexi vero
Cladem inexpectatam.
Chor. In fugam verſam claſſicam
Catervam dicis?
Xer. Peplum quidem laceravi præ mali calamitate.
Chor. Papæ papæ papæ papæ.
Xer. Imo vero plus quam papæ.
Chor. Gemina enim ſunt & tergemina.
Xer. Moleſta (*nobis*) hoſtibus vero deliciæ.
Chor. Num decurtatum eſt robur?
Xer. Nudus ſum ſatellitum.
Chor. Amicorum marinis cladibus.
Xer. Illachrima illachrima damnum iſtud; & domum te recipe.
Chor. Heu, heu, heu, heu, miſeriæ, miſeriæ.

παλαῖς παιοπλίαις. ἢ εἰδ' ὅτως Θπφέρει τὸ ἰξῆς, ὀδυρόμενος ἢ λέγων, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἱσπανίσμεθα βαρβάρων. ¶ 1030. Ἰαόνων λαὸς] ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην, ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων ἢ τῶν αἰολωσίων ὁ Φυγαίχμας ἐστίν; ὁ Φύγων ἢ αἰχμηλώ; τοῦτ' ἔστι πλούμβος ὁ πόλεμος. ὁ δὴ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορὸν, ἀγαπερώς ἐστι ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἦγουν θαυμαστὸς ὁρᾶσθαι ἢ Θπτήσθιος εἰς ἀνδρείαν. κατεῖδον δὲ βλάβλω αἰλίπισεν. ¶ 1033. Τραπέντα ναύφραστον] τῷ Ξέρξῃ εἰπόντος ὅτι εἶδον πῆμα ἄελπτον, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς, ὁ ναυλοχὼν ἡμῶν λαὸς ὁ ἐπηβόντα πρὸς τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἄελπτον; ὁ δὲ φησι πρὸς αὐτὸν, ὅτι τοιοῦτον ἔδοξε τοῦτο χαλεπὸν, ὥστε ἢ τὰ ἱματισμόν μου διέρρηξα Θπὸ τῆ συμφορᾷ τοῦτο τῷ κακῷ. τοῦτο δὴ ἢ ὁ ἄγγελος πρεσβύς. ¶ 1037. Καὶ πλεῖν ἡ παπαῖ] ὑπερβαίνει θρήνων. ¶ 1040. Καὶ θίνος δ' ἐκολούθη] τῶν πεζῶν. ¶ 1043. Δίαιτε δίαιτε πῆμα] δάκρυα τὸ ἀτύχημα.

Ξε. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
Χο. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
Ξε. Ιὔζε μέλος ἐμοῦ τυθείς.
Χο. Οτοτοτοῖ.
Ξε. Βαρεῖά γ' ἄδ' ἀ συμφορά.
Χο. Οἴμοι μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
Ξε. Ερισσ' ἔρισσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.
Χο. Διαίτομαι γόεδνος ὤν.
Ξε. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
Χο. Μέλειν πάριστι δέσποτα.
Ξε. Επορθίαζε νῦν γόοις.
Χο. Οτοτοτοῖ.
Μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
Μοι καὶ στοιβέσσα πλαγά.
Ξε. Καὶ σίρν' ἄρασσε, κἀπιβόα τὸ μύσιον.
Χο. Απα ἄπα.
Ξε. Καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
Χο. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
Ξε. Αὖτει δ' ὀξύ.
Χο. Καὶ τάδε ἕρξω.
Ξε. Πέπλοι δ' ἔριπε καλπίαν ἀκμῇ χερῶν.
Χο. Απα ἄπα.
Ξε. Καὶ ψάλλ' ἔθυρσαι, καὶ κατοίκτιζε στρατόν.
Χο. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
Ξε. Διαίτα δ' ὅσσε.
Χο. Γίγγομαί τοι.
Ξε. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι.
Χο. Οἰ οἰ οἰ οἴ.
Ξε. Λίακτὸς ἐς δόμους κίε.
Χο. Ιὼ ἰώ, πιρσὶς αἶα δύσβατος.
Ξε. Ιὼ δὴ κατ' ἄστυ.
Χο. Ιὼ δῆτα ναὶ ναί.
Ξε. Γοᾶσθ' ἁβροβάται.

¶ 1046. Δόσιν κακὰν] ὅτοι, δίδυ δόσιν κακὴν, ἤγουν δάκρυα, τοῖς κακοῖς τ ἡμῶν κακῶν, ἤτοι τ συμφορῶν καὶ δυσχιῶν τ ἡμῶν. ¶ 1047. Ιὔζε μέλος ἐμοῦ τυθείς] ἤτοι συνηρεσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴυζε καὶ θρῆνε. Αλλως. ἐμοῦ τυθείς, συντιθείς μέλος, θρῆνον αὐτὸν εὐρύθμως. ¶ 1051. Ερισσ' ἔρισσε καὶ στέναζ ἐμὴν χάριν] τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν. ¶ 1053. Βόα νῦν ἀντίδυπά μοι] ἤτοι ἐσαντίσα τῇ ἐμῇ βοῇ, τοῦτ' ἔστι, φάσκε μοι φωνὰς ἀντηχούσας τ ἐμαῖς φωναῖς. ¶ 1055. Επορθίαζε νῦν γόοις] ἐπεκτεταμένως θρήνει. ¶ 1057. Μέλαινα] πενθήρης. ¶ 1059. Καπιβόα τὸ μύσιον] οἱ γὰρ μυσοὶ καὶ οἱ φεύγες μᾶλιστα εἰσὶ θρηνητικοί. ¶ 1061. Καί μοι γενείου] λεπτὸν ἔξωθεν τὸ κάπι, ἡ τίλε. ἄγαν, τίλε καὶ

Xer. Vocifera nunc mecum alterno ſtrepitu.
Chor. Retributionem malam malorum malis.
Xer. Ejula cantum ſimul condens.
Chor. Ototototoi.
Xer. Gravis certe hæc calamitas.
Chor. Hei mihi, & hoc admodum doleo.
Xer. Feri, feri, & ingemiſce mea gratia.
Chor. Lachrymis irrigor luctu dotatus.
Xer. Vocifera nunc mecum alterno ſtrepitu.
Chor. Lugubriter cantare licet dominc.
Xer. Extende nunc vocem luctibus.
Chor. Ototototoi.
Atra vero rurſus temperabitur
Mihi, & gemebunda plaga.
Xer. Et pectus tunde, etiam vocifera Myſorum more.
Chor. Triſtia triſtia.
Xer. Et evelle canos barbæ pilos.
Chor. Vehementer vehementer & admodum lugubria.
Xer. Clama ſtridule.
Chor. Et hæc faciam.
Xer. Peplum autem dirumpe ſinuoſum vigore manuum.
Chor. Triſtia triſtia.
Xer. Et ſcinde comam & miſerere exercitus.
Chor. Vehementer vehementer & admodum lugubria.
Xer. Humecta oculos.
Chor. Madeſco ſane.
Xer. Vocifera nunc mecum alterno ſtrepitu.
Chor. Heu, heu, heu, heu!
Xer. Luctuoſus domum te recipe.
Chor. Heu, heu! terra Perſica infelix aditu.
Xer. Heu jam per urbem.
Chor. Heu ſcilicet, etiam etiam.
Xer. Ingemiſcite molliter incedentes.

ἢ Ϟ λίυκήρη ἢ πεπολιαμβλῶν ἢ γηραιὰν τείχα ϐ σὺ γθυείν, δὶ ἰμὶὼ χάεεν. Ἀθως. πίρθε, οἱ ἢ γεάφοντες ὑπερθε, ἀμαθῶς ϐ μίτρυ. ¶ 1062. Ἀπελγδ' ἄπελγδα] ὁ χορὸς, ιἰκότ@ ϐ Ξέρξε, τίκε Ϟ εἰὼ γθυεάδα, φησὶν, ἀπελξ, ἢ δὶ ὅλε, μάλα γόεδια, ἢ λίαν λυπηρῶς ἢ γοερῶς τίκω τὰς τείχας ϐ γθυείν μῦ. ἴσι ἢ τὸ ἄπελγδ' ἀπελγδα, ϑπφώνημα ἢ ϑπφθεγμα ϑλὶ Ϟ μϐ σφοδρότητ@ τὼ ἐντων τὰς τείχας. ἀυτὶ ϐ, ϑπτιταμβῶς ἢ ἀπελξ ἢ οἶων ἰμμανῶς τίκε τὰς τείχας. ¶ 1063. Γοίδνα] ἤτοι ἔδνα ἢ δῶρα τοῖς γόοις ἢ τοῖς θρίνοις διδόμθα. σύνηθες γὰρ τοῖς θρίνοις τίκειν τὰς ἑαυτῶν τείχας. ¶ 1067. Καὶ ψαλ' ἔθηραν] ἀπὸ ϐ ψάλλειν ϐ σημαίν@ τὸ κόπτειν, λίγεται ἢ χειροψάλας διότι ϑ, ὁ τίκων τὸ μόεθα τῶν γυναικῶν. ¶ 1077. Γεῶσ' ἀβροβάται] ἤτοι πίρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἀβρῶς βαίνοντις, ὑβρίζωθ.

Χο. Ἰὼ ἰώ, περσὶς αἶα δύσβατος.
Ξε. Η ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν
(Η ἢ ἢ ἢ) βάρισιν ὀλόμεσα.
Χο. Πέμψω σε δυσθρόοις γόοις.

Chor. Heu, heu! terra Perſica infelix aditu.
Xer. Heu, heu, heu! triremibus
(Heu, heu, heu!) navibus perditi.
Chor. Luctibus infeliciter ſonantibus te comitabimur.

¶ 1078. Δύσβατ@·] δύσβατόν φησι τὴν περσίδα, οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ὑπὸ κακῶ καὶ δυσχερῆ βαπομένην τῷ Ξέρξει· ἢ ὅτι ἐν δυσχερεῖ τόπῳ ἐστὶν ἡ περσίς. 1080. Η ἢ ἢ ἢ] φεῦ ὦ ὀλόμενοι ἢ ὑπὸ τῶν βαρέων ναυσὶ ἢ τρισκάλμοις. ¶ 1081. Πέμψω] συμπέμψω.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

AGAMEMNON.

Ὑπόθεσις τῆς τῶ Αἰσχύλε τραγῳδίας ἣ ἐπιγράφεται

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἰλιον ἀπιών, τῇ Κλυταιμνήσρᾳ, εἰ πορθήσει τὸ Ἰλιον, ὑπέσχετο τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσῶ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήσρα ἵνα τηροίη τὸν πυρσόν. ϗ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τῶ πυρσῶ ἐρῶσα· ἐξ ὧν ϗ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. μετ' ὀ πολὺ δὲ ϗ Ταλθύβιος παραγίνεται, ϗ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Αγαμέμνων δ' ἐπὶ ἁπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἁπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα ϗ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήσρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς ϗ τῶ Αγαμέμνονος θάνατον, ϗ τὴν ἐξ Ορέσου μητροκτονίαν, ϗ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ σέμματα. τῶτο δὲ τὸ μέρος τῶ δράματος θαυμάζεται, ὡς ϗ ἔκπληξιν ϗ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Αγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε. πεποίηκέ τε Αἴγισθον ϗ Κλυταιμνήσραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐπὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ιφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέσου ἐξ Ατρέως συμφοραῖς.

Εδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ ὀγδόῃ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Αγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Αφιδνεύς.

Τὰ τῶ δράματος πρόσωπα.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ κήρυξ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Αγαμέμνονος.

Argumentum Æſchyli Tragœdiæ quæ inſcribitur AGAMEMNON.

AGamemnon, verſus Trojam profecturus, Clytemneſtræ pollicitus eſt, ſi Urbem ceperit, ſe eodem die id ſignificaturum face accenſa. Unde Speculatorem mercede conductum Clytemneſtra conſtituit qui facem obſervaret. Hac ille viſa nunciavit: Ipſa vero de face verba factura Senum cœtum accerſit, e quibus conſtituitur Chorus; qui, re audita, pæana canunt. Non multo poſt advenit Talthybius, & quæ inter navigandum acciderant narrat. Agamemnon rheda venit, quem ſequitur rheda alia, in qua manubiæ & Caſandra. Prior ergo ille cum Clytemneſtra domum ingreditur. Caſandra autem, priuſquam Regiam intraverit, vaticinata eſt & ſui & Agamemnonis mortem, & ab Oreſte perpetrandum matricidium; & abjiciens coronas inſilit tanquam moritura. Hæc fabulæ pars mirabilis eſt, utpote & ad ſtuporem & commiſerationem permovendam apta. Unus autem Æſchylus Agamemnonem in ſcena interfici comminiſcitur; Caſandræ vero mortem non exhibens, mortuam eſſe innuit. Inducit Ægiſthum & Clytemneſtram rationem reddentes patratæ cædis, argumento (utrumque) peculiari; hanc, ob interfectionem Iphigeniæ; illum, ob calamitates quas pater ejus Thyeſtes ab Atreo perpeſſus eſt.

Acta eſt hæc fabula Philocle Archonte, anno ſecundo Olympiadis viceſimæ octavæ. Vicit Æſchylus Agamemnone, Choëphoris, Eumenidibus, Proteo Satyrico. Sumptus miniſtravit Xenocles Aphidnenſis.

Fabulæ Perſonæ.

SPECULATOR.
CHORUS.
CLYTEMNESTRA.
TALTHYBIUS præco.
AGAMEMNON.
CASANDRA.
ÆGISTHUS.

Prologum agit Speculator, Agamemnonis famulus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΙΑΜΒΟΙ.

φύ. ΘΕΟΥΣ μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ατρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
Καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
Λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
Ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·
Καὶ τὴν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζω κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνὴν ὀνείρων οὐκ ἐπισκοπουμένην·
Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀντ' ὕπνου παραστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
Ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρισθαι δοκῶ,
Ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
Κλαίω τότ' οἶκον τοῦδε συμφορᾶν ἕξιν,
Οὐχ, ὡς τὰ πρόσθ', ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
Ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
Φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
Πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
Ἰοὺ, Ἰοὺ.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
Εὐτῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
Ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
Ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις

¶ 2. Φρουρᾶς ἐτείας μῆκος] ἢ κῆ τὸ μῆκος ἢ ἐτείας Φρουρᾶς. γράφεται δέ, μῆκος δ' ἴσῳ κοιμώμενος. Κοιμώμενος] τὸ κοιμώμενος οὐκ ἀεὶ ὕπνῳ· (πῶς γὰρ ἂν ἡ Φρουρὰ ἡ ἀέρα βλέποι ὁ ὑπνῶν;) ἀλλ' ἀεὶ ἁπλῆς ἀνακλίσεως· ἵνα ᾖ ὁ φύλαξ ἐπὶ κοιμώμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ. ¶ 3. Λυκαθεν] κῆ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν· τοῦτ' ἔστιν, ἄνωθεν, ἐξ ἀρχῆς. Κυνὸς δίκην] δῆλα τὸ φυλακικὸν τι καὶ φιλοδέσποτον. ¶ 6. Δυνάσας] τὰς δυναμένας ἢ τὰ ἄστρα σημαίνειν τὰς καιρούς. ¶ 11. Ἀνδρόβουλον] τὸ μείζονα

ÆSCHYLI TRAGOEDIA
AGAMEMNON.

IAMBI.

Spec. DEOS quidem poſco horum exitum laborum,
Cuſtodiæ annuæ levamen, qua excubans
Super ædes Atridarum, inſtar canis,
Aſtrorum cognovi nocturnorum chorum,
Cum hyemem tum æſtatem ferentes mortalibus
Principes claros, eminentes in cœlo
Stellas, occaſus & ortus ipſarum;
Et nunc obſervo lampadis teſſeram,
Fulgorem ignis afferentem a Troja rumorem,
Excidialemque indicationem: ſic enim jubere
Mulieris viro-inſidiantem autumor animum.
Interea noctivagum roſcidumque habeo
Cubile ſomniis minime viſitatum;
Metus enim mihi ſomni vice adſtat,
Ne arcte palpebras concludam ſomno.
Cum autem mihi viſum eſt cantare aut minurire,
Hoc ſomni loco adhibens cantionis remedium,
Ploro tunc hujuſce domus infortunium gemens,
Non, ſicut antea, optime adminiſtratæ.
At nunc felix fiat laborum exitus,
In lætum nuncium apparente nocturno igne.
O ſalve, fax noctis, diurnum
Lumen oſtendens, & chorearum inſtitutionem
Multarum apud Argos, hujus eventus gratia!
Io, Io!
Agamemnonis uxori ſignificabo clare,
Ut ipſa ſurgens lecto quam citiſſime, per domum
Ovationem bene-auſpicantem huic lampadi
Alacriter-accinat, ſiquidem Ilii urbs

ζοντα ἢ τῷ γυναῖκα βουλευόμενον, χθονὸς· ἢ, τῷ ἀνδρὸς δεῖ διασήματος ὀλίγα ὑπαύδα, εἶτα ἀναπεμπέτω, ὡς βουλευόμενον. ¶ 14. Φόβῳ δὲ] ἢ περισσὸς ὁ, γάρ, θαμβάλλων ἢ πυρσόν. Νυκτὸς, ἡμερήσιον] ὁκ νυκτὸς ἢ λείπει τὸ, ἀλύων. ¶ 18. Οἶκα τῶδε] οἶκα διαστεναμένης οἶκ ἄελπα, ὡς τὸ πεφόβημαι. ¶ 22. Ω χαῖρε] ἡμέραν ἡμῶν διδύσ. ¶ 26. Τερπῶς] μεγαλοφώνως. ¶ 27. Εναντέλλασαν] ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης.

Ἐάλωκεν, ὡς ὁ Φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
Αὐτός τ' ἴγωγι φροίμιον χορεύσομαι.
Τὰ δισποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι Φρυκτορίας.
Γένοιτο δ' οὖν μαλόντος εὐφιλὴς χέρα
Ἄναχτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
Σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἐκὼν ἐγὼ
Μαθοῦσιν αὐδῶ, κ' οὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπὶ Πριάμῳ
Μέγας ἀστίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
Διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
Τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
Ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγάν,
Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
Τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
Ἀλγεσσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
Στροφοδινοῦνται,
Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
Δεμνιοτήρη
Πένθη ὀρταλίχων ἀλέσαντες·
Ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων,
Ἢ Πάν, ἢ Ζεύς, εἰωνόθροον
Γόον ὀξυβόαν
Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
Πέμπει παραβάσιν ἐρινύν.
Οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων

¶ 30. Πρέπει] διαφερόντως σημαίνει. ¶ 31. Φροίμιον χορεύσομαι] ᾠδὴ τῆς Κλυταιμνήστρας. ¶ 32. Θήσομαι] οἰκήσομαι. ¶ 33. Τρὶς ἓξ] παροιμία, ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων· ἐπεὶ καὶ τοῖς κυβδευταῖς οὐκ ἔστι πλεῖον τούτων εὐθυβολῆσαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπὸ θεῶν εὐθυβολουμένων. ¶ 36. Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας] παροιμία, ἐπὶ τῶν δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. Ἄλλως. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀλάλων ἢ, βαρέως ἐπικλήτων ἢ, φοβουμένων ζημίαν ἐπικεισομένην μοι. ¶ 41. Ἀντίδικος] ἀντὶ τοῦ, ἐχθρὸς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ δίκῃ ἐχθρῶν. ¶ 45. Χιλιοναύταν] γράφεται καὶ, ἓλκειν αὐτάν. ¶ 48. Ἐκ θυμοῦ κλάζοντες] ἐκ γὰρ γλώσσης, ἀλλ' ἔργῳ θυμούμενοι. ¶ 49. Οἵτ' ἐκπατίοις] εἴτινες ὕπατοι ὄντες, ὀλίσαντες ἢ πόνον

Capta eſt, prout ſpecularis ignis apparendo nuntiat.
Ipſeque ego præludium ſaltabo:
Res enim heriles ut bene cedant efficiam,
Cum hæc ſpeculatio mihi ter ſex jecerit.
Contingat igitur mihi ut reducis amicabilem manum
Domini ædium (*iſtarum*) hac ſuſtineam manu.
Sed cœtera taceo, bos in linguam magnus
Inceſſit; domus vero ipſa ſi vocem acceperit,
Clariſſime eloquatur. Adeo lubens ego
Intelligentibus loquor, & non intelligentes lateo.

ANAPÆSTI.

Chor. Decimus quidem hic annus ex quo Priami
Magnus adverſarius,
Menelaus rex & Agamemnon,
Throni gemini geminique a Jove ſceptri
Dignitatis, validum par Atridarum,
Claſſem Argivorum mille-navium
Ab hac regione
Solverunt, militare auxilium,
Magnum ex animo clangentes Martem;
More vulturum, qui, præ doloribus
Pullorum ſublatorum, ſupra cubilia
Circumvolitant,
Alarum remis remigantes,
Quod laborem circa pullos
In obſervandis nidis perdiderint;
Supremus vero audiens aut Apollo,
Aut Pan, aut Jupiter, ab avibus editum
Clariſonum luctum
Ob hos abductos, ſero-punientem
Mittit raptoribus Erinnyn.
Sic Atrei filios optimus

πόνου τ' ὀρταλίχων, τ' ἐκ τοῖς δεμνίοις τηρέμενον, ἐπὶ τ' λεχέων τροφοδοτέν). Λλως. ἐκπατίοις, τοῖς ἔξω τ' οἴκου· πατ' γὰρ ἡ ὁδός. ἢ, ἐκπατίοις λεχέων, ἀντὶ τ', τοῖς ἔξω τῆς οἰκίας αὐτῶν. τὸ δὲ ὅλον, οἵτινες ἀπολέσαντες τὰς πόας τῶν ὀρταλίχων τῶν ἐκ τοῖς δεμνίοις τηρεμένων (ὅτω γὰρ ὄφελον εἶχεν) τροφοδοτοῦσα ἐκ ἄλγεσι τῶν παίδων ἐκπατίοις, ὑπατει, ἤγουν ὑπεράνω τῶν λεχέων, πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. δίον δὲ εἶπεν ἐκπατίοις παίδων· ἐκπατίοις εἶπε, πρὸς τὸ ἄλγεσι. ¶ 54. Ορταλίχων] τῶν μηδέπω πετομένων νεοττῶν. ¶ 58. Τῶν δὲ μετοίκων] ἐπὶ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν. ¶ 59. Παρβάσι] τοῖς ἀδικήσασι καὶ μετοικίσασιν αὐτούς.

Επ' Αλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
Διακναιομένης τ' ἐν πρωτελείαις
Κάμακος, θῆσαν Δαναΐσι
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη τῶν
„Ἐστὶ τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
„Οὔθ' ὑπακλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
„Οὔτε δακρύων, ἀπύων ἱερῶν
„Ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
Ἡμεῖς δ' ἀτίτᾳ σαρκὶ παλαιᾷ,
Τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολιφθέντες
Μίμνομεν, ἰσχὺν
Ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
Ὅτε γὰρ παρὸς μυελὸς σθένων
Ἐντὸς ἀτάσσων
Ἰσόπρισβυς, ἄρης δ' οὐκ ἔνι χάρᾳ,
Τόθ' ὑπέρκηρων Φυλλάδος ἥδη
Καταχαζομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
Στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
Ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
Θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
Τίνος ἀγγελίας
Πεισθεῖσ' περίπεμπτα θυοσκοεῖς;
Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀγυιόμαν,
Ὑπάτων, χθονίων,
Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
Βωμοὶ δάροισι φλέγονται·
Ἄλλη δ' ἄλλοθεν εὐσταμένης
Λαμπὰς ἀίσσει,
Φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
Μαλακαῖς ἀβόλοισι παρηγορίαις,
Πελάτῳ μυχόθεν βασιλείῳ.

¶ 62. Πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς] τῆς πολυάνδρου διακναιόμενης. Ἐν πρωτελείοις] ἀγρίοις, ἢ πρὸ μνηστῆρος ἰσχνοῖς. ¶ 63. Καὶ γυιοβαρῆ] βαρία, γάμου θυσίαις· τῶν δὴ, ταῖς μὲν τὸ ἀλώσεως μάχαιρα· δὲ μὴ ἰῶντα ἀναιεῦσαι τὰς πίστεις. ¶ 65. Διακ- ¶ 67. Ἐστὶ δ' ὅπη] παρὰ τὸ, Καὶ τὸ μὲν ὧδε κε πίλλη,

Adverſus Parin mittit hoſpitalis
Jupiter, pro muliere multinuba,
Plurima & membra-gravantia certamina,
Genu arenis fulcito,
Fractaque in primitiis (*pugnæ*)
Haſta, impoſiturus Danais
Simul & Trojanis. Cæterum (*res*) ſunt ubi nunc
„Sunt; ſed eventum ſecundum fatum ſortiuntur;
„Neque quiſquam, ſive plorans, ſive libans,
„Sive flens, ſacrorum igne-carentium
„Iras intenſas demulcebit.
At nos emerita carne ſenili
In illa expeditione derelicti
Manemus, vires
Pueris-æquales regentes ſcipionibus.
Nam & juvenilis medulla
Quæ intra pectora dominatur,
Æquæva eſt, Mars (*i. vigor Martius*) non ineſt in ſuo loco;
Et nimia ſenilitas, foliis nunc
Exarefactis, tripodes per vias
Incedit, pueroque nihilo validior,
(*Quaſi*) ſomnium diurnum errat.
Tu vero, Tyndarei
Filia, regina Clytemneſtra,
Quid rei, quid novi eſt? quidnam intelligens,
Cujus nuntii ſuaſu
Huc atque illuc miſſa ſacra peragis?
Omnium vero Deorum urbanorum,
Supremorum, terreſtrium,
Cœleſtium & forenſium
Aræ donis ardent:
Alia aliunde ad cœlum uſque pertingens
Lampas tollitur,
Delibuta olei caſti
Mollibus puris fomentis,
Cum libatione e regiis cellis deprompta.

λει, τὰς ἴσαι. ¶ 69 Οὔ' ὑπακλαίων] τὸ, τὶς, χώρᾳ] τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. ¶ 82. Αλαίνει] ἀλᾶται. λείπει. ¶ 70. Απύρων ἱερῶν] ἢ θυσιῶν ἢ μοιρῶν ἢ ¶ 85. Τί χρέ@] διατί. ¶ 94. Χείματο@ αἰγιοῦ] ἢ ἐμπύων, ἃ ἢ νηφάλια καλεῖται. ¶ 78. Οὐκ ἔνι ἢ ἐλαία. ¶ 96. Μυχόθεν] λείπει, κομιζομένῳ.

Τούτων λίξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
Καὶ θέμις αἰτῆν,
Παίων τε γυνοῦ τῆσδε μερίμνης,
Η νῦν τοτὲ μὲν κακίφρων τελέθει,
Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγαθὰ φαίνεσ'
Ελπὶς ἀμύτει φροντίδ' ἄπληστον,
Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφή.

Κύριός εἰμι θεοῖν ὅδιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν
Εκτελέσαι. ἔτι γὰρ θείνει καταπείθει
Πειθὼ μολπᾶν,
Αλκὰν σύμφυτος αἰὼν,
Οπως Αχαιῶν
Δίθρονον κράτος, Ελλάδος ἥβαν,
Ξύμφρονα ταγὰν,
Πέμπῃ ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι
Θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν.
Οἰωνῶν βασιλεὺς
Βασιλεῦσι νεῶν, ὁ μελανεὺς,
Ο, τ' ἐξόπιν ἀργίας,
Φανέντες ἴκταρ μελάθρων,
Χερὸς ἐκ δορυπάλτου,
Παμπρέπτοις ἐν ἕδραισι,
Βοσκόμενοι λαγίναν
Ερικύμονα φέρβοντο γέπαν,
Βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀντιστροφή.

Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο
Λήμασι δισσοὺς

¶ 100. Τοτὲ μὲν] ἴσθ' ὅτε μέν. ¶ 103. Πλὴν θυμοβόρον] ἤτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῶ φρενός. ¶ 104. Κύριός εἰμι θρασὺς] δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον ἐξηγεῖσθαι. Οδιον] τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν. ¶ 106. Θείνει καταπείθει] πείθει γάρ με ἡ παρὰ θεῶν πίστις μέλπειν, καὶ λέγειν ὅτι εὖ πράξουσιν οἱ Ατρεῖδαι ὅσον ἐπὶ τῷ σημείῳ. ¶ 108. Σύμφυτος αἰὼν] ὁ γὰρ εὔμφυτός μοι αἰὼν, ὅ ἐστι, τὸ γῆρας, δέδε ἢ εἰς θεὸς πειθὼ, μολπὴν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ. ὅ ἐστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμὶ, ὅμως μέλπω τὰ γενόμενα.

Harum rerum tu locuta mihi quodcunque licet
Et monere fas eſt,
Medicus eſto hujus ſolicitudinis,
Quæ nunc alias infeſta exiſtit,
Alias ex ſacris extis amica oſtendens
Spes propulſat curam immenſam
Animum exedentem.

EPODICA.

Strophe.

Potis ſum enarrare itinerantem potentiam
Auſpicatam virorum
Perfectorum; adhuc enim divinitus ſpirat
Fiducia cantum,
Vireſque cognata ætas (*ſubminiſtrat*,)
Quo pacto Achivorum
Geminum imperium, pubis Græciæ
Concordem ducatum, (*vel*, *concordes duces*)
Miſerit cum haſta exactore pœnarum (*i. cum milite vindice*)
Ales rapax Trojanam in terram.
Avium rex,
Ducibus navium, & qui niger,
Et qui parte poſtica candidus,
Apparentes prope atrium,
Manu (*fulminis*) jaculatrici (*miſſi*)
Splendidis in ſedibus
Veſcentes leporinam,
Prægravidam epulabantur ſobolem,
Extremis in curſibus impeditam.
Næniam, næniam dic, bene autem eveniat.

Antiſtrophe

Venerandus vero exercitus augur cum vidiſſet
Animis geminos

γονότα· πέποιθα δ' ὅτι τὶς πίρας αὐτὰ ἄξειν οἱ θεοί. ¶ 110. Εθαύθη ἦβαν] τὸν κρατοῦντας τὴν Ἑλλωνικὴν ἦβλω, ἢ τὴ ὁμόφρονα περὶ τὰ τακτικά. λέγει δὲ τὸς Ατρείδας. ¶ 112. Δίπας πράκτορας] τῷ δίκλω ἐσπραξομένων. ¶ 116. Ο, τ' ἐξόπιν ἀρχίας] ὁ ἐξοπίσω λυκός. ὁ ἐστι, ὁ πύραγρ@. ¶ 119. Παμπρέπτοις] τοῖς βασιλικοῖς. ¶ 120. Λαγίναν βρύουσαν] τὸν λαγωόν. ¶ 121. Εμκύμονα] πολυκύμονα. ¶ 122. Βλαβέντα] ὡς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα. ¶ 123. Αἴλινον] ἐπειδὴ ὁ αἴλινος καὶ ὀλοὸν θρῆνος λέγεται, φησὶν ὅτι ἐν τάξει ὕμνος αὐτὸν λέγει.

¶ 128.

Ατρείδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
Πομπούς τ' ἀρχούς·
Οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
Κρόνῳ μὲν ἀγχεῖ
Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
Πάντα δὲ πύργων
Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.
Οἷον μήτις ἄτα
Θείθεν κεφάσῃ πρατυπὲν
Στόμιον μέγα Τρωίας
Στρατευθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπί-
φθονος Αρτεμις ἁγνὰ,
Πτανοῖσι κυσὶ πατρὸς,
Λυτότοκον πρὸ λόχου
Μογερὰν πτῶκα θυομένοισιν·
Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
Αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἐπῳδός.

Τόσσον περ ἴυφραν ἀ καλὰ
Δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν ὄντων,
Πάντων τ' ἀγροτόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπτὰ
Τούτων αἰτεῖ ξύμβολα φάναι,
Δεξιὰ μὲν, κατά-
μομφα δὲ φάσματα στρυθῶν.
Ιήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
Μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχεπήδας
Απλοίας τεύξῃ,
Σπευδομένα θυσίαν
Ετέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
Νεαίραν τέκτονα σύμ-
φυτον, οὐ δυσήτορα. μίμνει

¶ 128. Τεράζων] τὰ τέρατα διηγούμενος. ¶ 132. Κτηνῶν] κτήματα. ¶ 134. Μήτις ἄτα] μόνον μὴ πρεπτὸν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατευθὲν τὴν Τρωίας στόμιον, ὅ ἐστι, τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τρωίας στρατευθὲν, ἄτη ἐκατέρας. ¶ 137. Οἴκῳ γὰρ] τῷ γὰρ οἴκῳ τῶν αὐτῶν Διὸς, ὅ ἐστι, τῶν αἰετῶν, ὀργίζεται, Αρτεμις ἡ τὰ κύνεια τῶν λαγῶν ἀποκτείνασα. Λοχείᾳ γὰρ ἐστιν ἡ θεός. ¶ 140. Λυτότοκον] σὺν αὐτῷ τόκῳ. ¶ 141. Πτῶκα] τὴν λαγών. ¶ 145. Δρόσοισιν] τοῖς νεογνοῖς. χωρὶς δ' αὖ τέρατα. Αἰπόλοισι] τοῖς ἐπὶ τοῖς γονεῦσι μὴ

Atridas pugnaces, agnovit leporum epulatores,
Deductoresque principes;
Sic vero fatur prodigia dicens:
Longo post tempore capiet
Priami urbem hæc expeditio;
Omnes vero (*intra*) murorum (*ambitum*)
Opes, quibus ante populus abundabat,
Fatum vi diripiet.
Tantum (*precor*) ne qua calamitas
Divinitus missa obnubilet procusum
Frænum magnum Trojæ (*exercitum*)
Expeditione profectum. Domui enim huic
Irata est Diana casta,
Volucribus canibus patris (*Jovis*)
Qui una cum fœtu ante partum
Miseram leporem mactarunt;
Odit vero cœnam aquilarum.
Næniam, næniam dic, bene autem eveniat.

Epodus.

Nempe illa pulcra tantopere benevola
Pullis nondum volatilibus ob debilitatem,
Omniumque agrestium mammas amantibus
Ferarum catulis, jucunda
Horum signa exigit ut edam,
Fausta quidem, sed culpanda,
Ostenta harum aquilarum.
Jaculatorem autem invoco Apollinem,
Ne quas contrariorum ventorum
Danais diuturnas puppium-retentrices
Navigationis difficultates creet,
Urgens sacrificium
Aliud barbarum, non epulandum,
Litium fabrum,
Virum non metuentem: manet enim

μὴ δυναμένοις. Ἀλλως. τοῖς μὴ δυναμένοις πίλωσαι. Μαλερῶν] φθαρτικῶν. ¶ 148. Ξύμβολα φάναι] τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φάναι. ¶ 149. Δεξιὰ μὲν, καταμομφὰ ἢ φάσματα] δεξιὰ δὲ ἢ νίκλω, κατάμομφα δὲ ἢ χόλον Ἀρτέμιδος. ¶ 150. Στρυθῶν] ἢ αἰετῶν. ¶ 151. Ἰέϊον ἢ κακὸν] ὡς μάντις. ¶ 154. Ἀπλοίας τευξῃ] ὦ Ἄρτεμι. ¶ 156. Ἀδαῖον] ἰῶ ὑδοὶς ἴδαισεν. ¶ 157. Σύμφυτον] συγγενικὸν. ¶ 158. Οὐ δεισήνορα] ἢ Φοβερόν, ἢ, ἢ δείσαντα ἢ ἄνδρα.

Γὰρ φοβερὰ παλίνορσος
Οἰκοτέμως δολία,
Μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
Τοιάδε Κάλχας ξὺν
Μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων
Οδίων οἴκοις βασιλείοις·
Τοῖς δ' ὁμόφωνον
Αἴλινον, αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ-
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
Τοῦτό νιν προσεικάσω.
„Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,
„Πάντ' ἐπισταθμώμενος,
„Πλὴν Διὸς, εἰ τόδε μάταν
„Ἀπὸ φρενοῖδος ἄχθος
„Χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

ἀντιστροφὴ α.

„Οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
„Παμμάχῳ θράσει βρύων,
„Οὐδέν τι λέξαι πρὶν ὤν,
„Ος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
„κτῆρος οἴχεται τυχών.
„Ζῆνα δέ τις προφρόνως
„Ἐπινίκια κλάζων,
„Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

στροφὴ β.

„Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
„σαντα, τῷ πάθει μαθὼν

159. Παλίνορσος] ἡ ἐξ ὑστέρου ὁρμωμένη. ¶ 162. Ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς] δῆλ. ἢ νίκῃ. 166. Ομόφωνον] ὁμοφώνως. ¶ 168. Ζεὺς, ὅστις] διαφορὰ γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ἓ θεία δόξα. ¶ 171. Οὐκ ἔχω προσεικάσαι] ἐγὼ, φησι, πάντα ἐμαυτῷ καὶ πάντα ἐξετάζων ὡς ἐν σταθμῷ τινι, οὐκ ἔχω ὅμοιόν τι ἐυρεῖν τῷ Διΐ, εἰ μὴ ἀληθῶς ὑποβαλεῖν ὑπὸ τ' φρενοῖδος καὶ ἓ λογισμοῦ μάταιον ἄκρον ἄχθος. τὸ γὰρ σφὶ τινων ἄκρων διαλογίζεσθαι, μάταιόν ἐστιν ὄντως ἄχθος· ἡ δέ γε σφὶ θεία ἴσχυσε, καὶ τὸ δῆλον μήκιστον ἐκεῖνον ἔχειν ἀεὶ, ἡ μό-

Metuenda redux
Domicuſtos doloſa,
Memor ira exigens pro filia.
Talia Calchas cùm
Præclaris ſucceſſibus vociferatus eſt
Fata ab avibus
Occinibus ædibus regiis:
Convenientem vero hiſce (*oraculis*)
Næniam, næniam dic, bene autem eveniat.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Jupiter, quiſquis eſt, ſi hoc
Nomine appellari gaudeat,
Hoc cum ipſe appello.
„Non poſſum conjectare,
„Cum omnia penſitem,
„Præter Jovem, in quem hoc vanum
„Curæ pondus
„Vere oportet rejicere.

Antiſtrophe 1.

„Adeo ille qui modo erat potens,
„Omnium ad pugnandum provocatrici ſuperbiens audacia,
„Nihil dictu exiſtens prius,
„Quantus quantus vero poſtea evaſerit,
„Superiorem nactus perit.
„Jovem vero alacriter
„Per ovationes laudans,
„Compos fiet uſquequaque ſui propoſiti.

Strophe 2.

„(*Jovem, inquam*) qui ſapere homines
„Docet, nocumento

τον ἄχθος παντός ἐστιν ἀπηλαγμένον, ἀλλὰ ϗ χαρᾶς σαφῆ τὰ γνώμης, Διὸς νομίζετω. ¶ 176. Ην μέγας] ἀφ' ἧς τοὺς Τιτᾶνας. ¶ 177. Θράσει βρύων] ὁ Τυφῶν. ¶ 179. Τελαμῶνος] νικητὴν ὁπλομαχίας τὸν ἐν ταῖς πενταθλοις ἀποτελοῦντα ἐπὶ ἐλπίδι νίκης. ¶ 183. Τανύσεται φρενῶν τὸ πᾶν] ὑλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται. ¶ 185. Τῷ πάθει μαθὼν] — παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

„Θέντα κυρίως ἔχειν.
„Στάζει δ' ἴτ θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
„Μνησιπήμων πόνος·
„Καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίας
Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

ἀντιστροφὴ β.

Καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς
Νεῶν Ἀχαϊκῶν,
Μάντιν οὔτινα ψέγων,
Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
Εὖτ' ἀπλοίᾳ κιναγγεῖ
Βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

στροφὴ γ.

Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
Κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
Βροτῶν ἄλαι, ναῶν
Καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
Τρίβῳ, κατέξαυον ἄνθος Ἀργείων.
Ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
Χείματος ἄλλο μῆχαρ
Βριθύτερον πρόμαντις
Μάντις ἔκλαγξε, προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
Ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
Δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

ἀντιστροφὴ γ.

Ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
Βαρεῖα μὲν χὴ τὸ μὴ πιθέσθαι·
Βαρεῖα δ' εἰ τέκνον

¶ 187. Πρὸ καρδίας μνησιπήμων] τῷ ἁμαρτάπτοιν] συμφωνῶν, ἢ ἐκ ἀνθισάμβ@. ¶ 196. Κεντοτι τοῦτο συμβαίνει. ¶ 191. Σέλμα] ὁ ζυγός. αγγεῖ] Νεῶν ἐξεφθιτο ἅπα παντα. ¶ 198. Ἐχων] ὑπόζυγος γὰρ ὁ Ζεύς. ¶ 192. Ἡγεμὼν] μείζων ἀντὶ ὦ, ἐχίμβ@. ¶ 201. Κακόσχολοι] ὅθη καγὰρ Μενελάϊ. ¶ 195. Ἐμπαίοις] ἐμπεσούσαις. Συμ- κῷ τεινῦσαι σχολάζειν. ¶ 202. Βροτῶν ἄλαι] ἐκ τεῦ

„Efficiens ut documentum vere obtineant.
„Stillat autem etiam in ſomnis ante cor
„Malorum memor cruciatus;
„Et vel ad invitos venit prudentia.
Scilicet (*hæc*) gratia Deorum efficaciter
Sedili venerando (*cæli*) inſidentium.

Antiſtrophe 2.

Tunc Imperator ſenior
Navium Achaicarum,
Vatem neminem vituperans;
Incidentibus caſibus aſſentiens;
Quando navigandi impotentia naves exhauriente
Gravabatur populus Achaicus,
E regione Chalcidis retentus
Refluis in Aulidis portibus.

Strophe 3.

Flatus vero a Strymone venientes
Male feriati, famiferi, importuni
Hominum errores, navium
Et funium prodigi,
Immenſum tempus collocantes
In mora, carpebant florem Achivorum.
Poſtquam vero aliud auxilium,
Vel (*ipſa*) acerba tempeſtate
Gravius, primoribus (*Græcorum*)
Vates clanxit, allegans
Dianam, adeo ut terram Sceptris
Percutientes Atridæ
Non tenerent lacrymas.

Antiſtrophe 3.

Rex major natu tunc hæc dixit;
Gravis quidem calamitas non parere;
Gravis vero ſi filiam

ἕ Ομηρικῶ, Καὶ δὴ ἄγγελω ἐφίπτασκον ἀλητεύοντες. ἄτως, Επει ἦ ὁ μάντις εἶπε τὸ καὶ τὸ, ὁ ἄναξ ἦ ὁ πρέσβυς εἶπε τόδε. καὶ σφέτερος ἐστιν ὁ δὲ σύνδεσμος δέρκα σίσηπε νεῶν. ¶ 205. Τρίβω] διατρίβω. ¶ Αττικῶς. Ἀλλὰ δὲ πικρῷ, ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπεν. 208. Βεβυθίτερον] ἐπαχθέστερον. ¶ 213. Αναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ'] ἡ δόσις ἕ ἐπεὶ ἦ, ἐνταῦθα ἐστιν, ¶ 214. Κὴρ] τιμωρία. ¶ 215. Τίκτειν δαΐξω] πλείων εἰς ἕ δέ τὸ τίκτειν.

Δαίζω, δόμων ἄγαλμα,
Μιαίνων παρθενοσφάγοισι
Ῥείθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ
Πέλας. τί τῶνδ' ἄπτυ
Κακῶν; τίς πῶς λιπτόταυς τε γίγαμαι,
Ξυμμαχίας ἁμαρτών;
Παυσανέμου γὰρ θυσίας
Παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ
Περιόργως ἐπιθυμεῖν
Θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

στροφὴ δ.

Επεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
Φρενὸς πνέων δυσσιβὴς τροπαίαν,
Αναγνον, ἀνίερον,
Τόθεν τὸ παντότολμον
Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.
Θρασύπει γὰρ αἰσχρόμητις
Τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
Ετλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς
Γυναικοπείνων πολέμων ἀραγάν,
Καὶ προτέλεια ταῶν
Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους
Παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένιον
Εθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,

ἀντιστροφὴ δ.

Φράσιν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν,
Δίκαν χιμαίρας ὕπερθεν βωμοῦ
Πέπλοισι περιπετῆ,
Παντὶ θυμῷ προσαπτῆ
Λαβεῖν ἀέρδην, στόμα-
τός τε καλλιπρῴρου
Φυλακὰν κατασχεῖν, φθόγγον ἀραῖων οἴκοις,
Βίᾳ χαλινῶν τ' ἀπύδῳ μένει.

¶ 223. Ορχᾷ] τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις. ¶ 224. Περιόργως] θυμικῶς. ¶ 225. Εὖ γὰρ εἴη] καλῶς ἀποβαίη. ¶ 226. Ανάγκας ἔδυ λέπαδνον] ἀντὶ ζ, ὡσανάδη ποιεῖ τροπαίαν μεταβολῇ. ¶ 229. Τὸ παντόλμον] ὅθεν ἔγνω πάντα τὰς ἀνθρώπους τολμᾶν, ἀπὸ τῆς ἀναγκης δηλονότι. ¶ 231. Αἰσχρόμητις] αἰσχρὰ ποιοῦσα ἀναγκάζουσα. ¶ 232. Παρακοπὰ] ἡ νῦν ἀφροσύνη. Πρωτοπήμων] ἡ μείζων τῶν

Lacerávero, ornamentum meæ domus,
Maculans a virginea cæde manantibus
Rivulis paternas manus
Ad aras. quodnam horum
Extra malum? quodnam? ſed qui
Proditor fiem claſſis,
A ſocio exercitu deficiens?
Ventorum ſedatricis ſacrificii
Virgineique ſanguinis vehementer cupida eſt
Diana: quod bene eveniat.

Strophe 4.

Exinde neceſſitatis ſubiit capiſtrum
Mentis ſpirans impium ventiverſivum,
Nefandum, profanum,
Unde ſupra modum
Sapere pœnituit mortales:
Audaces enim facit male-ſuada
Miſera inſania autrix malorum.
Suſtinuit itaque mactator natæ fieri
Bellorum mulierem ulciſcentium auxilium;
Et ſacra navium auſpicalia:
Preces vero & voces patrem invocantes
Vitamque virgineam nihili fecerunt
Pugnæ-cupidi principes.

Antiſtrophe 4.

Dixit autem ſervis victimariis pater poſt precationem,
More capræ ſupra aram
Veſtibus involutam,
Totis viribus pronam
Ut illam corriperent tollutim,
Oriſque formoſi
Cuſtodiam comprimerent, vocem infauſtam domibus,
Per vim frænique mutum robur.

ἄ ἄλλων πημάτων. ¶ 236. Λιτὰς δ'] καὶ ἀφ' τὰς 243. λέγδλω] βασανιτικῶς. ¶ 244. Καλιεργέλιτὰς δὲ ἐποιεῖτο πρὸς τὸ πατέρα, παρ' οὗ ἦν ἡγήσαμενου] ἐνηύξω. 246. Βίᾳ χαλινῶν] τῇ βίᾳ καὶ το τὸ ζῶον αὐτῆς. 241. Περιπετῆ] περιεκεκασταῦ ἀταύρῳ μόνοι τῶν χαλινῶν μὴ ἰώντων αὐτὸν λαμένου. ¶ 242. Πρόνωτα] προνενευκυῖαν. ¶ λεῖν.

¶ 249.

Κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέυσ', ἔβαλ' ἕκαστον
Θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλη φιλοίκτῳ,
Πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσπτέπτειν
Θέλυσ', ἐπεὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας
Εὐτραπέζους ἤμελψει.

στροφὴ ε.

Ἀγνὰ δ' ἀταύρατος
Λυδᾷ πατρὸς φίλᾳ τριτόσπονδον εὔποτμον
Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
Τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐπέπω·
Τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
Ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.

ἀντιστροφὴ ε.

Τὸ δὲ πρόκλυτον,
Ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω·
Ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
Τορὸν γὰρ ἥξει σύναρθρον ἀὐταῖς.
Πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοις εὔπρα-
ξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
Γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἥκω σιβίζων σὸν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
Δίκη γάρ ἐστιν φωτὸς ἀρχηγοῦ τίων
Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
Σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς·
Κλύσιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

Κλ. Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
Ἐως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
Πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύων.
Πριάμου γὰρ ἥρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

¶ 249. Ὡς ἐν γραφαῖς] ὅξ τὸ κάλλος, ἢ ὅξ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι ἡ σφαγή. ¶ 257. Τοῖς τὸ ἄφωνον. ¶ 252. Ἀταύρωτον] ἄζυγον, μὲν παθοῦσι] τοῖς μὲν πεποιθόσιν ἡ δίκη δίδωσι τὸ μαπαρθενικόν. ¶ 253. Τετόσπονδον] πολλὰς θυσίας θεῖν. δίκαιον γὰρ ὄντες, μανθάνουσι τὸ μέλλον. ¶ ποιοῦντα ἢ εὐωχίας ἢ συμπόσια. Εὔκλειαν] ζηλωτὸν 261. Τῷ προγίνεσθαι] ὁ γὰρ προγινώσκων τὸ μέλ-ἀπείν δὲ ἑαυτῷ ἡ πατέρα. ¶ 255. Οὔτ' εἶδον] λον, καὶ προγιτάζει. 262. Τορὸν] φανερόν. τὸ πε-
πραμένον

At illa, croci tincturas in ſolum fundens, feriebat unumquemque
Sacrificorum ab oculis (*emiſſo*) jaculo miſericordiam creante,
Decora ſicut in picturis (*apparet*,) alloquique volens,
Quoniam ſæpe patris per cœnacula
Opipara cecinerat.

Strophe 5.

Virgo autem viri expers
(*Sua*) voce chari patris ſæpe-libantem felicem
Ætatem amice honorabat.
Quæ deinceps (*facta ſunt*) neque vidi, neque dico.
Artes vero Calchantis non ſunt irritæ.
Juſtitia autem illis qui paſſi ſunt inclinat
Cognoſcere futurum.

Antiſtrophe 5.

Ipſum autem præſcire,
Cum evitare non liceat, valeat;
Quippe idem eſt ac ante tempus ingemiſcere:
Manifeſtum enim eveniet quod vocibus (*vatum*) conſonum eſt.
Ergo poſthac ſecundus ſit
Rerum exitus, ut volet hoc cognatione proximæ Apiæ
Terræ unica cuſtodia & præſidium.

IAMBI.

Accedo tuam, Clytemneſtra, adorans majeſtatem:
Juſtum enim eſt Principis honorare
Uxorem, orbato virili ſolio.
Tu vero ſive audieris quid magni momenti, ſive nil tale (*audiens*)
Ob ſpes bonorum nunciorum ſacra paras.
Audirem lubens, nec tamen indigner ſi taces.

Clyt. Boni quidem nuncii, juxta proverbium,
Aurora ex nocte matre contingat.
Intelliges autem ſpe majus auditu gaudium.
Priami enim ceperunt Argivi urbem.

πρωμίνου φαιτεῖν ἥξει. ¶ 263. Εὔπραξις] εὐπραξία· παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυγχάνειν αὐτῇ. γάμοι. ¶ 264. Τοῦ ἄγχιστα] τὸ συγχωρεῖν. ¶ 265. Μενέφρονος] ἐπειδὴ μόνοι γίγνοντες ἐφύλαττον τὴν Ἑλλάδα. ¶ 268. Ἐρημωθέντος] ἤγουν, ἐρήμου καταλειφθέντος, ὡς ἀπεδημοῦντος τοῦ βασιλέως. ¶ 271. Οὐδὲ σιγώσης] εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μεμψομαί σοι. 272. Παροιμία] παλαιὸς λόγος. ¶ 273. Ὡς γένοιτο] γένοιτο καλὴ ἡμέρα, ὥσπερ ψαίμιος ἄν.

Χο. Πῶς φής; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
Κλ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἢ τορῶς λέγω;
Χο. Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλυμίνη.
Κλ. Εὖ γὰς φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
Χο. Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
Κλ. Ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος Θεοῦ.
Χο. Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
Κλ. Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
Χο. Ἀλλ' ἢ σ' ἐπαίνη τις ἄπτερος φάτις;
Κλ. Παιδὸς νέας ὡς, κἀρτ' ἐμωμήσω φρένας.
Χο. Ποίᾳ χρόνῳ δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
Κλ. Τῆς νῦν τεκούσης Φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.
Χο. Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
Κλ. Ἥφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγέλου πυρὸς
Ἐπεμπεν. Ἰδη μὲν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ Φαὸς ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
Ὑπερ Ελης τε πόντον ὥστε ναυτίσαι
Ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
Πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὡς τις ἥλιος,
Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
Ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
Νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
Ἐκὰς δὲ Φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολών.
Οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
Ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἀπαίνετο
Φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
Λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν Φάος·
Ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
Ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.

¶ 281. Μὴ δολώσαντ©] εἰ μήπω θεός με ἀπα- τᾷ. ¶ 284. Απτερ©] ἰσόπτερ©, κοῦφη. ¶ ¶ 291. Ερμαῖον] ὄρ© Λήμνε ἐν ᾧ ἱτιμᾶτο ὁ Ερμῆς. ¶ ¶ 292. Φαὸς] λαμπάδα. ¶ 294. Ναυτίσαι] ὑπερ-

Chor. Quid ais? fugit (*me*) dictum (*tuum*) præ incredulitate.
Clyt. Trojam Achivorum esse (*aio.*) num clare loquor?
Chor. Gaudium me subit lacrymas eliciens.
Clyt. Quippe bene te velle vel oculus arguit.
Chor. Quodnam autem certum argumentum tibi istorum est?
Clyt. Est. quidni? nisi fucum faciat deus.
Chor. Num somniorum visa probabilia colis?
Clyt. Non acciperem opinionem (*somno*) gravati animi.
Chor. Num quis beavit te incertus rumor?
Clyt. Tanquam pueræ juvenculæ, graviter cavillaris mentem.
Chor. Quampridem est quod capta est civitas?
Clyt. Hac, inquam, nocte quæ hunc diem peperit.
Chor. Et quis assecutus esset ad nuntiandum tantam celeritatem?
Clyt. Vulcanus ex Ida fulgidum emittens jubar.
Lampas vero lampadem angariantis ignis
Misit: Ida quidem ad Hermæum promontorium
Lemni; ingentem vero facem ex insula tertiam
Atho montis cacumen Jovi dedicatum excepit,
Adeo ut super Helles pontum etiam transfretaretur
Vis permeantis lampadis lubenter,
Picea, auriluca, veluti sol aliquis,
Jubar transmittens Macisti speculis.
Hic autem non omnino aut cunctans, aut incurie somno
Victus, nuntii partes prætermisit;
Sed procul facis lumen ad fluenta Euripi
Mesapii custodibus perveniens indicat:
Qui vero fulgore responderunt, & nuntiarunt ulterius,
Graiæ ericæ acervum accendentes igni.
Valida autem lampas neutiquam obscurata,
Asopi campum transiliens, instar
Lunæ serenæ, ad Cytheronis apicem
Excitavit aliam successionem deductoris ignis.
Lucem autem longe-missam non respuebat
Custos, accendens majorem supra dictis ignem;
Lacumque supra Gorgopin irruebat lumen:
Perveniensque ad montem Ægiplanctum,
Incitavit (*speculatores*) ut mihi indulgerent ignis mandatum.

ὑπερθῶσαι. ¶ 295. Ισχὺς] μεγίστη πύκνη, ἰσχὺς 304. Μανρωμῶν] σημείωσαι ὅτι ἀπέβαλε τὸ α δίχ πνεύσ. 301. Μεσαπίου] Μεσάπιον, ὄρ@ μεταξὺ τὸ μίτεον. ¶ 309. Πλέον καίουσα] ἡ δ Κιθαιρῶν Εὐβοίας ἢ Βοιωτίας. ¶ 303. Θωμὸν] σωρόν. ¶ ν@. ¶ 311. Λιγίπλαγκτον] ὄρ@ Μεγαρικ@.

Πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μέτρῳ
Φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
Περθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλῃ πρόσω
Φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
Φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
Τοιοίδ' ἔτυμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
Ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενος·
Νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
Τέκμαρ τοιοῦτο σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
Ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
Χο Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
Λόγους δ' ἀκοῦσαι τοὐσδε καὶ ποθαυμάσαι
Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.
Κλ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
Οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
Ὄξος τ' ἄλυφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύτει,
Διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέπους.
Καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
Φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
Ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
Παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
Δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
Τοὺς δ' αὖτι νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνου
Νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ἂν ἔχει πόλις,
Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
Ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
Νέμεται ἤδη, τῶν ὑπαυθρίων πάγων
Δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δυσδαίμονες
Ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
Εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς παλισσούχους θεοὺς
Τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
Οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
Ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπλῃ στρατῷ

¶ 314. Πώγωνα] πώγωνα λέγει ἢ εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἀεμιὰ τοῦ πυρός· ἢ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὀξὺ λήγει. ὥσπερ ἢ ἀλαχῆ αὐθάδη γνάθον ἢ ἀκμὴν εἴρηκε, ἢ ὀξύτητα ἢ σφῳός. σημείωσαι ἢ ὅτι ἐκ τούτου ὠνόμασαν ἀεμιὰν τοὺς μετεωρολόγους πωγωνίας ἀστέρ. Σαρωνικοῦ] κόλπος περὶ Τροιζῆνα. ¶ 315. Κάτοπτον] τὸ κατόψιον.

Illi autem mittunt accendentes vi indomita
Promiſſam ignis barbam, & Saronici
Freti ex adverſo conſpicuum faſtigium ulterius ut ſuperaret
Emicantem: deinde inceſſit & attigit
Arachnæum cacumen, urbi vicinas ſpeculas:
Dein in hanc domum Atridarum inſiluit
Lumen hocce oriundum avito Idæo igne.
Tales veræ tedigerorum leges,
Aliæ ab aliis per vices impletæ:
Primas vero tenent primus & extremus curſor.
Indicium tale teſſeramque tibi enarro,
Viro prænuntiante e Troja mihi.

Chor. Diis quidem poſtea, mulier, ſupplicabo:
Hoſce autem audire ſermones & admirari
Continuo velim, itaque iterum dicas.

Clyt. Trojam Achivi hodie poſſident.
Exiſtimo clamorem inſociabilem in urbe emineré.
Acetum & oleum ſi infundas in vas idem,
Repugnantia, non amica (*eſſe duo illa*) dixeris.
Et eorum qui capti ſunt & eorum qui vicerunt ſeorſim
Voces audire licet eventus duplicis.
Illi enim circa corpora procumbentes
Virorum fratrum & patrum,
Pueri ſenum, non jam collo libero
Ingemiſcunt chariſſimorum (*parentum*) mortem.
Hos rurſus noctivagus e prælio labor
Jejunos ad optima eorum quæ habet civitas
Ordinat, ſecundum nullum per partes (*diſtributionis*) ſignum:
Sed prout unuſquiſque duxit fortunæ ſortem,
In captivis Trojanis ædibus
Modo habitant, ſubdiali a frigore
Et roribus liberati, utque infelices
Incuſtoditam dormient totam noctem.
Si vero pie colant deos urbis præſides
Illos victæ regionis, deorumque delubra,
Non ipſi cum prius ceperint poſtea capiantur.
Amor autem ne quis prius incidat exercitui (*opto*)

καπνόωσιν. ¶ 317. Ἀργείων αἶπος] ὄρος Ἄργους. ταῦθα ἡ ἐτυμολογία· ἐκ τῆ φύτλης ἡ γένες) Φυτάλιος, ἤγουν Φυτεσπόρος, ἢ μεταθέσει δὲ καὶ φωνίαν, Φυτάλμιος.

¶ 319. Οὐκ ἄπαστον] οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές.

¶ 335. Φυταλμίαν] ἢ ἀπὸ τὸν Φυτάλμιον Δία ἐ-

Πεθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν ηκαμέτης.
Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους ηστίμε σατηρίας
Κάμψαι διαύλε θάτερον κῶλον πάλιν·
Θεσῖς δ' ἀκαμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
Εγρήγορεν τὸ πῆμα τῶν ἀλωλότων
Γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
Τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύης·
Τὸ δ' εὖ κρατεῖν, μὴ δίχορρόπως ἰδεῖν.
Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὕπνον εἰλόμην.
Χο. Γύναι, κατ' ἄνδρα σάφρον' εὖφρόνως λέγεις.
Εγὼ δ' ἀκούσας πιστά σε τεκμήρια,
Θεοὺς προσιπτεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
Χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνε.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ω Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,
Μεγάλων κόσμων κτιάτειρα,
Ητ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
Στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαι,
Μήτ' εὖν παρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας
Γάγγαμον, ἄτης παναλώτε.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
Τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Αλεξάνδρῳ,
Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἀν
Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲς ἄστραν
Βέλος ἠλίβατον σκήψειεν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφὴ α.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσ' εἰπεῖν,
Πάριστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι
Ως ἔπραξεν, ὡς ἔκραπν.
Οὐκ ἔφα τὶς θεοὺς βροτῶν
Αξιοῦσθαι μέλειν
Οσοις ἀθίκλων χάρις

352. Διαύλε θάτερον] ἐπειδὴ ὁ δίαυλος δύο ἴχνη τες, δὲ λοιπὸν ἢ τὸ ἄλλον διελθόντα, ἢ ὑπενοεῖσαι πρὸς ταδίοις, ὧν τὸ ἕτερον διῆλθον ἤδη, εἰς Τροίαν ἀνελθόντων οἴκων. ¶ 355. Πρόσπαια] πρόσφατα· νῦν, σεμνο-

Ut cupiant quæ non oportet, lucris victi:
Opus enim esset ad domum reducis salutis
Ad flectendum alterum diauli crus.
Sin diis obnoxius redierit exercitus,
(*Ad vindictam*) vigil clades deperditorum
Foret, etiam fortuita non occurrerent mala.
Talia scilicet sunt quæ ego mulier sentio.
Hoc bene vortat, ne varium eventum videam.
Nam & inter multa bona quod optimum est eligerem.
Chor. Mulier, pro virili prudentia sapienter loqueris.
Ego vero audiens fida argumenta,
Deos salutare rite me accingam.
Gratia enim laborum non sine præmio impenditur.

ANAPÆSTI.

O Jupiter rex, & nox amica,
Magnorum ornamentorum domina,
Quæ Trojæ muris injecisti
Clausum rete, ita ut neque grandis (*natu*)
Neque quisquam junior supervaderet
Servitutis magnum everriculum,
Calamitatis nemini parcentis.
Magnum Jovem hospitalem veneror;
Utique qui hæc machinatus est adversus Parin,
Qui tendebat jamdiu arcum suum, ut
Neque ante tempus, neque ultra sidus
Jaculum irritum impingeret.

EPODICA.

Strophe 1.

Jovis plagam dicere possunt,
Hoc quidem pervestigare licet
Ut fecit, ut perfecit.
Negavit aliquis deos mortalium
Dignari curam gerere
Quibuscunque non-tangendorum gratia

περιπαίσαντα ἢ περιχρύσαντα αὐτοῖς. ¶ 362. Οὐκ 369. Γάγγαμεν] δίκινον. ¶ 372. Τόξον] ἤγουν ἡ ἄτιμος] τιμώμενοι ὃ οἱ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς. ¶ τιμωρίαν, μεταφορικῶς. ¶ 380. Αθίκιαν] ἡ ἱερῶν. ¶ 382.

Πατοῖθ' ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
Πίφαυται δ' ἐγγόνως
Ατολμήτων Αρη πτεύντων
Μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεύντων δωμάτων ὑπέρφευ
Υπὲς τὸ βίλτιστον. ἔτω δ' ἀπή-
μαντον, ὥστε κ' ἀπαρκεῖν
Εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτῳ πρὸς κόρον ἀνδρὶ
Λακτίσαντι μεγάλα δίκας
Βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.

ἀντιστροφὴ α.

Βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθὼ,
Προβουλόπαις ἄφερτος, ἄτας.
Αχος δὲ παμμάταιον
Οὐκ ἐκρύφθη· πρέπει δὲ φῶς,
Αἰολαμπὲς σίτος.
Κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
Τρίβῳ τε καὶ προβολαῖς
Μιλαμπαγὴς, πέλει
Δικαιωθεὶς, ἐπεὶ
Διώκει παῖς πλατὺν ὄρπιν,
Πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
Φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
Ες δόμον τὸν Ατρειδᾶν,
Ησχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖς γυναικός.

στροφὴ β.

Λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
Κλόνους λογχίμους τε καὶ
Ναυβάτας ὁπλισμοὺς,

¶ 382. Πίφαυται] οἱ θεοὶ, φησὶ, πίφαυται τὴν Αρη μείζω ἢ δικαίως τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων. φανερὸς ποιῶν τοὺς ὀκγόνους τῶν ἀτεβῶν τῶν πτεύντων ἤγουν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομβίων τοῖς ἱεροῖς εἴκοις τῶν θεῶν.

Calcetur; at ille non eſt pius.
Sed res manifeſta facta eſt nepotibus
Inaudendum Martem ſpirantium
Majorem juſto,
Plenis ædibus ſupra (*heu!*)
Supra id quod optimum. Sit vero mihi
Innoxia ſors, ut contentus ſim
Recte ſapiendi compos:
Non enim propugnaculum
Divitiarum eſt viro præ petulantia
Conculcanti magnæ Juſtitiæ
Aram, ad interitum.

Antiſtrophe 1.

Aſt urget infelix Suada
Inſidiata liberis intoleranda mala.
Remedium autem omne irritum
Non latet; ſed emicat lux,
Grave-lucens noxa,
Et æris mali inſtar,
Attrituque & alliſionibus
Probatus vitioſus
Exiſtit, quoniam
Perſequitur puer avem volucrem,
Civitati attritionem intolerabilem immittens.
Preces vero audit deorum nullus;
Sed horum authorem
Hominem injuſtum tollit.
Qualis & Paris, veniens
In dōmum Atridarum,
Dehoneſtavit hoſpitalem menſam
Furto mulieris.

Strophe 2.

Illa vero relinquens civibus clypeales
Haſtileſque turbas &
Navales armaturas,

θεῶν. ¶ 393. Παῖδ᾽] τ᾽ δ᾽ ἄτης παῖδα ἄφιστον τινα, δῆλον, ὃ πλυτίσαι τὰς παῖδας πειμῴην. ¶ ἡ ἀφόρητος ἡ βαρεῖα ἐστιν, ἥτις βιάζεται ἀνθρώπους, πρὸ- 397. Σὺν] τοῦτ᾽ ἔστι, σὺλας.

Αγυιὰ τ' ἀντίφερτον
Ιλίῳ φθορὰν,
Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
Ατλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστυγον
Τόδ' ἐπίπονοι δόμων προφῆται.
Ιὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
Ιὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάτορες.
Πάριστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀλοίδορος,
Αδίκως, ἀφεμίναν, ἰδεῖν.
Πέθῳ δ' ὑπὲς ποντίας
Φάσμα δόξυ δόμων ἀτάσσων.
Εὐμόρφων γὰρ κολοσσῶν
Εχθεται χάρις τἀνδρί.
Ομμάτων δ' ἐν ἀχηίαις
Ερρει πᾶσ' Αφροδίτα.

ἀντιστροφὴ β.

Ονειρόφαιται δὲ πεπθήμονες
Πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
Μάταν γὰρ εὖτ' ἂν
Εσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ,
Παραλλάξασα διὰ χερῶν,
Βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη,
Τάδ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ελλάδος αἴας συνορμίσεις
Πέπθεια τλησικάρδιος
Δόμων ἑκάστου πρέπει.
Πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
Οὓς μὲν γὰρ ἔπεμψεν οἶδεν·
Αντὶ δὲ φωτῶν τεύχη
Καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου τοὺς
Δόμους εἰσαφικνεῖται.

¶ 414. Αντίφερτον] ἴσον, ἀντὶ πρωικὸς φθορᾶ τοῦ σιγᾶν, τοῦτ' ἔστι, καὶ παρίησιαζομένων, καὶ ῥᾳδίαν καὶ ἀπώλειαν κομίσασαν. ¶ 422. Αφεμίναν] φθεγγομένων τι δίχα τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ἀφεμίναν ἡμῶν τῆς σιγῆς· ὃ ἐστι, καὶ· ἀφεσμένων ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν,

Adducens loco dotis
Ilio exitium,
Tranſiliit raptim per portas,
Non audenda auſa; multum vero ingemuerunt
Compellantes hanc domum vates.
Heu! heu domus, domus & domini!
Heu lectus & cubilia viri-amantia!
Adeſt ſilentium rumpentibus nobis inhonora, non audens conviciari,
Viſu ſuaviſſima.
Deſiderio vero tranſmarinæ
Spectrum videbitur ædium dominis.
Specioſarum enim ſtatuarum
Inviſa eſt gratia viro.
Oculorum autem in vacuitatibus
Abiit Venus omnis.

Antiſtrophe 2.

In ſomniis autem occurrentes luctuoſæ
Præſto ſunt apparitiones
Afferentes gratiam vanam.
Vanum enim cum quis
Bona videre videatur,
Elapſum inter manus,
Abiret viſum haud ita poſt
Cum pennis ſequentibus ſomni ſemitas.
Moleſtiæ quidem domeſticæ ad ipſos lares
Hæ ſunt, & his graviores.
Univerſim autem a Græcia ſimul profectis
Luctus tabificus
In domibus cujuſque urget.
At multa certe attingunt jecur:
Quos enim emiſit, novit;
Pro ipſis autem viris arma
Et cinis in ædes
Cujuſque redeunt.

σῖαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἐδίστη, καὶ πολύτι- 439. Συνεμίσους] τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ελλάμμ, καὶ ἀλοιδορῶ. ἤγουν, νομίζομεν ἔτι συνεῖναι δὲ ἀπάντων ἐκεῖσε τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πυνθάνεσθαι ἡμῖν ἀντὶ, καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπλανέν. ¶ διατίπτει.

στροφὴ γ.

Ο χρυσαμοιβὸς δ' Αρης σωμάτων,
Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
Πυρωθὲν ἐξ Ιλίου
Φίλοισι πέμπει βαρὺ
Ψῆγμα δυσδάκρυτον
Αντήνορος σποδοῦ
Γεμίζων τοὺς λέβητας ἐυθέτους.
Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα,
Τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
λοτρίας διὰ γυναικός.
Τάδε σῖγά τις βαύζει.
Φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
Προδίκοισιν Ατρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
Θήκας Ιλιάδος γᾶς
Εὐμενεῖ κατέχουσιν·
Εχθρὰ δ' ἴσχοντας ἔκρυψεν.

ἀντιστροφὴ γ.

Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ.
Δημοκράτου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
Μένει δ' ἀκοῦσαί τι μοῦ
Μέριμνα νυκτηρεφές.
„Τῶν πολυκτόνων γὰρ
„Οὐκ ἄσκοποι θεοί.
„Κελαινὰ δ' οὖν ἐρινύες χρόνῳ
„Τυχηρὸν ὅτ' ἄνευ δίκας,
„Παλιντυχῆ τριβᾷ βίου
„Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀίστοις
„Τιλίβοντος οὔτις ἀλκά.
„Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ,
„Βαρὺ βάλλεται γὰρ ὄσσως
„Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
Μήτ' εἴην πταλιπόρθης,

¶ 456. Αλλοτρίας] ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλλυτο γυναῖκα, σιωπηλῶς βοᾷ μετὰ ὀργῆς, δίκην κυ-

Strophe 3.

Mars autem excambiator corporum;
Et libripenſor haſtæ in certamine,
Uſtulatum ex Ilio
Ad amicos mittit grave
Ramentum lacrymabile
Cineris viri vicem explentis,
Implens urnas feſtiles.
Lugent vero laudantes viros,
Hunc quidem, quod fuerit pugnæ ſciens;
Hunc vero, quod inter ſtrages honeſte procubuerit
Ob uxorem alterius.
Hæc quis ſilenter muſſitat.
Invidioſus autem ſubrepit dolor
Vindicibus Atridis.
Alii vero ibidem ſub muris
Loculos Trojanæ terræ
Specioſi juvenes occupant;
Hoſtilis autem (*terra*) occupantes occulit.

Antiſtrophe 3.

Gravis autem civium rumor cum invidia,
Popularis imprecationis ſolvit debitum.
Expectat autem audire
Mea ſollicitudo aliquid occultum:
„Multarum enim cædium authorum
„Non ſunt incurioſi dii.
„Sed nigricantes furiæ tandem
„Eum qui præter fas fortunatus eſt
„Contraria conditione vitæ
„Reddunt obſcurum, inter obſcuros autem
„Exiſtentis nulla vis.
„Bene autem audire cum invidia populi,
„Grave eſt; injicitur enim oculis
„De cœlo fulmen.
Ego autem eligo divitias non invidendas.
Neque ſim urbium expugnator,

νές. ¶ 461. Τείχω] ὁ ἐκπίπτων ἐκ τῆ Τροίᾳ. τὸ δ' ἐνμορφοι, ἀντὶ τοῦ πλείονα εἴκοσιν ἀντὶ εἰκοσάβίβλων δὲ, αὐτῆς τῆς Τροίας τὸ τεῖχος, εἰπεῖν. κτλ.

Μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς
Ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.

ἐπῳδός.

Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγίλου τὴν πόλιν
Διήκει θοὰ ῥάξις·
Εἰ δ' ἐτητύμως,
Τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
Τίς ἀδὴ παιδὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
Φλογὸς παραγγέλμασι
Νέοις πυρωθέντα καρδίαν,
Επτυ' ἀλλαγᾷ λόγους
Καμεῖν; ἐν γψαικὸς αἰχμᾷ,
Πρέπει, πρὸ τοῦ φανέντος
Χάριν ξυναιρέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος
Επιέμεται ταχύπορος.
Αλλὰ ταχύμορον
Γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κλ. Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγὰς,
Εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνείρατων δίκην,
Τερπνὸν τόδ' ἦλθον φῶς ἐφήλωσε φρένας.
Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
Πηλοῦ ξύνεδρος δι-ψία κόνις τάδε,
Ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτέ σοι δαίων φλόγα
Ὑλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός.
Αλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λίγων·
Τὸν αἰτίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγων·
Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
Χο. Οστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.
Κή. Ιὼ πατρῷον οὖδας Αργείας χθονός.
Δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,

¶ 486. τύθω] τὸ ψύθω συνειχον τῷ ψεύ- τὸ, θ, δῆλον. παρεῦπέκειται δὲ τὸ ψεῦδω. ¶ δει, ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. ἔτι δὲ συγγενῆ τὸ, δ, καὶ 494. Ο θῆλυς ὄχθω] ἄγων, ἀλεξανδρικῶς, ἢ γν-

Neque ipſe captus
Sub aliis vitam degam.

Epodus.

Cæterum ex igne felix nuntium afferente
Urbem pervadit velox rumor;
An autem vere,
Quis novit? certe Deus eſt non mendax.
Quis ita eſt ſtolidus, vel mente læſus,
Ut flammæ ſignis recentibus
Accenſus animo
Mox ad triumphum orationem
Meditetur? in mulieris imperio
Convenit ante rem manifeſtatam
Congratulari.
Credulum valde muliebre judicium
Serpit celeriter-iens.
Sed brevi durans
Fœminæ præconio celebrata perit fama.

IAMBI.

Clyt. Mox ſciemus lampadum luciferarum
Signorumque per faces & ignis vices,
An veræ ſint, an, ſomniorum inſtar,
Gratum veniens illud lumen eluſerit animum noſtrum.
Præconem hunc a littore video obumbratum
Ramis olivæ: teſtatur autem hæc mihi frater
Luti ſocius aridus pulvis,
Quod neque mutus, neque accendens facem
Materiæ montanæ ſigna dabit per fumum ignis.
Sed vel ut magis lætemur verbis hortabitur.
His autem contrarium averſor ſermonem;
Bene enim ad ea quæ feliciter apparuerunt fiat acceſſio.
Chor. Qui hæc aliter exoptat huic civitati,
Ille erroris animi ſui fructum ferat.
Præ. Io paternum ſolum Argivæ terræ!
Decimo hoc anni lumine ad te veni,

ἢ ὡς ταυτὸν ὂν γυναῖκα εἰπεῖν, καὶ ὄρον αὐτῆς ἐκ- χίως φθειρόμενον, καὶ οὐκ ἄλλο πολὺ διαμένον. ¶ θεῖναι. ¶ 497. Γυναικοκήρυκτον] τὸ φημιζόμενον 513. Δικαίᾳ] τινὶς μέμφονται τῷ ποιητῇ, ὅτι ἀ- ἀγαθὸν ὑπὸ γυναικῶν, ἀνύπαρκτόν ἐστι, καὶ τα- θημερὸν ποιεῖ τὸν Ἕκλωνα ἥκοντα.

¶ 514.

Πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
Οὐ γάρ ποτ' ἤυχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
Θανὼν μεθέξειν φιλτάτης τάφου μέρος.
Νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
Ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
Τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
Ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παγώνιος,
Ἄναξ Ἀπολλον. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
Πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
Ἥρας τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
Σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀστήλιοι,
Ἤ που πάλαι φαιδρῶσι τοῖσιδ' ὄμμασι
Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
Ἥκει γὰρ ὑμῖν Φῶς ἐν εὐφρόνῃ Φέρων
Καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε (καὶ γὰρ εὖ πρέπει)
Τροίαν κατασκάψαντα τῶν δικηφόρου
Διὸς μαχίλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
Τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
Ἄναξ Ἀτρείδης πρίσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
Ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
Τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
Ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
Ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
Τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
Αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια.
Κλ. Κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
Κή. Χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντέρῳ θεοῖς.
Κλ. Ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

¶ 514. Πολλῶν ῥαγισῶν] ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς μαχῶ. ¶ 523. Τιμάορον] βοηθόν. ¶ 528. τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν ῥαγισῶν εἰς τὸ ὕδωρ, μία τις Ἀστελλίοι] οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐρῶντες. ¶ 535. Μασῶσιν τὴν ναῦν. ¶ 521. Κἀπαγώνιος] ὑπὲρ κίθαρις] σπάνις. ¶ 541. Πάρις γὰρ] ὑπὸ κοινοῦ τὸ,

E multis fractis rebus ſperatis hujus unius factus compos.
Non enim unquam ſperaſſem hac in Argiva terra
Mortuus participare optatiſſimi ſepulcri partes.
Nunc ſalve mihi terra, ſalve lux Solis,
Supremuſque regionis Jupiter, & Pythius rex,
Arcubus vibrans non ultra in nos tela.
Satis ad Scamandrum infeſtus eras:
Nunc autem contra eſto ſalutifer, & non oppugnes nos,
O rex Apollo. Deos vero qui præſunt certaminibus
Omnes invoco, meumque vindicem
Mercurium, amatum caduceatorem, caduceatorum numen verendum,
Heroaſque qui nos deduxere rurſus benevolos,
Ut excipiant exercitum qui evaſit ex prælio.
Io regum palatia, amicæ ædes,
Verendæque ſedes, & dii Soli expoſiti!
Si unquam ante, oculis ſerenis
Accipite decenter regem longo poſt intervallo:
Venit enim lumen in nocte afferens vobis
Et his omnibus commune rex Agamemnon.
Itaque ipſum complectimini (namque decet)
Et qui Trojam ſubruerit vindicis
Jovis ligone, qua ſubigitur ſolum.
Aræ autem ſubverſæ ſunt & deorum ſedes,
Et ſemen omnis terræ periit.
Tali vero jugo Trojæ impoſito
Rex Atrides major natu vir felix
Venit, qui honoretur digniſſimus mortalium
Qui nunc (*vivunt*:) neque enim Paris neque tota civitas
Gloriatur id quod fecerit eo quod paſſus ſit majus eſſe.
Cum enim deberet rapinæ furtique pœnam,
Excidit & a liberatione, & funditus perditam
Cum tota regione paternam demeſſuit domum.
Multati autem ſunt duplici delictorum pœna Priamidæ.

Clyt. Salve præco Achivorum qui in exercitu ſunt.

Præ. Salvus ſum; quin moriar non amplius diis negabo.

Clyt. Amor te exercuit paternæ hujus terræ?

τὸ, ὕτε, λπτίον ϗ εἰς τὸ, Πάρις· συνπακούεται Ϝθρασιν] ἰθήμασεν, ἔκτεισε. καινῶς ϗ ἔθηξεν, ἀφεῖλεν· γὰρ ἐκ ϗ ἐπαγομένων. ¶ 542. Τὸ δρᾶνα ξ πάλο ; ἀφ' ἁ ϗ ἡ θρῆξ· ϗ Εὐριπίδης, ἰδεῖν πρὸ ἄκρας πλίνν] τοῦτο δηλοῖ, ὡς ὁ πλίνν δίδρακεν ἡ πτοιᾶν. ὡς ἀπεθραξε τείχας. ¶ 546. Δμαέντα] τὸ μιαίνν ¶ 544. Τῶ ϕυσίᾳ] ξ ϕυσαῶξ τὰς Τρῶας. ¶ 545. τ' ἁμαρτίας.

Κή. Ωστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
Κλ. Τερπῆς ἄρ' ἥτι τῆνδ' ἐπήβολοι νόσῳ;
Κή. Πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δισπόσω λόγῳ;
Κλ. Τῶν ἀντιρώντων ἡμέρᾳ πεπληγμένος.
Κή. Πεθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
Κλ. Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν.
Κή. Πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπῆν φύγος στρατῷ;
Κλ Πάλαι τὸ σιγᾷν φάρμακον βλάβης ἔχω.
Κή. Καὶ πῶς ἀπίντων τυράννων ἔτρεμες τινάς;
Κλ Ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
Κή. Εὖ γὰρ πέπραχται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
Τὰ μέν τις εὖ λέξειεν ὑπερτῶς ἔχειν,
„Τά δ' αὖτε καὶ πίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
„Ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
Στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ πρεσσήν, πλέον φύγος·
Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
Ἐξ οὐρανοῦ γὰρ καὶπὸ γῆς λειμωνίαι
Δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδοι σίτου
Εσθημάτων τιθέντες ἔνθρον τρίχα.
Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
Οἷον παρεῖχ' ἄφιρτον Ἰδαία χιών,
Ἢ θάλπος, οὗτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
Κοίταις ἀκύμων νηΐμοις εὕδοι πεσών,
Τί ταῦτα πείθειν δεῖ; παροίχεται πόνος·
Παρεῖχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
Τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
Τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
Καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς καταξιῶ.
Ἡμῖν δὲ τοῖς λαπτοῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
Νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.
Ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίῳ φάει,
Ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις.
Τροίην ἑλόντες δήποτ' Ἀργείαν στόλος,

¶ 559. Ων ἐῦν τὸ σὸν] ὧν ἔτι τὸ σὸν ἡμέρωσον ὑπὸ σοῦ, νὰς] ἀντὶ β, σπανίως. καὶ τότε γὰρ ἡ συνεχῶς ἀπηλαύομεν· τὸ, Τεθνᾶσι δ' οὐκέτ' ἀντιεῖ θυσῖν. ¶ 565. Σπαρ- τὸ ῥ, παρήξεις, ἀντὶ β, φθειρομένης ὕπὸ β κατεσχη- ματο-

Præ. Ita ut illacrymer oculis præ gaudio.
Clyt. Jucundi num eſtis hujus participes morbi?
Præ. Quomodo edoctus compos fiam hujus ſermonis?
Clyt. Eorum qui viciſſim amant deſiderio ictus.
Præ. Deſiderare te dicis deſiderantem hanc terram exercitum.
Clyt. Ita ut ſæpe ex occulto animo ingemiſcerem.
Præ. Unde malevolum hoc inerat odium exercitui?
Clyt. Tacere, remedium noxæ jamdudum habeo.
Præ. Et quomodo cum reges abeſſent timebas ullos?
Clyt. Ita ut tu ſupra dicebas, etiam mori cupiam.
Præ. Bene utique accidit: eorum autem quæ temporis progreſſu (*accidunt*)
Alia quidem recte quis diceret bene habere,
„Alia contra triſtia. quis præter divos
„Eſt inoffenſus per omne tempus?
Nam ſi labores dixero & graves excubias,
Anguſtos tranſitus & male-ſtratos, quam non
Gementes tranſivimus dici partem?
Quæque rurſus in continente etiam aderant majus odium:
Cubilia enim erant ſub mœnibus hoſtium;
De cœlo autem & a terra pratenſes
Rores irrorabant, aſſiduum malum
Veſtibus imponentes vellus ferinum.
Quod ſi quis hyemem dicat qua aves necabantur,
Qualem exhibebat intolerabilem ex Ida nix,
Vel calorem, quando pontus in æſtivis
Cubilibus ventorum expertibus tranquillus & ſtratus dormit,
Quorſum opus eſt hæc lugere? præteriit labor:
Præteriit certe, quod ad defunctos attinet,
Ut non poſtea curent ne reſurgere quidem.
Quid opus eſt eos qui perierunt ad calculos revocare,
Viventem autem dolore afficere ob fortunam adverſam?
Imo calamitatibus valedicendum cenſeo.
Nobis qui ſumus relicti de exercitu Græcorum
Exuperat lucrum, jactura autem non eſt æqualis.
Ita ut gloriari par ſit in hac Solis luce
Per mare & terram volitantibus.
Troja capta tandem, claſſis Argivorum

ματ⊙· ⫩ νεῶν. ¶ 570. Εμπεδον σὺ⊙·] τὸ ἐξακριβῶν, ὑπερβέβηκα σοῦ ⫩ ἀπαλωλότων. ¶ 580. Τύχης παρόντων, τὸ ἀβλαβεβληκότων ἡμῖν κάκιον. ¶ 579. Τί λυπεῖν] δεῖ τῇ ἀπορρήτῳ ⫩ ἀπολωλότων δεῖ τὰ ζῶντα τοὺς ἀναλωθέντας] χρὴ, ⫩ συντεθνηκόσι ἤγουν, τί δεῖ ἀλγεῖν, ἢ πάλιν δεῖ ⫩ ὑπερημίας χαίρειν.

Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ελλάδα,
Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
Τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
Καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
Χο. Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίσομαι.
Ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρᾳ μέλει
Εἰκὼς μάλιστα, σὺν δὲ πλητίζων ἐμέ.
Κλ. Ἀγαλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
Οτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
Φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
Καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε, Φρυκτώρων διὰ
Πεισθεῖσα, Τροίαν νὺν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
Ἡ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ.
Λέγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
Ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
Ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
Ἐλασκεν, εὐφημοῦντες ἐνθέων ἕδραις,
Θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
Καὶ νὺν τὰ μάσσω μὴν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
Ἀκακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
Ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
Γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον, φρακεῖν
Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεοῦ,
Πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
Ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
Οἵαν περ οὖν ἔλιπε, δωμάτων κύτα
Ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
Καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
Οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον Φάτιν
Ἄλλην πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
Κή. Τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γίμων

¶ 592. Χάρις τιμήσει] ἔγκειται, ἐμπελεγκέσεται ἢ Ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν] τὰ τῶν ἐστιν, ἀκμάζει. Ἐπιθυμοῦσι διὰ χρόνου τῷ τάδε διαπραξαμένῳ. ¶ 592. Οὐκ γὰρ μανθάνειν ὧν οὐκ εἰς πεῖραν ἔλθει. ¶ 595. Σὺν αἰσθάνεται] χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλέγειν. ¶ 593. Ἢ πλητίζων ἐμὲ] μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς. ¶ 601.

Πρὸς

Manubias haſce diis qui per Græciam (*coluntur*)
In templis fixerunt ornamentum longe-antiquum.
Talia audientes oportet laudare civitatem,
Et duces; & beneficentia honorabitur
Divina quæ hæc perfecerit. habes omnia.
Chor. Tuis ſermonibus victus non renuo.
Semper enim adolevit ſenibus ſedulo inquirere.
Hæc autem familiæ & Clytemneſtræ curæ eſſe
Maxime convenit, & me una participem facere.
Clyt. Jamdudum quidem exclamavi præ gaudio,
Quando primus acceſſit nocturnus (*ille*) ignis nuntius,
Indicans Trojæ excidium atque everſionem.
Et aliquis me increpans dixit, num ab excubitoribus
Perſuaſa Trojam nunc dirutam eſſe credis?
Certe valde muliebre, corde elevari.
Hiſce improperiis huc illuc agitata (*i. e. dubia*) apparui.
Tamen ſacrificabam: & more muliebri
Clamorem alius aliunde per urbem
Suſtulerunt, benedicentes deorum in ſedibus,
Victimam-abſumentem ſopientes odoram flammam.
Et nunc prolixiora quid opus eſt ut mihi dicas?
Ab ipſo rege omnem intelligam hiſtoriam.
Quam optime autem meum venerandum conjugem
Feſtinabo redeuntem excipere: quod enim
Uxori lumen hoc jucundius, conſpicere
Ab exercitu virum (*reducem*,) ſervante Deo,
Portas reſerare? Hæc marito nuncies,
Ut quam citiſſime urbi deſideratus adveniat:
Conjugem fidam domi reverſus reperiet
Qualem equidem reliquit, ædium canem
Ipſi benignam, male-volentibus infeſtam,
Et cætera prorſus ſimilem, quæ conjugii ſigillum
Diuturnitate temporis non corruperit.
Haud novi voluptatem, neque inhoneſtum ſermonem
Ab alio viro magis quam ferri tinctūram.
Prx. Talis quidem jactantia veritatis plena

Πρὸς γυναικὸς] ἄγαν, γυναικὸς ἐστι μετεωρίζεσθαι τὰ ¶ 618. Σκιαντέρσει] σφριγᾷ δ' ὁ σχὸς ἡ ἄνδρα ἰνμίγα σφενῶν, αἰνέσασάν τι. ¶ 607. Τὰ μάστω] νῆς. ¶ 621. Μᾶλλον ἡ χαλκὸν βαφὰς] ὥσπερ κυδὰ τὰ μαχαί. ¶ 616. Δωμάτων κύνα] ἄγαν, φύλακα. τὰς βαφὰ. ἢ σιδήρε, ἅτως οἱδὲ ἡδεῖαν ἑτέρε ἀνδρός.

Οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λαχεῖν.
Χο. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
Τροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
Σὺ δ' εἰπέ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
Εἰ νέστιμός γι καὶ σεσωσμένος πάλιν
Ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
Κή. Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τἀψευδῆ, καλὰ,
Ες τὸν πολὺν φίλοισι καρπούσθαι χρόνον.
Χο. Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ ταλαθῆ τύχης;
Σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.
Κή. Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
Χο. Πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ;
Κή. Εκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοπῶν·
Μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
Χο. Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότες,
Φάτις πρὸς ἄλλων ταυτὶλων ἐκλήζετο;
Κή. Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τοῦ τρέφοντος ἠλίου χθονὸς φύσιν.
Χο. Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
Ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
Κή. Εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
Γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
Οταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
Στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
Πόλει μὲν ἕλκος ἓν, τὸ δήμιον τυχεῖν,
Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
Ανδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Αρης φιλεῖ,
Δίλογχον ἄτην φοίνιαν ξυναρίθμα.
Τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων,
Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' ἐρινύων.
Σωτήριον δὲ πράγμάτων εὐάγγελον
Ηκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐστοτῖ πόλιν,
Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
Χειμῶν' Αχαιῶν οὐκ ἀμήτιτον θεοῖς;
Ξυτώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πιστ' ἐδμάσθην,

¶ 624. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε] οὕτως εἶπεν ὡς.- 646. Χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν] ἤγουν, ταῦτα λέγοντες, βέβηλοι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν. ¶ ἀτιμάζεσθαι τὸν θεούς. ¶ 650. Εξαγισθέντας δόμων]

Non indecens ut a muliere generoſa efferatur.
Chor. Hæc quidem ita locuta eſt tibi ſciſcitanti
Veris ab interpretibus congruenter ſermonem.
Tu vero enarra, Præco; de Menelao percontor,
Si redux & incolumis iterum
Vobiſcum convenerit, dilectum hujus terræ robur.
Præ. Non eſt ut dicam mendacia bona eſſe,
Ut amici fruantur (*iis*) haud in longum tempus.
Chor. Quomodo igitur ſi diceres æſtimanda vera?
Diffiſa non occultata hæc fiunt.
Præ. Vir (*Menelaus*) ab Argivo exercitu diſparuit,
Et ipſe & navigium: haud falſa loquor.
Chor. Num (*navem*) dum ſolvebat in conſpicuo ab Ilio,
An tempeſtas commune claſſis exitium rapuit?
Præ. Scopum, velut peritus ſagittarius, attigiſti;
Longam autem cladem ſuccincte explicaſti.
Chor. Utrum de illo vivente an mortuo
Rumor a nautis cæteris audiebatur?
Præ. Non novit quiſquam ita ut plane enunciet,
Præter Solem terræ naturam foventem.
Chor. Quomodo igitur ais tempeſtatem marino exercitui
Superveniſſe, & deſiiſſe deorum ira?
Præ. Fauſtum diem non decet malorum nuntiatrici
Lingua contaminare: ſeorſim honor deorum.
Cum vero abominandas clades nuntius
Triſti facie caduci exercitus affert civitati,
Ipſi quidem urbi damnum unum, quippe publicum;
Multos vero multis exterminatos ædibus
Viros duplici flagello, quod Mars amat,
Geminæ haſtæ noxam cruentam bigam.
Talibus quidem miſeriis cumulatis,
Decet dicere furiarum Pæanem.
At (*ego*) rerum ſalutarium bonus nuntius,
Venienſque ad lætantem felici ſtatu civitatem,
Quomodo bona malis commiſcebo, narrans
Tempeſtatem Achivorum non expertem iræ deorum?
Conjurarunt enim, inimiciſſimi cum eſſent prius,
Ignis atque mare, & inter ſe fœdera pepigerunt,

δόμων] ἐξεληλύθασι. ¶ 653. Στεναγμίων] στεναζουσαν γὰρ] ἐκφοβεῖται τὴν τῶ χειμῶνος χαλεπότητα. ¶ 656. Ἐνέσει] ἐντυχεῖ. ¶ 659. πότητα.

¶ 664.

Φθείρωσι τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
Ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρῃκίαι πνοαὶ
Ἠρίκων· αἱ δὲ, κεραυνοπούμεναι βίᾳ
Χειμῶνι, τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
Ὠχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ τροβῷ.
Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
Ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκρῶν
Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
Ἦτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἐξῃτήσατο
Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο·
Ὡς μήτ' ἐν ἕρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.
Ἐπυτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
Λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν τὸν πάθος,
Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
Καὶ τῶν ἐκείνων εἴτις ἐστὶν ἐμπνέων,
Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
Ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μεμέλειον γὰρ οὖν
Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα πρόσδικα μολεῖν.
Εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἵστορεῖ
Καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
Οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
Ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Τίς ποτ' ὠτόμαζεν ὦ-
δ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως,
(Μή τις, ὅτιν' οὐχ ὁρῶμεν,
Προνοίαις τοῦ πεπρωμένου
Γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;)

¶ 664. Κεραυνοπούμεναι] ἤγουν, τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν ταύρων. ¶ 677.

Perdentes infelicem Argivorum exercitum.
In nocte procelloſa ſurrexerunt mala.
Naves enim inter ſe Threïcii venti
Colliſerunt; illæ autem cornupetitæ vi
Tempeſtatis, & cum typhonis nimbo imbriſero,
Ex oculis abierunt, ducis mali vertigine.
Poſtquam autem rediit ſplendida Solis lux,
Adſpicimus ſtratum mare Ægæum cadaveribus
Virorum Achivorum & navium fragmentis.
Nos tamen & navem ſincerum vas
Vel ſubduxit, vel precario impetravit a Jove
Deus aliquis, non homo, gubernaculum navis prehendens:
Fortuna autem ſervatrix navem regens inſidebat,
Ne in portu fluctus turbinem experiretur,
Neve alliderctur in terram ſaxis ſtratam.
Deinde orcum marinum cum fugiſſemus,
Per diem candidum, non confidentes fortunæ,
Meditabamur curis recentem cladem
Exercitus laborantis ac male affecti.
Et nunc illorum ſi quis eſt in vivis,
Dicunt nos perditos eſſe, quid ni?
Nos etiam & ipſos arbitrabamur eadem pati.
Bene autem eveniat. Menelaum quidem certe
Et primum & præcipue expecta venturum.
Si certe radius aliquis ſolaris eum videt
Vivum & videntem, Jovis auxiliis,
Qui nondum vult funditus perdere genus (*Atridarum*)
Spes reſtat aliqua eum domum reverſurum.
Hæc cum intellexeris, ſcito te audire vera.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Quis olim nominavit adeo
Veritati per omnia conſentance
(Annon aliquis, quem non videmus,
Ex fati præſcientia
Linguam de fortuitis regens?)

677 Οὐ πεπειθότες τύχῃ] ἢ θαῤῥοῦντες, ἀλλ' ἀμ- ὥσπερ ἐθεμανίσθη ἐν λογισμοῖς τινι ἢ νίκαν συμφορᾶν. ειβόλως ἔντες εἰ τὶ σοβοῖμεθα. ¶ 678. ἐβαπτίσθη] ¶ 679. Σποδυμένοι] διαπεδασθέντες· δίκην σποδοῦ.

Τὰν δυίγαμβρον
Ἀμφιπλᾶ θ' Ἑλίκας,
Ἐπὶ πρικόντως
Ἑλίκας ἴλασδρος, ἰλίπτολις,
Ἐκ τῶν ἀβροτίμων
Πραπαλυμμάτων ἔπλευσεν
Ζεφύρου γίγαντος αὔρα.
Πολύανδροί τι φερέσπιδες,
Κυναγοὶ κατ' ἴχνος,
Πλάται ἄφαντον
Κισσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
Ἐπ' ἀξιφύλλους
Δι' ἴριν αἱματόεσσαν.

ἀντιστροφὴ α.

Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ-
θώτυμον τελεσίφρων
Μῆνις ἔλασε, τραπίζας ἀτίμους
Ἰὼ ὑστέρῳ χρόνῳ
Καὶ ξυνιστίου Διὸς
Πρασσομένα τὸ
Νυμφότιμον μέλος ἐκ-
φάτας τίουσα
Ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
Γαμβροῖσιν ἀείδων.
Μεταμαθόντα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
Πολύξενον μέγα πού στέγα,
Κικλήσκουσα Πάριν
Τὸν αἰόλικτρον,
Παμπρέσβη πολύξενον αἰῶ-
ν' ἀμφὶ πολίταν,
Μίλτου αἷμ', ἀνατλᾶσα.

στροφὴ β.

Εὐθρέψω δὲ λέοντα

¶ 698. Ελανδρ⊖, ιλίπολις] ὁ ἴλως ἢ καθιλῶν 701. Ζεφύρου] ἐξ ἑσπέρας γὰρ πνέων, ὅθεν τὸ τοῦ Ελένης ἄνδρα ἀλέξανδρον, ἢ τὴ πόλει αὐτῶ. ¶ γίγαντος. ¶ 708. Ιλίῳ δ' κῆδ⊖] ἐπειδὴ τὸ κῆδ⊖ σημαί-

In bellum nuptam
Autricemque contentionum, Helenam?
Quippe quæ congruenter
Perditrix navium, perditrix virorum, perditrix urbium,
E delicatis
Thalami ornamentis navigavit
Zephyri terrigenæ aura.
Et numerosi scutiferi,
Venatores secundum vestigia,
Remorum inapparentia
Appulerunt ad Simoentis ripas
(*Arborum*) foliis abundantes
Ob jurgium cruentum.

Antistrophe 1.

Ad Trojam autem affinitatem vere ita (*Græcè*)
Nominatam (*utpote calamitosam*) perficiens quicquid velit
Ira (*Deorum*) adduxit, mensæ
Contemptum tandem
Et hospitalis Jovis
Vindicans in eos qui
Sponsorum in honorem factum canticum
Supra modum celebraverant
Hymenæum, quem tunc incubuit
Cognatis canere.
Cæterum dedisccns hymnum
Priami urbs antiqua,
Cum ingenti lamentatione nunc gemit,
Nomine compellans Paridem
Pernicioſum nuptiis,
Luctuosissimam multumque æratem
Propter civem suum,
Virum infelicem, tolerans.

Strophe 2.

Quippe leonem educavit

σημαίνει καὶ τὴν θλιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐθήλυνθέλωσα; καὶ μέλεον αἷμα ἀνατλᾶσα. ¶ 726. σε οὖν ὅτι τὸ πένθος λέγει· ὑλιὰς γὰρ κακῶν, ἡ παρεμία φησί. ¶ 723. Πολύθρλωσι] αἰῶνα πολύ- ἐκτεθέντα.

Εθρεψεν] ἤγαγεν, ἀνέθρεψεν αὐτὸν τὸν Αλέξανδρόν τις

Σίτῳ δόμοις ἀγάλακτον
Οὗτος ἀνὴρ φιλόμαχος,
Ἐν βιότῳ προτελείοις
Ἀμέρσῃ, εὐφιλόπαιδα,
Καὶ γεραρῆς ἐπίχαρτον.
Πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
Νεοτρόφῳ τέκνῳ δίκαν,
Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τὸ γαστρὸς ἀτάγκαις.

ἀντιστροφὴ β.

Χρονισθεὶς δ' ἀπέδυξεν
Ἔθος τὸ πρὸς τοκῆων.
Χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων,
Μηλοφόνοισιν ἄταισιν
Δαΐτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
Αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
Ἀμαχον δ' ἄλγος οἰκέταις
Μίγα σίνος πολύκτονον.
Ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσιτεάφη.

στροφὴ γ.

Παραυτὰ δ' οὖν ἐλθεῖν
Ἐς Ἰλίου πόλιν
Λίγειμ' ἀν, φρόνημα μὲν
Νηνέμου γαλάνας, ἀκασκαῖσι
Ἀγαλμα πλούτου,
Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος,
Παρακλίνασ'· ἐπίκραιρε δὲ
Γάμου πικρὰς τελευτάς,
Δύσιδρος καὶ δυσόμιλος,
Συμέναι Πριαμίδαισι,
Πομπᾷ Διὸς ξενίου,
Νυμφόκλαυτος ἐρινύς.

¶ 734. Σαίνων τε γαστρὸς] τὸ, σαίνων, σὺς νοητῶς, φασὶ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ, ἀτρεκέως δὴ τὸ, φαιδρωπὸς, καὶ σὺς τὸ, ἴαχε, ἀποδύσεις καὶ δίξια. ¶ 738. Ἀμείβων] ἤγουν, ἀμοιβὰς διδοὺς ἴσχ, ὅς τινες, σὺς τὸ, τίκτω, ἀποδιδόντος, σαίνοντος αὐτόν. ¶ 749. Ἀκασκαῖσι] λίαν κεκοσμη-

Exitialem ædibus lacte nutritum
Vir iſte (*Priamus*) uberum amantem,
In vitæ primordiis
Manſuetum, pueris amabilem,
Senibuſque valde gratum.
Quinetiam ſæpe tenuit in ulnis,
Filii tenelli inſtar,
Vultu renidentem, manuique blandientem
Ventris in neceſſitatibus.

Antiſtrophe 2.

Sed grandior factus oſtendit
Ingenium parentes referens.
Nam gratiam pro educatione rependens,
Ovium miſerandis cædibus
Convivium injuſſus paravit.
Sanguine autem polluta eſt domus,
Dolorque inſuperabilis famulis erat
Ingens calamitas multarum cædium.
Adeo divinitus ſacerdos Ates
In ædibus enutritus eſt.

Strophe 3.

Statim igitur venit
Ad urbem Ilii,
Ut ita dicam, animus
Tranquillæ ſerenitatis, placidum
Divitiarum ornamentum,
Blandum oculorum telum,
Animum pungens flos amoris,
(*Helena*) accubitura. Perfecit autem
Nuptiarum acerbos exitus,
Mala vicina, malaque ſocia,
Irruens in Priamidas,
Ductu Jovis Hoſpitalis,
Erinnys luctuoſa ſponſis.

κικοσυμμένον. ¶ 750. Λγαλμα πλούτυ] ὀξὺ τὸ ¶ 757. Διὸς ξενίυ] οὗτος γὰρ ἐπεμψὲ ταύτην αὐτοῖς πάλιν αὐτὸς. ὁ γὰρ ἰῶ δυσεδὲς ὅτι τὸν πλοῦτον τοῖς Τρωσὶ, καὶ τὸν Τρωϊκὸν δὲ αὐτῷ συνεχώρησατο αἰσχύνην. ¶ 756. Συμβία] ἔγγυος, ἐμνηστεύθη. πόλεμον.

ἀντιστροφὴ γ.

Παλαίφατος δ' ἐν τοῖς
Βροτοῖς γέρων λόγος
Τέτυκται, μέγαν τιλι-
σθέντα φωτὸς ὄλβον, τακοῦσθαι,
Μηδ' ἄπαιδα θήσκειν·
Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
Βλαστάνειν ἀκόρεστον διζύν.
Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
„Τὸ γὰς δυσσεβὲς ἔργον
„Μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
„Σφετέρᾳ δ' εἰκότα γίνᾳ.
„Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
„Καλλίπαις πότμος αἰεί.

στροφὴ δ.

Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις
Μὲν παλαιὰ πά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
Ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅταν
Τὸ κύριον μόλῃ.
Νεαρὰ φάνη κότου
Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
Ἀτίετον θράσος,
Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
Εἰδομέναν ταπεῖσαι.

ἀντιστροφὴ δ.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
Δυσκάπνοις δόμασι,
Τὸν δ' ἐναίσιμον τίει
Βίον· τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-
σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
Πηλιστρόποις ὄμμασι λι-
ποῦσ', ὅσια προσίβα, τοῦ
Δύναμιν οὐ σέβου-
σα πλούτῳ παράσημον αἴτῳ·
Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

¶ 783. Δυσκάπνοις] γρ. πενιχροῖς ἢ τοιτέλεσι.

Antiſtrophe 3.

Quin jam olim dicta inter
Mortales vetus ſententia
Extitit, Ingentem factam
Felicitatem hominis, parere,
Neque ſine liberis mori;
Sed ex proſpera fortuna generi
Germinare inſatiabiles ærumnas.
Verum ego ſeorſim ab aliis ſingularis ſententiæ ſum:
„Impium quippe facinus
„Plures quidem (*liberos*) tandem parit,
„Sed ſuæ ſimiles parenti.
„At in ædibus juſta colentibus
„Pulchra perpetuo liberorum ſors eſt.

Strophe 4.

Solet autem parere injuria
Vetus quidem juveneſcentem
In malis mortalium
Injuriam, aut hoc aut illo tempore,
Cum hora fatalis advenerit:
Nova vero (*injuria parit*) lucis odium
Alaſtorem inexpugnabilem,
Nefariam audaciam,
Nigræ in domibus Ates,
Similem parentibus.

Antiſtrophe 4.

At Juſtitia ſplendet
In ædibus fumo nigricantibus,
Et bene actam honore afficit
Ætatem. aureorum vero thalamorum
Præclara cum ſordibus manuum
Averſis oculis
Linquens, ad ſancta loca accedit,
Divitiarum vim adulterinam
Laude neutiquam colens:
Omnia vero ad finem dirigit.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ', Ἀτρέως γένεθλον,
Πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω,
Μήθ' ὑπερᾴρας, μήθ' ὑποκάμψας
Καιρὸν χάριτος;
Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
Προτίσσι, δίκην παραβάντες.
Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
Πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
Ἀγίλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
Ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
Τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδρεῖ σαίνειν φιλότητι.
Σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλαν στρατιὰν
Ἑλένης ἵεσαν· (οὐ γὰρ ἐπικεύσω)
Κάρτ' ἀπομοῦσως πάθα γεγραμμένος·
Οὐδ' εὖ πραπίδων εἴακα νέμων,
Θράσος ἐκεύσιον
Ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
Νῦν δ' αὖκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως
Εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασα.
Γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
Τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
Πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀγ. Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
Δίκην προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
Νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
Κλύοντες, ἀνδραθῆτας Ἰλίου φθορὰς
Ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει

¶ 804. Προβατογνώμων.] ἤγουν, ἁπλοῦς· καὶ ἄκακος· τὴν γνώμην.

¶ 807. Ὑδρεῖ] μεμιγμένῃ, ἢ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ

ANAPÆSTI.

Eia vero, o Rex, Trojæ everſor,
Atrei ſoboles;
Quomodo te affabor? quomodo te ſalutabo
Neque excedens, neque deficiens
A decoro gratiarum?
Quippe mortalium plurimi videri quam eſſe
Pluris faciunt, fas prætergreſſi.
Male habenti congemiſcere
Quivis paratus eſt, cum tamen morſus doloris
Nullus accedit jecori.
Cumque gaudentibus ſimiliter ornati gaudent,
Vultibus ad ridendum minime pronis vim afferentes.
At quiſquis arte dijudicandi pollet,
Hunc haud latere poſſunt oculi hominis,
Qui videntur ex benevolo animo
Non ſincera blandiri amicitia.
Tu vero mihi tum quidem ducens exercitum
Helenæ gratia (neque enim celabo)
Valde indecore eras depictus;
Neque bene gubernaculum mentis regens,
Qui fortitudinem involuntariam
Viris mortem appetituris afferres.
Nunc vero non leviter, neque parum amice
Gratus hic labor eſt feliciter defunctis.
Mox autem inquirendo cognoveris
Quis civium juſte, quis importune
Se geſſerit in civitate.

IAMBI.

Agam. Primum quidem Argos & deos indigites
Salutare juſtum eſt; qui mihi authores fuerunt
Reditus, pœnarumque quas de urbe exegimus
Priami: cauſas enim non a lingua (*Cauſidicorum*)
Audientes, viros-perdentes Illii interitus
In cruentam urnam haud diviſa ſententia
Calculos immiſerunt; in contrarium autem vas

Ελπὶς πρέσβυν χειρὸς οὐ πλησιμέτω.
Καπνῷ δ' ἀλοῦσα τῶν ἔτ' εὔσημος πόλις.
Ατης θύελλαι ζῶσι· συνθήκαισα δὲ
Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πρόας.
Τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμητιν χάριν
Τίειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότως
Επραξάμεθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
Πόλιν δικάθυπτι Αργεῖον δάκος,
Ιππου τεσσὸς, ἀσπιδητρόφος λεὼς,
Πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
Υπεθρεξὰν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
Λδὴν ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα Φροίμιον τόδε·
Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμτημαι κλύων.
Καὶ φημὶ ταῦτα, καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
„Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὶς τόδε,
„Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
„Δύσφορον γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
„Αχθος διπλοίζει τῷ πεπαμμένῳ νόσον·
„Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύπεται,
„Καὶ τὸν Θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει.
Εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
Ομιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
Μόνος δ' Οδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ' ἑκὼν ἔπλευ,
Ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ συμπρασφόρος·
Εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
Λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
Κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν παναγύρει,
Βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
Οπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
Οτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ητοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι τόσου.
Νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἑφεστίους
Ελθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
Οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.

¶ 831. Πάγας] δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο καὶ ἐσχηθὲς ταῖς πάγαις ἂς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ δόλου τὸ Αἰσχύλου, Τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσών, τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε. ¶ 836. Ωμηστὴς λέων] ἤγουν,

Spes acceſſit, ad labium licet non impleretur.
Ex fumo autem capta etiamnum apparet civitas.
Cladis fervent procellæ; commoriens vero (*urbi*)
Cinis alte ejaculatur pingues divitiarum nebulas.
Ob hæc diis valde-memores oportet gratias
Reddere, quoniam & laqueos vindices
Exegimus, & mulieris ergo
Urbem delevit Argiva beſtia,
Pullus equi, clypeum-verſans populus,
Saltu proruens circiter Pleiadum occaſum;
Et ſuper-inſiliens muros Leo crudelis
Affatim elinxit ſanguinis regii.
Diis quidem prætendi iſtud proœmium:
Hæc autem in tuam admonitionem audiens memoro.
Et eadem dico, & ſuffragatorem me habes.
„Perpaucis enim viris hocce proprium eſt,
„Amicum feliciter-agentem colere abſque invidia.
„Virus enim malevolentiæ cordi inſidens
„Onus duplicat hoc morbo laboranti:
„Et ipſe propriis gravatur malis,
„Et externam felicitatem intuens gemit.
Expertus loquor; etenim bene novi
Conſuetudinis ſpeculum, ſimulachrum umbræ
Quoſdam eſſe qui videntur mihi admodum benevoli.
Solus Ulyſſes, qui haud lubens navigavit,
Conjunctus verus mihi auxiliator erat;
Sive de mortuo, ſive de vivo
Loquor. Cætera vero (in gratiam Civitatis & deorum
Uti celebraverimus communes ludos in conventu publico,)
Conſtituemus. Et id quod bene habet,
Quo pacto in eodem ſtatu permaneat videndum eſt.
Cui autem (*rei*) opus eſt medicamentis pæoniis,
Aut urentes, aut ſecantes amice,
Conabimur morbum noxæ avertere.
Nunc vero in palatia & ædes penetrales
Veniens, diis quidem primum libabo,
Qui me longius profecuti reduxere.

ἥγουν, ὅπερ λέων ἁμοφάγῳ. ¶ 847. Εὖ γὰρ τὸ κάπτειν. ¶ 850. Ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἵπλη] ἥλεγξε ἐξετάσαμαι] ἤγουν, καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλί- γὰρ ἡ μανία αὐτῷ Παλαμήδης. ¶ 851. Σκιασφό- ας τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἰμφάσεις τῶν ψευδῶν ρος] ἤγουν, δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἅρμα ἐλαύνει.

Νίκη δ' ἐπίπτερ ἕσπετ', ἐμπέδως μέτα.
Κλ. Ἀνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
„Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
„Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
Μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.
Τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ,
Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
Ἡσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακόν,
Πολλὰς κλύουσαι ἡδονὰς παλιγκότους·
Καὶ τὸν μὲν, ἦκεν, τὸν δ' ἐπισφέρειν κακῶν
Κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
Ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ᾠχετεύετο
Φάτις, τέτρωται δατὸς πλέω λέγειν.
Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυεν λόγοι,
Τρισώματός τ' ἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
Πολλὴν ἄνωθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
Χθονὸς) τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
Ἁπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
Πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
Ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
Ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
Ὡς χρὴν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε·
Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρύφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
Ἐμοὶ προφωνῶν, τόνδ' ὑπ' Ἰλίῳ σίδῃ
Κίνδυνον· εἴτε δημόθρους ἀταξία
Βωλὴν καταῤῥίψειεν, ὥστε σύγγονον
Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
Τοιάδε μίστα σκῆψις οὐ δόλιον φέρει.
Ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔτι σταγών.
Ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
Ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν,
Λεπταῖς ὑπαὶ κώπαισι ἐξηγεμόνην
Ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη

Victoria autem ſiquidem contigit, ſtabilis maneat.
Clyt. Viri cives, Argivi Senatores,
Haud erubeſcam Viri-amans ingenium meum
„Vobis dicere; Temporis enim tractu evaneſcit
„Pudor hominibus. non ab aliis
Edocta meam ipſius miſeram narrabo vitam.
Tantiſper quamdiu iſte ad Ilium fuit,
Primum quidem uxorem abſque viro
Sedere domi deſertam, immane malum eſt,
Plurimos audientem rumores odioſos,
Et modo aliquem, venire, modo alium
Pejorem novum dolorem, annunciantes ædibus.
Et vulnera ſi tot nactus eſſet
Vir iſte, quemadmodum domum afferebatur
Rumor, diceretur naſſula confoſſior.
Sin eſſet mortuus, ſicut fama increbuit,
Tricorpor Geryon ſecundus
Numeroſam apud ſuperos (non enim eam dico quæ
Sub terra) triparcam chlamydem accepiſſe ſe gloriatus eſſet,
Semel mortuus in unoquoque corpore.
Ob tales rumores odioſos
Multos ſuperne laqueos de meo collo
Solverunt alii per vim aſtricto.
Ob hæc quidem filius hic non adſtat,
Meæ & tuæ fidei pignus,
Sicut oportuit, Oreſtes: neque hoc mireris;
Educat enim illum benevolus ſocius belli
Strophcus Phocenſis, ancipitia mala
Cum mihi prædixiſſet, tum tuum ſub Ilio
Periculum; tum ſi populi concitati rebellio
Senatum deturbaret, prout ingenitum eſt
Mortalibus, eum qui ſemel cecidit magis magiſque calcibus premere.
Equidem tale monitum non eſt fraudulentum.
Nunc vero mihi lamentorum profluí (*lacrymarum*)
Fontes ſunt ſuppreſſi, neque amplius ineſt ſtilla.
At pervigilibus in oculis habeo noxam, (*i. e. morbum*)
De te plorans ſpeculationes
Semper incaſſum factas: in ſomniis vero,
A tenui culicis excitabar
Murmurantis motu, de te plures clades

Ὁρῶσα πλεῖα τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπευθήτῳ φρενὶ,
Λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
Σωτῆρα ναὸς, πρότονον ὑψηλῆς τέγης,
Στύλον τοδίρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
Κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
Τερπτὸν δὲ ταναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
Τοιοῖσδε τοίνυν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
Ηνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ φίλη χάρα,
Ἐκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
Τὸν σὸν πόδ', ἄναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
Δμωαὶ, τί μέλλεῖ, αἷς ἐπέσταλται τέλος
Πέδον κιλεύθου στρωτύναι πετάσμασιν;
Εὐθὺς γένεσθω πορφυρόστρωτος πόρος
Ες δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
Τὰ δ' ἄλλα φρενὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
Θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.
Αγ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
Απουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐπαισίμως
Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
Καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
Ἁβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
Χαμαιπετεῖς βάσεις προσχάνης ἐμοὶ,
Μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον·
„Τίθει θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
„Ἐν ποικίλοις δὲ θηρὸν ὄντα κάλλεσιν
„Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
Λέγω κατ' ἄνδρα μὴ θεὸν σέβειν ἐμέ.
Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
„Κλῆδών ἀῦτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
„Θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
„Βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐστοῖ φίλῃ.
Εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.

¶ 925. Ενσεισίμως] σεσωσμένον. ¶ 926. Παρ' καλλωπίζε. ¶ 929. Χαμαιπετεῖς βάσεις] μὴ ὡς ἄλλως· ὅτι τὸ αἰτιᾶσθαι, δηλονότι, μὴ παρὰ τῶν οἰκείων βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι. οἱ βάρβαροι γὰρ ἢ παρ' ἑαυτοῦ πρίπει ἔρχεσθαι. ¶ 928. Ἁβρυνε] γοναικίσαι τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν. ¶ 935. Ποδοψήστρων]

Videns quam tempus ferebat quo dormiebam.
Nunc hæc omnia passa mente non lugenti,
Dicam virum istum, stabulorum canem,
Servatorem navis rudentem, sublimis tecti
Columnam, filium unicum patri,
Et terram quæ præter spem apparuit nautis,
Diem visu pulcherrimum post tempestatem,
Sitienti viatori fontanum laticem.
Jucundum vero est (*malum*) quodlibet necessarium effugere.
Talibus ipsum salutationibus dignum censeo.
Absit verbo invidia; multum enim pridem mala
Sustinuimus: sed jam, charum mihi caput,
Egredere ex curru isto, non humi ponens
Pedem tuum, o rex, Trojæ vastatorem.
Famulæ, quid cunctamini, queis injunctum est munus
Sternendi stragulis solum viæ?
Continuo sit purpura stratus transitus
In domum insperatam ut deducatur decenter.
Cætera vero cura (*nostra*) nequaquam somno victa
Curabit rite congrua fato, diis volentibus.

Agam. Ledæ proles, mearum custos ædium,
Dixisti quidem convenienter meæ absentiæ;
In longum enim produxisti (*orationem:*) at decenter
Ut lauder, oportet hoc decus venire ab aliis.
Et præterea ne me ad morem muliebrem
Delicate tractes, neque, instar hominis barbari,
Procubuo clamore hiando salutes me,
Neque stragulis insternens insidiosam viam
„Efficias: quippe deos hisce oportet honorare;
„Picturatis vero mortalem ornamentis
„Incedere, me judice, neutiquam sine metu.
Dico pro ratione hominis non quasi deum ut tu colas me.
Sine pedum-absterforibus & variegatis tapetis
„(*Mea*) fama resonat. male autem non sapere,
„Maximum deorum donum: & beatum prædicare oportet
„Eum qui vitam finierit in felicitate grata.
Si omnia eodem modo experiar, bono animo fuero.

δολίσθημα] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες, λαμπρυτέρους ποιεῖν οἱ τύπτοντες. πεδόψηστρα δὲ κυρίως ταῦτα λέγεσθαι. πλύνοντες συνεχῶς. πεδόψηστρα δὲ κυρίως ταῦτα λέγεσθαι. ἢ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα ὕστερον ἐρρέθη.

Κλ. Καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
Αγ. Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθερεῖτ' ἐμέ.
Κλ. Ηὔξω θεοῖς θείσας ἀν ὧδ' ἔρδειν τάδε;
Αγ. Εἴπέρ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.
Κλ. Τί δ' ἂν δοκῇ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;
Αγ. Ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκῇ.
Κλ. Μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς φόνον.
Αγ. Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
Κλ. Ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
Αγ. Οὔτοι γυναικὸς ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
Κλ. Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ παῖσθαι πρέπει.
Αγ. Η καὶ σὺ νίκην τήνδε δίκαιος τίνυς;
Κλ. Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
Αγ. Αλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
Λύσει τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
Σὺν τοῖς δέ μ' ἰμβαίνοντ' ἀλυργίσιν, θεῶν
Μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
Πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
Φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
Τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
„Τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
„Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
„Εκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
Αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
Ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
Επεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
Εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.
Κλ. Εστιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;)
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
Οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄναξ·
Εχων, πένεσθαι δ' οὐκ, ἐπίσταται δόμος.
Πολλῶν πατησμὸν δυμάτων ἂν εὐξάμην,
Δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
Ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένης.
Ρίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίῳ κυνός.

¶ 946. Μή νυ] καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον τὸ „ νυν, ἢ ἄνευ τούτου, ἅπαξ ἢ ἀεὶ βραχύ. ¶ 947. Δυσμόθεκτος]

Clyt. Atqui hoc dicas non contra animi ſententiam tui.
Agam. Animum quidem ſcito me neutiquam corrupturum.
Clyt. Voviſtin' diis metuens ſic facturum te iſta?
Agam. Si quis alius, bene ſciens hanc rem edixi.
Clyt. Quid autem tibi videtur Priamus (*facturus*) ſi hæc effeciſſet?
Agam. Super verſicoloribus (*ſtragulis*) omnino mihi videtur ambulaturus
Clyt. Ne tu ergo reverearis vituperium hominum. (fuiſſe.
Agam „Veruntamen vulgaris fama multum valet.
Clyt. Sed qui non invidetur non eſt beatus.
Agam. Imo non eſt mulieris pugnam affectare.
Clyt. Atqui beatos etiam hoc, quod vincuntur, decet.
Agam. An etiam tu victoriam hujus certaminis magni facis?
Clyt. Crede, victoriamque mihi volens relinque.
Agam. At ſi ita tibi viſum fuerit, ſolvat aliquis calceos
Ocyus illiberum (*facientes*) inceſſum pedum.
Cum hiſce vero purpureis incedentem, deorum
Ne qua e longinquo oculi feriat invidia.
Multum enim pudet tapetia pedibus corrumpere
Perdentem divitias & texturas argento emptas.
Hæc ita; hanc vero hoſpitem benigne
„Excipias. molliter imperantem
„Deus e longinquo benevole aſpectat:
„Nemo enim volens ſervile patitur jugum.
Illa vero multarum opum ſelectus
Flos, exercitus donarium, me comitata eſt.
Quoniam autem tibi in hiſce obaudire coactus ſum,
Intro in ædium pergulas calcans purpuram.
Clyt. Extat mare (quis vero hoc exſiccabit?)
Quod nutrit multæ purpuræ in argentum
Fuliginem ſemper-recentem, amictuum tincturas.
Ædes autem harum cum diis dominæ ſunt:
Abundare, non indigere, ſolet domus (*noſtra.*)
Plurium conculcationem veſtium voviſſem
Ob domum deductum (*Agamemnonem*) in victimis,
Dum præmium reportationis molior.
Radice enim ſalva, foliorum ſtrues domum pervenit,
Umbram obtendens Syrio cani.

μιθρευ:] ὑπὸ δ' ἄμμι φημιζομένη. ὡς ἡ Ησίοδός φησι, φημίζουσι. ¶ 965. Κατέστραμμαι] ἄκων, καθίσα—φάμη δ' ἡ πάντων ἀπόνου) ἔντινα κακοὶ λαοὶ μαι, ἀντὶ δ', κατίσην.

Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
Θάλπος μὲν ἐν χιμῶνι σημαίνεις μολών·
Ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς τ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
Οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
Ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλεια, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλευ·
Μέλοι δέ τι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
Δεῖγμα προστατήριον
Καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
Μαντιπολεῖ δ' ἀκίλευστος
Ἀμισθος ἀοιδά·
Οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
Δυσκρίτων ὀνειράτων
Θάρσος εὐπιθὲς ἵξει
Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
Ψαμμίας ἀκάτας πα-
ρήβησεν, εὖθ' ὑπ' Ἰλιον
Ὦρτο ναυβάτας στρατός.

ἀντιστροφὴ β.

Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
Νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.
Τὸν δ' ἄπυ λύρας ὅπως ὑμνῳδεῖ
Θρῆνον ἐριπύδος
Αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
Θυμὸς εὐ τὸ πᾶν ἔχων
Ἐλπίδος φίλον θράσος.
Σπλάγχνα δ' οὔτοι ματάζει
Πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελισφόροις
Δίναις κυκλούμενον κέαρ.
Εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι
Ἐλπίδος ψυδῆ πεσεῖν,
Ἐς τὸ μὴ τελισφόρον.

Et te domeſticum adpetente larem,
Fervorem quidem in hyeme reverſus præbes.
Cum verò Jupiter ex uva acerbum vinum
Faciat, tunc frigus domi eſt
Viro conjuge domiverſante.
Jupiter, Jupiter perfector, mea vota perfice;
Et hæc tibi curæ ſint quæ perfecturus es.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Quodnam hoc jugiter
Oſtentum obverſans
Cordi fatidico volitat,
Et vaticinatur injuſſum
Nulla merce conductum vaticinium;
Neque rejiciens (*ipſum*) inſtar
Inexplicitorum ſomniorum
Fiducia certa veniat
Ad charum mentis thronum? diu autem eſt ex quo
Rudentum injectionibus
Naves arenoſas
Præteriit, cum in Ilium
Profectus eſt navalis exercitus.

Antiſtrophe 1.

Percipio ipſis oculis
Reditum, ipſemet mihi teſtis exiſtens.
Hanc ſine lyra tamen modulatur
Næniam Erinnys:
Intus a ſeipſo didicit
Animus non habens omnino
Gratam ſpei fiduciam.
Quippe præcordia haud fallunt
In juſtis cogitationibus exitum habituris
Vertiginibus circumactum cor.
Opto autem ut de meo timore
Aliquid falſum eſſe contingat,
Adeo ut ratum nuſquam fiet.

στροφὴ β.

Μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς
Τιμίας ἀπόριστον
Τέρμα. τόσος γὰρ
Γείτων ὁμότοιχος ἰριδίοις,
Καὶ πότμος εὐθυπορῶν
Ανδρὸς ἵππαισιν
Αφαστον ἕρμα.
Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
Κτησίων ὄχιος βαλὼν,
Σφενδόνας ἀπ' εὐμίτρου,
Οὐκ ἴδυ πρόπας δόμος
Πημοναῖς γέμων ἄγαν·
Οὐ δ' ἐπόρτισε σκάφος.
Πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς
Αμφιλαφὴς τε καὶ
Εξ ἀλόκων ἐπιτειᾶν
Νῆστιν ἄλιτον τόσον.

ἀντιστροφὴ β.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόντ' ἄπαξ
Θανάσιμον προκάροιθ' ἀνδρὸς
Μίλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν
Αγκαλίσαιτ' ἐπαείδων;
Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
Τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσ' ἐπ' εὐλαβείᾳ γε.
Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
Μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
Προφθάσασα καρδίαν
Γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχευ.
Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
Θυμαλγὴς τε, καὶ οὐδὲν
Ἐπιλπομένα ποτὲ
Καίριον ἐκτολυπεύσειν,
Ζωπυρουμένας φρενός.

¶ 1026. Νῆστιν τόσον] ἄγαν, λιμὸν διεκπέμψαι. ¶ 1033. Ἐπ' εὐλαβείᾳ γε] τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεμάσ-

Strophe. 2.

Omnino ei longæ
Sanitatis ante ſatietatem
Terminus eſt; namque morbus
Vicinus intergerinus urget,
Et fortuna hominis ſecundum
Curſum tenens impegit (*aliquando*)
Ad ſcopulum latentem.
Quin cum præcipuas opes
Quæ poſſidentur ignavia projecerit
Ex funda,
Non periit tota domus (*licet*)
Calamitatis admodum plena,
Neque penitus depreſſit navem.
Sæpe namque donum divinum
Amplum &
Ex ſulcis annuis
Extinxit morbum famelicum.

Antiſtrophe 2.

Semel autem lapſum in terram
Mortemque ferentem (*dum manat*) ante virum
Nigrum ſanguinem quis rurſus
Revocaverit incantans?
Neque illum qui certum ſciebat (*Æſculapium*)
A mortuis ſuſcitare
Jupiter prohibuiſſet poſtea.
Niſi autem deſtinatum
Fatumque decretum Deorum
Impediret quo minus plura prædicaret,
Cor antevertens
Linguam iſta effudiſſet.
Nunc autem in tenebris (*cor*) fremit
Animo dolens, & nihil
Sperans amplius
Tempeſtivum ſe perfecturum,
Mente inflammata.

ἐκτραύματα ἀνασίσασθαι τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ ἴσχι βλαβῆναι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κλ. Εἶσω κομίζω καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·
Ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
Δούλων, ταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
Ἔκβαινε· ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
Πραθέντα, τλῆναι καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ.
Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
Οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
Ὡμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ γάθμην.
Ἔχεις παρ' ἡμῶν εἰάπερ νομίζεται.
Χο. Σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
Ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μερσίμων ἀγρευμάτων,
Πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοῖς δ' ἴσως.
Κλ. Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
Ἀγῶτα Φωτὶ βάρβαρον κικτημένη,
Ἐσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
Χο. Ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παριστώτων λέγει.
Πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.
Κλ. Οὔτοι θυραῖαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
Ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
Σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθου.
Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
Χο. Ἑρμηνέως εἴοικεν ἡ ξένη τορῶς
Δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς παιρέτης.
Κλ. Ἡ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
Ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν παίρετον
Ἧκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
Οὐ μὴν πλέω γ' ἔρξασ' ἀτιμασθήσομαι.
Χο. Ἐγὼ δ' (ἐποικτίρω γὰρ) οὐ θυμώσομαι.

¶ 1053. Ἤμησαν καλῶς] ἤγουν, ἐπλούτησαν καλῶς, ὡς ἐκ θεσμοῦ. παρὰ καίριον δὲ, ἀντὶ τοῦ, παρὰ τὸ πρέπον. ¶ 1060. Φωτὶ βαρβαρον] ὅτι παρὰ τὸ βαρβαίνειν τὸ ἔρχεσθαι, ἤγουν τὸ βαδίζειν τοῦτο οὖν βαρβάρῳ τοῦτο αὐτῷ, ἐν

IAMBI.

Clyt. Ingredere & tu; Caſandram dico;
Quoniam te ſtatuit Jupiter placide in ædibus
Ut particeps eſſes lavacrorum, una cum multis
Servis, collocata juxta aram Jovis Fortunatoris.
Egredere ex hac eſſeda, neque faſtidioſa ſis.
Nam & Alcmenæ filium tradunt olim,
Cum venditus eſſet, ſuſtinuiſſe etiam jugum vi.
Quod ſi neceſſitas hujus caſus inciderit,
Apud dominos pridem opulentos gratiæ multum eſt.
Qui vero cum nunquam ſperaſſent meſſuerunt pulchre,
Crudeles prorſus ſervis etiam præter normam.
Habes a nobis (*dicta ſc.*) quæ fieri ſolent.

Chor. Tibi autem referre deſiſtit claro ſermone.
Cum vero ſies intra retia fatalia,
Obſequeris, ſi modo obſequaris; forſan vero haud perſuadeare.

Clyt. At niſi ſit, hirundinis inſtar,
Ignota voce barbaraque prædita,
Intus perſuadebo ipſi ſermonis efficacia.

Chor. Sequere; loquitur ut in hoc rerum ſtatu optima.
Obſequere, deferens ſedem hanc curulem.

Clyt. Non mihi otium eſt cum hac præ foribus manente
Tempus terere; namque ad aram penetralem
Siſtuntur dudum oves ad ignita ſacrificia,
Ut qui nunquam ſperaverimus tale nos adepturos beneficium.
Tu autem ſi quid horum facies, ne moram necte.
Sin ignara ſis ſermonemque haud capias,
Pro voce barbara fare manu.

Chor. Hoſpita videtur interprete claro
Indigere; mores vero ſunt quales feræ recens-captæ.

Clyt. Immo inſanit & mentis læſæ cluit,
Quæ relicta civitate recens-capta
Venit: lupatum vero neſcit ferre
Antequam cruentum deſpumaverit fervorem.
Non tamen projiciens plura vituperabor.

Chor. Ego quidem (nam miſeret me ejus) non iraſcar.

ἐν Θράκῃ γὰρ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἐγένετο. ¶ τῷ χαλινῷ, ἀφείζει μὴ αἵματος. ἡ, ἐπὶ αὐτῇ ἡ 1070. Καρβάνᾳ] βαρβάρῳ. ¶ 1076. Πρὶν αἵματος με πεισθῇ, πρὶν αἵματός με ἢ ψυχῇ ἐξαφείσαι· ἀντὶ τῆς] ἀπὸ τῆ ερωτήσεως ὑποζυγίων, ἃ σὺκ εἴκοντα ἦ, πρὶν ἐρεθισθῶσί με αὐτῇ.

¶ 1081.

Ισθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
Ἑκοῦσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίπιστον ζυγόν.
Κα. Οτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Απολλον, Απολλον.
Χο. Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίᾳ;
Οὐ γὰρ τωῦτος ὥστι θρηνητοῦ τυχεῖν.
Κα. Οτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
Απολλον, Απολλον.
Χο. Η δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
Οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παρεστατῶν.
Κα. Απολλον, Απολλον,
Αγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.
Απώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
Χο. Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
Μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὲξ φρενί.
Κα. Απολλον, Απολλον.
Αγυιεῦ τ' ἀπόλλων ἐμός.
Α ποῖ ποτ' ἦγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
Χο. Πρὸς τὴν Ατρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἴστοεῖς,
Εγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύδη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Κα. Μισόθεων μὲν οὖν, πολλὰ ξυνίστορα
Αὐτόφωτα κακὰ, κ' ἀρτάναι,
Ανδρὸς σφάγιον καὶ πέδον ῥαντήριον.

ἴαμβοι.

Χο. Εσχεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
Εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἐφευρήσει φόνον.

ἀντιστροφὴ α.

Κα. Μαρτυρίας γὰρ τοῖσδε πείθομαι·
Κλαύμωνα τάδε βρέφη, σφαγὰς,
Οπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

¶ 1081. Ποποῖ δᾶ] δᾶ, γῆ Δωρικῶν. ὅθεν καὶ ὁμωνυμίαν. ¶ 1091. Απώλεσας] ἐπεὶδὴ γὰρ ἀπώλεσε μήτηρ, οἷον γῆ μήτηρ. περισσαφωνεῖ δὲ τὰ ἑξῆς. ¶ 1090. Απόλλων] ὑποπίπτων με. παρὰ τὸ ἀπόλλειμι γὰρ ἀπόλλυμι μόνως ὁρίζομαι τὸ δυλεῖσθαι, ὃ τὸ τῦν. Δεύτερον] δεύτερόν με ἀπώλεσας ὃ μὴ κακῶς. ¶ 1099.

Vade, o miſella, hunc currum deſerens,
Cedens neceſſitati huic novum jugum induc.
Caſan. Ototototoi! proh dii! proh terra!
Apollo, Apollo!
Chor. Quid hæc ejaculata es ad Loxiam?
Non enim talis eſt ut lamentatori ſubveniat.
Caſan. Ototototoi! proh dii! proh terra!
Apollo, Apollo!
Chor. Certe rurſus male-ominans deum invocat,
Cui minime convenit aſſiſtere in luctibus.
Caſan. Apollo, Apollo!
Agyeu Apollo mihi fuiſti;
Perdidiſti enim me plane jam ſecundo.
Chor. Vaticinatura videtur de ſui ipſius malis.
Manet divina vis relicta in mente ſerva.
Caſan. Apollo, Apollo!
Agyieu Apollo mi!
Ah! quo me tandem duxiſti? ad qualem domum?
Chor. Ad Atridarum; ſi tu hoc neſcias,
Egomet tibi dico; non me argues mendacii.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Caſan. Porro (*in domum*) diis inviſam, multorum conſciam
Mutuæ cædis malorum, invicem ſcelerum & ſuſpendiorum,
Viri macellum & ſolum reſperſum (*ſanguine.*)

Iambi.

Chor. Sagax videtur hoſpita canis inſtar
Eſſe, & præſagit eam quam inveniet cædem.

Antiſtrophe 1.

Caſan. Hiſce enim teſtimoniis perſuadeor;
(*Video*) plorantes infantulos, lanienas,
Et carnes aſſas a patre comeſtas.

1099. Μισθεσν] ἄθεσν, θεσσυγές. ¶ 1100. Κ' δε παλκιὸς φόνῳ. ¶ 1104. Μαστυρίοις γὰρ] φαντάζεται] ἀγχίσαι. ¶ 1102. Εοικεν ὑμιν] ἴοικεν, ταζε) γὰρ ὁρᾶν τὰ σέμματα τ' ἀιηρεμιδῶν παίδων ὡς κύων ὑφιν, μαντεῖων ἓ ἀναζητεῖν εἰ γίγνεται ἐνθάθυέσεν.

ἴαμβοι.

Χο. Ἡμιν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοις,
Ἡμιν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

στροφὴ β.

Κα. Ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μήδεται;
Τί τόδε νέον ἄχθος μέγα
Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
Αφερτον φίλοισι, δυσίατον ἀλκᾷ;
Δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ;

ἴαμβοι.

Χο. Τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
Εκεῖνα δ' ἴσασι πᾶσα γὰρ βοᾷ πόλις.

ἀντιστροφὴ β.

Κα. Ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
Λυτροῖσι Φοιβάσασα; πῶς φράσω τέλος;
Τάχος γὰρ τόδ' ἴσται. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
Χειρὸς ὀρεγομένα.

ἴαμβοι.

Χο. Οὔπω ξυῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
Επαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Κα. Ε, ἒ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
Η δίκτυόν τι γ' ἅιδου;
Αλλ' ἄρχυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρεστος γένει
Καταλολυξάτω θύματος λευσίμου.

¶ 1108. Προφήτας ὕστινας] τὰς λίξοντας ἡμῖν θυίσιν. ¶ 1120. Χειρὸς ὀρεγομένα] διαδέχονται ἢ τελεῖ σύ. αὐτοὶ γὰρ αὐτόπται γινόμεθα. ¶ 1112. ἀλλήλως τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγιλ. & ἢ Κλυταιμνήστρα τυφλοῖς καὶ ἀείμοις,

Iambi.

Chor. Audivimus gloriam tuam fatidicam,
Audivimus, nec vates ullos quærimus.

Strophe 2.

Caſan. Heu, proh dii! quid tandem molitur?
Quænam hæc nova magna miſeria
Magnum in hiſce ædibus molitur malum
Amicis intolerabile, immedicabile; robur autem (*i. e. ultorem*)
Longe ablegat?

Iambi.

Chor. Iſtorum inſcius ſum vaticiniorum:
Hæc vero cognovi; tota enim clamat civitas.

Antiſtrophe 2.

Caſan. Heu, miſera! hoccine efficis,
Maritum conſortem tori
Poſtquam balneis foviſti? quomodo enarrem exitum?
Cito hoc peragetur: extenditur manus
Poſt manum appetens (*feriendi.*)

Iambi.

Chor. Nondum intellexi; adhuc enim præ ænigmatum
Oraculis obſcuris hæſito.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Caſan. Heu! heu! papæ! papæ! quid hoc apparet?
Num rete quoddam Orci?
Quam potius rete eſt conſors tori, concors cauſa
Cædis? ſimultas inexplebilis erga hoc genus
Exululet victimæ morti deſtinatæ ergo.

ἀχήμους, ἀπὸ τῶν λευκώματα ἐχόντων ὀφθαλμῶν. σις, φησὶν, ἐκολούξαι μέλλει ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ Κλυ- ¶ 1123. Τί τόδε] φαντάζει τὸν χιτῶνα. ¶ ταιμνήστρᾳ, νίκα ἐπόληται. παρὰ τὸ, — αἱ γ 1125. Ἡ ξύνευνος] ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος αἰ- ὀλόλυξαν θυγατέρες τε τυαί τε καὶ αἰδοίη παρα- τία ἴσως τοῦ φόνου. ¶ 1126. Στάσις] ἡ σύ- κοιτις.

στροφὴ β.

Χο. Ποίαν ἰριπὺν τήνδε δώμασιν κέλη
Επορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
Επὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε χροκοβαφὴς
Σταγών, ἅτε καὶ δορίᾳ πτώσιμος
Ξυναυτεῖ βίᾳ δύντος αὐγαῖς.
Ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ἀντιστροφὴ α.

Κα. Α, ἆ· ἰδοὺ, ἰδού· ἄπιχε τῆς βοὸς
Τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
Μελάγκειραν λαβοῦσα μηχανήματι
Τύπτει· πίπτει δ' ἐνύδρῳ τεύχει.
Δολοφόνου δὲ λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνάμαν ἄκρος
Εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τὶς ἀγαθὰ φάτις
Βροτεῖσι στέλλεται· κακᾶν γὰρ δὴ 'αἱ
Πολυπτεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
Φόβον φέρουσι μαθεῖν.

στροφὴ γ.

Κα. Ἰὼ, ἰὼ, ταλαίπας κακόποτμοι τύχαι.
Τὸ γὰρ ἐμὸν θρῳῶ πάθος ἐπαγχίασα.
Ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
Οὐδέποτ' εἰ μὴ ξυθανουμένην. τί γάρ;

στροφὴ δ.

Χο. Φρενομανὴς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὑτᾶς θρεῖς
Νόμον ἄτομόν γε, οἷά τις ξυθὰ

¶ 1128. Κίλη] ἀντὶ δ', λέγης. ¶ 1129. Οὔ με φαιδρύνει] ἐ εισαφλώσει. ¶ 1131. Σταγὼν] τὸ αἷμα. ¶ 1132. Βίᾳ δύντος] συμπληρῶται δ' βίᾳ δύντος. ἢ αὐγαῖς σκ, μηκέτι ἐ αὐτος ἢ αὐγαῖς. ¶ 1134. Απιχε τ' βοὸς] τίς ἂν ὑποπήσειεν αὐτῆς τ' Αγαμέμνονα ὅπως ἂν μὴ ὑποπέσῃ; ¶ 2136. Μελάγκειραν] τ' μελαγκείρων ταῦρον λαβοῦσα, τῷ μηχανήματι τῷ δι' ἃ πίπλων τύπτει· ἰὼ ὦ γεγέσθω, μελαγκείρων μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ δ' κεκρυμμένην. Αλλως. τ' μελαγκείρων βοός. ¶ 1139. Οὐ κομπάσαιμ' ἂν] σὺ ἀλαζονεύσομαι μάντις ἄκρος θεσπιῳδῶν θεσφάτων· ἐμοὶ ὦ εοικάζομαί τι κακὸν ὑποθήσεσθ. ¶ 1141. Αγα-θὰ

Strophe 2.

Chor. Qualem hancce furiam per ædes jubes
Altum clamorem tollere? haud me ſerenat ſermo.
Sed adverſus cor cucurrit crocopallore
(*Sanguine*) ſtilla, qualis bello cadentes
Comitatur in occaſu vitæ (*oculorum*) radios.
Subita calamitas exoritur.

Antiſtrophe 1.

Caſan. Heu! heu! ecce, ecce! cohibe a vacca
Taurum: veſtibus involvens
Nigricornem machina
Percutit; cadit vero in aquali vaſe.
Inſidioſæ lebetis caſum ut intelligas velim.

Antiſtrophe 2.

Chor. Haud glorier oraculorum ſummus eſſe
Interpres, malo autem alicui hoc adſimilo.
Ex oraculis quidem bonus aliquando nuntius
Mortalibus advenit. At malorum
Annoſæ artes vatum
Metus afferunt ſenſum.

Strophe 3.

Caſan. Heu! heu miſeræ infelices fortunæ!
Meum enim admiſcens fatum lamentor.
Quid me huc miſeram duxiſti?
Non ob aliud niſi commorituram. quorſum enim?

Strophe 4.

Chor. Lymphatica es numine incita,
Et de teipſa profers
Cantum infauſtum, ſicut delicata quædam luſcinia

θὰ φάτις] γνωμολογῶν φησι τοῦτο· εἰ δὲ γὰρ ἡ ἐπ' ἀγαθοῖ οἱ χρησμοὶ γίνοιντο, ὡς ἦ ὅτι τὸ πολὺ μεχθημὰ χρησμῳδοῦσιν. ἢ τὸ ὅλον ὅτι τῷ χρησμῷ Καταίδεμαι· ὅτε τύπων ἕτ θεσπισμάτων τὶς ἀγαθὴ φάτις γίνοι θροτοῖς τοῖς ἐγχωρίοις. ¶ 1142. Κᾶτα γὰρ] δῆλ τὰ παρόντα κακὰ τοῖς αἰσχεμβύοις, ἢ τὰ λεγόμενα, φανερά. ¶ 1144. φέρω φέρουσι μαλεὶ] παρὰ τὸ λεγόμενον, Οὐδεὶς τύπτης πρὸς μάντιν ἀπίεχθῆ. ¶ 1145. Παθὼν ἐπαγχίασα] συναναμίξασα τῷ ἐμ Ἀγαμέμνονι ἢ συγκεράσασα. ¶ 1148. Τί γὰρ] τί γὰρ ἄλλο. ¶ 1149. Ἀμφὶ δ' αὐτᾶς] περὶ σεαυτῆς ἄτοπα φθέγγη. ¶ 1151. Νόμου ἄτερμον] φόβου ἀπέρ κιθαριστικὸν ἢ νόμον φησὶ τὸ ἰδῆς, θρῆνεῖ νόμον ἄτερμον ἀμφιθαλῆ κακοῦ.

Ἀκόρεστος βοᾶς, φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσὶν
Ἰτυν Ἰτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
Ἀηδὼν βίον.

ἀντιστροφὴ γ.

Κα. Ἰὼ, ἰὼ, λιγείας ἀηδόνος μόρον· 1155
Περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ἀντιστροφὴ δ.

Χο. Πόθεν ἐπισσύτους θυοφόρους τ' ἔχεις
Ματαίους ὁδούς, 1160
Τὰ δ' ἐπιφόβῳ δυσφάτῳ κλαγγᾷ
Μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ἐχθίοις ἐν τύχαις;
Πόθεν ἔρους ἔχεις θεσπίας ὁδοῦ
Κακορρήμονας;

στροφὴ ε.

Κα. Ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ἀλέθριοι 1165
φίλαι. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριοι ποταί.
Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαινα
Ηνυτόμαν τροφαῖς·
Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε καὶ χερουσίους
Οχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. 1170

στροφὴ ϛ.

Χο. Τί τόδε τερὰς ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
Νεογιὸς ἀνθρώπων μάτα.
Πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,
Δυσαλγεῖ τύχᾳ μιυρὰ κακὰ θρεομένας,
Θραύματ' ἐμοὶ κλύειν. 1175

ἀντιστροφὴ ϛ.

Κα. Ἰὼ πόποι, πόποι πόλεως ὀλωμένας
Τὸπαν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
Πολυκαπεῖς βοτῶν ποιμόμων ἄκος
Δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν,

¶ 1154. Ἀηδὼν] τοῦτο ἀδιαφόρως τῇ μεταμορφώσει τοῦ. Κλαυμάτων ἄτερ] ἢ ὅτι ἀεὶ ἐν ᾄσμασι ὄντα θρηνῶν, ἢ ἀηδόνος φησίν. ¶ 1157. Αἰῶνα] γράφεται καὶ φωνὴν, ἣν ἡ θρῆνος. ¶ 1161. Δυσφάτῳ κλαγγᾷ]

Indefeſſa voce, luctuoſa miſera mente
Ityn Ityn lugens per pullulantem malis
Vitam.

Antiſtrophe 3.

Caſan. Heu! heu! argutæ luſciniæ fatum (*mihi tribuis:*)
Ei enim circumdederunt plumis corpus
Dii, vitamque dulcem ſine luctibus (*conceſſerunt;*)
Me autem manet laceratio telo ancipiti.

Antiſtrophe 4.

Chor. Unde ingruentes ac divinitus illatas habes
Inanes anxietates,
Hæc perterrifica clangore infami
Modularis, & ſimul cum cantibus acutis?
Unde præcepta divinatricis artis habes
Tam male-ominantia?

Strophe 5.

Caſan. Heu nuptiæ, nuptiæ Paridis exitiales
Amicis! eheu Scamandri patria unda!
Olim juxta tuas ripas miſera
Adoleſcebam alimentis;
Nunc vero circa Cocytum & Acheruſias
Ripas videor mox vaticinatura.

Strophe 6.

Chor. Quid hoc verbum ſit quod tam clare protuliſti
Vel nuper editus infans intelligere poſſit.
Perculſus vero ſum timore cruento,
Dolenda fortuna querula mala lamentantis,
Quæ me auditu vulnerant.

Antiſtrophe 5.

Caſan. Eheu labores, labores civitatis prorſus
Perditæ! eheu antemœnialia ſacrificia patris,
Quæ multos jugularunt pecudes paſcuarias! remedium autem
Nullum protulerunt,

γᾶ] ἀναφεῖ, αἰνιγματώδη. ἢ δῆξ τὸ δυσυχῆ μαντικὰς. ¶ 1163. Θεσπίσι] τὰ μαντικὰ. ¶ 1168. πύνθαι, ἢ διὰ τὸ πεπεῖσθαι τὰ δεινὰ ἀναφεῖ. Πυτόμαν] πύθομαι.

Τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
Ἐγὼ δὲ θερμὸνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.

ἀντιστροφὴ γ'.

Χο. Ἐπόμενα προτέροις τάδ' ἐφημίσω.
Καὶ τίς σε καὶ κακοφρονεῖν
Τίθησι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτιῶν,
Μιλίζειν πάθη χειρὶ θανατοφόρα;
Γέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κα. Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
Ἔσται δεδορκὼς, ἡγάμην τύμβας δίκην·
Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἠλίῳ πρὸς ἀντολὰς,
Πέμπων ἐσήξειν ὥστε κύματος δίκην
Κλύδωνα πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
Μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἕπος κακῶν
Ῥικλατούσης τῶν πάλαι πεπραγμένων.
Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
Σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
Δύσπεμπτος ἔξω συγγόνων ἐριπύων.
Ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμενοι
Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
Εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
Ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὡς;
Ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
Ἐκμαρτύρησον προυμόσας τὸ μ' εἰδέναι
Λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
Χο. Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γοναίας παγὲν
Παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σε,
Πόντιον πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν,
Κυρεῖν λέγουσαν ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
Κα. Μάντις μ' Ἀπόλλων τῆσδ' ἐπέστησεν τέλει.
Πρὸς τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
Χο. Μῶν καὶ θεός τις ἱμέρῳ πεπλημμένος;
Ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πρόσσων πλέον.
Κα. Ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κἀρτ' ἐμοὶ πίων χάρις.

Quominus urbs ita affecta eſſet ut eſt.
Ego vero calorem (*vitalem*) in ſolum effundam cito.

Antiſtrophe 6.

Chor. Conſentanea prioribus hæc locuta es.
Quiſnam te furere
Dæmon facit prægravis irruens,
Ita ut modulere paſſiones luctuoſas mortiferas?
Quis autem terminus erit ignoro.

IAMBI.

Caſan. Atqui oraculum non amplius per velamina
Vos aſpiciet, novæ nuptæ inſtar:
Quin clarum præ oriente Sole videtur,
Spirans ſe illaturum ut inſtar fluctus
Audiatis clare hoc malo malum multo
Majus. Docebo autem vos jam non per ænigmata.
Et vos mihi teſtimonium perhibete, eodem curſu veſtigium malorum
Subodoranti quæ antehac perpetrata ſunt.
Hoc enim tectum nunquam deſeret grex (*furiarum*)
Conſona, ſed non ſuaviſona; non enim fauſta loquitur.
Et jam inebriatus, quo audentior evadat,
Humano Comus cruore domi manet,
Ægre ſeparandus a cognatis diis furialibus.
Hymnum autem illæ canunt adhærentes ædibus
Principialem noxam; viciſſim quoque deſpuerunt
Infenſæ in eum qui lectos fratris conculcaverit.
Aberravine, an ſcopum attingo veluti ſagittarius?
An ſum quaſi vates falſus, januarum pulſator nugax?
Teſtare verbis præjurans quod ipſa ſciam
Antiqua harum ædium piacula.

Chor. At quinam juramenti compages valide pacta
Emolumento erit? te vero miror,
Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente,
Poſſe loqui ac ſi hic præſens adfuiſſes.

Caſan. Apollo vates me hunc deſtinavit muneri:
Ante quidem pudor mihi erat hæc loqui.

Chor. Nunquid, Deus licet, amore percitus?
Nam unuſquiſque feliciter agens luxuriatur magis.

Caſan. Quin procus fuit meæ valde inhians formæ.

Χο. Η καὶ τέκνων εἰς ἔργ' ἦλθετον νόμῳ;
Κα. Ξυναπέσασα λοξίαν ἐψευσάμην.
Χο. Ἡδὴ τέχναισιν ἐνθίας ἡρκμένη;
Κα. Ἡδὴ πολίταις πάντ' ἐπίσπιζον πάθη.
Χο. Πῶς δῆτ' ἄιακτες ἔσθα Λοξίᾳ κότῳ.
Κα. Ἐπιβᾶσ' οὐδὲν οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.
Χο. Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.
Κα. Ἰοὺ, ἰοὺ, ὦ ὦ κακά.
Ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
Ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
Νέους, ὀπίσω πρόσφατοι μορφώμασιν;
Παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
Χεῖρας χρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
Σὺν ἐντέροις τε σπλάχν', ἀποίκτιστον γέμος,
Πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴς ἐγεύσατο.
Ἐκ τῶνδε ποιάς φημι βουλεύειν τινὰ
Λέοντ' ἄπαλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
Οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
Ἐμῷ. Φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
Νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
Λέξασα, καὶ κτείνασα φαιδρόνους, δίκην
Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῆ τύχῃ.
Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς· ἄρσενος φονεύς
Ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὴς δάκος,
Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
Θύουσαν ᾅδου μητέρ', ἄσκυδόν τ' ἀρὰν
Φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
Ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω, τί γάρ;
Τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σὺ μὴν τάχει παρὼν,
Ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτίρας, ἐρεῖς.
Χο. Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδίων κρεῶν
Ξυῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξεικασμένα.
Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
Κα. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐποψίσθαι μόρον.

Chor. An ad liberorum opus convenisti lege?
Casan. Postquam assensissem, Apollinem fefelli.
Chor. Num quando jam artibus entheis imbuta esses?
Casan. Immo jam civibus omnia prædixeram mala.
Chor. Quomodo igitur regi Loxiæ eras in odio?
Casan. Nulli persuasi quicquam postquam ita deliqueram.
Chor. Nobis tamen videris fide digna vaticinata esse.
Casan. Heu, heu! proh! proh mala!
Me rursus gravis prophetiæ labor
Exagitat, procœmiis conturbans infaustis.
Videtin' hosce insidentes ædibus
Juvenes, somniorum spectris similes?
Pueri mortui quasi ab amicis,
Manus implentes cibo proprio carnium,
Cumque intestinis viscera, ferculum miserabile,
Apparent habentes, quæ degustavit pater.
Propter hæc aliquem dico meditari pœnas
Leonem imbellem in lecto versantem
Domi-desidem, hei mihi! reduci hero
Meo; (*hero*, *inquam*) nam necesse est ut servile feram jugum.
Navium præfectus, Ilii everſor,
Haud novit qualia lingua execrandæ canis
Dicens, & interficiens animo sereno,
More cædis occultæ, faciet cum mala fortuna.
Talia audet fœmina; interfectrix est
Viri: quod illam monstrum invisum appellans
Vere appellaverim? amphisbænam, aut Scyllam aliquam
Habitantem in rupibus, nautis exitium,
Aut furentem orci matrem, odium implacabile
Amicis spirantem? ut vero exultavit
Facinorosa illa, quasi in acie fugata!
Videtur autem lætari de marito reduce.
Quod si nihil horum similiter persuadeam, quid tum?
Quod futurum est eveniet: & tu miserans illorum vices
Vatem me dices statim veracem nimis.
Chor. Thyestæ quidem convivium ex liberorum carnibus
Agnovi atque horrui; horror etiam me occupat
Cum audiam vere non ex conjectura prolata.
Cætera autem dum audio e cursu devians curro.
Casan. Agamemnonis aio te visurum mortem.

Χο. Εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
Κα. Αλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
Χο. Οὐκ, εἰ παρίσταί γ' ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
Κα. Σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀπαντείοις μέλει.
Χο. Τινὸς πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος περσύεται;
Κα. Ἡ κἀρτ' ἄρ' ἂν παρεσκέπτεις χρησμῶν ἐμῶν.
Χο. Τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
Κα. Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ελλὴν' ἐπίσταμαι φάτιν.
Χο. Καὶ γὰρ τὰ πυθόχρηστα' δυσπαθῆ δ' ὅμως.
Κα. Παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι;
Οτοτοῖ, Λύκει' Απολλον· οἰ ἐγὼ, ἐγώ.
Αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
Λύκῳ, λεοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
Τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ.
Επεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
Εμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ σέφη;
Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
Ιτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι
Αλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλωτίζετε.
Ιδοὺ δ' Απόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
Χρηστηρίαν ἐσθῆτ'. ἐπόπτευσας δέ με
Κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως μάτην.
Καλεμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια,
Πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ὑπισχόμην.
Καὶ τὸν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
Απῆγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντιπίξιον μέτα,
Θερμῷ κοπείσης Φοιβῳ προσφάγματι.
Οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθήξομεν.
Ηξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
Μητροκτόνον φίτυμα, ποιπάτωρ πατρὸς·
Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
Κάτεισιν, ἄτας τάσδε θρηνώσαν φίλοις,
Αξων τιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὢν ἀναστένω,
Επεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ιλίου πόλιν

Chor. Bene ominate, o miſera, os oblini.
Caſan. At medicus nullus huic morbo præſt.
Chor. Non, ſi res ita acciderit; ſed ne unquam accidat (*opto.*)
Caſan. Tu quidem deprecare, iis vero interficere curæ erit.
Chor. Quonam a viro hocce paratur ſcelus?
Caſan. Certe valde aberraſti a vaticiniis meis.
Chor. Perpetraturi haud intellexi dolum.
Caſan. Atqui ego ſatis ſermonem Græcum calleo.
Chor. Et hæc ex Pythii mente eventura pariter, & perpeſſu gravia.
Caſan. Proh dii! qualis calor corpus meum invadit!
Ototoi, Lycie Apollo! heu me, me!
Hæc bipes Læna commiſta
Lupo, Leonis generoſi abſentia,
Me miſeram interimet: & quaſi pharmacum (*forte*)
Parans mulier, me etiam pretium imponet potioni. (*vel, poculo,*
Gloriatur gladium in maritum acuens,
Pro mea abductione ſe repenſuram cædem.
Quid igitur circa me hæc deridicula geſto,
Et ſceptra, & fatidicas circa collum corollas?
Equidem ante fatum meum hæc diſperdam.
Ite in interitum ruentia; ita vicem rependam: (acquirite.
Aliud quoddam damnum (*alium quem damno afficietis*) mei vice
En vero ipſe Apollo me exuit
Fatidica veſte: vidiſti autem me
Etiam in hiſce ornamentis irriſam, una cum
Amicis, ab inimicis, ſine controverſia immerito.
Quando autem appellabar inſana uti circulatrix,
Mendica, miſera, fame peritura id ſuſtinui.
Et jam me vates vatem conficiens
Abegit in has exitiales miſerias.
Aræ paternæ loco truncus manet culinarius,
Cum mactanda fuero calida cruenta hoſtia.
Non tamen inulti a diis moriemur.
Veniet enim alius noſtrum viciſſim ultor,
Matricida progenies, vindicator patris:
Exul autem erro & ab hoc ſolo ejectitius
Adveniet haſce clades conſummaturus amicis,
Inhoſpitalem reſupinationem jacentis patris.
Quid igitur ipſa decola ita ingemiſco,
Poſtquam prius vidi urbem Ilii

Πράξασαι ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἶχον πόλιν,
Οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
Ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ὀμόσματ' γὰρ ὄρκοις ἐκ θεῶν μέγας·
Λύειν πύλας δὲ τὰς λέγω, προσεπίπτω·
Ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
Ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθησίμων
Ἀπορρύειν, ἕμμα συμβάλω τόδε.
Χο. Ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
Γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
Μέλλον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θηλάτιν
Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
Κα. Οὐκ ἔστ' ἄλυξις οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω.
Χο. Ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου περισβένεται.
Κα. Ἧκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
Χο. Ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
Κα. Οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
Χο. Ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
Κα. Ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων.
Χο. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
Κα. Φεῦ, φεῦ.
Χο. Τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν ταράσσει.
Κα. Φόβου δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
Χο. Καὶ πῶς τόδ' ἄζυ θυμάτων ἐφιστίων;
Κα. Ὁμοῖος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
Χο. Οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
Κα. Ἀλλ' εἶμι καὶ δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
Ἰὼ, ξένοι.
Οὔτοι δυσείζω θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ·
Ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
Ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
Ἐπίξυνοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένῃ.
Χο. Ὦ τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
Κα. Ἀπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
Πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμωρούς,

¶ 1316. φεῦ φεῦ] Σπλαφνομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ αἰσίνειν. ἐκπεῖ γὰρ αἰσχύνεσθαι ὡς τι δεινὸν ἐρῶσα.
¶ 1321.

Agentem ſicut egerit; eos autem qui civitatem obtinuerunt,
Talem exitum habentes deorum arbitrio?
Pergens ulterius ſuſtinebo mori.
Juratum enim per deos juramentum magnum;
Orci januas hatce ego alloquor,
Comprecorque ut tempeſtivam ſortiar plagam,
Ut ſine lucta, ſanguinç facilem laturo mortem
Effluente, hunc concludam oculum.
Chor. O multum miſera, multum etiam prudens
Mulier! (*orationem*) proſecuta es in longum. quod ſi vere
Tuam mortem noſti, quomodo, inſtar divinitus impulſæ
Juvencæ, ad aram audacter proficiſceris?
Caſan. Non eſt amplius fuga, o hoſpites.
Chor. At qui poſtremus eſt, tempore honoratur.
Caſan. Adeſt dies, parum lucrabor fuga.
Chor. At ſcito te eſſe miſeram cum ſis animo confidenti.
Caſan. Felicium nemo hæc audit.
Chor. „At mori glorioſe commendationi eſt.
Caſan. Heu, pater, tibi & generoſis liberis!
Chor. Quænam res eſt? quis te avertit metus?
Caſan. Heu, heu!
Chor. Quid adeo refugis? niſi aliquis ſit mentis horror.
Caſan. Cædem hæc domus olet ſanguinariam.
Chor. Et quomodo hæc odorata es ex victimis focatiis?
Caſan. Talis nidor qualis ex ſepulchris exiſtit.
Chor. Haud dicis decus Syrium in ædibus.
Caſan. Quinetiam in ædibus gemitura meam
Agamemnoniſque mortem. Hactenus vixiſſe ſatis eſto.
Heu, hoſpites!
Haud averſor virgultum uti avis præ timore;
Verum ut mortuæ mihi hoc teſtificemini,
Mulier cum pro me muliere mortua erit,
Virque pro viro malam habente uxorem cadat.
Hæc dona hoſpitalia vobis relinquam ut jam moritura.
Chor. O infelix, miſeror prævifum fatum tuum.
Caſan. Simul adhuc dicere extremum teſtamentum aut threnum velim
Mei ipſius: Solem autem obteſtor
Uſque ad extremam lucem, una cum ultoribus meis,

¶ 1321. Σύμμιν ἀγλαΐσμα] ? ὅτι τὸ συμμίασμα βασανωτέον. ¶ 1325. Οὕτω δυσοίζω] ὁ δυσχεραίνω, φησὶν, φοβούμενος. ¶ 1329. Ξυξυνῦμαι] φιλοῦμαι.

Ἐχθροῖς Φοινΐσσι τοῖς ἐμοῖς τίσιν ὁμοῦ·
Δούλης θανούσης εὐμαρὴς χειρώματος.
„Ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
„Σκιά τις ἀντείψειν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
„Βολαῖς ὑγρώσσαν σπόγγος ὥλισε γραφήν.
Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. „Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
„Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδικτᾶν
„Δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.
Μηκέτι δ' εἰσίλθῃς τάδε φανείη.
Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
Μάκαιρες Πριάμῳ·
Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνω.
Νῦν δ' εἰ πρεπόντων αἷμ' ἀποτίσει,
Καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων
Πεπρὰς θανάτων ἄγαν ἐπαρκεῖ.
Τίς ἂν ἴυξαιτο βροτῶν, ἀσπεῖ
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγ. Ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
Ημ. Σίγα· τίς πληγὴν αὐδᾷ καιρίως οὐτασμένος;
Αγ. Ὤμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.
Ημ. Τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.
Ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
Ημ. Ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσων βοήν.
Ημ. Ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πρᾶγμ' ἑλίγχειν ξὺν παρρύτῳ ξίφει.
Ημ. Καὐγὼ τοιούτου γάματος κοινωνὸς ἂν
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
Ημ. Ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
Τυραννίδος σχεῖν πράσσοντες πόλιν.
Ημ. Χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ μελλούσης κλίσις
Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.
Ημ. Οὐκ εἶδα βουλῆς ἥς τινος τυχὼν λέγω.
Τοῦ δρᾶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
Ημ. Καὐγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ

Inimicos cædis meæ autores ut ulciſcantur ſimul;
Serva perempta facili victoria.
„O res humanas! quas cum ſecundæ ſint
„Vel umbra quælibet everterit: ſin adverſæ fuerint,
„Applicata madens ſpongia imaginem delet.
Atque hæc præ illis miſeror multo magis.

ANAPÆSTI.

Chor. „Bene agendi nulla ſatietas eſt
„Cunctis mortalibus; digito monſtratum (*virum beatum*)
„Nemo vetans arcet ab ædibus.
Attamen ne intres talia vociferans.
Et huic quidem ut urbem Priami
Caperet conceſſere cœlites:
A numine honoratus domum venit.
Nunc vero ſi priorum ſanguinem luet,
Et morientibus moriens, aliarum
Mortium pœnas nimis adimplebit.
Quis mortalium gloriari poterit, innoxio
Genio ſe natum eſſe, hæc cum audiverit?

IAMBI.

Agam. Ohime! lethali intus percuſſus ſum vulnere.
Semic. Tace: quis clamat vulnus lethaliter vulneratus?
Agam. Ohime! iterum ſecundo ictu ſauciatus.
Sem. Patrari facinus mihi videtur regis ex ejulatu.
At tuta communicemus conſilia.
Sem. Ego quidem vobis meam dico ſententiam,
Ut huc ad ædes clamore cives convocemus.
Sem. Mihi autem quam celerrime irruere optimum videtur,
Ac rem propalare recens madente gladio.
Sem. Et ego ejuſdem ſententiæ particeps
Suffragor aliquid faciendum; ſc. neutiquam cunctandum eſſe.
Sem. Diſpicere liceat: exordiuntur enim quaſi
Tyrannidis ſigna molientes urbi.
Sem. Enimvero nos cunctamur; iſti autem futuræ rei
Inſiſtentes, non facile dormiunt.
Sem. Haud novi quid cujus conſilii me eſſe dicam:
Agentis eſt etiam conſilium dare.
Sem. Et ego talis ſum; ſiquidem fruſtra conor

Ἀόγοισι τὸν θανόντ' ἀπιστάναι πάλιν.
Ημ. Η καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
Δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἠγημένοις;
Ημ. Αλλ' οὐκ ἀκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κράτει.
Πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
Ημ. Η γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
Μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
Ημ. Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
Ημ. Ταύτην ἐπαινῶ πάντοθεν πληθύνομαι,
Τραπὼς Ατρείδην εἰδέναι κυρεῖν' ὅπως.
Κλ. Πολλῶν πάρεισιν καιρίας εἰρημέναι,
Ταιαντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
Πῶς γάς τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
Δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
Φράξειν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
Εμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
Νίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
Εστηκα δ' ἵνθ' ἔπεσ' ἐπ' ἐξεργασμένοις.
Οὕτω δ' ἔπραξα (καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι)
Ως μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
Απειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
Παίω δέ νιν δὶς κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπληγότι
Τρίτην ἐπιδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἀιδῃ νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
Οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
Βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι Φοινίας δρόσου,
Χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς τότῳ
Γᾶν, εἰ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
Ως ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Αργείων τόδε,
Χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥς' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
Τάδ' ἂν δικαίως ἦν. ὑπερδίκως μὲν οὖν
Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
Πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

¶ 1374. Πεπαιτέρα] ὠμοτέρα, γλυκυτέρα. ἡδυτέρα, φησὶν, ὁ θάνατος ὁ ὑπὸ τῶν ἐναντίων, τῆς

Mortuum ſermonibus reſuſcitare.
Sem. An & vitam prorogantes ita cedemus
Domos inceſtantibus his principibus?
Sem. At non ſuſtinendum, quin præſtat mori:
Tolerabilior enim mors tyrannide.
Sem. An ex indiciis ejulatuum
Hariolabimur virum periiſſe?
Sem. (*Iis*) qui certo ſciunt de his differendum eſt:
Nam conjectare & certo ſcire diſtant.
Sem. Hanc ſententiam approbare omnino perſuadeor,
Ut palam viſamus Atridem quomodo ſe habeat.
Clyt. Multis jamdudum tempeſtive dictis,
Contraria fari non me pudebit.
Qui enim aliquis parans hoſtibus hoſtilia, qui amici
Videntur eſſe, cladem inevitabilem
Inſtrueret, cacumen exuperatu majus?
Hoc vero certamen mihi non incogitatum
Veteris victoriæ venit, demum cum tempore:
Stetitque ubi ego ſuaſi re perfecta.
Ita quidem rem confeci (neque id inficiabor)
Ut neque effugiat neque propulſet mortem.
Inextricabile verriculum, quaſi piſcium,
Circumjicio, malas veſtis divitias.
Eum autem bis ferio, & duobus ejulatibus
Solvuntur illi membra; & lapſo
Tertiam ſuperaddo plagam, ſubterranei
Plutonis mortuorum-ſervatoris munus optabile.
Ita ille animam ſuam cadens evomit,
Efflanſque celeri ſanguinem fuſum cæde
Me ferit purpurea gutta cruenti roris,
Non minus lætantem quam Jovis madore
Terram, cum ſeminalis flos in puerperiis calicis.
Hæc cum ita ſint, (*vos o*) decus Argivorum
Gaudete, ſi gaudere velitis; ego quidem (*ut gaudeatis*) opto.
Et ſi deceret libare ſuper mortuo,
Etiam hæc jure facta eſſent; quippe cum ultra fas
Tantorum pateram in ædibus malorum iſte
Impleſſet execrabilium, ipſe reverſus ebibit.

τῆς τυραννίδος. ¶ 1379. Ἐπαινῶ πάντοθεν] ἐπαινῶ ἐγὼ κατασάσιν ὁ βασιλεύς. ¶ 1384. Ἀκύρατον] τὸν μεθύσμασιν διαφόρως ταύτην γινόμενον, τὸ μεθῦον ἐν οἷς ἄφυκτον.

Χο. Θαυμάζομέν σε γλῶσσαν ὡς θρασύστομος,
Ητις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
Κλ. Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφρόνιμος, 1410
Εγὼ δ' ἀτρίστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτέ μ' ψέγειν θέλεις,
Ομοίως. οὗτός ἐστιν Αγαμέμνων, ἐμὸς
Πόσις, νεκρὸς δὲ τῇδε δεξιᾶς χερός·
Εργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει. 1415

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφή.

Χο. Τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτριφὲς
Εδαισεν ἢ ποτὸν πασαμένα, ῥυσᾶς
Εξ ἁλὸς ὁρώμενον τόδ' ἐπέθου θόος
Δημοθρόους τ' ἀρᾶς; ἀπέδικες, ἀπέταμες·
Απολις δ' ἔσῃ, μῖσος ὄμβριμον ἀστοῖς. 1420

ΙΑΜΒΟΙ.

Κλ. Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
Ος οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
Μήλων φλεόντων εὐτύκοις νομεύμασιν, 1425
Εθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
Ωδῖν', ἐπῳδὲν Θρηκίων τε λημμάτων.
Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῇδε χρὴ σ' ἀνδρηλατεῖν,
Μιασμάτων ἄποιν'; ἐπάκουσ δ' ἐμῶν
Εργων, δικαστὴς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι 1430
Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
Εκ τῶν ὁμοίων χειρὶ πάλιν πάσαιτ' ἐμοῦ
Αρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κρατῇ θεὸς,
Γνάσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ἀντιστροφή.

Χο. Μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα 1435
Δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ
Φρὴν ἐπιμαίνεται. λίπτος ἐπ' ὀμμάτων

¶ 1425. Φλεόντων] πλημυόντων.
¶ 1431. Απειλεῖν] ἀναγκαίως ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται.

Chor. Miramur linguam tuam quam audaciloqua ſit,
Quæ talem de viro effutis ſermonem.
Clyt. Tentatis me mulierem ut excordem:
Ego autem intrepido corde ſcientibus
Dico. tu quidem ſive adprobare, ſive me culpare velis,
Idem eſt. hicce eſt Agamemnon, maritus
Meus, hac dextra mortuus.
Facinus juſtæ artificis. Hæc ita ſe habent.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Chor. Quid malum, o mulier, terra-genitum
Eſculentum aut poculentum guſtans, fluido
Vel mari ortum, hanc paraſti hoſtiam
Et populares diras? fauciaſti, abſcidiſti:
Urbe ejectitia eris, ingens odium civibus.

IAMBI.

Clyt. Nunc quidem decernis ab urbe exilium mihi,
Et odium civium, populareſque ut diras habeam;
Nihilque adverſum hunc virum affers,
Qui non præferens fatum ejus, ac ſi pecus fuiſſet,
Ovibus abundantibus herboſis in paſcuis,
Sacrificavit natam ſuam, mihi chariſſimum
Partum, placatricem flatuum Threïciorum.
Nonne hunc te virum oportuit e patria pellere
Pro mercede piaculorum? tu autem noſtrum audiens
Facinus, judex ſeverus factus es. Pronuntio tamen tibi
Me hæc minari, ad hoc me paratam eſſe,
Si tu ſimiliter me manu viceris,
Mihi imperabis; ſin aliter decernat deus,
Scies edoctus ſero licet ſapere.

Antiſtrophe.

Chor. Magna meditaris, & contemptu plena
Protuliſti, velut cædem ſpiranti fortuna
Mens tibi furit; ſtilla in oculis

Αἵματος εὐτρέπισαν τίετον. ἔτι σὲ χρὴ
Στερομέναν φίλων τύμμα τύμμα τίσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Κλ. Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
Μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
Ἄτην, ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
Οὔ μοι φόβου μίλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
Ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμὰς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ·
Ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τιρασκόπος,
Καὶ κοπόλιχνος τοῦδε, θεσφατηλόγος
Πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σιλμάτων
Ἰστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
Ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην,
Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
Κεῖται φιλήταρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
Μηδὲ δεμνιοτήρης,
Μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
Φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
Πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰὼ, παραυόμους Ἑλένα μία τὰς πολλὰς,
Τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς
Ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
Νῦν δὲ τελείαν πολύμαστον
Ἐπηθίσω δι' αἷμ' ἄπιστον.

¶ 1455. φιλήταρ] ἐκ ψυχῆς φιλομβρῆ τῷ Ἀγαμέμνονι.

Sanguinis apparet indecora. Adhuc oportet te
Amicis orbam plagam plaga pendere.

IAMBI.

Clyt. Et audis hoc mei juramenti fas:
Per peractam filiæ meæ ultionem,
Per Aten ac Erinnyn, quibus ego hunc mactavi,
Non mihi ſuſpicio eſt timoris ſpecu ingredi,
Quamdiu accendat ignem in foco meo
Ægiſthus, ſicut antea mihi optime conſulens.
Ille enim nobis ſcutum haud parvum confidentiæ.
Jacet mulieris hujus (*i. e. mei*) peſtis,
Chryſeïdum ad Ilium deliciæ;
Et hæc captiva oraculaque effutiens,
Et huic conſors tori, divinatrix
Fida concubina, apud tranſtra nautica
Claſſearia verna: inhoneſte non ſe geſſerunt (*ſc. moriendo.*)
Ille quidem ita: hæc vero, cygni inſtar,
Extremum modulata funebrem leſſum,
Jacet hujus amaſia, mihi vero adduxit
Cupedias ad mei lecti delicias.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Heu! aliqua repentina, non dolore afficiens,
Neque lectum ſervans,
Appulerit ſemper afferens nobis
Parca interminabilem ſomnum, cæſo
Cuſtode benigniſſimo (*regni*) & multa
Perpeſſo mulieris ergo;
Ob mulierem vero vitam perdidit.

ANAPÆSTI.

O iniquam Helenam, una quæ multas,
Multas admodum animas
Perdidiſti ad Trojam!
Nunc vero nobilem memorabilem (*Agam. animam*)
Defloraſti per cædem inexpiabilem.

¶. 1456. Παρεψόιμα] Ψ ἐκ φθιτίας τευχῶν.

Ητις ἦν τότ' ἐν δόμοις
Ερις ἐριδματος ἀνδρὸς ἐιζύς.
Κλ. Μηδὲν θαλάτω μοῖραν ἐπεύχου
Τοῖσδε βαρυθεὶς·
Μηδ' εἰς Ελένην κότον ἐκτρέψῃς,
Ως ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
Ανδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλίσασ',
Αξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Δαῖμον, ὃς ἐμπίπτεις δώμασι καὶ
Διφυεῖσι Τανταλίδαισιν,
Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
Καρδίᾳ δηκτὸν ἐμοὶ κρατύνεις.
Επὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
Κόρακος ἐχθρῷ σταθεὶς ἐκόμως
Υμνον ὑμπὶν ἐπεύχεται.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κλ. Νῦν δ' ἄρθωσας στόματος γνάμψι,
Τὸν τριπάχυιον
Δαίμονα γένυας τῆσδε καλήσκων.
Εκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
Νείρει τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

στροφὴ β.

Χο. Η μέγαν οἴκοις τοῖσδε
Δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.
Φεῦ, φεῦ κακὸν αἶσον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
Ἰὼ, ἰὴ διὰ Διὸς
Παναιτίᾳ παιεργέτα.
„Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
„Τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰὼ, ἰὼ,

¶ 1478. Διφυεῖσι Ταντα λίδαισιν] Ατρεῖ καὶ Θυέστῃ, ἢ, Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ. ¶ 1479. Γυναικῶν] Κλυ-

Talis erat tunc in ædibus
Eris viri domitrix ærumna.
Clyt. Nequaquam mortis ſortem exopta
Hiſce gravatus;
Neque in Helenam iram convertas,
Tanquam viriperdam, ac ſi una multorum
Virorum animas Græcorum perdens,
Intolerabilem dolorem effecerit.

Antiſtrophe 1.

Chor. O Genie, qui gravis incumbis in has ædes
Et in geminos Tantalidas,
Robur par animis mulierum
Cor meum vellicans confirmas.
Super corpore vero inſtar
Corvi inviſi ſiſtens, nefarie
Hymnum canere gloriaris.

ANAPÆSTI.

Clyt. Nunc autem correxiſti oris ſententiam,
Illum tricubitalem
Genium hujus proſapiæ incalans:
Ab illo enim amor ſanguinem effundendi
In viſceribus alitur, priuſquam ſedarit
Antiquum piaculum, ſanies recens.

Strophe 2.

Chor. Certe magnum hiſce ædibus
Genium & ira gravem laudas.
Heu! heu! mala laus damnoſæ
Et inſatiabilis fortunæ!
Eheu a Jove,
Omnium authore, omnium effectore!
„Quid enim mortalibus abſque Jove perficitur?
„Quid horum non a Deo eſt decretum?

ANAPÆSTI.

Heu! heu!

Κλυταιμνήστρας ἢ Ελένης λέγει, αἱ κῆ φαυλότητα ἰδίων ψυχῶν σῶμα βοᾷ, ὅτω ἢ ὁ δαίμων ὁμοίως ἴσα τοῖς ψυχοῖς ἴσχυει. ¶ 1482. Κέρδιστ]ως κέρδος δικάσει, ἀντὶ τὸ δίκαιον.

Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀπελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
Κλ. Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν.
Μηδ' ἐπιλεχθῇς *
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκρῷ
Τοῦδ', ὁ παλαιὸς θρεμμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,
Τόνδ' ἀπέτισεν,
Τέλειον παρεῖς ἐπιθύσας.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Ὡς μὲν ἀπαίτιος εἶ
Τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;
Πῶ, πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
Ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
Μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχνα χυροβόρῳ παρίξυ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἰὼ, ἰὼ,
Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷ-
δ' ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
Ω μοι μοι κοίταν τάνδ' ἀπελεύ-
θερον, δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
Ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
Κλ Οὔτ' ἀπελεύθερον οἶμαι θάνατον
Τῷδε γενέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὕτος δολίαν ἄτην
Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦ-
δ' ἔρπος ἀερθὲν, τὴν πολύκλαυτόν

Rex, rex, qui te deflebo?
Amica e mente quidnam dicam?
Jaces araneæ in tela
Hac impia morte animam expirans,
Hei mihi, mihi hunc lectum indignum! doloso fato domitus
A manu ancipiti telo (*instructa.*)
Clyt. Dicis meum esse hoc opus:
Sed ne dicas
Me Agamemnonis conjugem feciſſe.
Assimilatus vero uxori mortui
Hujus priscus torvus alastor,
Atrei diri epulatoris,
Hunc punivit,
Perfectæ ætatis virum super juvenibus mactans.

Antistrophe 2.

Chor. Quod autem insons es
Hujus cædis, quis testis (*erit?*)
Ubi, ubi est? ut patri adjutor
Fiat alastor.
Violatur vero cognatis
Sanguinis profluviis
Niger Mars (*i. gladius*) ubi etiam progressus
Saniem nativoram præbebit.

ANAPÆSTI.

Heu! heu!
Rex, rex, qui te deflebo?
Amica e mente quid dicam?
Jaces araneæ in textura
Hac impia morte animam expirans,
Hei mihi, mihi hunc lectum indignum! doloso fato domitus
A manu ancipiti telo (*instructa.*)
Clyt. Mortem haud indignam arbitror
Huic contigisse:
Neque enim ille insidiosam cladem
Ædibus intulit; sed meum ex ipso
Germen sublatum, multum defletam

Τ' Ἰφιγένειαν ἀτάξια δράσας,
Ἄξια πάσχων, μηδὲν ἐν ᾅδᾳ
Μεγαλαυχείτω, ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἄπιρ ἔρξεν.

στροφὴ γ.

Χο. Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθείς,
Εὐπάλαμον μέριμναν,
Ὅτα τράπωμαι, πίπτοντος οἴκου.
Δείδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
Τὸν αἱματηρόν· ψιχὰς δὲ λήγει.
Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
Πρὸς ἄλλαις θηγάναις μοῖρα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ημ. Ἰὼ, γᾶ, γᾶ,
Εἴθ' ἐμ' ἐδίξω πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
Ἀργυροτοίχου
Δρυΐτας τῶν κατέχοντα χαμεύναν.
Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
Ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι
Τλήσῃ, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς,
Ἀπακωκύσαι ψυχὴν, ἄχαριν
Χάριν ἀντ' ἔργων
Μεγάλων ἀδίκως ἐπικράναι;
Ημ. Τίς δ' ἐπιτύμβιος
Αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
Σὺν δακρύοις ἰάπτων
Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
Κλ. Οὔ σε προσήκει τὸ μίλημα λέγειν
Τοῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε.
Καὶ καταθάψομεν
Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
Ἀλλ' Ἰφιγένειαν· ἵν' ἀσπασίως
Θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
Πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
Πόρθμευμ' Ἀχέων
Περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσῃ.

Chor.

Semic.

Sem.

Clyt.

Iphigeniam cum indigne affecerit,
Digna paſſus eſt, nihil in inferno
Glorietur, gladio inflicta
Morte lucns quæ prior perpetravit.

Strophe 3.

Chor. Incertus ſum animi, conſilii expers,
Solertem curam
Quonam dirigam, labente domo.
Timeo vero imbris cruenti ſonum domum labefactantem;
Deſinit enim guttatim cadere.
Vindictamque in rem aliam atque aliam acuit damnoſas
Ad alias aliaſque cotes fatum.

ANAPÆSTI.

Semic. Heu, terra, terra!
Utinam me excepiſſes antequam hunc vidiſſem
Latera argentea habentis
Loculi nunc humile poſſidentem cubile.
Quis eum ſepeliet? quis lacrymabitur?
An tu hoc facere
Suſtinebis quæ tuiipſius occidiſti virum,
Ut ejus animam lugeas, ingratam
Gratiam pro facinore
Magno injuſtoque præſtitura?
Sem. Quis ſepulchrale
Elogium in virum divinum
Cum lacrymis mittens
Mentis ſinceritate panget?
Clyt. Haud tibi convenit curam dicere
Iſtam: per nos cecidit, interiit:
Et ſepeliemus
Non cum domeſticis luctibus,
Sed Iphigenia eum lubenter
Filia, uti decet,
Patri obvians ad rapidum
Trajectum mœrorum (*Acherontis ſc.*)
Manum circumjiciens oſculabitur.

ἀντιστροφὴ γ.

Χο. Οιμοῖ ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους.
Δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
Φέρει φέρεται, ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς
Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ
Τίς ἂν γονὰν ῥᾴων ἐκβάλοι δόμων;
Κεκόλληται γένος πρὸς ἄφαν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Κλ. Ἐς τόνδ' ἐτείβη ξὺν ἀληθείᾳ.
Χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
Ἐθέλω δαίμοσι τῷ Πλισθενιδᾶν
Ὀρκους θιμένα, τάδε μὲν στέργειν,
Δύστλητά περ ὄντ'. ὁ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλῃ γενεᾷ
Τρίβειν θανάτοις αὐθέντασιν.
Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι, δ' ἀλληλοφόνους
Μανίας μιλάθρων ἀφιλούσῃ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αγ. Ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
Φαίην ἂν ἤδη τῶν βροτῶν τιμαόρους
Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
Ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις ἐριπτύων
Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
Χερὸς πατρῴας ἐκτίσαντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς Φράσαι,
Αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
Ηὐδηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
Καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν.
Τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ,
Τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἷμάξαι πέδον
Αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
Τῷ ἐμῷ, χρεωργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
Δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδίων κρεῶν.

Antiſtrophe 3.

Chor. Probrum viciſſim ſuccedit probro.
Difficilia vero ſunt hæc judicatu.
Auferentem aufert, luit vero qui interficit.
Et manet eum, in tempore manente Jove,
Ut patiatur qui fecit (*malum*:) nam legitimam
Prolem ſuam quis facile deturbaret domo?
Agglutinatur enim genus attiguum.

ANAPÆSTI.

Clyt. In hunc ſupervenit vere
Oraculum. Ego igitur
Velim, Genio Pliſthenidarum
Juramento dato, his quidem contenta eſſe,
Etſi toleratu difficilia ſint; dum de cætero ille
Migrans ex hiſce ædibus aliam familiam
Conterat in-ſe-illatis mortibus.
Poſſeſſionum autem partem modicam modo habeam,
Mihi omnino ſufficit, cum ſe-invicem-perimentes
Inſanias domibus abegerim.

IAMBI.

Ægiſt. O lucem hilarem diei vindictam afferentis!
Jam tandem dicerem mortalium ultores
Deos deſuper ſpeculari terræ mala,
Cum viderim textis in peplis furiarum
Virum hunc jacentem grate mihi,
Manus paternæ luentem dolos.
Atreus enim terræ hujus princeps, illius pater,
Thyeſtem patrem meum, ut aperte dicam,
Et ipſius fratrem, litigans cum eo de imperio,
Exulare fecit ex urbe atque ædibus.
Et ſupplex ad domum rediens
Miſer Thyeſtes, ſortem invenit ſecuram,
Ne moriens cruentaret paternum ſolum.
Pro Xeniis enim hujus pater impius
Atreus, alacriter potius quam amice, patri
Meo (viſcerationis diem hilariter agere
Simulans) exhibuit convivium carnium puerilium.

Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
Ἐθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
Ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτὸν ἀγνοίᾳ λαβὼν,
Ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γέπει.
Κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
Ὤμωξεν ἂν, πίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐρῶν,
Μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
Λάκτισμα δίπτυν ξυνδίκως τιθεὶς ἁρᾷ.
Οὕτως ὀλίσθη πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
Ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
Κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
Συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
Τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
Καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
Πᾶσαν συπάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
Οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
Ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

Χο. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
Σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν καταικτανεῖν,
Μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.
Οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
Δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

Αιγ. Σὺ ταῦτα φωνεῖς πρτίρα πρεσήμενος
Κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
Γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
Τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας, αἵ τε νηστιδες
Δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατοι φρενῶν
Ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πήσας μογῇς.

Χο. Γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης τέων
Οἴκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνεσ' ἄμα,
Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

Αιγ. Καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
Ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθεγγῆς χαρᾷ,
Σὺ δ' ἐξερίσας ἡπίους ὑλάγμασιν

¶ 1603. Χερῶν ἄκρους κτένας] ἤγουν, τὰς διασά- σεις τ̃ δακτύλων. ¶ 1626. Νερτέρα πρεσήμενος] ὑπο-

Pedum quidem plantas & manuum extremos pectines
Occuluit ſeorſim ab iis qui viritim aſſidebant.
Accipiens autem ſtatim ex ignorantia partes haud agnoſcendas,
Comedit cibum, ut vides, generi inſalutarem.
Et poſtea agnoſcens facinus inhoneſtum
Valde ejulavit, reciditque cædem cupiens,
Mortem vero intolerabilem Pelopidis imprecatur,
Cœnam calce cum diris juſte petens.
Ita periit univerſa Pliſthenis proſapia.
Ob hanc cauſam occiſum hunc videre tibi licet.
Et hujus cædis ego juſtus conſarcinator.
Decimum tertium enim me (*filium*) ſimul cum ærumnoſo patre
Expellit cum eſſem parvulus in faſciis.
Educatum autem me reduxit juſtitia.
Atq; hunc quidem virum ego tetigi etiam cum foris eſſem,
Omnem connectens atrocis conſilii artem.
Ita jam pulcrum eſt mihi vel mori,
Cum viderim illum vindictæ in ſeptis.

Chor. Ægiſthe, contumelia afficere in malis haud laudo.
Tu vero virum hunc quod voluntarie occideris ais,
Et quod ſolus miſerandam hanc conſulueris cædem.
Nego evitaturum in judicio caput tuum
A populo jactatas cum lapidatione diras; hoc certo ſcito.

Ægiſt. Tunc hæc profers inferiori aſſidens
Remo, dum ii qui in tranſtro ſunt rerum potiuntur?
Scies, ſenex cum ſis, quod admoneri grave
Adultæ ætatis viro, cum ut modeſte te geras ante dictum ſit.
Vinculum autem & ſenecta, & famelicæ
Calamitates, ad inſtruendum optimæ animi
Medicæ. ecquid hæc videns nihil vides?
Ne contra ſtimulos calcitres, ne patiendo labores.

Chor. Tunc ergo, mulier, e bello nuper redeuntis
Domi manens lectum viri dehoneſtans, etiam
Viro Imperatori hanc deſignaſti mortem?

Ægiſt. Et hæc quidem verba planctuum principia.
Orpheo vero linguam habes contrariam:
Ille enim omnia attraxit vocis ſuavitate;
Tu vero irritans ſtolidis latratibus

ἐκόντος ἔφα κανθάνειν ἄν. εἰ γὰς ζυγοὶ τ θαλαμίων ἔτιν- θὶν εἶεν. 1633. Πέσαι] αἰεὶ Ε, παλαὶ.

Αξη' κρατηθεὶς δ' ἡμεράτερος φανῇ.
Χο. Ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
Ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
Δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;
Αγ. Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
Ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ πάλαιγενὴς,
Ἐκ τῶνδ' τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
Ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
Ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειρασφόροις
Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλὴς κότῳ
Λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.
Χο. Τί δῆτα τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς·
Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν, γυνὴ
Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
Ἐκτῆσ'. Ὁρίστης ἆρά που βλέπει φάος,
Ὅπως κατελθὼν δεύρο πρευμενεῖ τύχῃ,
Ἀμφῶν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΤΡΟΧΑΙΟΙ.

Αγ Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.
Χο. Εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἑκὰς τόδε.
Εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
Αγ. Ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
Χο. Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐσούμεθα.
Κλ. Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
Ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον ὁ ἔρως·
Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὕπαρχε· μηδὲν ἁματώμεθα.
Στείχετε δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους τοῦδε
Πρὶν παθεῖν. ἔξαντα καιρὸν χρὴν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν,
Δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
Ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.
Αγ. Ἀλλὰ τοσάδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπαιθίσαι,
Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονας πειρωμένους,
Σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτῆτον κρατοῦντα.
Χο. Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ℭ 1644. Ὃς ἔτλης αὐτοκτόνως] οὐκ ὑπεμεινας, γυναικὸς. ℭ 1650. Κριθῶντα πῶλον] οὐκ ὑποζεύξω ἵππον, δεχόμενον ἐν αὐτῷ τὸν ὁμοῦ μοχθοῦντα ἐν κριθῶντα πῶλον, ἤγουν, πῶνα ἐν κριθαῖς.

Duceris, devictuſque manſuetior apparebis.
Chor. Quomodo tu mihi rex Argivorum eris,
Qui, cum illi mortem deſtinaras,
Facinus ipſemet propria manu patrare non auſus es?
Ægiſt. Quoniam dolo agere plane muliebre eſt opus; 1645
Et ego ſuſpectus hoſtis antiquus fui.
Verum ex hujuſce viri facultatibus conabor
Civibus imperare; atque immorigerum
Vinciam gravibus catenis, ut non funalem ſe præbentem
Laſcivientem pullum: quin inviſis tenebris 1650
Fames cohabitans cum manſuetum videbit.
Chor. Quid vero virum hunc ex animi timiditate
Ipſemet non occidebas? at ſimul fœmina
Regionis deorumque patriorum piaculum
Interfecit. Oreſtes num alicubi lucem videt, 1655
Ut huc reverſus benevola fortuna duce,
Utriuſque fiat occiſor fortiſſimus?

TROCHAICI.

Ægiſt. At quoniam videris hoc facere atque dicere, cito cognoſces.
Chor. Eia, amici manipulares, opus hoc non procul.
Eia, quilibet gladium diſtrictum præparet. 1660
Ægiſt. Atqui etiam ego gladio diſtricto haud renuo mori.
Chor. Suſcipientibus dicis te moriturum: fortunam autem interrogabimus.
Clyt. Nequaquam, o chariſſime virorum, mala malis cumulemus.
Verum & hæc multa infortunia egerere cupido eſt:
Calamitatum enim ſatis experti ſumus; neminem cruentemus. 1665
Ite, o ſenes, domum veſtram fato deſtinatam (cimus.
Antequam patiamini: conveniebat occaſioni nos facere id quod fe-
Si autem quid laborum fuerit, horum ſatis haberemus,
Dæmonis ira gravi infeliciter percuſſi.
Sic ſe habet mulieris ſententia, ſi quis diſcere dignetur. 1670
Ægiſt. Sed hos ſtultam linguam ita dilatare,
Et projicere cjuſmodi verba dæmonas tentantes,
Moderata a ſententia depellere Imperantem non eſt ferendum.
Chor. Argivis abſit viro abblandiri malo.

χειλαῖς· ἀπὸ συγκλείσας, ἢ λιμοκτόνων ἰάτας πρᾶνῶ. ¶ 1662. Τλὰ πείθω] ἢ πίσιν, ἐγγυᾶσθαι.

Αιγ. Αλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέροισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
Χο. Οὐκ, ἢν δαίμων Ορέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
Αιγ. Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄιδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
Χο. Πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
Αιγ. Ισθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μοιρίας χάριν.
Χο. Κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκτωρ ὥσπερ Θηλείας πέλας.
Κλ. Μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.
Καὶ σὺ θήσομαι κρατοῦντι τῶνδε δωμάτων.

¶ 1682. καὶ σὺ θήσομ.] ἐγὼ, φησὶ, ὁ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὑτὰς καλῶς.

ΤΕΛΟΣ.

Ægiſt. Verum ego extremis in diebus tibi adero.
Chor. Minime, ſi Deus Oreſtem huc ut revertatur dirigat.
Ægiſt. Novi ego extorres viros ſpem depaſcentes.
Chor. Facito, floreſce, contaminans juſtitiam; ſiquidem tibi copia eſt.
Ægiſt. Scito te daturum mihi pœnas hujus ſtultitiæ ergo.
Chor. Gloriare confiſus, tanquam Gallus prope gallinam.
Clyt. Ne tanti facias hos latratus; Egomet
Et tu pulchre rem adminiſtrabimus, hiſce imperantes ædibus.

FINIS.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

CHOEPHORÆ.

A

O Ro
la
to
fu
miſerat. His
cà innoteſci
ſe fingens e
mortem pare
egreſſum der
pro vita ſua
cæde, mater
Scena Fab
bus cum inſe
gnibus CHO

Prologu

Argumentum Æſchyli Tragœdiæ quæ inſcribitur CHOEPHORÆ.

ORestes juſſu Oraculi una cum Pylade Argos reverſus, tumulum patris ſui Agamemnonis inviſit; ubi virginum cœtui Clytemneſtræ famularum occurrit, quas illa ſomnio exterrita, conſultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miſerat. His adjunxerat ſe ſoror ejus Electra; cui Oreſtes per varia indicia innoteſcit Ab iis totam rem edoctus, regias ædes accedit, viatorem ſe fingens e Phocide Daulienſem, qui obiter mandata acceperat Oreſtis mortem parentibus ejus nunciandi. Ægiſthum hoc ut audiat lubenter egreſſum derepente interficit; cujus clamore evocata Clytemneſtra, & pro vita ſua apologia brevi uſa, a filio ſuo interempta eſt. Hac patrata cæde, maternis furiis agitatus Oreſtes Delphos profugit.

Scena Fabulæ Argis conſtituitur: Chorus autem conſtat ex Virginibus cum inferiis ad tumulum Agamemnonis profectis. Titulus Tragœdiæ CHOEPHORÆ.

Dramatis Perſonæ.

ORESTES.
CHORUS.
ELECTRA.
FAMULUS.
CLYTEMNESTRA.
NUTRIX.
NUNTIUS.
PYLADES.

Prologum agit Oreſtes, ad tumulum patris ſui Agamemnonis.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ορ. Ερμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
Σωτὴρ γενοῦ μοι, σύμμαχός τ' αἰτυμέτω·
Ηκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν ἀκοῦσαι. * *
* * * *
* * πλόκαμον Ιτάχῳ θρεπτήριον
Τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πευθητήριον
* * *
Τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
Πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ πρόσεικάσω;
Πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
Η πατρὶ τῷ ἐμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
Χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
Οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ηλέκτραν δοκῶ
Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
Πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μέγαν
Πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
Μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Ιαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
Χοᾶς προπομπὸς ἐξύχειρι σὺν κόπτῳ.
Πρέπει παρηΐς φοίνισσα μυγμοῖς,
Ονυχος ἄλοχι πιτύμῳ·
Δι' αἰῶτος διαγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

¶ 10. Πρέπουσα] κοσμοῦσα. ¶ 20. Ιαλτὸς] ὑπὸ Κλυταιμνήστρας πεμφθεῖσα· — ἐκεῖ περίκλωτα συβώτης.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA
CHOEPHORÆ.

IAMBI.

Oreſt. MErcuri terreſtris, qui paterna inſpectas imperia,
Servator mihi ſis, & adjutor roganti;
Venio enim in hanc terram, & revertor [*ab exilio.*]
Ad oras tumuli hæc renuntio patri,
Ut audiat & auſcultet. * * 5
* * * *
* * comam Inacho nutritiam
Hanc ſecundam, hanc luctuoſam
* * *
Quam ego rem video? quænam hæc caterva
Procedit mulierum veſtibus pullis
Ornata? quali calamitati hoc aſſimilabo? 10
Funuſne aliquod novum domi accidit?
An patri meo haſce [*fœminas*] conjiciam
Inferias ferre, mortuorum delinimenta?
Haud aliter eſt; etenim Electram arbitror
Incedere ſororem meam luctu gravi 15
Conſpicuam. o Jupiter, da mihi ulciſci necem
Patris, & mihi adjutor eſto libens!
Pylade, conſiſtamus ſeorſum, ut ego certo
Diſcam quænam hæc ſit mulierum ſupplex pompa.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Miſſa ex ædibus egreſſa ſum 20
Inferiarum prævia deductrix frequenti manuum colliſu.
Rubet gena lacerationibus
Unguium ſulco recens-inciſo;
Cor vero perpetuo gemitibus paſcitur.

Βώτης. ¶ 21. Σὺν κύτει] σὺν κατατῷ ἕπως εἰσαγίζοντα συγκόψωμαι ἢ θελωίτω. ¶ 22. Πρόπεμπει] διαφαίνεται. ¶ 23. Αλγεκι] αὐλακι, τομῇ. ¶ 24. Βύσσεῦ κίκυς] ἀντὶ δ, τρυθήματι τῷ θελαίᾳ. ¶ 25.

Ἀπεφθόροι δ' ὑφασμάτων
Λακίδες ἕφλαδον ὑπ' ἄλγεσι,
Πρόστερτοι σταλμοὶ
Πέπλων ἀγιλάστοις
Ξυμφοραῖς πεπληγμέναν.

ἀντιστροφὴ α.

Τοξὸς γὰρ Φέβος ὀρθόθριξ,
Δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπτιᾳ κότῳ
Πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
Μυχόθεν ἕλακε περὶ Φέβῳ,
Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺ κιτῶν.
Κριταὶ τῶνδ' ἐνεράτων
Θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι
Μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
Νέρθεν περιθύμως,
Τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.

στροφὴ β.

Τοιάνδε χάριν ἄχαριν,
Ἀπότροπον κακῶν,
Ἰὼ γαῖα, γαῖα,
Μωμένα μιλλεῖ
Δύσθεος γυνά. φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.
Τί γὰρ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
Ἰὼ παιοῖζὺς ἑστία.
Ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
Λιήλισι, βροτοστυγεῖς
Δυόφοι καλύπτουσι δόμους,
Δεσποτῶν θανάτοισι.

ἀντιστροφὴ β.

Σίβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντος,

¶ 25. Ἀπεφθόροι] τὰ λῖπα διαφθείροντα. τὸ ἐξῆς, οἱ ὑ σκίσμοι τ ὑφασμάτων σὺν τοῖς πέπλοις, λυποφθόροι λακίδες ἐρράγησαν. ¶ 26. Τπ' ἄλγεσι] ὑπὸ τ κοπετῶν. ¶ 30. Τοξὸς] σαφής. Ορθόθριξ] ὀρθοῦσθαι ποιῶν τὰς τρίχας. ¶ 31. Οινειρόμαντις] δι' ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος. Εξ ὕπνου] ἀντὶ τ δ, δι' ὕπνου. ¶ 32. Αωρόνυκτον] ἐξ τὸ μεσονύκτιον. ¶ 33. Μυχόθεν ἔλακε] ἐκ τ δ καρδίας μυχῶν σφοδρῶς τῷ Φέβῳ ἀναλακτεῖν ᾗ βοᾶσαι ϯ Κλυταιμνήστραν ἐποίησεν ὁ σαφὴς Φέβος, δι' ὀνείρων μαντευόμενος. 34. Γυναικείοισιν] οἰκτρὰ, τοῖς ἐστερημένοις ἡ κηδεμὼν αἰδοῦς. ¶ 36. Τπέγγυοι] ἀληθεῖς, Θεοφόρητοι, ϯ ὑπόσπονδοι ἐγγυώμενοι ᾖ, οἱ ἐκ θεῶν ἐφαλισμένοι ϯ μαντείαν. ¶ 38. Περιθύμως] ὑπερβαλλόντως. ¶ 40. Ἀχαριν]

Liniperdæ textilium veſtium
Laciniæ ruptæ crepuerunt præ dolore,
Pectorales ornatus
Peplorum ob deflendas
Miſerias concuſſorum.

Antiſtrophe 1.

Graviſonus enim horror comas erigens,
Domus nocturnus vates, in ſomno iram
Spirans, intempeſta nocte clamorem
E penetralibus edidit terribiliter,
Fœminarum in cubicula graviter irruens.
Porro horum ſomniorum interpretes
Divinitus propalarunt, obteſtantes
Quod qui ſint ſubter terram conquerantur
Graviſſime,
Et interfectoribus indignentur.

Strophe 2.

Talem gratiam ingratam,
Averruncatricem malorum,
(Eheu terra, terra!)
Procurans me mittit
Impia mulier [*Clytemneſtra.*] metuo autem
Verbum hoc proferre.
Quod enim pretium eſt fuſi in terram ſanguinis?
Eheu ærumnoſiſſima domus!
Eheu everſiones ædium!
Expertes Solis, hominibus inviſæ
Tenebræ operiunt ædes,
Propter cædem dominorum.

Antiſtrophe 2.

Majeſtas inexpugnabilis, indomita,

ἀχεμν] τοῖς ἀκηκοόσι τοιοῦτοι ἄχεμν. ἢ, ἰμοὶ ἀηδὼς ὑπερτάτην αὐτῷ. ¶ 42. Ἰὼ γαῖα] ὦ γῆ μῆτερ. τοῦτο δ' ἀξιῶ μέσον ἀναπεφώνηϰ. ¶ 43. Μωμφὰ] ζητῶ. ¶ 44. Δύσθεϰτον γυνὰ] δεῖ τοῦτ' ἔστι, τὸ δύσθεϰτον γυνὰ, ῥῆμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἴσως τάδε ἐμβάλλειν. ¶ 49. Ἀνήλιοι] ὃς οὐδὲ ἥλιϰ ὄψιδι, ἀλλὰ τὸ λυχνίμιονϰ μῦσος. φιλοῦντες γὰρ αὐτὸν, οὐδὲ ἀκούειν ἠνείχοντο κατ' αὐτῶ. ¶ 52. Σίβας] ἐκοῦσιον σίβας τὸ μὴ ἐκ φόβα, ἀλλ' ἐξ αἰδῦς αὐτοῖς γινόμενον. τοῦτο δ' θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδὼς ἰὼ σοὶ λυχνίμιονϰ εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ἠδέντο καὶ ἐφίλουν· τοῦτον δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελεύ-

μενον.

Olim indebellata,
Per aures mentemque
Populi permeans,
Nunc receſſit. Metuit vero
„Quis? proſpere agere
„Hoc inter homines Deus eſt, & plus quam Deus.
„Inclinatio juſtitiæ animadvertit
„Celeriter, aliquos ipſo die puniens;
„Quædam [*peccata*] in dubia crepuſculi
„Luce tardos dolores germinant:
„Alios autem æterna coërcet nox.

Strophe 3.

„Propter ſanguinem epotum a terra altrice
„Ultrix cædes fixa eſt, non diffluens.
Noxa luctuoſa differt autorem
Ut graviſſimos morbos producat:
Hos autem æterna coërcet nox.
Aperienti vero locos muliebres nullum
Remedium eſt: fluviique omnes uno alveo
Euntes deteſtandam
Cædem purgaturi, lavant fruſtra.

Antiſtrophe 3.

Mihi autem (neceſſitatem enim urbi communem
Dii intulerunt: etenim e domo
Paterna ſervilem induxerunt ſortem)
[*Stat*] juſta & injuſta,
Convenienter origini meæ,
Eorum qui vi agunt laudare, acerbum mentis

ναικῶν αἰδοῖον λίγει. ὥσπερ τῷ ὀπιβάντι νυμφικῆς κλίνης, οὕτω ἴσιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τὸ κόρης· ἅτως ὑδὲ τῷ φονεῖ πάρεσι πόρος πρὸς ἄκεσιν δ φόνου. ¶ 70. Πάντες ἐκ μιᾶς] πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι. ¶ 72. Ἴσσαν ἄτιμ] ἀντὶ δ, τὸ ὀπάδεσκε αὐτῷ ἄτης. Ἀτιμίαν ἡ τὸ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσειν, καθάπερ σε τὸ φόνευ· τὸ ἡ κοινόν, καθαίρω σε δ φόνου. ¶ 73. Ἐμοὶ δ] τὸ ἐξῆς, ἐμοὶ ἡ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν αἰσχρὰς βίᾳ τὰ τ βία με φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν ζύγον κρατύνειν. ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ πρεσπέπεμπαν. Ἀμφίπολιν] ἡ ἐκ διαφόρων πόλεων ἀναγκην, ἄ ἐστι, πόλεμον. ὡς ἀμφιμάτορας κόρους φησὶν ὁ Εὐριπίδης· ἐκ διαφόρων γὰρ πόλεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες. ¶ 76. Δίκαια καὶ μὴ δίκαια] εἴτε δικαίως, εἴτε μή. ἴσι ἡ παρομία, Δαῦλε, δίσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια καὶ ἀδίκα. ¶ 77. Πρέσεντ' ἀρχαῖς βίᾳ] πρέποντά μοί ἐστι καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τῦτον ἐπανήγημαι τὰ βίαι, τὰ τ πρὸς βίαν κεκλημένων ἐπαινέσαι, καλυπτέον ἡ κατ' αὐτῶν ὀπτρύνειν, καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὰ δεσπότου κλαίειν.

¶ 80.

Στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
Ματαίοισι δισποτᾶν
Τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχυμείνῃ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ηλ Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
Επεὶ πάρεστε τῆσδε πρόστροπῆς ἐμοὶ
Πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
Τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς,
Πῶς εὔφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
Πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
Γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
Τῶνδ' οὐ παρέστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
Χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
Η τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
Ες', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
Στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
Η σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπάλιτο
Πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
Στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
Δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
Τῆσδ' ἐς-ὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.
Κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις τομίζομεν.
Μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
„Τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει,
„Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δισποτούμενον χερός.
Λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.
Χο. Λίσσομέν σοι, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,
Λέξω (κεκλύσει γὰρ) τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
Ηλ. Λέγοις ἄν, ὥσπερ ἡδέσω τάφον πατρός.
Χο. Φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφρόσιν.
Ηλ. Τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

¶ 80. Ματαίοισι] ὄλλ ματαίαις τύχαις. ¶ 81. Κρυφαίοις πένθεσι] τοῦτ' ἔστι, μὴ ὡς φαινόμενα τὸ μῦσος τὸ ἀπὸ Κλυταιμνήστρας. ¶ 82. Εὐθήμονες] τοῦτ' ἔστιν, ὑπηρέτιδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατ' οἶκον. ¶ 85. Κηδείους] συγγενικάς. ¶ 86. Κατευξωμαι] λείπει λόγον. ¶ 89. Τῶνδ' ἐ πάρεστι] τῶν λόγων. ¶ 90. Πέλανον] κατὰ τὸ ὑπονούμενον ἔτος καλεῖσι. ¶ 92. Τάδε] τὰς χοάς. ¶ 93. Τῶν κακῶν] παρ' ὑπόνοιαν. ἴδοι γὰρ, τὰ καλῶν, εἰκεῖν. ¶ 95. Γάποτον χύσιν] ἐπεξηγήσατο τί εἶναι ἃ φέρει, δηλ. γάποτον χύσιν. ¶ 96. Στείχω, καθάρμαθ'] τοῦτο ἀπὸς τὸ παρ' Αἰλυκίοις ἔθος· ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ἐρρακότος θυμάτηρίῳ, ῥίψαντες ἐν τριόδοις τὸ ἔρρακον, ἀμεταστρεπτὶ ἀπεχώρουν. Εκπέμψας, πάλιν] πάλιν, ὡς τέλεσον

Odium coërcenti. Lugeo tamen ſub veſtibus
Infauſtam Domini
Sortem, occultis luctibus congelata.

IAMBI.

Elect. Miniſtræ fœminæ, diſpenſatrices domus,
Quoniam adeſtis hujus placationis una mecum
Deductrices, eſtote etiam de his conſultrices.
Super buſto fundens has ſepulchrales inferias,
Quomodo benevola loquar? quomodo patrem invocem?
Utrum dicam a chara uxore ad charum virum
Me ferre, a matre ſcilicet mea?
Hoc non auſa ſum, neque habeo quid dicam,
Effundens hoc libum ſuper buſtum patris.
Aut hoc potius dicam, prout mortalibus lex eſt,
Rependere par hæc mittentibus
Serta, mercedem malorum dignam?
Aut tacendum inhonore, quandoquidem periit
Pater, hæc effundens, effuſionem a terra bibendam,
Retro cedam, veluti quis effundens purgamenta,
Abjiciens vas, oculis irretortis?
Hujus eſte conſilii, o amicæ, participes:
Commune enim exiſtimamus odium in ædibus.
Neque occultate in corde, timore cujuſquam.
„Fatum enim & liberum [*virum*] manet,
„Et eum qui ſub dominio eſt alienæ manus.
Eloquere ſi quid his habes amplius.

Chor. Reverita, ut altare, ſepulcrum patris,
Ex animo (jubes enim) ſententiam loquar.

Elect. Loquere igitur ut revereris ſepulcrum patris.

Chor. Effundens profer proſpera benevolis.

Elect. Quinam vero ſunt hi amici quos nominem?

πίεω ἀναχορεύω, ϖοῖς ϯ λθ̓ώνῃσι νέμων. ¶ 97. Λεξόφοισιν ὕμμασιν] τὸ ἐξῆς, δικαῦσα τεῦχ@ ἀερίφοισιν ὕμμασιν, τείχω πάλιν, καθαίματα ὥςτις ἐκπίμψας. ¶ 98. Τῆσδ' ἐσὲ βυλῆς] ἀναδίξασθε ϯ αἰτίαν ϯ βυλῆς. Μεταίτιαι] σύμβουλοι. ¶ 100. Μὴ κεύθετ' ἔνδον] ϯ βυλαί. ¶ 101. Τὸ μέρσιμον ϖῶ] ἀντὶ ϖ, ὑδὲν πείσεσθε ϖῶ τὸ μόρσιμον. ¶ 103. Τιμίστερον] τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λεγομένων. ¶ 104. Λίθεμφι] λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδεμένη τὸν Αγαμέμνονϖ τύμβον, ὡς βωμόν. ¶ 107. Χίνεα] τὰς χοὰς χίνεα, εὔξαι ἀγαθὰ τοῖς εὖ φρονεῦσι, τῷ Αγαμέμνονι ἀνιέντι. ¶ 108. Τίνας δὲ τούτους] τίνας τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῷ ἐναμάσω;

Χο. Πρῶτον μὲν αὐτὴν, χ' ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ.
Ηλ. Ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε;
Χο. Αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνεσ' ἤδη φράσαι.
Ηλ. Τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
Χο. Μέμνησ' Ορέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
Ηλ. Εὖ τοῦτο, κἀφρόντισας οὐχ ἥκιστά με.
Χο. Τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη.
Ηλ. Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηυμένην.
Χο. Ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.
Ηλ. Πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;
Χο. Ἁπλῶς τι φράζησ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
Ηλ. Καὶ ταῦτα μοῦ 'στιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
Χο. Πῶς δ' οὔ; τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.
Ηλ. * Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ,
Τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
Εὐχὰς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους,
Καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει·
Κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,
Λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτιρόν τ' ἐμὲ,
Φίλον τ' Ορέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμους.
Πεπραγμένοι γὰρ ὧν γέ πως ἀλώμεθα
Πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
Κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
Φεύγων Ορέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
Ἐλθὼν δ' Ορέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
Κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
Αὐτῇ τε μοὶ δὸς, σαφρονεστέραν πολὺ
Μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
Ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίους
Λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
Καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκῃ.

¶ 109. Πρῶτον μὲν αὐτὴν] σεαυτὴν δηλονότι, ἢ τιμωρόν, ὅ ἐστιν, ἀκυρέμονον τὰ πράγματα, ἢ κἀκεῖνον ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ. ¶ 111. Αὐτὴ σὺ] σὺ μὲν ἀκοῇ ἢ τιμωρίαν ἐπάξοντα, ὡς ἀναμφιβόλως σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον. σὺ δὲ ἐμὸν γὰρ εἶπας. ἴσθι δ' ἔ κακεῖ. ¶ 120. Καὶ ταῦτα] ἀντὶ τοῦ, ἢ τὸ ταῦτα εἶπας, ὡς θεῶν ὅσια κρίνει; ¶ 124. ¶ 112. Τῇδε προστιθῶ στάσει] τῇ συσάσει ἐμῶν. ¶ 118. Πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον] κρινῶ, Ἐπισκόπους] τῶν γὰρ ὑπισκόπους. ¶ 126. Θρέψασα] θρέ-

Chor. Primum quidem teipſam, & quiſquis Ægiſthum odit.
Elect. Mihi tibique igitur hæc vota fecero?
Chor. Tu ipſa jam ſatis gnara hæc proferas.
Elect. Quem igitur alium addam huic cœtui?
Chor. Recordare Oreſtis, ipſe ſit licet procul.
Elect. Recte hoc, & non parum me prudentem reddidiſti.
Chor. Nunc cædis recordata, authoribus.
Elect. Quid dicam? ignaram inſtruens doce.
Chor. Ut adveniat illis Deus aut mortalium aliquis.
Elect. Num judicem, aut vindicem dicis?
Chor. Simpliciter dicas, qui viciſſim interficiat.
Elect. Et hæc a me dicta pie a Diis poſtulabuntur?
Chor. Quidni? inimico rependere mala.
Elect. (*Adſis*) Mercuri terreſtris, nuncians mihi,
Subterraneos Deos meas audire
Preces, Paternarum ædium inſpectores,
Ipſamque Terram, quæ omnia parit,
Et nutriens, denuo horum fructum excipit.
Egoque hanc pateram effundens mortalibus,
Dico, invocans patrem, Miſerere mei,
Charique Oreſtis, ut ædibus imperemus.
Nunc enim tanquam venditi erramus
A genitrice, quæ (*te*) permutavit marito
Ægiſtho, qui tuæ cædis author eſt.
Et ego quidem pro ſerva habeor: ex poſſeſſionibus vero
Arcetur Oreſtes, hi autem magnifice
In laboribus tuis luxuriantur multum.
Huc ut veniat Oreſtes feliciter,
Rogo te; tu vero audi me, pater.
Concede mihi, ut modeſtior multo ſim
Matre, & ut manus ſit magis pia.
Nobis quidem hæc vota; ſed adverſariis
Apparere dico te, pater, ultorem,
Et interfectores viciſſim interficere.

Θείψασα ἡ γῆ τὸν ἐπόφειτεῖς ἄπαισι καρποῖς, ἀπ' αὐτᾶ κύημα λαμβάνει. ¶ 129. Πῶς] ἀνὶ τῶ, ὅπως. Ἀτάξομαι] βασιλεύσομαι. ¶ 130. Πεπραγμένοι] ἐπικεκριμένοι, κατηγορισμένοι. ¶ 133. Ἀντίδικον] ἰσόδικον, ἐκ δίκης τάξει. ¶ 134. Ὑπερκόπως] ὑπερφάνως. ¶ 135. Χλίνοι] τρυφῶσι. 140. Τοῖς δ' ἐναντίοις] τοῖς δ' ἐχθροῖς τὰ λίγα σε φιλῶσι τιμωρόν. ¶ 142. Ἀντικαθιστάντιν] γράφει, ἀντικτανεῖν.

Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἔσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
Σὺν θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δίκῃ πικηφόρᾳ.
Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
Ὑμᾶς δὲ κακυτοῖς ἐπαοιδίζειν νόμος,
Παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

Σύγκριμα.

Χο. Ἰετε δάκρυ καταχὲς ὀλόμενον
Ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
Πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν
Τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
Κεχυμένων χοάν. κλῦε δέ μοι, κλῦε,
Σέβας ὦ δέσποτα, ἐξ ἀμαυρᾶς Φρενός.
Οτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ· τίς δορυ-
σθενὴς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκύθης, τά τ' ἐν
Χερσῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
Ἱππάλλων Ἄρης,
Σχίδιά τ' αὐτόκωπα γαμῶν βέλη;

ΙΑΜΒΟΙ.

Ηλ. Ἐχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατὴρ,
Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.
Νέᾳ δὲ μύθου τοῦδε καινούσατε.
Χο. Λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
Ηλ. Ὁρᾷ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
Χο. Τίνος τοῦ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;
Ηλ. Εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ πᾶσι δοξάσαι.
Χο. Πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ πατέρας μάθω;
Ηλ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
Χο. Ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
Ηλ. Καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

¶ 143. Ἐν μέσῳ] ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ὑποθέσει τίθημι. ¶ 148. Ἐπαοιδίζειν] ᾄδειν ὡς ἄνθρ. ¶ 149. Παιᾶνα] ὅτι ὅθεν Χοηφοροῦσι παιᾶνα εἶπε κακῶς. ἢ Εὐριπίδης, Παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. ¶ 150. Καταχὲς] καταχεόν. δακρύετε καταχὲς, ἡ ἐκχεῖτε δάκρυα. ¶ 154. Κεχυμένων] τὸ ἐξῆς, ἐκκεχυμένων χοᾶν ὡσεὶ ἔρυμα, τόδε ἴστε δάκρυ· ἄγος δ' ἀπεύχετον (τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν.) ἀπότροπον τ' ἠμιτέρων κακῶν, ἢ τ' ἀγαθῶν τ' ἐχθρῶν. ¶ 155. Ἐξ ἀμαυρᾶς] τ' ἀθυμίας, ὡς ὡσεὶ σύγκρισιν ἠλίκτρας.

Hanc malam imprecationem in medio profero;
Illis optans hanc malam execrationem.
Nobis vero mittas fausta desuper,
Cum Diis, Terraque, & Vindicta victrice.
In hæc vota has libo inferias.
Vos autem lamentis abundare æquum est,
Pæana super mortuum accinentes.

Systema.

Chor. Fundite lacrymas sonoras perditas
Perdito domino,
Ad tumulum hunc, ad avertendum mala, bonaque
Impetranda piamentum,
Effusis inferiis. Audi vero me, audi,
Venerande domine, ex obscura mente.
Ototototototototoi, heu! quis hasta armatus
Vir, ædium liberator,
Scytha, in manibusque
Retro-percutientia revera jacula
Concutiens Mars,
Gladiosque ad feriendum promptos vibrans?

IAMBI.

Elect. Habet nunc quidem a terra epotas inferias pater,
Præco maxime eorum qui supra & infra sunt.
Novi autem hujus sermonis estote participes.
Chor. Dicas; salit autem cor præ metu.
Elect. Detonsum video cincinnum super busto.
Chor. Cujus tandem viri, aut alte succinctæ virginis?
Elect. Hoc cuilibet facile est conjicere.
Chor. Quomodo ego senior a juniore discam?
Elect. Non quisquam est præter me qui hunc detondit.
Chor. Inimici potius quibus convenit capillo lugere.
Elect. Etiam hic est ad aspectum pene concolor.

Πλίκτραις. ἢ ὅτι σκιὰ οἱ νεκροί. ¶ 157. Ἀναλυτὴρ ξίφη. σχίδια δὲ ἐκ τῶν σχιδὸν φαινόντα, καὶ ὁ δόμος] ἡ ἐν τοῖς δόμοις κακῶν. ¶ 159. Ἐν ἔργῳ] πολλαχοῦ, ὥσπερ τὰ βέλη. ¶ 165. Ὀρχῖται] λίαν ὁ ἐστι, μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ καὶ πρακτέων ἐν τῷ ἔργῳ, κινεῖται. ¶ 171. Ἐχθροὶ γὰρ] λείπει τὸ, εἰσὶν. ἐν τῷ βάλλειν. ¶ 161. Σχίδια] γράφεται ἑτεροῖα. ¶ 172. Ὁδὲ] ὁ πλάσμα. Ὁμόπλοος] συγγενής.

Χο. Ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
Ηλ. Αὐταῖσιν ἡμῶν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
Χο. Μῶν οὖν Ορέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;
Ηλ. Μάλιστ' ἐκεῖνο βοστρύχοις προσίδεται.
Χο. Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
Ηλ. Επιμψὶ χαίτην κειμένην χάριν πατρί.
Χο. Οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
Εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
Ηλ. Καμοὶ προσίστη καρδίας κλυδώνιον
Χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διαρταίῳ βέλει·
Εξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
Σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
Πλόκαμον ἰδοῦσα τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
Αστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δισπόζειν φόβης;
Αλλ' οὐδὲ μήν πω ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
Εμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
Φρόνημα παισὶ, δύσθεον πεπαμένη.
Εγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
Εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου
Βροτῶν Ορέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
Φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
Οπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην·
Αλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
Εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
Η ξυγγενὴς ὤν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
Αγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
Αλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
Οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
Στρεβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
Σμαροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
Καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
Ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
Καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,

¶ 181. Καρδίας κλυδώνιον] κίνησις τῆ χολῆς τῆ κατ' αὐτόν. ¶ 182. Εσαίσθην] ὡς βέλει ἐκρύσθην, ἐξ ὑφαιτίας τιτρώσκοντι. ¶ 183. Δίψιοι] πρῶτον ἄγνυσι. ὡς δίψιον ἄρχῳ, τὸ πρωτ ἄνυδρον. ¶ ¶ 188. Οὐδαμῶς ἐπώνυμον] σὺκ ἄξιον ᾧ ὀνομάζεσθ ὑπὸ τ τέκνων ἑαυτῆς. ¶ 189. Φρόνημα] τὸ δύσθεον φρόνημα ὐδαμῶς ἐπώνυμον μητρὸς πεπαμένη. ¶ 190. Τάδ' αἰνέσω] λείπει, σὺκ ἴχω. ¶ 192. Σαίνομαι] φθυμυθοῦμαι. ¶ 193. Εἴθ' εἶχε φωνὴν] ὁ πλόκαμος, δηλονότι. ¶ 194. Δίφροντις] διχογνώμων. Μὴ κινυσσόμην] ἰφανταζόμην. κίνυγμα γὸ τὸ ἴνδαλμα. ¶ 195. Αλλ' εὖ] εὖ, αὐτὸ ξ, ἀκεραβῶς.

Chor. Quibus capillis? hoc enim ſcire expeto.
Elect. Ipſis noſtris valde aſpectu ſimilis eſt.
Chor. Numquid igitur Oreſtis occulte hoc ſit donum?
Elect. Maxime ipſius cincinnis aſſimilatur.
Chor. At quomodo ipſe huc venire auſus eſt?
Elect. Miſit capillos juvenilem gratiam patri.
Chor. Non minus deflenda hæc mihi dicis,
Si hanc regionem nunquam attigerit pede.
Elect. Et meo aſtitit cordi tempeſtas
Fellea, perculſa etiam ſum quaſi jaculo penetranti;
Ex oculis vero ſitientes deciderunt mihi
Guttæ ineffabiles inundationis hybernæ,
Cincinnum intuenti hunc. quomodo enim credam
Civium quenquam alium hujus dominum cæſariei?
Verum neque quæ interfecit hunc totondit,
Mea quidem mater, quæ animum Diis inviſum,
Liberis non nominandum poſſidet.
Ego autem quomodo clare pronunciem,
Eſſe hoc ornamentum chariſſimi mihi
Mortalium Oreſtis: ſpe autem læta reddor.
Heu! Utinam haberet vocem lætam, inſtar nuncii,
Ut animi dubia amplius non diſtrahar;
Sed ipſe ſe perſpicue explicaret cincinnulus,
Utrum ab hoſtili capite detonſus fuerit,
An conſanguineus cum eſſet, una mecum lugeret,
In ornamentum ſepulcri & honorem patris.
Sed Deos invocemus qui norunt
Quali in tempeſtate, nautarum inſtar,
Agitamur: ſi vero oportet conſequi ſalutem,
Parvi ſeminis fiat magna radix.
Et quidem veſtigia, ſecundum indicium,
Pedum conſimilia, & meis æqualia ſunt.
Etenim duo hæc ſunt pedum delineamenta,

βῶς. Ἀποπύσαι] μιστῆσαι. ¶ 198. Ἀγαλμα τύμβε] λείψει ἡ, εἰς. ¶ 200. Ναυτίλων] τρέχοντα ναυτῶν. ὅτι κῷ δοτικὴν δίκη. ¶ 202. Σμικρεῖ γλώσσ' ἀὶ] ἀντὶ τοῦ, οἱ Ορέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γλώσσ' ἀὶ ἐκ μικρᾶς αἰτίας μέγα ἀγαθόν. ¶ 203. Καὶ μιλῶ σίβοι] τὸ ἐξῆς, καὶ μιλῶ δεύτερον τεμήσειν σίβοι, ἤγουν οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν. ¶ 204. Ομοῖοι, τοῖς τ' ἰμοῖσιν] ἐπειδὴ ἄδηλον τίσιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε, τοῖς τ' ἰμοῖσιν ἰμ- φερῆ.

¶ 207.

Αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός.
Πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
Εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς ἴχνεσι.
Πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.
Ορ. Εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελισφόρως
Εὐχὰς ἐπαγγείλασα, τυγχάνειν καλῶς.
Ηλ. Επεὶ τί νῦν ἔκατι δαιμόνων κυρῶ;
Ορ. Εἰς ὄψιν ἥκεις ὥσπερ ἐξηύχου πάλαι.
Ηλ. Καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλυμένην βροτῶν;
Ορ. Σύνοιδ' Ορέστην· πολλά σ' ἐκπαγλεμένην.
Ηλ. Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
Ορ. Οὐ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
Ηλ. Αλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.
Ορ. Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ γ' ἄρα μηχανορραφῶ.
Ηλ. Αλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
Ορ. Καὶ τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
Ηλ. Ως ὄντ' Ορέστην τάδε ἐγὼ σε προὐπίπτω.
Ορ. Αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.
Κομρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
Ἀπαντερώθης, καὶ δόκεις ὁρᾶν ἐμὲ,
Ιχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς·
Σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρῳ τῷ σῷ κάρᾳ
Σκέψαι τομὴν προσθεῖσα βόστρυχον τριχός·
Ιδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
Σπάθης τε πλῆγάς· εἰς δὲ θηρίων γραφήν.
Ενδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
Τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα τῶν ὄντας πικρούς.
Ηλ. Ω φίλτατον μίλημα δώμασιν πατρὸς,
Δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
Αλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀναστήσῃ πατρός.
Ω τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
Εμοί· προσαυδᾷν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.
Πατέρος τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
Στέργηθρον· ἡ δὲ παιδίκως ἐχθαίρεται·

¶ 207. Τενόντων θ'] ἢ εἰς μὲν θ' τὸ πεδῶν ἴκτατον, τένοντάς φησιν. ¶ 209. Καὶ φρενῶν καταφθορά] ἀλγηδὼν ἢ λύπη πάρεστι, ἢ ὥσπερ ὠδῖνα τὰ παρόντα. ¶ 212. Επεὶ τί νῦν] ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος χάριν ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν, ὅτι εἶπας τὰ λοιπά; ¶ 215. Εκπαγλευμένην] ἐκπάγλως θαυμάζουσαν. ¶ 216. Τυγχάνω] ἐτύγχανον. ¶ 223. Δυσμαθεῖς] ἀπιστεῖς. ¶ 224.

Illius ipſius, & cujuſdam itineris ſocii.
Calces, tendinumque deſcriptiones menſuratæ
In idem conveniunt meis veſtigiis.
Adeſt vero dolor & animi conturbatio.
Oreſt. Precare ut reliqua, Diis perfectrices
Preces enuncians, recte ſuccedant.
Elect. Quid ergo nunc Divum auxilio aſſecuta ſum?
Oreſt. In conſpectum eorum venis quos nuper videre expetiſti.
Elect. Quem vero mortalium noſti me vocare?
Oreſt. Novi te Oreſtem efflictim cupientem.
Elect. At quid aſſequor eorum quæ petii?
Oreſt. Ipſe ego ſum; ne quære qui tibi ſit amicus magis.
Elect. Verum dolum aliquem, o hoſpes, mihi nectis.
Oreſt. Ipſe ergo contra meipſum dolos machinor.
Elect. Sed meis in malis ridere vis.
Oreſt. In meis quoque, ſi modo in tuis.
Elect. Revera Oreſtem hiſce ego te alloquor?
Oreſt. Ipſum igitur intuens vix agnoſcis me.
Detonſam autem hanc videns ſepulchralem cæſariem,
In ſpem erecta es, & me videbaris aſpicere,
Acriterque luſtrans mea veſtigia:
Capilli tui cincinnum, fratris, tibi capite æqualis,
Detonſæ cæſarici appone & compara.
Ecce veſtem hanc, tuæ manus opus;
Inſtrumenti textorii plagas; & amplius, ferarum imagines.
Cohibe te, neque gaudio attonitum reddas animum:
Amiciſſimos enim nobis triſtes eſſe ſenſi.
Elect. O dilectiſſima cura paternæ domus,
Lacrymabilis ſpes ſeminis ſalutaris!
Robore fretus domum recuperabis patris.
O jucundum lumen quatuor mei portiones habens
(Te enim ut alloquar neceſſe jam habeo.)
Amor meus erga patrem & matrem in te
Vergit, (illa vero juſtiſſime odio habita eſt)

224. Κηδεία] τὸ ὅπλ κηδείᾳ τῆ μνήμης. ¶ 227. Συμμίτερν] παρεπλησίν. ¶ 229. Ἰδοὺ δ' ὄψασμα] ὁ πάντως ἐν τῷ τῶν χιτῶνι, ἀλλ' οἵους αὐτὸν ἐξωθεν ἴχνεν παιδικὸν σπάργανον. ¶ 230. Εἰς ἢ θηρίων] ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα τεγγόμενον, αὐτη ἢ ἀπόβλ τὸ, ἐν φυτίρισι πόθιοτι κύων ἴχε. ¶ 234. Δακρυτὸς] ἢ ὅτι παρ' ἐλπίδας ὤφθη· ἢ ὅτι φανὲς, δάκρυα αὐτῇ ἐκίνησε. ¶ 237. Προσαυδᾶν δ' ἴς] ὁ δὲ, ἀντὶ τῦ γάρ. ¶ 239. Η ἢ παιδίκας ἐχθαίρεται] ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα τεγγόμενον, αὐτη ἢ ἀπέχθεταί μοι.

Καὶ τῆς τυθείσης ηλεῶς ὁμοσπόρου·
Πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων·
Μόνοι κράτος τε καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
Πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.
Ορ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὲς τῶνδε πραγμάτων γεοῦ·
Ἰδοῦ δὲ γέννας εὖσιν αἰετοῦ πατρὸς,
Θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπαράγμασι
Δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπορφανισμένους
Νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
Θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
Οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ηλέκτραν λέγω,
Ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροκτόνῳ γόνον,
Ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
Καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
Πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
Ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθυνον γέρας;
Οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
Πέμπειν ἔχοις ἂν σῖτα· εὐπειθῆ βροτοῖς.
Οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς τυμβὸς
Βωμοῖς ἀρήξει, βυθύτοις ἐν ἥμασι.
Κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρεας μέγαν
Δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
Χο. Ω παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐξίας πατρὸς,
Σιγᾶτ' ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
Πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
Θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογὸς,
Ορ. Οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
Χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Καξεργιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
Ατας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξανδώμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀναπαλεῖσαι λέγων,
Αποχρῆμα τοῖσι ζημίαις ταυρούμενον,

¶ 240. καὶ τ' τυθείσης] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εἰς σέ μοι τότε δ' ἀποφθείρας] ἐὰν ἀποκλίνῃς ἡμᾶς. ¶ 255. βέπει εἰς ἐγένεθεν. ¶ 247. Τοὺς δ' ἀπορφανισμένους] Εὔθυνον γέρας] εὔθυνον, δῶρ. ᾱ ν, τὸ δίκαιον σημαίνει· ὡς ἓξ ᾱ, ἡμᾶς. ¶ 248. Οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρειν] οὐκ ἔστι γῆνα ἐντελὴς, ὥστε τὸ πατρῴαν θήραν προσφέρειν τῇ καλιᾷ. ¶ 254. Νεοσσοὺς τοὺς αὐτῷ φίλτατ@· οἰκείων. ¶ 259. Βωμοῖς ἀρήξει] ἀντ.

Imo & Sororis crudeliter mactatæ.
Fidus frater es, mihi honorem ferens:
Modo Robur & Vindicta una cum tertio
Jove omnium maximo adsint mihi.
Oreſt. Jupiter, Jupiter, horum ſpeculator eſto omnium:
Aſpice vero prolem orbam aquilæ patris,
Qui occubuit inter plicas & ſpiras
Atrocis viperæ. hos autem orbatos patre
Jejuna premit fames: non enim valent
Prædam paternam tentoriis inferre.
Ita & me & hanc, Electram dico,
Videre tibi eſt, prolem patre orbatam,
Utroſque eodem modo exules ab ædibus.
Tibi ſacra facientis teque honorantis maxime
Patris pullos hoſce perdens, unde
Habebis a ſimili manu lauti epuli præmium?
Neque Aquilæ prolem interficiens, iterum
Habebis quo mittas mortalibus ſigna perſuaſoria.
Neque imperii hæc radix a te funditus exſiccata
Aris (*tuis*) ſuppetiabitur, diebus quibus boves mactantur.
Curam noſtrum habe, e parva tollas in magnam
Domum, quæ videtur nunc plane cecidiſſe.
Chor. O liberi, o ſervatores domus paternæ,
Silete: ne quis audiat, o filii,
Linguæque cauſa cuncta hæc enuncict
Imperantibus; quos o ſi videam aliquando ipſe
Mortuos in fuligine flammæ picea!
Oreſt. Nunquam fallet Loxiæ prævalidum
Oraculum, jubens ut hoc periculum pertranſirem,
Et ſublata voce multa efferens, & intolerabiles
Pœnas ſub hepate calido minatus,
Niſi ulciſcerer patris interfectores,
Eodem omnino modo viciſſim interficere me jubens,
Præſentaneis multis tauri inſtar efferatum.

αὐλὴ Ϝ, ὑπεμιλήσει) ϝ βωμῶν. ¶ 260. Κόμιζ', καυμάτα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησι. ¶ 269. ὑπὸ σμικρᾶν] αὐλὴ Ϝ, σῶζε ἡμᾶς. δύνασαι γὰρ ὑπὸ Κἀξερθιάζων] ἀνατεταμένως βοᾶν. ¶ 273. Τὸν σμικρᾶς αἰτίας ἀνακοδομῆσαι τὰ πεσόντα δόμου. ¶ σὺ ζημίαις] ἢ ἐμὲ ζημίαν μεμφόμενος, ἢ λέγω 264. Γλώσσης χάριν] μὴ δυνάμενος ἰσχυρῶς. ¶ σθαι τὸν ζημιωθέντα πεσεῖν ὅτι τῷ φόνῳ τῷ πα- 266. Ἐν κηλῖδι] ἐν ἀναδύσει φλογὸς ἰσχυρᾶς. Πιστόν] τρὸς.

Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μιλίγματα
Βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τάσδε τῶν νόσων,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
Λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ
Ἄλλας τε φωτὶ προσβολὰς Ἐρινύων,
Ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τιλημένας.
Ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ γαμῶντ' ὀφρύν.
Τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐναρτέρων βέλος
Ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
Καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φέβος
Κινῇ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
Χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δίκας.
Καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
Εἶναι μετασχεῖν, εὐ φιλοσπόνδου λίβος,
Βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
Μῆνιν δίχεσθαι, εὔτε συλλύων τινά.
Πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θήσκειν χρόνῳ,
Κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
Κ' εἰ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἐξεργαστέον.
Πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίπτουσιν ἴμεροι,
Θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
Καὶ προσπίεζει χρημάτων ἀχνία,
Τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ,
Δυοῖν γυναιξὶν ἆδ' ὑπηκόους πέλειν.
Θήλεια γὰρ φρὴν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν

¶ 274. Αὐτὸν δ' ἔφασκε] αὐτὸν ϯ Αγαμέμνονα ἔφασκε τέλεσι ργῶν. ¶ 276. Μιλίγματα] ϯ ἐχθρῶν μιλίγματα. αἱ κολάσεις γὰρ ϯ ἀδικούντων, μιλίγματά εἰσι ϯ ἀδικηθέντων. ἢ, μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν, ἢ παρ' αὐτὰ γηράσομεν· παρὰ τὸ, λίψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. τὸν μὲν γὰρ πολίτας λιμῶξαι φησὶν ἐκ γῆς ἔφασκε σφῶν ἀφαίσεσθαι Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι. ¶ 280. Κόρσας] τρίχας. ¶ 283. Ἐν σκότῳ] ϯ ἐν σκότῳ νῦν κινοῦντα ϯ ὀφρῦν, λαμπρῶς ἡμᾶς

Me vero dixit chara anima has
Pœnas daturum, ſuſtinentem multa injucunda mala.
Hæc enim e terra hoſtium ſolatia
Mortalibus enuncians dixit, hoſce nobis morbos;
Carnibus inſidentes ſævis maxillis
Lepras exeſuras antiquam naturam;
Albos autem capillos una cum hac exoriri lue.
Alioſque memorat impetus Furiarum
A paterno ſanguine effectos.
Clare (*ait*) videre, in tenebris ſupercilia moventem.
Telum enim tenebroſum inferorum
Nobilium qui ceciderunt ſceleratorum manu,
Rabies ſcilicet, & inanis nocturnus timor
Agit, turbat, & per urbem inſequitur
Æreo flagro lacceratum corpus.
Atque his quidem neque poculi
Participes fieri fas eſt, neque libaminis,
Ab aris recedere, non viſam patris
Iram ſuſtinere oportet, nec cum quoquam habitare.
Omnibus vero deſpectum & inviſum tandem mori,
Male conditum in exitialem mortem.
Talibus oraculis neceſſe eſt credere.
Quod ſi non credidero, hoc tamen patrandum eſt.
Multa enim in unum coincidunt deſideria,
Deique juſtà, & patris luctus gravis,
Et rerum premit inopia,
Et ne cives mortalium præclariſſimi,
Trojæ everſores glorioſo animo,
Duabus mulieribus ſint ſubditi.
Mens enim fœminea eſt: ſi vero non, ſtatim conſtabit.

ANAPÆSTI.

Chor. At, o magnæ Parcæ, (*date*) ex Jovis decreto

ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἐλεγῳ. ¶ 284. Τὸ γὰρ σκοτεινὸν] θέατα] καὶ ὁ σώφρων τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ἡ νόσος. ¶ 285. Πεπῶκότων] ἐκ δ' Ἀγαμέμνονος δε ταεμχεύει. ¶ 295. Τοιοῖσδε] κατὰ δόξασιν ἀναἰκτεύον δε τὰς θεὰς ἐκδικήσεως τυχεῖν. ¶ 288. γνωσίου. ¶ 296. Κ' εἰ μὴ πίστευθα] καὶ εἰ μὴ Λυμανθέν] λυμανθέντα κακῶ. ¶ 291. Βωμόν τ' διὰ τὸν χρησμὸν, ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα. ¶ 302. ἀπόρρητον] δοὺ κενοῦ, τὸ, ἴφητεν. ¶ 292. Δυεῖν γυναικῶν] ἤγουν, λέγεσθαι καὶ Κλυταιμνήστρας. Συλλύσαν] συγκλύσαν, συνοικεῖν. ¶ 294. Ταεμχευ-

Τῇδε τελευτᾷν,
Ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει·
Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
Γλῶσσα τελείσθω· τὐφιλόμενον
Πράσσουσα δίκη μέγ' ἀῦτεῖ·
Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
„Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
„Τριγέραν μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ.

Ορ. Ω πάτερ, αἰνότατερ, τί σοι
Φάμενος, ἢ τί ῥέξας
Τύχομ' ἂν, ἔκαθεν εὑρίσας,
Εἰθα σ' ἔχουσιν ὐναὶ,
Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
Χάριτες δ' ὁμοίως
Κέκληται γόος εὐκλεὴς
Προσθεδόμοις Ατρείδαις.

ἴαμβοι.

Χο. „Τέκνον, φρόνημα τοῦ
„Θανόντος οὐ δαμάζει
„Πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος,
„Φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
„Οτοτύζεται δ' ὁ θήσκων,
„Ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
„Πατέρων τε καὶ τεκόντων
„Γόος ἔνδικος ματεύει
„Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

¶ 305. Τῇδε τελευτᾷν] τέτω τῷ τρόπω εἴη ὀπτβλῶσαι. ¶ 306. Η τὸ] ἦ, ἀντὶ δέ, καθάπερ. Μεταβαίνει] ὑπονεύει. ¶ 307. Αντὶ μὲν ἐχθρᾶς] τέτο προσάσση ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πλαγὴν. ¶ 311. Πληγὴν τινέτω] ὁ φονεύσας. ¶ 313. Αἰνότατερ] ἀπιστὰ παθών. ¶ 315. Εκαθεν εὑρίσας] μακρύθεν ἀγελοδρομήσας εἰς τὸν τάφον· ὅ ἐστιν, ὑπὸ Φωκίδ@ ἐλθών. Λέως. πέρρωθέν σε ἀφορεζίμεν@· σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δ' ἐν τῷ φωτί· ἐναντίον μὲν γὰρ τὸ φῶς τῷ σκότῳ. τῦτ' ἴσι, πολὺ τὸ μεταξὺ τ῀ ζώντων καὶ τεθνεώτων· ὅμως δ' τοῖς προσθεδόμοις Ατρείδαις ὁ γόο@ ὁ εὐκλεὴς, ὁμοίως

Hac terminari negotium,
Qua jus tranſit.
Pro odioſa lingua odioſa
Lingua rependatur; debitum
Exigens Juſtitia altum clamat;
Pro mortifera plaga mortiferam
„Plagam ſuſtineat: agentem pati,
„Tri-ſeclus ſermo hæc dicit.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Oreſt. O pater, gravia perpeſſe pater, quid tibi
Loquar, aut quid faciam,
Secundo vento a longe huc accedens,
Ubi tuus eſt lectus (*feralis*,)
Lux tenebris par?
Gratiæ vero pariter
Vocantur dolor celebris
Ab Atridis qui prius domos habuere.

Iambi.

Chor. „Fili, animum
„Defuncti non domat
„Valida ignis maxilla,
„Manifeſtat vero poſtea iras:
„Lugetur autem mortuus,
„Manifeſtus fit qui læſit.
„Patrumque & liberorum
„Gemitus juſtus inveſtigat
„Omnia, ab utraque parte conturbatus.

ὅμοίως χάιρετε κἰκλῳ). ¶ 318. Χάιρετε] χάιρετας ἢ νεκρῶν πάντες φασὶ ἢ γόον. ¶ 320. Προσθοδόμοις] τοῖς πρόσθεν ἰσχυροῖς δόμοις. νῦν γὰρ νεοικίοις δόμοις· φρονῶν γὰρ τάδε ἤδη. Ἁπλῶς. πρόσθοδόμοις, ἰκέσι). ¶ 322. Οὐ δαμάζει] τῦτ' ἔστιν, ἡ συναλίσκει τῷ σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις. ¶ 323. Γναθ@] ἡ γναθ@· συνήθως· ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἴχνω παρὰ Σιμωνίδῃ. ¶ 324. Φαίνει δ' ὕστερον] ἰσῶ ἴσχει ὀργὴν ἡ ψυχὴ ὕστερον φανερώσειν. ¶ 325. Ὀτοτύζει)] δεῖ ἢ ὅμως ἢ ἐκπεπόνηκα θρηνῆσαι. ¶ 328. Ματεύει] ζητεῖ τὸ ἀπολωλεκὸς ὦξ. ὅμως οὖν κρεμᾷ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη ἢ ἐκδικηση.

¶ 330.

ἀντιστροφή.

Ηλ. Κλῦθι τῦν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
Πολυδάκρυτα πένθη.
Δίπταις τοῖς ἐπιτυμβιδίοις
Θρῆνος ἀναστενάζει.
Τάφος δ' ἱκέτας δίδεκται,
Φυγάδας θ' ὁμοίως.
Τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
Οὐκ ἀτρίακτος ἄτα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἀλλ' ἴτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
Θείᾳ κελάδῃς εὐφθογγοτέρᾳς·
Αντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
Παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
Νεακρᾶτα φίλοις γε κομίζοι.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ηλ. Εἰ γὰς ὑπ' Ιλίῳ
Πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
Δορίτμητος κατειρύσθης,
Λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
Τέκνων τε κελεύθοις
Επιστροπὸν αἰῶνα κτίσσας,
Πολύχωστον ἂν εἶχες
Τάφον διαπεπτὶν γᾶς
Δώμασιν εὐφόρητον,
Φίλος φίλοισι τοῖς
Εκεῖ καλῶς θανοῦσι,
Κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
Σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
Πρόκλυτός τε τῶν μεγίστων
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.

¶ 330. Κλῦθι τῦν] ἴδε. Ἐν μέρει] ἢ διαδοχῇ, ὡς ἡ ἀδελφοῦ. ¶ 332. Δίπτυς τοῖς] ἴσω. ¶ 334. Ικέται] ἱκέτιν μὲν ἐμὲ, φυγάδα δ' Ορέστην. πληθυντικῶς δ' ἑκάτερον εἶπεν, ἀντὶ ἑνικοῦ. ¶ 337. Οὐκ ἀτρίακτος] οὐκ ἀτάκτῳ, ἀλλὰ πεπαιμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ὅσπερ τῶν παλαιστῶν, οἱ ὑποτελέζουσι ὑπὸ τῶν παλαιόντων. ¶ 338. Χρήζων] ὁ χρησμῳδῶν Απόλλων. ¶ 342. Νεακρᾶτα] Ορέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. εἰ δὲ, νεακρᾶτα, τὴν θεὸν νεακρᾶ σποδιά. νεωστὶ κεκραμένον, λέγει κρατῆρα. ¶ 343. Εἰ

Antiſtrophe.

Elect. Audi, o pater, per vices
Multum lacrymabiles dolores.
Duorum liberorum lamentatio
Ad inferias ingemiſcit.
Buſtum vero & ſupplices excipit,
Pariterque exules.
Quid horum bene? quid ſine malis?
Non invicta eſt calamitas (*noſtra.*)

ANAPÆSTI.

Chor. Verum adhuc ex hiſce Deus oracula qui dedit (*Apollo*)
Faciat ſonos jucundiores;
Et loco gemituum ſepulcralium,
Pæan ædibus Regiis
Amicum recens-aſcitum reſtituat.

MONOSTROPHICA.

Elect. Si enim ſub Ilio
Ab aliquo Lyciorum, pater,
Haſta percuſſus occubuiſſes,
Linquens gloriam in ædibus,
Liberorumque viis
Deſiderandam vitam condens,
Amplum habuiſſes
Sepulcrum in tranſmarinis
Ædibus elatum,
Amicus inter amicos
Qui honeſte illic occubuerant,
In terra decorus,
Venerandus rex,
Summuſque maximorum
Terreſtrium ibi Regum.

Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ] ἔξω. ¶ 347. Κελεύθοις] Ἢ σφετέρᾳσι. ¶ 348. Ἐπισρεπτὸν] ζηλωτὸν, ὡς τὸν ὑπαντῶντας θεσπεσίφεσθαι σφὲς θέαν ἡμῶν. ¶ 349. Πολύχωσεν] ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον. ¶ 350. Διαπρεπῆ] ἐν τοῖς εἰκοσαμήμασι τῆς Τροίας. ¶ 351. Εὐφόρητον] ἀντὶ τοῦ, εὐτυχῆ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη. ¶ 352. Φίλῳ φίλοισι] ἴσω. σφὲς τὸ, πολύχωσον ἂν εἴχες τάφον, ἀπέδωκεν ὁ χρεών. ¶ 357. Χθονίων τυράννων] Πλούτωνι καὶ

¶ 359.

Βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζῃς,
Μόριμον λάχος πιμπλάντων
Χερσὶν, πυσίμβροτόν τε βάκτρον.
Μηδ' ὑπὸ Τροίας
Τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
Μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ
Παρὰ Σκαμάνδρῳ πόρον τέθαψαι.
Πάρος δ', οἱ κταίοντες
Νίν, αὖτως δαμῆναι,
Θανατηφόρον αἶσαν
Πρόσσω τινὰ πυθάσθαι
Τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
Μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
Μείζονα φωτὸς ἐδυτᾶσαι γάρ.
Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαχαίρης
Δοῦπος ἵκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
Κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
Χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Ηλ. Τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκετο ἄτε πῦρ βέλος.
Χο. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
Ὑστερόποινον ἄταν
Βροτῶν τλήμοσι καὶ παιούργῳ
Χειρὶ, (τοκεῦσι δ' ὅμως τιλεῖται)
Ἐφυμνήσαι γένοιτό μοι
Πευκήεντ' ὀλολυγμὸν
Ἀνδρὸς θεομόνου,
Γυναικός τ' ὀλλυμένας.

¶ 359. Μόριμον λάχ@] ἢ ἐκ μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένον ἴσχων. ¶ 360. Πυσίμβροτον] τὸ σκῆπτρον τὸ τὰς ἀνθρώπους πεῖθον μᾶλλον ἢ βίᾳ διατάττον. ¶ 361. Μηδ' ὑπὸ Τροίας] γυναικικῶς ὑδὲ τάττω ἀρίστως, ἀλλὰ τῷ μηδὲ τ' ἀρχὴν ἀνηκόως. ¶ 365. Πάρος δ' οἱ] ἀπέρεψε τ' λέγων ἢ πατέρα αὐτῶν. ¶ 366. Δαμῆναι] λείπει τὸ, ἄξιον· ὡς δ' ὑποθανεῖν τὸν πατέρα. ¶ 368. Πρόσσω τινὰ πυθάνεσθαι] ἰμέ. ¶ 371. Ὑπερβορέου] ὑπερεχέλη, τῆς ἄγαν πτευόντος. ¶ 372. Μείζονα φωτὸς] ῥᾴδιον γὰρ τὸ

Rex enim eras quamdiu vixisti,
Fatalem sortem obtinens
Manibus, populumque demulcens sceptrum.
Neque sub Trojæ
Mœnibus occisus, pater,
Ab hastato populo inter alios
Apud Scamandri fluentum sepultus es.
Prius vero, qui eum interfecerunt,
Utinam occubuissent,
Ut in exitiale fatum
Postea ab aliquo inquirerem
Horum laborum expers.

ANAPÆSTI.

Chor. Hæc quidem, o nata, auro potiora,
Magnaque fortuna & valde spirante
Majora loqueris: doles enim.
Verum gemini hujus flagelli
Sonus advenit: horum quidem auxiliatores
Sub terra; horum vero qui dominantur,
Invisorum horum, manus impuræ sunt:
Liberis vero (*Agamemnonis*) hoc maxime constat.

MONOSTROPHICA.

Elect. Hoc me penetravit tanquam sagitta.
Chor. Jupiter, ab inferis immittens
Tarde-punientem vindictam
In mortalium miseram & fraudulentam
Manum, (parentibus tamen tandem adveniet)
Mihi detur concinere
Amarum ejulatum
Viri interfecti,
Mulierisque perditæ.

τὸ ἰύχιτθαι. ¶ 373. ἀλλὰ διπλῆς] διπλῇ μάστιγι ἐπλήγημεν. ¶ 374. Τῶν μὲν ἀφωγοὶ] ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα. ¶ 376. Χέρες οὐχ ὅσιαι] τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηϰ, τῶν ἄγαν συγγενῶν τύπτων. τοῦτο γὰρ μᾶλλον Ἀγαμέμνονι, τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν περὶ ὃ ἐπάγει Ἠλέκτρα, ὅτι ὡς βίλος ὁ λόγος ἔτυπε ψυχάς μου. ¶ 380. Τετρέφοιεν ὅταν] ἢ ἐμοῦν. ¶ 381. Καὶ πανύργῳ χειρὶ] τῇ χειρὶ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου. ¶ 382. Τοκεῦσι] ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ. ¶ 384. Ὀλολυγμὸν] πανηγυρικὸν λαμπρόν.

Τί γὰρ κεύθω φρενός;
Θεῖον ἵμπας ποτᾶται·
Πάροιθεν δὲ πεύρας,
Δριμείας τε καρδίας,
Θυμὸς, ἴγκοτον τύγος.
Καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,
Πιστὰ γένοιτο χώρα.
Δίκαι δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνος
Χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
Αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν ἐριπὺς
Παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
Ετέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Πεῖ, ποῖ δὴ πετέρων τυραννίδες;
Ιδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ Φθιμέναι,
Ιδεσθ' Ατρειδᾶν τὰ λαπ' ἀμηχάνως
Εχοντα, καὶ δωμάτων
Ατιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;
Ηλ. Πίπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κάρ,
Τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
Καὶ τότε μὲν δύσελπις,
Σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται
Πρὸς ἔπος κλυούσῃ.
Οταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς
Θρασεῖ', ἀπίστασιν ἄχος,

¶ 388. Εμπας ποτᾶται] ὅμως τὸ ὑπακουθὸν σθένος πάντας, ἃ οὐκ ἂν ὑπεβαλόμεθα σοὶ τὸ μοιρίδιον. ¶ 389. Πάροιθεν ἡ πρώρας] τῆς ὄψεώς μου. ¶ 391. Εγκοτον τύγος] ὀργίλον μῖσος. ¶ 392. Αμφιθαλὴς] ὁ ποιήσων ἀμφοτέρους ἀναθηλῆσαι. ¶ 393. Επὶ χεῖρα βάλοι] τοῖς ἐχθροῖς. ¶ 394. Κάρανα] τὰ ἄκρα. λέγει δὲ τοὺς σθένει λέγεσθαι. ¶ 395. Πιστὰ γένοιτο] ἃ γένοιτο πιστὰ τῇ χώρᾳ, ὅτι σὺ τούτων αἴτιος. ¶ 396. Απαιτῶ] λείπει τὸ, λαβεῖν. ¶ 397. Τετιμέναι] αἱ ἐρινύες σοὶ τῶν χθονίων

Quid enim animi ſenſa occulto?
Fatum tamen circumvolitat.
Verum ante faciem,
Acerbumque cor,
Ira, infenſum odium.
Quando vero felix
Jupiter manum injiciet?
Heu! heu! ſuprema qui domas,
(*Teſtimonia*) certa fiant huic regioni.
Vindictam ſuper injuſtis expeto.
Audite vero a terreſtribus honoratæ (*Furiæ*)

ANAPÆSTI.

Quinetiam lex eſt, ex cæde guttas
Fuſas in terram, alium requirere
Sanguinem. inclamat enim exitium Erinnys,
A prius interfectis vindictam
Aliam vindictæ addens.

MONOSTROPHICA.

Ubi, ubi eſtis inferorum poteſtates? (*Furiæ*)
Videte, præpotentes diræ interfectorum,
Videte Atridarum reliquias ad anguſtias
Redactas, & ab ædibus
Inhonore motas: quo quis ſe vertat, o Jupiter?
Elect. Subſilit iterum mihi charum cor,
Hunc audienti gemitum.
Et tunc quidem ſpei expers,
Viſcera mea conturbantur
Verbum hoc dum audio.
E contra, cum fortia
Strenuaque (*profers*,) deſtillat dolor,

τίων θεῶν τετιμμένων. ¶ 400. Βοᾷ γὰρ λειγὼν] Ἀτρειδᾶν τὰ λειπτὰ] ὑμᾶς τὰς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν βοᾷ, ὀξὺ βοᾷς ἐφίλκει). ¶ 401. Παρὰ τὸ πρὸ τίρων] ἢ Ἀγαμέμνονος. Ἀτλῶ ἰτίρων] τὸ ἰξῆς, ἄτλω ἰτίρων ἐπάγησαν λειγὸν ἐπ' ἄτῃ. ¶ 403. Νεκτίρων τυραννίδες] ἀντὶ δ, οἱ κῆ γῆς θεοί. ¶ 404. Ἀμὰ φθιμένων] ἀνεσθλασκευῆ τὰς ἀσφ. ¶ 405. Κλύουσιν] ἀντὶ τοῦ, κλύσῃ. ¶ 410. Καὶ τότε] ὅτε σε οἰκλῄζομεν ἴδω, Ορέστα. ¶ 411. Κελαινῇ)] ταφοσῃ). ¶ 412. Πρὸς ἔπος] ἀντὶ τοῦ, ἀκούσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ λόγου. ¶ 413. Ἐπαλλὰς] ἰσχνόφωνος.

Πρὸς τὸ φανῆσθαί μοι καλῶς.
Τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τὰ πέρ
Πάθωμεν ἄχθια πρός γε τῶν τεκομέναν;
Πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.
Λύκος γὰρ ἀγρ' ἀμόφραν,
Ασαπτος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
Εκοψε κομμὸν Αρεως, εἴτε Κισσίας
Νόμοισι πολεμιστρίας,
Απριγκτοι πληκτά. παλύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν,
Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ἐρέγματα·
Αναδεν ἀπέκαθεν κτύπῳ δ' ἐπερράθει
Κροτητὸν ἀμὸν καὶ παιάλιπτον κάρα.
Ἰὼ, ἰὼ, δαΐα
Πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἰκφοραῖς
Ανευ πολιτᾶν ἄτα-
κτ', ἄνευ δὲ πενθημάτων
Ετλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
Ορ. Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
Πατρὸς δ' ἀτίμασιν ἀρὰ τίσει,
Εκατι μὲν δαμόναν,
Εκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
Επυτ' ἐγὼ τοσφίσας ὀλοίμαν.
Ηλ. Εμασχαλίσθης δέ θ', ὡς τότ' ἔδυ.
Επρασσε δ' ἄπις νίν, ἁδὲ θάπτει·
Μόρον κτεῖναι μαμένα
Αφερτον αἰῶνι σῷ.
Κλύεις πατραίνης δυσατίμως,
Λέγεις πατρώϊον μόρον.
Εγὼ δ' ἀπιστάταν
Ατιμος, οὐδὲν ἀξία.
Μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίτης κυνὸς δίκαν,
Ετοιμότερα γίλατος ἀνέφερον λίβη,
Χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.

¶ 415. Πρὸς τὸ φανῆσθαί] πρὸς τὸ καλά μοι ἐντυγεῖν. ¶ 416. Τί δ' ἂν] τί δεῖτον εἰπόντες ἢ Κλυταιμνήστρας, τύχοιμεν τ' ἂν τῆς συμμαχίας, ὧν πάντερ ἢ ἃ πεπόνθαμεν; ¶ 418. Πάρεστι σαίνειν] τῇ μητρὶ ἡ Αγαμέμνων. Τὸ δ' οὔτι] τὰ ἄχη. ¶ 419. Ωμόφρων] ἀγκυλόκερως. ¶ 420. Θυμὸς] ὁ δ' Αγαμέμνων. ¶ 421. Αρεως] περσικόν. ¶ 424. Επασσυτεροτριβῆ] ἀλλεπαλλήλων κύπων ποιοῦντα. Ορίγματα] τύμματα. ¶ 425. Αναδεν] τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κύπῳ. ¶ 436. Νοσφίσας ὀλοίμαν] ὡς τότε εἶπε] τὸ, Τεθνάοιμι ὅτ' ἐκεῖνον ἐπεύξασθαι πυθοίμην. Καλλιμάχου. ¶ 437. Εμασχαλίσθης] κατεσκύ-

Ut res mihi proſperæ videantur.
Quid vero dicemus? num dolores
Quos paſſi ſumus a genitrice?
Blandiri licet, hæc autem non demulcentur.
Tanquam lupa crudelis,
Implacabilis eſt matris animus.
Icit ictum Martium, Ciſſiæ
More bellatricis,
Firmiter ſcilicet inconcuſſos & circumductos videre licuit,
Frequentes manus ictus:
Ab alto alonge ſonitu ſtrepitum edidit
Pulſatum noſtrum & miſerrimum caput.
Eheu! cheu inimica
Audaciſſima mulier, quæ hoſtili funere
Sine civibus Regem,
Sine luctibus
Maritum indefletum ſepelire ſuſtinuiſti!

Oreſt. Inhonora ſunt cuncta quæ memoraſti, hei mihi!
Patris vero ignominiam Vindicta puniet,
Auxilio quidem deorum,
Auxilioque noſtrarum manuum.
Deinde, cum interfecero, moriar.

Elect. Amputatæ ſunt extremitates corporis, ut hoc quoque ſcias.
Cum hæc adverſus eum patraſſet, hic ſepelit;
Mortem inferre cupiens
Non tolerandam ævo tuo.
Audis paterna opprobria,
Colligiſque paternam necem.
Ego vero ſeceſſi
Inhonora, nihili æſtimata.
Conclavi excluſa inſtar canis noxiæ,
Promptiores riſu effudi lacrymas,
Gaudens quod luctuoſum gemitum abſconderem.

τισαίατο ἢ. τὸ ματχαλιθλῖῶα αὐτὸν ἡ Κλυταιμνήστρα. ἡ γὰρ ἄτης αἷμας αὐτὸν θαίψασα, δυσχίαν μεγίστην κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ, Ορέστα· ὃ ἐστιν, ἵνα δυσχῆ βίον ζῇσης, ἢ Αγαμέμνονι μὴ δυναμένῳ σοι συμμαχῆσαι πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας. ¶ 441. Πατρώας] τὰς ἢ πατρός σου. ¶ 445. Μυχοῦ δ' ἄφερε] κατάκλειστος πρὸς ἢ εἰρκτῶ. ¶ 446. Ετωμότερα γέλωτι] ἰδίαιτε ἄτης ἑτοίμως ἐγέλασα, ὡς τότε ἑτοίμως ἰδάκρυτα. Λίβκ] τὰ δάκρυα. ¶ 447. Χαίρουσα πολύδακρυν] πρὸς τὸ κατάκλειστος.

¶ 448.

Ταῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶ
Γράφω, δι' ὅταν δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
Τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·
Τὰ δ' αὐτὸς ἐργᾷ μαθεῖν.
Πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μίτυι καθῆκαι.
Σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοισι.
Ἐγὼ δ' ἐπιῤῥέγγομαι κεκλαυμένα·
Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥαθεῖ,
Ἀκουσον ἐς φάος μολών,
Ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.
Ἀρης Ἀρει ξυμβάλλει, δίκα δίκᾳ.
Ἰὼ Θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως·
Τρόμος μ' ὑφίρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
Τὸ μόρσιμον μίτυι πάλαι,
Εὐχομένοις δ' ἀν' ἔλθοι.
Ἰὼ πόνος ἐγγενὴς,
Καὶ παράμυσος ἄτης
Λίματόεσσα πλαγά.
Ἰὼ δύσγον' ἄφιρτα κήδη·
Ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος
Δώμασιν ἔμμοτον.
Τῶν δ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
Ἐκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
Λιῶν' ἀταιρεῖν, αἱματηρᾶν
Θιῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
Τῆσδε κατιυχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
Παισὶ προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.

¶ 448. Ταῦτ' ἀκούων] πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν. ¶ 450. Τέτραινε] διατέρει· διακόμιζε. Ἡσύχῳ φρενῶν] ἡσυχαίᾳ τῇ ψυχῇ. ἀντὶ δὲ, παρείκων δὲ μὴ ἀπο-πλανώμενον. ¶ 451. Τὰ μὲν γὰρ] ταῦτα τὰ συμβάντα τῷ Ἀγαμέμνονι. αὐτὸς δ', τοῦτ' ἔφη, ὁ πατὴρ, ὀπτεύσει δὲ τὰ λοιπὰ γνῶναι· τοῦτ' ἐστι, τὸ τιμωρίαν. ¶ 452. Ὁ.γᾷ μαθεῖν] ἀντὶ δὲ, μαῖδε, τῷ τρόπῳ σε. ¶ 453. Πρέπει] πρέπει δὲ σοι ἀμεταπτώτῳ δυνάμει ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν. ¶ 454. Ξυγγενοῦ] σύμπαθες ἔσο. ¶ 455. Κεκλαυμένα] ἐλεεινά. ¶ 456. Στάσις δ' πάγκοινος] ὀπτεύσῃ σε ἡ σύσσασις ἡμῶν ἡ κοινὴ, βοηθὸν ἐλθεῖν. ¶ 459. Ἀρης Ἀρει] ὁ Ἀρης ἡμῶν τῷ τῶν

Hæc audiens animo
Inſculpe; per aures vero
Trajice ſermonem (*hunc*) in ſedatam animi baſin.
Hæc enim ſic ſe habent:
Reliqua ipſe (*Agamemnon*) audire geſtit.
Convenit autem inflexibili robore advenire.
Te dico; adſis amicis, pater.
Ego quidem alloquor lugens;
Cœtus vero totus ita acclamat,
Audi in lucem reverſus,
Et opitulare adverſus hoſtes.
Mars Marti conferrur, vindicta vindictæ.
Eheu Dii, perficite juſte.
Tremor mihi ſubrepit audienti has preces.
Fatum ab antiquo manet;
Precantibus autem adveniat.
Heu labor conſanguineus,
Et incongrua vindictæ
Sanguinolenta plaga!
Heu gemendos intolerabiles luctus!
Eheu dolorem non ſedandum
Ædibus impactum
Ipſorum voluntate, non ab aliis
Extra. ut autem ab ipſis
In æternum hæc avertantur, ſanguineorum
Deorum ſub terra hic eſt hymnus.

ANAPÆSTI.

Verum audientes, beati terreſtres (*Dii*,)
Hanc precationem, mittite opem
Liberis lubenter ad victoriam.

τῶν ἐχθρῶν. ¶ 462. Τὸ μέρτιμνον μῦθον] πίπτει κατ' ἐμοῦ πληρωθείη. ¶ 464. Ἐγγενὲς] συγγενές. ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν. ¶ 465. Καὶ περάμονος] ἐκτὸς τῆ καθήκοντος. ¶ 467. Ἀφετα] ἀφέτα. ¶ 473. Οὗ ὑμῖν] ταῦτα τὰ ἔσματα τοῦ κατὰ γῆν θεοῦ πέπτει, καὶ ὑ τοῦ τὸ θεῖον. ¶ 463. Ἐνχομένοις δ' ἂν ἔλθοι] τὸ ἐρανίους.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ορ. Πάτερ, τρόπαισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν,
Αἰτυμίνῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.
Ηλ. Κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν, μίγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.
Οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
Κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ
Ατιμος ἐν πυροῖσι κισσωτοῖς χθονός.
Κἀγὼ χαίρω σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
Οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρισβεύσω τάφον.
Ορ. Ω γαῖ', ἄπες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
Ηλ. Ω Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος.
Ορ. Μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνασφίσθης, πάτερ.
Ηλ. Μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
Ορ. Πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.
Ηλ. Αἰσχρῶς τε βυλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
Ορ. Αρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
Ηλ. Αρ' ἐρρύη αἷμα φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
Ητω δίκη· ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·
Η τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
Εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντιπαῖσαι θέλεις.
Καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
Ἰδὼν νεοσσοὺς τοὺσδ' ἐφημένους τάφῳ·
Οἴκτιρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·
Καὶ μὴ 'ξαλεί̈ψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
Οὕτω γὰρ, οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών.
„Παῖδες γὰρ ἀσπὶς κλῆδόνες σωτήριοι
„Θανόντι· φιλοῖ δ' ὡς ἄγυσι δίκτυα,
„Γὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
Ακου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐγ' ὀδύρματα.

¶ 477. Οὐ τραυματοῖς] ἐχ ὡς βασιλῆ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως. ¶ 480. Προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ] ὥστε Φυγεῖν τὰς Θυέστου Αἰγίσθου, τιμωρησαμένου αὐτόν. ¶ 481. Οὕτω γὰρ] ὕτω γὰρ ἄν σοι κρατήσαντες, πελοτελῶς θύσειμεν. ἑπομαι δ' αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πελοτελεῖς. εἰ δ' μὴ, ἄτιμος ἐν πυροῖς κισσωτοῖς. ¶ 482. Κτίζοιατ'] γίγνοιτο. Εἰ δ μὴ] τ' ἄλλων νεκρῶν μεταλαμβανόντων ἐναγισμῶν. Παρ' εὐδείπνοις χθονὸς] ὅ ἐστι, παρὰ κατοιχεμένοις, δείπνῳ τιμωμένοις. ¶ 484. Παγκληρίας] κήδους. ¶ 485. Ἐκ δόμων γαμηλίους] εἰ γὰρ Αἰγίσθῳ ἔσπλεῖται, κἀγὼ γαμηθήσομαι. ¶ 486. Πρισβεύσω] τιμήσω. ¶ 487. Ω γαῖα] ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ στέγαντα Ορέστου καὶ Ηλέκτρας πρῶτον ὑ Ορέστου. ¶ 489. Οἷς ἐνασφίσθης] οἷς

IAMBI.

Oreſt. Pater, qui more non Regio obiiſti,
Precanti mihi concede ut dominus ſim ædium tuarum.
Elect. Et ego, pater, tua hac ope indigeo,
Ut fugiam, ſplendidam Ægiſtho inferens mortem.
Sic enim legitimæ tibi mortalium dapes
Fient; ſi vero non, inter bene cœnantes eris
Inhonorus in flagranti nidore terræ.
Et ego tibi libamina nuptialia meæ hæreditatis
Afferam ex paternis ædibus.
Omnium autem præcipue hoc buſtum colam.
Oreſt. O terra, da mihi ut pater inſpiciat pugnam.
Elect. O Proſerpina, des & præclarum robur.
Oreſt. Memento balneorum quibus interfectus es, pater.
Elect. Memento etiam retis quo te interemerunt.
Oreſt. Catenis non ferreis captus es, pater.
Elect. In tegminibus turpiter excogitatis.
Oreſt. Numquid exciteris his opprobriis, pater?
Elect. Numquid erectum tollis chariſſimum tuum caput?
Juſtitiam mitte quæ auxilietur amicis;
Aut ſimilia invicem des ut damna accipiant,
Si quidem ſuperatus viciſſim ſuperare velis.
Et hunc extremum exaudi clamorem, pater,
Videns pullos hoſce tuo inſidentes tumulo;
Miſerere fœminæ, proliſque paritet maſculæ:
Et ne extinguas hoc ſemen Pelopidarum.
Sic enim, non moreris, ne mortuus quidem.
„Liberi enim fama ſalutaris viro
„Morienti: ſunt tanquam ſuberes qui ducunt rete,
„A fundo contortum ſervantes linum.
Audi, pro te enim fiunt hi queſtus.

ἐὰν ἀπεῖπατες. ¶ 491. Πάϊδες δ' ἀχαλκεύτοις] ἀεὶ δήρεις διεμπὶς λέγει ἡ τῇ ἀδιεξέδευτῳ ἐθῆτι. ¶ 492. Βαλδυτείοιν] βαθυβολβοῖοι πιπλοις. ¶ 495. Ητοι δίκην] ἢ ἵν δίκῃν συμμαχοῦσαν ἐμοὶ καὶ αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺν κίλασον αὐτούς. ¶ 496. Λαβὲ δ' ἁλιβαῖν] ἀνίλαβε. ¶ 502. Οὕτω γὰρ] ἐὰν ἐμοὶ ὄλῃ. ¶ 503. Κληδόνες] εὐφημίαι. δῆμῳ φήμης σώζοιν τε. ¶ 504. Φελλοί] ἐκεῖνοι γὰρ ὑπάρχουσι σημαίνουσι τῷ ἐν βυθῷ σαγήνῃ, ὕτω ἡ ἐμοὶ ζῶντες σὲ τὸ θανόντα. φελλοὶ δὲ εἰσι κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ δίκτυα. ¶ 505. Τὸν ἐν βυθῷ κλαυστῆρα] ἐν φθορᾷ σε, ἢ κλαυτὸν λίνον. ¶ 506. Ἀκοὴ] ἀλλ' ἔ, πίστευε.

Αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον·
Καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον,
Τίμημα τύμβου τῆς ἀνομώκτου τύχης.
Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾷν κατώρθωσαι φρενί,
Ἕρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πιεζόμενος.
Ορ. Ἐχαι· πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐς τ' ἔξω δρόμου,
Πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
Θανοῦσι δ', οὐ θρασυῦντι, δυλαία χάρις
Ἐπίπτει· οὐκ ἔχομ' ἂν εἰκάσαι τάδε.
Τὰ δῶρα, μείων δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
Τὰ πάντα γὰρ τις ἐκ χθονὸς ἀνὴρ αἵματος
Ἐνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
Θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
Χο. Οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆν γὰρ ἐκ τ' ὀνείρατων
Καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
Χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
Ορ. Ἦ καὶ πέπυσθε τοὖνυπαρ, ἄστ' ὀρθῶς φράσαι;
Χο. Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
Ορ. Καὶ πῇ τελευτῷ καὶ καρανοῦται λόγος;
Χο. Ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
Τοὺς βορᾶς χρῄζοντα, πηγυῖς δάκος·
Αὐτὴ προσίσχει μαζὸν ἐν τ' ὀνείρατι.
Ορ. Καὶ πῶς ἄτρωτον οὐκ ἄρ' ἦν ὑπὸ στυγὸς;
Χο. Ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
Ορ. Οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψιν πέλει.
Χο. Ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.
Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
Λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
Πέμπει τ' ἄπατα τάσδε κηδείους χοάς,
Ἄκος τομαίων ἐλπίσασα πημάτων.
Ορ. Ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,
Τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.

¶ 507. Τόνδε τιμήσας λόγον] ἀντὶ δ', ἐπαινέσας ὑπ' αὐτῆς θανόντι, ᾗ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς. ¶ 508. Καὶ μὴν ἀμόμφητον] λείπει ἡ, εἰς. ¶ 509. Ἀνομώκτου] πολυκλαύτου. ¶ 510. Τὰ δ' ἄλλα] ὧν ὁρᾷς, τὰ κῆ ἢ σφαγὴν δ' λέγοθα. ¶ 512. Ἐξω δρόμου] ἔξω δ' πεσεῖσθαι. ¶ 514. Ἀνήκεστον] ἀνίατον παθεῖν. ¶ 515. Οὐ θρασυῦντι] τῷ ¶ 516. Εἰκάσαι τάδε] ὃ δίκαζω ὅτι οὐκ ἐπίμφθη. ἀντὶ ¶ 520. Θέλοντι δ'] ὁ, δ', ἀντὶ δ', ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα ἢ ὅσα ἐφ' ὑμῶν πεθὼ γάρ. ¶ 521. Πέμπει] γραφέτω παρῆν. ¶ 523. Δυσθεὸς γυνὴ] ἀσεβὴς. ¶ 526. Καρανοῦται] κεφαλαιοῦται

Ipſe vero ſervaris, hunc honorans ſermonem:
Et quidem inculpatum hunc ſermonem honora,
Honorem indeploratæ tumuli fortunæ.
Cætera autem, quoniam animo conſtituiſti perficere,
Jam facias, Dei periculum faciens.
Oreſt. Sic erit; extra curſum autem non eſt, interrogare
Unde inferias miſit, quo verbo (*mota*)
Tardius demulcens inſanabile malum.
Mortuo vero, non id curanti, miſerum beneficium
Miſſum eſt: non habeo unde conjiciam qualia ſint hæc
Munera, minora vero ſunt crimine.
Omnia enim ſi quis effuderit pro ſanguine
Unius, inanis eſt labor; ita ſe res habet.
Cupienti, ſi modo noſti, hæc narra mihi.
Chor. Novi, o fili, adfui enim; & ex inſomniis
Et noctivagis terriculis percuſſa
Inferias haſce miſit Diis inviſa mulier.
Oreſt. Numquid ſomnium etiam audiviſtis, ita ut recte referatis?
Chor. Parere Draconem viſa eſt, ut ipſa ait.
Oreſt. Ubi tandem finit & terminatur ſermo?
Chor. In faſciis inſtar pueri accedere
Cibo aliquo indigentem, recens natum animal venenoſum.
Ipſa etiam adhibuit mammillam in ſomnio.
Oreſt. Invulnerata ergo non fuit a diro (*illo animali.*)
Chor. Adeo ut cum lacte grumum ſanguinis educeret.
Oreſt. Non utique inane eſt viri viſum hoc.
Chor. Illa vero in ſomnis exclamavit territa.
Multæ autem intrarunt, extinctæ tenebris,
Lucernæ in ædes dominæ gratia.
Mittit vero poſtea hæc funebria libamina,
Remedium fore ſperans mala ablaturum.
Oreſt. Sed terræ ſupplico huic, & buſto patris,
Ut ſomnium hoc a me perfectum reddatur.

...ται. Λόγος] αὐτὰ ℌ, τὰ ἐξεξῆς ℌ ἑνὶρ. ¶ ſ27. Ει σπαργάνοις παιδὸς] ὡς παιδὰ αὐτὸν κλαίουσα ἐν τοῖς σπαργάνοις. ὅτι κοινῶ, τὸ ἰδιάζει. ¶ ſ28. Χρήζοντα] σπὲρ τὸ θρέψοντα ἢ τὸ χρήζοντα. Νεογενὲς] αὐτὰ ℌ, οἷον. ¶ ſ30. Τοῦ ὀνυχος] ℌ μυκτῆ θηλῆν. ¶ ſ31. Ωσὶ δὲ γάλακτι] αὐτὰ γάλακτος ἢ αἵματα. ¶ ſ32. Λυθεὶς ἔψαυσεν] ἄψασθαι, ἅψῃ, φαντασία. τὸ χῆ ὅτι ὅσιὰ ἄψως παρήγαγε τὸ ἔψαυσεν, τὸ ὀφθὲν ℌ αὐθεὶς Αγαμέμνονος ἢ φάντασμα. ¶ ſ34. Αὐχλῶν] αὐλαμψαν. Εκτυφλωθέντες] οἱ σβεσθέντες ἤδη λαμπάδες. νὺξ γὰρ ἰών. ¶ ſ36. Κυδοίμως χωρὶς] τὰς σπὲρ εὐφρόνην Αγαμέμνονος. ¶ ſ37. Ακ- Θεραπευτικὸν ἴαμα, θεραπεύουσα τιμωρὸν ἢ κακῶν ἐπιβάσεσα ποινῆς. λείπει ἢ τὸ, ποινῆ.

Κρίνω δέ τι νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. 540
Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί,
Ὅφις τι πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο,
Καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
Θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα·
Ἡ δ' ἀμφιταρβὴς τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει· 545
Δεῖ τοι νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
Κτενῶ νιν, ὡς τοιοῦτον ἐπέπτυ τόδε.
Τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱρεῦμαι πέρι.
Χο. Γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις· 550
Τοὺς δ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.
Ορ. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν σίγᾶν ἔσω·
Λέγω δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
Ὡς ἀν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
Δόλῳ τι καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ· 555
Θαυμάζετε, ἢ καὶ λοξίας ἐφήμισεν,
Ἀναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς, τὸ πρίν·
Ξένῳ γὰρ εἰκὼς, πανστρατῇ σάγην ἔχων,
Ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείοις πύλαις
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων. 560
Ἀμφὼ δὲ φωνὴν ἴσομεν Παρνησσίδα,
Γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμνμένω.
Καὶ δὴ θυρωρῶν εὔτις ἂν φιλόφρων ἔξω
Δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
Μισοῦμαι οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ 565
Δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐπίπαν·
Τί δὴ πύλησι τὸν ἰκέτην ἀπείργετε,
Αἴγισθος εἴπερ οἶδεν ἑστήκει παρών;
Εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἔνδον πυλῶν,
Καὶ κεῖσε τὴν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς, 570
Ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
Ἐξεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Πόδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν

¶ 540. Συγκόλλως ἔχειν] συνεμμένως τῇ ἀληθείᾳ. ἰδίᾳ γαλαυῖ. ὅ ἐστι, δι' αἵματος ἢ ἰωῇ θανυμέναι ¶ 541. Τὸν αὐτὸν χῶρον] γαστέρα ἢ Κλυταιμνήστρας. ¶ 547. Ἐκδρακοντωθεὶς] ἀγριωθεὶς καὶ πλησθεὶς. ¶ 546. Δεῖ τοι νιν, ὡς ἔθρεψεν] ὥσπερ δὲ αὐτὸς. ¶ 552. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος] σύντομος. Τιὼ αἵματος ἔθρεψε ἢ δεξιωτὰ, δὲ αὐτὸν θρέψαι τῷ δε] τῷ Ηλέκτραν. ¶ 554. Ἀνδρα τίμιον] ἢ Ἀγαμέμνονα.

Judico vero id congruenter ſe habere.
Si enim eundem mecum locum reliquit,
Serpenſque faſciis omnibus armatus fuit,
Et arripuit mammillam quæ me nutriit,
Grumo vero ſanguinis miſcuit charum lac;
Illa autem exterrita huic malo ingemuit; (monſtrum,
Oportet igitur ipſam, quemadmodum enutrivit terribile hoc
Mori morte violenta. inſtar draconis vero ego
Ipſam interficiam, ut ſomnium hoc innuit.
De his vero prodigiorum interpretem te deligo.
Chor. Ita ſit. cætera amicis ediſſere;
Hos unum quid ut faciant, hos ne quid faciant, jubens.
Oreſt. Brevis hic eſt ſermo. hanc quidem introire (*volo:*)
Hortor vero ut occultet hæc mea conſilia:
Ut qui dolo interfecerint venerandum virum,
Dolo etiam capiantur in eodem laqueo
Morituri, quomodo & Loxias prius effatus eſt,
Rex Apollo, vates non mendax.
Hoſpiti enim ſimilis, perfectum habens ſagum,
Veniam cum hoc viro, Pylade, ad aulæ portas
Et hoſpes, ac veluti haſta partus, ædium.
Utrique autem vocem emittemus Parnaſſidem,
Linguæ Phocenſis ſonum imitantem.
Nec quidem janitorum quiſquam læto animo
Recipiet (*nos,*) domus enim ex malis inſanit.
Manebimus hic, ut rem conjiciat quis
Ædes præteriens, & hæc proferat;
Quid a janua ſupplicem arceris,
Ægiſthus ſi domi præſens ſit?
Si igitur tranſiero limen januarum aulæ,
Illumque in ſolio patris invenero,
Aut ſi veniens poſtea ad os
Loquetur, & in conſpectum veniet, plane ſcias,
Priuſquam ipſe dicat, Cujas eſt hoſpes? mortuum

τάμνεται. ¶ 556. Η ἢ λείπει] ἤ, αὐτὶ δ', καὶ. ἐκπεπλεγμένος] τὸ ἐξῆς, ἐφάπτεται τὸ πέπλου. ¶ 558. Παιτελῆ] τελείαν πανοπλίαν. ἢ, τελείαν πανοπλίαν ἔχων ξένον. ¶ 561. Φωνὴν ξυναῖμ' Παρνησίδα] συνιείσω. ¶ 564. Δαιμονᾷ] τετάρακται. ¶ 565. Μενοῦμεν ἔτως] καὶ μὴ δεξιωσάμεθα, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἕως τοσοῦτον ὅτε εἰκάζειν τινὰ ἔτι ἠτιμωσάμεθα, καὶ τοιαῦτα λέγει, ἔσται. ¶ 569. Ἐκβολὰς] τὸν οὐδόν. ¶ 572. Σαφ' ἴσθι] τὸ ἴσθι ἢ Φωκικὸν λέγει. ¶ 574. Δαιμονᾷ] τετάρακται. ¶ 565. Μενοῦμεν ἔτως] καὶ μὴ δεξιωσάμεθα, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἕως τοσοῦτον ὅτε εἰκάζειν τινὰ ἔτι ἠτιμωσάμεθα, καὶ τοιαῦτα λέγει, ἔξῆς. ¶ 569. Ἐκβολὰς] τὸν οὐδόν. ¶ 572. Σαφ' ἴσθι] τὸ ἴσθι, σαφῶς ἴσθι, τῶν αὐτῶν.

¶ 574.

Θέσα, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
Φόνῳ δ' ἰσπὺς οὐχ ὑπισπασισμένη
Λυκάτου αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
Σὺ δ' οὖν, σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
Οπως ἀν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.
Υμῖν δ' ἐπαντῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
Τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
Ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Πολλὰ μὲν γ' ἀὴρ τρέφει
Δεινὰ καὶ δαιμόνων ἄχη,
Πόντιαί τ' ἀγκάλαι κιοβάλαι
Αντλίων βροτοῖσι
Πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
Λαμπάδες πεδάμαροι,
Πτηνά τε καὶ πεδαβά-
μονα, καὶ πεμπαίτων
Λιγίδων Φράσαι κότον.

ἀντιστροφὴ α.

Αλλ' ὑπέρτολμοι ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρενὸς τλημόνων,
Καὶ ταντόλμους
Ερωτας ἄταισι συντόμους βροτῶν,
Ξυζύγους θ' ὁμαυλίας;
Θηλυκρατὴς ἀπέρω-

¶ 574. Ποδώκει] τῷ ταχεῖ ξίφει. ὡς δηλ. ἐμψύχῳ ὄντι. ¶ 575. Οὐχ ὑπεσπασισμένη] οὐκ ἐκτυγχάνουσα. ¶ 576. Λυκάτου αἷμα] ὡς εἰ Ἴφι, ὃ τρίτε κρατῆρος, μὴ λαμβάνουσα τὸ δὺο τάτων τὸ αἷμα. ¶ 577. Σὺ δ' οὖν] ὦ Ηλέκτρα. ¶ 578. Ἀρτίκολλα] συμφυτα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν. ¶ 580. Τὰ καίρια] τὰ χρήσιμα. ¶ 581. Τούτῳ] τῷ Πυλάδῃ. ¶ 582. Ορθώσαντί μοι] συμπράξαντί μοι. ¶ 583. Πολλὰ μὲν] πολλὰ τίκτει ὁ ἀὴρ ἐκ τῆς ἁλικῆς ἀναθυμιάσεως πίλους καὶ ἱστούς. εἰσὶ γὰρ ἔφεις ἐξ ἀέρος πεπηγότες. ¶ 584. Δαιμόνων ἄχη] καὶ συμφέροντα, δόματα. ¶ 585. Αγκάλαι] αἱ καμπύλοτητες. ¶ 586. Αντλίων] ἀναντι. ¶ 587. Πλάθουσι] χνοῦσι καὶ αὔξουσι. Μεταίχμιοι]

Siſtam, celeri feriens enſe.
Erinnys vero, quæ a cæde raro abeſt,
Immixti ſanguinis ebibet tertium hauſtum.
Tu igitur, tu (*Electra*) quæ in domo ſunt pulchre ſerva,
Ut bene parata hæc eveniant.
Vos autem hortor linguam faventem ferre,
Silere ubi oportebit, & opportuna loqui.
Hunc (*Pyladem*) cæterorum curam habere volo,
Gladiatoria certamina proſpera mihi reddentem.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Multa quidem aër nutrit
Horrenda & terribilia,
Marinæque ulnæ animalia
Adverſa mortalibus
Producunt, naſcuntur etiam mediæ (*inter cælum & terram*)
Lampades excelſæ,
Volucreſque & pedeſtria (*animalia*,)
Et ventoſarum
Procellarum iram conſidera.

Antiſtrophe 1.

Sed audaciſſimam viri
Mentem quis animo concipiat,
Et mulierum infelicium,
Et in omnia audaces
Amores mortalium, noxis æquales,
Conjugaleſque cohabitationes?
Mulieribus imperans

αἱ μεταξὺ γῆς ϗ ὑρανῦ λαμπάδες. τοῦτ' ἔστιν, ὁ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀήρ. ¶ 588. Πεδάμαρσι] εἶμαι πέδησεν· ἢ ἡ τὸ σεμαινόμενον, μετάφρασι. Ἅπλως. αἱ ἁπλῶς δὲ ἡλίου αἱ καθημερναί. ¶ 591. Λιγύδων] καταιγίδων. Φράσαι] εὑρήσεις. ¶ 592. Ἀλλ' ὑπερτόλμου] ὁ, ἀλλὰ, ἀντὶ δὲ, δέ. ¶ 593. Τίς λέγοι] τίς λέγοι φρενῶν, ἀντὶ δὲ, ἐννοήσειν. ¶ 595. Παντόλμους] ὅσοι κοινοῦ τοῦ, τίς λέγοι. ¶ 597. Ὁμαυλίας] ὁμοκοιλίας. ¶ 598. Θηλυκρατῆς] ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα, ὅτι ἡ Κλυταιμνήστρα καταφερείας ἕνεκα τῷ Λιγίσθῳ ἐγαμήθη. Ἀπέρατος] συγγὸς ϗ ὑπερφανος.

τος ἵρως παρακοὰ
Κιωδάλων τε καὶ βροτῶν.

στροφὴ β.

Ἰστω δ', ὅστις οὐχ ὑποπτέροις
φροντίσιν δαεὶς,
Τὰν ἀ παιδολύμας
Τάλαινα Θιεστιὰς μήσατο
Πυρδᾳ̃ τινα πρόσαιαν,
Κ' αἴθουσα παιδὸς δαΦοινὸν
Δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
Ματρόθεν κελάδησε,
Σύμμετρόν τι διὰ βίᾳ
Μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.

ἀντιστροφὴ β.

Αλλὰ δή τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν Σκύλλαν,
Ατ' ἐχθρᾶν ὕπαι
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικαῖς
Χρυσεοδμήτοισιν ἕρμοις
Πιθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νίσου ἀθανάτας τριχὸς
Νεοφίσασ' ἀπροβούλως
Πτέρυγ' ἀ κυνόφρων ὕπνῳ.
Κιχάνει δέ μιν Ερμῆς.

στροφὴ γ.

Επεὶ δ' ἐτιμήσαμεν ἀμειλίχαν
Πόνων, ἀκαίρως δὲ, δυσφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχιτον δόμοις,
Γυναικοβούλευς τε μήτιδας φρενᾶν
Επ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,

¶ 601. Ἰσω] γινωσκέτω δ' ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπλέροις φρενίσιν. ὅ ἐστι τὸ, ὃς, ὑποτακλικὰν αὐλὴ ἔχ, ὁ, πετασκλικοῦ. Αλλως. οὐχ ὑπόπτερος, ὁ μὴ κῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθὼν θέλων. ¶ 603. Α παιδολύμας] ἢ τῷ παιδὶ Μελεάγρῳ λυμηναμένη. ὕτω τὸ ἑξῆς, ἰδοῦσα μήσατο πετύνειαν τάλαινα Θεστιὰς ἡ παιδολύμας ἢ πυρδᾳ̃ς. ¶ 607. Επεὶ] ἀφ' ὧ ξύμμετρον τῷ παιδὶ δαλὸν ἐξότε πεσὼν ἀπὸ τ' μητρὸς ἐβόησε· τᾶτ' ἐστιν, ἐξότε γεγόνει. ¶ 609. Σύμμετρον] ἢ συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ ἦμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ μοιρῶν

Amor inamabilis vincit
Et beſtias & homines.

Strophe 2.

Sciat, quiſquis non levibus
Curis edoctus eſt,
Qualem liberorum perditrix
Miſera Theſtii filia excogitavit
Comburentem quandam providentiam,
Exurens filii (*ſui*) cruentum
Torrem æquævum, ex quo veniens
A matre clamaverat,
Et ejuſdem menſuræ in diem
A fato decretum per totam vitam.

Antiſtrophe 2.

(*Sciat*) aliam quandam vulgo jactatam odiſſe
Sanguinolentam Scyllam,
Quæ inimicorum gratia
Virum charum perdidit, Creticis
Aureis monilibus
Perſuaſa, donis Minois;
Niſum immortali capillo
Privavit inconſulte
Impudens ſpirantem in ſomnis.
Invenit vero ipſum Mercurius.

Strophe 3.

Quoniam autem recordati ſumus gravium
Laborum, (*reminiſcamur*) inopportune vero, infelices
Nuptias, ædibus abominandas,
Fœmineaque animi conſilia
Contra maritum bellicoſum,

ἐῶν δεσποζόμεθα. ¶ 611. Ἀλλὰ δή] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἴσω ὄρνις. ¶ 615. Χρυσεοδμήτοισιν ἕρμασις] ὅτι ὅρμον ὑπὸ Μίνωός φησιν εἰληφέναι Σκύλλαν, ἃ δὲ ἔρωτα. ¶ 617. Νίσον] τὸ ἐξῆς, ἀπώλεσεν ἀκνιόφρων Νίσον πτίσσοντα ὕπνῳ. ¶ 618. Ἀστεβόλως] ἀσεμνοπόνως, ἢ ἀσεβεκεφαλήν τὸ ἀποθεσέμεθα. ὡς ἀσεβέστις γὰρ ἡ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος. ¶ 619. Πείσαι] αἰνὰ ἡ, ἀθεμιτώτατα. ¶ 620. Κιχάνει] ἡ Νίσον, μὴ ἡ Σκύλλαν. Ἑρμῆς] ὁ θάνατος. ¶ 621. Ἐπεὶ δ' ἐπεμνήσαμεθ.] λείπει, μνώμεθα Κλυταιμνήστρας. ¶ 622. Ἀκαίρως δ'] ὁ ἡ, αἰνὰ ἡ, γάμ. Γαμήλιμα] ἡ Αἰγίσθου. ¶ 624. Μήτιδας] λείπει, εἰργάσατο.

Επ᾽ ἀνδρὶ δείας ἐπαύτῳ σίβας·
Τίων δ᾽ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων
Γυναικείαν ἄτολμοι αἰχμάν.

ἀντιστροφὴ γ.

Κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ λήμασιν
Λόγῳ· γαῖται δὲ δήπουθεν κατά-
πτυστον· εἴκασε δέ τις
Τὸ δεινὸν αὖ λημάσιν πήμασι.
Θεοσυγήτῳ δ᾽ ἄχει
Βροτῶν ἀτιμωθὲν εἴχεται γένος.
Σέβει γὰρ εὔτις τὸ δυσφιλὲς θεῶν.
Τί τῶνδ᾽ οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

στροφὴ δ.

Τὸ δ᾽ ἄγχι πλευμόνων ξίφος
Διανταίαν ὀξυπευκὲς σεῦται
Διὰ δίκας.
Τὸ μὴ θέμις γὰρ, οὐ
Λᾶξ πέδον πατούμενον.
Γὸ πᾶν Διὸς
Σίβας παρεκβάντες ἀθεμίστως.

ἀντιστροφὴ δ.

Δίκας δ᾽ ἐρείδεται πυθμήν.
Προσχαλκεύει δ᾽ αἶσα φασγανηργός·
Τέκνον δ᾽ ἐπεισ-
φέρει δόμασι,
Αἱμάτων παλαιτέρων.
Τίνει μῦσος
Χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐρινύς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ορ. Παῖ, παῖ, θύρας ἄνοιγε· ἐρείπιος κτύπον.

¶ 626. Επ᾽ ἀνδρὶ δείοις ὕποπτον σίβας] ἐπ᾽ ἀνδρὶ Φοβερῷ καὶ σεβασῷ καὶ ὠφελίμῳ τοῖς πολεμίοις. ¶ 627. Ἀθέρμαντον] ἀθρόαντον. διὰ τὸ θράσος γὰρ ἄθονται αἱ λήμπαι. ¶ 628. Ατολμον αἰχμάν] λείπει ἡ, κατά. ¶ 629. Πρεσβεύεται] μεῖζον ὀνομάζει. Τὸ λήμασιν] λείπει, ἤγουν. ¶ 630. Λόγῳ] ἐν διηγήματι. Κατάπτυστον] μισητόν. ¶ 631. Εἴκασε] εἰκονίσειέ τις. ¶ 632. Τὸ δεινὸν] τὸ κῆ Κλυταιμνήστρας. ¶ 633. Θεοσυγήτῳ δ᾽ ἄχει] ὁ, ἤ. αὐτὰ δέ, γάρ. ¶ 634. Οἴχεται γένος] τὸ τῶν Λημνιάδων. ¶ 636. Οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω] συνάξας κατηγορῶ. ἰνδοσεν γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λίγειν. ¶ 637. Τὸ δ᾽ ἄγχι]

Contra maritum etiam hoſtibus formidandum & verendum:
Ignem ædium non caleſcentem,
Fœmineam, minime audacem, haſtam.

Antiſtrophe 3.

Malorum maxime verbis celebratur Lemnium:
Verum nimirum lugetur abominandum.
Comparet autem quis
Grave malum malis Lemniis.
Dolore enim Deo odioſo
Mortalium genus inhonorum periit.
Colit enim nemo quod Diis inviſum eſt.
Quid horum non recte colligo?

Strophe 4.

Prope vero per pulmones gladius
Acutus Juſtitiæ ex adverſo
Tranſit.
Quod enim juſtum non eſt, non
Pede terra calcata.
Omnem Jovis
Majeſtatem tranſgreſſi ſunt illicite.

Antiſtrophe 4.

Juſtitiæ radix firmatur.
Ferrum tundit Fatum gladios fabricans:
Infert ædibus
Filium
Sanguinum antiquiorum.
Punit ſcelus
Tandem inclyta profundæ mentis Erinnys.

IAMBI.

Oreſt. Puer, puer, audi ſonum portarum aulæ.

ἄγχι] τὸ ἢ ξίφος· τὸ δίκης, τὸ ἴχνος πικρίαν, ἀντικρὺ δὲ πνευμάτων ὁρμάς. ¶ 640. Τὸ μὴ θέμις] τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι οὐδὲ παρασιωπᾶσθαι, ἀλλ' ἐκδικήσεως τυγχάνειν. ¶ 642. Τὸ πᾶν Διὸς] λείπει ὁ, γάρ. τὸ γὰρ πᾶν δ Διὸς σέβας παρεξέβησαν ἀθεμίστως οἱ σὺν τ Αἰγίσθου. ¶ 643. Παρεκβάντες] ἀντὶ δ, παρεξέβησαν. ἢ ἵνα μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος· ὡς τὸ, καρπῶ βεβρυθυῖα. ¶ 644. Δίκας δ' ἐρείδεται] ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται. ¶ 646. Τέκτων δ' ἐπισφίγγει δώμασι] ἀντὶ δ. πεινῶ, ἐπισφίγγει ἢ τοῖς οἴκοις τέκτων παλαιῶν αἱμάτων· ὃ ἐστι, τίκτει φόνον ἄλλον φόνου. ¶ 649. Τίπτε] ἀπαιτεῖ.

Τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
Εἴπερ φιλόξενός ἐστιν Αἰγίσθου βία.
Οι. Εἶεν, ἀκούω· πολιὰπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
Ορ. Αγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
Πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
Τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπίγεται
Σκοτωδὲς, ὥρα δ' ἐμπόρους μιθεῖται
Αγκυραν ἐν δόμοισι ναυδόκοις ξένων.
Εξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
Γυνὴ, τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
Αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
Πρὸς ἄνδρα, καὶ σήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
Κλ. Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ· πάρεστι γὰρ
Οπωσιάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
Καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια,
Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βελτίστερον,
Ανδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
Ορ. Ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
Στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ
Ες Αργος, ὥσπερ δυὸρ' ἀπεζύγη πόδας,
Αγνὼς πρὸς ἀγνῶν' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
(Εξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ)
Επείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Αργος κίεις,
Πρὸς τοὺς τεκόντας, παντὸς μεμνημένος,
Τεθνηκὼτ' Ορέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
Εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
Εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
Θάπτειν, ἐφιτμὰς τάσδε πορθμεύσων πάλιν.

¶ 652. Ενδον] ἐν δόμοις. ¶ 653. Εκπέραμα] ἐκπεφοίτηκα τινὰ καλῶ. τὸ ἐκπέραμα λέγει τ διάκονον τ εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸς τας ὑπηρέτους. ¶ 658. Νυκτὸς ἅρμα] σκότωσις, ἡ νύξ. ¶ 659. Εμπόρους] ὁδοιπόρους. ¶ 660. Αγκυραν ἐν δόμοισι] ἐν τοῖς ναυδόκοις δόμοις τ ξενοδόκων καὶ δὲ ἄγκυραν προσορμίσαι τὰς ὁδοιπόρους. ἀντὶ β, καταλῦσαι. ¶ 661. Τελεσφόρος] ἀρχιγὲς· διοικητής. ¶ 662. Εὐπρεπέστερον] βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν. ¶ 663. Εν λεχθεῖσιν] ἐν τ πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαι. Οὐκ ἐπαργέμους] σκοτεινὸς, ὑπὸ τ σκιᾶς ὀφθαλμὸν λάθιμάτων. πλεονάζει ἡ ευ. ¶ 669. Δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία] αντὶ β, καὶ δίκαιοι ἄνθρωποι. ¶ 670. Βελτίστερον] βελτιοτικώτερον. ὃ ἐστιν, εἰ τ δία ξενίαν ἥκετε,

Quis intus? o puer; iterum quis, o puer, in domo?
Hac tertia vice famulum domorum voco,
Utrum hoſpitibus comis eſt Ægiſthus.
Famul. Recte, audio. cujas eſt hoſpes? unde?
Oreſt. Annuncia dominis ædium,
Ad quos venio, & novos fero rumores.
At feſtina, quoniam noctis currus properat
Tenebricoſus, jam tempus vero ut viatores demittant
Anchoram in ædibus hoſpites excipientibus.
Exeat aliqua ædium præfecta
Mulier, loci domina: virum autem (*exire*) decorum magis.
Pudor enim in dictis haud obſcuris
Verba addit: audacter vir alloquitur
Virum, & obſervat manifeſtum ſignum.
Clyt. Hoſpites, dicatis ſi qua re opus eſt: adſunt enim
Qualia has ædes decent,
Et calida lavacra, & laborum oblectamenta,
Lectus, juſtorumque oculorum præſentia.
Si quid aliud vero agere oportet quod conſilium requirit,
Virorum hoc eſt opus, quibus communicabimus.
Oreſt. Hoſpes quidem Daulienſis ſum, e Phocenſibus:
Proficiſcentem indutum proprio ſago
Argos, cum divertiſſem,
Ignotus ignoto mihi dixit vir obviam factus,
(Quærens a me quo renderem, & indicans viam,
Strophius Phocenſis: hoc enim in confabulatione didici)
Siquidem, o hoſpes, ad Argos proficiſceris,
Parentibus, omnino recordatus,
Mortuum Oreſtem narra, ne obliviſcare.
Sive igitur ea opinio amicorum vincet, ut revehatur,
Seu ut inquilina, in æternum hoſpes,
Sepeliatur, corum mandata tranſmitte.

ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄκρου τι. ¶ 672. Δαυλιεὺς] Δαυλὶς, ἡ ἐγ Αὐλίς. ¶ 673. Λύτε ἔφετον] ὅθεν ἰδία πραγματεία. ¶ 674. Λαπεζύγλων] τὸ ἐδώδιμον τῶν ἐδεσμάτων ἀπείλυσα, ὅθεν τῷ ξενισθῆναι παρ' ὑμῖν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁπλυσμένων ζυγοῦ ἵππων, ἢ ὅθεν φάτνην ἐρεμόντων. ¶ 676. Εξισορήσας] ἐρωτήσας ἢ μαθών. ¶ 677. Πεύσομαι] ἥκουσα γὰρ ἐν τῷ μὲ πρὸς αὐτὸν διαλέγω, ὅτι Στροφίου παραγίνεται. ¶ 678. Αλλως] δι' ἄλλων χρειῶν. ¶ 679. Πρὸς τὰς τεκούσας] τὸ ἐξῆς, ἀγνῶς πρὸς ἀγνῶτα εἶπεν, ἀπείπῃ, ὦ ξένε. τὰ δὲ ἄλλα, δῆλα μέσου. ¶ 680. Μεδαμῶς] μηδαμῶς λάθῃ με ἡ βουλὴ τῶν φίλων. λέγει ἢ τῶν ἀεὶ λέγιθεν. ¶ 681. Εἴτ' ἂν κομίζειν] εἰς τὰς οἴκους. ¶ 683. Πέρψαιεσον] διακόνησον.

¶ 686.

Νῦν γὰρ λίβητος χαλκίου πλευρώματα
Σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
Τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
Τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων,
Οὐκ οἶδα, τὸν τικτόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
Ηλ. Οἶ 'γὼ, κατ' ἄκρας εἰδὰς ἃς πορδούμεθα.
Ω δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
Ὡς πᾶλλ' ἐπαπᾷς κἀκπεσὼν εὖ κείμενα,
Τέξας πρόσωθεν εὐσκόποις χερυμάκη,
Φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
Καὶ νῦν Ορέστης (ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων)
Ἔξω κομίζων ὀλεθρίᾳ πλεῦ πόδα,
Νῦν δ' ἧπαρ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
Ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφου.
Ορ. Ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσι
Κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἡδέως
Γνωτὸς γενέσθαι, καὶ ξεναῦσθαι· τί γὰρ
Ξένου ξένοισιν ἐστιν εὐμενέστερον;
Πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τάδ' ἐν φρενὶ
Ταύσδε πρᾶγμα μὴ καταῦσαι φίλοις,
Καταιέσαντα καὶ κατεξεσμένον.
Κλ. Οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
Οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
Ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
Ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύσαντας ξένους
Μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
Ἀγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
Ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυναπόρους
Κἀκεῖ κυρεῖντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
Αἰνῶ δὲ πράσσειν ἃς ὑπευθύνῳ τάδε.
Ἡμῖν δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
Κοπώσεμεῖν τε, κ' οὐ σπανίζοντες φίλων
Βελευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

¶ 686. Εἰ ὁ τυγχάνω] πιθανῶς· ἴσα δοκῇ ὅλως ἀγνοεῖν. ¶ 690. Ω δυσπάλαιστε] ἢ δυσκατεργάστε. ¶ 691. Επαπᾷς] ἐφεξῆς πεσὼν τὰ ἡμίτερα ἀτυχήματα. Κἀκπεσὼν] καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων, ὅ ἐστι, τὰ ὑπὸ ξένης ἀγαθὰ εὐδιακτήματα ἢ Ορέστης τοῖς τόξοις εὐστόχως κατεμήνυσεν. ¶ 693. Αποψιλοῖς με] ἀπογυμνοῖς με. ¶ 694. Καὶ νῦν Ορέστης] αὐτὰ ἢ, ὡσὲ περιν. τὰ ἢ νῦν δηλοῖ καὶ τὸ παραλληλοῦσ. ¶ 695. Ἔξω κομίζων] τὸ ἔξω ἅτας ἢ νοήματος. ἢ πιστεύων ἔξω κομίζων ἐλεύθερον πεδὰ πόδα· ἰῶ ἢ ἐνίβαλλε ἴσχων Ορέστης. ποῖος Ορέστης ἢ τοῖς οἴκοις ἰατρικὴ ἐλπὶς τ' ἀγαθὸς εὐφρεσύνης. νῦν ἢ ἀπώλετο. Πεδὸν πέδα]

Nunc enim latera urnæ aheneæ
Cinerem operiunt viri merito deplorati.
Hæc ſicut audivi, enarravi. utrum vero
Dominos & affines alloquor,
Neſcio; attamen parentem noſſe oportuit.
Elect. Hei mihi! hic quaſi contra ſcopulum navigamus.
O ineluctabilis harum ædium imprecatio,
Ut multa inſpicis, etiam a longe res bene poſitas
Arcubus bene-collimantibus ſubjugans,
Amicis me miſerrimam privaſti.
Et nunc Oreſtes (bene enim ſibi conſuluerat,
Extra lutum lethale pedem ferens)
Spem (quæ in ædibus lætitiæ ſummæ
Nutrix fuit) præſentem, in quæſtionem adducit.
Oreſt. Ego quidem hoſpitibus adeo beatis
Bonorum cauſa negotiorum volui
Innoteſcere, & hoſpitio excipi. quid enim
Hoſpiti hoſpites benigniores facit?
Impium hoc mihi reputabatur in animo
Tale negotium amicis non explicare,
Collaudantem, & hoſpitio exceptum.
Clyt. Non conſequeris quicquam minus te dignum,
Neque minus fueris domui charus.
Alius ſimiliter veniſſet idem narraturus.
Sed jam tempus eſt, ut hoſpites diurno labore confecti
Longi itineris, fruantur rebus commodis.
Duc ipſum in ædium cubicula virilia ad hoſpites accipiendos apta,
Pediſſequas etiam hoſce, & itineris comites;
Ibique conſequantur quæ in ædibus commoda ſunt.
Conſulo tibi hæc agere tanquam (*eorum*) famulo.
Nos autem iſthæc ædium dominis
Communicabimuſque, & amicis non deſtituti
Conſilium ſuper hac calamitate capiemus.

πόδα] παροιμία, ἴξω πηλοῦ πόδα. ¶ 696. Βακχείας καλῆς] ἡ εὐφροσύνη ἕνεκα βασιλείων οἴχεται. ¶ 697. Παροῦσαν ἐγγεφύρι] τάξον αὐτῷ ἀφανισθῆσαν ἀεί. ὡς πρὸς τὸ ἐλπὶς δ' ἀπίδωκεν. ¶ 701. Ἐσιν ἐσυμβίσεσον] ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγέλλει. τοῦτο γὰρ φιλίας ἐστὶν ἀίτιον τοῖς ξένοις γίνεσθαι. ¶ 703. Καρσιῶται] κεφαλαιῶται, εἰκῆν. ¶ 705. Ἀξίως σέθεν] ἕνεκα σοὶ ἀξίων τιμῶν. ¶ 707. Ἦλθεν ἂν] εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας. ¶ 708. Ἡμερεύοντα.] δι' ἡμέρας καμόντας. ¶ 713. Αἰνῶ] συμβουλεύω σοι ταῦτα πρᾶσσειν, ὡς δύσοιστι δίκῃ δίκῃ ἰῶ τι παρὰ τὸ δίον πρᾶσσον.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Εἶεν, φίλαι δμωΐδες οἶκων,
Πότε δὴ σομάτων
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ορέστῃ.
Ω πότνια χθών, καὶ πότνι' ἀκτὴ
Χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
Σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία
Ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ερμῆν
Καὶ τὸν τύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
Διφροδλήταισιν ἀγῶσιν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Οἰ. Εοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν,
Τροφὸν δ' Ορέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
Ποῖ δὴ πατεῖς, Γείλισσα, δωμάτων πύλας;
Λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
Τρ. Αἴγισθον, ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους, καλεῖν
Οπως τάχιστ' ἄπεισιν, ὡς σαφέστερον
Ανὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν παγγελτον φάτιν
Ελθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
Θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
Κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις. καλῶς
Κεῖνη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
Φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
Η δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
Εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
Ως μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,
Αλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ατρείως δόμοις
Τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
Αλλ' οὔτι πω τοιῆσδε πῆμ' ἀπεσχόμην.

¶ 718. Πότε δὴ σομάτων] πότε ἐπαδξίμεθα. ¶ 720. Ω πότνια] ὦ περσφιλὴς κ̀ τιμία κμῶν χθών. Καὶ πότνι' ἀκτὴ] ἡ ἀκτὴ δ τάφε. ¶ 724. Νῦν γὰρ ἀκμάζει] νῦν καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειθὼ συναγωνίσασθ τῷ Ορέστῃ κ̀ συνέρασθ πρὸς τ̀ φόνον. ¶ 726. Εφοδεῦσαι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, νῦν ἀκμάζει. Ανὴρ ὁ ξένος] ξένον τ̀ Ορέστην καλεῖ, ἵνα δέξωνται ἀγγελίαν τὸ σκαιώρημα. Τεύχειν κακὸν] ἀντὶ δ, πεποιηκέναι πίστ@ τῷ εἴκω δῆθ τ̀ ἀγγελίας. ¶ 731. Λύπη δ' ἄμισθ@] κακώμισθ@. δάκρυα γὰρ πρόξενα. Γείλισσα

ANAPÆSTI.

Chor. Siet, charæ famulæ ædium,
Aliquando oris
Robur oſtendemus pro Oreſte.
O terra veneranda, & venerandus collis
Sepulchri, qui nunc ſuper navium rectorem
Corpus regium, jaces,
Nunc audi, nunc opem fer:
Nunc tempus inſtat, quo ſuada fallax
Auxilietur, & in certamen una deſcendat terreſtris Mercurius,
Et nocturnus in hiſce dirigat
Certaminibus gladiatoriis.

IAMBI.

Fam. Videtur hic hoſpes malum attuliſſe (*ædibus*,)
Hanc vero Nutricem Oreſtis flentem video.
Quo calcas, Giliſſa, ædium fores?
Dolor qui te comitatur ſine mercede eſt.
Nutr. Domina quæ hoſpites excipit Ægiſthum vocare
Quam citiſſime juſſit, ut apertius
Vir a viro hunc nuper-allatum rumorem
Adveniens audiat. coram famulis quidem
Poſuit riſum ſub triſtibus oculis
Occultans ob rem peractam. bene
Illi, ædibus vero hiſce infeliciſſime accidit,
Ob hanc famam quam clare nunciarunt hoſpites.
Certe ille audiens animo lætabitur,
Læte interroget de hiſtoria. o miſeram me!
Quam mihi antiqua permixta,
Dolores non ferendi in his Atrei ædibus,
Mentem mihi in pectore mœſtam reddiderunt!
Nunquam tamen talem jacturam ſuſtinui.

Γείλισαν δέ φησι τ̀ Ορέσου τροφὸν, Πύλαρχον ὃ λέγουσιν, Στησίχορος ὃ Λακεδαιμόνιον. ¶ 732. Λέγιθος, ἡ κρατῆσα] ἡ τὰς ξένας κρατῆσα ἢ ὑποδεξαμένη, λέγιθον καλεῖν ἐκέλευσε. ¶ 734. Τῶν ἀγγέλων] ἢ περὶ ἀγγελίας. ¶ 738. Παγκάκως ἔχει] ἀντὶ ξ, ὁ εἰκῆ κακῶς διακεῖται ὑπὸ τ̀ φήμης ἐξ ἀγγελίαν οἱ ξένοι. ¶ 739. Τοῖσδε] σαφῶς. ¶ 740. Η δὴ] ἀντὶ τοῦ, ἔντος. ¶ 742. Ως μοι] ὡς, ἀντὶ τοῦ, λίαν. Συγκεκραμένα] ἡ κεκουφισμένα ὑπ Θυέστου παίδων, καὶ ὁ τῆ Λγαμέμνονος θανατος. ¶ 745. Τοιάδε πᾶμ'] εἴη δὴ τῆ τῆ Ορέσου ἀγγελία τῶν.

Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
Φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
Οὐ ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
Καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν,
Τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰρ οὔ;) τρόπῳ φρενός·
Οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ἢν ἐν σπαργάνοις,
Ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
Ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
Τούτων πρόμαντις οὖσα. πολλὰ δ' εἴομαι,
Ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
Γραφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
Ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειραξίας
Ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
Οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.
Χο. Πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
Τρ. Ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
Χο. Εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;
Τρ. Ἀγὼν κελεύει δορυφόρους ἑπάσνας.
Χο. Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δισπότῃ στύγει·
Ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
Ἀνωχὶ ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθώσῃ Φρενί.
Τρ. Ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.
Χο. Ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς ἀχαιῶν θήσει ποτέ.
Τρ. Καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς εἴχεται δόμων.
Χο. Οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γυνὴ τάδε.
Τρ. Τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
Χο. Ἀγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπισταλμένα.
Μέλει θεοῖσιν ὥστε μέλῃ πέλει.

¶ 746. Τλημόνως] καρτερικῶς ὑπέφερον. ¶ 747. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν] ἢ συντρίψαντά με ἢ ὀπημελείας ἢ ψυχλίν. ¶ 749. Καὶ νυκτιπλάγκτων] ἐμένετο δὲ ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ ὄρθ νυκτῶν. ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῇ τλάσῃ ἢ πολλὰ ἢ μοχθηρά. Ὀρθίων κελευσμάτων] κελεύσεσι γὰρ τῷ παιδὶ οἱ παῖδες. ¶ 752. Τρέφειν ἀνάγκη] ἀνάγκη τρέφειν ὀπημελείᾳ ψυχῆς. πῶς γὰρ οὔ; ¶ 753. Οὐ γάρ τι φωνεῖ] ἀλλ' ἀναγκαῖον ὄντα δακρύων ἐπέφερεν. ¶ 755. Νέα ἡ νηδὺς] ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν ἢ βεβαίως βούλεται. ὅ ἐστιν, ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. ¶ 757. Ψευσθεῖσα παιδὸς] ἀπὸ κενῆς, ἐξεθρεψα. ¶ 759. Χωρεῖ-

Cætera enim mala patienter exhauſi:
Verum charum Oreſtem, meæ animæ exercitationem,
Quem a matre excipiens enutrivi,
Et e nocturnis ſublatæ vocis juſſis
Et multa & faſtidioſa, inutilia mihi
Quæ ſuſtinui. quod enim non ſapit, tanquam brutum pecus,
Educare neceſſe (quomodo enim non?) prudenti modo:
Non enim fatur puer adhuc in faſciis,
Seu fames, ſive ſitis, aut urinandi libido
Urgeat: tenera vero alvus liberorum horum contenta eſt,
Vates exiſtens. ſæpe vero (*exiſtimo*)
Errans pueri faſcias nitidas reddidi,
(Lotrix nutrixque eundem habuiſtis finem.)
Ego vero duplex hoc officium
Curans, Oreſtem excepi (*ad enutriendum*) patri.
Verum nunc mortuum eſſe audio miſera.
Vado autem ad virum, harum perniciem
Ædium, qui lubenter hos ſermones audiet.

Chor. Quomodo igitur jubet eum venire inſtructum?

Nut. Quomodo, inquam? dic rurſus, ut certius ſciam.

Chor. Utrum cum ſatellitibus, aut ſolum?

Nut. Adducere jubet haſtatos aſſeclas.

Chor. Tu ne hæc indices huic a domino inviſo:
Sed ipſum venire, ut abſque timore audiat,
Quam citiſſime jube læto animo.
Nuncii enim animo occultum rectum ſtatues.

Nut. Certe bene velle videris modo nunciatis.

Chor. Sed ſi Jupiter aliquando mutationem malorum dederit.

Nut. Et quo pacto? Oreſtes, ſpes domus, periit.

Chor. Nondum: hæc falſus vates reſciſcat.

Nut. Quid dicis? numquid noſti quid præter jam dicta?

Chor. Ito, nuncia, fac tibi imperata.
Diis curæ ſunt ea quorum curam ſuſcipiunt.

Χειμαρξίας] τὰς ἀϊδῆ χειρῶν ἰργασίας. ¶ 760. Ἐξεδεξάμην πατρὶ] ἀντὶ τοῦ, ἔτρεφα, ἐπαίσωσα. ¶ 764. Ἐσαλμῴην] ἰσαλμῶν, παμπεινασμένον. ¶ 768. Διπλόην ξύγκ] τῷ μισουμένῳ ὑπ' Ἀγαμέμνονος. ¶ 771. Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ] χαίρεις. ¶ 772. Ἀλλ' ἔντως. ¶ 773. Τροχαίαν] μετατροπήν. ¶ 775. Οὕπω κακός γε μάντις] τινὲς σίζυγον εἰς τὸ οὔπω, ἵν' ᾖ, οὔπω ἱλαὸς εἴχεται δαίμων. ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη. Ἀλλως. οὔπω κακὸς γε μ. τοῦτο ἀκριβῶς μάντεως εἰπεῖν. ¶ 776. Τῶν λελεγμένων δίκα] παρὰ τὰ εἰρημένα μοι ἀεὶ τὰ ἐμὰ] ἀλλ' ὄντως. ¶ 773. Τροχαίαν] μετατροπὴν Οἰδίπου.

Τρ. Αλλ' εἶμι καὶ τοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφή.

Χο. Νῦν παραιτυμία μοι, πάτις
Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,
Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
Τὰ σώφρονα εὖ μαιομένοις ἰδεῖν
Διαδικάσαι πᾶν ἔπος.
Ελακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσεις.
Ε ἰ, πρὸ δὲ δηχθεῶν
Τῶν ἴσω μιλάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.
Επεί μιν μέγαν ἄρας,
Δίδυμα καὶ τριπλᾶ
Παλίμποινα θέλων ἀμείψω.

ἀντιστροφή.

Ισθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
πιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
Πημάτων, ἐν δρόμῳ, προστιθεὶς
Μέτρον. τίς ἂν σαζόμενον ῥυθμὸν
Τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
Ανομέων πημάτων ὄρεγμα;
Οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
Πλουταγαθῆ μυχὸν νομίζετε,
Κλύετε, σύμφρονες θεοί.
Αγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
Λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Γέραν φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,

¶ 781. Παραιτυμία] ἐκ τοῦ αἰτυμία, πλεονάζοντος τοῦ π, παρά. ¶ 783. Δὸς τύχας] δός μοι εὐτυχίαν. ¶ 790. Δίδυμα καὶ τριπλᾶ] διπλάσια καὶ τριπλάσια. εὐτυχῆσαι βεβαίως. ¶ 785. Διαδικάσαι] δικαίως, ¶ 792. Ανδρὸς] τοῦ Αγαμέμνονος. Πῶλον] τὸν Ορέστην. καὶ τὸ δίκαιον. ¶ 788. Ω Ζεῦ, θές] τὸν Ορέστην. ¶ 793. Ζυγέντα] ἐοικεν τῇ μεταφορᾷ. Φέρας γὰρ ¶ 789. Μίγαν ἄρας] ἁπάρας γὰρ τὸν Ορέστην, δυνήσῃ ἐν ἅρματι πημάτων, τὸ δρόμῳ ἐπάγαγε. ¶ 795. Μέτρον]

Nut. Vado, tuiſque obaudiam verbis.
Verum eveniat auſpicato, Deorum munere.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Chor. Nunc ſupplicanti mihi, Jupiter
Pater Deorum cœleſtium,
Concede ſortem fauſtam, ut conſequar, convenienter
Modeſtis recte poſtulantibus, videre (*te*)
Dijudicantem rem totam.
Dixi, o Jupiter: tu autem eum (*Oreſtem*) ſerves.
Eheu! eheu! ante inimicos vero
Intra interiora cubicula eum colloces.
Quoniam ſi eum magnum feceris,
Duplicem & triplicem
Remunerationem (*illis*) libens retribuet.

Antiſtrophe.

Amici viri pulſum orbum
Junctum currui
Damnorum, in curſu adhibe
Moderamen. Quis (*det*) ſalvo temone
Hoc videre ſolum
Finitorum malorum deſiderium?
Quique interiorum ædium
Divitem receſſum adminiſtratis,
Audite, benevoli Dii.
Agite, olim venditorum
Solvite ſanguinem recenti vindicta.

MONOSTROPHICA.

Vetus cædes non amplius in ædibus pariat,

Μίτρων] τίλος αὐτῷ προσιόντες τ̃ κακῶν. Ρυθμὸν δὲ παιδὸν] ἀντὶ τ̃, εὐτακτον δικαιδον ἢ μὴ τεταχτῖν πορείαν. ¶ 796. Τῶν' ἰδεῖν] ἀντὶ τ̃, ἰδοι. τὸ ἢ ἐξῆς, ἴδοι δέ τις σωζόμενον αὐτῷ τ̃ ῥυθμὸν τ̃ δρόμον· μηδὲ ὑπερβαίνων ἐν τῷ δικαίῳ, διαβήξῃ τ̃ χαλινόν. Αλλως. λείπει τὸ, ὅπως. ὁ ἢ νῦς, ὅπως ἂν τῦτο ἴδοι σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὔτακτον, κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνυσμάτων πημάτων. ¶ 799. Νομίζετε] ἰωιοχεῖτε καὶ διαπεῖτε. ¶ 803. Γέρων φόνος] Αγαμέμνονος ὁ παλαιὸς φόνος· μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ορέστῃ τετθλῶσθαι, δι' ὃν φόνον Αἰγίσθου.

¶ 804.

Τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ
Μέγα ναίων στόμιον, εὖ
Δὸς ἀνδρὸς δόμον ἀνδρὸς,
Καί τιν ἐλευθερίας
Λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φιλίοις
Ομμασι δοφερὰς
Καλύπτρας. ξυλλάβοι δ' εὐδίκως
Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρεί̈ζων,
Κρυπτά. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
Καὐ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
Καὶ τότε δὴ πλοῦτον
Δωμάτων λυτήριον,
Θῆλυν οὐριοστάταν
Ομοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν
Πόλει· τὰ δ' εὖ,
Εμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε·
Ατα δ' ἀποστατεῖ φίλαν.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
Μέρος ἔργων,
Επαύσας πατρὸς ἔργῳ,
Θρασύσα
Πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν,
Περσέως τε ἐν φρεσὶ
Καρδίαν σχέθων,
Τοῖς Υ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν,
Τῶς τ' ἄνωθεν προπράσσων

¶ 804. Καλῶς κτάμενον] δίχα τοῦτο τὸ καλῶς ἀναμενθησόμενον. λέγει δὲ τὸ αἷμα ὃ λίγιδθ. Ω μέγα ναίων στόμιον] ὦ ἄδη. ¶ 806. Ανδρὸς] ἀναβλέψαι. ¶ 809. Δροφερὰς καλύπτρας] ἢ σκότους. ¶ 811. Επιφορώτατος] ὡς θεὸς ἀνὴρ εἶπεν, ἀνὴρ ἦ, ὁ λαμπρότατος. ¶ 813. Φανεῖ] τὰ ἢ κρυπτὰ νῦν φανερώσει. Αλλως. Φανεῖ χρείζων κρυπτὰ] Θέλων πᾶσα κρυπτὰ εὑρέσει. ¶ 814. Ασκοπον] ἀπερφύλακτον. ἀδιάσκεπτός ἐστιν ὁ λόγος ἢ ἀδιάγνωστος, τὰν' ἴσιν ὁ Ερμῆς· νύκτα γὰρ ἢ σκότον πρὸ ἡμέρας φέρει. ¶ 817. Καὶ τότε δὴ] ὅταν ἀπαλλαγῶμεν. Πλοῦτον] τὸ πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν. ¶ 818. Λυτήριον] ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων κεκλεῖσθαι. ¶ 819. Θῆλυν] γυναικεῖον. Ουριοστάταν] ὑρίως ἑαθίστα. ¶ 820. Ομοῦ κρεκτὸν] ὁμοῦ μεθήσομεν τὸ κρεκτὸν γοήτων νόμον, ὅ ἐστι, ἢ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν, ἢ τὸ Αγαμέμνονα ἀκινδύνως θρεψώμεθα. Γοήτων] τὸ τῶν γοήτων, εἰ ὡς ἄδικοι φεύγ-

Hoc feliciter interfecto.
O qui magnum habitas profundi os, prospere
Concedas (*Oresti*) iterum aspicere domum viri (*Agamemnonis*,)
Et libere
Et splendide videre charis
Oculis obscuras
Latebras. opituletur vero juste
Filius Maiæ faventissimus
Factum prosperum concedens.
Multa etiam alia revelabit,
Occulta. captu vero difficile verbum proferens,
Noctem & tenebras ante oculos præfert,
Interdiu etiam nihil manifestior.
Et tunc quidem divitias
Ædium liberas,
Fœmineum, intensum,
Simul stridulum dolorum
Cantum dimittemus
Urbi. quæ autem feliciter eveniunt,
Meum, meum hoc erit lucrum:
Vindicta vero longe abest ab amicis.
Tu autem confide, cum advenerit
Pars operis,
Inclamans facinus in patrem,
Ingemiscenti
Ad te, fili, matris vocem,
Et perfice querulam vindictam,
Perseique in animo
Cor retine,
Iis autem & qui sub terra sunt benevoli,
Et qui superius, reddens

ἐλίσσετε ἢ πάλιν. ¶ 822. Τὰ δ' εὖ, ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος] τὰ καλῶς ἐκβαίνοντα, τὸ ἐμὸν κέρδος ἔσται τοῦτο ἢ ἐμὲ Ὀρέστην καὶ Ηλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης. ¶ 825. Σὺ δ' ἐν θαρσῶν.] ὦ Ὀρέστα, σὺ δ' ἐν θαρρῶν ἐμοὶ τέκνον θρέψας πρὸς τὸ πατρὸς κύδος, ὅ ἐστιν, ὡς ἂν οἱ πατὴρ συμβουλεύῃ, ὅταν ἦν καιρὸς, ἔρχου ἐπὶ βαλοῦ, ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον ἔξ πατρός. φράσεις ἢ καὶμοὶ συμβουλεύσῃ σοὶ εἶα πατέρ. ¶ 826. Μίσγε ἔρχου] ὁ καιρὸς ἔρχε. λείπει, ἐπὶ βαλοῦ. ¶ 827. Ἐπαύσας πατρὸς ἔρχου] ἀντὶ ἔξ, ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον ἔξ πατρός. ¶ 830. Ἐπίμομφον ἄτιμον] κατεργασάμενος ἢ πεπόνων μέμψεων ἀξίαν ἄτιμον. ὃ ἐστι, ἢ λίγιστον ἢ Κλυταιμνήστραν. ¶ 831. Περσείσαι] ἀντὶ ἔξ παρῆκται. ἢ, ἐπεὶ ἀπεγραμμένος ἐκαρατόμησε Μέδουσαν, ἀπεγραφὼς, φησὶν, ὡς ἐκεῖνος μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα.

Χάριτος ἐργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
Φοινίαν ἅταν τιθεὶς,
Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπαλλὺς μόρου.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αἰ. Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
Νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
Ζέοντας μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
Μέρει δ' Ὀρέστῃ. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
Γένοιτ' ἂν ἄχθος δυματοσαγὲς φόνῳ
Τῷ πρόσθεν εἱλκαίνοντι καὶ διδηγμένῳ.
Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
Ἢ πρὸς γυναικῶν δυματούμενα λόγοι
Παιδάρσιοι θρώσκουσι, θήσκοντες μάτην;
Τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
Αγγ. Ἠκούσαμεν μὲν, πυθάνου δὲ τῶν ξένων
Ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
Ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
Αἰ. Ἰδοὺ ἐλίγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
Εἴτ' αὐτὸς ἦν θήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
Οὗτοι φρένα κλέψαι ἀμματωμένην.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
Τάδ' ἐπευχομένη, κἀπιθοάζουσ',
Ὑπὸ δ' εὐνοίας
Πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀύσωμαι;
Νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
Πυραὶ κοπάταν ἀνδροδαίκτων,
Ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
Οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
Ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
Δαίσειν, ἀρχάς τε πολισσούμους.

¶ 835. Ἔνδοθεν] ἐν τῇ ψυχῇ. Ἄλλως. τῷ ἔνδον 842. φόνῳ] τῷ δ' Ἀγαμέμνονος. ¶ 843. Ἐλκαίνοντι] τὴν οἰκίαν φονίαν ἅτῃ καταβαλών. δ' ἴσει, τῷ νοσεῖ καὶ διδηγμένῳ] ὡς ὑπὸ μαχαίρας, ἢ σφαγῆς. Κλυταιμνήστρας. ¶ 837. Τὸν αἴτιον] τὸν Αἴγισθον. λυφθέντι, αἰκισμοῖς. ἐν γὰρ τοῖς δρώσιν ἀμύητον. ¶ 841. Μέρει δ' Ὀρέστου] ὑπονοίως ταῦτά φησι. ¶ ἐν αὐτῶν τὰ σήθη. ¶ 846. Θνήσκοντες μάτην] σὺν

Pro gratia triſtes iras, intus
Fatalem vindictam cohibens,
Authorem vero necis interime.

IAMBI.

Ægiſt. Venio quidem non invocatus, ſed a nuncio compellatus:
Novum rumorem vero audio quoſdam
Hoſpites adventantes ferre, minime optandum,
Mortem Oreſtis. hoc ſpargere in ædibus,
Fiet onus terribile cædi
Priori ulceratæ & mordenti.
Quomodo hæc vera & viſa exiſtimem?
An potius mulieribus ex timore concepti rumores hi
Sublimes exſiliunt, morituri ſtatim?
Quid ex his potes manifeſto eloqui?
Nun. Audivimus quidem: tu autem hoſpites interroga
Intus profectus. non enim adeo valent nuncii,
Ac ſi vir ipſe de his interroget.
Ægiſt. Videre & inquirere volo ex nuncio,
Utrum ipſe morienti prope aſtitit,
Aut ab obſcura fama edoctus refert.
Nequaquam mentem decipiet oculatam.

ANAPÆSTI.

Chor. Jupiter, Jupiter, quid dicam, unde incipiam,
Hæc orans & ingemiſcens?
Ob benevolentiam vero
Quomodo quæ dico perficiam?
Nunc enim futuræ ſunt pollutæ
Acies ſecurium homines-domantium,
Aut omnino afferre Agamemnoniæ
Domui interitum in perpetuum,
Aut ignem & lucem tedarum in libertatem
Magiſtratuſque populum regentes.

οὐκ ἀληθῶς ὑποβαπτόντες. ¶ 849. Οὐδὲν ἀγγέλων ὄφι@] ὁ τοσοῦτον ἰσχὺν αἰσιῶν ἄγγελ@ ὡς αὐτόπλης. ¶ 854. Ὠμματωμένῳ] † συντελῶ μι φρένα. ¶ 855. Ζεῦ, ζεῦ, τί λέγω] ταῦτά φησιν ὁ χορὸς, εἰσελθόν@ ἔ λέγιδυ. ¶ 858. Ἰσεν] τὸ ἀληθές. ¶ 860. Περαὶ κοπάνων] πειραὶ, αἱ ἀκμαὶ † ξιφῶν. Ἀλλως. κοπάνων, † συγκοπῶν· ἀφ᾽ ὧν τὸ πείρειν. κοπάνων ἢ, † κοπίκων ξιφῶν. ¶ 863. Ἢ πῦρ ἢ φῶς] πῦρ δαίδων.

Ἐξω πατέρων μίγαν ὄλβον.
Ταάνδε πάλιν μόνος ὢν ἔφεδρος
Δισσοῖς μέλλει θείοις Ὀρέστης
Ἀψεν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
Αἰ. Ε, ἐ, ὀτοτοτοῖ.
Χο. Εα, ἔα μάλα·
Πῶς ἔχει; πῶς κέκραται δόμοις;

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου·
Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
Οἰ. Οἴμοι πάλαι, οἴμοι δεσπότου τελουμένου,
Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀναίξατε
Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἀβῶντος δὲ δεῖ,
Οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ τί γάρ;
Ἰού, ἰού. κωφοῖς αὐτῶν καὶ καθεύδουσιν μάτην
Ἀκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήστρα; τί δρᾷ;
Ἔοικε νὼν αὐτῆς ἐπὶ ξυρεῦ πέλας
Αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.
Κλ. Τί δ' ἐστὶ κρῖμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;
Οἰ. Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λόγῳ.
Κλ. Οἰ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.
Δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
Δοίη τις ἀνδρόκμητα πέλεκυν ὡς τάχος·
Εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
Ορ. Σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
Κλ. Οἰ 'γώ. τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
Ορ. Φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοὶ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
Κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.
Κλ. Ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδέσαι τέκνον
Μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα,
Οὔλοισιν ἐξήμιλξας ὑτραφὶς γάλα.

¶ 870. Εα, ἔα] φωνῆς ἀκούσιον αἰσιεγμὸν ὁ Λίγερος. ¶ 879. Καὶ μάλ' ἀβῶντος] ἀνδρὸς δεῖ τοῖς τὸ γιώσου. ¶ 878. Γυναικείας πύλας] τὰς δ' Κλυταιμήστρας χαλάσαι τὰς πύλας. ¶ 880. Διαπεπραγμένῳ] τῷ σφαγίστι.

Habebit patrum amplas divitias.
In tale certamen ſolus exiſtens obſervator
Cum duobus futurus eſt divus Oreſtes
Venire. Sit vero in victoriam.
Ægiſt. Hei, hei! ototoi!
Chor. Age, age potius;
Quomodo habet? quomodo imperant ædibus?

IAMBI.

Procul hinc ſtemus re jam abſoluta,
Ut videamur horum inſontes malorum
Eſſe. pugnæ enim conſtitutus eſt terminus.
Fam. Hei mihi valde! hei mihi domino interempto!
Hei mihi etiam iterum tertio alloquio!
Ægiſthus non eſt amplius. verum aperite
Quam citiſſime, & muliebres fores
Veſtibus laxate: etiam valde robuſto opus eſt,
Non ut opem ferat interfecto: ut quid enim?
Heu! heu! ſurdis vociferor, & dormientibus fruſtra
Irrita loquor. Ubi eſt Clytemneſtra? quid facit?
Videtur enim ipſius cervix prope ſub novaculæ acie
Cadere, vindicta percuſſæ.
Clyt. Quid rei eſt? quem clamorem excitas in ædibus?
Fam. Vivum interfecere mortui fama.
Clyt. Hei mihi! intellexi dictum, etiam ex ænigmate.
Dolo interficimur quemadmodum interfecimus.
Det aliquis ſecurim homines perdentem citiſſime;
Sciamus utrum vincimus, aut vincimur.
Ad hoc enim malum proceſſi.
Oreſt. Et te quæro. ille quod ſatis eſt habet.
Clyt. Hei mihi! cecidiſti, dilectiſſime Ægiſthe.
Oreſt. Virum diligis? in eodem igitur ſepulchro
Jacebis. mortuum non unquam prodes.
Clyt. Inhibe (*manum*) o fili, hanc vero reverere, fili,
Mammam, ad quam ſæpius dormituriens ſimul,
Gingivis emulxiſti nutritivum lac.

σεμνύνεται. ¶ 886. Τὰς τεθνηκύιας λόγῳ] ἀντὶ τοῦ, ὁ τῷ λόγῳ τεθνηκώς. Οὐδεὶς ἀπιστεῖται ἢ ζῶντα Αἴγισθον. ¶ 893. Αἰγίσθῳ βίᾳ] ἀντὶ τοῦ, ὦ Αἴγισθε. Οὔλοισιν ἐξημέλξας] τὸ ὀλοὸν ἀθετίσεως. ¶ 898. ¶ 900.

Ορ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
Πυ. Ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
Τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' ἐνορκώματα;
Απαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
Ορ. Κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
Επου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
Καὶ ζῶντα γάρ τιν κρείσσον' ἡγήσω πατρὸς
Τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ' ἐπεὶ φιλεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.
Κλ. Εγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράσαι θέλω.
Ορ. Πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
Κλ. Η μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
Ορ. Καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
Κλ. Οὐδὲν σεβίζῃ γενέθλιος ἀρὰς, τέκνον;
Ορ. Τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.
Κλ. Οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
Ορ. Διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρα πατρός.
Κλ. Ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς ὄντιν' ἀντιδιξάμην;
Ορ. Αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
Κλ. Μὴ, λλ' εἰφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
Ορ. Μὴ 'λεγχε τὸν ποσοῦντ' ἔσω καθημένη.
Κλ. Αλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
Ορ. Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμίνας ἔσω.
Κλ. Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
Ορ. Σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
Κλ. Ορα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
Ορ. Τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
Κλ. Εοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβου μάτην.
Ορ. Πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον.
Κλ. Οἵ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
Η κἀρτα μάντις οὐξ ὀνειράτων φόβος.
Ορ. Κάπες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
Χο. Στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
Επεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκεισε

¶ 900. Πῦ δαὶ τὰ] μετεσκεύασαι ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν. ¶ 901. Εὐορκώματα] τὰ ὀρκωμόσια ἃ ἐξυνωμόσαμεν. ¶ 902. ¶ 914. Δορυξένους] οὐκ ἔστιν ξενίζεσθαι, τὸ δορυξένους ἐκδίδοσθαι φησὶ ἀνατροφεῖς. ¶ 917. Αἰσχύνομαί σοι] πρὸς αὐτὸν] πρὸς σε] τ' Αἰγισθόν φησι. ¶ 918. Αλλ' εἰφ' ὁμοίως] ατε

Oreſt. Pylade, quid faciam? matrem interficere timebo?
Pylad. Ubi igitur reliqua Apollinis oracula
Delphis edita, & fida juramenta?
Omnes prius hoſtes quam Deos exiſtimes.
Oreſt. Judico te viciſſe, & admones me recte.
Sequere, juxta hunc ipſum interficere te volo:
Hunc enim, dum viveret, prætuliſti patri.
Moriens huic condormi; quoniam diligis
Virum hunc, eum autem quem oportuit dilexiſſe, odiſti.
Clyt. Ego nutrivi te, nunc autem ſeneſcere velim.
Oreſt. Quæ patrem interfeciſti, una mecum habitabis?
Clyt. Fatum horum, o fili, author eſt.
Oreſt. Et hanc igitur fatum paravit mortem.
Clyt. Nihilne vereris maternas diras, fili?
Oreſt. Eadem enim quæ peperiſti me, projeciſti in infortunium.
Clyt. Nonne emiſi te ad ædes amicas?
Oreſt. Dupliciter venditus ſum, libero patre natus.
Clyt. Ubi tandem pretium quod viciſſim accepi?
Oreſt. Pudet hoc tibi aperte improperare.
Clyt. Ne pudeat, ſed dic ſimiliter & patris tui vanam abſentiam.
Oreſt. Ne incuſes laborantem intus ſedens.
Clyt. Grave eſt mulieribus a viro arceri, fili.
Oreſt. Nutrit autem viri labor ſedentes intus.
Clyt. Interfecturus videris, o fili, matrem.
Oreſt. Tu teipſam, non ego, interficies.
Clyt. Vide ſis, cave matris iratas canes.
Oreſt. Patris vero quomodo effugiam, negligens hæc?
Clyt. Videor lamentari viva ad ſepulchrum fruſtra.
Oreſt. Patris enim fatum hanc tibi decernit mortem.
Clyt. Hei mihi quæ pariens hunc ſerpentem enutrivi!
Revera vates fuit, iſte in ſomnis timor.
Oreſt. Interfeciſti quem non oportuit, patere ergo quæ non oportuit.
Chor. Lugeamus igitur etiam horum calamitatem duplicem.
At quoniam multorum ſanguinum ad faſtigium venit

ὅτι Κασάνδραν ἐπέγκμψω. ¶ 919. Ἐσω καθημένη] λευτᾶν. παροιμίαν εἶναι τοῦτο φασὶ, πρὸς τύμβον ἑτέρᾳ συγκοιμωμένην. ἄνδρα ἐν πολίμοις πονοῦντα μὴ κλαίειν ᾗ πρὸς ἄνδρα ἥπιον. ¶ 931. Στένουμεν θέλε κείνην γυνὴ ὖσα. ¶ 924. Ἐγκότους κύνας] τὰς ἐν] εὐγνωμόνως ἐλεῦσι τὰς θεὰ λέγιωσι. ¶ 932. ἐμοὺς. ¶ 926. Πρὸς τύμβοις μάτην] ὅτι μέλλω τε- Ἐπεκλεσε] ἐπ' ἄκρον ἦλθε.

¶ 938.

Τλήμων Ορέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα;
Οφθαλμὸν οἴκων μὴ παναλέθρως πεσεῖν.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

στροφή.

Εμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ,
Βαρύδικος ποινά.
Εμολε δ' ἐς δόμον τὸν Αγαμέμνονος
Διπλοῦς λέων, διπλοῦς Αρης.
Ελακε δ' ἐς τὸ πᾶν
Ο πυθοχρήστας Φυγάς.
Θεὸθεν δὲ Φραδαῖσιν ἀρμηνένος
Επολολυξάτω δισποσύναν δόμων,
Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς,
Ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
Δυσοίμου τύχας.

ἀντιστροφή.

Εμολε δ' ὦ μέλεα κρυπταδία μάχας,
Δολιόφρων ποινά.
Εθηγε δὲ μάχα χειρὸς ἰτήτυμος
Διὸς κούρα· δίκαν δέ τιν
Προσαγορεύομεν
Βροτοὶ τυχόντες καλῶς·
Ολέθριον πένος· ἐν ἐχθροῖς κότον
Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,
Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἔπ' ὄχθῳ
Αξει' ἀδόλως δολίαν
Βλαπτομέναν ἐν χρόνῳ
Θεῖσαν ἐποίχεται.

ἐπῳδός.

„Κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

938. Διπλοῦς λέων] οἱ περὶ Ορέστην ἢ Πυλάδην. χρησθεὶς Ορέστης. ¶ 943. Τριβάς] ὡς φυγόντων τὰς ¶ 939. Ελακε] ἥλασε ἢ εἰς τὸ τέλος δ' δρόμος ὁ ἐντεμβὰς τῶν οἴκων. ¶ 945. Δυσοίμου τύχας] δυσ- ἐστιν, ἰῶνος τ' ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησίν, εἰς τὸ τέλος πορευτὴν τύχης. τὸ δ' ἑξῆς, τὰς ἀναφυγὰς τ' κακῶν δ' ἀγῶνος. ¶ 940. Ο πυθοχρήστας] ὁ ὑπὸ Πυθοῦ τὰς ὑπὸ τ' δυσοίμου τύχης. ¶ 946. Εμολε] τῷ

Miſer Oreſtes, hoc tamen optamus,
Ut oculus domus non omnino extinctus cadat.

EPODICA.

Strophe.

Tandem quidem advenit vindicta Priamidis,
Gravis pœna.
Venit autem in domum Agamemnonis
Duplex leo, duplex Mars.
Pervenit ad ſummum
Oraculo admonitus exul.
Divinis conſiliis excitatus
Exclamet domus cauſa occupatæ,
Refugii malorum, & poſſeſſionum perniciei,
Sub duorum inquinatorum
Infelici fortuna.

Antiſtrophe.

Advenit vero illi, cui cordi fuit occulta pugna,
Doloſa pugna.
Tetigit vero gladium manu vera
Jovis filia (Juſtitiam autem eam
Appellamus,
Mortales qui ſumus, recte:)
Exitialem ſpirans adverſus hoſtes iram.
Per quam Loxias Parnaſſius,
Magnum inhabitans receſſum in terræ margine,
Inhoſpitalem, ſine fraude doloſam,
Tandem læſam,
Perſequitur.

Epodus.

„Firmiter ſtatuit Deus non

Λίγιδω ἴμολεν ἡ ποινὴ τῷ Πατρῴανακτι δόλῳ τ' Ἀγαμέμνονος. ¶ 949. Διὸς κύρα] ἡ ἦ Διὸς θυγάτηρ ἡ δίκη πάρεστιν ἐν τῇ πρὸς Λίγισθον μάχῃ, ᾗ ἐφήψατο ξίφος. δικαίως δὲ Ὀρέστης ἐμνήσατο. ¶ 952. Ολέθριον πνέουσα] τὸ ἐξῆς· ἴμολεν ὀλέθριον πνέουσα. ¶ 953. Τάπερ] αὐτὰ δ', καθάπερ. ¶ 955. Δολίαν] ἢ Κλυταιμνήστραν, ἢ δολίως βλάψασαν ᾗ δὴ πολὺν χρόνον τ' αἶσαν, ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξέλθε τ' δίκην βλαπτομένῳ ἐκ πατρὸς Ὀρέστης. ¶ 958. Κραταιῶς] συμβάλλει ἐν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπευεργέτοις τοὺς κακούς.

„ Ὑπουργεῖν κακοῖς.
„ Ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν,
Παρὰ τὸ Φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφῃρέθην
Ψάλιον οἶκον.
Ἀναγε μὰν δόμους πολὺν ἄγαν χρόνον.
Χαμαιπετῆ σε κεῖσθ' ἀεὶ,
Τάχα παιτέλης χρόνος ἀμείψεται
Πρόθυρα δαμάταν, ὅταν ἀφ' ἑστίας
Μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς
Ἅπαν ἐλατήριον. τύχα
Δ' εὐπρεσώπῳ κοίτᾳ
Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένους,
Μετοικοδόμων
Πεσοῦνται πάλιν, παρὰ τὸ Φῶς ἰδεῖν.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ορ. Ἰδισθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
Πατροκτόνους τε δαμάτων πορθήτορας.
Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
Φίλοι τε καὶ ξυν, ὡς ἐπεικάσαι πάθῃ
Πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι.
Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ,
Καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
Ἰδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
Τὸ μηχάνημα, δισμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
Πέδας τε χερσὶν καὶ ποδοῖν ξυναρίδα.
Ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
Στίγαστρον ἀνδρῶν δείξατ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
Οὐχ ὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
Ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
Ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
Τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ ὡ λέγω μόρον·
Ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμῳ δίκην·

¶ 960. Οὐρανοῦχον ἀρχὰν] τὸν Θεὸν, ἢ, τὸν Δία. ¶ 962. Ψάλιον οἶκον] χαλινόν. ¶ 965. Παντελὴς ὁ χρόνος] ὁ πάντα τελῶν χρόνος, τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀπάξει ὑπὸ καπνοῦ καὶ αἰθάλης εἰς λαμπρότητα. Ἀμείψεται] ἀπαγήσει). ἔχ ὁμοίως ἴσαι τοῖς πρώην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν. ¶ 968. Ἐλατήριον] τὸ ἱλαστήριον τοῦ ἀσεβεῖν. ἢ τὸ ἀπελαθεῖσαι ὀφεῖλον. ἐλατήριον ἦ, τὸ καθαρτικὸν φάρμακον. ¶ 969. Εὐπρεσώπῳ κοίτᾳ] ἢ ἡ τύχη νῦν ἐν εὐπρεπῇ κοίτῃ, τοῦτ' ἔστι, ἐν ἀγαθῇ κατασκευῇ πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα, ἢ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ, ἐστί. ¶ 971. Μετοικοδόμων] οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες, πεσοῦνται εἰς τὸ ἴσον ἁλιν

„Opitulari malis.
„Par eſt cœleſte imperium revereri,
Ad lucem videndam: præterea ablatum illi fuit
Magnum ædium frænum.
Diu exiſtimavi domi
Quod humi proſtratus in perpetuum jaceres.
Fortaſſe vero omnia perficiens tempus mutabit
Veſtibula ædium, quando a domo
Scelus omne expulerit purgamentis
Quod expellendum eſt. fortuna autem
Fauſto ſitu
Omnia videre & audire cupientibus
Ædium incolis
Rurſus cadet. adeſt tempus lucem videndi.

IAMBI.

Oreſt. Videte regionis duplicem tyrannidem,
Patris (*mei*) interfectores, ædium everſores.
Venerandi quidem erant, in thronis ſedentes,
Amanteſque etiam nunc, ut conjicere affectus
Licet, & manet confirmatum juramentum.
Una jurarunt nefarie in mortem patris,
Unaque mori. etiam hæc ſecundum juramentum evenere.
Videte denuo, horum auditores malorum,
Artificium, vinculum miſero patri,
Compedeſque manuum & pedum pares.
Extendite, & circum-circa ſtantes
Integumentum virorum oſtendite, ut videat pater
(Non meus, ſed qui omnia hæc inſpectat
Sol) impia matris meæ opera.
Ut aliquando adſit mihi teſtis in judicio;
Quod juſte perpetravi hanc necem
Matris (Ægiſthi enim non memoro necem:
Habet enim adulteri, ut par eſt, pœnam:)

ἴμπαλιν τ' πρώτης τύχης. τῶτο ἢ ὅτι τ' κύβων μετήγαγε. ¶ 973. Ἰδεῖθε χώρας] ἀνοίγει ἡ σκηνὴ, ἐν ᾗ ἐγκαλύμματος ὀρᾷ τὰ σώματα ἃ λέγει διπλᾶ πρανίδα. ¶ 978. Ξυναμέσαν] θάνατον τῷ πατρί. ¶ 981. Τὸ μηχάνημα] τ πέπλον. ¶ 983. Ἐλέναι τ' αὐτὸν] πρὸς τ χεῖρα. ¶ 987. Παρῆ μοι] ἡ μοι ἀντωνυμία τ οἰκειότητα δηλοῖ. Ἐν δίκῃ] ἐν τῇ κρίσει τ ἐμπνόων. ¶ 989. Λέγοιθον γὰρ ἐ λέγω] Λέγοιθον γὰρ ἐ λέγω μᾶλλον, μητρὸς ἢ, ἥτις ἐπ' ἀνδρὶ τῶτο μήσατο τύχῃ.

Ητις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος;
Ἐξ οὗ τέκνων ἥπιγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν.
Τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' ἢ ἴχιδν' ἔφυ,
Σήπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
Τόλμης ἕκατι καὶ δίκῃ φρενήματος.
Τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
Λυγρευμα θηρὸς, ἢ τεκροῦ πεδένδυτον
Δρύτης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν οὖν.
Ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
Τοιοῦτόν ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
Ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυρεστερῆ
Βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι
Πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Αἰ, αἰ μιλίαν ἔργων·
Στυγιερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
Ε, ἒ, μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνδεῖ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Εδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
Φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
Φόνῳ δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
Πολλὰς βαφὰς φθείρευσα τοῦ ποικίλματος.
Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
Πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωτῶν τόδε.
Ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
Ἄζηλα νίκας τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Οὔτις μιξόπαν ἀσιτῆ βίοτον
Διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται·

¶ 992. Βάρος] τὸ βάρος Φίλον πρῶϊν. ¶ 995. ἀνὴρ δ', ὅπτυχω εὐβιάλως κακιλογήσας. ¶ 998. Σήπειν θίγουσ' ἂν] ὑπερβολὴ ὅτι ἢ τ' μὴ δηχθεῖσα, λυγρόμα] δίκτυον. ¶ 999. Δρύτης κατασκήνωμα] ἀπὸ μόνου ἀφάμματος εἰκὼν. ¶ 997. Κἂν τύχω] ὠφελίτασμα ἔρους. ¶ 1000. Ποδιστῆρας] τὰς πλέον τ' πε-

Quæ in virum hoc concepit odium,
A quo liberorum onus ſub zona ſuſtinuit,
Dilectum pridem, nunc vero hoſtile, ut apparet, malum.
Quid tibi videtur? myræna ſeu vipera fuit,
Quæ tactu alium putrefacit, non morſum,
Audaciæ cauſa & injuſti animi.
Quid modo appellarem, quamvis diſertus forem?
Capturam feræ, aut mortui pedibus involutum
Loculi tegumentum, rete igitur eſt.
Reticulum appelles, & ad ligandos pedes veſtes.
Talem poſſideat vir fallax,
Hoſpites fallens, & pecuniæ indigam
Vitam inſtituens: hoc qui dolo
Multos interficiens multa cruente animo volvat.
Talis mihi uxor in domo
Ne ſit: moriar potius Deorum arbitrio ſine liberis.

ANAPÆSTI.

Chor. Hei, hei, triſtia opera!
Horrenda morte interemptus es.
Hei, hei! manenti dolor augeſcit.

IAMBI.

Fecit, aut non fecit; teſtis autem mihi eſt
Veſtis hæc, quam tinxit Ægiſthi enſis.
Cædis veto tinctura poſt tempus diutinum conjicitur,
Varios colores veſtis corrumpens.
Nunc ipſum laudo; nunc defleo aſtans,
Et parricidam veſtem hanc alloquens.
Lugeo quidem opera, & affectum, & totum genus,
Non-expetenda habens hujus victoriæ inquinamenta.

ANAPÆSTI.

Nemo hominum vitam innocuam
Omnino impunitus permutabit.

τ' παιδῶν καθήκοντες. ¶ 1002. Λπαιόλημα] ἀπαίτημα. ¶ 1009. Μίμνουσι] τῷ τοιαῦτα πράξαντι ζῶντος ἔτι μαῖα ἡ φανισμένη τῷ αἵματι. ¶ 1012. Φόνῳ ἢ κηκὶς] ἢ πάλα] ἢ δῆτα πρὸς τὸ ἀμείψῃ. Λῖμῳ] ἀτιμώρητῳ. ¶ 1021. ζῴνῃ παῖ] αἰδεῖ.

Ες μέχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.

ΙΑΜΒΟΙ.

Ορ. Αλλως γ' ἄν εἰδῇ, τοῦτ' ἄρ' οὐδ' ὅπῃ τελεῖ,
Ωσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφῳ δρόμῳ
Εξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
Φρένες δύσαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
Αδὴν ἕτοιμος ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
Εως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
Κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
Πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος,
Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
Τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
Πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
Εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
Τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
Ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει, προσίξομαι
Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίᾳ πέδον,
Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.
Φεύγειν τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
Αλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Αργείους λέγω
Καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνῃ κακά.
Εγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
Αλλ' εὖτε πράξας, μηδ' ἐπιζευχθῇ στόμα
Φῆμαι ποιναὶ, μηδ' ἐπιγλασσῶ κακά·
Ελευθερώσας πᾶσαν Αργείαν πόλιν,
Δυοῖν δρακόντοιν εὐτετῶς τεμὼν κάρα.
Α ἆ. δμωαὶ γυπᾶκες, αἵδε Γοργόναι δίκην
Φαιοχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημέναι
Πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
Χο. Τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
Στρεβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ.
Ορ. Οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.

¶ 1021. Οπῃ τελῇ] εἰς τί ἐκβαίνει τὰ κατ' ἐκείνους. ¶ 1028. Πατροκτόνον] τῶν μητέρα. ἐμέ. ¶ 1024. Δύσαρκτοι] δυσχερῶς ἀίσχοντες ἢ ¶ 1029. Πλειστηρίζομαι] κατυχῶμαι. ¶ 1030. Λοξίαν

Ad laborem autem hic ſtatim, ille vero (*tandem*) veniet.

IAMBI.

Oreſt. Viderit alius, ego novi quo res recidet,
Sicut cum equis auriga extra curſum.
(*Ita*) ferunt enim victum
Animi contumaces: in animo vero eſt timor
Et cantare paratus, & ſubſilire ira.
Modo autem dum mentis compos ſum, prædico amicis,
Et dico me interfeciſſe matrem non injuria.
Parricidam ſceleſtam, & Deorum odium,
Et philtra hujus audaciæ jacto
Pythium vatem Apollinem, qui oraculo edidit mihi
Hæc agenti extra malum crimen fore,
Recuſanti vero non memoro qualem mulctam:
Arcu enim nemo damna (*illa*) attinget.
Et nunc aſpicite me, quomodo inſtructus
Hoc oleæ ramo & corona adibo
Apollinis ſolium in umbilico orbis poſitum,
Et ignis lucem dictam immortalem,
Ad fugiendum hunc ſanguinem communem, neque ad domum
Aliam divertere Apollo permiſit.
Hoc tempore velim, omnes Argivi mihi
Ut teſtes ſint, (*quod*) populus effugit mala.
Ego vero errabundus, ab hac terra exul
Vivus mortuuſque, hæc oracula linquens.
Sed cum bene fecerim, neque firmetur os
Famæ malæ, neque convicia feram,
Liberans totam Argivam urbem,
Duorum draconum facile abſcindens caput.
Ah! ah! famulæ mulieres, hæ Gorgonum ſimiles
Pullatæ, & implicatæ
Plurimis ſerpentibus. non diutius manebo ego.

Chor. Quæ te phantaſiæ, hominum chariſſime patri,
Exagitant? Siſte, ne valde timeas victor.

Oreſt. Non ſunt mihi phantaſiæ horum malorum.

Λοξίαν χρήσαντα] ἢ τὰς ὀπτηθυμίας τὸ τέλμης φησὶ τὸ αὐτὸ γὰρ ἐστιν ὡς μηδὲ τοξότην ἐφιέσθαι ἢ μάχης. ¶ Διὰ τὸ πολλὰ χρῆσαί μοι. ¶ 1033. Περοσίζεται] τοσ- 1037. Πυρός τε φέγγος] τὸ ἐν Παγκάστῳ. ¶ 1064.

Σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
Χο. Ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χερῶν ἔτι·
Ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.
Ορ. Ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δὴ,
Καὶ ὄμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
Χο. Εἶσω καθαρμός. Λεξίαν δέ πρόσθ' ἴχνευε,
Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
Ορ. Τιμῆς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
Ἐλαύνομαι δὲ, κ' οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
Χο. Ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καιρίοις ἐν συμφοραῖς.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Ὀδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
Τρίτος αὖ χειμὼν
Πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
Παιδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
Μόχθοι τάλαινές τε Θυέστου.
Δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
Λυτροδάϊκτος δ' ἄλετ' Ἀχαιῶν
Πολέμαρχος ἀνήρ.
Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ·
Ἢ μόρον εἶπω.
Ποῖ δῆτα κραναῖ, ποῖ καταλήξω
Μεταχοιμισθὶν μέλος ἄτης;

¶ 1064. Καιρίοις] ἐγκαίροις συντυχίαις. ¶ 1067. Γονίας] γονίας ἄνεμος, ὅταν ἐξ ἐνδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.

Certo enim hæ ſunt matris iratæ canes.
Chor. Recens ſanguis adhuc in manibus eſt.
Hinc perturbatio tibi in animum cadit.
Oreſt. Rex Apollo, hæ augentur quidem numero,
Et ex oculis diſtillant ſanguinem odioſum.
Chor. Intus purgatio eſt. Apollinem cum attigeris,
Liberum te ab his malis faciet.
Oreſt. Vos quidem has non videtis, ego autem video.
Exagitor vero, & diutius non manebo.
Chor. Verum fortunatus ſis, & qui te inſpectat Deus
Libens cuſtodiat in periculoſis calamitatibus.

ANAPÆSTI.

Hæc quidem ædibus Regiis
Tertia tempeſtas
Spirante vento procelloſo adfecta eſt.
Primum quidem liberis mortem inferentes
Dolores miſerique Thyeſtæ:
Secundo viri Regia cædes.
In latrina vero cæſus periit Achivorum
Imperator.
Nunc vero tertius advenit ſoſpitator,
Aut fatum dicam?
Ubi finiet, ubi deſinet,
Recumbens vindictæ robur?

Digitized by Google

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

EUMENIDES.

Ὑπόθεσις τῆς τῶ Αἰσχύλῳ τραγῳδίας ἡ ἐπιγεάφεται

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ερινυών, βουλῇ Απόλλωνος παρεγένετο εἰς Αθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Αθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Αργος. τὰς δὲ Ερινυάς παύνας, προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Τὰ τῶ δράματος πρόσωπα.

ΠΥΘΙΑΣ προφῆτις.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ εἴδωλον.
ΧΟΡΟΣ Εὐμενίδων.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Προλογίζει ἡ προφῆτις.

Argumentum Æſchyli Tragœdiæ quæ inſcribitur EUMENIDES.

ORESTES Delphis a Furiis obſeſſus, Apollinis conſilio Athenis Templum Minervæ acceſſit; cujus conſilio victor evadens, reverſus eſt Argos. Furias autem cum placaſſet, nominavit Eumenides. Apud neutrum habetur hæc fictio.

Dramatis Perſonæ.

PYTHIAS vates.
APOLLO.
ORESTES.
Umbra CLYTEMNESTRÆ.
CHORUS Furiarum.
MINERVA.
DEDUCTRICES.

Prologum agit Vates.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΙΑΜΒΟΙ.

Πυ. ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω Θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἡ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τίς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς, ἄλλη παῖς χθονὸς, καθίζετο
Φοίβη, δίδωσιν δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
Κίλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησσοῦ θ' ἕδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
Κελευθοπαιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
Ἀνήμεροι τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
Τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
Ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτοις ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
Σέβω δὲ τύμφας, ἵνθα Κωρυκὶς πέτρα
Κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
Ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,
Λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·

¶ 1. Πρεσβεύω] σεβίζομαι. ¶ 2. Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν] Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθῶς τὴν Ἀπόλλωνα· διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήμασι Καλλιμάχου αἰτίων β, φησὶ, Μελανθὶς τὸ Δφκαλίωνος καὶ Κηφισοῦ ὃς ποταμῷ γίνεται Μίλαινα τέμνομα. Μελαίνης ἢ ἀπὸ Ποσειδῶνος, Δελφός. ἀφ' ἧς οἱ Δελφοί. ¶ 3. Τὸ μητρὸς] ἢ τὸ κοινῆς μητρὸς πάντων, ἢ τὸ Θεμιστος. ¶ 5. Λάχει] κλήρῳ. ¶ 7. Γενέθλιον δόσιν] αὐτὴ ἡ, ἐπίκλησιν Θεασαμένη τὸ ἀδελφῆς ἑαυτῆς Λητῦς παῖδα δέδωκε συγγενικῶν δόσιν. ¶ 8. Οὐδ' ἔχει] Ἀπόδειξις αὕτη τὸ δωρεᾶς οὐκ ἀχάριτος. ¶ 9. Δηλίαν τε χοιράδα] τὴν Κύθνον. ἀπὸ ἧς χοιράδα, χάδον τὸ αἰτίαν φησὶ δι' ὃν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ὀκκλίσαν τὸ εὐτελὲς καὶ χωλόν. Ἄλλως. Δηλίαν τε χοιράδα, τὴν συγγύλιον. ¶ 11. Ἐς τήνδε γαῖαν] χαριζόμενος Αἰολεῦσιν,

ÆSCHYLI TRAGOEDIA

EUMENIDES.

IAMBI.

Pyth. EQuidem primum precibus hiſce veneror Deorum
Primam vatem, Terram: poſt hanc vero, Themin;
Hæc nimirum a matre ſecunda huic inſedit
Oraculo, ut fertur. in tertia autem
Sorte, volente ea, nec invito quoquam,
Titanis, alia Terræ filia, ſedit
Phœbe; hæc vero dedit natale donum
Phœbo, & nomen habet a Phœbe denominatum.
Linquens autem lacum, & Deliam petram,
Appellens ad littora Palladis naves excipientia,
Ad hanc terram acceſſit, & Parneſſi ſedem.
In pompa vero deducunt eum, & plurimum colunt
Vias exſcindentes filii Vulcani, terram
Horridam reddentes frugiferam.
Advenientem vero eum valde honorat populus,
Delphuſque rex regionis hujuſce gubernator.
Jupiter autem animum ejus divina afflans arte,
Hunc quartum ſtatuit vatem in ſolio:
Joviſque patris propheta eſt Loxias.
Hos precibus initio invoco Deos.
Pallas autem Pronæa in ſermone celebratur.
Veneror etiam Nymphas, ubi Corycia petra
Cava, avium amans, Dæmonum habitaculum.
Bacchus vero locum poſſidet, neque oblita ſum,
Ex quo Bacchis in prælio dux fuit Deus,
Inſtar leporis Penthei mortem inferens.

Λίθωλοίτε, καταχθόνιαι φησιν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κάπειθεν ἡ εὐπομπὸν αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος, ἐκ Ταναγρας τὸ Βοιωλίας. ¶ 13. Παῖδες Ἡφαίστου] οἱ Λίθωλοῖται. Θησεὺς γὰρ τὸν ὁδὸν ἐκάθηρε τὸ λῃστῶν· ἢ ὅταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θυσίαν, περιέχονται ἴχνους πελέκεως, ὡς δηλοῦσοντες τὸν χῶν. ¶ 16. Δελφός τε] ἢ ὁ Δελφὸς λαὸς, ὃς ἐστὶ τὸ χώρας ἄναξ ἢ κυβερνήτης. ¶ 17. Κίσσης] ποιήσας. ἰδίωμα ἢ τῦτο Αἰσχύλε. ¶ 21. Παῖδας] Χ' ἡ Παῖδας, Δελφοὶ γὰρ ὃδ' ἰδρύοντο πρῶναον. Καλλίμαχος. ¶ 22. Κωρυκὶς πέτρα] ὁ Παρνασσός. ¶ 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον] διὰ ἄπε, δαιμόνων ἀναστροφή. ¶ 26. Λαγὼ δίκην] λαγωῦ δίκη καταπήξαντι, καὶ μὴ ἀνδιστάμενον. Πενθεῖ] νῦν φησιν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα. ἐν δὲ ταῖς Ἐλευθερίαις, ἐν Κιθαιρῶνι.

¶ 28.

Πλείστου τι πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
Καλοῦσά, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
Επωτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω·
Καὶ τῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων, μακρῷ
Αριστα δοῦναι, κ' εἴ παρ' Ελλήνων τινὲς,
Ιτων πάλιν λαχόντες, ὡς νομίζεται.
Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.
Η δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
Ως μήτε σακεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
Τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
Δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν,
Εγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστιφῆ μυχόν·
Ορῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
Εδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
Στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδεῖς ξίφος
Εχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγείνητον κλάδον,
Λήτει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
Αργῆτι μαλλῷ. τῆδε γὰρ τραπῶς ἐρῶ.
Πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
Εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος·
Οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.
Οὐδ' αὖτε Γοργύσιν εἰκάσω τύπους·
Εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
Δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροι γεμὴν ἰδεῖν
Λῦται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροπω·
Ρέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
Εκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν·
Καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
Φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.

¶ 28. Καλοῦσα] καλοῦσα Φερεκύδης. ¶ 29. Επωτα μάντις] τοῦτό φησιν ἐπεὶ δεκαετικὴ ἐστιν ἡ πυθία. οἱ δὲ ἰδίως διηγηματικὴ, ὅπερ ἂν ὁ ποιητὴς, ταῦτα ἑαυτοῦ σα εἰς θρόνον ἐκαθίζετο. ¶ 30. Τῶν πρὶν εἰσόδων] τῶν Πυθῶ τῷ πρώτῳ Ποσειδῶνος, ὑπὲρ ἧς Καλαύρειαν ἐδίξατο. Καθίμαχος, Μίσθα Καλαυρίης ἦλθεν ἐς ἀνάδοσιν. ¶ 32. Ιτων] ἴτωσαν, Αττικώτερον. ¶ 35. Πάλιν μ' ἔπεμψεν] παρ' ὀλίγον ἐρημοῖ· ἡ σκιὴ γάρ. ὅτε δὲ ὁ χρεὼν τῶν πάρεστιν, ἡ τε ἱέρεια εἰσέρχεται εἰς τὸ ναόν. ¶ 36. Σακεῖν] κεφίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. Αλλως. σακεῖν δέ τὸ γῆρας. ¶ 38. Δείσασα γὰρ] τὰ δεινὰ δείσασα ἐξέπεμψέ με ἡ μαντεία. ἰδοῦσα γὰρ Ορέστην ἐπὶ βωμῷ, καὶ τὰς ἐριννύας κεκμηκυίας, ἔξωσε τεταραγμένη τετραπόδην ἐκ τοῦ νεώ. ¶ 41. Προστρόπαιον] ἱκέτην ¶ 42. Στάζοντα χεῖρας] ἐμφατικῶς τοῦτο νεωστὶ ἀνθεστηκότα παρέσηκε. Νεοσπαδεῖς] νεωστὶ ἐσπασμένον. ¶ 45. Αργῆτι μαλλῷ] ἐλαφρὸν ὅταν ἀσαφές τι ὑπάσσωσι οἱ ποιηταὶ, ἐπεκδιδάσκειν αὐτό. Ομηρος, Κύμβαχος ἐν κυνέῃσιν ὅπλ βεβυσμένη τε καὶ ὕλης. ¶ 47. Εὕδει γυναικῶν]

Pliſtique fontes, & Neptuni robur
Invocans, & perfectum altiſſimum Jovem.
Deinde vates in ſolio ſedeo.
Et nunc quidem ut conſequar priores introitus,
Quam auſpicatiſſime concedant, & ſi qui a Græcis adſunt,
Eant ſorte ſortientes, ut moris eſt:
Vaticinor enim, quemadmodum dirigit Deus.
Atrocia profecto dicere, atrocia etiam oculis cernere,
Iterum me miſit ex ædibus Loxiæ,
Ut neque ſuſtinere, neque attollere gradum valeam:
Manibus autem curro, non crurum velocitate.
Tremebunda enim anus, nihil, puero ſimilis,
Ego quidem ſerpo ad receſſum multis coronis redimitum.
Video autem virum in umbilico Diis inviſum
Sedentem, contaminatum, a cujus manibus
Stillat ſanguis, recens evaginatum gladium
Tenentem, & olivæ prælongum ramum,
Lana prægrandi prudenter coronatum,
Albo villo. hic enim aperte eloquar.
Coram vero hocce viro admiranda cohors
Mulierum in ſoliis ſedens dormit:
Non mulieres, verum Gorgonas dico.
Sed neque Gorgonum formis aſſimilabo:
Vidi enim illas pictas Phineos
Cœnam auferentes: hæ quidem ſine pennis apparent,
Nigræ omnino abominandæ.
Stertunt autem non fictis flatibus:
Ex oculis quoque diſtillant exoſam vim.
Ornatuſque talis, qualis neque recte ad Deorum imagines,
Aut in ædes hominum inferatur.

γυναικῶν] δῆλα σαίνων φαίνῃ τὸ μαντεῖον. ἡ δὲ σεμνοπρεπὴς Δικλείδης, ὡς ἔθος, τὸν Διὸν ποιεῖται μάρτυρα τῆς ἀληθείας τῶν ἐμπύων κύκλῳ δ' Ὀρέστου καθεδούσας, πάντα μᾶλλον τοῖς θεαταῖς ἢ ὡς διηγημένη τὰ ὑπὸ τῶν σκιῶν (τοῦτο γὰρ ἰδιωτικὸν ἐνεργείδιον) ὑπὸ τῆς ἐκπλήξεως, τὰ δεδυσθέκαντα αὐτῶν καταμωκᾶται φιλοτίμως. τὰ δὲ πρῶτα, εὐχαὶ καὶ Δικλείδεις Διῶν, ἵνα δοκῇ τὴν εὐφημοτέραν ἀρχὴν ἡ σεμνοπρεπὴς. οἰκονομικῶς δέ, οὐκ ἐν ἀρχῇ δικάζοι Ὀρέστης, ἀλλὰ τοῦτ' ἐν μέσῃ δ' δεσμάτων καθαλάπτει, ταμιεύοντα τὰ αἱματώτατα ἐν μέσῳ. Ἐν θρόνοισιν ἡμένας] τὴν ἐμπύων. ¶ 48. Ἀλλὰ Γοργόνας λέγω] σκέψαι τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως. ¶ 49. Οὐδ' αὖτε Γοργόνεσσιν] ἀλλ' οὐδ' Ἁρπυίαις αὐτὰς λέγω. εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πέμπτας. ¶ 52. Βδελύκτρεσται] ὡς τις βδελύξαιτο ἢ ἐκτρεπόμενος μιάσμα. σκύβαλα. ¶ 54. Δυσφιλῆ] οἷον αἱματηρόν. ¶ 55. Καὶ κόσμῳ] ἐν ἴσχυσι κεκοσμημένον ἑαυτοῦ.

Τὸ φῦλον οὐκ ἔπαφα τῆσδ' ὁμιλίας·
Οὐ δή τις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
Τρίφυσ' ἀπατεῖ, μὴ μεταστέναι πόναι.
Τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δισπότην δόμων
Λύτῳ μελίσθω Λοξίᾳ μιγασθενεῖ.
Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
Απ. Οὕτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σου φύλαξ
Ἐγγὺς παρεστὰς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
Καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
Ὑπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
Θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θὴρ ποτε·
Κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμονται, τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήμαλ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
Βεβῶτ' ἀπατεῖ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντον, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βυκολούμενος
Πόνον· μολὰν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Καὶκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
Μύθους ἔχοντες, μηχαναὶς εὑρήσομεν,
Ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κταθεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.
Ορ. Ἀναξ Απολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δίκειν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερίγγυον τὸ σόν.
Απ. Μέμψαι, μὴ φείδου· σὲ γὰρ κάτω φρένας.
Σύ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,

¶ 57. Τὸ φῦλον] ὁ δήποτε τοιοῦτον γένος Ald. τῆσδ' ὁμιλίας] συνηθείας, συνουσίας, συγκύματος. ¶ 59. Τρίφυσ' ἀπατεῖ] τὸ τρὶς ἀπατεῖ. ¶ 62. Ἰατρόμαντις] ἄρα εἴτε διαπτύσας χειρὶ, ἐκτὸς ἐὼν· εἴτε μαντείας, τερατοσκόπος· εἴτε καθαρμῶν, καθάρσιος. ¶ 63. Καὶ τοῖσιν ἄλλοις] πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων; ¶ 64. Οὕτοι προδώσω] Ὑποφαντὴς Ἀπόλλων συμβουλεύει Ὀρέστῃ καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. ἢ δόλου τέχνη γίνεται φαντασία. γεγράφηται γὰρ μηχανήματα ἐνόντα πεῖσαι τὰ ἢ τὸ μαντεῖον ὡς ἔχει.

Gentem hujuſce commercii nunquam vidi;
Nec terra aliqua glorietur hoc genus
Nutrire ſine damno, non ingemiſcere ob labores.
Abhinc jam harum ædium domino
Ipſi Loxiæ præpotenti curæ ſit.
Medico-vates eſt & portentorum interpres,
Aliiſque ædium expiator.
Apol. Non te prodam: uſque ad finem vero tibi cuſtos
Prope aſtans, longe quoque abſens,
Inimicis tuis non fiam mitis.
Et nunc quidem protervas haſce vides
Somno captas. cadent abominandæ virgines,
Anus, filiæ vetulæ, quibuſcum haud commiſcetur
Deorum quiſquam, hominumve, aut ferarum:
Malorum vero cauſa fuere: unde & malas
Tenebras incolunt, Tartarumque ſubtus terra,
Odia hominum Deorumque cœleſtium.
Nihilominus fuge, neque labaſcat animus.
Exagitabunt enim te per continentem longam
Sine tædio errantem per terram,
Perque mare, & urbes circumfluas.
Ne ante fatigeris hunece demulcens
Laborem: accedens vero ad urbem Palladis
Sedeto, antiquum ulnis amplexus ſimulacrum:
Ibique horum judices delinienteſque
Sermones habentes, artificium inveniemus,
Ut in æternum ab his liber evadas laboribus.
Ego enim perſuaſi te ut maternum corpus interficeres.
Oreſt. Rex Apollo, noſti me injuriam non feciſſe;
Et quoniam noſti, ne me negligas.
Robur tuum ad faciendum ſat idoneum eſt.
Apol. Memineris, nec timor opprimat mentem tuam.
Tu vero, o Mercuri, fraternus ſanguis & ab eodem patre,

ἢ γένεϑ· ὄψις τραγικὴ· τὸ μὲν ξίφ@· ἡμαγμένον ἴτι κατίχων Ὀρέστ· αἱ δ', κύκλῳ φερομέναι αὐτόν. Ἄλλως. ὅτι πρόδηλον. περὶς Ὀρέστην φησίν. ἀπέστη γὰρ ἡ ἱέρεια. ¶ 66. Οὐ γνώσομαι πίπων] γρ. ἐμοῦ πρίπων. ¶ 69. Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες] παλαιαὶ γὰρ παῖδες, διὰ τὸ γέρ· ἢ, ἐπειδὴ ἄγαμοι ἢ παρθένοι εἰσί. τὸ ἀπρόσκοπον ἢ τ' φύσεως διὰ τ' ἐκπύλων τραγικώτερον διασύρει. ¶ 71. Κακῶν δ' ἕκατι] ἕνεκα ἐξ κακοποιῶν. ¶ 75. Ἐλῶσι] ἀντὶ ἐξ, ἐλάσουσι. ¶ 78. Βακολήμῳ@·] σῴσουσι. ¶ 80. Λιγκάβει] ἢ ἀγκάλαις. ¶ 86. Ἐστία] ϑάρσαι. ¶ 87. Σθένω@· φ] τὸ ἢ σὺν ἐνέν@· ἀσφαλὲς ἐστι εἰς τὸ ἐν πεσεῖν.

Ερμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Παμπαίῶς ἴσθι, τἀνδὲ ποιμαίναν ἐμὴν
Ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
Ορμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
Κλ. Εὔδειτ' ἀν, ὦλ, καὶ καθευδήσῶν τί δεῖ;
εἰδ. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
Αλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὰς μὲν ἔκτανον,
Οπιδοις ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
Αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. πρεσβύτερα δ' ὑμῖν ὅτι
Εχω μιγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
Παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
Οὐδεὶς ὑπὲρ μυ δαιμόνων μηνίεται,
Κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητρακτόνων.
Ορα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
Εὖδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
Εν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Η πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
Χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτίσεμνα δαῖτ' ἐπ' ἰσχάρᾳ πυρὸς
Εθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
Ο δ' ἐξαλύξας οἴχεται πεδοῦ δίκην,
Καὶ ταῦτα κοὐφως ἐκ μέσων ἁρκυστάτων
Ωρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλάψας μέγα.
Ακούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
Ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
Οταν γὰρ ὑμᾶς ὧν Κλυταιμνήστρα καλῷ.
(Χο. Μυγμός.)
Κλ. Μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
Φίλοις γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
(Χο. Μυγμός.)
Κλ. Αγαν ὑπάσσεις, κ' οὐ κατεκτίζεις πάθος·

¶ 90. Επώνυμος] ἔδιος γὰρ ὁ Θεός. ¶ 92. Σέβει τοι Ζεύς] τὸ τοι ἱκετῶν σέβισμα καὶ δίκημα μόνον τιμᾷ ὁ Ζεύς, ὡς ἀ καὶ σέβη, ἐφ' ὧν αὐτὸ ὁμολόγων πρεσβεύει τύχη. ¶ 95. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν] λείπει, εἰμί. ὑπὸ ὧν ἐφόνευσα Αγαμέμνονα ἀπώσασθε, καὶ εἰ ἐμὲ φονεύσαντες, οὐκ ἀτιμάζετε. παιδευτικὰ δὲ ταῦτα. τὸ γὰρ τοὺς ἐκγόνους, καὶ μὴ θανόντων ὑπὸ τεκνῶν ἀτιμάζειν, ἱκανῶς ἔχει παιδεύσεως. ὁ μὲν Ορέστης φυγὴ οἴχεται λιβύσας πύθομένου· αἱ δὲ ἐμενύες μέλλουσι καθεύδειν ὑπὸ πάντων τῶν Ἀπόλλωνος. ἵνα δὲ τραγῳδοποιῇ τοῦτο πεπηδεύκασι, ἵνα δὲ τοῦτο ἐμφαίνῃ τὸ ἄγγελον αὐτῶν καὶ χαλεπόν. πῶς δὲ διεγείρονται; οὐχ ὑπὸ Απόλλωνος, οὐδὲ ὑφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐν ἄλλῃ φαντασίᾳ. ἐφίστανται γὰρ τὸ εἴδωλον Κλυταιμνήστρας, καὶ μεμψάμενον ἀνεγείρει. ὥστε ποικίλως φαντασίας πεπνυσθαι. ¶ 99. Εχω μιγίστην] καὶ σφαγεῖσα, αἰτιῶμαι ὑπὸ

Serva eum: merito nomen obtinens,
Deductor esto, hunc meum regens
Supplicem. veneratur Jupiter hanc venerationem
Provenientem mortalibus auspicata fortuna.

Clyt. Dormitisne? ohe, & quid opus est dormientibus?

umb. Ego vero a vobis hic neglectui habita sum
Inter cæteros mortuos, quod interfeci (*Agamemnonem*)
Probrum in mortuis non deficit.
Erro turpiter: vobisque dico quod
Maxime incusor ab hisce.
Passa adeo atrocia ab amicissimis,
Deorum nemo mei gratia irascitur,
Interemptæ a manibus matricidis.
Contemplare vulnera cordis mei.
„Mens enim sopita visu perspicacior est.
„Interdiu vero mortalium fatum non percipitur.
Multas profecto mearum liguriistis
Inferias absque vino fusas, sobria placamenta,
Et noctu venerandas cœnas ad focum ignis
Mactavi, tempore nemini Deorum communi.
Et hæc omnia cerno pedibus calcata.
Hic vero exultans aufugit, hinnuli instar,
Et leviter e mediis retibus
Exsiliit, vobis irridens admodum.
Audistis quæ dixi de anima mea;
Sapite, o sub terra Deæ:
In somnio enim vos nunc Clytemnestra voco.

(Cho. Ronchus.)

Clyt. Stertatis, vir autem aufugit procul.
Amicis enim non meis sunt supplices.

(Cho. Ronchus.)

Clyt. Valde somno capta es, nec deploras dolorem (*nostrum.*)

ὑπ' αὐτῶν ἢ σὲ λαμβάνεται. ¶ 104. Εὕδεται γὰρ φεύω] ἐκ τῆς καθεύδειν ὁ νῦς ἀκολβέτερον ὄρᾳ, μὴ παραπλατάμενος τῇ θέᾳ. τραγικώτερον ἦ, τὸ εἴθωλον Κλυταιμνήστρας σώζει τὸν σφαγέα. ¶ 105. Ἐν ἡμέρᾳ ἢ μοῖρα] ἡ δὲ φρενὸς μοῖρα ἡ πρεσβὺ ἐν ἡμέρᾳ. ¶ 107. Νηφάλια] οἶνος γὰρ ἡ σπονδή) ἐρινύων. ¶ 109. Εὖων ὧραι] ὥραν ἐν ᾗ ἐδεῖς ἢ θεῶν ἐκείνων τὰ θυσίας ὑμῖν. ἐν γὰρ τῷ μετονυσίῳ μόναις ἐρινύσιν ἀπαίρχειν). Οὐδενὶς κοινὸν θεῶν] ὅτι ταύταις μόναις ἐν νυκτὶ θύουσιν. ¶ 111. Ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται] ναθρᾷ δίκτυ] ὁρᾷ τὸ περιενηνθέναι ἐκ θείου. ¶ 113. Ἐγκαλίπτωψας μέγα] χλευάσας. ὁρᾷ ἢ τάτων ἐρεθίζει αὐτάς. ¶ 117. Μυγμὸς] παρεπιγελᾷ. ὅτο δὲ ἐστι ὁ φρενῶν ὁ πιστὸς, αἱ δ' ἐπίμυξαι. τὸ ἢ ἐρείσεσθε τὰς παρειμφίας ὕπνῳ, ἡ πιθανόν. ἢ βέβαιον ἐν ἐκ πρεσβύτερος ἢ ἔγερσιν πεποίηται.

Φοιβὸς δ' Ορέστης τῆσδε μητρὸς εἴρχεται.

(Χο. Ωγμός.)

Κλ. Ωζεις, ὑπιάσσους, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

(Χο. Ωγμός.)

Κλ. Τύπος πόνος τε κύριοι συναμόται
Δεινῆς δρακαίνης ἐξικνήσαντ' μέτρου.

(Χο. Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

Κλ. Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπις
Κύων μέλιμναν οὖπόλ' ἐκλιπὼν πόνου.
Τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνώσης πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
Αλγησον ἥπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσι·
Τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίπαλτρα γίνεται.
Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπερίσασα τῷ
Ατμῷ κατισχναίνουσα νηδύος πυρί.
Επου, μάραινε δευτέρους δώγμασιν.

Χο. Εγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε.
Εὕδεις; ἀνίστω, καπολακτίσασ' ὕπνον,
Ιδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Ιὺ, ἰὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι
Η πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
Επάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόποι,
Αφιρτον κακόν.
Εξ ἀρχύων πέπτωκεν, εἴρχεται δ' ὁ θήρ.
Ὑπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ἅλεσα.

ἀντιστροφὴ α.

Ιὼ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλῃ.
Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

¶ 124. Ωζεις] ὡς σχεδὸν τὸ ἀ ἀ, αἰάζειν· οὕτω κέκραγαν] παρέλοιτο. ¶ 130. Λάβε, λάβε] ἐνεσχεδὸν τὸ ὠ ὠ, ὠζειν. ¶ 125. Τί σοι] ἢ ἐν μέσοις ρεπτολῦσα διώκειν Ορέστην, τοῦτό φησιν. ¶ 136. Αντὸ τοῦ ἔργον ἀνύειν; ¶ 127. Συναμῶται] συναμοτίκεντρα] ἴσα μαχίμων. ¶ 137. Επερίσασα] ἐφορείαν ποιησαντις, κατεκείμεσαν ὑμᾶ.. ¶ 128. Εξεμίσασα τῷ Ορέστῃ. οἰκεῖον ὃ τῷ πνεύματι τὸ ἐπερίσασα. ¶ 138.

Oreſtes vero, hujuſce matris ſuæ interfector, ablit.
(Cho. Stertor.)
Clyt. Clamas, dormis, non exſurges ſtatim?
Quid unquam a te factum præterquam malum?
(Cho. Stertor.)
Clyt. Somnus laborque proprii conjuratores
Diræ dracænæ robur abſtulerunt.
(Cho. Ronchus duplex, acutus.)
Cape, cape, cape, cape, dic.
Clyt. In ſomnio perſequeris feram, clangis autem veluti
Canis curam laboris perſequens.
Quid facis? exſurge, neque te vincat labor,
Neque ignores damnum ſomno facta ignava.
Doleas animo ob probra juſta.
Prudentibus enim inſtar ſtimulorum ſunt.
Neque ſanguineum ſpiritum promove
Vapore macerans ventris igne.
Perſequere, marceſcere (*eum*) fac ſecunda conſectatione.
Chor. Excita, excita, & tu hanc, & ego te.
Dormiſne? exſurge, & excute ſomnum.
Videamus ſiquid hujus procœmii fruſtraneum ſit.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Hei! hei! popax! injuriam paſſæ ſumus, amicæ:
Multa quidem paſſa ſum, & fruſtra, ego.
Paſſæ ſumus injuriam graviſſimam, papæ!
Malum non ferendum.
E retibus excidit, aufugit præda.
Somno capta prædam perdidi.

Antiſtrophe 1.

Eheu, Jovis fili, furax es.
Juvenis autem vetulas Deas deviciſti,

¶ 138. Καθυπνώσασα] ἐκλελοιπυῖαν, πυρετῷ ἀναλίσκουσα, ὡς δικῶν ἀτιμὸς ἀνίσταται ὑπὸ τ᾽ ὀργῆς αὐτῆ. ¶ 140. Ἔγειρ᾽, ἔγειρε] ἀναστήσει αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, μὴ μέμψωνται ἐμφανῶς ἢ ἀλιθείαν. ἀλλ᾽ ἐγείρεται τις πρώτη, ὥστε μὴ ἀθρόως ἢ χρὴν φθέγξασθαι. ¶ 142. Ματῆ] μάταιον γίνεται. ¶ 144. Ἡ πολλὰ] πεμμαπολλῶν ἕκαστον κατ᾽ ἰδίαν πρεπόντως. αἱ γὰρ διώκουσαι, ἀπέστροφοι τοῖς πάθεσιν. ¶ 145. Ἐπῴδαις] λείπει, δεινά. ¶ 146. Ἄθεσπον] ἄφθεγκτον κακὸν ἀπάθεμφον. ¶ 150. Καθυπάσω] κατελοίμησας.

¶ 152.

Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
Τοκεῦσι πικρὸν,
Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

στροφὴ β.

Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν,
Ἐτυψεν δίκαν διφρηλάτᾳ
Μεσολαβεῖ κέντρῳ·
Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
Πάρεστιν μαστίκτορος,
Δαΐᾳ δαμίᾳ.
Βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχει.

ἀντιστροφὴ β.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
Φοινολιβῆ θρόνοις
Περὶ πόδα, περὶ κάρα
Πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
Προσδρακεῖν αἱμάτων
Βλοσυρὸν αἰρύμενον ἄγος ἔχειν.

στροφὴ γ.

Ἐφεστίῳ δὲ, μάντι, σῷ μιάσματι
Μυχὸν ἔχρανάς τ' αὐ-
τέσσυτος, αὐτόκλητος,
Παρανόμων θεᾶν βρέτεα μὲν τίων,
Παλαιγενεῖς δὲ μοίρας Φθίσας.

ἀντιστροφὴ γ.

Καμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
Ὑπό τε γᾶν φεύγων,
Οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται.
Ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερον ἐς κάρᾳ

¶ 152. Τοκεῦσι πικρὸν] συκοφαντικῶς. ¶ 156. ἀλλὰ σφόδρα βασύ. Κρύος ἔχειν] νωθρὸν φησι. ¶ Ἐτυψεν] ὡς ἰωλόγος, ἔτυψέ με. ¶ 158. Λοβὸν] 163. Τὸ πᾶν δίκας πλέον] σφόδρα τὸ δικαιον, τὸ πᾶν λοβὸς, μέρος δέ ἐστι. ¶ 159. Μαστίκτορος] λοιδορεῖται. ¶ 164. Θρόνοις] ἢ θρόνον ἢ Ὀλύμπου καθέδρα, ἢ τὸ, ὡς. ¶ 161. Τὸ σφοδρὸν] ἀντὶ τοῦ τυχὸν, κάρηνα ἔχειν Φοινολιβῆ λέγει πεδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλου.

τὸ

Supplicem venerans & in Deos impium
Et in parentes crudelem,
Matricidam furtim abſtuliſti Deus cum ſis.
Quid horum recte fieri quis dicet?

Strophe 2.

Mihi autem probrum e ſomno veniens,
Percuſſit inſtar aurigæ
Stimulo in medium adacto:
Sub præcordia, ſub jecur
Flagelliferi,
Inimici tortoris.
Grave, valde grave frigus ſuſtineo.

Antiſtrophe 2.

Talia perpetrant juniores Dii
Imperio potiti præter jus.
Sanguinem ſtillantem thronum
A capite ad pedes
Licet terræ umbilicum
Videre, ſanguinis
Terribile piaculum libenter ſuſtinentem.

Strophe 3.

Domeſtico vero, vates, tuo inquinamento
Receſſum contaminaſti, ipſe
A teipſo proruens, ipſe eum vocans,
Injuſtorum quidem Deorum ſimulacra honorans,
Ab antiquo vero genita fata perdens.

Antiſtrophe 3.

In me quoque ſævus, ſed hunc non ſolvet,
Sub terra fugiens,
Nunquam liberabitur.
Cædis autem reus cum ſit, alium in capite illius

τὸ ἢ γᾶς ὀμφαλὸν, ἀνὰ Ϝ, τὸ ἐν πόλοι. ἀλλ' ἢ τάνυν. ¶ 173. σθίσας] ἡμᾶς, ἕσον δὴ σοί. ¶ 177. Ποτιτρόπαι Θ] προτρόπαι Θ, ἀνὰ τᾶ, ἀναγής. Ετερον ἐν καίρᾳ] ἀν ἀναγὲς ἐν τᾷ καίρᾳ ἑαυτᾷ, ἔτερον μιάσορα λήψεται, καὶ οἱ ἐξ αὐτᾶ δίκας ἁμῶν δώσειν.

¶ 167. Προσδρακὼν αἱμάτων] λείπει ὁ, ᾧ, ὅτε τ' ὀφθαλμὸν ἴσχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα. ¶ 171. Ἀπόλλ Θ] αὐτὸς αὐτὸν καλέσας. δὴ τῷ μίασμα τ'

Μιάστορ' ἐκείνῳ πάσσεται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Απ. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ καὶ λαβοῦσα πλησίον ἀργῆτιν ὄφιν,
Χρυσηλάτῳ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Αἰῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῇ,
Ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
Οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
Ἀλλ' οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία·
Λευσμόν τε καὶ μύζησιν οἰκτισμὸν πολύν,
Ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
Οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
Στέργηθρ' ἔχουσαι. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
Μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
Ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
Χωρεῖτ' ἄπιτε βοτῆρος αἰπολεύμενα.
Ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
Εὐ. Ἀναξ Ἀπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
Ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.
Απ. Πῶς δή; τεσσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
Εὐ. Ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητρῳκτονεῖν.
Απ. Ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.
Εὐ. Καὶ πρῶτα θεῖστης αἵματος δίκτωρ νέου.
Απ. Καὶ πρωτοπαίστοισι τοῦσδ' ἐπίστελλον δόμους.
Εὐ. Καὶ τὰς πρωτομπόους δῆτα τάσδε λοιδορεῖς.
Απ. Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
Εὐ. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

¶ 181. Ἀργῆτιν ὄφιν] τραγικώτερον ὄφιν εἶπε τὸ βέλος, ἀφ' ἧς ἐν Πλωτῖνῃ ἡ, ἀφ' ἧς τὸ ἐπιρρῶξαι. τὸ μὲν πρῶτον, πρὸς πάσας ὁ λέγων· πρὸς μίαν ἢ ἑκάστην αὖθις. ¶ 182. Θώμιγγος] νευρᾶς. ¶ 183. Ἀνθρώπων ἀφῇς] τὸ αἷμα, μέλανα ἀφεῖν εἶπεν. ἢ δήπου τὸ ἐμοῦσιν αὐτῶν (ἀναίμακτοι γάρ εἰσιν οἱ θεοί) ἀπὸ τοῦ ἀπ' ἀνθρώπων ἠφανισμένον· ὡς τὸν τροφῆ χρωμένων αὐτῶν. ¶ 184. Θρόμβους] τὰς πήξεις τοῦ αἵματος. ¶ 186. Καρανιστῆρες] οἱ ἀποκεφαλίζοντες. ¶ 188. Χλοῦνις] ἡ αἱμαία ἀποκοπή, ἀφ' ἧς χλοῦνις ἡ ἐπὶ χλοῦνις ὁ οὖς, κἀπὶ τοῦ ἐντυχόντος ἐντυχίζοντος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀποκοπὴ ἐνταῦθα εἶπεν, οὐκ αἰθιοπίων.

Ακρωνία]

Contaminatorem poſſidebit.

IAMBI.

Apol. Statim, jubeo, his ædibus
Excedite, diſcedite a receſſibus fatidicis;
Ne accepto alato albo ſerpente,
Ab aureo nervo cum impetu protumpente,
Præ dolore emittas nigram, ex hominibus, ſpumam,
Evomens grumos quos e cæde hauſiſti.
Ædibus hiſce accedere non convenit:
Verum ubi mortis capitalis authores, oculos effodientes
Vindictæ, cædeſque, feminiſque liberorum
Abortus, teſtium exſectio, & partium extremarum amputatio,
Lapidatioque; ubi muſſitant ejulatum multum
Sub ſpina defixi: age, auditis
Qualis convivii, Diis abominandæ,
Deſiderium habetis. quodammodo indicat modus
Formæ (*veſtræ.*) antrum leonis ſanguinem ſorbentis
Inhabitare tales par eſt, non oraculis
In hiſce vicinis morari ſcelus.
Excedite abſque paſtore paſcentes:
Talem enim gregem Dii omnes averſantur.
Eum. Rex Apollo, auſculta mihi viciſſim.
Tu ipſe horum non particeps es,
Verum unus, unicus totius rei author es.
Apol. Quomodo? tam longe ſermonem extende.
Eum. Oraculo juſſiſti ut hoſpes matrem interficeret.
Apol. Oraculo juſſi ut pœnas ſumeret in vindictam patris.
Eum. Deinde pollicitus es te tauturum novo ſanguini.
Apol. Etiam juſſi ad has domos reverti.
Eum. Et deductrices haſce probris inſectaris.
Apol. Non enim his ædibus accedere par eſt.
Eum. Verum hoc nobis mandatum eſt.

Ἀκρωτία] ἐκλυμὴ μελῶν. ¶ 189. Λύσμιον] κακῶν ἔλεγχον ἢ λιθοβολίαν. Ψευδιανὸς δέ, τὸ σύνεμα ἢ ἄθροισμα. ¶ 190. Τῆς ῥάχεως] ἔνθα ἀνασκολοπίζονται. ¶ 191. Εὐρτῆς] εἱρωνικῶς, ἀντὶ δὲ, διατεμβῆς. ¶ 192. Τρύπᾳ μορφῆς] ἀντὶ δὲ, ἀφ' ἧς μορφῆς ὑμῶν ἡ κακία τὸ τρέπειν ὑμῶν διαδέκηται. ¶ 195. Τελίβεσθε μύσῳ] στυγεῖσθε. ¶ 196. Διὰ βοτῆρος] μόνας, ὡς ἀνύμφευτα θηρία. ¶ 199. Αὐτὸς σὺ τοῦτον] οὐκ ὑπαιτιατῶν τῇ αἰτίᾳ, ἀλλὰ δι' ἀνδὸς τὸ αἴτιος. ¶ 203. Ἐχίδνησα] ὅτι δίκαιος ἡ φονία ¶ 206. Τὰς προτομὰς] ἠδικεύσαντο, τὰς διακτερίας προπομπὰς εἰπόντα.

Απ. Τίς ἥδε τιμὴ, κόμπασον γέρας καλόν.
Εὐ. Τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
Απ. Τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα τοσφίσῃ,
Οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνου.
Η κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἡγέισθω
Ηρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.
„Κύσεις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
„Οθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
„Εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη,
„Ορκου τε μείζων τῇ δίκῃ φερομένη.
Η τοῖσιν οὖν κλείουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
Τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπλεῖσαι κότῳ·
Οὗ φημ' Οξίστην σ' ἐνδίκως ἀνδηλατεῖν.
Τὰ μὲν γὰρ οἶδε κάρτα σ' ἐνθυμημένην,
Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
Εὐ. Τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
Απ. Σὺ δ' εὖ δίωκε, καὶ πόνει πλείον τίθου.
Εὐ. Τιμᾶς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.
Απ. Οὐδ' ἂν διχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.
Εὐ. Μέγας γὰρ ἔμπας παρὰ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
Εγὼ δ' (ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον δίκας)
Μέτειμι τόνδι φῶτα καὶ κυνηγέτις.
Απ. Εγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
Δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
Τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών.
Ορ. Ατασσ' Αθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
Ηκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
Οὐ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
Αλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένον τε πρὸς
Αλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν·
Ομοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
Σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
Πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
Λυτοῦ φυλάσσων ἀκαμέως τέλος δίκης.
Χο. Εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

¶ 211. Τί δ' γυναικὸς] τί προσέταχε ποιεῖν παρὰ νόμον φόνον σὸν ὧν αὐθέντης, ὅ ἐστι, μιαρός. ¶ 223. ἀνδροφόνου γυναικός; ¶ 212. Αὐθέντης] ὁ ἓξ Αγαμέμν. Ηνυκαιτέραν] θηλυτέραν. ¶ 230. Αἷμα μητρῷον] ἡ δίκη

Apol. Quis hic honor, jacta præmium (*hoc*) amplum.
Eum. Matricidas ex ædibus arcemus.
Apol. Quid enim? mulieris cædes quæ maritum interfecit
Non habeatur pro cæde conſanguinea.
Omnino inhonora & rem nihili feciſti
Junonis Jugalis & Jovis fœdera.
„Venus etiam inhonora hoc ſermone abjicitur,
„Unde mortalibus adveniunt deliciæ chariſſimæ.
„Thorus enim viro & uxori fatalis eſt,
„Majorque juramento, Juſtitia munita.
Tu igitur ſeſe invicem interficientibus pœnas remittis,
Ita ut negligas, neque iræ indulgeas:
Dico te injuſte Oreſtem perſequi.
Hoc enim novi te in animo verſare,
Alias vero manifeſto agentem, manſuetiorem.
At cauſam hanc Minerva Dea judicabit.
Eum. Virum iſtum non relinquam unquam.
Apol. Tu igitur perſequere, & plus laboris inſume.
Eum. Pœnas meas ne tu differas verbis.
Apol. Nolo ſuſtinere ut tibi pœnas det.
Eum. Magnus enim diceris apud ſolium Jovis.
Ego vero (trahit enim ſecum maternus ſanguis vindictam)
Hunc virum perſequor, & inſtar venatricis ſequor.
Apol. At ego opitulabor, & ſupplicem liberabo:
Atrox enim inter homines & Deos
Eſt ira ſupplicis, ſi volens eum prodidero.
Oreſt. Regina Minerva, Apollinis juſſu
Advenio, propitie vero ſuſcipe
Non contaminatam neque impuram manum,
Sed jam languidum, incuſſum
Aliis ædibus viiſque mortalium:
Similiter terram & mare pertranſiens,
Obſervans Apollinis juſſa oraculo data,
Accedo domum & ſimulacrum tuum, o Dea.
Hic morabor, expectans cauſæ finem.
Chor. Sit ita. hoc viri eſt manifeſtum ſignum.

ἡ δίκη τᾶ μητρὸς αἵματος. ¶ 234. Μὴ ὦν] μὴ τοι ? τον. ¶ 238. Περιτετμημένον] κατ' αὐτῶν ἐπιλελύσθαι. θεῶν μιάσμα χώματι. ¶ 237. Περιρέπουσιν] ἀπάθαν- ¶ 239. Ἄτιμον οἶκεις] ἄθεσις περιρεμβόμενον τὸ μύσος. ¶ 245.

Τὸ φῦλον οὐχ ὅπωπα τῆσδ' ὁμιλίας·
Οὐ δή τις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
Τρέφουσ' ἀπατεῖ, μὴ μεταστένειν πόνων.
Ταὐτεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότην δόμων
Λύτῳ μελίσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.
Απ. Οὗτοι περδάσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
Ἐγγὺς παριστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπαν.
Καὶ τῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
Ὑπνῳ πεσοῦσας δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
Θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θὴρ ποτε·
Κακῶν δ' ἕκατι καὶ γένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
Σκότον νέμονται, τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
Μισήμαλ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὀλυμπίων.
Ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
Ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
Βερῶτ' ἀπατεῖ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
Ὑπέρ τε πόντου, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βυκολούμενος
Πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
Ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
Κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
Μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
Ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
Καὶ γὰρ κταπεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.
Ορ. Ἀναξ Απολλον, οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν·
Ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
Σθένος δὲ πωλεῖν εὖ φερίγγυον τὸ σόν.
Απ. Μέμψαιο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
Σύ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,

¶ 57. Τὸ φῦλον] κ' δήποτε τοιόνδε γλῶσσ' εἶδεν. Τῆσδ' ὁμιλίας.] συνηθείας, συνεστίας, συσκήνου Θ. ¶ 59. Τρέφουσ' ἀπατεῖ] τὸ τ' ἀπατερόφης. ¶ 62. Ἰατρόμαντις] ὥστε εἴτε θεραπείας χρεία, ἰατρὸς ἐστὶν· εἴτε μαντείας, τερατεσκόπος· εἴτε καθαρμῶν, καθάρσιος Θ. ¶ 63. Καὶ τοῖσιν ἄλλοις] πόσῳ μᾶλλον ἢ ἰδίων; ¶ 64. Οὗτοι περδάσω] Δηλοῖ ὅτι Απόλλων συμβουλεύει Ορέστῃ καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δ' εἰς Αθήνας. ἡ δευτέρα δ' γένοιτ' ἂν φαντασία. τερατώδη γὰρ μηχανήματα ἐνδύεται ποιεῖ τὰ κῆ. τὸ μαντεῖον ὡς ἔχει.

Gentem hujuſce commercii nunquam vidi;
Nec terra aliqua glorietur hoc genus
Nutrire ſine damno, non ingemiſcere ob labores.
Abhinc jam harum ædium domino
Ipſi Loxiæ præpotenti curæ ſit.
Medico-vates eſt & portentorum interpres,
Aliiſque ædium expiator.
Apol. Non te prodam: uſque ad finem vero tibi cuſtos
Prope aſtans, longe quoque abſens,
Inimicis tuis non fiam mitis.
Et nunc quidem protervas haſce vides
Somno captas. cadent abominandæ virgines,
Anus, filiæ vetulæ, quibuſcum haud commiſcetur
Deorum quiſquam, hominumve, aut ferarum:
Malorum vero cauſa fuere: unde & malas
Tenebras incolunt, Tartarumque ſubtus terra,
Odia hominum Deorumque cœleſtium.
Nihilominus fuge, neque labaſcat animus.
Exagitabunt enim te per continentem longam
Sine tædio errantem per terram,
Perque mare, & urbes circumfluas.
Ne ante fatigeris huncce demulcens
Laborem: accedens vero ad urbem Palladis
Sedeto, antiquum ulnis amplexus ſimulacrum:
Ibique horum judices delinienteſque
Sermones habentes, artificium inveniemus,
Ut in æternum ab his liber evadas laboribus.
Ego enim perſuaſi te ut maternum corpus interficeres.
Oreſt. Rex Apollo, noſti me injuriam non feciſſe;
Et quoniam noſti, ne me negligas.
Robur tuum ad faciendum ſat idoneum eſt.
Apol. Memineris, nec timor opprimat mentem tuam.
Tu vero, o Mercuri, fraternus ſanguis & ab eodem patre,

ἢ γένεῃ ὄψις τραγικὴ· τὸ μὲν ξίφος ἡμαγμένον ἔτι κατέχων Ορέστης· αἱ δ', κύκλῳ φερομέναι αὐτόν. Αλλως. ὕπνοι πεδώσω. περὶ Ορέστην φησίν. ἀπέστη γὰρ ἡ ἱέρεια. ¶ 66. Οὐ γὰρ ἐσομαι πίστων] γράφεῃ πρίστων. ¶ 69. Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες] παλαιαὶ γὰρ παῖδες, διὰ τὸ νέον ἢ, ἐκπεδὴ ἄγαμοι ἢ παρθένοι εἰσί. τὸ ἀπόκοπον ἢ τὸ φύσεως δίχα τῶν ἐναντίων τραγικώτερον διανέμει. ¶ 71. Κακῶν δ' ἕκαλε] ἕνεκα τῶν κακοπαθειῶν. ¶ 75. Ελῶσι] αὐλὴ δ', ἐλάσωσι. ¶ 78. Βυκολήσω] σκοπήσω. ¶ 80. Αγκαθὲν] τὸ ἀγκάλαις. ¶ 86. Εστίσα] θεάσασαι. ¶ 87. Σθένος δ'] τὸ δ' εἰν ἀσφαλὲς ἴσον εἰς τὸ εὖ ποιεῖν.

Ερμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
Πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίναν ἐμὸν
Ικέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
Ορμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
Κλ. Εὔδοιτ' ἄν, ἀλλ, καὶ καθευδησῶν τί δεῖ;
εἰδ. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
Αλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
Οπυδὸς ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
Αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. πρωτίστῳ δ' ὑμῖν ὅτι
Εχω μιγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.
Παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
Οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
Κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
Ορᾶ δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
„Εὔδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
„Εν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
Η πολλὰ μέν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
Χοάς τ' ἀσίνους, νηφάλια μειλίγματα,
Καὶ νυκτίσιμα δεῖπν' ἐπ' ἰσχάρᾳ πυρὸς
Εθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
Καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
Ο δ' ἐξαλύξας εἴχεται νεβροῦ δίκην,
Καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρχυστάτων
Ωρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
Ακούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
Ψυχῆς, φρασθῆτ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
Οταν γὰρ ὑμᾶς νὺν Κλυταιμνήστρα καλῷ.
(Χο. Μυγμός.)
Κλ. Μίζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.
φίλοις γὰρ εἶσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
(Χο. Μυγμός.)
Κλ. Αγαν ὑπνώσεις, κ' οὐ κατοκτίζεις πάθος·

¶ 90. Εμῆ, φύλασσε] ἔδιον γὰρ ὁ θεός. ¶ 92. Σέβει τοι Ζεύς] τὸ τοι ἱκετῶν σέβισμα ἢ δεῖμα· μόνον τιμᾷ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ καὶ σέβει, ὁρῶν αὐτὸ ὁρμώμενον πρεπόντως τύχης. ¶ 95. Εγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν] λείπει, εἰμί. ὑπὸ ὧν ἠφάνισα Αγαμέμνονα ἀπώσασθε. καὶ εἰ ἐμοὶ φαυλίσαιτε, οὐκ ἀτιμάζου. παιδιόθεν ἡ ταῦτα. τὸ γὰρ τὰς ἐκγόνους, ἢ μὴ θάνατον ὑπὸ νεκρῶν ἀτιμάζεσθαι, ἱκανῶς ἴσχυ παιδεύσεως. ὁ μὲν Ορέστης φυγῇ οἴχεται λῃζόμενος πάντοθεν· αἱ δὲ ἐρινύες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνων καὶ Απόλλωνος. ἕ τραγῳδοποιῶ τοῦτο ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα δῷ τότε ἐμφάνη τὸ ἄγχειν αὐτὰς καὶ χαλεπόν. πῶς ἡ διεγείρονται; οὐχ ὑπὸ Απόλλωνος, οὐδὲ ὑφ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐν ἀλλῃ φαντασίᾳ. ἐφίσταται γὰρ τὸ εἴδωλον Κλυταιμνήστρας, καὶ μεμψάμενον ἀνεγείρει. ὥστε ποικίλαις φαντασίαις πεπονηται. ¶ 99. Εχω μιγίστην] ἢ σφαγεῖσα, αἰτιῶμαι ὑπ.

Serva eum: merito nomen obtinens,
Deductor esto, hunc meum regens
Supplicem. veneratur Jupiter hanc venerationem
Provenientem mortalibus auspicata fortuna.
Clyt. Dormitisne? ohe, & quid opus est dormientibus?
umb. Ego vero a vobis hic neglectui habita sum
Inter cæteros mortuos, quod interfeci (*Agamemnonem*)
Probrum in mortuis non deficit.
Erro turpiter: vobisque dico quod
Maxime incusor ab hisce.
Passa adeo atrocia ab amicissimis,
Deorum nemo mei gratia iratscitur,
Interemptæ a manibus matricidis.
Contemplare vulnera cordis mei.
„Mens enim sopita visu perspicacior est.
„Interdiu vero mortalium fatum non percipitur.
Multas profecto mearum liguriistis
Inferias absque vino fusas, sobria placamenta,
Et noctu venerandas cœnas ad focum ignis
Mactavi, tempore nemini Deorum communi.
Et hæc omnia cerno pedibus calcata.
Hic vero exultans aufugit, hinnuli instar,
Et leviter e mediis retibus
Exsiliit, vobis irridens admodum.
Audistis quæ dixi de anima mea;
Sapite, o sub terra Deæ:
In somnio enim vos nunc Clytemnestra voco.
(Cho. Ronchus.)
Clyt. Stertatis, vir autem aufugit procul.
Amicis enim non meis sunt supplices.
(Cho. Ronchus.)
Clyt. Valde somno capta es, nec deploras dolorem (*nostrum.*)

ὑπ' αὐτῶν τ' θεῖ λαμπόντινα. ¶ 104. Εὕδουσα γὰρ φεύω] ἐν τῷ κεκευθέναι ὁ νὺξ ἀκεραίσειεν ὑπ', μὴ παραπλανώμενος τῇ θέᾳ. τραγικώτερον ἦ, τὸ εὕδουσαν Κλυταιμνήστρας σώζει τὸν σφαγέα. ¶ 105. Ἐν ἡμέρᾳ ἦ μοῖρα] ἡ τ' φρενὸς μοῖρα ἡ προμὴ ἐν ἡμέρᾳ. ¶ 107. Νεφέλια] οἷος γὰν ἡ σπίνδε) ἐρεννύειν. ¶ 109. Εὖων ὦρα] ὦρα ἐν ᾗ ἡδεῖς τ' θεῶν ἐκοινώνει τ' θυσίας ὑμῖν. ἐν γὰρ τῷ μεσονυκτίῳ μόναις ἱερεύσιν ἀπάρχειν). Οὐδενὸς κοινὸν θεῶν] ὅτι ταύταις μόναις ἐν νυκτὶ θύουσιν. ¶ 111. Ὁ δ' ἐξαλύξας οὐχεῖ νεβρὸς δίκην] ὑπὲρ τὸ πεφευγέναι ἐκ θήρας. ¶ 113. Ἐγκαλιδώσας μέγα] χλευάσας. ὑπὲρ ἦ τούτων ἐμβλέπει αὐτάς. ¶ 117. Μυγμὸς] παρεπιγραπτέον. ἔστο δὲ ἐστιν ὁ φησιν ὁ πυκτὴς, - αἱ δ' ἐπέμυξαι. τὸ ὃ ἐγκέφαλος τὰς παρειμένας ὕπνῳ, ἡ πιθανόν. χῆ ῥέγκειν εὖν ἐκ προσθέσεως ἦ ἔγερσιν πυκάζονται.

Φοιτὺς δ' Ορίστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

(Χο. Ωγμός.)

Κλ. Ωζυς, ὑπώσσεις, οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
Τί σοι πέπραχται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

(Χο. Ωγμός.)

Κλ. Ὕπνος πόνος τι κύριοι συνωμόται
Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανάν μίτος.

(Χο. Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

Κλ. Οναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπις
Κύων μέγιμναν οὔποθ' ἑκλιπὼν πόνου.
Τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
Μηδ' ἀγνώσῃς πῆμα μαθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
Αλγησον ἅπαρ ἐνθίκοις ὀνείδισι·
Τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπωρίσασα τῷ
Ατμῷ κατισχναίνουσα ἡδύος πυρί.
Επου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

Χο. Εγερ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε.
Εὕδεις; ἀνίστω, καὶπολακτίσασ' ὕπνον,
Ιδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Ιὺ, ἰὺ, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι·
Η πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
Επάθομεν πάθος δυσαχθὲς, ὦ πόπου,
Λφερτον κακόν.
Εξ ἀρχύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
Ὑπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ἀντιστροφὴ α.

Ιὼ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλῃ·
Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

¶ 124. Ωζυς] ὡς ὀξὺ τὸ ὠ ὠ, αἰάζει· οὕτω ἐκήρανεν] παρέλυσεν. ¶ 130. Λάβε, λάβε] ὁτιδοκεῖ τὸ ὠ ὠ, ὠζυε. ¶ 125. Τί σοι] Τί σε μέλλεις ἐμπολῶσα διώκειν Ορέστην, τοῦτό φησιν. ¶ 136. Αντὶ τοῦ τὸν ἔργον ἀνύειν; ¶ 127. Συνωμόται] συνωμοσίαν ποιήσαντες, κατελίμπανον ὑμᾶς. ¶ 128. Εξεκίνησεν ὑμᾶς. ¶ 137. Επωρίσασα] ἐφερτίκεντρα] ἵνα μαλίγων. ¶ 138. μίσασα τῷ Ορέστῃ. οἰκεῖον ὂ τῷ πνεύματι τὸ ἐπωρίσασα.

Oreſtes vero, hujuſce matris ſuæ interfector, ablit.
(Cho. Stertor.)
Clyt. Clamas, dormis, non exſurges ſtatim?
Quid unquam a te factum præterquam malum?
(Cho. Stertor.)
Clyt. Somnus laborque proprii conjuratores
Diræ dracænæ robur abſtulerunt.
(Cho. Ronchus duplex, acutus.)
Cape, cape, cape, cape, dic.
Clyt. In ſomnio perſequeris feram, clangis autem veluti
Canis curam laboris perſequens.
Quid facis? exſurge, neque te vincat labor,
Neque ignores damnum ſomno facta ignava.
Doleas animo ob probra juſta.
Prudentibus enim inſtar ſtimulorum ſunt.
Neque ſanguineum ſpiritum promove
Vapore macerans ventris igne.
Perſequere, marceſcere (*eum*) fac ſecunda conſectatione.
Chor. Excita, excita, & tu hanc, & ego te.
Dormiſne? exſurge, & excute ſomnum.
Videamus ſiquid hujus procœmii fruſtraneum ſit.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Hei! hei! popax! injuriam paſſæ ſumus, amicæ:
Multa quidem paſſa ſum, & fruſtra, ego.
Paſſæ ſumus injuriam graviſſimam, papæ!
Malum non ferendum.
E retibus excidit, aufugit præda.
Somno capta prædam perdidi.

Antiſtrophe 1.

Eheu, Jovis fili, furax es.
Juvenis autem vetulas Deas deviciſti,

¶ 138. Καθηραίνεσα] ἐκλειπόνουσα, πυρετῷ ἀπαλλάσσουσα, ὡς δοκῶν ἀτμὸς ἀπίναι ἀπὸ τῆ γαστρὸς αὐτῆ. ¶ 140. Ἐγειρ', ἔγειρε] ἀνασῄσει αὐτὰς σὺκ ἀέρως, μεμέμφως ἐμφαλικῶς τ ἀλλᾶναι. ἀλλ' ἐγήρται τις πεώτη, ὥστ μὴ ἀέρως τ χρῆν φθέγξασθ. ¶ 142. Ματρ] μάταιον γίνεται. ¶ 144. Η πολλά] κεμματικῶς ἔκαστον κατ' ἰδίαν πρσπτίπτει. αἱ γὰρ διώκσται, σεσόφοις τοῖς πάθεσιν. ¶ 145. Ἐπώλμην] λείπει, δεσά. ¶ 146. Αφεκτον] ἀφύκτον κακὸν ἐπάθομεν. ¶ 150. Καθιπτάσω] κατεπολέμησας.

¶ 152.

Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθικτον ἄνδρα καὶ
Τεκοῦσι πικρὸν,
Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

στροφὴ β.

Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὑπεράτων μολὸν,
Ἐτυψεν δίκαν διφρηλάτᾳ
Μεσολαβεῖ κέντρῳ·
Ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
Πάριστιν μαστίκτορος,
Δαΐᾳ δαμίᾳ.
Βαρὺ τὸ περίβαρυ κράτος ἔχειν.

ἀντιστροφὴ β.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον,
Φοιτολεβῆ θρόνοι
Περὶ πόδα, περὶ κάρα
Πάριστι γᾶς ὀμφαλὸν
Προσδρακεῖν αἱμάτων
Βλασυρὸν αἱρούμενον ἄγος ἔχειν.

στροφὴ γ.

Ἐφεστίῳ δὲ, μάντι, σῷ μιάσματι
Μυχὸν ἔχρανάς τ' αὐ-
τόσσυτος, αὐτόκλητος,
Παρανόμων θεῶν βρέτεα μὴ τίων,
Παλαγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας.

ἀντιστροφὴ γ.

Καὐμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
Ὑπό τι γᾶν φεύγων,
Οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται.
Ποτιτρόπαιος δ' ὢν, ἕτερος ἐν κάρᾳ

¶ 152. Τεκοῦσι πικρὸν] συλληπλικῶς. ¶ 156. ἀδικᾶ ἀθέσμως βαρύ. Κρ(Θ) ἔχειν] κυρῶς φησι. ¶ Ἐτυψεν] ὡς ἰωνικῶ(Θ), ἔτυψέ με. ¶ 158. Λοβὸν] 163. Τὸ πᾶν δίκας πλέον] ἀθέσμως τὸ δικαστ, τὸ πᾶν λοβὸς, μέρ(Θ) ἢ ἥπατ(Θ). ¶ 159. Μαστίκτορ(Θ)] λέγει τὸ, ὡς. ¶ 161. Τὸ ἀθέμιστον] ἢ τὸ τυχὸν, πάντως ἐρᾷ φοιτολεβὴς ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλου τὸ

Supplicem venerans & in Deos impium
Et in parentes crudelem,
Matricidam furtim abſtuliſti Deus cum ſis.
Quid horum recte fieri quis dicet?

Strophe 2.

Mihi autem probrum e ſomno veniens,
Percuſſit inſtar aurigæ
Stimulo in medium adacto:
Sub præcordia, ſub jecur
Flagelliferi,
Inimici tortoris.
Grave, valde grave frigus ſuſtineo.

Antiſtrophe 2.

Talia perpetrant juniores Dii
Imperio potiti præter jus.
Sanguinem ſtillantem thronum
A capite ad pedes
Licet terræ umbilicum
Videre, ſanguinis
Terribile piaculum libenter ſuſtinentem.

Strophe 3.

Domeſtico vero, vates, tuo inquinamento
Receſſum contaminaſti, ipſe
A teipſo proruens, ipſe eum vocans,
Injuſtorum quidem Deorum ſimulacra honorans,
Ab antiquo vero genita fata perdens.

Antiſtrophe 3.

In me quoque ſævus, ſed hunc non ſolvet,
Sub terra fugiens,
Nunquam liberabitur.
Cædis autem reus cum ſit, alium in capite illius

τὸ ἡ γᾶς ὀμφαλὸν, αὐλὴ δ', τὸ ἐν πεδοῖ. δῆθ' ἡ τύ-
των, ὑποπυθάζειν δοκῶσι τὸ Πυθικείας Ορίσκι τὸ θεῖον. ¶ 167. Προσδέρκεσθαι αἱμάτων] λείπει ὁ, ᾗ, ὡς τὸ ὀφθαλμὸν ἴσχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα. ¶ 171. ἀυτόκλητον] αὐτὸς αὐτὸν καλέσας. δηὼ τῷ μίασμα τὸ ναίν. ¶ 173. φθίσας] ἡμᾶς, ὅσον δῆλόν σοι. ¶ 177. Ποτιτρόπαιον] προτρόπαιον, αὐλὴ τῶ, ἱκετηρίς. Ετερον ἐν καρᾷ] ὃν ἱκετὴς ἐν τῷ καρᾷ ἑαυτῦ, ἕτερον μιάσματα λήψεται, καὶ οἱ ἐξ αὐτῦ δίκας ἐμὲ δώσουσιν.

Μιάστορ' ἐκείνῳ πάσσεται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Απ. Εξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν·
Μὴ καὶ λαβοῦσα πλησίον ἀργῆτὴν ὄφιν,
Χρυσηλάτῳ θώμιγγος ἐξορμώμενον,
Ἀτῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῇ,
Εμοῦσα θρόμβους εὖς ἀφειλκυσας φόνου.
Οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
Αλλ' οὖ καρηκοτῆρες ὀφθαλμώρυχοι
Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
Παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρασία·
Λευσμός τε καὶ μύζησιν οἰκτισμὸν πολὺν,
Υπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε,
Οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
Στέργηθρ' ἔχουσαι. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
Μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
Εν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
Χωρεῖτ' ἄλευ βατῆρος αἱπολούμενοι.
Ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
Εὐ. Αναξ Απολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
Αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
Αλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.
Απ. Πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
Εὐ. Εχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
Απ. Εχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τιμήν.
Εὐ. Καπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
Απ. Καὶ προστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπίστελλον δόμους.
Εὐ. Καὶ τὰς προσομπεὺς δῆτα τάσδε λωδορεῖς.
Απ. Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
Εὐ. Αλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

¶ 181. Αργητὴν ὄφιν] τραγικώτερον ὄφιν εἶπε τὸ βέλος, ἢ τὸν πλωτὸν ἤ, ἢ τὸ ἐκπεμπόμενον. τὸ μὲν πρῶτον, πρὸς πάσας ὁ λόγος πρὸς μίαν ἢ ἑκάστην αὐτῶν. ¶ 182. Θώμιγγος] νεύρου. ¶ 183. Ανθρώπων ἀφῇ] τὸ αἷμα, μέλανα ἀφεῖν εἶπεν. ἡ δὲ λύσις τὸ ἁμαρτάνειν αὐτῶν (ἁμαρτάνειν γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ) ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἀνθρώπων ἠθροισμένον· ὡς τὸν τροφῆ χρωμένων αὐτῶν. ¶ 184. Θρόμβους] τὰς σπίξεις ἢ αἵματος. ¶ 186. Καρηκοτῆρες] αἱ ὑποκεφαλίζουσαι. ¶ 188. Χλοῦνις] ἡ ἀκμαία ὑποκοπὴ, ἢ χλίαν. ἡ ἐπὶ χλοῦνις ὁ οὖς, κάπρου ἢ συνεχῶς εὐτυχίζον. δήλ τοῦτο ἢ ὑποκαπίω ἐνεκὶω εἶπεν, οὐκ ἀνθρωπίνω. Ακρασία]

Contaminatorem poſſidebit.

IAMBI.

Apol. Statim, jubeo, his ædibus
Excedite, diſcedite a receſſibus fatidicis;
Ne accepto alato albo ſerpente,
Ab aureo nervo cum impetu prorumpente,
Præ dolore emittas nigram, ex hominibus, ſpumam,
Evomens grumos quos e cæde hauſiſti.
Ædibus hiſce accedere non convenit:
Verum ubi mortis capitalis authores, oculos effodientes
Vindictæ, cædeſque, feminiſque liberorum
Abortus, teſtium exſectio, & partium extremarum amputatio,
Lapidatioque; ubi muſſitant ejulatum multum
Sub ſpina defixi: age, auditis
Qualis convivii, Diis abominandæ,
Deſiderium habetis. quodammodo indicat modus
Formæ (*veſtræ.*) antrum leonis ſanguinem ſorbentis
Inhabitare tales par eſt, non oraculis
In hiſce vicinis morari ſcelus.
Excedite abſque paſtore paſcentes:
Talem enim gregem Dii omnes averſantur.
Eum. Rex Apollo, auſculta mihi viciſſim.
Tu ipſe horum non particeps es,
Verum unus, unicus totius rei author es.
Apol. Quomodo? tam longe ſermonem extende.
Eum. Oraculo juſſiſti ut hoſpes matrem interficeret.
Apol. Oraculo juſſi ut pœnas ſumeret in vindictam patris.
Eum. Deinde pollicitus es te tauturum novo ſanguini.
Apol. Etiam juſſi ad has domos reverti.
Eum. Et deductrices haſce probris inſectaris.
Apol. Non enim his ædibus accedere par eſt.
Eum. Verum hoc nobis mandatum eſt.

Λεμωνία] ἐκλομὴ μερέων. ¶ 189. Λάσεμόν] κακῶν ἄθρεισιν ἢ λιθοβολίαν. Περιδιανὲς ᾖ, τὸ σύσημα ἢ ἄθρεισμα. ¶ 190. Τπὸ ῥάχιν] ἵνα ἀνασκολοπίζουσι. ¶ 191. Εορτῆς] εἰρωνικῶς, ἀντὶ δ', διατελῶν. ¶ 192. Τρόπ@· μορφῆς] ἀντὶ δ', ἀφ' ὧν μορφῆς ὑμῶν ἡ κακία ἢ τέκνων ὑμῶν διαδέκηται. ¶ 195. Τελέθεις μόν@·] περιεσέβεις. ¶ 196. Λιθοβοτῆρ@·] μόνα, ἃς ἀνήμερα θηρία. ¶ 199. Αὐτὸς σὺ τύπτων] οὐκ ὀπτικοπαθῶν τῇ αἰτίᾳ, ἀλλὰ δι' παῖδος εὐ αἴτι@·. ¶ 203. Εχεγγα] ὥστε δίκαιος ἢ φονία ¶ 206. Τὰς προπομπὰς] ἠδικήσαντο, τὰς δικτερίας προπομπὰς εἰκῆσαι.

Apol. Quis hic honor, jacta præmium (*hoc*) amplum.
Eum. Matricidas ex ædibus arcemus.
Apol. Quid enim? mulieris cædes quæ maritum interfecit
Non habeatur pro cæde conſanguinea.
Omnino inhonora & rem nihili feciſti
Junonis Jugalis & Jovis fœdera.
„Venus etiam inhonora hoc ſermone abjicitur,
„Unde mortalibus adveniunt deliciæ chariſſimæ.
„Thorus enim viro & uxori fatalis eſt,
„Majorque juramento, Juſtitia munita.
Tu igitur ſeſe invicem interficientibus pœnas remittis,
Ita ut negligas, neque iræ indulgeas:
Dico te injuſte Oreſtem perſequi.
Hoc enim novi te in animo verſare,
Alias vero manifeſto agentem, manſuetiorem.
At cauſam hanc Minerva Dea judicabit.
Eum. Virum iſtum non relinquam unquam.
Apol. Tu igitur perſequere, & plus laboris inſume.
Eum. Pœnas meas ne tu differas verbis.
Apol. Nolo ſuſtinere ut tibi pœnas det.
Eum. Magnus enim diceris apud ſolium Jovis.
Ego vero (trahit enim ſecum maternus ſanguis vindictam)
Hunc virum perſequor, & inſtar venatricis ſequor.
Apol. At ego opitulabor, & ſupplicem liberabo:
Atrox enim inter homines & Deos
Eſt ira ſupplicis, ſi volens eum prodidero.
Oreſt. Regina Minerva, Apollinis juſſu
Advenio, propitie vero ſuſcipe
Non contaminatam neque impuram manum,
Sed jam languidum, incuſſum
Aliis ædibus viiſque mortalium:
Similiter terram & mare pertranſiens,
Obſervans Apollinis juſſa oraculo data,
Accedo domum & ſimulacrum tuum, o Dea.
Hic morabor, expectans cauſæ finem.
Chor. Sit ita. hoc viri eſt manifeſtum ſignum.

ἡ δίκη τῶ μητρὸς αἵματος. ¶ 234. Μίῶις] μή τις ἢ τον. ¶ 238. Προστελλμένου] κατ' αὐτῶν ἐπιλοίδορα. θεῶν μίνυμα χρώμαι. ¶ 237. Προσέπεμψεν] ἀκαίρως ¶ 239. Ἄτροσον οἶκτος] ἄθεος προσερυσάμενος τὸ μύσος.

Επυ δὲ μητυπηρος ἀφθέγκτυ Φραδαῖς.
Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων τιβρὸν,
Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδρακμῆσι Φυσιᾷ
Σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
Υπές τε πόντον ἀπτέρυς πωτήμασιν
Ηλθον διώκευσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακώς.
Οσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγιλᾷ.

Σύστημα.

Ορα, ὅρα μάλ' αὖ,
Λεύσσετον πάντα·
Μὴ λάθῃ Φύγδα βὰς
Ο ματροφόνος ἀτίτας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφή.

Οδ' αὖτέ γ' οὐκ ἀλκὰν ἴχων, περὶ βρέτει
Πλιχθεὶς Θεᾶς ἀμβρότυ,
Υπόδικος Θέλω γενέσθαι χερῶν.

ἀντιστροφή.

Τὸ δ' οὐ πάρεστιν αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
Δυσαγκόμιστον, παπαῖ·
Τὸ διερὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αλλ' ἀντιδοῦναί δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντες βαφῆν
Ερυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
Βοσκὰν Φερείμαν πάματος δυσπότυ·
Καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.
Αντιποίνυς τίνης μητροφόνας δύκ.

¶ 245. Φραδαῖς] Ψ ἐνεῖσαι. ¶ 246. Τετραυματισμένον] ὡς αὐτόχρημα αἷμα[illegible] ἔντος Ορέστ, καὶ μιαίνοιτο Ψ γλῶ ἧς ἐφάψηται. τὸ μὲν ὑπερβὰν τὸ αἷμα, εὐδοξολογίας ἐσὶ τραγικῆς. ὅρα δ μὴ ἐλθαὶν Ψ πίστ, ὁ ἀπὸ Δίγες εἰς Δελφὲς ἦκαν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς Αβίωίας, ἢ ἴτι αἷμα ζέζων ἀπὸ ἕ ξίφυς. Φαντασία οὖν ἀμίχανος. ἀλλὰ ἢ συγκίχυ) τῇ παραδοξολογίᾳ. ¶ 248. Ανδρακμῆσι] μεγαλακμῆσι. ¶ 249. Σπλάγχνον] τὸ ἡμέτερον. ¶ 250. Ατῖρεις] ὅτι μὴ πέρυσιας εἰσήγαγε αὐτούς. ¶ 252. Καταπτακώς]

Sequere conſilia indicis vocem non edentis.
Sicut enim canis vulneratum hinnulum,
Ex ſanguinis guttis indagamus.
Multis autem laboribus graviſſimis anhelant
Viſcera: terræ enim omnis peragratus eſt locus,
Et ſupra mare ſine alis volans
Huc perſecuta veni, non tardior nave.
Et hic nunc hic reſedit.
Odor humani ſanguinis arridet mihi.

Syſtema.

Vide, vide iterum,
Obſervate omnia.
Ne aufugiat
Matricida impunis.

ANTISTROPHICA.

Strophe.

Hic rurſus robur non habens, ſimulacrum
Amplexus Deæ immortalis,
Judicio ſe ſiſtet ob manuum facinus.

Antiſtrophe.

Hoc autem fieri non queat: maternus ſanguis humi eſt,
Non tollendus, papæ!
Liquidum terra fuſum periit.

IAMBI.

Verum viciſſim oportet te dare, a vivo ut ſorbeam
Rubrum e membris libum, a te vero
Paſtum habeam hauſtus non hauriendi:
Et vivum te macerans deducam deorſum.
Viciſſim pœnas lues ob maternum infortunium.

πλακῶς] καταπλήξας σὺς τῷ ἀγάλματι. ¶ 253. Προσγελᾷ] προσαύει. ¶ 254. Οὲα, ὕεα] τὸ αὐτὸ σεσηπὸν ἐστι. ¶ 257. Λάτας] ἀτιμώρητ@. ¶ 259. Πλεχθεὶς θεᾶς] ἀντὶ ὧν ἡμῖν χέεωσιν, σεσήψυξ θεῶν φθίσῃ ὑπὸ θεῶν. ¶ 261. Οὐ πάρεστιν] ἐ πάρεστιν αὐτῷ ναῦται ἡμᾶς. ¶ 262. Δυσαγκόμιστον] τὸ ἄπαξ χυθὲν αἷμα, δυσίατον. ¶ 263. Τὸ διερὸν] πᾶν διερὸν ἐκκεχυμένον εἰς ἓν γένοι, δυσαγκόμιστον. τοιοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ αἷμα. Λέγει δὲ διερὸν, τὸ βρέξαν τὴν γῆν. ¶ 264. Ροφεῖν] καταπίνειν. ¶ 265. Πίλατον] θρόμβον αἵματος. ¶ 273.

Οφει δ' ικεῖ τίς ἄλλον ἥλιτεν βροτῶν,
Η θεὸν, ἢ ξένον,
Τίν' ἀσιβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
Εχοιθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰρ ᾅδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
Ενεσθε χθονός.
Διλτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.
Ορ. Εγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
Πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
Σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
Φωνεῖν ἐτάχθη πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
Βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
Μητροκτόνου μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
Ποταίνιον γὰρ ἐν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
Πολὺς δέ μου γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
Οστις προσῆλθεν ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
Καὶ τῶν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
Χώρας ἄτασσαν τῆσδ' Αθηναίαν, ἐμοὶ
Μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
Αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Αργεῖον λεών,
Πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
Αλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τίθηται ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
Φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
Θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπίσκοπεῖ·
Ελθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσθεν ὢν θεὸς)
Οπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
Χο. Οὔτοι σ' Απόλλων οὐδ' Αθηναίας σθένος
Ρύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
Ἐρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
Ἀταίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.

¶ 273. Εὔθυνος] δικαστής. ¶ 275. Διλτογράφῳ] ἐφορᾷ ἢ πάντα, ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ βίβλῳ. ¶ 276. Εγὼ, διδαχθεὶς] διδαχθεὶς πολλὰς καθαρμούς. ὅ ἐστι, τελικώτατα ἀψυχήσας, ἃ πολλῶν ἰδιώτῃ καθαρμῶν. Αλλως. οἱ ἑκαστῆς ὕπτε ἐν ἱερῷ περιγένεται, ὅτε προσίβλητος, οὐδὲ διελέγχεό τινι. ¶ παρ' Εὐριπίδῃ, Τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν' εἰργάσω; ἐστὶ Ορέστης μέλλει διαλέγεσθαι, δοκῶν ἔτι ἑκαγὴς εἶναι. ἐγὼ, φησὶ, διδαχθεὶς σὺν κακῷ τῷ ἐμαυτοῦ, ἔχω οἷον διδασκάλοις χρησάμενος· ἢ ἐμοῖς συμφορᾶις, δίκαιόμαι ἢ σιγᾶν ἢ λαλεῖν ὅπου δεῖ, ἑκατέρου καιρὸν γινώσκων. ¶ 280. Βρίζει] κοιμᾶται. ¶ 281. Εκπλυτον] ἐκεί-

Ibi videbis quis mortalium injuria affecit alium,
Seu in Deum, ſive in hoſpitem aliquem
Impie agens, aut in charos parentes,
Unumquemque ferentem pœnas facinori pares.
Pluto enim potens eſt mortalium Judex
Sub terra.
Omnia inſpectat animo memori.
Oreſt. Ego, malis edoctus, novi
Multa purgamenta, & loqui cum oporteat,
Et ſilere ſimiliter: hac vero in cauſa
Loqui conſtitutus ſum a ſapiente informatore.
Dormit enim & elangueſcit manus ſanguis,
Maternæ cædis reatus eluitur.
Recens enim cum eſſet apud domum Dei
Phœbi, purgamentis porcellorum cæſorum ablatus eſt.
Multus autem mihi fiat initio ſermo,
Qui adveni innocua præſentia.
Tempus purgat omnia ſeneſcens ſimul.
Et nunc quidem e puro ore fauſte invoco
Reginam hujuſce regionis Minervam, ut mihi
In auxilium veniat: poſſidebit autem ſine haſta
Meque ipſum & terram & Argivum populum,
Fidum merito in perpetuum auxiliatorem.
Verum ſeu in locis regionis Libycæ
Circa Tritonis fluentum, rivi ubi nata eſt,
Rectum ſtatuit aut coopertum pedem,
Amicis auxilium ferens, ſive Phlegræam planitiem,
Ut dux fortis, inſpectat,
Veniat, (audit enim etiam procul exiſtens Deus)
Ut horum averruncatrix mihi fiat.
Chor. Nec Apollo te aut Minervæ robur
Liberet, ut neglectus
Non erres, ubi animo gaudeas ignorans,
Incruentum animal dæmonum umbra.

ἐκκεκαθαρμένον. ¶ 285. Ἀβλαβεῖ ξυνοικίᾳ] ἰβλαπτόμενος δὲ εἰ μυσαρὸν ξυντυγχάνοντες. ¶ 290. Λύτιν τε] λείαν, ἡμῖ. Καὶ τ' Ἀργεῖων λεών] ὡς τότε συμμαχόντων Ἀργείων Ἀθηναίοις. ¶ 293. Τελεσφόρον] ὅτι δία τοῦτο οἴεται αὐτῷ Τελεσφόρειαν. ¶ 296. Θρασὺς ταχυῤῥοῦς] ὡς θρασὺς ἡγεμών. ἀεμόεσσα δὲ ἡ εὐχή· δεῖται γὰρ εὐφημίας βιαίως. ¶ 298. Ὅπως γένοιτο] τὸ ἔξις, ἔλθοι, ὅπως γένοιτο. ¶ 302. Ἀναίματον] ὁ μηδὲ αἷμα σχόντων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γνησίμως σκιαὶ ἐοικόσιμεν γὰρ σκιᾷ τὸ αἷμα. ἢ ἀναίματον, ἀντὶ τοῦ, ζώντα σε νεκρὸν ποιήσομεν.

Οὐδ' ἀντιφωνῆις, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
Ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος.
Απ. Καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς· 305
Ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δίσμνον σέθεν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Χο. Ἀγὲ δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
Μοῦσαν στυγερὰν
Ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκε,
Λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
Ὡς ἐπιωμᾷ στάσις ἅμα,
Εὐθυδίκαι θ' ἡδέμεθ' εἶναι.
Τοὺς μὲν καθαρὰς
Χεῖρας προσνέμοντας
Οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει, 315
Ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
Ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ,
Χεῖρας φοίας ἐπικρύπτει,
Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσι
Παραγινόμεθα, πράκτορες αἵματος 320
Αὐτῷ τελίως ἐφάνημεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Μᾶτερ ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νὺξ ἀλαοῖσιν καὶ διόρκοσι,
Ποινᾶν κλύθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἰ-
κὼς μ' ἄτιμον τίθησι, 325
Τόνδ' ἀφαιρούμενος
Πτῶκα, ματρώϊον ἄ-
γισμα κύριον φόνου.
Ἐπὶ δὶ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ, 330
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,

¶ 303. Οὐδ' ἀντιφωνῆς] οὐκ ἀνταρεῖν· ἢ, ἀντὶ τοῦ κοινοῦ ἢ τὸ, διδόκηκε. διδόκηκεν ἡμῖν λέξαι τίνα ἔχει, καὶ ἀντιφωνήσας μοι· ἀλλὰ ἢ, βουλομένῳ λαλεῖν, τρόπον τὰ κατ' ἀνθρώπους λάχη ἐφαδενόμεθα. ¶ 318. τὸ φθίγμα σε διδήσῃ. ¶ 308. Μῦσαν συγγενῆν] Ἐπιωμᾷ στάσις] ὀπτικοπεῖ. στάσις ἢ τὸ σύγκλισμα. ¶ ὡς ἐπὶ νικῇ. ¶ 310. Λάχη] τὰς κλήρους ἡμῶν. 318. Χεῖρας φοίας ὑπορύπτει] ἢ φόνου κρύψαι θέλει. ¶ 319.

Neque viciſſim loqueris, ſed exſpuis ſermones,
Mihi nutrituſque & ſacratus.
Apol. Etiam vivus me paſces, neque ad altare cæſus:
Hymnum vero audies hunc ligatorium tui.

ANAPÆSTI.

Chor. Age autem, jungamus chorum, quoniam
Cantum exoſum
Oſtendere ſtatutum eſt,
Simulque proferre ut ſortes (*noſtras*) inter homines
Diſponit cœtus ſimul;
Recti judices cupimus fore.
Puras
Manus habentibus
Nulla a nobis ira adrepit,
Illæſus in æternum manet.
Ei vero qui celerate agens (quemadmodum hic *fecit*)
Sanguineas manus occultat,
Teſtes veræ mortuis
Faventes, ultrices ſanguinis
Certo apparemus.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Mater quæ me peperiſti, o mater
Nox cæcis & videntibus,
Pœnas audi. Latonæ enim filius
Inhonoram me facit,
Hunc auferens
Hinnulum, maternæ cædis
Expiationem propriam.
Super mactatum vero
Hic cantus, delirium,
Inſania, amentia,

¶ 319. Τοῖσι θανοῦσι] τοῖς ἀναιρεθεῖσι. ¶ 322. τρόπον ἄγνισμα] ἢ τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνιοῦντα ἢ Μᾶτερ] ἐπεὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ὀρέστου ἀγωνίζουσι, αἰτείως ἢ μητέρα ἑαυτῶν ὀνομάζουσι. ¶ 323. Καὶ δέ- φύσιν τῆς μητρός. ἄγνισμα δέ τινες εὐφήμως, τὸ δοκόσι] ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἐκδικοῦσι. ¶ 327. Μα- μόλυσμα. ¶ 331. Φρενοβλαβὴς] παρακίνησις τῶν φρενῶν.

Υμνες ἐξ ἐριπύων,
Δείσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὔων βροτούς.

ἀντιστροφὴ α.

Τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως
Ἔχειν, θανάτων τοῖσιν αὐτουργίαι
Ξυμπέσωσιν μάταισι,
Τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν
Γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ'
Οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
Τόδε μέλος, παρακοπὰ,
Παραφορὰ, φρενοδαλὶς,
Ὑμνος ἐξ ἐριπύων,
Δείσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὔων βροτούς.

στροφὴ β.

Τηγεμέταισι λάχη
Τάδ' ἐφ' ἁμῖν ἐκράνθη·
Ἀθανάτων δ' ἀπέχειν
Χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
Συνδαίτως μετάκοινος.
Πελλεύκων δὲ πέπλων
Ἀμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
Δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
Ἀνατροπὰς, ὅταν Λρης,
Τιθασσὸς ὤν, φίλον ἕλῃ·
Ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
Κρατερὸν ὄϊδ', ὁμοίως
Μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος τέυ.

¶ 332. Τμν⊙ ἐξ] ὕπὸ Ορέσου ἢ μίλλεται θύεσθαι, λιχμήσεσ) ὕμν⊙ ἐξ ἡμῶν, ὡς ὕπὸ ἱερείω. παρακοπὰ, ὕγουν, ὃς αὐτὸ τὰς Φρένας παρακόψει. ¶ 333. Δείσμι⊙ φρενῶν] ὁ δεσμεύων αὐτὸ τὰς Φρένας. Αφόρμικ⊙] οὐ γὰρ ἐν ὀργανικοῖς μουσικοῖς γίνεται ὕτος ὁ ὕμν⊙. ¶ 334. Λὔων βροτούς] ὁ ξηραίνων τὰς βροτούς. ¶ 335. Διανταία] ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη. ¶ 337. Αὐτουργίαις] αὐτοφονίαις. ¶ 339. Τοῖς ὁμαρτεῖν] τούτοις ἡμᾶς ἀκολυθεῖν, ἕως ὑπθάνῃ ὁ τοιοῦτ⊙. ¶ 340. Θανὼν] λείπει τὸ, γίνῃ.

Hymnus Furiarum,
Ligatorius animorum, abſque lyra
Cantatus, exſiccans mortales.

Antiſtrophe 1.

Hanc enim ſortem validum
Fatum ſtatuit firmiter
Manere, quibus cædium perpetratio
Inanis contigit,
Hoſce perſequamur, donec
Sub terra veniat: mortuus autem
Non admodum liber eſt.
Super mactatum vero
Hic cantus, delirium,
Inſania, amentia,
Hymnus Furiarum,
Ligatorius animorum, abſque lyra
Cantatus, exſiccans mortales.

Strophe 2.

Natis nobis ſortes
Hæ aſſignatæ ſunt:
Ab immortalibus vero manus
Abſtinere, neque quis nobis eſt
Conviva communis.
Candidarum veſtium
Expers, exſors ſum:
Domuum enim ſuſcepi
Everſiones, quando Mars,
Mitis cum ſit, amicum interficiat:
In hunc, o, irruentes,
Quamvis validum, ſimiliter
Perdimus ob ſanguinem recentem.

γλωσ). ἵνα ᾖ, σὺκ ἰλιυθερ@ γλωσ), ἀλλὰ πάλιν κολάζ). ¶ 342. Ἐπὶ ᾗ τῷ] ἐφυμνιον αὐτῷ χρῆται. λέγεται ὃ καὶ μεσόφθεγμα. ¶ 348. Λαχὼ] γέρα. ¶ 350. Ἀδικατων δ' ἀπέχειν] μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς. ¶ 353. Παλαιγκων] νόθαμῦ ὅτι ἑορτὴ ἀγ ἀμπεχόνη καθαρὰ, πάγημ. ¶ 356. Οταν λρχς] ὅταν τις ἐχθρὸς συγγενὴς ὢν τὸν συγγενῆ φονεύσῃ. ¶ 357. Πίθασ@] εἰκεῖ@, φίλ@. ¶ 358. Ἐπὶ τὸν, ὦ] δῆλ μέσου τὸ, ὦ. ¶ 360. Λίματ@ νέᾳ] δῆλ τὸ νέον αἷμα ἢ νεωστὶ εἰργασμένα.

ἀντιστροφὴ β.

Σπευδόμεναι δ' ἀφιλεῖν
Τινὰ τάσδε μεῖμιας·
Θεῶν δ' ἀτέλεστον ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραίνειν,
Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς
Ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
Ἂς ἀπηξιώσατο.
Δέξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰ-
θέρι σεμναὶ, τακόμεναι
Κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
Ἡμιτέραις ἐφόδοις μελαπείμοσιν,
Ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφόνοις ποδός.

στροφὴ γ.

Μάλα γὰρ οὖν ἀλλομένα
Λαιψηρὸν βαρυπεσῆ
Καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
Σφαλερὰ ταυοδρόμοις
Κῶλα δύσφορον ἄταν.

ἀντιστροφὴ γ.

Πίπτων δ' οὐκ οἶδα τόδ' ὑπ' ἄφρονι
Λύμᾳ. τοῖον γὰρ ἐπὶ
Κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
Καὶ δυσφερᾶν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
Αὐδᾶται πολύστονος Φάτις.

στροφὴ δ.

Μένει γάρ· εὐμήχανοι
Δὲ καὶ τέλεοι, κακῶν
Τε μήμονες σεμναὶ,
Καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,

¶ 363. Ἐμαῖσι λιταῖς] εὐχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μοι τὸ βούλημα, ἢ μὴ εἰς μάχλυ μοι ἐλθεῖν. ¶ 367. Ἔθνος τόδε] τὸ τῶν Φοινίων. ¶ 371. Κατὰ γᾶν μινύθουσι] ἢ τὰς ὑψηλὰς καθαιροῦσιν. ¶ 377. Ταυοδρόμοις] τοῖς ταυοδρόμοις αὐτῶν κώλοις ἐπάγουσα τὰ σφαλερὰ μοι κῶλα. ἢ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἢ τοῖς ταυοδρόμοις γράφ) σφαλερὰ τὰ κῶλα, δίχ' ἢ ὑπεῖσαν αὐτοῖς ἄτλω δύσφορον ὑπ' ἐμοῦ. εἶτα, ἢ ταχυδρόμοις ἢ δύ-

Antiſtrophe 2.

Feſtinamus autem auferre
Hanc curam a quoquam,
Deorum immunitatem
Meis precibus ſtatuere,
Nec in quæſtionem venire.
Jupiter enim ſanguinem ſtillans
Abominandum hoc hominum genus ſermone
Suo non dignatus eſt.
Gloria etiam hominum, etiamſi ſub æthere
Veneranda, conſumpta
Sub terra deficit inhonora
Noſtro acceſſu pullato,
Saltibuſque pedum ſanguinolentis.

Strophe 3.

Exſiliens enim
A longe graviter cadens
Defero pedis robur,
Titubantia crura longo curſu defeſſis
Non ferendum damnum.

Antiſtrophe 3.

Cadens autem ſub animi noxa hoc non
Intelligit: tales enim in virum
Tenebræ ſcelus advolarunt,
Et obſcuras quaſdam tenebras contra domum
Profert multum luctuoſa fama.

Strophe 4.

Manet enim. promptæ vero
Et perficæ ſumus, & malorum
Memores graves,
Et a mortalibus difficulter demulcendæ,

ὑ δύναιτό μ' ἐκφυγεῖν. ¶ 379. Πάντων δ' ὅδε αὐτῷ λέγω. ¶ 384. Ἐυμένεσιν] λείπει τὸ, ἡμῖν. ὧδε] ἐξαφειῶν γὰρ οὐκ αἰσθάνεται ἡ κακή. ¶ 381. ἡμεῖς γὰρ εὐμένεσιν ἐσμεν, ἐπιτελεσικαὶ, ἃ τ' κακῶν μνήμονες. ¶ 387. Δυσπαρήγοροι] ὑ ταχέως παΚοίφας] σκότου φρενῶν. τὸ μῦσος κίφας εἶπεν. ¶ ραγορεύμενα ὑπὸ βροτῶν.
383. Πολύσπορος φάτις] κακὴ ἡ φήμη παρὰ ἡ εἴκει ἐπχεομένη

¶ 389.

Ατιμ' ἀτίετα δίμιαι
Λάχη Θεῶν διχοστατοῦντ' ἀηλίῳ λάμπα, δυσοδοπαίπαλα
Δερκομέναισι καὶ δυσεμμάτοις ὁμῶς.

ἀντιστροφὴ δ.

Τίς οὖν τάδ' εὐχ ἄζεται
Τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
Ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
Δοθέντα τέλεον; ἔστι δέ μοι
Γέρας παλαιὸν, οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
Τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κέφας.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν καταφθατυμένην,
Ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
Ἐνεῖμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
Ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
Ἐνθεν διώκω' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
Πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
Πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
Ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα,
Τίνες ποτ' ἐστέ· πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
Βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
Ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
Οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις,
Οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασι.
Λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
Πρόσω δικαίων, οὐδ' ἀποστατεῖ θέμις.

¶ 389. Λάχη θεῶν] ἀφαιρεμβία τῶν θεῶν τῷ σχίζοντι αὐτοῖς σκότος. Ἄλλως. μετεγχρώμωμα λάχη, ὑπὲρ ἃ τιμώμενα ὑπὸ θεῶν. ¶ 390. Δυσοδοπαίπαλα] δυσπεραθῆ ἢ τραχέα ζῶσι ἢ τοῖς θνήσκουσι. ¶ 395. Τὸν μοιρόκραντον] τὸν ὑπὸ μοιρῶν ἢ θεῶν τετελεσμένον. ¶ 396. Ἔστι δέ μοι] ἔπεσι. ¶ 400. Πρόσωθεν ἐξήκουσα] ὅτι ἐχίματος ἔχεται. ¶ 401. Ἀπὸ Σκαμάνδρου] Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους

Infames incelebres proſequentes
Deorum ſortes dubia
Opaca lampade, non inveſtigandas
Tam a videntibus quam cæcis.

Antiſtrophe 4.

Quis igitur mortalium hæc non veneretur
Et metuat,
Meam audiens legem
A fato conſtitutam a Diis
Datam perfectam? ſupereſt mihi
Præmium antiquum, neque
Ignominiam conſequor, quamvis ſub terra
Stationem obtinens, & tenebras Solis expertes.

IAMBI.

Miner. A longe exaudivi ego vocis clamorem,
Quam a Scamandro pervenientem,
Duces & primores Achivorum,
Captivæ pecuniæ ſortem magnam,
Attribuerunt quicquid eſt in æternum mihi,
Selectum munus Theſeos poſteris:
Unde veni propere indefeſſo pede,
Abſque alis vento implens ſinum ægidis,
Pullos adultos adjungens currui.
Novum vero cernens hoc terræ commercium,
Nihil quidem timeo, admiratio vero oculis ineſt,
Qui tandem eſtis: omnes autem in commune alloquor;
Hunc etiam hoſpitem inſidentem ſimulacro meo,
Et vos nulli mortalium generi ſimiles,
Nec inter Deas a Diis viſas,
Neque mortalibus formis ſimiles.
Deformem vero proximos conviciari
Longe a recto eſt, & abeſt Juſtitia.

ναίσε πόλεως Σιγεΐου· ἴδοξεν ὧν μνησιμαχίᾳ λῦσαι τὸ πόλεμον· ᾗ ὑπὲρ μὲν Μυτιληναίων ἐπελίμνη Πιτθακὸς, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων, Φρύνων. ὑπηθέν· ἢ Φρύνων· διελύθη τὰ τ' μάχης. ἔοικεν οὖν παροιμίᾳ Ἀθηναίος ὁ λίχνος· εἰς τὸ ἀντίχειρ πάλιν Σιγεῖ, λέγων τὸ θεὸν ἐκεῖθεν ἰλαλύθειναι. Καταφθεμβλῶν] καταφθάσας. ¶ 407. Κλῶσιν αἰγίδ·] ὡς ἀμφὶν χρεμβὼν τῇ αἰγίδι. ¶ 413. Σπαρτῶν γῆν] ἢ σπειρομβῶν. ¶ 416. Δμῳφὸν] ἄμορφον· ὅσα, ἃ δυσίᾳ με ἐφ' ἧς ἄπεσ ἀντιβλέξαι.

Χο. Πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
Ημεῖς γάς ἐσμεν νυκτὸς αἰπᾶ τέκνα.
Αραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.
Αθ. Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
Εὐ Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.
Αθ. Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
Εὐ. Βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
Αθ. Καὶ τῷ κλαόντι τοῦτο τέρμα τῆς σφαγῆς;
Εὐ Οπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
Αθ. Η καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρρᾴζεις φυγάς;
Εὐ. Φοιτὺς γὰς εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
Αθ. Αλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
Εὐ. Πού γὰς τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
Αθ. Δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγος πάρα.
Εὐ. Αλλ' ὅρκον οὐ δίξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
Αθ. Κλύων δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
Εὐ. Πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ.
Αθ. Ορκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
Εὐ. Αλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
Αθ. Η κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
Εὐ. Πῶς δ' οὔ; σέβεσαι γ' ἀξίαν τ' ἐπαξίων.
Αθ. Τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
Λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
Τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
Εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
Ησαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
Σιμὸς πρεσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος·
Τούτοις ἀμείβου· πᾶσιν ἰσμαθής τι μοί.
Ορ. Ανασσ' Αθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
Οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχω μύσος
Πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφιζομένη βρέτας.
Τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
Αφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμον,

¶ 419. Λίαν ἦ] σκετικά. ἢ θρυλικά· ἢ αἰάζειν περισσότερα. ¶ 421. Επαινύμους] τὰ ἐπώνυμα εἰς καλῶς. ¶ 426 Ορ.] ω τῷ ᾠδῇ. ¶ 427. Επιρράζεις] ὀνειδίζεις, ὀλιβάκεις. ¶ 429. Αλλης ἀνάγκης] ὡ ἐρωτήσεν, μὴ ἐξ ἀνάγκης τῦτο πεποίκας; ¶ 431. Δυοῖν παρόντοιν] ὑμῖν μὲν, κατηγορεῖν ἐκείνῃ δ', ἀπολογεῖσθαι. Μηδὲ δίκην δικάσης πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσῃς. Απλως. δυοῖν, σὲ ἢ Ορέστ. ¶ 432. Αλλ' ὅρκον ἂ δίξαιτ' ἄν] μὴ σεσύρτηνε αὐτῷ ὅρκον, ἢ ἀξ τῦτο θέλει νικᾶν. ὕτως, φησί, φανερὸν ἐσι τὸ κατ' αὐτὸν

Chor. Audies cuncta breviter, o Jovis filia.
Nos ſumus Noctis æternæ filiæ:
Diræ vero vocamur in ædibus ſub terra.
Min. Genus quidem novi, & unde nomen obtines.
Eum. Honores meos ſtatim audies.
Min. Intelligam ſi quis aperte loquatur.
Eum. Homicidas ex ædibus arcemus.
Min. Et hoc interfectori cædis eſt terminus?
Eum. Ubi gaudere nuſquam moris eſt.
Min. Numquid & tale exilium huic inclamas?
Eum. Matricida enim fore dignatus eſt.
Min. Nullius aliæ neceſſitatis metuens iram?
Eum. Ubi enim tantus ſtimulus ac matrem interficere?
Min. Duobus præſentibus dimidium ſermonis adeſt.
Eum. At juramentum neque in ſe recipere, neque dare vult.
Min. Malis haberi juſta quam juſte agere.
Eum. Quomodo? dic: verborum prudentum non indiga es.
Min. Dico, iniqua vi juramenti haud vincere.
Eum. Verum examina, litem vero juſte dirime.
Min. Numquid penes me erit cauſæ finis?
Eum. Quidni? veneramur dignam e dignis.
Min. Quid ad hæc, hoſpes, reſpondere vis?
Referens vero patriam, & genus, & ærumnas
Tuas, deinde propulſa hanc querelam.
Si modo cauſa fretus, ſimulacrum hoc
Sedes amplexus prope domum meam
Venerandus ſupplex, inſtar Ixionis;
His omnibus reſponde quod mihi captu facile ſit.
Oreſt. Regina Minerva, primum ex poſtremis
Tuis verbis argumentum capiam magnum.
Non ſum contaminatus, neque inquinamentum contrahit
A manu mea amplectenti ſimulacrum tuum.
Horum vero ſignum tibi proferam magnum:
Mutus ut ſit cædis reus, lex eſt,

αὐτὸν, ὡς μήτε αὐτὸν δύνασθαι ὁμόσαι ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτος, μήτε θέλειν ἡμᾶς ὅρκου αἰτῆσαι, εἰ δικαίως τῷ ναῷ τῷ Διὸς καθαρθησόμενος. πρῶτος γὰρ αὐτὸν κολάζομεν. ¶ 435. Ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια] ἐξίων, φόνου ποιήσας, ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διός. ¶ οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδίκων ὅρκῳ φεύγειν ἢ κατηγορίαν 445. Δικείσθω] Ἀποκείσθω μοι τὸ ἔγκλημα. ¶ ἀπορρίψει γάρ. ¶ 438. Ἐπαξίων] ἀξίων ὄντων γο- 448. Προσρίπτοις] ἐπαγῇς. ¶ 451. Παλαμναῖον] γέων. ¶ 441. Τόγον] αὐτῷ τῷ, ἔγκλημα. ¶ φονέα.

Εστ' ἀι πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
Σφαγαὶ καθαιμάξωσι πεθήλυ βοτοῦ.
Πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα·
Οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πέρας.
Ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκπωδῶν λίγω.
Γίπος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσῃ τάχα.
Αργεῖός εἰμι, πάτρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Αγαμέμνων' ἀνδρῶν γυναικῶν ἀρμόστορα·
Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ιλίου πόλιν
Εθηκας. οὕτος ἔφθι· οὐ καλῶς, μολὼν
Ες οἶκον' ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
Μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασι.
Κρύψασα, λυτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
Καγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
Εκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
Αντικτόνοις παιαῖσι φιλτάτῳ πατρός.
Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
Αλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
Εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαμι τοὺς ἐναιτίους.
Σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
Πράξας γὰς ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
Αθ. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
Φόνου δίκαρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
Αλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
Ικέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
Ομως δ' ἄμομφοι οὖτα σ' αἰροῦμαι πόλει.
Λῦται δ' ἔχουσαι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος παηφόρου,
Χωρεῖτ' αὖθις· ἰὸς ἐκ φρενημάτων
Πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μέπα,
Πέμπειν δὲ δυσπήμαλ' ἀμηχάνως ἐμοί.

¶ 455. Οἴκοισι] ἢ εἰς οἶκον εἰσῆλθεν, ἢ οὐδέποτε μετέλαβον. ¶ 456. Φροντίδα] τὴν τῦ μάντεως. ¶ 459. Αρμόστορα] διάκονον, βασιλέα. ¶ 460. Ξὺν ᾧ σὺ] ἀφ' τούτου φιλοσοφεῖ ἡ θεός. ¶ 462. Κελαινόφρων] δολόφρων. ¶ 463. Ποικίλοις ἀγρεύμασι] τῷ πέπλῳ. ¶ 464. Λυτρῶν ἐξεμαρτύρει] ἐκήρυττε ἢ ἀφ' ἧς ἐπηχούσης ἡ λυτρῶν ἠρώμην αὐτῇ φόνου. λέγει γὰρ, μὴ τὸ φονεῦσαι, γνώμῃ ἐξαγαγεῖν ἢ δεῖξαι τοῖς πολίταις. ¶ 468. Καὶ τῶνδε κοινῇ] πάντων. τοῦτο ἢ ὡς ἐγὼ τὸ, λύπης ἀνάγκης ἔστι νους τρίτου κῶλον; ¶ 472. Τάδ' αἰνέσω] τὰ κρίσιν ἀπεβαίνοντα, ἐκεῖνα ἂν ἡ, ἐπαινέσω. ¶ 473.

Donec a viro ſanguinis expiatorio
Cæde lactentis pecudis cruentetur.
Dudum in aliis ædibus hæc mactavimus,
Et animalibus & fluentis liquidis.
Hanc curam ſic longe removeo.
Meum autem genus ut ſe habeat, ſtatim audies.
Argivus ſum, patrem vero noſti optime,
Agamemnonem, nautarum Ducem,
Quicum tu Trojam Ilii urbem funditus
Evertiſti. hic obiit inhonore, domum reverſus:
Ipſum vaſta mea mater
Interfecit; & variis reticulis
Occultans; lavatrinarum teſtata eſt cædem.
Egoque reverſus, exulans antea temporis,
Interfeci matrem, neque id nego,
Pœnis viciſſim lethalibus ob chariſſimi patris necem.
Et horum in commune Apollo particeps fuit,
Dolores prædicens ſtimuli inſtar pungentes cor,
Si horum quicquam non facerem adverſus cædis authores.
Tu, utrum juſte necne, litem dirime.
Tecum enim agens omnino hæc laudabo.

Min. Res major eſt quam ut mortalium quis exiſtimet
Se poſſe dirimere: nec mihi quidem licet
Cædis litem celeriter vindictam provocantis determinare.
Nihilominus & tu inſtructus
Supplex veniſti purus innoxius ad ædes (*meas*)
Simulque inculpatum te exiſtentem recipio in urbe.
Hæ vero habentes portionem infelicem,
Nec conſecutæ victoriam,
Retrocedant: venenum ex animis
Terra cadens, haud ferendus æternus eſt morbus:
Hæc quidem utramque partem manent;
Concoquere ægre maturanda poſſum.

473. Εἴτις οἴεται] εἴτις οἴεται τὸ πρᾶγμα τόδε βροτὸς δικάζειν, μεῖζον ἢ κατὰ ἀνθρώπους οἴεται. ἐμοὶ δὴ σοὶ φόνων δικάζειν, οὐχ ὅσιον. ¶ 475. Οὐμὸν μύτε δίκας] φόνης ἰφ' οἷς ταχίως μλωίσεσι ἐρεννύες. ¶ 476. Κατηρτυκὼς] τίλιον ἢ ἡλίκιαν. τῦτο δ' ὑπὸ τῶν ζώων. ¶ 477. Ἀβλαβὴς δόμοις] δ' τότε ἱλεὼς δας αὐτῷ χρησὸς ὑπολίπεσθαι. ¶ 478. Λιξῦμαι πόλιν] δέχομαι ἐν τῇ πόλει. ¶ 479. Οὐκ ἐνέτιμητον] ἐνπαράπτητον, ἐνχερῆ, ἐνάφεσον. δυσάμεσοι φόσεσι σὸν αὐτοι. ¶ 480. Τυχεῦσαι] αὐδ' δ', τυχεῖσαι αὐτοι. ¶ 484. Πέμψειν δ'] πέμψειν αὐτὰς ἀμωίτως, δυσχερὶς ἔσιν ἰμοί.

Επὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπίσκηψιν τόδε,
Φόνων δικαστὰς ὁρκίῳ αἱρουμένους,
Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
Τμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
Καλεῖσθ' ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
Κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
Ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως·
Ὀρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρενός.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Νῦν καταστροφαὶ νέων
Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα καὶ βλάβα
Τοῦδε μητρακτόνου.
Πάντας ἤδη τόδ' ἔργον
Εὐχειρίᾳ συναρμόσει βροτούς.
Πολλὰ δ' ἴτυμα παιδότροφα
Πάθεα προσμένει ταχεῖ-
σι, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

ἀντιστροφὴ α.

Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
Μαιάδων τῶνδ' ἐφέ-
ψει κότος τις ἐγμάτων·
Πάντ' ἐφήσω μόρον.
Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν,
Προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
Λήξει τ' ὑπόδουσίν τε μόχθων
Οὐκέτ' οὐ βέβαια· τλά-
μων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.

¶ 485. Επίσκηψιν τόδε] ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν. 490. Τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα] τὰ βέλτιστα. ¶ 492. ¶ 486. Φόνων δικαστὰς ἑκείων] οἵων ἐκείνους δικαστὰς ἐγὼ θήσω. ¶ 487. Εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον] διστάζει γὰρ τὸ Αρεοπαγιτικὸν συνέδριον. ¶ 488. Τμεῖς δὲ μαρτύρια] ὑμεῖς δ' ὅρκους αὐτὸν αἰτήσατε. ¶ Ὀρκον περῶντας] ὅρκον διδόντας. ¶ 493. Νῦν καταστροφαὶ] λέλυται εὐτρεπίσαι δικαιῶ. ὁ δ' Ορέστης ἱκετεύων μᾶλλον. αἱ δ' ἐρινύες θρηνοῦσιν αὐτόν. μέλλω δ' οἰκεῖον ᾄσουσι τῇ ἑαυτῶν στρατιᾷ. ¶ 497.

Ηδη

Verum quandoquidem res huc pervenit,
Cædis Judices juramento obligatos ſeligens
Hanc legem in æternum duraturam feram.
Vos autem teſtimonia & argumenta
Vocate in auxilium cauſæ juramenta.
Secernens vero civium meorum optimos
Veniam, ad recte dirimendam hanc cauſam:
Juratos nihil iniquum proferre.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Nunc everſio novarum
Legum, ſi vicerit
Cauſa noxia
Hujuſce matricidæ.
Omnes jam mortales hoc
Facilitati adaptabit (*ad idem aggrediendum promptos faciet.*)
Multi impuniti a liberis illati
Dolores manent parentibus,
Identidemque in poſterum erunt.

Antiſtrophe 1.

Neque Furiarum quæ mortales inſpectant
Adrepet ira aliqua
Hiiſce facinoribus:
Omne permittam fatum.
Audiet enim alius aliunde
Proferens proximorum ærumnas,
Initium & ſucceſſionem laborum
Non amplius quieta. miſer quis
Fruſtra conſolatur ſe.

Μὴ τόδ' ἔρχοτ] τὸ μητροκτονεῖν. ¶ 502. Βροτοκτόνων] τῶν τὰς βροτὰς σκοπούντων. ¶ 503. Μαινάδων] ἡμῶν, δηλονότι. ¶ 505. Πάντ' ἐφήσω μόρον] κἀκάτι τινὰ μὲν ἔνομον ἠγήσαμαι μόρον, τινὰ δ' οὐκέτι τινὰ μὲν ἔνομον ἠγησαμαι μόρον, τινὰ δ' οὐκέτι· ἀλλὰ πάντα ἐφήσω μόρον, ὅπως τις βούλεται ἀνυμνεῖν. ἢ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλοις ἀνυμνεῖν. ¶ 506. Πεύσεται δ' ἄλλος] ἀεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται, ἢ ἃ γίνεται κακῶν ἀναπαυσις. ¶ 508. Τιτύδοντιν] διαδοχήν. ¶ 510. Μόλις παμπονεῖ] παθών δέ τις, μάτην ἑαυτὸν παραμυθεῖται τῇ εἰς ἡμᾶς ἐλπίδι. ἢ, ἕκαστος ἢ Ϝ φονέων παρηγορητὴν δύνῃ. τλήμων γὰρ ὁ ἀνειδὴς· οὐδ' ὧδε τλήμων.

¶ 511.

στροφὴ β.

Μηδέ τις κακλησκέτω
Ξυμφορᾷ τετυμμένος,
Τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
Ἰὼ δίκα,
Ἰώ, θρόνοι τ' ἐρινύων.
Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴς
Ἢ τικοῦσα ποπαΐκης
Οἶκτον οἰκτίσαιτ'· ἐπει-
δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας.

ἀντιστροφὴ β.

Εσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εἰ
Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
Δυμαίνει καθήμενον.
Ξυμφέρει
Σωφρονεῖν ὑπὸ στέγει.
Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
Καρδίας ἀτρέφων,
Ἡ πόλις βροτὸς θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

στροφὴ γ.

Μήτ' ἄναρκτον βίον,
Μήτε δισποτούμενον
Λίτεσθαι.
Ἅπαντι μέσῳ τὸ κράτος
Θεὸς ὤπασεν, ἄλλα
Ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
Ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
Δυσσεβείας μὲν ὕβρις
Τίκτει ὰς ἐτύμως·
Ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν,

¶ 511. Καλησκέτω] ὑμᾶς δηλονότι. ¶ 513. Τὸ δεινὸν] ἀ παναρχῆ τὸ δεινὸν ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ. Θροούμενος] θρεῶν. ¶ 516. Ταῦτά τις] ἀναμέμιγε πατὴς ἡ μήτηρ ὑπὸ παιδός. ¶ 519. Πιτνεῖ δόμος δίκας] ἐπειδήπερ ἄλλα τὰ δίκαιον. ¶ 520. Εσθ' ὅπου] ἔστι ἢ οὐκ εὐθείας τὸ σὸν. ¶ 524. Σωφρονεῖν] ἄντι καθήμενον ὑπὸ σίνει σωφρονεῖν. ὡς τί ἔλεγε, ὑπὸ τῷ δίκῃ. ἔστ ἢ οὐκ εὐθείας τὸ φρενῶν.

Strophe 2.

Neque quis invocet nos
Calamitate percitus,
Hoc verbum inclamans,
Eheu Juſtitia!
Eheu Furiarum throni!
Talem fortaſſe pater quis
Aut mater recens vulnerata
Ejulatum ejulet: quandoquidem
Cecidit domus Juſtitiæ.

Antiſtrophe 2.

Aliquando ſeveritatem
Et animorum inſpectionem
Incumbentem metuit.
Proficuum eſt
Sana mente fore, ob dolorum metum.
Quis vero nihil in luce
Cordis enutriens,
Sive urbs ſive homo ſimiliter,
Amplius veneretur Juſtitiam?

Strophe 3.

Neque vitam legibus ſolutam,
Nec tyranno ſubditam
Laudes.
Medio omni robur
Deus dedit: alia
Aliter inſpicit.
Compendioſe dico,
Impietatis filia eſt
Injuria quam certiſſime:
E ſanitate vero animi provenit

φρενῶν. ¶ 530. Μήτε δεσποτούμενον] ἀλλὰ ἀρίστην τοῦτον ἐφαπλέμενον. παρέσειν οἱ μὲν πανταχοῦ τυραννούμενοι, κακῶς βιῶσιν· οἱ δ' ἄναρχοι, ποτερῶς. ¶ 533. Λλλα] ἄλλα ἄλλως ἐφερᾶ ὁ Θεὸς· ἐῶ· ἔστι δίκη. ¶ 535. Ξύμμετρον] σύντομον. ¶ 537. Τίκτ@] ὕβρις γίνεται. οἱ δ' ἀρξάμενοι ἐκ θείας καταφρονεῖν, ὑβρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ¶ 538. Εκ δ' ὑγιείας] ἐκ δ' ἰσότης ἴσην φρένας. νέον δ' φρενῶν τὴν δυσεβειαν φασιν· ὑγίαναν δ', ἐξ ἧς ἀν τὶς ἡ τιμὴ ἐξ ἐκείνης δ', ὕβρις.

Ο πᾶσι φίλος καὶ
Παλίυκτος ἄλβος.

ἀντιστροφὴ γ.

Ες τὸ πᾶν δέ τοι λίγω,
Βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
Μηδέ τι,
Κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ
Ποδὶ λαξ ἀτίσῃς.
Ποιναὶ γὰρ ἕπονται,
Κύριον μένει τέλος.
Πρὸς τάδε τις τοκέων
Σέβας εὖ προτίων,
Καὶ ξυοτίμους
Δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ-
δόμενός τις ἔστω.

στροφὴ δ.

Ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ,
Δίκαιος ὤν, οὐκ ἄολβος ἔσται·
Παντάλεθρος οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.
Τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παραιβάδαν,
Τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,
Βιαίως ξὺν χρόνῳ καθῆσθαι,
Λαῖφος ὅτ' ἂν λάβῃ πίνος
Θρασυμήτας κεραίας.

ἀντιστροφὴ δ.

Καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-
δὲν· μέσᾳ δυσπαλίᾳ ται δίκᾳ·
Γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θυμοργῷ,
Τὸν οὔποθ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
Δύαις λίπασθαι, οὐδ' ὑπέρβαντ' ἄκραν·
Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ἄλβον

¶ 541. Ες τὸ πᾶν] καθολικῶς λέγω τὸ ὅλως μὴ ἐκφεύγειν τὰς ἱερωμένας τελμῶντα. ἀντὶ τοῦ, τὸν ἄδικον. Παρόμοιον. ¶ 543. Μηδέ τι] τὶ ὠδίκει. ¶ 547. Ποιναὶ γὰρ ἕπονται] ἀκολουθεῖ τοῖς ἀσεβοῦσι. ¶ 553. Ἀνάγκας ἄτερ] ἐκ χρείας ἀνάγκης δίκαιος ὤν. ¶ 556. Τὸν ἀντίτολμον] τὸν τὰ ἐναντία πάντοθεν συντεταγμένα. ¶ 558. Καθῆσθαι] κατὰ τῶν χειμαζομένων, τραπῆναι. ἀντὶ τοῦ, ταπεινωθῆναι. ¶ 559.

Omnibus chara &
Votis expetita felicitas.

Antiſtrophe 3.

In ſumma vero dico,
Altare Juſtitiæ reverere:
Neque ipſam,
Lucrum reſpiciens, impia
Pedis conculcatione ignominia afficias.
Vindicta enim aderit,
Firmus manet finis.
Ad hæc vir parentes venerandos
Honoret admodum,
Et hoſpites honorantia
Ædium commercia
Revereatur.

Strophe 4.

Porro vir qui non coactus
Juſtus fuerit, infelix non erit:
Funditus perire nunquam queat.
In contraria audacem legum violatorem dico,
Omnia commiſcentem injuſte,
Violente tandem naufragium facere,
Cum velum invaſerit tempeſtas
Fracta antenna.

Antiſtrophe 4.

Invocat autem non audientes:
Medio concutietur turbine.
Ridet Deus hominem audacem,
Nunquam hoc gloriantem, cernens inextricabili
Infortunio quaſi loro vinctum, nec ſcopulum prætergreſſum:
Priorem felicitatem

¶ 559. Πόνῳ-] ἀτυχία. ¶ 561. Ἀκούοντας οὐδὲν] τοὺς θεούς. ¶ 563. Γελᾷ] γελᾷ, φησὶν, ὁ δαίμων ὅτι τῷ ἀδίκως πάσχοντι τὸν μηδέποτε σεσωσόμενον τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δίκῃ νωθρόγυμνον καὶ χαλινωθέντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ λέπαδνον. ¶ 566. Τὸν πέλας ὄλβον] τὸν πλουτοῦντα δὲ ὄλβον ἑαυτῷ σφοδρεύοντας τῷ βραχεῖ τῆς δίκης ἄλατο.

Ερματι προσβαλὼν δίκας,
Ωλιτ' ἄχλαυστος, ἄϊστος.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.
Η τ' οὖν διάτορος Τυρσηνικὴ
Σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πλησουμένη,
Τερπέτω γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
Πλησουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,
Σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς,
Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον
Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.
Χο. Ἀναξ Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτος,
Τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος, λέγε.
Απ. Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
Ἱκέτης ἑδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
Ἐμῶν· φόνῳ δὲ τῷδ' ἐγὼ καθάρσιος,
Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
Τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
Ὅπως ἐπίστα, τήνδε κυρώσων δίκην.
Αθ. Ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
Εὐ. Πολλαὶ μέν ἐσμεν, λίξομεν δὲ σωτόμως.
Ἑπος δ' ἀμείβου πρὸς ἕπος ἐν μέρει τιθείς.
Τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
Ορ. Ἔκτεινα· τούτῳ δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.
Εὐ. Εν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
Ορ. Οὐ κωμέπω πω τόνδε κομπάζεις λόχον.
Εὐ. Εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
Ορ. Λέξω. ξιφηλατῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
Εὐ. Πρὸς τοῦδ' ἐπίσθης; καὶ τίνος βουλεύμασι;
Ορ. Τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

¶ 569. Κήρυσσε] κληρώσασα λέξωσι τὰς ἀρέσους, ἄγει δικάσοντας. καθεζόντων ἢ αὐτῶν ἐν μέσῳ πᾶσα, κελεύει δὲ τὴν σάλπιγγα ἢ ἡ κήρυξ σιωπὴν γενέσθαι, ὡς μὴ ἀκούσῃ μόνη ἡ κήρυξ. ἔστι ἢ πῶς τὰ νέον ἴδη ἀναχεοντίζει. ὦ γὰρ νῦν γένοι· ταῦτα τὴν Αθηνᾶν εἰσάγουσαν λέγουσιν. ἐχώντο γὰρ τῆ σάλπιγγι αὐτίχρων τὸ πλῆθος θέλοντες. Κατεργάθου] κατέχει, κώλυε. ¶ 574. Ἀρήγει] συμφέρει. ¶ 575. Λίαν] διωνικῶς ἀντὶ τοῦ αἰεί. ¶ 576. Καὶ τῶνδ' ὅπως] Ἀρεοπαγιτῶν. ¶ 577. Ὧν ἔχεις] ὧν ἐκληρώθης, θηλυνόμενος μαντείων. παραφανεῖται δ' Απόλλων, ταῦτα φησιν. ¶ 579. Καὶ μαρτυρήσων] ὅτι οὐκ ἔστιν εἰσαγὼς· ἐκαθήρω γὰρ αὐτόν. ¶ 582. Καὶ ξυνδικήσων] συνδίκους λέγονται οἱ ἴσον μέτεσιν

Scopulo Vindictæ impingens,
In perpetuum periit indefletus ignotus.

IAMBI.

Min. Promulga, præco, & multitudinem cohibe.
Aures penetrans Tyrrhena
Tuba, humano ſpiritu impleta,
Intentam vocem proferat multitudini.
Repleto enim hocce concilio,
Tacere præſtat, & leges meas ediſcere
Totam urbem in perpetuum:
Et ut horum recte dijudicetur cauſa.
Chor. Rex Apollo, quæ habes, retine.
Dic quid tibi cum hac re.
Apol. Teſtimonium ferens veni: eſt enim ædium
Supplex hic vir, ædium mearum
Domeſticus: hujuſce autem cædis expiatorius ſum ego;
Simulque cauſam ipſe ago: verum incuſor
Hujuſce maternæ cædis. tu vero introduc
Ut noſti, hanc confirmans cauſam.
Min. Veſtrum eſt loqui, introduco vero cauſam.
Actor primus initio loquens
Fiat totius rei verus informator.
Eum. Multæ quidem ſumus, compendio vero loquemur.
Reſponde autem verbum verbo vicißim adaptans.
Dic primum utrum matrem interfeciſti.
Oreſt. Interfeci. hoc nullatenus nego.
Eum. Unum quidem hoc eſt trium egregiorum facinorum.
Oreſt. Non jacenti (*devicto*) hunc jactanter profers ſermonem.
Eum. Oportet ut dicas quomodo interfeciſti.
Oreſt. Dicam. manu gladio armata collo vulnus infligens.
Eum. Ab hoc perſuaſus es? & cujus conſiliis?
Oreſt. Hujuſce oraculis: teſtis mihi adeſt.

τεσιν ἐν τῇ δίκῃ τὴ αἰτίαν. ¶ 585. Τμῶν] τῆ ἐμὴ μητρὸς, τί ἢ λαὶ σὰ πίγαθε ἐυδαίμονα λαβίδας δίκ γυναῖκα; ¶ 592. Τρεῖν παλαισμάτων] ἐκπαίωκας. νων. Εἰσαγω ἢ νῦν δίκην] ἔρα τὸ δικαστήριον. ¶ 586. Ο γὰρ δικάων] ὁ κατηγορῶν. ¶ 588. Παλαιὶ μὲν ἰσμὲν] τῦτο μὲν πρὸς τὰ τρεῖς, ἄλλα πρὸς τ χορόν. ἦ γὰρ ἦσαν. ¶ 589. Ἐπ' ἀμφίβλ] ἀντεχκῶς πυθόμενοῦ. εἰ μὲν ἐυσλογοῖ, ὑπευθυνῶ ἴσται· εἰ ἢ ἀγνοεῖτο, ἐλεγχέσθ. ἢ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὰς

ἢ μεταφορὰ δὲ ἰσὶ λὸπὸ τῆ παλαισάντων, εἰ δεῖ τοῖς τρεῖς πλάσασιν ἀρίζει τῶν ἡττᾶσι. ¶ 595. Ξιφυλκῇ χειρὶ] πλατέᾳ. αἱ μὲν γὰρ τ αἰτίαν ἢ φύσις πυτάτου ὁ ἢ, πρὸς τὸ πᾶς, ξίφει, φησὶν· οἷς τὸ, μὴ δὲ ἰμῶν ἰότητα.

Εὐ. Ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
Ορ. Καὶ δευρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
Εὐ. Αλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
Ορ. Πέπαυθ', ἀραγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
Εὐ. Νικρεῖσι τῶν πέποιθε μητέρα κτανών.
Ορ. Δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.
Εὐ. Πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
Ορ. Ανδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
Εὐ. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.
Ορ. Τί δ' οὐκ ἐκείνη ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
Εὐ. Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
Ορ. Εγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
Εὐ. Πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,
Ζώσης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;
Ορ. Ηδὴ σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Απολλον, εἴ σφι σὺν δίκῃ κατέκτανεν.
Δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
Αλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
Δοκεῖ τόδ' αἷμα, χρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
Απ. Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Αθηναίας μέγαν
Θεσμὸν δικαίως, μάντις δ' ὧν οὐ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
Ο μὴ κελεύσει Ζεὺς ὀλυμπίων πατήρ.
Τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει μαθεῖν.
Βουλὴ πιφαύσκω δ' ὕμμ' ἐπισπίσθαι πατρός.
Ορκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
Χο. Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
Φράζειν Ορέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
Πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
Απ. Οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
Διοσδότοις σκήπτρουσι τιμαλφούμενον,

¶ 599. Καὶ δευρό γ' αἰεὶ] ἴως δεῦρο. τὸ, αἰεὶ, τὸν δὲ, ἴως, τάττουσιν Αττικοὶ πολλάκις. Δεῦρο μὲν μοι τόνδ' αἰεὶ τινοι λόγον. ¶ 600. Τάχα] αὐτὰ τῶ, ἴσως. ¶ 601. Πέμπει πατὴρ] ὡς ὑμῖν ἔπεμψεν ἡ μήτηρ, ὕτω βοηθὸς κἀμοὶ πέμψει ὁ πατήρ. ¶ 603. Προσβολὰς] συντυχίας. ¶ 604. Δίδαξον τὺς δικάζοντας;] πανήγυρις φησὶ, μὴ ἡμᾶς δίδασκε, ἀλλὰ τοὺς δικαστάς. ¶ 605. Ανδροκτονοῦσα] ἐμὲ κτείνουσα ἐδίκησεν. ¶ 606. Τοὶ γὰρ σὺ μὲν] πῶς ὢν λέγεις ὅτι ἠδίκησέ με; πῶς ἢ Αγαμέμνονα, ὅτε ἀπέβανε δ' αὐτὸν; ¶ 607. Τί δ' οὐκ ἐκείνην] σὺκ εἰ τίθνηκας, τύτε αἰτία εἶ σύ. πῶς ἂν ἐδίωκες; ὥστε νῦν δὲ ἀποθανοῦσα, δία τ' ἐκ αἰτίαν ἀπέθανεν. ¶ 609. Εγὼ δὲ μητρὸς] ἐγὼ οὖν ὅμαιμός εἰμι τῇ μητρός; ¶ 611. Απεύχῃ] τὸν

Eum. Vatesne tibi author fuit ut matrem interficeres?
Orest. Adhuc quidem de fortuna mea non conqueror.
Eum. Verum si te corripuerit calculus, fortasse aliud dices.
Orest. Credo, sed a tumulo auxilia mittet pater.
Eum. Matrem interficiens mortuis confisus est.
Orest. Duorum enim inquinamentorum concursum habuit.
Eum. Quomodo? doce eos qui in his jus dicunt.
Orest. Maritum interficiens patrem meque interfecit.
Eum. Tu quidem vivis, illa autem a cæde libera.
Orest. Quid ergo eam vivam in exilium non fugasti?
Eum. Non erat consanguinea viri quem interfecit.
Orest. Egone vero sum matris meæ consanguineus?
Eum. Quomodo enim nutriit te, o homicida,
Intra zonam? abominaris charissimum maternum sanguinem?
Orest. Jam tu testimonium fer: indica autem mihi,
Apollo, si ipsam juste interfeci.
Fecisse enim, ut res est, non negamus;
Verum utrum juste necne tuo animo
Videatur hæc cædes facta, judica, ut hisce referam.
Apol. Referam vobis hanc Minervæ
Legem vere, vates cum sim non mentiar.
Nunquam dixi quid fatidicis in sedibus
De viro, muliere, aut urbe,
Quod Jupiter cœlestium pater non præcepit.
Hoc quidem jus quantum valeas edisce.
Vobis autem præcipio patris consilio obsequi.
Juramentum enim non prævalet Jovi.
Chor. Jupiter, ut tu ais, hoc oraculum protulit,
Ut diceres Oresti huic, quod patris necem
Ulciscens, matris pœnas nullatenus sustineret?
Apol. Non enim idem est, virum illustrem mori,
A Jove concessis sceptris nobilitatum,

Απεύχῃ] ἀπαρνῇ. ¶ 612. Ἤδη σὺ μαρτύρησον] ὡς ἀπορῶν τῆς ἀποκρίσεως. ἐπεὶ γὰρ ἦλθεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαίως ἢ μὴ ἀνῃρηκέναι τὴν μητέρα, ἐπὶ τὸν συμβουλεύσαντα θεὸν καταφεύγει. τεχνικὸν οὖν καὶ πρέπον, ὁμοειδές τε τὸ πάντα λέγειν. ¶ 618. Θεσμὸν] τὸν Ἀρεοπαγιτικόν. ¶ 621. Ὃ μὴ κελεύσει Ζεύς] ὥστε ἐμοὶ μὲν Ζεύς, ἐγὼ δὲ τούτῳ προσέταξα. οὐκ ἄνευ Διὸς τὸ γινόμενον. ¶ 622. Ὅσον σθένει μαθεῖν] ἀντὶ τοῦ, μάθε ὃ βούλει. ¶ 623. Πιφαύσκω δ' ὔμμε] κελεύω δὲ ὑμᾶς πεισθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Διός. ¶ 626. Φόνον πράξαντα] ἐκδικήσαντα. ¶ 629. Τιμαλφούμενον] συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ· διὸ ὁ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος.

¶ 635.

Καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὗ τι θουρίας
Τόξοις ἐκηβόλευσιν, ὥστ' Ἀμαζόνος·
Ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι
Ψήφῳ διαρρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
Ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμπολημότα
Τὰ πλεῖστ' ἀμείνων εὐφρόνων δεδεγμένη
Δρύτῃ, περῶντι λυτρὰ, καπὶ τέρματι
Φᾶρος παρεσκήπησεν, ἐν δ' ἀτέρμοσι
Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
Ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἵρηται μόρος
Τοῦ παντοσίμου, τοῦ στρατηλάτου πάλαι.
Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
Ὅσπερ τέτακται τῆνδε κυρῶσαι δίκην.
Χο. Πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μέγοι, τῷ σῷ λόγῳ·
Λύτὸς δ' ἔδησε πατέρα πεισθύτην Κρόνον.
Πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγως;
Ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Απ. Ω παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
Πίδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος,
Καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
Ἀνδρὸς δ' ἐπυδὰν αἷμ' ἀναπάσῃ κόνις
Ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
Τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
Οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάνθ' ἅτω τε καὶ κάτω
Στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσφαλὲς μένει.
Χο. Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅσα·
Τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
Ἕστηκ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
Ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
Ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;
Απ. Καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐγὼ.
Οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
Τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
Τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη

¶ 635. Τὰ πλεῖστ' ἀμείνω] βελτίω πλεῖστα Παρεσκήπησεν] ὡς ἐπιπλοκῇ τὸ ὦδε, ἢ ἐπιτυγχάνοντα ἀπὸ στρατιᾶς. ¶ 636. Δρύτῃ] πύλῃ ζυγίαν ἢ ἡμαῖον. Ἀτέρμοσι] ἀτραχήλῳ. ¶ 641. τῇ ὡς σοφῇ αὐτῷ γλώσσῃ. ὦδε δ' ἐν ἄλλοις ἐλέγετο γάρ Ταυτίῳ τοιαυτίῳ] τῷ Κλυταιμνήστρᾳ. Λεώς] οἱ δῆμοι αὐτοῦ. Κἀκκυρῶσαι] ἐπιτελέσαι, δηλονότι. ¶ 637. καταί. ¶ 643. Πατρὸς προτιμᾷ] ὡς λέγεις σύ, πατέρα

Idque a muliere, non validis
Arcubus longe-jaculantibus, tanquam Amazonis.
Verum (ut audies, Minerva, voſque qui ſedetis
Ad hanc litem calculo dirimendam)
A bello cum, adeptum
Pleraque meliora benevolis, recipiens
Lavatrina, abſoluto lavacro, ad finem
Veſtem prope ſtetit, ferit autem
Virum illigans vario, inextricabili peplo.
Hoc viri fatum vobis relatum eſt,
Venerandi viri, Navarchæ. *tur*) populus,
Hanc talem retuli, ut mordeatur *(ad indignationem movea-*
Qui conſtitutus eſt ad confirmandam hanc cauſam.

Chor. Patris fatum præfert Jupiter, ut videtur ex tuo ſermone:
Ipſe autem compedibus vinxit patrem vetulum Saturnum.
Quomodo hæc hiſce non contraria dicis?
Vos autem hæc ut audiatis conteſtor.

Apol. O abominanda animalia, Deorum odia!
Compedes quidem ſolvat, eſt hujuſce rei remedium,
Et plurimum artificium liberatorium:
Poſtquam vero viri ſanguinem attraxerit pulvis
Semel morientis, nulla amplius fit reſurrectio.
Horum incantamenta non conceſſit pater
Meus, alia vero omnia ſurſum deorſum
Verſat, non omnino anhelans.

Chor. Vide quomodo patrocinaris huic reo.
Matris ſanguinem conſanguineum effundens terra
Deinde Argis paternas ædes incolet?
Quibus uſus altaribus publicis?
Quæ contribulium pelvis hunc recipiet?

Apol. Et hoc quoque dicam, & attende quam recte dicam.
Mater non eſt partus appellati
Procreatrix, verum nutrix fœtus recens ſati.
Procreat ille qui rigat, hæc vero ut hoſpes hoſpiti

πατέρα σεσωσμένης μητρὸς ὁ Ζεύς. ¶ 645. Πῶς ταῦτα] ἢ τὰ Διὸς σεσίβητο κακῶ: αἰσῶν, ἀλλὰ τὰ Ἀπόλλωνα ὡς ψόφοις ἔμβραν ἐνίκησε. ¶ 646. Τιμᾶς] ὧν κεῖται. ¶ 655. Πῶς γὰρ τὸ φεύγων] ὅτι τὸ Ἀπόλλωνος ὑπολογίζει καταλύσειν Ὀρέστην. εἰ γὰ τὸ φοβᾶ νῦν τε τὸ φόνου ἀπαλλάξασθαι, πῶς Ὀρέστης φονεύσας ἐλεύθερωθήσεται; Ὀρα] σκόπει πῶς δικαίως Ὀρέστην φεύγει. ¶ 662. Κύμα] κύμασι. ¶ 663. Ὁ θρώσκων] ὁ σπερμαίνων. Ἡ δ' ἄπτερ ξύνη] ὡς παρακαταθήκη.

Εσωσιν ἔχτος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
Τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
Πατὴς μὲν ἂν γένοιτ' ἄτερ μητρὸς πέλας.
Μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
Οὐδ' ἐν σκότασι νηδύος τεθραμμένη,
Ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
Ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
Τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
Ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.
Καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
Καὶ τοὺς ἔπειτα. καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
Στέργων τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
Αθ. Ἤδη κελεύω τοὐμὸν ἀπὸ γνώμης φέρειν
Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλις λελεγμένων.
Χο. Ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
Μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
Αθ. Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμεμφος ὦ;
Χο. Ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσαμεν, ἐν δὲ καρδίᾳ
Ψῆφον φέροντες, ὄχον αἰδεῖσθε, ξένοι.
Αθ. Κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν Ἀττικὸς λεὼς,
Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
Ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέῳ στρατῷ,
Αἰεὶ δ' ἐκάστων τοῦτο βουλευτήριον.
Πάγον δ' Ἄρεως τόνδ' Ἀμαζόνες ἕδραν,
Σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
Στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
Τήνδ' ὑψίπυργον ἀντιπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
Πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
Ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ δικεῖν
Σχήσει, τό, θ' ἡμαρ καὶ καθ' ἡμέραν ὁμῶς,
Αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινόντων νόμους,
Κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι· βορβόρῳ δ' ὕδωρ
Λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.
Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δισποτούμενον

¶ 666. Πατὴς μὲν ἂν χρώιτο] χρωίσειν. ¶ 670. Ἐπισπόρους] ὁπηόνους. ¶ 677. Ἀπὸ γνώμης] ὁ δικαιοσύνης. Ἐγὼ δ', Παλλὰς] ὦ Παλλὰς. Ὡς ἐπίσταμαι] ὅσον δύναμαι. ¶ 675. Τάδ' αἰανῶς] δι' αἰῶνος. ¶ 676. Τί γὰρ, πρὸς ὑμῶν] τί τιθεῖσα, μιμοῦσιν παρ' ὑμῶν οὐκ ἀπορρώσω; ¶ 689. Φθόνον] μιασμὸν.

Servavit germen, quibus ne noceat Deus.
Signum hujuſce ſermonis monſtrabo tibi.
Pater quidem fiat ſine matre: vicinus
Teſtis adeſt filia cœleſtis Jovis,
Non in tenebris alvi enutrita,
Quale tamen germen nulla Dearum pariat.
Ego vero, Minerva, aliaque quemadmodum novero,
Urbem tuam & populum faciam magnum,
Et hunc miſi tuarum ædium incolam,
Fidus ut fiat in perpetuum.
Et hunc poſſideas fœderatum, o Dea,
Et poſteros: & hæc in æternum maneant
Horum fœdera ut amplectantur poſteri.

Min. Jam his præcipio ex animo ferre
Calculum juſtum, jam dictum eſt ſatis.

Chor. Nobis quidem jam omnis emiſſa eſt ſagitta:
Maneo ut audiam quomodo certamen hoc dijudicabitur.

Min. Quid enim? quomodo a vobis irreprehenſa ſim?

Chor. Audiviſtis quæ audiviſtis, in pectore vero
Sententiam ferentes juramentum reveremini, hoſpites.

Min. Audiatis jam legem populus Atticus,
Primæ cauſæ fuſi ſanguinis judices.
Manebit autem in poſterum populo Ægei,
Semper Judicum hæc erit curia.
Areopagum vero hunc, Amazonum ſedem,
Tentoriaque, quando venerunt ob iram in Theſeum
Bellum inferentes, & urbi huic
Turribus altis ſuperbæ turres oppoſuerunt:
Marti autem ſacrificarunt, unde nomen obtinet
Petra, & Areopagus: in hoc majeſtas
Civium timorque geminus ut injuria non fiat
Coercebit, dieque & noctu ſimul,
Ipſis civibus novitias non introducentibus leges
Malis acceſſionibus: cœno aquam
Limpidam inquinans, nunquam invenies potum.
Neque legibus ſolutam, neque tyrannis ſubditam

μὼν. ¶ 690. Νεόπολιν] ἢ Ἄρειον πάγον· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐδίκη ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ. ¶ 693. Ἐν ᾗ τῷ σεβας] γὰρ ἐσχατοτέθεικε. σημείωσαι ὅτι πρώτη ὕβρι Ὀρέστης γέ- ὑ, ᾗ, ἀλλ' ᾗ, γάρ. ¶ 694. Μὴ ἀδικῶν] συνίζησις.

Αστῶις περιστέλλωσι βωλεύω σέβειν,
Καὶ μὴ τὸ δυνὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
Τίς γὰς δικαιῶς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
Τοιόνδε τω ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
Ερυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
Εχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχω
Οὔτ' ἐν Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
Κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βωλευτήριον,
Αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὕπερ
Εγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
Ταύτην μὲν ἐξετεῖν ἐμοῖς παραίνεσιν
Αστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
Καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
Αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.
Χο. Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
Ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
Απ Καὐγώ γε χρησμοὺς τοὺς ἐμοὺς τε καὶ Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
Χο. Αλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
Μαντεῖα δ' οὐκ ἴθ' ἀγτὰ μαντεύσῃ μέτα.
Απ. Η καὶ πατὴς τι σφάλλεται βουλευμάτων,
Πρωτακτόροισι προστροπαῖς Ιξίονος;
Χο. Λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
Απ. Αλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
Χο. Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
Απ. Οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
Αλλως τε πάντως χ' ὥτι δεύμενος τύχοι;
Χο. Σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
Οἵῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
Απ. Σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
Εμὴν τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύ.
Χο. Επεὶ καθαπτάζῃ με πρεσβύτιν τέος,
Δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μέτα,
Ως ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

¶ 700. Βωλεύω] συμβωλεύω τοῖς ἐμοῖς πολίταις Εὐδάντων ὕπερ] ‡ Σοφθανόντων. ¶ 721. Προστρεπαδημακρατεῖσθ μὲν, ὑπὸ φθόνου ἢ μὴ εἶναι. ¶ 708. ταῖς Ιξίονος] καθάρσεις † πρωτομυσῆ Ιξίονα. ¶ 722. Εγὼ

Retinentibus civibus meis conſulo venerari,
Et ſeveritatem omnem extra urbem non ejicere.
„Quis enim mortalium nihil metuens juſtus erit?
Talem juſte metuentes majeſtatem,
Regioniſque munimentum, & urbis ſalutem
Habeatis qualem hominum nemo obtinet,
Neque inter Scythas, nec in Pelopis locis:
A muneribus immunem hanc curiam,
Venerandam, ad iram promptam, pro dormientibus
Pervigil terræ præſidium conſtitui.
Hoc quidem conſilium extendi meis
Civibus in futurum: recte autem agere oportet,
Et calculum tollere, & litem determinare,
Reveritos juramentum. explicit ſermo.

Chor. Et quidem atrox hoc terræ commercium
Conſulo nullatenus ignominia afficere.

Apol. Ego quoque oracula & mea & Jovis
Timere jubeo, nec infructuoſa facere.

Chor. Verum res ſanguineas, non ſortitus, curas,
Oracula non amplius pura proferes hic moratus.

Apol. Numquid & pater erravit conſiliis
In expiatione primæ cædis ab Ixione factæ?

Chor. Ais. ego vero cauſam non conſecuta
Gravis admodum huic regioni converſabor iterum.

Apol. Verum inter juniores & veteres Deos
Inhonora es tu: vincam autem ego.

Chor. Talia feciſti etiam Pheretis in ædibus:
Perſuaſiſti fatis ut mortales facerent immortales.

Apol. Æquum eſt profecto venerantem beneficio afficere,
Maxime vero cum id roget.

Chor. Tu quidem veteres dæmonas corrumpens
Somno decepiſti veteres Deas.

Apol. Tu quidem ſtatim, non conſecuta cauſæ finem,
Evomes venenum inimicis tuis minime grave.

Chor. Quandoquidem inequitas mihi vetulæ juvenis,
Hujuſce cauſæ auditor manco,
Ut animi dubia iraſcar urbi.

Ἐγὼ δ' μὴ τυχοῦσα] ἐπ' ἀπηλὰς τρέπονται, ἀφιστᾶσι δικαιολογίαν. ¶ 733. Εμῆ † ἰὼν] ἐκβαίνεις τὴν ὀργὴν, νῦν δυναμὴν βλάψαι τοὺς ἐχθρούς. ¶ 734. Καθιππάζη] κατατρίχεις. ¶ 736. Ως ἀμφιβάλλω] ἀμφιβάλλεται. τίνος γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ ἴσται ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι. ¶ 738.

Αθ. Ἐμὶν τόδ' ἔγγυον, λεισθίαν χρῆναι δίκην·
Ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
Μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο.
Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
Ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
Οὕτω γυναικὸς οὐ προλιμήσω μόρον,
Ἀνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
Νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
Ἐκβάλλετ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλης,
Ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
Ορ. Ω Φοῖβ' Ἀπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
Εὐ. Ω Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
Νῦν ἀγχόνης μοι τέρμαθ', ἢ φάος βλέπειν·
Ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
Απ. Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
Τὸ μὴ δίκειν σίβοντες ἐν διαιρέσει.
Γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα.
Βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ἄρθωσει μία.
Αθ. Ἀνὴρ ὅγ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
Ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
Ορ. Ω Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
Καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
Κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
Οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
Ἑκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
Σωτῆρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεὶς μόρον,
Σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
Ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
Ὁρκωμοτήσας, νῶν ἄπειμι πρὸς δόμους,
Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
Ἐλθόντ' ἐπείσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὅπλα ἐν τάφοις τότε,
Τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῶν ὀχώματα,

¶ 738. τλῶδ' ἐγὼ προσθήσομαι] ἐγὼ προσθήσω τλῶ ἐχάτλω ψῆφον. ἢ ὅτι ἀν ἴσαι ὦσιν), νικᾷ ὁ κατηγορικὸς Θ. ¶ 746. Ὅσοις δικαστῶν] ὁ ἀεὶ Θησεὺς τῶν Λεοπαγιτῶν λ ἢ εἷς. ¶ 749. Νῦν ἀγχόνης μοι] τῶν μοι ζωὴ ἢ θανάτε τέλος Θ. ¶ 750. Ἢ πρόσω τιμὰς] ἢ τὰς πρώην ἔχειν τιμάς. ¶ 752. Ἐν δικαίσει.] δικαίσει τῶν λόγων ἢ μελανῶν. ¶ 753. Γνώμης δ' ἀπούσης] γνώμης, ἀντὶ ᾧ, ψήφου. ὁ τρό-

Min. Hoc meum eſt opus, poſtremam litem dijudicare:
Calculum vero hunc Oreſti adjiciam:
Mater enim nulla eſt quæ me genuit.
Virilem ſexum in omnibus præterquam in nuptiis
Toto animo laudo, valde refero patrem.
Ideo mulieris non præfero fatum
Maritum interficientis ædium inſpectorem.
Vincit autem Oreſtes, ſi paria ſuffragia habere judicetur.
Quam primum ejicite ex alveis ſortes,
Quibuſcunque Judicum hoc mandatum eſt officium.
Oreſt. O Phœbe Apollo, quomodo certamen hoc dijudicabitur?
Eum. O Nox atra mater, numquid vides hæc?
Nunc mihi aut laqueo perire, aut lucem videre eſt:
Nobis enim vagari eſt, aut priores honores aſſequi.
Apol. Numerate recte ejectos calculos, hoſpites;
Juſtitiam in diſtributione venerantes.
Suffragio (*uno*) abſente damnum provenit magnum.
Evertit domum & reſtituit ſuffragium unum.
Min. Hic vir effugit ſanguinis litem:
Æqualis enim eſt numerus ſortium.
Oreſt. O Pallas, quæ ſervaſti ædes meas,
Patria terra orbatum tu
Me reſtituiſti: & Græcorum aliquis dicet,
Vir Argivus rurſus in opibus
Paternis habitat, Minervæ & Apollinis
Voluntate, & omnia perficientis tertii
Soſpitatoris, qui paternum veneratus fatum
Servat me, haſce cernens matris patrocinium agentes.
Ego vero regioni huic & exercitui tuo
Deinceps in omne tempus futurum
Fœdus juramento confirmans, nunc domum revertor,
Quod nunquam quiſquam Rex terræ huc
Veniet inferens bene exornatam haſtam.
Ipſi enim nos in ſepulcris tunc exiſtentes
Mea prætergredientes hoc tempore facta juramenta

ὁ τρίπους συνεκδοχή, ἀντὶ δὲ προηγουμένου τὸ ἀκέλευθον. ἢ γὰρ μέλλοντα βάλλειν ψῆφον δεῖ πρῶτον ἐν γνώμῃ φυίζης. ¶ 754. Βαλοῦσά τ' εἶσον] ἡ ψῆφος ἢ βαλεῖν τε ἢ ἐρῦσαι εἶσον δύναται. ¶ 756. Ισον γὰρ ἴσοι] καὶ ἴσαι ἢ φύονται αἱ ψῆφοι, ὁ κατηγορούμενος ἴσος. ¶ 764. Τάνδε συνδίκως] τὰς συνηγόρους Εὐμενίδας. ¶ 768. Πεμπτίτων] κυβερνητῶν, ἄρχοντας.

¶ 772.

Αμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίας
Οδοὺς ἀθύμους, καὶ παρόρνιθας πόρους
Τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
Ορθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
Τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
Καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ παλισσοῦχος λεὼς,
Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
Σωτήριόν τε καὶ δορὸς παγκάρπου.

Σύστημα.

Χο. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
Καθαπτάσασθε, καὶκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰεὺ, ἰού, ἀντιπαθῆ
Μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
Χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτικτος,
(Ἰὼ δίκα) πέδον ἐπισσυμένος
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στειάζω; τί ῥέξω;
Γέναμαι; δύσοιστα
Πολίταις ἔπαθον,
Ἰὼ, μεγάλα τα
Κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπωθεῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
Οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
Ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέβεν.
Αλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
Αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
Ως ταῦτ' Ορέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.

¶ 772. Περίξομεν] τυμπεκτόμεθα. ¶ 773. Καὶ οἷς πίπτουθα. ¶ 786. Μεθεῖσα] ἀντὶ δ, μεθέσα. παρόρνιθας πόρους] ἀπαισίους. ¶ 775. Ορθουμένων] μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος. ὡς τὸ, Καρπῷ βεβουλῆσθαι· ἀντὶ βουλομένων. ¶ 779. Πάλαισμα] τῶν ἐμῶν ἀπευχεῖαι. ¶ 785. Αντιπαθῆ] ἰσοπαθῆ, ὁμοια δρῶντα 787. Χθονιαφόρον] τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. ¶ 788.

Non evitandis comminiſcemur infortuniis
Vias moleſtas, & infauſta itinera
Faciemus, ita ut ipſis pœniteat laboris.
Recta ſtatuentibus & urbem hanc Palladis
Honorantibus perpetuo confœderata haſta
Ipſis nos erimus magis benevoli.
Salve & tu etiam, & populus urbis incola,
Auxilium hoſtibus non vitandum habeas,
Soſpitatoremque & haſta victorioſum.

Syſtema.

Chor. Eheu! Dii juniores antiquis legibus
Inequitaſtis, & e manibus abſtuliſtis meis.
Ego vero inhonora, miſera, ira exardeſcens,
In hac terra, heu!
Eheu! eheu luctuoſam
Cordis gutram dimittam
Terrena corrumpentem! ex ea vero
Lichen infrugifer, illiberis,
(Eheu Juſtitia!) in terram irruens
Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
Ingemiſcam? quid faciam,
Aut ſim? mala non ferenda
Civibus paſſa ſum,
Eheu! grandia quidem,
Filiæ infelices
Noctis inhonore lugentes.

IAMBI.

Min. Mihi obtemperate ægre hæc non ferre.
Non enim victæ eſtis, verum paribus ſuffragiis cauſa
Exiit revera, non in infamiam tui.
Præterea a Jove clara aderant teſtimonia,
Ipſe etiam oracula reddens, ipſe aderat teſtis,
Quod hæc Oreſtes perpetrans damnum non ferret.

788. Αφυκ&-] ἀκέρσεις. ¶ 789. Ιὼ δίκα] τῦτο τιμωρίαν τεχνικῶς. εἰκὼν γὰρ, δύσεισα ἴκαδον, ἐκπάγλως μέσον ὀλοφυρόμθα ἀναφανδὸν. ¶ 792. Γίνομαι] λείπει ὁ, ἢ, διαζευκτικός. ἢ τί γρώμαι; ¶ 793. Πολίτας] ὑπὸ τῶ πολιτῶν ἴκαδον ἐμιξε τῷ θελώσα τὸν πολίτας· ἵνα ᾖ, πολίταις δύσεις ἐδίκα. ¶ 795. Κόραι δυσνυχεῖς] κόραι Νυκτός. ¶ 800. Αλ' ὁκ Διὸς γὰρ] ἔφασκε γὰρ ὁ Απόλλων χώμη Διὸς μαντεύ &c. ¶ 805.

Υμῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
Σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
Τεύξητ', ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
Βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀτιμίους.
Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν παιδίκως ὑπίσχομαι
Εὖρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,
Λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἑπ' ἰσχάραις,
Ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

Ανάληψις.

Χο. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
Καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλισθέ μου.
Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
Ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
Ἰοὺ, ἰοὺ, ἀντιπαθὴ
Μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
Χθονιαφόρον τ' ἐκ δὲ τοῦ,
Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
(Ἰὼ δίκα) πέδοι ἐπισσυμένους
Βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖν.
Στενάζω, τί ῥέξω;
Γένωμαι; δύσιστα
Πολίταις ἔπαθον,
Ἰὼ, μεγάλα τοι
Κῆραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
Θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
Κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
Καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
Ἐν ᾧ κραυτὸς ἐστιν ἐσφραγισμένος·
Ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
Γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
Καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
Κοίμα κιλαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,

805 Σταλάγματα] γράφεσι σταγμαῖα. σταλάγματα δέ εἰσιν αἱ χμαὶ βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα. ¶ 820.

Vos autem huic terræ ne graviter
Iraſcamini, ne indignemini, neque ſterilitatem
Immittatis, dimittentes dæmonum ſtillas,
Cuſpides agreſtes exeſuras ſemina.
Ego enim vobis juſtiſſime ſpondeo
Quod ſedes & latibula juſtæ terræ,
Nitidos ſedentes ad focos,
Habebitis, ab his civibus plurimum cultæ.

Repetitio.

Chor. Eheu! Dii juniores antiquis legibus
Inequitaſtis, & e manibus abſtuliſtis.
Ego vero inhonora, miſera, ira exardeſcens,
In hac terra, heu!
Eheu! eheu luctuoſam
Cordis guttam dimittam
Terrena corrumpentem! ex ea vero
Lichen infrugifer, illiberis,
(Eheu Juſtitia!) in terram irruens
Mortalium-corruptrices maculas in regione projiciet.
Ingemiſcam? quid faciam,
Aut ſim? mala non ferenda
Civibus paſſa ſum,
Eheu! grandia quidem,
Filiæ infelices
Noctis inhonore lugentes.

IAMBI.

Min. Non eſtis inhonoræ, neque iracunde admodum
Deæ mortalium terram vix ſanandam ſtatuatis.
Ego quoque Jovi freta ſum, & quid attinet dicere?
Etiam Deorum unica claves ædium novi,
Ubi fulmen eſt obſignatum:
Verum eo non opus eſt: tu vero mihi obſecuta
Linguæ petulantis fructum ne ejicias in terram,
Qui cauſæ ſit omnia ut infauſte eveniant.
Quieſcere fac atri fluctus acerbum robur,

¶ 820. Βαλεῖν] λείψω, ἰμπεσῶσι. ¶ 828. Δύσκηλοι] πεισθῦτα κακῶς πράττειν. ¶ 835. Κοίμα] κοίμιζε. δυσθεράπευτον. ¶ 834. Καρπὸν φέροντα] ἢ πάντα Παιδὸν μὴ σὸν] ἢ θυμόν.

Ως σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
Πελλῆς δὲ χώρας τῆσδε τἀκροθίνια
Θύη, πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
Ἔχουσ', ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λέγων.

Σύστημα.

Χο. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 840
Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μέγος, ἅπαντά τε κέτον.
Οἷ οἷ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται 845
Πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
Θειῶν δυσπάλαμοι
Παρ' οὐδὲν ἦραν δίκαι. 850

ΙΑΜΒΟΙ.

Ἀθ. Ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
Καίτοι γεμὴν σὺ κἀρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
Φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
Ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλέφυλον ἐλθεῦσαι χθόνα,
Γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε. 855
Οὐ πιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
Ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
Ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
Τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
Οσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. 860
Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
Μήθ' αἱματηρὰς θηγάπας σπλάγχνων βλάβας
Νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
Μηδ' ἐξελεῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσῃ κάρα 865

¶ 836. Ως σεμνότιμο-] λείπει, ἰσομέν. ¶ 837. Τἀκροθίνια] ὡς πρωτίλεια θυόντων Ἀθίνῃσι τ̃ ἰσμηνίοι. ¶ 838. Γαμηλίου τέλους] ὃ γάμευ. ¶ 842. Ἀτίετον] ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθ μὴ δυναμβίων. ¶ τὸ ϗ φεῦ, δᾷ μέσευ ἀναφωνεῖ. ¶ 843. Πνέω τοι μέγ-] ὀργὴν ϗ ἅπαντα κότον πνέω. ¶ 844. Δᾶ] ὦ γᾶ, Δωρικῶς. ἔδην ϗ Δαμάτηρ. ¶ 848. Δαμίαν] ϔ δημοσίαν. ¶ 850. Ἦραν δίκαι] αἱ δίκαι γάρ

Ut veneranda, & mecum contubernalis:
Magnæ hujuſce regionis præcipuæ victimæ
Tibi mactabuntur, puerorum & nuptiarum præſes
Hunc in æternum laudabis ſermonem.

Syſtema.

Chor. Me hæc pati, eheu!
Me vetulam terram incolere
Inhonoram, heu facinus!
Spiro robur iramque totam.
Hoi, hoi, terra, eheu!
Quis ſubit
Latera mea dolor?
Iracundiam audi, mater
Nox: a me enim honorem publicum
Deorum fraudulenti
Facile ſuſtulerunt doli.

IAMBI.

Min. Iram tibi condono: ſenior enim es.
Et quidem tu multo me ſapientior es,
Verum & mihi ſapere dedit Jupiter non parce.
Vos autem in extraneam venientes regionem,
Hanc terram diligetis: hæc prædico.
Futurum enim tempus honorabilius erit
Civibus hiſce: & tu venerabilem
Sedem retinens apud ædes Erechthei,
Conſequeris a viris & fœmineo ornatu
Qualem ab aliis mortalibus nunquam obtineas.
Tu vero in locis noſtris ne ejicias
Neque ſanguineas corruptrices viſcerum juvenilium
Pœnas, furentes ira a vino non excitata:
Neque accendens tanquam cor gallorum,
Inter cives meos ſtatuas bellum

τῶ τ θεῶν ὡς νόμ παρῆκέν με τ δημοσίων τιμῶν. ¶ 851. Ξυνείσω] φέρειν σε τὰς ἐρχάς. ¶ 852. Σοφωτέρα] ἀφ τ χρόνου. ¶ 854. Ἐλθοῦσαι χθόνα] λιπόσαι δ, καί. ¶ 855. Τῆς τοῦδ ἱερωδήσεως] αὐτῶ δ, μεγάλως ἔσεσθ) λθήναῖοι, ὥσε θαυμάσεσθ τ ἐξ αὐτῶν τιμᾶς. ¶ 862. Θηγάνας νέον] τὰς ἀναλίσκας τὰ νία. ¶ 863. Θυμώμασι] ἐρχαῖς. ὅτι ἡ οἰνωθέντες, τέρπου τινὰ γένοσ) ἰμμανεῖς. ¶ 864. Ἐξελθοῦσα] ἀναπλερώσασα. μάχιμον γὰρ τὸ ἔριεν τ τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὶς αἰδημόνων, μάνθ ὁ φείδ). ¶ 867.

Εμφύλιον τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
Θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις πάρων,
Ἐν ᾧ τις ἔσται δυὸς εὐκλείας ἔρως·
Ἐνακίῳ δ' ὄρνιθος οὐ λίγω μάχην.
Τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάριστιν ἐξ ἐμοῦ,
Εὖ δρῶσαι, εὖ πάσχουσαι, ὦ τιμωμένη,
Χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

Ἀνάληψις.

Χο. Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
Ἐμὲ παλαιόφρενα κατὰ γᾶν εἰκεῖν
Ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
Πνέω τοι μένος, ἄπαντά τε κότον.
Οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
Τίς μ' ὑποδύεται
Πλευρὰς ὀδύνα;
Θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάς με τιμᾶν δαμίαν
Θεῶν δυσπάλαμον
Παρ' οὐδὲν ἦγαν δόλοι.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
Ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
Θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
Ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνὸν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
Γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
Σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
Οὔτ' ἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
Μήτ' αὖ σὺ τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
Ἐξεστι γάς σοι τῆδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς
Εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.
Χο. Ἀτασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἕδραν;
Αθ. Πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
Χο. Καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
Αθ. Ὡς μή τ' οἶκον εὐσθενεῖν ἄτευ σέθεν.

¶ 867. Οὐ μόλις παρὼν] ἡ μαχεάν. ¶ 869. Φυλον πόλεμον. ¶ 885. Πρὸς νεωτέρας] τὸ ἐξῆς, Θεὸς παλαιὰ πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ, καὶ πολισσούχων βροτῶν, Ἐνακίῳ δ' ὄρνιθος] Τ' ὠνακίτων πολιτῶν. ὅ ἐστιν, ἐμοῦ

Et civile, & inter ſe invicem atrox.
Extraneum ſit bellum, non omnino præſens,
In quo fuerit magnus gloriæ amor.
Domeſticæ vero avis non dico pugnam.
Talium optionem facere tibi licet a me,
Bene facientem, beneficio affectam, plurimum cultam;
Participem fore hujuſce regionis Diis chariſſimæ.

Repetitio.

Chor. Me hæc pati, cheu!
Me vetulam terram incolere
Inhonoram*, heu facinus!
Spiro robur iramque totam.
Hoi, hoi, terra, cheu!
Quis ſubit
Latera mea dolor?
Iracundiam audi, mater
Nox: a me enim honorem publicum
Deorum fraudulenti
Facile ſuſtulerunt doli.

IAMBI.

Min. Non gravabor tibi fauſta dicere:
Ut nunquam dicas te, a juniore me
Deam antiquam, & a mortalibus civitatum incolis,
Ingloriam errare hoc ſolo privatam.
Verum ſi quidem tibi chara ſit Suadæ veneratio,
Linguæ meæ delinimentum,
Tu maneas (*hic:*) ſi autem manere nolis,
Non juſte huic urbi inferas
Odium iramve, aut damnum populo.
Licet enim tibi hujuſce terræ participi
Eſſe in æternum juſte cultæ.
Chor. Regina Minerva, quam dicis me habituram ſedem?
Min. Ab omni illæſam ærumna: tu vero admitte.
Chor. Et quidem admitto: quis vero honor me manet?
Min. Ut nulla domus ſine te proſpera ſit.

παλαιὰ ἄτιμος ἰόντων. ¶ 888. ΑΘ. εἰ μὲν] εἰ πείθοι τὸ καταλιχθέντων ἀγαθῶν μεταλάμβανε· εἰ δὲ μὴ πείθοι τῷ μειλίγματι τὸ ἰσῆς γλώσσης, ταράσσειν, καὶ θοᾶ, ἴδοι μὴ βλάψασα πόλιν.

Χο. Σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστέ με σθένειν τόσον;
Αθ. Τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
Χο. Καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;
Αθ. Ἔξεστι γάρ μοι μὴ λίγειν ἃ μὴ τελῶ.
Χο. Θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
Αθ. Τοὶ γὰρ κατὰ χθὸν' οὖσ' ἐπατήσῃ φίλους.
Χο. Τί οὖν μ' ἄτωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
Αθ. Οποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
Καὶ ταῦτα γᾶθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
Ἐξ οὐρανοῦ τε, καὶ νέμων ἀήματα,
Εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
Καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον,
Αστοισιν εὐθυοῦντα μὴ κάμπτειν χρόνῳ,
Καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
Τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορατέρα πέλοις.
Στέργω γὰρ ἀνδρὸς φῖτυ ποιμένος δίκην,
Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπέιθητον γένος.
Τοιαῦτα σοῦ 'στι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀτέξομαι τὸ μὴ οὐ
Τήνδ' ἀστύπαιν ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

στροφὴ α.

Χο. Δίξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
Τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς, Αρης τε
Φρούριον θεῶν νέμει,
Ρυσίβωμον Ελλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
Α τ' ἐγὼ κατεύχομαι
Θεσπίσασα πρευμενῶς
Επισσύτους βίᾳ τύχας ὀνησίμους
Γαίας ἐξαμβρόσαι
Φαιδρὸν ἁλίᾳ σέλας.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αθ. Τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
Πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρίστους

Chor. Tune hoc facies, ut ego tantum valeam?
Min. Colenti enim caſus tribuemus fauſtos.
Chor. Numquid & mihi ſpondebis in omne tempus?
Min. Non enim mihi licet dicere quæ non perficio.
Chor. Pene me deliniſti, & recedo ab ira.
Min. Hanc igitur terram incolens obtinebis amicos.
Chor. Quid ergo me jubes huic urbi exoptare?
Min. Qualia ad victoriam non malam ſpectant;
Et hæc e terra, & a marino rore,
Et a cœlo, ventorumque flatus
Claro Sole ſpirantes accedere terræ,
Fructumque terræ & pecudum uberem
Civibus abundantem non marceſcere tempore,
Mortaliſque ſeminis ſalutem.
Impiis autem iracundior ſis.
Diligo enim viri germen paſtoris inſtar,
Juſtorum horum dolore liberum genus.
Hæc ad te pertinent. quod vero ad celebria
Egregia attinet certamina, curabo ego
Hanc victorioſam inter mortales celebrare urbem.

ANTISTROPHICA.

Strophe 1.

Chor. Recipiam Palladis contubernium,
Neque ignominia afficiam urbem
Quam & Jupiter omnipotens, & Mars,
Præſidium Deorum ſtatuit,
Liberans per altaria Græcos
Delectamentum Deorum.
Ita ego precor
Vaticinans benevole
Futuros vitæ eventus utiles,
Agro feliciter affluere
Splendidum Solis jubar.

ANAPÆSTI.

Min. Hæc ego lubenter horum civium gratia
Ago, magnas & difficulter placandas.

Δαίμονας αὐτοῦ καταπασσαμίη.
Πάντα γὰρ αὗται τὰ καθ' ἁθρώπους
Ελαχον διέπειν.
Ο δὲ μὴ κύρσας βαρέαν τούτων,
Οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
Τὰ γὰς ἐκ πρατέρων ἀμπλακήματά τιν
Πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν ἕλκεθρος,
Καὶ μέγα Φαιοῦν-
τ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ἀντιστροφὴ α.

Χο. Δενδροπήμων δὲ μὴ πτέοι βλάβα,
Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
φλογμός τ' ἐματοστιχὴς φυτῶν,
Τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπαν,
Μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος,
Μηλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
Ξὺν διπλοῖς ἐμβρύοις,
Τρίφυλ χρόνῳ τεταγμένῳ γένος
Πλουτόχθων ἑρμαίαν
Δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αθ. Η τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
Οἵ' ἐπαρεῖ μέγα γὰρ δύναται
Πότνι' ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
Τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
Φανερῶς τελέως διαπράσσουσι,
Τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
Βίον ἀμβλαπτὸν παρέχουσαι.

στροφὴ β.

Χο. Ανδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπενέπω τύχας,
Νεανίδων τ' ἐπηράτων
Ανδροτυχεῖς βιότους
Δότε, κύριʼ ἔχοντες

¶ 949. Γίνου] τὰ σπέρματα. ¶ 950. Πλουτόχθων] ὁ ἐκ γῆς πλουτίζων καρπός.

Deas vincens.
Hæ enim omnia quæ ad homines pertinent
Sortito adminiſtrant.
Qui vero non impingit in atroces haſce,
Non novit unde vitæ morbi.
Priorum enim peccata eum
Ad has ducunt, tacita mors,
Etiam magna gloriantem
Hoſtili ira perdunt.

Antiſtrophe 1.

Chor. Arboribus autem noxium ne ſpiret damnum,
Meum beneficium dico:
Ardorque germina plantarum corrumpens
Ne tranſeat terminum locorum,
Nec infructuoſus acerbus
Adrepat morbus,
Oveſque partu admodum felices
Cum gemello fœtu
Nutriat (*terra*) ſtato tempore. Proles
Uber fortunatum
Deorum munus honoret.

ANAPÆSTI.

Min. Hæc audite, o Urbis præſidium (*Areopagitæ*)
Qualia perficiet: plurimum enim poteſt
Veneranda Erinnys apud immortales,
Inferoſque, circaque homines
Manifeſto perfecte agunt,
Hiſce quidem cantus (*vitam jucundam*) aliis vero lacrymarum
Vitam triſtem reddentes.

Strophe 2.

Chor. Viros autem tollentem intempeſtivam
Prohibeo fortunam,
Juvencularumque amabilium
Maritalem vitam
Concedite vos quæ poteſtatem habetis

¶ 952. Πόλεως φρούριον] ὦ Ἀρεοπαγῖται.

Θεαὶ, τῶν μοῖραι
Ματροκασιγνῆται,
Δαίμονες ὀρθοτόμοι,
Παντὶ δόμῳ μετάκοποι,
Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς,
Ενδίκοις ὁμιλίαις
Πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αθ. Τάδε τοι χάρα
Τῇ μὴ προφρόνως ἐπιχαιρομέναν
Γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα πεθοῦς,
Οτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπαπᾷ
Πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπαγγελίας·
Αλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
Νικᾷ δ' ἀγαθῶν
Εξις ἡμετέρα διὰ παντός.

ἀντιστροφὴ β.

Χο. Τάνδ' ἄπληστον κακῶν
Μήποθ' ἐν πόλει στάσιν
Τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
Μηδὲ πιοῦσα κόνις
Μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὀργὰν ποινὰς
Αντιφόνους ἄτας
Αρπαλίσαι πόλεως.
„Χάρματα δ' ἀντιδοῖεν
„Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
„Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
„Πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αθ. Αρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς
Οδὸν εὑρίσκει.
Εκ τῶν φοβερῶν τῶνδε πρόσωπον
Μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
Τάσδε γὰρ εὐφρόνας εὔφρονες αἰεὶ
Μέγα τιμῶντες, καὶ γᾶν, καὶ πόλιν

Deæ, quarum Fata
Materteræ,
Deæ recte res diſtribuentes,
Omni domui communes,
Omni tempore graves,
Juſtis commerciis
Omnino Dearum maxime venerandæ.

ANAPÆSTI.

Min. Hæc regioni
Meæ lubenter perficientibus
Lætor; diligo autem Suadam,
Quod mihi linguam & os inſtruxerit
Adverſus has ferociter renitentes:
Verum victor evaſit Jupiter Forenſis.
Vincit bonorum
Contentio noſtra in perpetuum.

Antiſtrophe 2.

Chor. Malis non ſatiatam
Nunquam in urbe hac ſeditionem
Fremere velim.
Neque hauriat pulvis
Atrum cruorem civium,
Ob iram pœnas
Viciſſim ſe vindicantes noxas
Auferre ab urbe.
„Gaudia concedant
„Communi animo,
„Et odiſſe una mente:
„Multorum enim inter mortales hoc eſt remedium.

ANAPÆSTI.

Min. Sapientibus igitur linguæ bonæ
Viam invenit.
Ex terrificis hiſce perſonis
Magnum lucrum video (*adfuturum*) civibus.
Has enim benevolas benevoli ſemper
Valde colentes, & terram & urbem

Ορθοδίκαιον
Πρέψετε πάντες διάγοντες.

στροφὴ γ.

Χο. Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου,
Χαίρετ' ἀστυκὸς λεὼς,
Ἰκταρ ἥμενοι Διὸς,
Παρθένου φίλας φίλοι
Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
Οντας ἅζεται πατήρ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Αθ. Χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δέ με χρὴ
Στίχων θαλάμους ἀποδίξασαι,
Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπὸν
Ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σιμῶν
Κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτήριον
Χώρας κατέχων, τὸ δὲ κερδαλέον
Πέμπων πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
Ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, παλισσοῦχοι,
Παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
Εἴη δ' ἀγαθῶν
Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντιστροφὴ γ.

Χο. Χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοίζω,
Πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
Δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
Παλλάδος πόλιν νέμοντες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
Εὖ σέβοντες, οὕτι μέμψισθε συμφορὰς βίου.

ΙΑΜΒΟΙ.

Αθ. Λέγω δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
Πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
Εἰς τοὺς ὕπερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
Ξὺν προσπόλοισιν αἵτε φρουρεῦσι βρέτας

Recte judicantem
Decorabitis omnes viventes.

Strophe 3.

Chor. Salvete in affluentia divitiarum,
Salvete populus urbis,
Prope Jovem ſedentes,
Virginis amicæ amici
Prudentes in tempore.
Palladis ſub alis
Exiſtentes veneratur pater.

ANAPÆSTI.

Min. Salvete & vos: priorem vero oportet me
Proficiſci thalamos monſtraturam.
Ad ignem hunc ſacrum deductorem
Ite, & victimis hiſce venerandis
Sub terra ruentes, quod noxium ſit
Regioni cohibete, quod vero proficuum
Mittite in urbis victoriam.
Vos autem deducite, urbis incolæ,
Filii Cranai, haſce inquilinas.
Sit vero bonorum
Bona mens civibus.

Antiſtrophe 3.

Chor. Salvete, ſalvete iterum, reduplico,
Omnes per civitatem,
Diique & mortales,
Palladis urbis incolæ:
Contubernium meum
Honore proſequentes, nunquam
Queremini de calamitatibus vitæ.

IAMBI

Min. Laudo verba harum precationum,
Mittamque lumina lampadum ſplendentium
In infernos & ſubterraneos locos,
Cum famulis quæ præſidio ſunt ſimulacro

Τοῦμὸν δικαίως. ὅμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησηίδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
Παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
Φαιδροβλάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι
Τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρὸς,
Ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
Τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΑΝΑΠΑΙΣΤΟΙ.

Πρ. Βάτ' ἐκ δόμων, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
Ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.
Εὐφαμεῖτε δέ· χωρεῖτε
Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ἀγυγίοισι,
Καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις πε-
ίσεσθαι, τύχα τε.
Εὐφαμεῖτε δὲ παιδαμοί.
Ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
Δεῦρ' ἴτε σεμναὶ, πυριδάπτῳ
Λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν
Δ' ὁλολύξατε ἰῶν ἐπὶ μολπαῖς·
Σποδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἐιδαίδες εἶκαν.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανύπτας.
Οὕτω μοῖρα τε συγκατέβα.
Ὀλολύξατε ἰῶν ἐπὶ μολπαῖς.

¶ 1035. Μεγάλαι φιλότιμοι] αἱ σεμναὶ. ¶ 1047. Ἐιδαίδες εἶκαν] μὴ λαμπάδων.

A01 1464896

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google